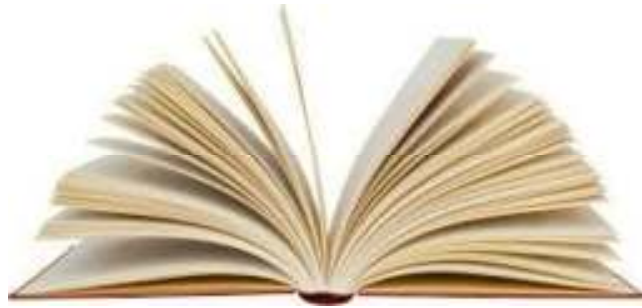

Pertukxanay Elictrony Jihany

پەرتووکخانەى ئەلیکترۆنى جیهانى

Facebook:

فەیسبۆک:

www.facebook.com/pertukxanay.elictrony.kurdi

راؤح

بہ کوردی

ابن قیم الجوزی

۹/ مصدق محسن

بہ کم چاپ

منتدی اقر الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ناسنامەى كىتەبى

ناو:	﴿الروح﴾ بۇح.
بابەت:	پەرورەدەکردنى دەروون.
نووسەر:	ابن قىيم الجوزىة.
ومرگير:	مصدق محسن.
پیداچونەوه:	ومرگير.
کارى کۆمپيوتهر:	نووسینگەى MOM - N / ۰۶۶ ۲۶۴۸۹۰۷
پاک نوسکردن:	ومرگير.
چاپخانه:	بۇژ ھەلات
چاپ:	يەكەم ۲۰۱۲.
تیراژ:	۱۰۰۰ دانە.
بەرھەم:	﴿ ۱۲۲ ﴾.
نرخ:	۱۰۰۰۰ دینار.
بۇ: فرۆشتن و بلاوکردنەوه:	M / ۰۷۵۰۴۶۷۱۳۹۴.
بۇ: ھونەرکاری و چاپکردن:	M / ۰۷۵۰۱۱۸۱۹۱۹.
مافی چاپ:	ياسایی ھەموو شیوازیکى پارێزراوه.

ئەبەرىزەندە ئاھەتەن كەشتى كەتەبخانە كەشتەنگان: ئامارى مەدارەنى (۲۳) ى مەسەلى (۱۹۱) ى پەلەزە

رۆح

دانانی:

شمس الدین ابن قیّم الجوزیّة

سالی (۷۵۱ کۆچی) کۆچی دواپی کردووه

وه رگیترانی:

مصدق محسن

ههولیر ۲۰۱۲

یه کهم چاپ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾
(الإسراء: ٨٥)

(پرسیارت لیّ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی رُوح (که چی‌ه‌و چۆنه؟) بلیّ: رُوح به‌شیکه له
فرمانی په‌روه‌ردگارم به‌ده‌ست نه‌وه ((من نازانم چی‌ه‌و چۆنه)) و هیه‌چ‌تان پی
نه‌به‌خسراوه له عیلم و زانست ته‌نها شتیکی که‌م نه‌بیّت)

٩٥ ح لِلإبن قیمّ الجوزيّة

یه کهم: ژياننامه‌ی ابن القیم^(۱).

پيشه‌وا شمس الدّین محمد کورې أبي بکر، أبو عبدالله، الزّرعّي، الدمشقيّ، الحنبليّ، له سالتی (۶۹۱ کۆچی) له ديمه‌شق له دايک بووه، واته: پاش ناشکرا بوونی خاچپه‌رسته‌کان به سالتک. ناوبانگ په‌يداکردنی به (إبن القیم الجوزیه)، چونکه باوکی سهرپه‌رشتیاری قوتابخانه‌ی جه‌وزیه بوو که‌وا محی الدین یوسف کورې عبدالرحمن الجوزی دایمه‌زراند نه‌ویش له سالتی (۶۵۶ کۆچی) کۆچی دواپی کرد. شمس الدّین ابن القیم له مالیککی خاوه‌ن عیلم و زانست و ناین په‌روه‌ر پیڅه‌یشته‌وه، ه‌ر له مندالیه‌وه داوای زانستی کردووه، و چووه بۆ میسر بۆ ده‌ستکه‌وتنی عیلم و زانست. وه ه‌اوله‌و ه‌اورپی (شیخی نی‌سلام) إبن تیمیه بووه، و له کانیاوی زانسته‌که‌ی ناوی خواردوته‌وه، خۆشه‌ویستی نه‌و به‌سهریدا زالبسووه، و ه‌هرده‌م له کاره‌کانیدا سه‌ری ده‌خت، وه تی‌کۆشین و نی‌جته‌یاده‌که‌ی وه‌رده‌گرت، (۱۶ سال) ه‌اورپیته‌ی کردو له‌گه‌لیدا‌بوو.

• سناپش گردنی زانا‌پان به‌سه‌رېدا:

- * إبن کثیر ده‌لّیت: (خوینه‌ریکی چاک و خاوه‌ن خوړپه‌وشتی‌کی به‌رز بوو، زۆر سه‌زی به ه‌اورپیته‌ی ده‌کرد، نیره‌یی و سه‌اده‌تی به که‌س نه‌ده‌برد، وه ړقو کینه‌ی له‌سه‌ر هیچ که‌سیک نه‌بوو).
- * برهان الدّین الزّرعّي ده‌لّیت: (له ژیر پرووی ناسمانداکه‌س عیلم و زانستی له‌و فراوانتر نه‌بوو)^(۲).

(۱) سمیری ژياننامه‌که‌ی بکه له: الوافي بالوفيات: ۲ / ۲۷۱، والدرر الکامنة: ۴ / ۲۱، بغية الوعاة: ۱ / ۶۲، هدية العارفين: ۲ /

۱۵۸، الإعلام: ۶ / ۲۸۰.

(۲) شفرات الذهب: ۶ / ۱۶۹.

٩٩ ح لِلْإِبْنِ قِيَمٌ الْجُوزِيَّةُ

* السُّخَاوِي دَهْلِيَّت: (بليمهت، ده مَراست و تينگه يشتوو، وه پيشكه وتوو له فراواني زانسته كهى... سه رۆكى هاوه لآنى ابن تيميه بوو، به لكو نهو چاكه يهك بوو له كرده وه چاكه كانى) (٣).

• شوپنه وارى وه عېلمه زانسته كهى:

ابن القيم شوپنه وارىكى زۆرى بو نيمه به جى هيشتوو، وه جيا كرده وه پۆلين كرده كانى له نيوان به شه كاندا په سन्दو ويستراوه، له كاره كانى زۆر پشوو دريژ بوو، ههروهك ابن حجر (٤) واده لىت.

له جيا كرده وه پۆلين كردنى باسه كاندا له وانه:

* أحكام أهل الذمة.

* إعلام الموقعين عن رب العالمين.

* إغاثة اللفهان من مصائد الشيطان.

* أخبار النساء.

* بدائع الفوائد.

* تحفة المودود.

* روضة المحبين ونزهة المشتاقين.

* زاد المعاد في هدي خير العباد.

* الوابل الصيب من الكلم الطيب.

وه زۆرى تريش له پۆلين كرده ده گمه نه كانى كهوا سوديكي زۆرى ههيه.

(٣) التاج المكلل: ٤١٩.

(٤) الدرر الكامنه: ٤٠٣ / ٣.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

• ووتئو و بۆچوونه کانی زانا بان له باره ی کتیبی رۆح دا:

- * آلوسی ده لیت: (کتیبیکی زۆر به سووده، به راستی بۆ رۆح گیان ده به خشیت، دل و ده روون پیتی ده گه شیته وه).
- * بوقاعی ده لیت: (کتیبیکی گه وه به که لکه، شکۆدارو به پرته، زۆر به سووده، هیچ شتیک وه کو نهو مانا کانی پۆلین نه کراوه).
- * الغنیمی ده لیت: (کتیبی رۆح کتیبیکی سهر سوپهینه ره ههر که سیک بیهویت زانستی لیوه فیرییت نهوا له که ناری دلنه وایی و پشوری ده روونی و سه قامگیریدا ده بییت).

• دووهم: کتیبی (رۆح)

١- نۆلرای کتیبی (رۆح) ی ابن القیم:

- دروستی تیکرای کتیه کان که بۆ دانهره که ی ده گه رپته وه بۆمان ناشکرا ده کات له چوارچیه ی نهو سهرچاوانه دا که بۆ دانهر وه رگیر دراوه، وه رگیران و توژیینه وه کهوا دانهر له ژیانیدا به سهری بردووه.
- نیمه ش لیته دا هه ندی سهرچاوه ده هینینه وه کهوا به نیسبه ت کتیبی (رۆح) ی ابن القیم بلاو کراوه ته وه، که گه لیک زۆرن، له وانه:
- * الوافی بالوفیات: ٢ / ١٧٠.
- * البداية والنهاية: ١٤ / ٢٣٤.
- * النجوم الزاهرة: ١٠ / ٢٤٩.
- وه لهو سهرده مه نوێه شدا:
- * الأعلام: ٦ / ٥٦.
- * خطط الشام، محمد کرد علي: ٤ / ٥١.
- * دائرة المعارف الإسلامية: ١٣ / ٤٧٢.

٢٩ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

٢- به به ٩٩٩ ږو ګرامه کې:

ابن القيم ګټېبه کې بڼ (٢١) کاروبار دابهش کړدووه، وه به ګوړه ډرېږي و کورتي و پايه ډو ووتاره که جياکراوه ته وه.

هه نديک له کاروباره کاني بڼ چنه د وهرز دابهش کړدووه، وه باسي گياني کړدووه، جا سوودو که لکي داوه تي و وه ستايي و کارامه يي پيوه دياره، باسي گياني زيندووه کان و مردووه کاني کړدووه، وه باسي نيش و نازاري ګوړو نارامگرتني ږوچه کان ده کات، وه هه روه ها باسي ووته کاني زاناياني کړدووه به ليکولينه وه وه هه لسه نگانديکي سه رسوړه يته ر.

٣- جا و ګه و سه رچاوه کاني:

چا و ګه و سه رچاوه کاني ابن القيم ګه لیک زور بوون، ګرنگ ترينيان (قورثاني پيروز) ه ، پاشان (الصباح) وه (السنن) وه (المسانيد) نووسيوه، وه هه نديک ګټېبه دیکه نووسيوه وه (التفاسير) و ګټېبه (المنامات) ي ابن ابي الدنيا به جوړيک زوربه ډي له (ابن القيم) ګواستوته وه.

• سي يه م: نيش و کاره کا نمان له و ګټېبه دا

١- له نيوان ژماره يه که له له بهر ګي راوه چاپکراوه کاندا به راوردمان کړدووه، له وانه دروسته که يمان هه لېږاردووه چه سپاندو ومانه.

٢- نايه ته پيروزه کاني قورثاني پيروزو، فهرمووده کاني پيغه مبه رمان (درودي خواي له سر يته) ده ره يته وه.

٣- هه نديک له ووشه هه له و خه ياليه کا نمان هه له چن کړدووه ږيکمان خستوه، وه نيشانه کاني ژماره کړدني دروستمان بڼي داناه.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمٌ الْجُوزِيَّة

٤- ناوونيشانه كاغان بۆ وهرزه كان داناوه له نيوان دوو چه ماوه، وهك نه مه { } .
وه له كاروباره كاندا جيامان كردۆته وه.

٥- هه نديك نيشانه مان داناوه وهك، *** نه مهش به لگهيه له سهه كۆتايي
هاتني كاروباره كان.

٦- ليكۆلينه وهيه كمان له نهو (كتيبي له بهر ده ستدايه) پيشكهش كردووه.
له خوداي گه وه ده پاريمه وه نه م كارهم بۆ بنوسيت له ناماده كردني عيلم و
زانستكي به سوود، وه كه لك و سوود بداته وه، و خوداي گه وه به پاك و پوختي
بيگيريته وه، وه له هه موو كهس شايسته تره ليبي داوا بكهيت، وه هه ر خووشي
په ياني داوه به وه لام دانه وه.

سوپاس و ستايش بۆ نهو خودايه ي كهوا كۆتاييه كه ي هيشتاو بهرده وام پييده كات
..... وه سه ده تايه كه شي كۆتايي نايه ت سوپاس و ستايش هه ر شايسته ي
خوايه و بۆ خوايه، كه خاوه ن پهروه ردگاري هه موو جيهانيان و هه موو بوونه وه ره.

عبدالرحمن المصطاوي

نوسيوويه تي

به ناوی فوای به فشنده میهره بان

{ پَنَشه کی گَنَبه که }^(۵).

سوپاس و ستایش بۆ خودای بهرزو مهزن، که کار به جی و زاناو دانایه، میهره بان و لیخو شبروه.

سوپاس و ستایش هر شایسته می خوایه و که خاوهن و پهروه ردگاری همه موو جیهانیان و همه موو بوونه وه ره، به خشندهو، دلوقانه، کانگای په حمت و میهره بانیه، خاوهن و سهرداری رۆژی پاداشت و سزایه، که بیگومان خودای گهوره ناده میزادی له ناوئیه کی پیکهاتوو له قور به دیهیناوه، پاشان له جینگه کی پاریزراوو له باردا که (مندالدانی دایکه) له شیوهی نوتفه کی زۆر بچووکدا دایمه زرانده وه، پاشان تۆه که ی کردوه به خۆ هه لواسه ریک (سهر میکو ته یه ک) ی په نگ رهش بۆ نهوانه ی چاودیری و ته ماشاکارن، پاشان خۆ هه لواسراوه که مان کردوه به پارچه گوشتیک، نهو پارچه گوشتهش به نه ندازه ی پارویه که، نینجا (شیوازی) گوشتپاره که مان گوړپوه به په یکه ری ئیسک به شیویه کی جوړاو جوړو وینه و بابه تی جیاواز بۆ نهوه ی نهو بینا پته وه ی له سهر بوه ستیت، پاشان به گوشت په یکه ری ئیسکه که مان داپوشیوه ههروه که له بهر کردنی پۆشاکیک بۆ نهو، نهو سا له شیویه کی تردا ده رمان هیناوه (که شیوه ی ناده میزادی کی ریک و پیکه و رۆحی پی به خسراوه)، به راستی خوای مهزن بهرزو پیرۆزو موباره که و چاکترین به دیهینه رو چاکترین دروستکاره.

پاک و بیگهردی بۆ نهو خودایه ی که توانا که می همه موو دهسه لاتیکی ته نیوه ته وه، وه خواست و ویستی نهو خودایه له دروستکاره و کان و بهر پیوه بردنی کاروباره کاند، و

(۵) نهو پَنَشه کیه تریکترین (پَنَشه که کانی) شیوازی (ابن القیم) چونکه زۆر پَنَشه کی دیکه مان بینیره لهو کتیبه له نسخه چاپکاره کان کهوا بهر ارده مان کردوه خودای گهورهش زانتره.

هر زاتی خزی تاكو ته نیاو خاوهنو سهرداری ناسمانه كانو زهویه، نهوهی بیهویتی دروستی دهكات ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (آل عمران: ٦). واته: (نهو خودایه زاتیكه نهخشهی پوخسارتان له مندالذانه كاندا ده کیشیت چون بیهویتی، هیچ په رستراویکی بهراست نیه جگه لهو خودایهو نهو زاته بالادهستو داناو کار به جییه).

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، خودای گه وره زاتیكه راده بهرو شکودارو مه زنه له ویکچوون یاخود شتیک له وینهی نهودانیه، وه بهرزو بی هاوتایه و دووره له هر هاودل و یارمه تیده ریك، وه بهرزو پیروزه له باره ی لهیه کچوونی دروستکراوه کانی، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ١١). واته: (هیچ شتیک نیه لهوینهی نهو زاته، هیچ شتیک لهو ناچیت هر نهویش بیسهرو بینایه).

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وه چاکترینی {دروستکراوه کانه}، و دهسپاک و راستگوئی له سهر نهو سروشه ی که بزی هاتووه، ده مراست و تیگه یشتووه له سهر خواپه رستیه که ی، وه خوی گه وره نار دوویه تی بۆ په حمت و به زه یی و به خشنده یی هم مو جیهان، و پیشه نگی کارو کرده وه ی چاکه کانه، وه راستگوئی له سهر هم مو ناده میزاد به گشتی، بزیه خودای گه وره و فرشته کانی و پیغه مبه ره کانی سه لاواتیان له سهر لیداو، سه لات و سه لام و به ره که ت برژیته سهر گیانی پیغه مبه رمان محمد ﷺ.

جا نه م کتیبه پیکهاتووه له سهر بیست و یه ک کاروبار (المسألة) ده باره ی رۆح و نهوه ی په یوه ندی به رۆحه وه هیه.

نایا مردوووه کان دهزانن که زیندوووه کان سهردانیان دهکهن و

وه سه لامیان لی دهکهن یا خود نا؟

ابن عبدالبر دهلیت: ده رکه وتوو له پیغه مبهري عليه السلام که فهرموويه تی: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُرُّ عَلَى قَبْرِ أَخِيهِ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَسْلُمُ عَلَيْهِ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ رُوحَهُ حَتَّى يَرِدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ) ^(٦).

واته: (هیچ موسلمانیک نیه کهوا به لای گوړی برابیه کهیدا تیپه ریټ که له دونیادا دهیناسی کاتیک سه لامی لیده کات نیلا خودای گه وړه روچه کهی بۆ ده گه ریټیته وه تاوه کو وه لامی سه لامه کهی ده داته وه). نه مهش ده قیکه کهوا دهیناسیت و وه لامی سه لامه کهی ده داته وه.

له ههردوو سه حیحه کهدا له باره ی نه م ه دیسه ی پیغه مبهري (درودی خوی له سه ر بیت) چند روویه کی جوړاو جوړی هیه: نه مهش په یوه ندی به غه زای به دره وه هیه کاتیک کافره کان لهو شه رده دا ده کوژرین، له (قلیب) پییان ده گات، پاشان له سه ر لاشه کانیان ده وهستی و به ناوه کانی خزیان بانگیان ده کات: (نه ی فلانی کوری فلان، وه یان فلانی کوری فلان، یان نه وه تان بینی که خودای نیوه به پراستی په یانی به نیوه دابوو؟ چونکه من نه وه م بینی که خودای من به پراستی به لیټنی پی دابووم). جا نیمامی عمر به پیغه مبهري ووت: نه ی پیغه مبهري خوا، تو قسه له گهل کی ده کهیت له کاتیکدا نه وانه لاشه کایان بۆگه نی کردوه، جا پیغه مبهري عليه السلام فهرمووی: (وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعُ لَمَّا أَقُولُ مِنْهُمْ وَلَكِنْهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ جَوَابًا) ^(٧). واته: (سویند به و که سه ی به حق منی ره وانه کردوه نیوه له وانه باشر گویتان لی نیه که چیان پی ده لیټم به لام نه وان ناتوان وه لام بده نه وه).

(٦) سمیری: فیض القدیر: ٥ / ٤٨٧ بکه.

(٧) مسلم روایه تی کردوه (٢٨٧٣)، وه سمیری: فتح الباری: ٧ / ٣٠٠ بکه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر له پیتغه مبهەر ﷺ وەرگیراوه که فەرموویه تی: (أَنْ الْمَيْتَ يَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِ الْمَشِيعِينَ لَهُ إِذَا انْصَرَفُوا عَنْهُ) ^(٨). واته: (مردوو گوئی له دهنگی نه علی نهو که سانه یه که ناشتوویانه له کاتی به جیی ده هیلن).

وه پیتغه مبهەر ﷺ نومه ته که ی راسپاردوو که سه لام له نه هلی گۆرستان ده که ن وا سه لامیان لی بکه ن وه که نه وه ی قسه یان له گه ل ده که ن: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ) ^(٩). وه نه م قسه یه ش بو یه کیکه که وا گوئی لی بیّت و عه قلی هه بیّت، سه ره پای نه وه ش نه گهر نه م قسه کردنه له پله و پایه ی قسه کردن له گه ل که سیکی ونبوو، و بیگیان بیّت.

پیشینه کان هه موویان کوکن له سه ره نه م پایه، وه زۆر نیشانه ی یه که به دوا ی یه کدا له و باره یه وه ده رکه وتوو به وه ی که وا که سی مردوو هه ست به سه ردانی که سیکی زیندوو ده کات بو لای و مژده شی پی ده دات.

أَبُو بَكْرٍ عَبْدَ اللَّهِ كُورِي مُحَمَّدٌ كُورِي عَبِيدُ بْنُ أَبِي الدُّنْيَا لَهُ كَتِيبِي (الْقُبُور) ^(١٠). له به شی زانین و هه ست کردنی مردوو هه کان به سه ردانی زیندوو هه کان ده لیّت: محمد کوری عون بو نیمه ی گپرایه وه، که وا یحیی کوری یمان بو مانی گپراوه ته وه، له عبدالله ی کوری سمان، له زهیدی کوری أسلم، نه ویش له عائشه ﷺ ده لیّت: پیتغه مبهەر ﷺ ده فەرموویّت: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ وَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْنَسَ بِهِ وَرَدَّ عَلَيْهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(١١). واته: (هیچ پیاویک نه کاتیک سه ردانی گۆری برا که ی ده کات و له لای داده نیشیت نیلا هۆگری ده بیّت و گوئی لی ده گریت تا وه کو هه لده ستیّت).

(٨) سهیری: فتح الباری: ٣/ ٣٠٥، مسند أحمد: ٢/ ٣٤٧ بکه.

(٩) موسلم ریوایه تی کردوو.

(١٠) سهیری: سیر أعلام النبلاء: ١٣/ ٤٠٦، وه هدیة العارفین: ١/ ٤٤٢ بکه.

(١١) شرح الصدور: ٢٧٣.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

محمد کوری قدامه الجوهری بۆمانی گێپرایهوه، کهوا معن کوری عیسی القزاز بۆی گێپرایینهتهوه، نهویش له هشام کوری سعد بۆی گێپرایینهوه، نهویش له زهید کوری أسلم، نهویش له نهبو هوریره (ع) دهلیت: نهگهر پیاویک بهلای گۆری براکهیدا تیپهپریتو بیناسیت جا سهلامی لی بکات نهوا نهویش وهلامی سهلامهکهی دهاتهوهو دهیناسیتتهوه، بهلام نهگهر بهلای گۆری کهسیکدا پروات و نهیناسیت جا سهلامی لی بکات نهوا مردوه که سهلامهکهی وهردهگریتهوه. (١٢)

محمد کوری الحسین بۆمانی گێپرایهوه، کهوا یحیی کوری بسطام المصغر نهویش گێپرایتهوه، کهوا مسمع بۆ منی گێپرایتهوه، کهوا پیاویک له بنهمالهی عاصم المجدری دهلیت: من له خهومدا پاش مردنی به دوو سال عاصم المجدری له خهودا بینیی، پیم ووت: نهی تۆ نه مردووی؟ ووتی: بهلی. جا پیم ووت: نهی تۆ له کویتی؟ ووتی: سویند بهخوا من نیستا له باخیک له باخهکانی بهههشتم، من و یهکیک له هاره له کام هه موو شهوانی ههینی و چیشتهنگاوه کهی کۆ دهبینهوه له گهڵ بکر بن عبدالله المزنی، جا ههوالی نیوهم پی راده گهیهنیت، ووتی: ووتم: لاشه کانتان یان رۆحه کانتان؟ ووتی: نهی ههوار، لاشه کان تووشی کارهسات و گرفتار بوون به لکو رۆحه کان بهیه کتر دهگن. ووتی: ووتم: جا نیوه دهزانن کاتیک ئیمه سهردانتان ده کهین؟ ووتی: بهلی دهزانن رۆژانی ههینی ههر هه مووی، وه رۆژانی شهمه تاوه کو هه لاتنی رۆژ، ووتی: ووتم: جا چۆن جگه له رۆژه کان نهم رۆژه ههره مووی؟ ووتی: نهمه ده گه پیتتهوه بۆ چاکه و گه ورهیی رۆژی ههینی. (١٣)

محمد کوری الحسین بۆی گێپراینهوه، کهوا بکر کوری محمد بۆی گێپرایهوه، نهویش دهلیت جسر القصاب بۆ نیهمی گێپرایهوه ووتی: هه موو به ره به یانی شه مووان له گهڵ محمد کوری واسع ده بووم تا ده هاتینه ناو گۆرستان جا له سه ر گۆره کان

(١٢) سه رچاوه ی پیتشو: ٢٧٣.

(١٣) سه ریری النامات (٥٨) لابن أبي الدنيا بکه.

۹۶ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

دەۋەستانىن، ئەوسا سەلامىيان لى دەكەين و دوغايان بۇ دەكەين، پاشان ئەۋى بە جى دەھىلن، ئىنجا پۇژىك ووتى: ئەى ئەگەر ئەو پۇژە بوۋە دوۋشەم! ووتى پىي راگەياندووم كەۋا مردوۋەكان دەزانن پۇژانى ھەينى و پۇژىك پىش و پۇژىك دۋاى ئەو خەللىكى سەردانىان دەكەن.

دەلىت محمد بۆى گىپراپمەۋە، ئەۋىش دەلىت عبدالعزىزى كورى أبان بۆمى گىپراپمەۋە ووتى: سفيان الثوري بۇ ئىمەى گىپراپمەۋە ووتى: سەبارەت بە ضحاك قسەى بۇ من كردو ووتى: ھەركەسىك پۇژى شەمە پىش پۇژ ھەلات سەردانى گۇپىك بكات ئەۋا مردوۋەكە دەزانىت كە سەردانى كردوۋە، جا پىيان ووت: ئەمە چۆن دەبىت؟ ووتى: ئەمەش بۇ گەۋرەبىي و پلەۋ پاىەى پۇژى ھەينى يە^(۱۴).

خالد كورى خلاش بۇ ئىمەى گىپراپمەۋە، ئەۋىش دەلىت جعفر كورى سلیمان بۆمانى گىپراپمەۋە، ئەۋىش لە أبى التياح ووتى: مطرف دەچو بۇ بىابان، جا ئەگەر ئەو پۇژە ھەينى بوۋايە بەشەۋ دەپۇش ووتى: گويم لە أبا التياح بوۋ دەپووت: بە ئىمەى راگەياند كەۋا جى دەستى قاچى ئەو پرووناك دەبۆۋە، ئىنجا ئەۋ شەۋە دەمايەۋە ھەتا ئەگەر ھاتوۋ لەلاى گۇرستانىش بوايە لەبەر خەۋھاتن ۋەنەۋزى دەداۋ لەسەر ئەسپەكەى سەرى دەلەراپمەۋە، جا ئەھلى گۇرستانى بىنى ھەموۋ خاۋەن گۇپىك لەسەر گۇپەكەى دانىشتوۋە، جا ووتيان: ئەۋە (مطرف) پۇژانى ھەينى دىت، ووتى: ئايا ئىۋە لەلاى خۇتان دەزانن پۇژى ھەينى يە؟ ووتيان: بەلى، ۋە دەشزانن كاتىك بالندە بىرەدا دىت چى دەلىت ووتى: چى دەلىت؟ ووتيان: دەلىت: سەلام سەلام^(۱۴).

محمد كورى الحسين بۆمى گىپراپمەۋە، ئەۋىش دەلىت يىمى كورى أبى بكىر بۆمى گىپراپمەۋە، دەلىت الفضل كورى موفق كورى خالى سفيان كورى عىينە ووتى:

(۱۴) سەبىرى: أحوال القبور، لابن رجب: ص ۲۰۳ بکە.

(۱۵) شرح الصدور: ۳۰۰.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

كاتيڭ باوكم مرد زۆر خەمبارو دلگير بووم، بۆيە هەموو پۆژى دەچرومە سەر قەبرەكەى، دوايى بە ويستى خوا لەم بارەيهووە كەمتەرخەميم كرد، ئينجا نووستم، جا بينيم هەروەك چۆن گۆڤى باوكم بگريتهووە، وەك ئەووە وابيت لە گۆڤەكەى دانىشتبیت و كفنەكەى لەخۆى ئالاندبوو وەك ديمەنيكى مردوو ووتى: وەك ئەووە وابوو كاتيڭ بينيم دەگريام، ووتى: ئەى كۆڤەكەم، بۆ ئيستا كەم ديتت بۆ لام؟ ووتم: ئايا تۆ دەزانيت كە من ديم بۆ لات؟ ووتى: هيچ جارێك نەهاتوى ئيللا من زانيوومە، وە هەر جارێك ديتت بۆ لام من پابەند دەيم بە تۆو پيتت دلّ خووش دەيم، وە بە دوعاى تۆ دەوروو پشتم لە سەرم ئاسان دەبيت ووتى: لەو پۆژەووە زۆر دەچرومە لای^(١٦).

دەلتى محمد بۆمى گيرايەووە، ئەويش دەلتى يحيى كۆڤى بسطام بۆمى گيرايەووە، ئەويش لە عثمان كۆڤى سورة الطفاوي ووتى: داىكى لە ئافرەتە خواپەرستەكان بوو، كەوا پييان دەووت: راهبە واتە ئافرەتى ئاييندار، ووتى: كاتيڭ مردن لىتى نزيك بوووەو سەرى بۆ ئاسمان بەرز كردهووە، ووتى: ئەى پاشەكەوت و كاركردهووەكەم، وە ئەوێ پشتم پى بەستوى لە دونياو پاش مردنم، لەكاتى مردندا خەجالت و شەرمەزارم نەكەيت، و لە قەبرەكەم نەمكەيتە درندهو كيتوى، ووتى: جا ئەو ئافرەتە مرد، بۆيە هەموو پۆژانى هەينى دەچرومە لای، دوعام بۆ دەكرد، و داواى ليخۆشبوون لەوى و لە ئەهلى گۆرستانەكەم دەكرد، پۆژيڭ لە خەودا بينيم، پيتم ووت: داىكە تۆ چۆنيت؟ ووتى: ئەى كۆڤەكەم بەراستى مردن ئەشكەنجەو ئازارتيكى زۆرى هەيە، بەلام من سوباس بۆ خودا لە بەرزەخيكي زۆر بەرزوم بە پەيخان فەرش كراو، وە گولتى سوندسو درەوشاو دەكەينه سەرىنى خۆمان تاووەكو پۆژى زيندوبوونەو جا پيتم ووت: ئايا پتيوستيت بە شتيڭ هەيە؟ ووتى: بەلى، ووتم: چييه؟ ووتى: ئەو سەردانهى ئيمەت دەكردو دوعات بۆ ددكردين وازى لى مەهيته،

(١٦) سەرچاوى پەنجو ٣٠١.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

چونکه من مژدهم پي ده دريت به هانتت له پوژاني هيني. و پيم ده لين نهی نافرتهی خواپهرست نهوه کوره کته قه بولمان کرد، جا دلخوش دهيم، وه ههروه ها مردووه کانی ده وروپشتيشم به هانتت دلخوش ده بن^(١٧).

محمد کوري عبدالعزيز کوري سليمان بوماني گي پرايه وه، نه ویش له بشير کوري منصور، ووتی: کاتيک سهرده می په تاي تاعوون بوو پياويک هه بوو جياواز بوو له خه لکی بۆ چوونه سهر گورستان، له کاتي نويزی سهر مردوو ناماده ده بوو، کاتي نيواره ش داده هات له بهر ده رگای گورستان ده وهستا، جا ووتی: خودای گه وره به دلته نگي و به زهیی غوربه تستان ده زانی و له بيزاری و زیان گهيانندن بتان پاريزيت، وه کرده وه چاکه کانتان قه بوول بکات، له م ووشانه زیاتر هيچی تری به وانه نه ووت. ووتی: نهو شه ودم له ووی به سهر برد، جا چوومه وه ماله وه، نه چوومه وه لای نه هلی گورستان دوعا بکهم ههروه ک پيشتر دوعام ده کرد ووتی: له و کاته دا نوو ستم و خه لکيکی زور هاتنه لام، و وتم: نيوه کين و چ پيوستيه کتان ههیه؟ ووتيان: نيمه نه هلی گورستانين و وتم: جا چ پيوستيه کتان ههیه؟ ووتيان تۆ له کاتي چوونه وه ت بۆ ماله وه دياريت پيشکesh به نيمه کرد و وتم: نه م ديارiane چ بوون؟ ووتيان: نهو دوعايانه ی که و ده تکرد ووتی: و وتم: من جاريکی تر ده گه پريمه وه. ووتی: له وسا که وه هيچ کاتيک وازم له ووی نه ده هينا^(١٨).

محمد بومي گي پرايه وه، نه ویش له احمد کوري سهيل، نه ویش له رشيد کوري سعد، نه ویش له پياويک، نه ویش له يزید کوري حبيب که و سلیم کوري عمير به لای گورستانينک تيپه ري ته نگه تاوی ميز کردن بوو، هه نديک له ها وه لانی پيسانی ووت: کاتيک لي ره له سهر گورستانه که دانيشتم ميزم کرد به ناو هه نديک له که لينه کان جا گرياو پاشان ووتی: پاک و بينگه ردي بۆ نهو خودايه، سويند به خوا من

(١٧) سهرجاوه ی پيشور: ٣٠.

(١٨) سهرجاوه ی پيشور: ٣٠٠.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەوئەندەى شەرم لە مردوو دەکان دەکەم ئەوئەندەش شەرم لە زیندوو دەکان دەکەم، جا ئەگەر بهاتبا مردوو هەستی بەمە بکردایە ئەوا شەرمى لەو کارە دەکرد.

وہ پايگهيانندووہ کەوا مردو هەست بە نيش و کارى خزم و خوشک و برا زیندووہ کانى دەکات، عبدالله کورى المبارك ووتى: شور کورى یزید بۆمى گێرايەو، ئەویش لە إبراهيم، ئەویش لە أبى أيوب ووتى: کارو کردەوێ زیندووہ کان لەسەر مردووہ کان پەنگ دەداتەو، ئەگەر بینیان ئەم کارە چاکە ئەوا مردووہ کان دلخۆش دەبن و مژدە دەدەن، وە ئەگەر خراپەیه کيان بينى دەلێت: توو خودا پێداچوونەوێ پێبکە^(١٩). وە ابن أبى الدنيا باس دەکات، لە أحمد کورى بن أبى الحواری ووتى: محمدى برام بۆى گێرامەو ووتى: عباد کورى عباد چووە لای إبراهيم کورى صالح کە ئەو لە فەلەستین بوو، جا ووتى: نامۆژگاریم بکە، ووتى: بەچى نامۆژگاریت بکەم خودای گەورە کارو کردەوێت چاک بکات؟ پێى راگەیاندم کەوا کارو کردەوێ زیندووہ کان لەسەر خزمى مردووہ کان پەنگ دەداتەو، سەیرە چۆن کارو کردەوێت لەسەر پێغەمبەرى خودا ﷺ کاریگەر دەبێت^(٢٠). جا إبراهيم ئەوئەندە گریا تاوێ کو پێشى تەر بوو.

إبن أبى الدنيا ووتى: محمد کورى الحسين بۆ منى گێرايەو، ئەویش لە خالد کورى عمرو الأموي، ئەویش دەلێت صدقە کورى سليمان الجعفرى بۆمانى گێرايەو ووتى: هەندێک کارو کردەوێ ناشیرینم هەبوو، جا باوکم مرد، زۆر پەشیمان بوومەو ئەوێ کە کردبووم، ووتى پاشان من لە پێى راست لام داوێ هەلخلیسکا بووم، جا باوکم لە خودا بینى، ووتى: ئەى کورەکەم، من هیچ دلخۆش نیم بە تۆ، کارو کردەوێ کانت لەسەرمان پەنگ دەداتەو ئێمە کارەکەى تۆمان بە کارو کردەوێ پیاوچاکان دەشوبهاند، کەچی ئەم جارە شەرم لەو کردەوێت دەکردەو.

(١٩) سەیری: المناجات، لابن أبى الدنيا: ٢١ بکە.

(٢٠) شرح الصدر: ٣٤٣.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر شهرمیکی زۆریش، جا مردوووه کانی دهوړوېشتم خه مبار نه کهیت و منیش
شهرمه زار نه کهیت، ووتی: لهوساکه وه نه مه م گوی لیبووکه له کوفه دا دراوسیم
بوو- له دوعاکانیدا دهیوت: به خودای گه وړه ږوو له دەرگات ده کهم له جیاتی نه و
لیت ده پاریمه وه کهوا گه پانه وه یی نه و که مته رخه م نايم له کارو کرده وه یی چاک
نه یی چاکه کاری چاکه کاران و نه یی چاکترین به زه یی و له هه موو کهس
به خشنده تر^(٢١).

نهمه ش بابه ټیکه شوینه واریکی زۆری لای سه حابه کان به جی هیشتووه،
هه نديک له نه ساره کان که خزمی عبدالله کوری رواحه بوون دهیوت: نه یی خودای
من په نا به تو ده گرم له کارو کرده وه یه که عبدالله ی کوری رواحه پتی شهرمه زار
بکه م، نه مه ش له و کاته ی دهیگوت له پاش شه هیدبوونی عبدالله ی کوری رواحه
بوو^(٢٢).

نهمه ش به سه کهوا ناوی بنیین میوان سه لام له میوانداری بکات، هه لبه ته نه وان
هه ست ده کهن کاتیک میوانه که به ناوی خزبان بانگیان ده کهن، چونکه نه گهر
میواندار نه زانیت کهوا یه کیک سهردانی ده کات بانگ ناکات و بلیت: سهردانی
کردووه، نه مه ش شتیکی ږه و او ماقووله که یه کیک سهردانی یه کیک ده کات له
هه موو نه ته وه و گه لاند، وه هه ووه ها سه لام لیکردن له وان، چونکه سه لام کردن
له سهر یه کیک که هه ست نه کات و نه زانیت له وه یی که سه لامی لی ده کریت نه مه
شتیکی مه حاله، پیغه مبه ر^(سید)، نومه ته که یی خوی فیر کردووه نه گهر هاتوو
سهردانی گورستانه کان بکه ن ده بیت بلین: (سَلامَ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِ
وَالْمُسْلِمِ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، یَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَمِنْکُمْ

(٢١) میزان الاعتدال: ١ / ٦٣٥.

(٢٢) شرح الصدور: ٣٤٣.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

والمستأخرين، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ^(٢٣). واته: (سهلامی خواتان لی بیټ نهی خاوهن مال له نیماندارانو موسلمانان، وه نیمهش به وویستی خوی گهوره پیټان دهگهین بهزهیی خوی گهوره له پیش نیمه دا بیټ و نهوهی له دوی نیمهش دیت، داوا له خوی گهوره دهگه له نیمه و نیمهش خوش بیټ).

نهو سهلام کردنه و قسه کردن و بانگکردنه بۆ یه کیکه که بوونی هه بیټ و گوئی بگریټ و قسه بکات و نهقلی هه بیټ و وه لام بداته وه، نهک سهلام له که سیټ بکهیت و نهوهی سهلامی لی ده کریټ نه توانیټ وه لام بداته وه، وه نهگه پیاویټک دوعای بۆ یه کیټک له خزمه کانی بکات و بیبینن وه بزنان که ئه مه دوعای بۆ کردوون نهوا پیی دلخووش ده بیټ.

یزید کوری هاپون ده لیټ: کهوا سلیمان التیمی پیی راگه یاندووین، نهویش له ابي عثمان النهدي کهوا ابن ساس رۆژنیک له گهل جهنازه یهک ده رچوو وه جلیکی سوك و سادهی له بهردا بوو، پاشان له قهبره که بوونه وه، ووتی: جا دوو پرکههت نو یژم کردوو پاشان شام خسته سهر قهبره که، سویند به خوا کهوا دلیم به ناگا هاته وه گویم له دهنگیک بوو له ناو قهبره که هات: ناگات لیم بیټ نه زیه تم مه ده چونکه نیمه قومیتکن کارو کرده وه ده کهن به لام نازانن، کهچی نیمه ده زانین به لام کار ناکهین، وه کارو کرده وه کاتم وهک و نهو دوو پرکههتهی تویه لای من له نهو هاو نهو ها خو شه ویستره، نه مهش نهوه ده گه یه نیټ که مردوو یهک زانیوو یه تی به پالډانه وهی پیاویټک له سهر قهبره کهی وه به دوعا کردنی له بۆ مردوو که^{٢٤}.

وه ابن ابي الدنيا ده لیټ: الحسین کوری علي العجلي بۆمی گیرا یه وه، نهویش له محمد بن الصلت بۆی گیرا وه ته وه، نهویش له اسماعیل کوری عیاش، له ثابت کوری سلیم، ابر قلابه بۆی گیرا وه ته وه ده لیټ له شامه وه به ره و به سره ده چووم، له

(٢٣) مسلم (٩٧٤)، وابن ماجه (١٤٤٧) رپوا یه تیان کرده.

^{٢٤} - شرح الصدور: ٢٨٤

91 ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

گۆرستانىڭ دابەزىم، تارەتى خۆم کردو دوو پرکەت نوڭىر بەشەو کرد، پاشان سەرى خۆم لەسەر قەبرىڭ دانائو نووستم، پاشان بەناگا ھاتمەو، کەوا خواھنى قەبرەكە سکاڭى لە من دەکردو دەيووت: لە شەويە تو منى ئەزىت داو، پاشان ووتى: ئىوھ کارو کردەو دەكەن بەلام نازاننو بى خەبەرن، بەلام ئىمە دەزانىن كەچى تواناي ئىشکردمان نى، پاشان ووتى، ئەو دوو پرکەتەى ئىوھ کردتان خىرى زياترە لە دونياو ئەوھى تىايەتى، پاشان ووتى: خوا پاداشتى ئەھلى دونيا بە خىر بداتەو، سەلامى ئىمەيان پى رابگەيەنن، لە كاتىڭدا بە دوكانيانەوھ دىنە لاي ئىمە نورو پروناكيان ئەوھندەى چىكانە.

حسین العجلی بۆمى گىراپەو، ئەویش لە عبدالله كۆرى غىر، ئەویش لە مالک كۆر مغول، لە منصور، ئەویش لە زىد كۆرى وھب، ووتى، دەرچوم بەرەو گۆرستانىڭ لى دانىشتم، پاشان پىاويڭىش ھاتە لاي گۆرپىڭ دەستكارى کردو پىكى خست، پاشان ھاتە لاي من، جا دانىشت، دەلىت: ووتم: ئەو گۆرپە ھى كى يە؟ ووتى: ھى براكەمە پىم ووت: براكەت؟ ئىنجا ووتى: لە پىناوى خودا برامە لەكاتى نووستندا لە خودا بىنم، جا ووتم: فلان لە خەوتا بىنيت! سوپاسو ستايش بۆ خوداى ھەموو جىھان، ووتى: منىش پىم ووت: چونكە من دەتوانم پىي بلىم تو من لە دنياو ئەوھى تىايەتى خۆشەويستى، پاشان ووتى: ئايا نابىنيت كاتىڭ من دەنىژن، فلانەكەس ھەستاو دوو پرکەت نوڭىر کرد، چونكە من دەبىت بتوانم دوعايان بۆ بكەم چونكە ئەوھ بۆ من لە دونياو ئەوھى تىايەتى خىرى زياترە. دەلىت أبوبكر التیمی بۆمى گىراپەو، ئەویش لە عبدالله كۆرى صالح، ئەویش لە الليث كۆرى سعد، ئەویش لە حميد الطويل كەوا بۆ گىراوھتەو، لەمطرف كۆرى عبدالله الحرشى، ووتى: لەسەردەمى ئەودا لەگەل الربيع دەرچووين، جا ووتمان: پۆڭى ھەينى دەردەچىن بۆ بىنىنى ئەو دەشتو دەر، پىگاگەمان كەوتە سەر گۆرستانىڭ ووتى: جا چووينە ناوى و جەنازەيەكمان لەناو گۆرستانەكە بىنى، ووتم:

٩٥ ح لِلإِبن قِیمُ الْجوزِیَّة

با به دیار نهو جه نازه یه وه بین، تۆزیک به دیاری وه ستاین، ووتی: ئینجا چوومه لایه که له نزیك گۆره که، دوو رکعت نویژم به سووکی کرد که له پاک و بینگهردیه که ی زۆر پازی نه بووم، پاشان زۆر خه م هات و خه والوو بووم خاوه نی گۆره که م بیسی قسه ی له گه لم ده کرد، ووتی: تۆ دوو رکعت نویژت کرد له پاک و بینگهردیه که ی پازی نه بووی؟ ووتم: هه ر ناوا بوو؟ ووتی: کارو کرده وه ده که ن به لام نازانن، که چی نیمه ده زانن به لام ناتوانن کار بکهین، نه گه ر من بتوانیا به دوو رکعتم وه که دوو رکعت ته که ی تۆ بکردا به نهوا بۆمن خیری له دونیا و نه وه ی تیا به تی به تیکرایی زیاتر بوو، جا ووتم: نه وانه کی ن له ناو نهو گۆرانه؟ ووتی: هه موویان موسلمانن، و هه موویان کاری خیریان کردوه،

ئینجا ووتم: نه ی کی لیره له هه موویان باشته؟ نهو ئیشاره تی بۆ قه بریک کرد، ئینجا به خۆم ووت: نه ی خودا به ده ری بهینه بۆم قسه ی له گه لدا ده که م. ووتی: کوپیککی گه نج له قه بره که هاته ده ره وه، پیم ووت: تۆ لیژدا له هه موویان باشتی؟ ووتی: نه وان وا ده لێن، ووتم: نه م شته چاکه ت به چی ده سته که وتوه، سویند به خوا له و ته مه نه بچو که هیچی وات لی نابینم که وا بلیم: نه م کاره چاکه یه ت به حه ج و عه مه ره جیهاد له پیناوی خودا و کارو کرده وه ی چاک ده سته که وتبیت؟ ووتی: تووشی زۆر کاره سات و ناخۆشی هاتم به لام سه برم له سه ریدا گرت، نه مه ش نهو گه ره یه له مه دا ده بینم^(٢٤).

نه مه ش له سه حیدا جیگیرو سه لێندراوه که وا مردوو هاوپی و هوگری نهو که سانه ده بیت که له گه لیدا ده بن تاوه کو پاش ناشتی.

موسلم له سه حیده کهیدا له و ته یه کی عبدالرحمن کوپی شماسه المهری ده لیت: چوینه سه ردانی عمرو کوپی عاص، نهو له کاتی کهدا له سه ره مه رگ دا بوو، زۆر ده گریا، جا رووی خۆی بۆ لای دیواره که وه رگیتر، تاوه کو کوپه که ی پپی ووت:

(٢٤) سرجاوه ی پیتشو: ٣٦٤.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

باوکه گیان بۆچی ده گریت؟ نهی پیغمبه‌ری خودا ﷺ مژده‌ی نهو شتانه‌ی پی نه‌داویت؟ پرووی خۆی وه‌رگپراو ووتی: باشت‌ین شت که‌وا خۆمانی بۆ ناماده بکه‌ین نه‌وه‌یه که بلّین (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) من کاتی خۆی له‌سەر تاریکایدا بووم، منتان بینی که هیچ که‌سیک له من تووند‌ترو زیاتر رقی له پیغمبه‌ری خوا ﷺ نه‌ده‌بۆوه، زۆر حه‌زم ده‌کرد که شوینه‌که‌یم بدۆزبایه‌وه نه‌و کاته ده‌مکوشت، نه‌گهر له‌سەر نه‌و حاله‌ته بمرده‌مایه نه‌وا له نه‌هلی دۆزه‌خ ده‌بروم، جا کاتیک خودای گه‌وره نیسلا‌می له‌ناو دَلَم جیگیر کرد به پیغمبه‌ر ﷺ گه‌یشتم، ووتم: ده‌ست درێژکه با په‌یمانته بده‌می، جا پیغمبه‌ر ﷺ ده‌ستی راستی درێژ کرد، ووتی: جا ده‌ستیم گۆشی، پیغمبه‌ر ﷺ فرمووی: (مَالِكِ يَا عَمْرُو؟) واته: (نه‌وه چیه نه‌ی عه‌مرو؟) ووتی: ووتم: ده‌مه‌ویت مه‌رج دابنیم پیغمبه‌ر (درودی خۆای له‌سەر بیت) فرمووی: (تشرط ماذا) واته: (مه‌رجی چی داده‌نیت؟) ووتم: که‌وا لیم خۆشبیت، فرمووی: (أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟) واته: (تایا نه‌ترانیوه که‌وا نیسلا‌م نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی پیش له‌ناو ده‌بات، وکۆچکردنیش نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی پیش خۆی له‌ناو ده‌بات، و حه‌جکردنیش نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی پیش خۆی له‌ناو ده‌بات؟) وه هیچ که‌سیک بۆ من له پیغمبه‌ر ﷺ خۆشه‌ویستر نیه، و هیچ کاتیک نه‌و له پیش چاوه‌کانم وون نابیت، وه هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی رپزو گه‌وره‌یی نه‌و له چاوه‌کاغدا پر بکه‌م، نه‌گهر له‌سەر نه‌و حاله‌ته‌ش مردم له‌ خودا ده‌پارپیمه‌وه که‌وا له نه‌هلی به‌هه‌شت بم، وه نه‌گهر پرسیاریشم لی‌بکری‌ت که‌وا وه‌سفی بکه‌م ناتوانم چونکه چاوه‌کانم پر له بینینی نه‌و نه‌بوو، پاشان هه‌ندیک شتمان هه‌یه نازانم حالمان چۆن ده‌بیت تیدا، جا نه‌گهر من مردم نه‌وا شیوه‌نو لا‌وانه‌وه‌و ناگرم بۆ دروست مه‌که‌ن، نه‌گهر منیشتان به‌ خاک سپارد نه‌وا خۆلَم به‌سه‌ردا بکه‌نو به‌پیتی توانا له ده‌وره‌م راوه‌ستن و قوربانیه‌ک سه‌ر بپرن و گۆشته‌که‌ی

٩٩ ح لِلإِين قِيَمُ الْجُوزِيَّة

دابهش بکهن تاوه کو هۆگرو هاوړپتان بم، و سهیر بکهمو بزاتم کهوا پیغه مبهیره کانی
خودای گهوره چۆن گهراونه ته وه به خویاندا چوونه ته وه^(۲۶).

نهمهش به لگهیه له سهر نه وهی کهوا مردوو هۆگرو هاوړپتی ناماده بووان ده بیټ
له لای گۆره کهی و پییان دلخوښ ده بیټ.

له کومه لیک پیشیننه کاندا باسکراوه کهوا نهوان وه سیهت ده کهن که له کاتی به
خاک سپاردنیان له لای گۆره کانیان قورنان بخوینن، عبدالحق ده لیت: پریوایت ده کات
کهوا عبدالله کورې عمر فهرمان ده کات له لای گۆره کهی سورپه تی (البقرة)
بخوینیت^(۲۷). نه وهی له سهر نه و پایه بیټ العلاء کورې عبدالرحمن بوو، وه نیمامی
أحمد یه که مجار نه و شته ی سهر زه نشت کرد، پاشان لیتی په شیمان بووه وه.

الخلال له (الجامع) ده لیت: له لای گۆره کان قورنان بخوینن، العباس کورې محمد
الدوری هوالی پیمان داوه، نه ویش له یحیی کورې معین، نه ویش مبشر الحلبي
گیړاویه ته وه، نه ویش له عبدالرحمن کورې العلاء کورې اللجلال گپرایه وه، نه ویش
له باوکی ده لیت: باوکم ووتی: نه گهر من مردم له ناو گۆر دامبني، وه بلتی: بسم
الله، وه له سهر سوننه تی پیغه مبهیری خوا عليه السلام، و خو لیم به سهر دا بکه، له سهر
گۆره کهم سهره تای وه کزتابی سورپه تی (البقرة) بخوینه، چونکه من گویم له عبدالله
ی کورې عمر بوو وای ده ووت.

عباس الدوری وتی: پرسیارم له أحمد کورې حنبل کرد و وتم: هیچ شتی که
ده خوینیت له سهر گۆر؟ ووتی: نه خیر، پرسیارم له معین کرد نه و قسه یه ی بؤ
گیړامه وه.

الخلال وتی: الحسن کورې أحمد البراق بؤمی گپرایه وه، نه ویش له علی کورې
موسی الحداد، پیاوکی راستگؤ بوو، ووتی: له گه ل أحمد کورې حنبل و محمد کورې

(۲۶) مرسلیم پریوایتی کرد وه: (۱۲۱).

(۲۷) التذکره، القرطبي: (۸۰).

٩٥ ح - لالین قیّم الجوزیّة

قدامة الجوهر بووم له بهر پیکردنی جه نازه به کدا، کاتیک مردووه که به خاک سپردرا پیاویکی کویر له لای گۆزه که دانیششت و قورنانی خویند، أحمد پیتی ووت: نه وه چیه، خویندنه وهی قورنان له سهر گۆر بیدعه به، جا کاتیک له گۆرستانه که هاتینه دهر وه محمد کویری قدامة به أحمد کویری حنبلی ووت: نهی باوکی عبدالله چی ده لیتی له باره ی مبشر الحلبي؟ ووتی: جیتی باوهره، ووتی: نایا هیچ شتیکت له باره ی نهو گوی لیبووه؟ ووتی: به لئی، مبشر له باره ی عبدالرحمن کویری العلاء کویری اللجلاج هه والی پیندا، له باوکیه وه کهوا وه سیه تی کردووه نه گهر به خاکی سپارد له لای سهری سهره تای و کۆتاییه که ی سووره تی (البقرة) بخوینیت، نهو ده لیت: گویم له ابن عمر بوو هه مان وه سیه تی کرد، جا أحمد پیتی ووت: بگه ریوه و به پیاوه که بلی با بخوینیت^(۲۸).

الحسن کویری الصباح الزعفرانی ووتی: پرسیارم له شافعی کرد ﷺ له باره ی خویندنه وهی قورنان له لای گۆر ووتی: خراب نییه^(۲۹).

الحلال باسی کردووه له الشعبی ووتی: نه نساره کان کاتیک مردوویه کیان لی ده مرد جیاوازو ناکۆک بوون کهوا له لای گۆزه که ی قورنان بخوینن، ووتی: أبو یحیی الناقد هه والی به مندا ووتی: گویم له الحسن کویری الجروی بوو ووتی: به لای گۆری خوشکه که مدا تیپه پریم، سووره تی (تبارک) هم له لای خویند {واته: سووره تی الملک} کهوا نهو باسی ده کرد، جا پیاویک هاته لام ووتی: من خوشکی تۆم له خه ودا بیینی ده یووت: خودای گهره پاداشتی چاکه به ابا علی بداته وه، کهوا سوودم له سووره ته که ی بیینی که خویندی.

الحسن کویری الهیثم بۆ منی باس کرد، گویم له ابا بکر کویری الأطروش کویری کچی ابي نصیر کویری التمار بوو ده یووت: پیاویک پۆژی هه یینی ده چیته لای گۆری

(۲۸) سرجاری پشور: ۱۹۲.

(۲۹) شرح الصدور: ۴۰۳.

دایکی و سووړه تی (یس) ده خوینیت، هندیك پوژتکی دیکه ش هات سووړه تی (یس)ی خویند، پاشان ووتی: نهی خدایه من پاداشتی نهو سووړه تم دابهش کرد بۆ هه موو نه هلی گۆرستانه که، کاتیک پوژی ههینی دیسان چووه سهر گۆره که نافره تیک هاته لای، ووتی: تۆ کوپی فلان نافره تی؟ ووتی: به لای، نافره ته که وتی: کچیکم ههیه لیږه مردووه له خه ومدا بینیم له سهر لیواری گۆره کهی دانیشتهوه، جا و وتم: بۆچی لیږه دانیشتهوی؟ کچه کهم ووتی: کهوا کوپی فلان نافره ت هاته سهر گۆری دایکی و سووړه تی (یس)ی خویند، جا پاداشتی خیره کهی کرده سهر هه موو گۆرستانه که، له وکاته دا پوچمان نارام بوووه، یان خودای گه وره لیتمان خوښووه، یان شتیک لهو بابته یه.

هه ووه ها له النسانی و له حه دیسکی معقل کوپی یسار المزني دا، نهویش له پیغه مبه (درودی خوی له سهر بیت)، کهوا ده فهرموویت: (اَقْرُوا ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاکُمْ) (٣٠). واته: (سووړه تی ((یس)) له سهر مردووه کانتان بخوینن) نه مهش له وانه یه مه بهستی بیت له خویندنه وهی قورشان له کاتی گیانه لاو له سهر مهرگ دابیت و له لای ناماده بیت، وهک نه وهی ده فهرموویت: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (٣١). واته: (مردووه کانتان ته لقین دهن یاخود فیری بکه من به لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، نه مهش له وانه یه مه بهستی بیت له: خویندنه وهی قورشان له لای گۆره کان بیت، فهرمووده یی که میس په سهندتره له بهر نه م هزیانه:

یه کهم: نه مهش هاوتایه له گهل نه م فهرمووده یه: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). دووهم: سوودو که لکی بۆ مردووه که به خویندنه وهی نهو سووړه ته نه مهی تیایه له یه کتاپه رستی و گه پانه وه بۆ لای خودای گه ووه مژده پیدانه به به هشت بۆ خاوهی باوه ربوون به تاک و ته نیایی خوداو به خته وهری نهو که سهی مردووه کهی لی مردووه

(٣٠) سنن أبي داود (٣١٢١)، وه مسند أحمد: ٢٦ / ٥.

(٣١) سنن أبي داود (٣١١٧)، وه ابن ماجه (١٤٤٥)، وه مسند أحمد: ٣ / ٣.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وهك خودای گهوره ده فرموویت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾. واته: (خۆزگه قهومه کهم بیانزانیایه سه رته نجامی نیمان چۆنه و که وتوومه ته ناو چ نازو نیعمه تینکه وه* به هوئی نه وه که پهروه ردگارم لیم خوشبووه و خستمیه ریزی ریز لیگیراوانه وه) نه مهش مزگیننی ده داته پۆح بهم کارو کرده وانهی که نه نجامی داوه بۆیه خوای گهوره حهز ده کات پیسی بگات وه نه ویش حهز ده کات به خودای گهوره بگات، چونکه نه وه سووپه ته دلئی قورنانه^(٣٢). تاییه تمه ندیه تیکی سه رسوپهینه ری هه یه له خویندنی نه وه سووپه ته له لای مردوو.

أبو فرج کوری الجوزی باسی کردووه ده لیت: ئیمه له لای باوکمان بووین که پیاویکی به ته مه ن بوو، له سه ره مه رگدا بوو، له دوا کاتدا سه یری ناسمانی کردوو پیکه نی، ئینجا ووتی: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾ و نه مری خوای کرد^(٣٣).

سئ یه م: نه مه کارو کرده وه یه کی خه لکه وه دابو نه ریتیکی کۆن و نوئی نه وانه کهوا سووپه تی (یس) له سه ر مردوو ه کانیان ده خوینن.

چواره م: سه حابه کان ﷺ نه گهر تیبگه یشتان له وه فرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ: (اَقْرُوا) ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاكُمْ، نه وه له سه ر قه بره کان ده یان خویند، کاتیک نه ویتان به جی ده هیشت، نه وه کارهش شتیکی ناسایی و به ناویانگ بوو له نیوانیاندا.

پینیه م: که لک و سوودیشی به گوی گرتنی له خویندنی سووپه ته که وه دل و بیرو هوشی ناماده و جیگیر ده بیت له کاتی خویندنه وه یدا له دوا ساته کانی له دنیادا نه مهش مه به سه ته که یه، به لām خویندنه وه ی له سه ر قه بره که ی، نه وه هیچ پاداشتیکی

(٣٢) سه یری: سنن الترمذی (٢٨٨٧) بکه.

(٣٣) سه یری: کتبی (الثبات عند المات) له ابن الجوزی لایره: ١٨١ بکه.

۹۰ ح لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّة

نابیت، چونکه پاداشت یان به خویندنه وهی قورثانه یاخود به گوی گرتنه، نه مهش کارو کرده وهیه که بیگومان پچراوه له مردوودا.

ههروهه الحافظ أبو محمد عبدالحق الأشبیلی له سه ره نه مه دا لیکیدا وه ته وه ده لیت: نه وهی هاتوه کهوا باسکراوه که مردووه کان پرسیار له زیندووه کان ده که نه و قسه و کاره کانیا ن ده زانن، پاشان ووتی: أبو عمر کوری عبدالبر له هه دیسیکی ابن عباس باسیکردوه، له پیغه مبه عليه السلام: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَمُرُّ بِقَبْرِ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ كَانَ يَعْرِفُهُ فَيَسْلُمُ عَلَيْهِ إِلَّا عَرَفَهُ وَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ) ^(۳۴). واته: (هیچ پیاویک نیه کاتیک به لای گۆری برا نیمانداره کهی تیده په پیت و دهیناسیت و سه لامی لیده کات نیلا مردووه که دهیناسیت وه وه لامی سه لامه کهی ده داته وه). نه مه هه دیسهش له آبی هورهیره ریوایت کراوه ده فهرموویت: (إِنْ لَمْ يَعْرِفْهُ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). واته: (به لام نه گهر نهیناسیت و ته نها سه لامی لیبکات نه وه وه لامی سه لامه کهی ده داته وه).

ده لیت: له عائشه رضی الله عنها ریوایت کراوه، کهوا ده لیت: پیغه مبه عليه السلام فهرموویت: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ فَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْنَسَ بِهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(۳۵). واته: (هیچ پیاویک نیه کاتیک سهردانی گۆری برا کهی ده کات و له لای داده نیشت نیلا هۆگرو هاوړی ده بیت تاوه کو هه لده ستیت).

أبو الحافظ أبو محمد له و باب ته دا نا په زایی ده برپیووه به وهی أبو داود له (سنن) هه کهی له هه سیکی أبو هورهیره ریوایتی کردوه ده لیت: پیغه مبه (درودی خوا ی له سه ره بیت) فهرموویت: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَسْلُمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ

(۳۴) سمیری: فیض القدير: ۵ / ۴۸۷، وه شرح الصدور: ۲۷۳ بکه، نه مه هه دیسهش له پینشه کی کاروباری په کهم له ره پهرتو که دا باسکراوه.

(۳۵) شرح الصدور: ۲۷۳.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

عَلَيْهِ السَّلَام) ^(٣٦). واته: (هیچ که سیک نیه کاتیک سہ لامم لی دہ کات نیلا خودای گہورہ پڑحہ کم بڑ دہ گہ پرنیتہوہ تا وہ کو وہ لامی سہ لامہ کھی دہ دہ مہوہ).
 ووتی: جا سلیمان کوری نعیم دہ لیت: پیغہ مہرم ﷺ له خہودا بینی ووتم: نہی پیغہ مہری خودا، نایا نہو کہ سانہی دینہ لات و سہ لامت لی دہ کهن وہ لامیان دہ دہیتہوہ؟ فہرموی: (نعم وأرد علیہم). واته: (بہ لی وہ لامیشیان دہ دہ مہوہ).
 پیغہ مہرم ﷺ فیری دہ کردن کاتی دہ چنہ گورستانہ کان بلین: (السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ) ^(٣٧).

دہ لیت: نہ مہش بہ لگہیہ لہ سہر نہوہی کہوا مردوو دہ زانیت کی سہ لامی لیتہ کات و کی دوعاشی بڑ دہ کات.

أبو محمد دہ لیت: لہ لایمن فضل کوری الموفق باسکراوہ دہ لیت: من دہ چوومہ سہر گوری باو کم جار له دوی جار زیاتریش لہ مہ، جا پڑژیک تہرمیکم دیت لہ گورستانہ کہ کہوا بہ خاکیان دہ سپارد، منیش پہلہم بوو بڑ ہندی کاری پیوستی و نہ گہرامہوہ، جا کاتیک شو داہات لہ خہومدا بینیم، پیی ووتم: نہی کورہ کم، بڑ نہ ہاتیہ لام؟ پیتم ووت: بابہ گیان، نایا تو دہ زانیت کہوا من دیم بڑ لات؟ ووتی: نا سویند بہ خودا کورہ کم، ہشتا چاوم لہ تزیہ کاتیک لہ ہدیوانہ کہ دہ دہ چیت تاوہ کو دہ گہیتہ لام و لہ لام دادہ نیشیت و ہلدہ ستیت ^(٣٨).

ابن أبی الدنیا دہ لیت: إبراہیم کوری بشار الکوفی بوی گپرامہوہ ووتی: الفضل کوری الموفق بومی گپرایہوہ جا باسی چپڑکہ کھی کرد ^(٣٩).

(٣٦) سنن أبو داود (٢٠٤١).

(٣٧) سہیری: موسلم (٩٧٤) بکہ، نهم حدیثہش باسکراوہ.

(٣٨) أحوال القیور: ٢٠٤.

(٣٩) المناجات: ابن أبی الدنیا: ٣٠-٣١.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

له عمرو كوری دیناره وه وه رگیراوه ده لیت: هیچ مردوویه كه نیه نیلا ده زانیت كهوا له پاش خزی خانه وادهی سهردانی ده كهن، كهوا نهوان دهیشون و كفنی ده كهن، نهویش سهیری نهوان دهكات^(٤٠).

له مجاهد وه رگیراوه كهوا ده لیت: پیاو به كاروكرده وه چاكه كانی كوره كهی، له كوره كهیدا مژدهی پیّ ده دریت له دواي خویدا^(٤١).

{ له په سند كردن و باشزانی نی ته لقین كردنی مردوو له ناو گوردا }

ههروه ها به لگهش له سهر نه مه نهوهی ده كړیت كرده وهیه کی كونی خه لكه و تاكو نیستاش له ته لقین كردنی مردوو له ناو كوره كهیدا، نه گهر چی گویشی لیبت به لام هیچ كه لك و سوودی بوی نابیت و بی نه غما، له باره ی نه مه پرسیار له نیمامی أحمد ﷺ كرا به باشزانی نی، و نهو ناره زایی له سهر نهو كاره ده بری.

له هه دیسیکی لاوازا ریوایت ده كړیت كهوا الطبرانی له (المعجم) كهی باسی دهكات له هه دیسیکی ابی أمامه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَتُوتُمْ عَلَيْهِ التُّرَابُ فَلْيَقُمْ أَحَدُكُمْ عَلَى رَأْسِ قَبْرِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا فلانِ ابْنِ فلانةِ فَإِنَّهُ يَسْمَعُ وَلَا يَجِيبُ، ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فلانِ ابْنِ فلانةِ الثَّانِيَةِ، فَإِنَّهُ يَسْتَوِي قَاعِدًا، ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فلانِ ابْنِ فلانةِ يَقُولُ: أَرَشَدْنَا رَحِمَكَ اللَّهُ وَلَكِنَّا لَا تَسْمَعُونَ، فَيَقُولُ: أَذْكَرَ مَا خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّكَ رَضِيتَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا، فَإِنَّ مُنْكَرًا وَتَكْوِيْرًا يَتَأْخُذُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهَا وَيَقُولُ: انْطَلِقْ بِنَا، مَا يَقْعِدُنَا عِنْدَ هَذَا وَقَدْ لَقِنَ حِجَّتَهُ؟

(٤٠) شرح الصدور: ١٣٩.

(٤١) أحوال القبور: ١٩٨.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وَيَكُونُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حَجِيجَهُ دُونَهُمَا). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا لَمْ يَعْرِفْ أُمُّهُ؟ قَالَ: ((يَنْسَبُهُ إِلَى أُمِّهِ حَوَاءَ))^{٤٢}.

واته: (نه گهر يه کيک له نيوه مرد کاتي خولتان به سهریدا کرد با يه کيکتان له سهر گوره که ي بوه ستيت، پاشان بليت: نه ي فلانی کوري فلانه نافرت، جا نه وه له پتوه ده وه ستيت، پاشان ديسان بليت هوه: نه ي فلانی کوري فلانه نافرت مرد وه که ده ليت: ريتمايمان بکه ره همتي خودات ليت به لام نيوه گويتان لي ناييت، با بليت: به بير خوت بينه وه به وه ي که له دونيادا ده رچوويت (شهادة أن لا إله إلا الله وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه تو رازی بوويت بهو خودايه که په روه ردگارت بيت، به نيسلاميش نايين و ريباز بيت، و به محمد پيغه مبهرت بيت، و قورشانيش په يام و پيشه وات بيت، جا مونکيرو نه کير کهوا دوو فرشته ي پرسيار که رن يه که له دواي يه کدا دين جا ده ليتن: بزمان ههسته وه، کي يه کهوا له لای نهو دامانده نيشيني که ته لقين دراوه؟ نهوکاته خوداو پيغه مبهره که ي ده بيت ه پشته و په نای نهو بينجگه له وان) نينجا پياويک ووتی: نه ي پيغه مبهري خوا، نه گهر دايکی نه ناسرا؟ فرموي: (نهوکاته ده گهريندر يت هوه بو دايکی ههوا).

جا نه گهر نهو ههديسه نه ش سملترا، نهوا ده بيت لهو کاره بهرده وام بيت له گشت گيژه لووکه و کوسپو ته گهره يه که به ي نينکاری کردنيکی ته واهو کاره دا. ههروه ها أبو داود به نيسناديکی (خراب نيه) رپوايه تي کردوه کهوا پيغه مبهر (درودي خواي له سهر بيت) ناماده ي تهرمي پياويک بسو، کاتيک ناشتيان فرموي: (سَلُّوا لِأَخِيكُمُ التَّشْيِيتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسَالُ)^(٤٣). واته: (سهلام له برا که تان بکه ن و دل و دهرووني جينگير بکه ن چونکه نهو نيستا پرسياي لي ده کريت).

^{٤٢} - جمع الزوائد: ٣٢٤/٢.

(٤٣) سنن أبي داود: (٣٢٢١).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پيغه مبهري ﷺ هه والي داوه كهوا نيستا پرسياړی لی ده کړیت، و نه گهر
پرسياړشی لی بکړیت نهوا گوڼی له ته لقينه که ده بیت.

ههروه ها له پيغه مبهري ﷺ وهرگراوه كهوا ده فرموویت: (أَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرَعَ
نَعَالِهِمْ إِذَا وَلَّوْا مَنْصَرِفِينَ). واته: (مردوو گوڼی له دهنگی نه عله کانيانه کاتيک
نهوی بهجی ده هیلن).

عبدالحق له هه نديک پياوچاگان باس ده کات و ده لیت: براهه کم مرد، له خه ومدا
بينيم و وتم: نهی براهه کم، حالت چۆن بوو کاتيک له گۆره که ت داندرایت؟ ووتی:
کوومه له يهک ناگريان بۆ هيتام جا نه گهر دوعا خوازتيک دوعای بۆ نه کړد بام به هيلاک
ده چووم^(٤٤).

ههروه ها شبيب کورې شيبه ده لیت: دايکم له کاتي سه ره مه رگدا وه سيه تي
کردم، ووتی: نهی کورپه کم، نه گهر منتان ناشت نهوا له لای گۆره کم به سته،
بلای: نهی دايکی شبيب، بلای لا إله إلا الله، جا کاتي ناشتمان له لای گۆره کم
وه ستام و وتم: نهی دايکی شبيب بلای: لا إله إلا الله، پاشان روښتم، کاتيک شهو
داهات له خه ومدا بينيم ووتی: نهی کورپه کم، خهريک بوو به هيلاک بچم نه گهر تۆ
به لا إله إلا الله فريام نه که وتبايت، نهی کورپه کم به راستی تۆ وه سيه ته کمي منت
بهجی گهياند^(٤٥).

ابن أبي الدنيا باسده کات، له تماضر کچی سهل خيزانی أيوب کورې عيينه
ده لیت: سفيان کورې عيينه له خه ودا بينی، ووتی: خودای گه وره پاداشتی چاکه ی
أيوبی برام بداته وه، به راستی زور سه ردانم ده کات كهوا نه مړوش له لام بوو، جا
أيوب ووتی: به لای نه مړو چوومه گۆرستان چوومه لای گۆره کمي^(٤٦).

(٤٤) أحوال القبور: ٤٩.

(٤٥) المناجات: ٣٠.

(٤٦) أحوال القبور: ٢٠٤.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجَوْزِيَّةِ

له عماد كوري سلمة ده گيڙدريته وه، له ثابت، نهویش له شهر كوري حوشب كهوا
الصعب كوري جثامة و عوف كوري مالك برا بوون، صعب به عهوفی ووت: براكهم
هر يه كيكمان پيش نهووتر مرد با نهوی ديكه بيته لای و چاوديري بيته، ووتی:
نايا نه مه ده بيته؟ ووتی: به لئی، جا صعب مرد، عهوف له خهودا بينی وهك نهو
وابوو بجيته لای، ووتی: ووتی: نهی براكهم، ووتی: به لئی، ووتی: چيتان ليكرا؟ ووتی
پاش نار ههتي و گرفتنيكي زور ليتمان خو شبوو، ووتی: جا پارچه يه كي ره شم له
گهر دنی دیت، ووتی: نهی برا نهو چیه؟ ووتی: ده دينارم له فلانه جووله كه
وهر گرتبوو، وا له گيرفانمدايه برؤ بیده ری، بزانه براكهم ههر شتيك رووی دايته
له ناو بنه ماله كم پاش مردنم نيلا ههواله كهی به من گه يشتوره هه تاكو
پشيله يه كمان هه بوو لهو رؤزانه مردوه، بزانه كچيكم ههيه پاش شش رؤزی ديكه
ده مريت برؤ نامؤژگاری چاكهی بكه.

جا كاتيک نه مانه هاته دی ووتی: نه مه تهنها فير كارتيك ههيه، چوممه لای
خيزانه كهی، ووتیان: به خير بيته عهوف ناوا بهم شيوه وازتان له براكه تان هيئاوه؟
بؤچی نزيكمان نه كهوتو ووتيه وه له وه تهی صعب مردوه ووتی: بيانوم هيئايه وه
وهكو خه لكی، جا سهیری هه گبه كهيم كردوو هيئامه خواره وه نهو هی تياي بوو درم
هيئا، جا پيچراوه ياخود تووره گهيه كم بينی كهوا ديناره كانی تيدابوو، ئينجا
به دواي جووله كه كهدا گه رام، پيم ووت: نايا تو هيچ شتيك له سهر صعب ههيه؟
جووله كه كه ووتی: خوا ره حم به صعب بكات نهو له هاوړي كانی پيغه مبه ر عليه السلام
بوو نه مه بؤ نهو، ووتی: پيم بلئی، ووتی: به لئی، ده دينارم پي دابوو، جا پاره كم
گه رانده وه بؤ نهو، ووتی: سويند به خوا نه مهش له پياو ماقوولی و پياو چاكی نهو،
ووتی: ووتی: نهو يه كنيكيان.

ووتی: جا ووتی: نايا هيچ رووداويك ههيه له ناو ئي وه له پاش مردنی صعب
روويدا بيته؟ ووتیان: به لئی، نه مه له ناو ئيمه روويداوه، وه نه مهش روويداوه، ووتی:

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتم: باسی بکهن، ووتیان: بهائی پشیللهیهک لهو رۆژانه مرد، جا ووتم: نه مه دووه میان.

ووتم: کوا کچی براهه م؟ ووتیان: یاریده کات، جا چوممه لای و دهستم به سه ری داهینا، کهوا نهو تای لیبوو حالی زۆر شپرزه بوو، نینجا ووتم: نامۆزگاریم کرد به کاری چاکه، جا پاش شهش پۆژکچه که وهفاتی کرد^(٤٧).

نهمهش له زیره کی و تیگه یشتنی عهوفه عَفُوفٌ، که نهو له سه حابه کان بوو له کاتیکدا وهسیه تی الصعب کوری جاشمتی جی به جی کرد له پاش مردنی، جا راستی و دروستی قسه کهی نهوی زانی سه بارهت بهو ده دیناره ی که صعب پیی گووت کهوا له گیرفانی دایه، پاشان پرساری له جووله که که کرد، نه مهش هاوشیوه بوو له گهل نهو خهونه ی که بینی بووی، نینجا عهوف دروستی کاره کهی یه کلایی کرده وه، جا پاره کهی دا به جووله که که، نه مهش تیگه یشتنی که که شایانی تیگه یشتووترین خه لکه، و زانترینیان، نه مانه سه حابه کانی پیغه مبهرن مُبْرَنٌ، ره نگه زۆریه ی نهوانه ی له پاش نهواندا دین نینکاری نه وه ده کهن و ده لیتن: چۆن دروسته بۆ عهوف کهوا نهو پارانه بگه ریتیتوه بۆ جووله کهیه ک له خه ودا بینوویه تی له کاتیکدا صعب نهو پارانه ی به هه تیوه کانی و مال و منداله کانی خۆی به جی هیشتوه؟ وه هاوشیوه ی نه م تیگه یشتن و شار دزایی یه کهوا خودای گه وره تاییه تی کردووه بۆ نه وان جگه له خه لک چیرۆکی ثابت کوری قه یس کوری شماس، کهوا عومهر کوری عبدالبرو هه ندیکی تر باس ده کات، أبو عمر ده لیت: عبدالوارث کوری سفیان بۆمانی گیرایه وه، نه ویش له قاسم کوری أصبغ، نه ویش له أبو الزنباع روح بن الفرج، نه ویش له سعید کوری عفیر و عبدالعزیز کوری یحیی المدنی، نه وانیش له مالک کوری نه نهس، نه ویش له ثابت کوری قه یس کوری شماس: کهوا پیغه مبهرن مُبْرَنٌ

(٤٧) شرح الصدور: ٣٥٢.

۱۹۸ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پیی فەرموو: (یا ثابت، أما تَرْضَى أَنْ تَعِيشَ حَمِيداً وَتَقْتُلَ شَهِيداً وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟). قال مالك: فَقَتَلَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ يَوْمَ تَاقِيَامَةِ شَهِيداً وَاتَه: (ئەى ثابت، نایا رازی نابیت ژیانیکى سەر بەرزو سوپاسگوزار بژیت و بە شەهیدی بمریت و بچیتە بەهەشت؟) مالك ووتی: جا ثابت کۆری قەیس لە (یوم الیمامة) ئەو پۆژەى خوا وویستی لەسەر بوو شەهید کرا.

أبو عمر دهلّیت: وا هیشام کۆری عمار رپوایەتى کردوو، ئەویش لە صدقه کۆری خالد، ده‌لّیت عبدالرحمن کۆری یزید کۆری جابر بۆمانى گێرايه‌وه ووتی: عطاء الخراسانى بۆمى گێرايه‌وه ووتی: کچی ثابت کۆری قەیس کۆری شماس بۆ منى گێرايه‌وه، ووتی: کاتیک ئەم نایەتە دابەزى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ {الحجرات: ۲}

واتە: (ئەى ئەو کەسانەى باوەرتان هیناوه، دەنگتان بەسەر دەنگى پێغه‌مبەر ﷺ بەرز مەکە ئەو لە کاتى گەشت و گۆدا)، باوکى هاتەوه ماله‌کەى خۆى، جا دەرگای لەسەر خۆى قەپات کرد، لەوکاتەدا پێغه‌مبەر ﷺ پێى زانى، بەدوايدا ناردى و لەم بارەيه‌وه پرسىارى لیکرد، ووتی: من پیاویکم دەنگم بەرزو گەورەيه دەترسم کارو کردەوه کاتم بە فیرۆ بپروات، جا پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: (لَسْتُ فِيهِمْ بَلْ تَعِيشُ بِخَيْرٍ وَتَمُوتُ بِخَيْرٍ). واتە: (تۆ لەوان نیت بەلکو بەخێرو چاکە دەژیت و بە خێرو چاکەش دەمریت).

هەر وه‌ها کچی ثابت کۆری قەیس کۆری شماس ده‌لّیت: پاشان خودای گەوره ئەم نایەتەى دابەزانند: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَأَ يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ {لقمان: ۱۸} واتە: (بەرپاستى خوا ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە خۆ هەلکێش و فەخر فرۆش و فیزاوين) جا دەرگای لەسەر خۆى پێوه‌دا، جا دەستى بە گریان کرد، خۆى لە پێغه‌مبەر ﷺ وون کرد، ئینجا پێغه‌مبەر ﷺ بەدوايدا ناردى و هەوالى پرسى، ووتی: ئەى پێغه‌مبەرى خوا، من جوانیم خۆش دەوێت، و هەز دەکەم خۆم لەناو قەومەکەم

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وونكهم، جا پیغه مبهـر ﷺ فـهـرمووی: (لَسْتُ مِنْهُمْ بَلْ تَعِيشَ حَمِيداً، وَتَقْتُلَ شَهِيداً، وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ) ^(٤٨). واتـه: (تَوَّ لَهْوَان نیت بهـلکو به ژیانیکی گهـوره و سوپاسگوزار ده ژیت، و به شهـهیدی دهـمریت، و دهـچیتـه بهـهشت).

هـروهـا کچی ثابت دهـئیت: جا کاتیک (یوم الیمامه) بوو باوکم لهـگهـل خالـدی کوری وهـلید دهـرچوو بۆ موسـهـیلـهـمه، کاتیک پیی گهـیشـتنو بۆیان دهـرکـهـوت ثابت و سالم که خاوریی ابو حذیفه بوون ووتیان: نهـمه چیه نیـمه لهـگهـل پیغه مبهـر ﷺ شهـرمان دهـکرد، پاشان هـریهـکهـیان چالـیکی لیـدا، نینجا خـویان جیـگیر کرد بهـشهـر هاتن تاودکو کوژران، نهـو رۆژه لهـلای ثابت قهـلغانیکی بهـنرخ هـهـبوو، پیاوـیک لهـ موسـلمانان نووست لهـ خهـویدا ثابت دیتـه لای، پیی ووت: پـرینماییت دهـکهـم بهـ وهـسیهـتیک، نهـکهـیت بلـیت نهـوه خهـونه، لهـبیری نهـکهـیت، کاتیک من کوژرام پیاوـیک لهـ موسـلمانان بهـلامدا تیـپهـری، قهـلغانهـکی منی برد، مالهـکی لهـ دووری خهـلکه، لهـلای مالهـکی نهـسپیکی لیـبه بهـ گوریسیکی گرژ بهـستراوهـته وهـی قهـلغانهـکه داپۆشراوه، و لهـسهـر داپۆشراوه کهش زینیک هـیه، برۆ لای خالد با نهـو بهـدوای قهـلغانهـکه مـدا بگهـرئو بیبـاتهـوه، و کاتیک چوویه مهـدینه برۆ لای خهـلیفهـیه کی پیغه مبهـر ﷺ، بهـ مانای: أبو بکر الصـدیق، پیاوهـکه هـاته لای خالدو پیی راگهـیاند، جا بهـدوای قهـلغانهـکه دا گهـراو هیـنایهـوه، جا نهـبو بهـکر باسی لهـ خهـونهـکی کردوو وهـسیهـتهـکی بهـ دروست داناو ووتی: هـیچ کهـسیک ناـاسم وهـسیهـتهـکی لهـپاش مردنیدا بریاری لهـسهـر بدریت جگه لهـ ثابت کوری قهـیس ﷺ ^(٤٩). نهـوهی نهـبو عومهر باسی کرد کۆتایی هات.

جا خالدو نهـبو بهـکری صدیق و نهـو سهـحابهـیهی لهـگهـلیدا بوو ریکهـوتن لهـسهـر کارکردن بهـو خهـونه، وه جیـبهـجی کردنی وهـسیهـتهـکی و سهـندنهـوهی قهـلغانهـکه لهـ

(٤٨) الاستعاب: ١/ ١٨٣.

(٤٩) جمع الزوائد: (٩/ ٣٢٠)، وه شرح الصدور.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهستی نهو کهسهی داگیری کردبوو، نه‌مه‌ش ره‌سه‌ن‌ترین و پوخت‌ترین تیگه‌یشتنه له ناین.

نه‌گهر بهاتایه أبو حنیفه و أحمد و مالک پازیبان به قسهی داواکراو له ه‌ردوو هاوسره‌که نه‌وا به‌بی نه‌ویتر چاک نه‌ده‌بوو بییته خیرو سه‌ده‌قه بۆ خیزانه‌که‌ی، نه‌مه‌ش باشرینانه، وه بیگومان خودای گه‌وره یاسای بۆ سنووری نافه‌رت داناو به باوه‌په‌ینانی ژنو می‌رد به‌وه‌ی له نیوانیاندايه، نه‌مه‌ش ناشکرترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پاسگژیی پیاوه‌که.

خودای پاک و بیگه‌رد یاسای داناو به‌ پازی بوونی ه‌ردوو داواکراو له‌سه‌ر وازه‌ینانی مردووه‌کانیان نه‌گهر له سه‌فه‌ردا مرد، و وه‌سیه‌تکرا به دوو پیاری ناموسلمان وه‌ک شایه‌ت، جا میراتگه‌ره‌که به‌سه‌ر خیانه‌تی ه‌ردوو وه‌سیه‌تکراوه‌که‌دا چو به‌وه‌ی که نه‌وا سویند به درۆ به خودا ده‌خۆن و مافی نه‌وان بۆ خۆیان ده‌گه‌په‌یننه‌وه، ده‌بی‌ت دوو که‌سی دیکه له خزمی نزیکي مردووه‌که بی‌ت له جیاتی نه‌وان ناماده بکری‌ن که شایه‌تی نه‌وان له شایه‌تی دوو پیاوه‌که‌ی تر راست و دروستر بی‌ت، و نه‌مه‌ش خودای گه‌وره له کۆتایی سوورپه‌تی (المائدة) دایبه‌زاندووه، له کۆتایی قورئانیشه که دابه‌زیووه، نه‌مه‌ش سه‌حابه‌کان په‌په‌رویان کردووه له پاشان کاریان پیکردووه.

له‌سه‌ر نه‌مه‌ش کارکردنی سه‌رۆکیکی دادپه‌روه‌ر له ده‌ره‌ینانو وه‌رگرتنه‌وه‌ی شته دزراوه‌کان له پیاری دزو جه‌رده هه‌تا زۆر که‌س هه‌یه نینکاری نه‌و شته ده‌کات و پالپه‌شتیان ده‌کات نه‌گهر شته‌که‌یان دزی بی‌ت.

خودای گه‌وره قسه‌ی کردووه له‌باره‌ی نه‌و شایه‌ده‌ی که شایه‌تی داوه له نیوان یوسفی راستگۆو خیزانی عه‌زیزی میسر که‌وا حوکمی راستگۆیی یوسف و درۆی ژنه‌که‌ی دا له‌گه‌ل نه‌وه‌ش خزمی نه‌وان بوون، و خودای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه نارپه‌زایی

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهرنه بری، به لکو خوی گه وره قسه کانی به به لگه هیناوه ته وه^(٥٠). پیغه مبه ر عليه السلام هه والی داوه: له پیغه مبه ری خودا سلیمان کوری داود: کهوا حوکمی نیوان دوو نافرته تی کرد که هه ردوویان بانگه وازی نه وه بیان ده کرد که نهو منداله بچووکه له میژده که یه تی و هی نه وه کاتیک ووتی: (أَتُؤْنِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّ الْوَلَدُ بَيْنَكُمَا، فَقَالَتْ الْكُبْرَى نَعَمْ رَضِيتُ بِذَلِكَ لِلتَّسْلِي بِفَقْدِ ابْنِ صَاحِبَتِهَا، وَقَالَتْ الْأُخْرَى: لَا تَفْعَلْ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لَهَا)^(٥١). واته: (چه قویه کم بو بینن تاوه کو منداله که بکه م به دوو پارچه له نیوانتاندا، جا نافرته ته گه وره که ووتی: به لئی من رازیم به مه بو دلخو شکردن به له ده ستدانی کوری خاوه نه که ی، و نافرته ته بچووکه که ووتی: نه م کاره نه که ی چونکه نه مه کوری نه وه، جا کوره که ی گه رانده وه بو نافرته ته گه وره که). نه مه شه فقه ته و ره حمت و به زه بی یه که دلی نافرته ته که پی ی هه ستا که بو یه کیکی تر لیداوه، وه به زیندووی ده مینیتته وه، هه ر نه مه ش چاوه پروان ده کریت.

نه مه ش باشتین و دادپهروه رترین حوکم و یاسایه، وه شه ریه ته تی نیسلامیش بریار له سه ر نه م جوړه نمونه یه ده دات و شایه تی له راستی و دروستی ده دات. مبه به ستیش له وه لامدانه وه ی نه وانه ی پرسیار ده کهن، و نه گه ر مردو و نه و زانیاریانه ی به دریژی و به کورتی زانی، جا زانیاریشی به سه ردانی زیندووان و سه لام کردن لیتی و دوعاو پارانه وه له بو ی له پیشتر و شیوا تره.

(٥٠) سهیری نایه ته کانی (٢٨، ٢٧، ٢٩) له سورته ی (یوسف) بکه.

(٥١) موسیلم پیروایتی کرده وه (١٧٢٠). وه (مسند أحمد) ٣٤٠/٢.

نایا رُوحی مردووه کان به یه کتر ده گهن وه سهردانی یه کتر ده گهن و یه کتر ده دوتینن یا خود نا؟

ههروه ها نه مدهش مهسه له یه کی پرژوو چاره نووسیکی گه وره یه، وه لآمه کهشی له راستیدا رُوحه کان دوو به شن: رُوحه کانی نه شکه نجه و نازار دهره کان و رُوحه کانی به خشنده و به خته وره کان، جا رُوحه نازار دهره کان سهرقال و خه ریکن به خَویان به وهی له نازارو نه شکه نجه دان و ناپرژینه سهر هاموش و کتردی یه کتر و به یه کتر گه یشتن، به لآم رُوحه شادمان و به خشنده کان که به ندرکراو نین نه مانه ده گهن به یه ک و یه کتر ده دوتینن و سهردانی یه کتریش ده کهن ههروه که له دونیا ده یانکرد، به لآم نه مانه له نه هلی دونیا نین، و ههر رُوحیک له گهل نه و هاورپیهی ده بیئت که کارو کرده و هی وه که نه و بووه، رُوحی پیغه مبه ر عليه السلام له گهل هاورپی ههره به رزه که خودای گه وره یه، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹}. واته: (نه وهی فهرمان به رداری خواو پیغه مبه ر بکات، جا نه وانه له گهل نه و که سانه دا بن (له به هه شتی به ریندا) که خوا نازو نیعمه تی رژاندوه به سهریانه دا له پیغه مبه ران و راستگویان و شهیدان و پیاوچاکان، نای که نه وانه هاوه ل و هاورپی و هاوده مینکی چاک و بی وینه ن). نه م ژیان و کاروباره جیگیره له دونیا، و له جیهانی به رزه خدا، له جیهانی جهزاو پاداشت دانه وه دا، مرؤفیش له گهل نه و که سه یه که له و سی ژیان و جیهانه دا خوشی ده ویت.

ههروه ها جه ریر ریوایه ت ده کات: له منصور، نه ویش له أبی الصنحی، نه ویش له مسروق ده لیت: سه حابه کانی پیغه مبه ر عليه السلام ده لیت: نه ی پیغه مبه ری خودا له وانه یه نه گهر له دونیا لیت جیا بینه وه و نه گهر مردی و به رز بوویه وه بژ سهروی

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیمه جاری کی دیکه نعت بینینه وه، جا خودای گه وره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} (۴۲).

الشعبی ده لیت: پیاوئیک له نه ساره کان به گریان هاته لای پیغه مبه ر علیه السلام جا فهرمووی: (ما یبیک یا فلان؟). واته: (نهی فلان بزجی ده گری؟) پیاوه که ووتی: نهی پیغه مبه ری خوا، سوئند به و خودایه کی که هیچ خودایه کی دیکه نیه جگه له نه و توأم له خوشم خوشر ده وئی، وه من له گهل مال و منداله کم باسی تو مان ده کردو یادمان ده کردیت بویه هاتوومه خزمهت تا وه کو بت بینم، جا مردنی توو خوئم بیر که و ته وه، زانیوومه که من له گه لت کو نایه وه ته نها له دنیا دا نه بیت، وه تو له گهل پیغه مبه راندا به رز ده بیت وه، و زانیوومه کاتیک ده چمه به هشت مه نزل گایه کم له مه نزل گای تو نزم تره، جا پیغه مبه ری خودا علیه السلام هیچ وه لامی نه دا وه، نه و کاته خودای گه وره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} تا وه کو ده فهرمووی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عِلِمًا﴾ {النساء: ۷۰}.

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّاتِي﴾ {الفجر: ۲۷-۳۰}. واته: (نهی خاوه نی دل و دهر وونی پر له نارامی، بگه ریوه بو لای په روه رد گارت که تو له و رازیت و نه ویش له تو رازیه، ده بچوره ریزی به نده چاکه نازدارو به ریزه کانه وه، بچوره به هشته خو شه رازوه که مه وه) به مانای: بچو بو لای به نده چاکه کان و له گه لیاندا به، نه مه ش له کاتی مردندا به رو ح ده و تریت.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

له چیرۆکی شهوړۆی پیغه مبهړ ﷺ له هه دیسیکدا عه بدو لای کوری مسعود ده لیت: کاتیک شهوړه به پیغه مبهړ ﷺ کرا به ابراهیم و موسا و عیسا گهشت ﷺ، باسی رۆژی دوا بیان کرد، له ابراهیم دهستیان پیکرد پرسایان لهو باره یه وه لیکرد به لām له باره ی رۆژی دوا یی هیچ زانیاری نه بوو، پاشان پرسایان له موسا کرد نهویش هیچ زانیاری له سهری نه بوو، تاوه کو پرسایاره که بیان برده لای عیسا ﷺ.

جا عیسا فهرمووی: خودای گهوره په یانی داومه تی به دهنگیکی نزم و له سه رخۆ، جا باسی ده رچوونی ده جالی کرد. فهرمووی: داده به زم و دهیکوژم، له واکاته خه لکی ده گه پینه وه وولاتی خزیان یه نجوج و مه نجوج پیشوازیان لی ده کهن، نهوانه له هه مو به رزایی و کون و که له به ریکه وه داده به زن، به لای هیچ ناویکدا تی به پنا بن نیلا ده بخونه وه، و به لای هیچ شتیکدا تی نا پهرن نیلا تیکی ده ده ن و خرابی ده کهن، نینجا خه لکه که هانا بو لای من دین و منیش داوا ی یارمه تی له خودای گهوره ده کهم جا ده یا غریتی، و له بهر بو نی پیسی نهوان زه وی پر ده بی، دیسان هات و هاوار بو لای من ده یینن جا له خودا ده پاریمه وه، له واکاته دا خودای گهوره له ناسماندا بارانیکی ده نیری و تاوه که لاشه کانیا ن هه لده گری و ده یانبات، فرییا ن ده داته ناو ده ریا، پاشان چیا کان ده ته قنه وه، زه ویش وه ک پیسته می خوشکرا و راده خری و فراوان ده بی، جا خودای گهوره په یانی نه وه ی پیدام و هه ده بی، جا رۆژی دوا یی له لای خه لک وه ک سکی پریکی ته واو کهر له نان و ساتدایه کهس نازانی و که ی له نا کاو بو یان دیت و له دایک ده بی تا یا به شه و یان به رۆژ ده بی. الحاکم وه البیهقی باسیان کردوه ^(۴۳).

• نهمهش ده قتيكه له يه كتر دوواندن و گفتم و گز كردنى رۆحه كان
خوداى پاك و بى گهرده هه والى داوه له باره ي شه هیده كان كهوا نهوان زیندوون و
له لایه ن خوداى گه وره وه پزق و رۆزیهان پێده دريټ، و نهوان مژده ده ده نه نه
كهسانه ي كه هيشتا پييان نه گه يشتون له دوا وه ي نهواندان، نهوانه مژده ده ده ن به
به خشنده و چا كه يه كه له لایه ن خوداى گه وره وه بۆ نهوان دانراوه، و نهمهش به لگه يه
له سه ر به يه كتر گه يشتيان له سى روه وه، يه كه ميان: نهوان له لایه ن خوداى
گه وره وه پزق و رۆزیهان پێده دريټ، نه گه ر زیندووش بن ده بېت به يه كتر بگه ن.
دوه ميان: نهوانه بى گومان مژده ده ده نه براكانيان به هاتن بۆ لایان و به يه كتر
گه يشتيان. سى يه ميان: وشه ي مژده به يه كتر ده ده ن له زمانه وانیدا به مانای
نهوانه يه كه بۆ يه كتر مژده ده نيترن وه كه له گه ل يه كتر تى كه ل بوون.

هه روه ها لهم باره يه وه زۆر قسه كراوه...

جا لهوانه: كهوا صالح كورى بشير باسيكردوه، ده لیت: له پاش مردنى عطاء
السمي له خه ودا بينيم، پيم ووت: خوا ره حمت پى بكات له دونیادا هه رده م خه مبار
بووت، جا ووتى: سویند به خوا لیڤه دا پاداشته كه م به خوشى و شادمانیه كى
نه براوه يه، جا پيم ووت: تۆ له چ پله و پایه يه كه دايت؟ ووتى: له گه ل نه و كه سانه دام
كه خوداى گه وره نازو نيعمه تى پزاندوه به سه رياندا له پیغه مبه ران و پاسگزيان و
شه هیدان و پیاوچاكاندا^(٥٤).

وه عه بدوللاى كورى المبارك ده لیت: (سفيان الثوري)م له خه ودا بينى، پيم ووت:
خوداى گه وره چى لیكردى؟ ووتى: گه يشتم به محم دو كۆمه له كه ی^(٥٥).

صخر كورى راشد ده لیت: له پاش مردنى عبدالله كورى المبارك له خه ودا بينيم و
پيم ووت: ثایا تۆ نه مردوويت؟ ووتى: به لى، و وتم: نه ی خوداى گه وره چى لیكردى؟

(٥٤) النامات ژماره (٥٦)، وه سیری: صفة الصفة (٣/ ٣٣٠) بکه.

(٥٥) النامات ژماره (٤٥).

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتی: خودای گه‌وره لیم خۆش بوو لښخۆشبوونیک که هه‌موو تاوانیکی ده‌وره داوه. ووتم: ئه‌ی سفیان الشوری؟ ووتی: به‌خ به‌خ ئه‌و له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌دایه که خودای گه‌وره نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ر پ‌ژاندوون له‌ پی‌غه‌مبه‌رانو راست‌گۆیانو شه‌هیدانو پیاوچاکان، ئه‌وانه‌ هاوه‌ڵو هاو‌پ‌و‌ی و هاوده‌می چاک و بێ وینه‌ن^(٥٦).

ابن أبی الدنيا له‌ هه‌دیسیکی حماد کورپی زیت باس ده‌کات، له‌ هشام کورپی حسان، نه‌ویش له‌ حفصه‌ی کچی راشد ده‌لێت: مروان المحلمی دراوسی من بوو، که ئه‌و قازییه‌کی تی‌گه‌یشته‌و بوو، حفصه‌ ووتی: جا مرد له‌ پ‌ووخساریدا خه‌م و خه‌فه‌تیکی زۆر دیار بوو،

ووتی: جا له‌ خه‌ودا بینیم، ووتم: ئه‌ی بارکی عبدالله خودای گه‌وره چی لیک‌کردی؟ ووتی: منی خسته‌ به‌هه‌شت، ووتم: پاشان چیتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه بۆ لای هاوه‌ڵه‌ به‌‌پ‌‌ت‌‌زه‌کان، ووتم: پاشان چیتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه بۆ لای هاوه‌ڵه‌ نزیکه‌کان، ووتم: له‌ براکانت کیت دیت؟ ووتی: الحسن و ابن سیرین و میمون کورپی سیاهم بینی.

حماد ده‌لێت: هشام کورپی حسام ووتی: دایکی عبدالله بۆی گێ‌پ‌‌رامه‌وه، که ئه‌و له‌ باشترین ئافره‌تانی خه‌ڵکی به‌سه‌ر بوو ووتی: کاتێ نووستم له‌ خه‌ودا چوومه‌ مه‌نزله‌گایه‌کی خۆش و چاک، پاشان چوومه‌ ناو په‌زو بیستانتیک، ئه‌وه‌ی به‌ بیرم دیت ماشاء الله جی‌گایه‌کی خۆش بوو، پیاویکم بینی له‌سه‌ر سیسه‌میکی زیر پ‌اکش‌ابو و له‌ ده‌وره‌یدا که‌نیزه‌کی خزمه‌تکار هه‌بوو که په‌رداغ و پیاله‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، دایکی عبدالله ووتی: به‌‌پ‌‌راستی من زۆر سه‌رم سو‌ر‌ما له‌و شته‌ چاکه‌ی که بینیم جا ووتیان: نه‌مه‌ مروان المحلمی پ‌یش‌وازی لیک‌کردم، جا راست‌بووه‌وه له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ی دانیشته‌، دایکی عبدالله ووتی: له‌ خه‌وه‌که‌مدا هه‌ل‌سام هه‌ر له‌و سه‌عاته‌دا بینیم جه‌نازه‌که‌ی مروان به‌ به‌رده‌رگا که‌مدا تی‌په‌ری.

(٥٦) سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو، ژماره (٦٣).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لهههندی سوننه تی دروست به راشکاوانه باس له بهیه کگه یشتنی پڅه کازو
یه کتر ناسینیان ده کات. ابن ابی الدنيا ده لیت: محمد کوری عبدالله کوری بزینغ بزی
گیرامه وه، کهوا فضیل کوری سلیمان النمیری خه بهری پیدام، نه ویش له یحیی
کوری عبدالرحمن کوری ابی لیبیه، نه ویش له باپریه وه ووتی: کاتیک بشیر کوری
البراء کوری معمور کچی دواپی کرد دایکی بشیر زور دلته نگو خه مبار بوو، جا
روتی: نهی پیغه مبهری خودا، هیشتاش له (بني سلمة) خه لکی ده مریت و
له ناوده چیت، جا نایا مردوه کان یه کتر ده ناسن؟ پیغه مبهر ﷺ فه رموی: (نعم
والذي نفسي بيده يا أم بشر إنهم ليتعارفون كما تتعارف الطير في رؤوس الشجرة)
واته: (به لئى سويند بهو که سهی گیانی منی به ده سته نهی دایکی بشیر نهوان یه کتر
ده ناسن ههروه ک چۆن بالنده له سهر دارو درهخت یه کتر ده ناسن). جا دایکی بشیر
ده لیت: نهی فلان، سه لامت لئى بئى، جا ده لئى: سه لام له تۆش بیت، نینجا دایکی
بشیر ده لیت: سه لام بۆ بشیر بنیره^(٥٧).

ابن ابی الدنيا له هه دیستکی سفیاندا باس ده کات، نه ویش له عمرو کوری
دینار، نه ویش له عبید کوری عمیر ده لیت: نه هلی گۆرستان قسه ده رباره ی یه کتر
ده کهن، جا نه گهر مردوویان بۆ هات ده لئین: فلان چی کردوه؟ جا ده لیت: صالح،
فلان چی کردوه؟ نهوی دیکه ده لیت: صالح، فلان چی کردوه؟ ده لیت: نایا بۆلای
نیوه نه هاتوه؟ یاخود به پیش نیوه نه که وتوه؟ ده لیت: نه خیر، جا ده لیت: إنا لله
وَأنا إليه راجعون، به ریگایه کدا ریشتوه جگه له ریگاو بهرنامه ی نیمه^(٥٨).

ههروه ها صالح المری ده لیت: پییان راگه یاندووم کهوا له کاتی مردندا پڅه کان
به یه کتر ده گهن، جا پڅو مردوه کان بهو پڅه ده لیت که له لاشه که ی دیته
دهروه: نایا جیگا که چۆنه؟ نایا له چ لاشه یه کدا بویت له لاشه یه کی پاکو

(٥٧) النامات: ژماره (١٤)، وشرح الصدور: (١٣٣).

(٥٨) شرح الصدور: ١٣٤.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

خاوين ياخود له لاشهيه كي بيس دابرويت؟ پاشان ده گريئت تاوه كو گريان به سهریدا زال ده بيت^(٥٩).

ههروه ها عبید کورې عمیر ده لیت: کاتیک مردوویه ده مریت به پوچه کان ده گات هه والی لی ده پرسن ههروه ک چۆن خه لکی پرسیارو هه وال له سوار ده کات فلان چی لیتهاتوه؟ جا نه گهر ووتی: مردووه، و نه هاتوته لایان، ده لیتن: نه و چوته دۆزه خ.

ههروه ها سعید کورې المسیب ده لیت: نه گهر پیاوێک مرد کوره که می پیشوازی لیده کات ههروه ک چۆن که سیکی وون و نادیار پیشوازی لیده کریت^(٦٠). دیسان عبید کورې عمیر ده لیت: نه گهر من ناو میډ بووم له پیکه گه یشتنی نه و که سهی له بنه ماله که م مردووه نه و خه م و خه فته هۆگرم ده بیت له کاتی مردندا^(٦١).

ههروه ها معاویه کورې یحیی ده گپرتته وه: له عبدالله ی کورې سلمه، که و ابا رهم السمعی بۆی گپراوته وه، نه ویش ابا ایوب الأنصاري بۆی گپراوته وه: که و پیغه مبه ر^(٦٢) فهرموویه تی: (إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ إِذَا قَبِضَتْ تَلَقَّاهَا أَهْلُ الرَّحْمَةِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ كَمَا يَلْتَقِي الْبَشِيرُ فِي الدُّنْيَا، فَيَقُولُونَ: انظُرُوا أَخَاكُمْ حَتَّى يَسْتَرِيحَ فَإِنَّهُ كَانَ فِي كَرْبٍ شَدِيدٍ، فَيَسْأَلُونَهُ: مَاذَا فَعَلَ فَلَانٌ؟ وَمَاذَا فَعَلْتَ فَلَانَةُ؟ وَهَلْ تَزَوَّجْتَ فَلَانَةَ؟ مَاذَا سَأَلُوهُ عَنْ رَجُلٍ مَاتَ قَبْلَهُ قَالَ: إِنَّهُ مَاتَ قَبْلِي، قَالُوا: إِنَّا نَلَهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ذُهِبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَاطِيَةِ فَبَيْتَتِ الْأُمَّ وَبَيْتَتِ الْمَرْبِيَّةَ)^(٦٣).

واته: (کاتیک رۆحی نیماندار ده کیشریت نه و له لایه ن پهروه ردگار وه ده گاته نه هلی په حهت ههروه ک له دونیادا به یه کتر ده گهن، جا ده لیتن: سهیری برا که تان بکه ن و

(٥٩) المناجات: ژماره (٦٠).

(٦٠) سمرچاوهی پیشوو: ژماره (١٥).

(٦١) شرح الصدور: ١٣٦.

(٦٢) سمرچاوهی پیشوو: ١٣٣، وه سهیری: مجمع الزوائد: (٢/ ٣٢٧) بکه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

ناگاتان لئی بیٽ تا وه کو پشور دهادت چونکه نهو له ناخوشیه کی زور توند دابوو، جا پرسپاری لئ ده کهن: فلان کس چی لیها توه؟ و فلانه شافرهت چی لیها توه؟ نایا فلانه کس شوی کردوه؟ نه گهر پرسپاری لیبکهن له باره ی پیاوړیک که له پيش نه ودا مردوه ده لیت: نهو له پيش مندا مرد، جا ده لیت: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ که نهو چوده ته جیگایه کی ناخوش نهو کاته دایکی دلته نگ ده بیٽ و به خپو که ره که شی دلته نگ ده بیٽ).

هروه ها له حه دیستکدا یحیی کوری بسطام گپړاویه تیه وه، نهویش ده لیت مسمع کوری عاصم بؤ منی گپړاوه تیه وه: پاش دوو سال له مردنی عاصم المجدریم له خه ودا بینی، پیم ووت: نایا تو نه مردوویت؟ ووتی: به لئ، ووتم: نیستا تو له کوئی؟ ووتی: سویند به خوا له باخچه یه کم له باخچه کانی به هه شت من و یه کیک له هاوړیکانم، هه موو شوی هه منی کو ده بینو وه له گهل بکر کوری عبدالله المزنی گفت وگو ده کهن و پیک ده گهن و هه وائی نیوه ده پرسین، ووتم: نایا لاشه کانتان یاخود روجه کانتان؟ ووتی: نهی هاوار لاشه کاغان نه ماوه به لکو روجه کان به یه کتر ده گهن^(٦٣).

نایا روهی زیندووه کان و

روهی مردووه کان به یه کتر ده گهن یاخود نا؟

شایهت و به لگه کانی نهو مه سه له یه زیاتره له وهی کهوا ته نهها خودای گه وره هه ژماری کردوه. و ههستی راسته قینه له دادپه روه رترین شایهتی دانه کانه، جا روهی زیندووه کان به روهی مردووه کان ده گات هه روهی روهی زیندووه کان به یه کتر ده گهن، خوی گه وره ده فدرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

(٦٣) نهم باسه له سره نای کاروباری یه کهم باسکراوه.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فِي مَنَامِهَا فَيَمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْآخَرَى إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ {الزمر: ٤٢} واته: (هەر خوايه كه گيانه كان ده كيشت له كاتى مردنياندا، ههروهها نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا هه خوا بۆى ده نيترستهوه، جا نهو كه سهى خوا بريارى مردنى داييت پۆحه كهى ده گريستهوه و ناگه پترستهوه بۆ لاشهى، نهو كه سهش كه پۆژى تهواو نه بوويت ده نيترستهوه بۆى تا كاتىكى ديارى كراو، به راستى نا لهو ديارداندها چهندها به لگه و نيشانهى زۆر ههيه بۆ كه سانيك كه تيفكرن و بيركه نهوه).

أبو عبدالله كورپى منده ده لیت: أحمد كورپى محمد كورپى إبراهيم بۆمانى گپرايهوه، نهویش له عبدالله كورپى حسين الحرانى، نهویش له باپيرى أحمد كورپى أبى شعيب، نهویش له موسى كورپى أعين، نهویش له مطرف، نهویش له جعفر كورپى أبى المغيرة، نهویش له سعيد كورپى جبیر، نهویش له ابن عباس له بارهى نه م نايه تهوه ووتى: پتم راگهيانداوه له كاتى نووستندا پۆحه كانى زيندوو مردوووه كان بهيك ده گهن، له نيوان خۆياندا پرسيار له يه كتر ده كهن، جا خوداى گهوره پۆحى مردوووه كان ده گريت، و پۆحى زيندوووه كانيش ده نيترستهوه لاشه كانيان^(٦٤).

له تهفسيره كهيدا ابن أبى حاتم ده لیت: عبدالله ي كورپى سليمان بۆ نيمهى گپرايهوه، نهویش له الحسين، نهویش له عامر، نهویش له أسباط، نهویش له السدى له بارهى نه م نايه ته پيرۆزه: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. واته: (نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا)، ده لیت: له خهوه كهيدا ده ميرنييت جا پۆحى زيندو و مردوووه كان سهردانى يه كتر ده كهن و خۆيان به يه كتر ده ناستين، ووتى: جا پۆحى زيندوووه كه ده گه پترستهوه لاشه كهى له دونيادا تا وه كور پۆژى تهواو

(٦٤) شرح الصدور: ٣٥٦.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهبیت، وه رۆحی مردوو هکەش دەیهویت بگهڕیتهوه بۆ لاشه کهی جا خوای گهوره بهندی دهکات نایه لیت بگهڕیتهوه^(٦٤).

نهمهش یه کێکه لهو فهرموودهیهی که له نایه ته کهدا هاتوه، یه که میان نهوه یه گرتنی رۆحه که ههر که سێک ده مریت به مردنێکی ناسایی، و ناردنه وهی رۆحه کهش بۆ نهو که سهی ده مریت به مردنێکی خهوتوو، مانا له سهر نهو فهرمووده یهش: کهوا رۆحی مردوو هکە ده مریت جا خودای گهوره دهیگریت و نایه گهڕیتهوه بۆ لاشه کهی پیش رۆژی قیامت، به لām رۆحی خهوتوو ده مریت پاشان ده نیردریتهوه بۆ لاشه کهی تا ماوه یه کی دیکه، نینجا به مردنێکی تر ده مریت.

فهرموودهی دووهم له نایه ته کهدا: گرتن و ناردنه وهی رۆحه که له نایه ته که ههر دوو کیان ده مریت به مردنێکی خهوتوو، جا نهو که سهی کات و رۆژه کهی تهواو کردبیت نهوا رۆحه کهی دهیگریت و نهوکاته ناگهڕیتهوه بۆ لاشه کهی، به لām نهو که سهی کات و رۆژه کهی تهواو نه کردبیت نهوا رۆحه کهی ده گهڕیتهوه بۆ لاشه کهی تا وهکو تهواوی دهکات، و شیخی ئیسلام نهم فهرمووده یهی هه لباردوه، ده لیت: قورئان و سوننه به لگه یه به سه ریدا، ده لیت: خودای پاک و بێگهر د باسی گرتنی نهو رۆحهی کردوو، کهوا به مردنێکی خهوتوو ده مریت، به لām نهو رۆحهی به مردنێکی ناسایی ده مریت وه سفی نهم جوړه ی نه کردوو به گرتن و ناردنه وهی رۆحه که، به لکو نهوه بهشی سی یه مه.

نهوهی په سند ده کریت نهوا فهرمووده ی به که مه، چونکه خودای گهوره هه والی داوه به دوو مردن: مردنی گهوره نهویش مردنی ناساییه و مردنی بچوو که نه مه مردنی خهوتنه، رۆحه کانیش دابهش ده کرین بۆ دوو بهش: بهشیکی مردن به سه ریدا هات و کۆتایی پێهات نهوا رۆحه کهی له لای خۆی ده گرت، نهوهش کهوا به مردنێکی ناسایی ده مریت، و بهشیکیشی هیشتا نه جه له کهی ماوه بۆیه رۆحه کهی

(٦٤) شرح الصدور: ٣٤١.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

ده گريته وه بۆ لاشه كهی بۆ ته واو كردنی نه جهل و وادهی خۆی، بۆیه خودای پاك و
 بېنگهرد حوكمی گرتن و گه پاندنه وهی بۆ ههردوو مردنه كه داناوه كه یه كه مین جار
 باسكرا: جا نه وه گرتن و به ند كردنه، نه مهش په وانه كراوه یا خود گه پاندنه وهیه، و
 هه وائی داوه نه وهی كه نه مرد نه مه بیان مردووه له خهوتنی دا، بېنگومان نه گه
 مردنی خه و دابهش بكرا با بۆ دوو بهش مه رگی مردنی ناسایی و مردنی خه و نه وا
 خودای گه و ره نهیده هه رموو: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. چونكه
 هه ركه سێك گیانی ده رچیت ده مریت، بۆیه خوای گه و ره بێ گومان هه وائی داوه نه و
 نه مردووه، جا چۆن پاش نه مه ده هه رموویت: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾
 {الزمر: ٤٢}. واته: (جا نه و كه سهی خوا بریاری مردنی داییت پۆحه كهی
 ده گريته وه و نا گه پيته وه بۆ لاشه كهی).

بۆ نه و كه سهی پشتگیری نه م بۆ چوونه ده كات پێویسته بلیت: كه نه م
 هه رموو دهیه: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. پاشان نه وهی
 ده میریتیت به خه وێکی مردو وانه بېنگومان نه مه خودایه یه كه به جار ده میریتیت به
 خه وێکی مردو وانه، پاش نه مه مردن به سه ریدا زāl ده بیت، وه بۆ لیکۆلینه وهش
 نایه ته كه به دوو جوړ لیکه ده ریتته وه، چونكه خودای گه و ره باسی دوو مردن
 ده كات: مردنی گیان ده رچوون مردنی خه وتن، و باسی گرتنی مردنی گیان
 ده رچوون ده كات و ناردن و گه پاندنه وهی نه و دیكه شیان، زانرا ویشه كه وا خودای
 گه و ره پۆحه هه موو كه سێك ده گريت نه گه ر مردنی ناسایی بیت له خه ودا یا خود
 له هه ستانه وه دا، ناردن و گه پاندنه وهی پۆح بۆ نه و كه سهی نه مردووه، جا
 ده هه رموویت: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا). واته: (هه ر خوايه كه گیانه كان
 ده كیشیت له كاتی مردنیا دا). هه ر خۆی كاره ده كات به وهی هه ر كه سێك مرد له
 هۆشیاری و هه ستانه وه دا هه ر كه سێكیش مرد له خه وه كهیدا.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بینگومان نهمهش به لگه به له سهر به به کگه یشتنی پڅی زیندوو مردووه کان کهوا
زیندوو مردووه که له خهوه کهیدا ده بینیت، زانیاری و هوال ده داته زیندوو که کهوا
هیچی لی نازانیت، هوالی له ناکاوو به پیکه وتی بڅ ده بینیت، ههروه که له رابردوو
وله داهاتووشدا هوال ده دات، په نگه خه بهر بدات به پارهو پولیک که له
جینگایه کدا شاردوو به تیه وه جگه لهو کهس پیتی نه زانیت، له وانه شه خه بهر بدات به
قهرزیک له سهری، شایه دی و به لگه ش له مانه باسکراوه.

ههروه ها راگه به ندراره له مه دا کهوا مردووه که هوالی کاریک ده دات هیچ
که سیک لهم جیهانه دا پیتی نه زانیت، نهمهش راگه یاندراره که هوال ده دات به وهی
که تڅ دیت بڅ لای ئیمه لهم کاته و لهو کاته دا و نهمهش پروویداوه، له وانه به
هوالی هه ندیک کاروبار بڅ زیندوو که بنیریت جگه لهو کهس نایزانیت، چیرۆکی
الصعب کوری جثامه و ووته که ی عوف کوری مالک کهوا چی پی ووت باسمان کرد،
وه باسی چیرۆکی ثابت کوری قیس کوری شامان کرد ده باره ی هوال پیدانی
به وهی قه لغانه که ی بینووه ههروه ها نهو قهرزه ی له سهر به تی.

چیرۆکی صدقه کوری سلیمان الجعفری، هوالی کوره که ی که له پاش نهو چ
کاریکی کرد، وه چیرۆکی شیب کوری شیبه، و قسه ی دایکی له باره ی نهو پاش
مردنی که ووتی: خودا پاداشتی چاکه ت به خیر بداته وه کاتیک نه تهلینه ی دا لا
إله إلا الله، و چیرۆکی الفضل کوری الموفق له گه ل کوره که ی، کهوا چۆن هوالی پیدا
له سهر زانیاری سهردانی کردنی.

ههروه ها سعید کوری المسیب ده لیت: عبدالله ی کوری سلام و سلمان الفارسی
پیکه یشتن به کینکیان به ویتری ووت: نه گهر تڅ پیش من مردی وهره لام و هوالم
بدهری چیت کرد کاتیک گه یشتیت به خودای خۆت، و نه گهر منیش پیش تڅ مردم
دیمه لات و هوالت ده ده می، نه ویت ووتی: نایا مردووه کان و زیندوو کان به به کتر
ده گهن؟ ووتی: به لی، پڅه کانیا ن له به هه شتدا بڅ هه کوییه که ده به ویت دهروات،

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ووتی: جا فلان مرد له خودا پیئی گه‌یشت، ئینجا ووتی: پشت به خوا بیه‌سته و
مژده‌ت دده‌می من هه‌رگیز نه‌میییوه هیچ شتیک وهك پشت به‌ستن به خوا
باشتر بیٚت^(٦٦).

هه‌روه‌ها العباس کورپی عبدالمطلب ده‌لٚت: زۆر هه‌زم ده‌کرد له خودا عمر بینیم
نه‌مه‌بینی ته‌نها جارێک له نزیک شویتیک بینیم، جا بینیم ئاره‌قی له نیوچاوانی
خۆی ده‌سپه‌وه و ده‌یوت: ئه‌وه ئیستا کاتی به‌تالی و هه‌وانه‌وه‌مه خه‌ریک بوو مالم
کاول ده‌بوو نه‌گه‌ر نه‌گه‌یشته‌بام به خودای به‌سۆزو به‌خشنده^(٦٧).

کاتیک مردن زۆری بۆ شریع کورپی عابد الشمالی هینا، عزیف کورپی الحارث چوه
لای، ووتی: ئه‌ی أبا الحجاج، نه‌گه‌ر توانیت پاش مردن بیٚته لامان و هه‌والمان
به‌ده‌یتی که‌وا چیت بینیه‌وه، ووتی: ئه‌مه په‌یقێکی په‌سنده له لای خاوه‌ن
تیگه‌یشته‌وانی ناین، ووتی: زه‌مانیک تیپه‌ری و نه‌ییینی، پاشان له‌خه‌یدا بینی، پیی
ووت: ئایا تۆ نه‌مردووی؟ ووتی: به‌لێ، ووتی: حالت چۆنه؟ ووتی: خوای گه‌وره‌مان
تاوانه‌کانی له‌سه‌ر ئیمه هه‌لگرت و هیچ که‌سیک له ئیمه له‌ناو نه‌چوو ته‌نها
(الأحراض). و تۆم: الأحراض چیه؟ ووتی: ئه‌و که‌سانه به په‌نجه‌کانیان ئیشاره‌ت بۆ
شت ده‌که‌ن^(٦٨).

هه‌روه‌ها عبدالله کورپی عمر کورپی عبدالعزيز ده‌لٚت: له‌پاش مردنی باوکم له
خودا بینیم هه‌روه‌ک له باخچه‌یه‌ک دا‌بیٚت، سیوی بۆمن هه‌لده‌دا، جا یه‌که‌مه‌که‌یان
کور بوو، و تۆم: چ کاریک له هه‌موویان باشتره؟ ووتی: تۆبه و ئیستیغفار کردن نه‌ی
کورپه‌که‌م^(٦٩).

(٦٦) المناطات: ژماره (٢١)، وه شرح الصدور: ٣٠٨.

(٦٧) المناطات: ژماره (٢٢)، وه شرح الصدور: ٣٠٨.

(٦٨) شرح الصدور: ٣٤٩.

(٦٩) سهرجاری پێشوو: ٣٧٢.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

ههروهه مسلمه كوري عبدالملك له خهودا له پاش مردندا عمر كوري عبدالعزيز بيني، پتي ووت: نهى نه ميري نيمانداران، خوزگه ده مزاني له پاش مردندا حالت چونه؟ ووتى: نهى مسلمه نا نه مهيه، كاته كه م به سهر چوو سويند به خوا هه رگيز پشوم نه داوه تهنه نيتستا نه بيت، ووتى: ووتم: نهى پيشه وای موسلمانان نيتستا له كويت؟ ووتى: له گهل نهوانهى له سهر ريگاي راست له (به هشتى عدن) م^(٧٠).

صالح البراد ده ليت: زراره كوري اوفيم بيني له پاش مردنيدا، ووتم: خوا ره حمت بيبيكات چيان پيوتوتى و چيت ووت؟ پشتى له من كرد، ووتم: خواى گهوره چى ليكردى؟ ووتى: سه بارهت به به خشندهيى و چاكه ي نهو ريزي ليتنام و چاكه ي له گهلدا كردم. ووتم: نهى ابو العلاء كوري يزيد براى مطرف له كوئيه؟ ووتى: نهو له پله به رزه كانه، ووتم: چ كاروكرده وهيهك له لاي نيوه باشه؟ ووتى: پشت به ستن به خوداو بى نوميده بوون^(٧١).

ههروهه مالك كوري دينار ووتى: مسلم كوري يسارم بيني له پاش مردنيدا، سه لامم ليكرده كچه نهو وه لامى سه لامه كه ي نه دامه وه، پيم ووت: چى قه ده غهت ده كات كهوا وه لامى سه لام نه ده يته وه؟ ووتى: من مردووم جا چون ده توانم وه لامى سه لامه كهت بده مه وه؟ جا پيم ووت: له پاش مردن به چى گه يشتيت؟ ووتى: سويند به خوا به سامناكي و به له رزني تووندى نيتسكه كان گه يشتم ووتى: پيم ووت: نهى له دواى نهو چى بوو؟ ووتى: چى له خوداي گهوره ده بيني و ره چاوى ده كهيت؟ چاكه كانى له نيمه وه رگرت و له تاوانه كانان خوزش بوو، جا نهوانهى له دواى نيمه نهوانيش دينه لاي نيمه، ووتى: پاشان مالك هاواري كردو قيژاندى و به لادا كهوت و

(٧٠) المنامات: ژماره (٢٧).

(٧١) سرچاوى پيشوو: ژماره (٢٨).

٩٥ ح لایبن قیم الجوزیة

له هۆش خۆی چوو، ووتی: پاش نهمه چهند رۆژێك به نهخۆشی مایهوه، پاشان دلی له لیدان كهوتو و مرد^(٧٢).

سهیل برای حزم ووتی: مالیکی کوری دینارم بینی له پاش مردنیدا، پیم ووت: نهی باوکی یحیی، خۆزگه ده مزانی بهچی پیشوازیت له خوای گهوره کردوه؟ ووتی: به تاوانیکی زۆر پیشوازم لیکرد بهلام خوای گهوره له بهر بی گومانو نیست چاکی له سهرمی سپیهوه^(٧٣).

کاتیك رجا کوری حیوه مرد خیزانی عابد له خهودا بینی و ووتی: نهی باوکی المقدام، چۆن بوون؟ ووتی: بهرهو خیر، بهلام زۆر ترساین و پاچله کین له دواي نیه و اما نزانای قیامهت ههستا ووتی: و وتم: وه دواي نهو؟ ووتی: جا هاوه لانی بهههشت به باره قورسه کانیان هاتن تا وای لیهات قهره بالغیه کی زۆریان له بهر ده رگا که دروستکرد. (٧٤).

ههروه ها جمیل کوری مره ده لیت: مروق العجلی بز من براو هاو پیم بوو، رۆژێك پیم ووت: هه ریه کیتک پیتش هاو پیکه ی مرد با هاو پیکه ی بیته لای، با هه والی پییدات بهوه ی به سه ری هاتوه، ووتی: جا مروق مرد، خیزانه کهم له خه ویدا بینی هاته لای نيمه ههروه ک پیتشتر ده هات، و له ده رگایدا ههروه ک پیتشتر له ده رگا ی ده دا، خیزانه کهم ووتی: منیش هه ستم ده رگا کهم بۆی کرده وه ههروه ک پیتشتر ده مکرده وه، جا و وتم: نهی ابا المعتمر فه رموو وه ره ژووره وه بۆ مائی برا کهت، ووتی: چۆن بيمه ژووره وه له کاتیکدا مردنم چه شتوه، به لکو هاتوم بۆ نه وه ی به جوانی پیتان بلیم که خودای گهوره چی لیکردم، بزانه کهوا منی گیترا به له نزیکه کانی خۆی^(٧٥).

(٧٢) النمامات: ژماره (٣٠).

(٧٣) سه رجا وه ی پیتشور: ژماره (٣٢).

(٧٤) سه رجا وه ی پیتشور: ژماره (٣٧).

(٧٥) سه رجا وه ی پیتشور: ژماره (٣٨).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتی: نهی نه مه بهس نیه کاتیک کهرامهت و بهخشندهیی خوای گه ورهه ده دیت بۆ پیاوه چاکه کانی؟ ئینجا پیم ووت: نهی عبدهی کچی ابی کلاب چی به سهر هات؟ ووتی: نهی هاوار نهی هاوار سویند به خوا نهو پیش نیمه کهوت بۆ پلهو پایه بهرزه کان، ووتی: ووتم: جا به چی؟ له گه له نهو ههش له ناو خه لکیدا لهو خوا په رستهر هه بوو؟ ووتی: نهو زۆر بیرى له دونیا نه ده کرده وه به وهی به یانی ده کاته وه یاخود ئیواره ده کاته وه، جا ووتم: نهی ابو مالک واته ضیغم چی کردو وه؟ ووتی: هه رکاتی بیه ویت سهر دانی خودای گه وره و میهره بان ده کات، ووتی: ووتم: نهی بشر کورپی منصور چی کرده وه؟ ووتی: به خ به خ خودای گه وره به سهریدا پژاند بهرز بووه وه بۆ نهو شوینهی نهو به هیوا بوو بۆی. ووتی: ووتم: نامۆژگاریم بکه به کاریک له خودای گه وره نزیک بیه وه، ووتی: پیویسته زۆر یادی خودا بکهیت بیگومان له ناو گۆره کهت ئاسوده ده بیت^(٨٠).

کاتیک عبدالعزیز کورپی سلیمان العابد مرد هه ندیک له هاو پێکانی بینیان پۆشاکێکی سه وزی له بهردا بوو، و له سهر سه ری تاجیکی مرواری هه بوو، جا ووتی: له دووری نیمه چۆن بوویت و تامی مردن چۆن بوو؟ کاروباره کانت چۆن بینى لهو؟ ووتی: ده رباره ی مردن نهو پرسیار مه که له تووندی ئیش و ئازاری و خه مو خه فته ی ته نها نهو که سه ی خوای گه وره په حمی پێبکات و نهو هه موو عه یبو تاوانیکی له نیمه شارده وه، نه گه ر به چاکه و به زه یی نهو نه بوایه پیتی نه ده گه یشتین^(٨١).

هه روه ها صالح کورپی بشر ووتی: کاتیک عطاء السّلمی مرد له خه ومدا بینیم، ووتم: نهی باوکی محمد، ئایا تو له کۆمه له ی مردوان نیت؟ ووتی: به ئی، ووتم: نهی پاش مردن چۆن بوویت لهو؟ ووتی: سویند به خوا له ناو خه یرو چاکه یه کی زۆر دام،

(٨٠) المنامات: ژماره (٥١)، وه سهیری: صفة الصفوة: ٤ / ٢٩ بکه.

(٨١) المنامات: ژماره (٥٣).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

و خودای گه‌وره به‌خشنده و لی‌خو‌ش‌بو‌وه، و‌تم: سو‌یند به‌ خوا تو له دونیادا زۆر خه‌مبارو د‌لته‌نگ بو‌ویت، نینجا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و و‌تسی: سو‌یند به‌ خوا پاداشته‌که‌ی دامه‌وه به‌ شادمانیه‌کی در‌یژو خو‌شیه‌کی به‌رده‌وام، و‌تم: نه‌ی تو له چ پله‌و پایه‌یه‌ک دایت؟ و‌تسی: ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} ^(۸۲). واته: (له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌ دابین له (به‌هه‌شتی به‌ریندا) که‌ خوا نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا پ‌ژاندووه له پی‌غه‌مبه‌ران و راست‌گ‌زیان و شه‌هیدان و پیاو‌چاکان، نای که‌ نه‌وانه‌ هاوه‌ل و هاو‌پ‌ری و هاوده‌می‌کی چاک و بی وینه‌ن).

هه‌روه‌ها کاتی‌ک عاصم‌ المج‌د‌ری مرد یه‌کی‌ک له‌ خزمه‌کانی له‌ خه‌ودا بینیان، جا و‌تسی: نایا تو نه‌م‌ردو‌وی؟ و‌تسی: به‌ل‌ی، و‌تسی: جا تو له‌ کو‌یت؟ و‌تسی: سو‌یند به‌خوا من له‌ می‌رگ‌یت‌کم له‌ می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت من و یه‌کی‌ک له‌ هاو‌پ‌ری‌کانم، هه‌موو شه‌وانی هه‌ینی کۆده‌بینه‌وه و به‌یانیه‌که‌شی بۆ لای بکر ک‌و‌ری عب‌دالله‌ المزنی ده‌چین، هه‌وال‌ی نی‌وه‌مان ده‌داتی، و‌تسی: و‌تم: لاشه‌کانتان یاخود پ‌ژه‌کانتان؟ و‌تسی: نه‌ی هاوار لاشه‌کان له‌ناو چوون، به‌ل‌کو پ‌ژه‌کان به‌یه‌ک‌تر ده‌گه‌ن ^(۸۳).

مرة‌ الهم‌ذانی نه‌وه‌نده‌ سو‌جده‌ی بردبوو تاوه‌کو خو‌ل نی‌و‌چاوانی خو‌ارد، جا کاتی‌ک مرد پیاو‌یک له‌ خزمه‌کانی له‌ خه‌ودا بینی، شو‌ینی سو‌جده‌که‌ی هه‌روه‌ک نه‌ستیره‌یه‌کی دره‌وشاوه‌ و ابو‌و، جا و‌تسی: نه‌م شو‌ینه‌واره‌ چیه‌ که‌وا من له‌ نی‌و‌ چاوانی تو ده‌بینم؟ و‌تسی: نه‌مه‌ شو‌ینی سو‌جده‌که‌یه‌ که‌وا خو‌ل خو‌ارد و ویه‌تی به‌ نو‌ور دا‌پ‌و‌ش‌راوه‌، و‌تسی: و‌تم: نه‌ی پله‌و پایه‌ت چیه‌ له‌ دوا پ‌ژۆدا؟ و‌تسی: باش‌ترین پله‌و پایه‌یه‌، مه‌نزله‌گایه‌که‌ که‌وا که‌س لی‌ی نا‌گوا‌ز‌ری‌ته‌وه‌و نا‌شم‌رن ^(۸۴).

(۸۲) النامات: ژماره (۵۶)، وصفه‌ الصفوة: ۳ / ۳۳۰.

(۸۳) نه‌م‌ حدیسه‌ پی‌شت‌ر باس‌ک‌راوه‌.

(۸۴) النامات: ژماره (۶۵)، وصفه‌ الصفوة: ۳ / ۳۴۰.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه أبو يعقوب القاري ده لیت: له خهودا پیاوینکی گهنم پهنگی زور دريژم
بینی و خه لکی به دواي ده کهوتن، و وتم: نه مه کی یه؟ ووتیان: نه مه وهیسی قهره نی
یه، جا منیش به دواي که وتم، و وتم: خوا په حمت پیبکات پینماییم بکه، پرووی خوی
له من گرژ کرد جا وتم: نهی پینماییکار پینماییم بکه، نینجا پازی بوو پرووی خوی
دامی، ووتی: له کاتی خوشه ویستیدا ناره زووی په حمتی خوا بکه، وه له کاتی
تاوانو یاخی بوونتدا ناگاداری توله سندنه وهی به، هیچ کاتیک له پارانه وه لیسی
دامه بپره، پاشان ریوشت و به جی هی شتم^(٨٥).

ههروهه ابن السّمك ده لیت: مسعرم له خهودا بینی، و وتم: چ کارو کرده وهیه ک
باشتر ده بینیت؟ ووتی: دانیشن له گهل نه وانه یادی خودا ده کهن^(٨٦).
الأجلح ده لیت: سلمه ی کوری که یلم له خهودا بینی و وتم: چ کارو کرده وهیه ک باشتر
ده بینی؟ ووتی: هه لسانه وه له شهودا^(٨٧).

ههروهه أبو بکر کوری ابی مریم ده لیت: له پاش مردنیدا وفاء کوری بشرم
بینی، و وتم: نهی وه فا چیت کرد؟ ووتی: پاش هه موو تیکوژشان و ماندو و بوونیک
پزگارم بوو، و وتم: جا چ کارو کرده وهیه کتان باشتر بینيووه؟ ووتی: گریان له ترسی
خودای عز وجل^(٨٨).

اللیث کوری سعد: له موسی کوری وردان، کهوا نهو عبدالله ی کوری ابی
حبیبه ی بینيووه له پاش مردنیدا، جا ووتی: چاکه و خراپه کانم پی نیشان درا، له
چاکه کانم دا بینیم هه ندیک ده نکه هه نارم له سمر زهوی هه لگرته وهو خواردم، و له
خراپه کانیشم دا بینیم دوو هیل له ناوریسم له مه ندیله که مدا هه بوو^(٨٩).

(٨٥) النامات: ژماره (٦٦).

(٨٦) النامات: ژماره (٦٩).

(٨٧) النامات: ژماره (٧٠).

(٨٨) النامات: ژماره (٧١).

(٨٩) النامات: ژماره (٧٥).

٩٥ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

ههروه ها سنید کوری داود ووتی: کوری براکهم جویرییهی کوری أسماء بژی
 گیرامهوه ووتی: نیمه له عهبادان بووین، گهنجیک له دانیشتوانی کوفه هاته لامان
 کهوا خوابه رست دیار بسو، له پۆژیکسی زۆر گهرمدا مرد، ووتم: خۆمان فیتنک
 ده کهینهوه پاشان کهل و په له کانی پتیک ده خهین، جا نووستم بینیم ههروه که له
 گۆرستاندا بم، وه که گومه تیکی گهوههر وابوو له جوانیان ده بریقایهوه، و منیش وا
 ته ماشای ده کهم کاتیک درزی تیکهوت، له ناویدا که نیهیه کی تیاوو جوانی وه کو
 نوم نه بینیهوه، هاته لای من ووتی: سویند به خوا نهی باوکی عمر، لیمانی بهند
 مه که تاوه کو نیوه پۆ، ووتی: له ترسان به ناگا هاتمهوه نینجا چووم کهلو په لی
 تهرمه کهم پتیکهخت، و لهو شوینهی گومه ته کهم بیني گۆرپکم بژ هه لکه نهند، جا
 هه ره له ویم به خاک سپارد^(٩٠).

عبدالملك کوری یعلی الیللی ووتی: عامر کوری عبدقیسم له خهودا بیني، ووتم:
 چ کارو کرده ویه کهت باشتر بیني؟ ووتی: هیچم ناویت پروبه پرووی خودای گهوره
 بکه مهوه^(٩١).

یزید کوری هارون ووتی: أبا العلاء أيوب کوری مسکینم له خهودا بیني، ووتم:
 نایا خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆش بوو. ووتم: به چی؟ ووتی: به نوژوو
 پۆژوو، ووتم: نایا منصور کوری زازانت بیني؟ ووتی: ههیهات کۆشکی نهومان له
 دوورهوه بیني^(٩٢).

یزید کوری نعامة ووتی: جارية به تاعوونیکي کوشنده له ناو چوو، جا باوکی له
 خهودا پیتی گهیشته، پیتی ووت: نهی کچه کهم، ههوالی پۆژی دوایم بدهری، ووتی:
 نهی باوکه گیان، به سههر کارو باریکي مهزندا تیپه رین ده زانین به لām ناتوانین کار

(٩٠) النامات: ژماره (٧٧).

(٩١) النامات: ژماره (٨٠).

(٩٢) النامات: ژماره (٨٢).

٩٣ ح - لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بكهين، وه ئیوه دهتوانن کار بکهن بهلام نازانن، سویند به خوا، تهسیباحتیک یان دوو تهسیباحت یاخود کرنۆشیک یان دوو کرنۆش له لاپه‌ره‌ی کاره‌کانم بۆمن خۆشه‌ویستره له دنیاو نه‌وه‌ی تیاپه‌تی^(٩٣).

کثیر بن مرة ووتی: له خه‌وما بینیم وه‌ک نه‌وه‌ی چوومه ناو پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رز له به‌هه‌شتدا و تیییدا ده‌سوپامه‌وه‌و سه‌رم لیتی سو‌رده‌ما، و له‌لایه‌کی مزگه‌وته‌که نافه‌تایم بیینی، چوومه لایان سه‌لامم لیکردن، پاشان ووتم: ئه‌م پله‌و پایه‌یه‌تان به‌چی ده‌ستکه‌وت؟ ووتیان: به‌ سو‌جده و ته‌کبیر کردن^(٩٤).

مزاحم مولی عمر کورپی عبدالعزیز ووتی: له فاطمقی کچی عبدالملک خیزانی عمر کورپی عبدالعزیز، ووتی: شه‌ویک عمر کورپی عبدالعزیز ناگادار بووه‌وه ووتی: خه‌ویکی زۆر سه‌رسامم بیینی ووتی: ووتم: خۆم به‌ فیدات ده‌که‌م، پی‌م بلی، جا ووتی: تاوه‌کو به‌یانی ده‌که‌مه‌وه هه‌والت پێناده‌م، ووتی: کاتیک به‌یانی داهات ده‌رچوو بۆ نوێژکردن پاشان گه‌رایه‌وه بۆ دانێشته‌که‌ی، ووتی: ته‌نها‌ی نه‌وم به‌ هه‌ل زانی و چوومه لای، ووتم: نه‌و خه‌ونه‌م پی بلی که‌وا بینیت، ووتی: له خه‌ودا بینیم به‌رز کرامه‌وه بۆ خاکیکی سه‌وزو فراوان ده‌تووت به‌رمالێکی سه‌وزه، وه کۆشکیکی سپی وه‌ک زیوی تیدا بوو، یاخود وه‌ک شیر وابوو، یه‌کیک له‌و کۆشکه هاته ده‌ره‌وه، به‌ به‌رزترین ده‌نگی ووتی: کوا محمد کورپی عبدالله کورپی عبدال مطلب؟ کوا پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ؟ بۆیه پی‌غه‌مه‌ر ﷺ پێشوازی لیکرد تاوه‌کو چوو نه‌ا کۆشکه‌که. ووتی: پاشان یه‌کیکی دیکه له کۆشکه‌که هاته ده‌ره‌وه، بانگی کرد کوا أبو بکری الصدیق؟ کوا أبی قحافة؟ جا أبو بکر پێشوازی لیکرد تاوه‌کو چوو نه‌ا کۆشکه‌که. پاشان یه‌کیکی تر هاته ده‌ره‌وه بانگی کرد کوا عمری کورپی خطاب؟ جا عمر پێشوازی لیکردو تاوه‌کو چوو نه‌ا کۆشکه‌که. پاشان یه‌کیکی دیکه هاته

(٩٣) اللامات: ژماره (٨٦).

(٩٤) اللامات: ژماره (٩١).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دەرەو و بانگی کرد کوا عثمان کوری عفان؟ جا پیشوازی لیکرد تاوه کو چووه ناو کۆشکه که. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەو و بانگی کرد کوا علی کوری اُبی طالب؟ جا پیشوازی لیکرد تاوه کو چووه ناو کۆشکه که. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەو و بانگی کرد کوا عمر کوری عبدالعزیز؟ ووتی: عمر ووتی: جا ههستم تاوه کو چوومه ناو کۆشکه که. ووتی: به پالەپهستۆ چوومه لای پیغه مبهری خوا عليه السلام، و خه لکیکیش له دهو روبه ری نهودا بوو، له دلی خۆمدا و وتم: له کوری دانیشم؟ نینجا له ته نیشتم عمر کوری خطاب دانیشتم، سه یرم کرد اُبو بکر له دهسته راستی پیغه مبهر عليه السلام دانیشتوه و له نیوان اُبو بکر پیاویک دانیشتوه، و وتم: نهو پیاوه کی یه له نیوان پیغه مبهری خودا و عليه السلام اُبو بکر دانیشتوه؟ ووتیان نه مه عیسی کوری مهربه مه گویم له بانگه ریک بوو بانگی کرد، له نیوان من و نیوان نهودا په رده یه کی نور هه بوو ووتی: نهی عمر کوری عبدالعزیز دهست بگره به وهی تۆ له سه ری و جیگرو سه قامگیر به به وهی تۆ له سه ری، پاشان وه که نه وهی مۆله ت درام بۆ هاتنه دەرەو، لهو کۆشکه هاته دەرەو، ئاوړم له دواوه دایه وه من عثمان کوری عفانم بینی دهیوت: سوپاس بۆ نهو خودایه ی کهوا سه ری خستم، و علی کوری اُبی طالبم بینی له دەرەو ی کۆشکه که بوو دهیوت: سوپاس بۆ نهو خودایه ی کهوا له گونا هم خۆش بوو ^(٩٥).

سعید کوری اُبو عروبه ووتی: عمری کوری عبدالعزیز گیرایه وه: پیغه مبهرم بینی عليه السلام، اُبو بکر و عمر له لای دانیشتبون، سه لامم کرد، و دانیشتم، له و کاته ی دانیشتبوم علی و معاویه هاتنه ژووره کهو ده رگا که له سهریان پیوه درا، وا منیش سه یر ده کهم، نهو خیراتر له من چووه دەرەو و ووتی: سویند به خوی که عبه

(٩٥) النماات: ژماره (١٢٣).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

کاره‌کمی به نه‌نجام گه‌یاند، و معاویەش خیراتر له من هاته دهره‌وه ووتی: سوتند به‌خوای که‌عبه لیم خوش بوو^(۹۶).

هه‌روه‌ها حماد کوری هاشم ده‌لئت: پیاویک هاته لای عمری کوری عبدالعزیز ووتی: پیغه‌مبه‌ری خوام^(ع) له خه‌ودا بیینی، أبوبکریش له ده‌سته راستی، و عمریش له ده‌سته چه‌پی بوو، وه دوو پیاو ناکۆکیان له نیواندا هه‌بوو لیئی نزیک بوونه‌وه، تۆش له نیوان ده‌سته‌کانی دانیشتبوویت، جا پیتی فهرموویت: نه‌ی عمر نه‌گهر نیشته کرد، وه‌ک نه‌و دووانه کار بکه، وه‌ک نه‌بویکرو عمر، جا عمر سوتندی دا به‌خوا نایا نه‌و خه‌ونه‌ت دیووه؟ پیاوه‌که‌ش سوتندی خوارد، عمریش ده‌ستی به‌گریان کرد.

عبدالرحمن کوری غنم ووتی: سی‌رۆژ دوا‌ی مردنی معاذ کوری جبلم بیینی له‌سه‌ر نه‌سپێکی ره‌شو سپی، له‌دواوه‌ی نه‌و هه‌ندیک پیاوی سپی که‌پۆشاکی سه‌وزیان له‌به‌ردابوو نه‌وانیش سواری نه‌سپی ره‌شو سپی بوون، که‌وا نه‌و له‌پیشیاندا بوو، ده‌یووت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿یس: ۲۶-۲۷﴾ واته: (خۆزگه‌قه‌ومه‌که‌م بیانزانیایه‌سه‌ر نه‌نجامی نیمان چۆنه‌و که‌وتومه‌ته‌ناو چ نازو نیعمه‌تیکه‌وه* به‌هۆی نه‌وه‌وه که‌په‌روه‌ردگارم لیم خوشبووه‌و خستمیه‌ریزی ریز لینگیراوانه‌وه). پاشان ئاوپری له‌ده‌ستی راستی و چه‌پی دایه‌وه، ووتی: نه‌ی کوری واحه‌نه‌ی کوری مظعون: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدُهُ وَأَوْزَقَنَا الْإَرْضَ تَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ {الزمر: ۷۴}. واته: (سوپاس و ستایش بۆ نه‌و خوایه‌ی، که‌به‌لێنی خۆی بۆمان برده‌سه‌رو کردینی به‌خواه‌نی سه‌رزه‌مینیی به‌هه‌شت و له‌هه‌ر شوێنیک و له‌هه‌ر جیه‌کدا بانه‌ویت سه‌ربه‌ستانه‌ژیان ده‌به‌ینه‌سه‌ر، نای چه‌نده‌پادا‌شتی تیکۆشه‌ران و خه‌باتکاران چاک و پاک و به‌نرخه‌). پاشان ته‌وقه‌ی له‌گه‌لمدا کرد و سه‌لامی لیکردم.

(۹۶) اللامات: ژماره، (۱۲۴).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه قبيعهی کوری عقبه ووتی: لهپاش مردنیدا سفیان الشوریم له خهودا بینی،
ووتی: نایا خودای گهوره چی لیکردی؟ نینجا ووتی:

نَظَرْتُ إِلَى رَبِّي عَيَانًا فَقَالَ لِي *** هَنِيئًا رَضَايَ عَنْكَ يَا بَنَ سَعِيدٍ
فَقَدْ كُنْتَ قَوَامًا إِذَا اللَّيْلُ قَدْ دَجَا *** بَعْبِرَةِ مَحْزُونٍ وَقَلْبٍ عَمِيدٍ
قَدُونَكَ فَاخْتَرِ أَيَّ قَصْرِ تَرِيدُهُ *** وَزَرْنِي فَإِنِّي مِنْكَ غَيْرُ بَعِيدٍ

سفیان کوری عیینه ووتی: لهپاش مردنیدا سفیان الشوریم له خهودا بینی له
بههشتدا لهسهر دارخورمایهک بۆ سهر داریک دهفری، و لهسهر داریکهوه بۆ سهر
دارخورمایهک، کهوا دهبیوت: ﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ {الصفات: ٦١}
واته: (دهبا نا بۆ ئەم بهههشته، بۆ ئەم کامه رانیه، بۆ ئەم نازو نیعمه ته بی
سنووره، نهوانه ی که کارو کرده وه کوژش ده کهن، با بۆ ئەم دهستکه وتانه بی کهن)
جا پییان ووت: به چی چوویه ناو بهههشت؟ ووتی: به تۆبه کردن و خواپهرستی، به
تۆبه کردن و خواپهرستی، پییان ووت: نه ی چیان له کوری عاصم کرد؟ ووتی:
نه مانبینی ته نه ا وه که ته ستیره یه که نه بیت^(٩٧).

شعبه ی کوری الحجاج و مسعر کوری کرام دوو هاو پتی یه کتر بیون، أبو أحمد
الترمذی ووتی: لهپاش مردنیان له خهوما بینیم و وتم: باوکی بسطام، خوای گهوره
چی لیکردی؟ ووتی: خوای گهوره پشتیوانم بوو وه سه ری خستم بههوی نه وه ی
هه موو کات ده مووت:

حَبَانِي إِلَهِي فِي الْجَنَانِ بِقَبَّةٍ *** لَهَا أَلْفُ بَابٍ مِنْ لُجَيْنٍ وَجَوْهَرًا
وَقَالَ لِي الرَّحْمَنُ: يَا شَعْبَةَ الَّذِي *** تَبَحَّرَ فِي جَمْعِ الْعُلُومِ فَأَكْثَرًا
تَنْعَمُ بِقُرْبِي إِنَّنِي عَنْكَ ذُو رِضَا *** وَعَنْ عَبْدِ الْقَوَامِ فِي اللَّيْلِ مَسْعَرًا
كَفَى مَسْعَرًا عَزًّا بِأَنْ سِيزُورُنِي *** وَأَكْشَفَ عَنْ وَجْهِهِ الْكَرِيمِ لِيَنْظُرًا
وَهَذَا فَعَلِي لِي بِالَّذِينَ تَنْشَكُوا *** وَلَمْ يَأْلَفُوا فِي سَالِفِ الدَّهْرِ مَنْكَرًا

(٩٧) النماات: ژماره (٢٧٥).

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

أحمد كوري محمد اللبدی ووتی: أحمد كوري حنبل له خهودا بینی، ووتم: نهی باوکی عبدالله، خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆشبوو، پاشان ووتی: نهی أحمد: تۆ شهست قامچیت لیدام؟ ووتی: بهلێ به خودا، ووتی: نههه پروی من بوو لیم گرژ ده کردی جا سهیریم ده کرد،

أبو بكر أحمد كوري محمد كوري الحجاج ووتی: پیاویك له بنه ماله ی طرسوس بۆی گێرامهوه ووتی: داوام کرد له خودای گهوره نههلی گۆرستان له خهودا بیینم تاوه کو پرسیاریان لیبیکهم دهبارهی أحمد كوري حنبل کهوا خوا ی گهوره چی لیکردوه؟ پاش ده سال له خهودا بیینیم وهکو نهوهی نههلی گۆرستان له سههه گۆرهکانیان وهستان، نهوان دهست پیشخهریان کرد له قسه کردن، جا ووتیان: نههه چیه نهوهنده له خودای گهوره داوا دهکهیت ئیمه له خهودا بیینیت، پرسیارمان لی بکهیت دهبارهی پیاویك کهوا هیشتا دانه بهزیوه لهو کاته ی له ئیوه جیا بۆتهوه فریشته پازاندوویه تهوهو نارایشتی کردوه له ژێر دره ختی طوبی، أبو محمد عبدالحق ووتی: ئهم قسه ی نههلی گۆرستان ههوالیکه له بارهی مهزنی پلهو پایه ی أحمدی كوري حنبل و بهرزی جیگاکی و گهوره یی مهزلگاکی، و نهیان توانیوه به تهواوی وهسفی حالی نهو بکهن، دهبارهی نهوهی که نهو له چ حاله تیکدایه تهنها بهو مانایه نه بیئت.

أبو جعفر السقاء که هاوڕێی بشر كوري الحارث بوو ووتی: بشر الحافی وه معروف الکرخیم بینی که نهوان دههاتن، جا ووتم: ئیوه له کوین؟ ووتیان: له بهههشتی فیردهوسین، سهردانی موسای (کلیم الله) مان کرد.

عاصم الجزری ووتی: له خهودا بیینم به بشر كوري الحارث گهیشتم، ووتم: تۆ له کویت نهی باوکی نصر؟ ووتی: له شوینه ههه بهرزه کاتم، ووتم: نهی أحمدی كوري حنبل چی لی هاتوه؟ ووتی: کاتژمێریک به جیم هیشت له گهال عبدالوهاب السوراق کهوا له نیتوان دهستهکانو بهزه یی خودای میهره بان دهیاغواردو دهیاغواردوه، پیم

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ووت: نهی تو؟ ووتی: من زور ناره زوم له خوارده که نه بوو، ته نه حزم کرد سهیری بکه م.

أبو جعفر السقاء ووتی: له پاش مردنیدا بشر کوری الحارثم له خه ودا بینی، ووتم: نهی باوکی نصر، خودای گه وره چی لی کردی؟ ووتی: به زهیی به منداهاته و ره چی پی کردم، و پی ووتم: نهی بشر، نه گهر له دنیا یه ک سوجدهت بو من بر دبا له سهر پشکویه ک ناگر و سوپاسگوزاریت نه غلام نه دابا نه واهندایه تی توم نه ده خسته نار دل و ده ورونته وه، و نیوهی به هه شتی بو ناشکرا کردم جا بو هر شویتیک بمهوی ده چم. و به لینی پیدام لهو که سانه خوشبیت نه وانهی به دواي تهرمه که م که وتن، جا ووتم: نهی أبو نصر التمار چی لی هات؟ ووتی: نهو له سهرووی خه لکه وهیه به هزی نهو سه برو نارامیهی تووشی ببوو له کاره سات و هه ژاریه کی.

عبدالحق ده لیت: خوزگهی به و ووته یه ده خواست: نیوهی به هه شت نیوهی نیعمه ته که یه تی، چونکه نیعمه ته که ی دوو نیوهیه، نیوهی گیانی یه و نیوهی جهسته یی یه جا یه که م جار به گیان له ززهت ده که ن، نه گهر گیانه کان وویستیان بو جهسته که ش بحیث نه و کاته نیعمه ت و له ززه تی جهسته یی زیاد ده کریت بو گیانه که، وه هندیکی تر ده لین: نیعمه ت و له ززه تی به هه شت پله و پایه یه که له سهر کارو زانست، و شانسی مرؤ له کاردا باشرو دلسوزتره له شانسه که ی له زانستدا، خودای گه و ره ش زاناتره.

یه کی که له پیاوچا کان ده لین: أبا بکر الشبلیم له خه ودا بینی، وه که نه وه بیت دانیشبیت له کوپی الرصافه لهو شوینهی که وای لی داده نیشت، جا هات پیشوازم لی کرد که وای جل و بهر گیتی چاکی له بهر دابوو، هه ستام چوومه لای، و سه لامم لی کرد، و له لای دانیشتم، پی م ووت: کی نزیکترین هاورپته بو تو؟ ووتی: نه وانهی شیوه زارو گفت و گویان ته نه بو یاد کرده ی خودای گه و ره میهره بانه،

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و نهوانه‌ی پاوه‌ستاوو چه‌سپاون به مافی خودا، و نهوانه‌ی په‌له‌و ده‌ستپیشخه‌ری ده‌کهن له‌ پازی بوونی خودای مه‌زنو دلۆفان.

أبو عبدالرحمن الساحلي ووتی: له‌پاش مردنیدا میسه‌ری کوری سلیمم له‌ خه‌ودا بینی، پی‌م ووت: دووریت درێژه‌ی کیشا، ووتی: سه‌فه‌ره‌که‌ دوورو درێژه‌، پی‌م ووت: نایا تۆ چیت پیشکه‌شی نه‌و کرد؟ ووتی: نه‌رمو نیانی، چونکه‌ ئیمه‌ هه‌موو کات فه‌توامان ده‌کرد به‌ نه‌رمو نیانی، جا و وتم: نایا چ فه‌رمانی‌کم پی‌ ده‌که‌یت؟ ووتی: به‌دوای پیاوه‌ گه‌وره‌کان بکه‌وه، و هاو‌پنسه‌تی پیاوچا‌کان بکه‌ نه‌مانه‌ له‌ ناگر ده‌تپاریزن، و له‌ خودای گه‌وره‌ش نزیکت ده‌خاته‌وه.

أبو جعفر الضرير ده‌لێت: له‌پاش مردنیدا زاذانم له‌ خه‌ودا بینی، پی‌م ووت: خودای گه‌وره‌ چی لی‌ کردی؟ ده‌ستی پێ‌کردو ووتی:

لَوْ رَأَيْتَ الْحَسَانَ فِي الْخَلْدِ حَوْلِي *** وَأَكَاوَيْبَ مَعَهَا لِلْشَّرَابِ
يَتَرَمَّنْ بِالْكِتَابِ جَمِيعاً *** يَتَمَشَّيْنَ مُسْبِلَاتِ الثِّيَابِ^(٩٨).

هه‌ندی له‌ هاو‌پنیانی ابن جریح ده‌لێت: له‌ خه‌وما بینیم هاتمه‌ نه‌و گۆرستانه‌ی که‌ له‌ مه‌که‌که‌دایه‌، بینیم له‌سه‌ر هه‌موویان شتێک وه‌ک چادرو خیه‌وت وایه‌، گۆرپێ‌کم بینى خیه‌وت و چادری‌ک و په‌رده‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، ئینجا بو‌ لای چووم تاوه‌کو چوومه‌ ژووره‌وه‌، سه‌لامم لیتی کرد، که‌وا نه‌و مسلم کوری خالد الزنجی بوو، سه‌لامم لیتی کردو پی‌م ووت: نه‌ی باوکی خالد، هه‌ی چیه‌ نه‌م گۆرانه‌ چادرو خیه‌وتیان به‌سه‌ره‌وه‌یه‌، و گۆره‌که‌ی تۆ چادرو خیه‌وت و په‌رده‌شی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌؟ نه‌و ووتی: من زۆر به‌پۆژوو ده‌بووم، و وتم: نه‌ی گۆری ابن جریح له‌ کوی‌یه‌، شوینه‌که‌شی له‌ کوی‌یه‌؟ بی‌گومان پێ‌شتر له‌لای داده‌نیشتم، و من هه‌ز ده‌که‌م سه‌لامی لی‌ بکه‌م، جا به‌ده‌ستی ئیشاره‌تی داو ووتی: هه‌یه‌ات و په‌نجه‌ی شاده

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نوڙي سوڙاندهو، گوري ابن جريح له کوي؟ نهو بهرز کرايهوه يو شوته هره
بهزه کان.

حماد کوري سلمه له خهردا په کيک له هاورپياني بيني، پتي ووت: خدای گهوره
چی ليکړدی؟ ووتی: پتي ووتم: له دونيادا زور ماندوو بوون و په نجت کيشا، جا
نهمرو زور پشوو هسانه ووت دههيني ماندووت دههسيتهوه.

نهمه باسيکی زور دوورو دريژه، نه گهر ريگات به خوت نهدا به باوه پيکړدنې و
ووت: نهمه خهونه، جا نهمه بي تاوان نابيت و هيوادارم هاورپيه کی ياخود
خزميکی يان په کيکی دیکه بينيت، ههوالي پيدات که بهو فرمانه نازانيت
تهنها خاوهنی خهونه که نه بيت، ياخود پتي بلت به پاره و پولیک کهوا
شاردوويه تيهوه يان ناگاداری بکاتهوه له رووداويک کهوا رووده دات، يان شهرو
ناخوشيه کی به کاریک هميه وهك دهلین رووده دات، ياخود پتي بلت که نهو يان
ههنديک له بنه ماله کی دهمریت و رووده دات کهوا ههوالي شيان پيداوه، ياخود
ههوالي بدهري به هرزانی يان به گرانی و بي بارانی يان به دوژمن ياخود به
کاره سات و ههوالي دلته زين ياخود نه خوشی ياخود به مبهست و نامانچيک بوی که
نهمانهش روويانداوه و ههوالي شيان پيداوه، وه راستيه کی له مدها ههژمار ناکريت
تهنها خوی گهوره نه بيت، و خه لکيش هه مووی تييدا به شدارن، و نيمه و خه لکانی
ديکesh نهم کاره سهر سورپه تنه رانه يان بينيووه.

نهمهش هه لده و هه شپته ووه و به تال ده بيتوه هه رکه سيک بلت: نهمانه هه مووی
زانست و بيروپان له دروندا له خاوه نه کی به ديار ده که ویت له کاتي پچرانی خودی
خوی له سهرقالي و ماندوو بوونی جهسته بی له خه ودا، نهمهش بابه تيکی ناره و او
نه گونجاوه، چونکه دهروون هيچ کاتيک زانباری له سهر نهمه نيه کهوا مردوو
ههوالي ده داتی، و هه به بريشی دا ناچيت، وه هيچ نيشانه يه کی له سهردا به ديار
ناکه ویت، نيمهش شينکاری نهم کاره ناکه ين کهوا رووده دات.

۹۱ ح لایین قییم الجوزیة

خەونیش لەسە سىّ جۆر دەوہستیت: خەون لەلایەن خواوہ، و خەون لەلایەن شەیتانەوہ، و خەونیش لەگەڵ ناخاوتنی دەرووندا^(۹۹).

و خەونی راستیش چەند بەشیكە، لەوانە ئیلھام و سرووشیکە خودای پاك و بیگەرد دەیکە یەنیتە دلتی بەندەى خۆی، و ئەمەش گەشت و گۆیەكە خودای عز وجل قسەى بە بەندەكەى دەكات لە خەودا، ھەر وەك عبادەى كۆپى الصامت و خەلكى دیکەش وایان ووتووە. لەوانە نموونەكە بۆی كە خاوەن خەونەكە دەبیتە بریکارى وە لەوانە بەیەكگەیشتنى پۆحى نووستوو بە پۆحەكانى مردوو لە بنەمالەو خزم و ھارپێكانى كەوا پێشتر باسەن كەرد. وە لەوانە بەرز كەردنەوہى پۆحەكەى بۆ لای خودای پاك و بیگەرد و قسە كەردن بۆی. وە لەوانە چوونە ژوورەوہى پۆحەكەى بۆ بەھەشت و پێشاندان و سەیر كەردنى...، جا بەیەكگەیشتنى پۆحى زیندوو مردووەكان جۆرێكە لە جۆرەكانى خەونى راست و دروست كەوا لەلای خەلك بوونى ھەيە كە لە پەگەزى ھەست پێكراوانە.

ئەمەش بابەتێكە خەلكى تێیدا شەژاوو شیواوہ تێیدا ئەوہى دەلیت: كەوا زانستەكان ھەموو نادیارو شاراوہیە لە دەرووندا، بەلكو سەرقال برونەتى بە جیھانى ھەست كەردن كەوا قەدەغەى دەكات لە خۆیندەوہو پێداچوونەوہى، جا ئەگەر تەرخانى كەرد بە خەو ئەوا بە گۆیەرى نامادە بوونى خۆى دەبیسینی، بەلام ئەگەر خۆى تەرخان كەرد بە مردن بە تەواوہتى ئەو زانست و زانیاریەكەى لەوێ تەواو دەكات. و ئەمەش پەواو ناپەواى تێدایەو ھەموو بەرپەرچ نادریتەوہ، و ھەمووی وەرناگیریت،

ھەر كەسێك دەلیت: ئەو خەوانە زانستێكە خودای گەورە ھەر لە سەرەتاوہ بەبێ هیچ ھۆكارێك نووساندوویەتى لە دەرووندا، وە ئەم ناخاوتنە ھۆكارەكانو

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ياسا بههيزه كان به ناپه سند ده زانیت، نهم ناخاوتنهش پیچه وانده له گهل شهرع و عهقل و په وشته زکماکه کان.

نه وهی ده لیت: خهون تنها غورنه یه که خودای گوره به نمونه ده یه یتنه وه بۆ بنده کان به گویره ی ناماده بوونی به هژگری و گویراپه لی له سهر دهستی خاوه ن خهونه کان، جاریک ده بیته نمونه هیئانه وه، جاریکیش نه وهی خود بینویه تی له خودا هاشیویه له گهل شیوهی زانسته که ناسراوه.

نهمهش نزیکترین له دوو ناخاوتنه ی پیشوو، به لام خهون گهلر نیه له سهریدا، به لکو نهمه هژکاریکی دیکه ی هیه کهوا له به یه کگه یشتنی رۆحه کان و هه وال پیدانی هه ندیک بۆ هه ندیک دیکه پیشتر باسکرا، و له به یه کگه یشتنی خاوه نه که کهوا دل و تیگه یشتندایه، وه له باره ی دیتنی رۆحه که بۆ شته کان سرینه وه یه به بی هژکار.

ههروه ها أبو عبدالله ی کورپی مندة الحافظ له په رتووی (النفیس والروح) باسیکردوه، له حه دیسی محمد کورپی حمید ده لیت: عبدالرحمن کورپی مغراء الدوسی بۆ نهمه ی گپراپه وه، نهویش له الأزهر کورپی عبدالله الأزدي، له محمد کورپی عجلان، نهویش له سالم کورپی عبدالله، نهویش له باوکیه وه ووتی: عمری کورپی خطاب به علی کورپی أبی طالب گه یشت و پیتی ووت: نهی باوکی الحسن، له وانیه شهید بکری و لیمان وون بیت، و له وانیه شهید بکریم لیتان وون بم، سئ شت هیه پرسیارت لیده کهم له تۆ هیه نایا زانیاریت لیئانه وه هیه؟ علی کورپی أبی طالب ووتی: نه مانه چین؟ نینجا ووتی: پیاویک پیاویکی خۆش ده ویت که هیچ خیرو چاکه یه کی لی نه بینیه وه، و پیاویک رقی له پیاویک ده بیته وه که هیچ شهرو به لایه کی لی نه بینیه وه، جا علی ووتی: به لی، گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ ده یه رموو: (إِنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مُجَنَّدَةٍ تَلْتَقِي فِي الْمَوَاءِ فَتَشَامُ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ). واته: (رۆحه کان وهک سهر باز وان له ناسماندا

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهگن به يه کترو يه کترو بۆن دهگن، جا نهوهی ئيماندار بيت و يه کترو بناسيت هۆگری دهبيت، وه نهوهی رقی لی بیتتهوه لیی لادهات).

جا عمر (رضی اللہ عنہ) ووتی: نهوه يهك، عمر (رضی اللہ عنہ) ووتی: وه پیاویك ووتاریك دهگپرتتهوه نهگهر لهبیری چووهوه، لهناو نيمهدا ههيه نهوهی باسی کردوه لهبیری چووهتهوه، ووتی: بهلئ، گویم له پیغه مبهري خوا بوو (رضی اللہ عنہ) دهيفهرموو: (مَا فِي الْقُلُوبِ قَلْبٌ إِلَّا وَلَهُ سَحَابَةٌ كَسَحَابَةِ الْقَمَرِ بَيْنَا الْقَمَرِ مَضِيءٌ إِذْ تَجَلَّلَتْهُ سَحَابَةٌ فَأَظْلَمَ إِذَا تَجَلَّتْ فَأُضَاءَ وَبَيْنَا الْقَلْبِ يَتَحَدَّثُ إِذْ تَجَلَّلَتْهُ سَحَابَةٌ فَتَنَسَّى إِذْ تَجَلَّتْ عَنْهُ فَيَذْكُرُ). واته: (ههچ دئيك نيهه ئيللا ههوري ههيه وهك ههوري مانگ، دهبينيت مانگ پرووناكه ههركاتيك ههورهكه مانگی داپوشي نهوا تاريك دهبيت نهگهر ليی لادا پرووناك دهبيتتهوه، دلش وايه نهگهر ههور دايوشيت يادی خوات لهبير دهچيتتهوه نهگهر ليی لادات يادی خوات بير ديتتهوه).

عمر (رضی اللہ عنہ) ووتی: نهوه دوو، ووتی: پیاویك خهونيك دهبینی، ههيه باوهري پی دهكریت، وههشيانه باوهري پیناكریت؟ جا علی (رضی اللہ عنہ) ووتی: بهلئ، گویم له پیغه مبهري خوا بوو (رضی اللہ عنہ) دهيفهرموو: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَنَامُ يَمْتَلِيءُ نَوْمًا إِلَّا عَرَجَ بِرُوحِهِ إِلَى الْعَرْشِ، فَالَّذِي لَا يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَتِلْكَ الرُّؤْيَا الَّتِي تَصَدَّقُ، وَالَّذِي يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَهِيَ الَّتِي تَكْذِبُ). واته: (ههر بهندهيهك له خهونيكی قوولدا بنوويت نهگهر رۆحهكهی گهيشته عهرشو لهم خهوهدا خهبهري نه بۆزه بزانه خهونهكه راسته، بهلام نهوهی خهبهري دهبيتتهوه پيش نهوهی رۆحهكهی بگاته عهرش بزانه خهونهكهی درۆيه)

جا عمر (رضی اللہ عنہ) ووتی: نهوه نهو سئ شتهيه كه من داوام دهکرد، سوپاس و ستایش بۆ نهو خودايهی كهوا راستيهكاهم دهست كهوت لهپيش مردندا^(١٠٠).

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيَمُ المَجْزِيَّة

و لهچی باوهر به خهون دهکات، لهچی به درۆی دهخاتهوه؟ عمر پیسی ووت: که لهسهر دلدا زولمییکی توند همیه وهک ههور وایه مانگ داپوشیت، جا نهگهر دلای داپوشیت نهوا نادهمیزاد شتی لهبیر دهچیتتهوه، بهلام نهگهر دلای سافر لوس بیت نهوا نهوهی لهبیری چوه بهبیری دیتتهوه، بهلام خهون لهچی باوهر دهکریته و لهچی به درۆ دهخریتتهوه؟ خوی گهوره دهفرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢) واته: (ههر خواجه گیانهکان دهکیشیت لهکاتی مردنیاندا، ههروهها نهو گیانهش که نهمرده له خهوهکهیدا بۆی دهئیردریتتهوه). جا نهو رۆحهی بهرز کرایهوه بۆ لای فریشتهکانی ئاسمان نهوا نهو خهونهیه کههوا باوهری پیتهکریته، و نهو رۆحهی که نهچوهه لای فریشتهکانی ئاسمان نهوا نهو خهونهیه که به درۆ دهخریتتهوه^(١٠٢).

إبن لهیعة ریوایهتی کردوه، له إبن عثمان کوری نعیم الرعینی، نهویش له أبی عثمان الأصبحی، نهویش له أبی الدرداء، ووتی: نهگهر مرۆف خهوت نهوا رۆحهکهی بهرز دهکریتهوه تاوهکو دهچیتته لای عهرش، جا نهگهر پاک و خاوین بیت نهوا مۆلتهی دهدریتتی کړنۆش ببات، و نهگهر پیسو بوخل بیت مۆلتهی نادریتتی به کړنۆش بردن^(١٠٣).

جعفر کوری عون ریوایهتی کردوه، له إبراهيم الهجری، نهویش له أبی الأحوص، له عبدالله کوری مسعود کههوا دهلیت: رۆحهکان وهک سهربازی بهزۆر گیراون بهیهکدهگهنو دهچنه ناو یهکتر ههروهک نهسپ لهشهردا دهچنه ناو یهکتر، نهوهی بیناسیت هۆگری دهبیت و نهوهی نهیناسیت و رقی لیبت لی جیا دهبیتتهوه^(١٠٤).

(١٠٢) میزان الاعتدال: ٣ / ١٤٣.

(١٠٣) شرح الصدور: ٣٥٦.

(١٠٤) كشف الحفاء، العجلوني: ١ / ١٢١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

وه هيشتاش خه لکی کۆن و ئیستا ئەمه نازانن و نه یانینیوووه، جیل کوری معمر
العذري ده ئیت:

أَضَلُّ نَهَارِي مُسْتَهَامًا وَتَلْتَقِي *** مَعَ اللَّيْلِ رُوحِي فِي الْمَنَامِ وَرُوحَهَا

ووتویانه: پیاری نووستو خه لکی دیکه له زیندوان ده بینیت و قسه شی له گه لدا
ده کات، و نه گهر چی ماوه یه کی دووریش له نیتوانیدا هه بیت، له گه ل نه وهش نهم
دوو که سه هوشیارن و پۆحه که یان له جهسته یان جیا نه بۆته وه، جا چۆن پۆحه کانیان
پێک گه یشتن؟ ده ئین: ئەمه یان ده بیت غمونه یه ک بیت که وا خه ون لیکده ره وه بۆ
که سی خه وتوو هیناویه تیه وه، یاخود گیرانه وه که خۆی له و که سه یه که خه ونه که ی
بینیوو که وا خۆی بی بهری ده کات له خه وه که یدا ههروه ک حبیب کوری اوس
ده ئیت:

سَقِيًّا لَطِيفِكَ مِنْ زُورٍ أَتَاكَ بِهِ *** حَدِيثٌ نَفْسُكَ عَنْهُ وَهُوَ مَشْغُولٌ

بێگومان پۆحه کان بۆ یه کتر ده گوئین، و په یوه ندی یه کیکیان به وی دیکه تووندترو
به هیتتر ده بیت، وه هه ریه که له وان هه ست به هاو پێه تی هاوه له که ی ده کات، و
نه گهر هه ستی به یه کیکێ دیکه نه کرد نه وا ده گه پێته وه بۆ نه وه هه ستی له
نیتوانیدا هه یه، و خه لکیش نهم شته سه رسو پهینه ره یان بینییوو.

مه به ستیش له وه که وا پۆحی زیندوو که یه که ده گهن ههروه ک پۆحی زیندوو
مردوو که یان به یه کتر ده گهن، هه ندیک له پێشینه کان ده ئین: پۆحه کان له ناسماندا به
یه کتر ده گهن، یه کتر ده ناسنه وه و گفت و گۆش له گه ل یه کتر ده کهن، جا فریشته ی
خه ون ده یگاتی به چاکه و خێر یاخود به خراپه و شه ر، ده ئیت: نینجا خودای گه وره
فریشته یه که ده کاته وه کیلی خه ونه که فیری ده کات و ئیلهامی ده داتی به زانیاری
پیدانی هه موو نه فه ستیک له سه رچاوه ی گه وره یی و ناو نیشان و بێباریه که ی له دین و
دونیایه سروشت و په روه رده و په وشتی، و هیه چ شتیک له و ناچیت، وه هیه چ هه له ش

٩٥ ح لالین قیّم الجوزیّة

ناکات، جا کۆپیهک له زانستی پهنهانی و غهیبی خودای گهوره له قورنانی پرۆزدا دیت بۆ لای بهوهی کهوا تووشی ئهو مرۆقه دهبیّت له خێرو چاکه یاخود شهرو خراپه له دین و دنیاکهی، و نمونهو شیوهی وای بۆ دینیتسهوه به قهدهر ههلس و کهوت و دابو نه‌ریتهکهی بیّت، جا جارێک مرۆدهی پێده‌دات بهو چاکه‌ی که ده‌یکات یاخود پێشکهشی ده‌کریت، و ناگاداری ده‌کاتهوه له گوناھێک که کردویهتی یاخود بۆ ئهو گرنگه، و وریای ده‌کاتهوه له خراپه‌یهک که بیته هۆکارێک بۆ ئه‌وه‌ی پالێ پێوه بنیّت بۆ کاری تاوان و کاره‌سات، و جگه له‌مه‌ش خه‌ون نیعمه‌تی که خودای گه‌وره‌بو پهره‌مه‌ت و چاکه‌و یادکردنه‌وه‌ی خوداو زانیاری پێدان ده‌ینیریت، و یه‌کێکه له‌و رێگایانه‌ی که رۆحه‌کان به‌یه‌کتر ده‌گه‌یه‌نیت بۆ سه‌ردانی یه‌کتر کردن و گفت‌وگو کردن، چه‌ند که‌س له‌ رێگای ئهو خه‌وانه‌وه ته‌ویه‌یان کردوه‌و رێگای چاکه‌یان گرتۆته‌ به‌رو په‌شیمان بوونه‌ته‌وه‌و باوه‌ریان هه‌تاوه به‌ رۆژی دوابی، وه‌ چه‌نده‌ها که‌س له‌ رێگای خه‌وانه‌وه‌و بوونه‌ته‌ خاوه‌نی سه‌روه‌ت و سامان و گه‌نجینه‌یان دۆزیوه‌ته‌وه که‌وا شاردرابۆوه.

له‌ په‌رتووکی (المجالسة)ی أبی بکر کورێ مروان المالحی: له‌ ابن قتیبه‌ ئه‌ویش له‌ أبی حاتم، وه‌ له‌ الأصمعي، ئه‌ویش له‌ المعتمر کورێ سلیمان، ئه‌ویش له‌و که‌سه‌ی بۆی گیراوه‌ته‌وه، ووتی: جارێک ده‌رچووین بۆ گه‌شت، ئیمه‌ سێ که‌س بووین، جا یه‌کێک له‌ ئیمه‌ خه‌وت، شتێکمان بینی وه‌ک پووناکی و چرایه‌ک وابوو له‌ لوتی هاته‌ ده‌ره‌وه‌و چوه‌ ناو ئه‌شکه‌وتێکی نزیک لێی، جا پووناکیه‌که‌ گه‌رایه‌وه‌و چۆوه‌ ناو لوتی، ئینجا له‌خه‌و هه‌لسا و ده‌م و چاوی سه‌په‌وه، ووتی: خه‌وتێکی سه‌یرم دیت، له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا ئه‌وها و ئه‌هام دیت، جا چووینه‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ هه‌ندێک سامان و پاشاوه‌مان دۆزیوه‌وه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهمهش عبدالمطلبه که له خهودا دهستیشانی زه مزه می کرد وه نهو سامانو گه نجینه یه دؤزیه وه کهوا لهوی بوو^(١٠٥).

وه نه مهش عمیر کوری وهب له خهودا هاتنه لای و پییان ووت: هه لسه برؤ نهو شوینه وه شوینه له ماله که هه لیکه نه پاره و پولی باوکت ده دؤزیه وه، کهوا باوکی پاره و پوله کهی شار دبووه، که وه سیه تی پی نه کرد بوو، جا عمیر له خهودا هه لساو شوینه کهی هه لکه نه بهو شیوهی نه مریان پیکرد بوو، ده هه زار دره هم و نالتوو نیکی زوری دؤزیه وه، نینجا بؤ سه رخستنی دینه کهی و باشکردنی گوزهرانی خوئی و بنه ماله کهی پاره یه کی زوری سه رف کرد، و نه مهش نیسلامی برونی نهوی به دوادا هات، یه کی که له کچه بچو که کانی پییووت: باوکه گیان، خودای نیمه باشتر له هوبهل و عوزا نیمه ی به دینه کهی خوئی خوش ویستوه، نه گهر نهو نه بایه نه م پاره و پولهی بؤ به جی نه ده هیشتی، که چی رؤژانیکی که میش نهوت په رستوه.

علی کوری أبی طالب القیروانی العابر ده لیت: نهو به سه رهاته ی عمیرو ده رهینانی پاره و پوله کهی له خهودا به سه یرترین شت داده نریت له لای نیمه، لهو سه رده مه ی نیمه داو له شاره کهی خۆمان له أبی محمد عبدالله البغانشیمان بینی کهوا پیاو یکی چاک و به ناوبانگ بوو به خهونی مردووه کان و پرسیار کردنیان له شته بزرو په نهانه کان، جا نه مه ی ده گواسته وه بؤ ماله وه یان و خزم و ناسیاویان تاوه کو ناوی ده رکردو خه لکیکی زور له ده ره ی کؤبو وه وه، پیاو ی که هاته لای و شکایه تی لای کرد که یه کیکی نزیک کی نهو مردووه بی نه وه ی وه سیه تی له لای بکات و پاره و پولیکی زوری هه بوو شوینه کهی پینازانیت، بؤ نه وه ی ریگایه کی چاکی پی نیشان بدات، له خودای گه وره پارایه وه لهو شه وه دا نهو مردووه ی وه سفی کرد بوو له

(١٠٥) السيرة النبوية، ابن هشام: (١٤٠/١).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خهوه كهيدا بينى، نينجا پرسىارى نهو پارهو پولهى ليكرد، نينجا خه بهرى دا به پياوه كه.

له كاره ده گم نه كانى كه پيره ژنيكى چاك و نيماندار مرد نافرته تيك نه بوو له لاي كه نهو حوت دینارهى هديه تى پنى بسپيريت، جا يه كيك هاته لاي هاورپكهي كهوا نهو ده يويست پاره كهى له لا دابنيت، به خيرايى چوه لاي پيره ژنه كه، هه والى ناوى مردووه كهى راگه ياند به كهس و كارى، پاشان به يانى نافرته كه گه راپيهوه لاي كهس و كارى، پنى ووت: فلانه پيره ژن ده ليت: له بنميچى ماله كه م حوت ته خته بؤميره پاره كانم لهوى شاردؤته وه له ناو په رويه كى خوريم داناوه، نينجا نه م كارهى كرد، نينجا پاره كهى دؤزيه وه كهوا وه كه نه وهى وه سفى كرد بوو.

ده ليت: پياويك بؤى گيرامه وه كهوا گومان نابه م به درؤ كردنى ووتى: نافرته تيك منى به كرى گرت بؤ نه وهى ماله كهى لى تيك بده م، و سه رله نوى نؤژهنى بكه مه به پاره يه كى دياريكراو، جا كاتيك كه لويه له كه م و هرگرت بؤ تيكدانى خانووه كه، و وتم: نه مه بؤچى تيكى ده دهى؟ نافرته كه ووتى: سويند به خوا هيچ پيوستيم به تيكدانى نه م خانووه نيه، به لام كه باوكم مرد، نهو زؤر ده و له مه ندو خاوه نى سه روه ت و سامان تيكى زؤر بوو به لام هيچى وامان نه دؤزيه وه له پاره و پوله كهى، پاره كهى له شوين تيكى نه م خانووه شاردؤته وه بؤيه تيكى ده ده م به لكو پاره كه ده دؤزمه وه، نينجا پياوه كه وه كاگادار كرد نه وه يه كه به نافرته كهى ووت: شتيكت پى بلنم له مه ناساتر بيت بؤ تؤ، ووتى: نه م شته چى يه؟ ووتى: فلان كهس، برؤ لاي و پرسىارى لي بكه و چپؤكى خوتى بؤ بگيرپه وه به لكو نه م باوكت له خه و ده بينى و شوينى شارد نه وهى پاره كه ت پى نشان ده دات به بى ماندو و بوون و به بى نرخ، جا نافرته كه چوه لاي پاشان هاته وه لاي نيمه، پنى ووت: كهوا ناوى خؤى و ناوى باوكى لاي خؤى نوسيووه، به يانى زوو چوومه لاي كاره كه، جا نافرته كه لاي پياوه كه هاته وه ووتى: پياوه كه پنى و وتم: باوكتم له خه ودا بينى، نهو ده يووت:

٩٩ ح لِلإِبن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاره که له شوینیکی چه ماوه دایه لای خانووه که، ووتی: نینجا شوینی دیواره چه ماوه که مان هلکند تاوه کو ده لاقه یه که به دیار که وتو بینیم پاره که له ویدایه، ووتی: به راستی سهرمان سوپما، جا نافرته که پاره که ی به کهم زانی که دوزیه وه، دهیوت: پاره و سامانی باو کم له وه زیاتر بوو، به لآم من ده گه پیموه لای پیاوه که، جا رویشته وه لای پیتی راگه یاند، پاشان پرسپاری لیکرد دووباره بکاته وه، جا کاتیک به یانیه که ی چوه لای ووتی: کهوا نهو به نافرته که ی ووتوه: کهوا باوکت پیت ده لیت: له کۆگای زه یته که حهوزیکی چوارگۆشه هیه ژیره وه ی هلکهنه، ووتی: کۆگاکه م کردوه له گۆشه یه کدا حهوزیکی چوارگۆشه هه بوو، هینامانه خواره وه ژیره وه مان هلکند، گۆزه یه کی گه وره مان دوزیه وه، دام به نافرته پاشان تهماعی گرتی و سوور بوو له سه ره نه وه ی جاریکی تر بگه ریتته وه لای پیاوه که، نه م کاره ی کرد، له لای پیاوه که گه رایه وه خه مۆکی و دلته نگ ی به پرویه وه دیار سوو نافرته که ووتی: پیاوه که به منی ووت: به قه ده ره توانای خۆت پاره که وت وه رگرت، به لآم نه وه ی ماوه ته وه شه ی تاتی که له جنۆکه له سه ری دانیشته وه و پاسه وانی لیده کات تا نهو کاته ی قه ده ره که ته و او ده ییت.

وه حیکایه ت و چپرک لهو بابه ته دا زۆره.

یه کیک بۆی گپرامه وه له باره ی شیخی نیسلام ابن تیمیه کهوا له پاش مردنیدا له خه ودا بینوو یه تی، پرسپاری لیکرد وه له مه سه له ی هه ندیک شتی فه رزو واجب کهوا کیشه ی بۆ دروست کردبوو جا وه لامی پرسپاره کانی به راستی دایه وه.

نایا رُوح دهریت یاخود مردن تهنه بؤ لاشه کهیه؟

بیگومان خه لک له مه دا جیساوازی ههیه، کۆمه لیک ده لئین: رُوح دهریت، وه تامی مردن ده چیتیت، چونکه نهویش نه فسه، وه هه موو که سیک ده بیت تامی مردن به چیتیت.

ده لئین: به لگه کان ناشکراو نیشانه ن له سه ر نه وه ی که س نامینیت تهنه خودای تاک و تهنیا نه بیت، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ {الرحمن: ۲۶-۲۷} واته: (هه موو نه و که سانه ی له سه ر رووی زه وین، هه ر هه مووی فه وتاوو تیاچووه و ده بیت بمرن* تهنه زاتی په روه ردگاری خاوه ن بلندی و پیزداری تویه که ده مینیتسه وه). وه هه روه ها خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ {القصص: ۸۸}. واته: (هه رچی شت ههیه تیا چووه و له ناو چووه جگه له و زاته). ده لئین: نه گه ر فریشته کان بمرن، نه و نه فسی مرۆڤ له پیشتره بؤ نه وه ی بریت، ده لئین خودای گه وره له باره ی نه هلی ئاگره وه ده فهرموویت نه وانه ده لئین: ﴿رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ {غافر: ۱۱}. واته: (په روه دگارا تۆ ده سه لاتت بی سنووره دوو جار ئیمه ت مراندوووه و دوو جار ئیمه ت زیندوو کردۆته وه). جا مردنی یه که م نه وانه شایه ده و ببنراوه، نه وه بؤ لاشه کهیه، و نه وه ی تر بؤ رُوحه کهیه.

هه ندیکه دیکه ده لئین: رُوحه کان نامرن، نه مه دروستکراوه بؤ مانه وه، به لکو تهنه لاشه کان دهریت، ده لئین: بیگومان به لگه ههیه له سه ر نه م ووتانه نه مه ش به لگهیه له نازو نیعمه تی رُوحه کان و نازاردانی رُوحه کان پاش نه وه ی جیسا ده بنه وه له لاشه کانیان و ده گه رپه تیه وه بؤ لای خودای گه وره، جا نه گه ر رُوحه کان مردن نه وانه

٩٥ ح - لایین قیَمُ المجوزیَّة

نیعمهت و نازاریان له سهر ده پچریت، جا خودای گه وره ده فره رموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ {آل عمران: ۱۶۹-۱۷۰}. واته: (هه رگیز و مه زان و واه دانه نین نه وانه ی له پیتاوی خوادا شهید بوون و کوژران، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو نه وانه زیندوون، له لای پهره ردگاریان له رزق و رۆزی به هره وهرن* زور دلخۆش و شادمانن به و به خشش و زیاده فزله ی که خوا پیتی به خشیوون، مژدهش ده دهن به وانه ی هیشتا به وان نه گیشتون و ((شهید نه بوون))). وه نه مهش له گه ل پچرانه کاتیک رۆحه کان له لاشه کانیاں جیا ده بنه وه بی گومان تامی مردن ده چیتیت.

راستیه که ی ده وتريت: مردنی گیانه کان بریتی یه له جیا بوونه و هیان له لاشه کانیاں، ده رجونه لی، جا نه گهر نه وه ی ده لیت رۆحه که ده مریت نه و تامی مردنی چیشتوه، نه وه ی ده لیت رۆحه کان ده میننه وه به لام ته نه لاشه کان له ناو ده چیت که واته به و بۆچوون و په چا و کردنه رۆحه که نامریت، به لکو نه و ده مینیتته وه پاش دروست بوونی له نازو نیعمهت یاخود له عه زاب و ئیش و نازار تا وه کو نه و کاته ی خودای گه وره بیهویت، وه ههروه ها به خیرایی بریار ده دات که خودای گه وره رۆحه کان ده نیریتته وه بۆ لاشه کانیاں، وه احمد کوپی الحسین الکندی نه و جیا وازی یه ریکخستوه له و پارچه هژرا وه یه دا:

تَنَازَعُ النَّاسُ حَتَّى لَا اتَّفَاقَ لَهُمْ *** إِلَّا عَلَى شَجَبٍ وَالْخُلْفِ فِي الشَّجَبِ^(۱۰۶).
فَقِيلَ: تَخْلُصُ نَفْسُ الْمَرْءِ سَامِلَةً *** وَقِيلَ: تَشْرُكُ جِسْمَ الْمَرْءِ فِي الْعَطَبِ

جا نه گهر ووترا: له کاتی فوو کردن به که په نادا ئایا رۆحه کان به زیندوویی ده میننه وه ههروه ک ئیستا، یاخود ده مریت پاشان زیندوو ده بیتته وه؟

(۱۰۶) الشجب: له ناوچوون، الخلف: جیا وازی.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتويانه: خودای گهوره ده فهر مرویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ {الزمر: ٦٨}. واته: (لهوړوژه فوو ده کړیت به کهړه نادا هه رکس له ناسمانه کانو زه ویدا ماییت خیرا ده مریت، مه گهر که سیک خوا وویستی له سهر مردنی نه ییت). بینگومان خودای گهوره له ناسمانه کانو له زه ویدا هه ندیک که سی لهو مردنه دوور خستوته وه.

جا هه ندیک ده لیتن: نه وانه شه هیده کائن، نه مه ووتهی ابي هريره، وابن عباس، وسعيد کوری جیره.

وه ده لیتن: نه وانه جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل (ملك الموت) ه. وه نه مه ش ووتهی مقاتل و هه ندیک که سی دیکه یه.

ده لیتن: نه وانه نهو که سانه ن که له به هه شتدان له (حور العين) حوریه کانو هه ندیک تر، نه وانه ی له ناگردان له نه هلی دوزه خو ده رگه وانه که ی دوزه خ، ابو اسحاق کوری شاقلا نه مه ی وتوه.

نیمام أحمد ده ریخستوه له سهر نه وهی کهوا (حور العين والولدان) حوریه کان و مندالانی ناو به هه شت نامرن له کاتی فوو کردن له کهړه نادا. خوی گهوره هه والی داوه کهوا نه هلی به هه شت ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ {الدخان: ٥٦}. واته: (له هه مووی خوشتر نه وهیه که هه رگیز تالی مردن ناچیز تیایدا جگه لهو مردنه یه که مجار).

نه مه ش ده قیکه له سهر نه مانه کهوا نامرن جگه له مردنی یه که مجار نه ییت، جا نه گهر جاری دووهم مردن نهوا ده بیته دوو مردن، به لام ووتهی نه هلی دوزه خ: ﴿رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ {غافر: ١١}. واته: (په روه ردگارا تو ده سه لاتت بی سنوره دوو جار نیمه ت مراندووه دوو جار نیمه ت زیندوو کردو ته وه) جا ته فسر کردنی نهو نایه ته کهوا له سووره تی (البقرة) دایه وهك خودای گهوره ده فهر مرویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾

قُرْح لِلْإِن قِيمَ الْجُوزِيَّة

{البقرة: ٢٨}. واته: (چۆن بى پروا دهبن به خوا له كاتيكدان ئىوه بى گيان بوون خوا دروستى كردوون و گيانى به بهردا كردن، پاشان ده تاغريتيوت و دوايى زيندووتان ده كاتهوه). جا نهوانه مردبوون وه نهوانه كه مى ئاوى پروون بوون له پشتى باوكيان و له مندالدانى داكيان، له دواى نه مهدا زيندووى كردنهوه، پاشان ده تاغريتيوت، پاشان زيندوويان ده كاتهوه له پوژى زيندو بوونهوه. نه مهش نهوه ده گهيه نيوت كهوا پوچه كانيان پيش هاتنى پوژى قيامت نامرن، جا نه گهر واييت نهوا ده بيته سى مردن، له كاتى فوو كردن به كه په نادا پوچه كان ده مرن، جا لهو حه ديسه سه حيه دا: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى أَخَذَ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَفَاقَ قَبْلِي أَمْ جُوزِي بِصَعْقَةِ يَوْمِ الطُّورِ) (١٠٧). واته: (بينگومان خه لكى له پوژى قيامتدا ده مرن جا من به كه مين كه سم كه زيندو ده بمهوه، بينيم موسى ده ستى به پيچكهى عهر شهوه گرتبوو، نازام پيش من زيندو ده بيته وه ياخود له دواى من له مردنى پوژى دوايى).

جا نهو مردنه له هه لويست و نيشانه كانى پوژى قيامت ته نه گهر خوداى گهوره هات و ويستى له سهر بوو بۆ پرينه وه تهواو كردنى و زهوى به نوورى خوڤى پرووناك ده كاتهوه، لهو كاته دا هه موو بوونه وهرو دروستكراوان ده مرن. خوداى گهوره ده فهرمويت: ﴿فَدَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ {الطور: ٤٥}. واته: (وازيان لى بهينه هه تا بهو پوژه ده گهن كه تيايدا ده چن و لال و پال ده كهون). نه گهر چى نهو لال و پال كهوتنهش مردن بيت نهوا مردنيكى ديكيه، و كو مه ليتك له پياوچاكان بۆ نه مه ناگاداريان كردو ته وه، جا ابو عبدالله القرطبي په حه تى خواى لى بيت له م باره يه وه ده ليت: له م حه ديسه ده كهوتوه كهوا نهوه مردنيكى له هوش خۆ چوونه نهك نهو مردنه ي پرووده دات له كاتى فوو كردن به كه په نادا، ده ليت: شيخ احمد كورى عمرو ووتى: حه ديسى پيغه مبه ر عليه السلام ده ريخستوه نيشانه

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دهکات له سهر شهوی کهوا نهو مردنه ماوهی دووری نه فخری دووه مه کهوا نه فخری زیندوو بوونه شهوی، هه نندیک له زانایان ده لئین: لهوانهیه موسی لهو پیغه مبه رانه بیت کهوا نه مریت، نه مهش نار ه وایه و ناگو نجیت، القاضی عیاض ده لئیت: لهوانهیه مه بهست لهو مردنه داچله کین و تۆقاندنی کاتی زیندوو بوونه شهوی بیت لهو کاتهی ناسمانه کان و زهوی لیک ده ترازین. وه أبو العباس القرطبی بهر په رچی ده داته شهوی ده لئیت: لهو حه دیسه سه حیه دا و لیک ده دریت شهوی کاتیک پیغه مبه ر عليه السلام له گۆره کهی دیته ده ره وه موسای پی ده گات کهوا لیستی عهرشی هه لگرتوه. نه مهش لهوانهیه له کاتی نه فخری راچله کین و داخوریان بیت.

أبو عبدالله ده لئیت: شیخ أحمد کوری عمرو ووتی: شهوی نهو کی شهو گرفته ناهیلئیت مردن شهوی نه به پاک و بینگهردی نه بیت، به لکو شهوی گواستنه شهوی له باریک بۆ باریکی دیکه، نه مهش به لگهیه له سهر شهوی شه هیده کان له پاش کوژرانیان یان مردنیان زیندوو و له لایه ن خودای گه وره وه رزق و رۆزیان بۆ فره اهرم کراوه و دلخۆش و مژده ده ریشن، وه نه مهش خه سلته ی زیندوو ه کانه له دونیادا، جا نه گه ر بۆ شه هیده کان ناوا بیت نهوا پیغه مبه ر ه کان هه قتره له پیشتن بۆ نه م کاره، وه له گه ل شهوش پیغه مبه ر عليه السلام راستی فره مووه که زهوی جهسته ی پیغه مبه ران ناخوات وه هه ره ها پیغه مبه ر عليه السلام له شه وره وه کهیدا له بیت المقدس له گه ل پیغه مبه ران کۆبووه وه، له ناسمانیشدا به تاییه تی له گه ل موسی، پیغه مبه ر عليه السلام هه والی داوه کهوا هیچ موسلمانیک نه سه لام له مردوو بکات نیلا خودای گه وره رۆحه کهی بۆ ده نیریت شهوی تاوه کو وه لامی سه لامه کهی ده داته شهوی، جگه له مه شهوی بریاری له سهر ده دریت شهوی که مردنی پیغه مبه ران گه رانه شهوی کهوا له ئیمه دوور خراونه شهوی لیمان شاراوه ن به جوړیک ئیمه نازانین و هه ستیان پی نا کهین به وهی نایا نهوان به زیندویی ماونه شهوی، نه مهش وه حالته ی فریشته کان، کهوا نهوان زیندوو و بوونیان ههیه به لام ئیمه نایانینین، نه گه ر بریار درا به وهی نهوان

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

زیندوون، جا نه گهر فوو به که ره نادا کرابه نه فخری مردن شهوا شهوی له ناسمانه کاندایه، شهوی له زه ویش دایه ده مریت مه گهر شهوی خوا بیه ویت نه مریت، به لام (صعق) مردن له هوش خو چوونی پیغه مبه ران ده ریخستوه شهوا له هوش خو چوونه، جا نه گهر فوو کرا به که ره نادا به نه فخری زیندوو بوونه شهوی مردوو زیندوو ده بیتوه، وه شهوی که له هوش خو چوو ده لده سیتته وه، هره وه پیغه مبه ر عليه السلام له حه دیستکی سه حیدا هاتوه: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيْقُ). واته: (من يه کهم کهس ده بم که هله ده ستمه وه). وه پیغه مبه رمان عليه السلام یه که مین کهسه که له گوره کهی دپته ده ره وه جگه له موسی نه بیت، شهوش راپایی هیه له سر شهوی نایا شهو پیش پیغه مبه ر له هوش خو چوونه کهی زیندوو بوتته وه، یاخود له سر شهو حالته ماوه ته وه کهوا پیش نه فخری (صعق) له هوش خو چوون به خبه ر بووه، چونکه شهو هه ژمار ده کریت به مردنی رژی دواپی، و شهوش چاکه یه کی گهره یه بو موسی، شهوش هه رگیز پیویست ناکات به چاکه یه ک باشترو چاکتری بکهیت له سر پیغه مبه رمان عليه السلام، چونکه شتیکی نیمچه پی واجبو پیویست نابیت له کاریک به تیگرایی ^(١٠٨).

أبو عبدالله القرطبي ده لیت: نه گهر حه دیسه که له سر مردنی بوونه وه بیت له رژی قیامت شهو هیچ کیشه و گرتی نامیتیت، به لام نه گهر له هوش خو چوونی مردن بیت له کاتی فوو کردن به که ره نادا، شهوش ده بیت یادی رژی قیامت بکریتته وه مه به ست لئی لیکدانه وه یه، جا مانا که ی: نه گهر فوو کرا به که ره نادا له نه فخری زیندوو بوونه وه پیغه مبه ر عليه السلام ده لیت من یه که مین کهسم له وانه ی سهری خو ی بهرز ده کاته وه، جا دیتم موسی دهستی گرتوه به پیچکه یه ک له پیچکه کانی عهرش، جا نازاتم پیش من هه لساوه ته وه یاخود له دوا ی من له مردنی رژی داییدا.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

(ابن القيم) دهليت: پشتگيري کردن و رافه کردنى حديدسه که لهسر نه مه بهراست نازانريت، چونکه پيغه مبر عليه السلام دوو دل و پارا بووه، نايما موسى له پيش نهو ههلساوه تهوه، ياخود له دواى نهودا، جا ماناکه ي: نازانم له هوش خوي چروه، ياخود له هوش خوي نه چروه، وه له حديدسه که دا دهفرمريت: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيْقُ) وه نه مهش هيما دهکات لهسر نهوه ي پيغه مبر عليه السلام له هوش خوي دهجيت، نه م دوو دلي و پارا يهش دهسته که ويت له باره ي موسى نايما له هوش خوي چروه و پيش نهو ههله دهستته وه لهکاتى له هوش خو چرونه که ي، ياخود له هوش خوي ناچيت، جا نه گهر مبهستي يه که م بيت به له هوش خو چوني يه که م نه مهش له هوش خو چووني مردنه نه گهر و ابيت نهوا مردنى پيغه مبر عليه السلام سه ليندراوه، وه پارا ييش ههيه نايما موسى مردوه ياخود نه مردوه؟ نه مهش ناره واو نه گونجاوه له هه موو پرووه کانه وه، جا نه مهش زانراوه که نه مه (صعق) ي راجله کين و له هوش خو چرونه نه وهك (صعق) ه ي مردن، لهو کاته دا نايه ته که هيما ناکات لهسر نهوه ي له کاتى نه فخره ي يه که م هه موو روجه کان ده مریت، به لي هيما دهکات لهسر مردن بوونه وه رو دروستکراوه کان له کاتى نه فخره ي يه که م، هه رکه سيک پيشتر تامى مردنى نه کرد بيت لهوکاته دا تامى مردن دهکات، به لام نهوه ي تامى مردنى کردوه ياخود نهوه ي مردنى لهسر واجب نه کراوه نهوا نايه ته که هيما ناکات لهسر نهوه ي بو جارى دووه م ده مریتته وه، خوداى گهرهش له هه موو کهس زاناتره.

جا نه گهر ووتيان: چۆن کار بهو حديدسه ده که ن: (إِنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ، فَأَجِدُ مُوسَى بَاطِشًا بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ؟). واته: (بيگومان خه لکى له رۆژى قيامه تدا ده مرن جا من يه که مين که سم له زهوى ديمه دهروه، لهوکاته دا موسى ده بينم به تووندى دهستى گرتوه به پيچکه ي عهرش). ده لين: گومانى تيا نيه کهوا نه م ووته يه ناوا هاتوه، کيشه و گرفتى تيدا سهرى

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّة

هه‌لداه، به‌لام له‌سەر نه‌وانه‌ی نهم حه‌دیسانه‌ی رپوایه‌ت کردوه، له‌ دوو حه‌دیسدا به‌ دوو شیوه‌زار هاتوه، وه‌ دوو حه‌دیسه‌که‌ش نه‌مانه‌ن:
 یه‌که‌میان: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ)
 وه‌ دووه‌میان: (أَنَا أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)
 واته: (نه‌من یه‌که‌م که‌سم که‌وا زه‌وی له‌سهرم شق ده‌بیت، واته یه‌که‌م که‌سم رۆژی دواپی زیندوو ده‌بمه‌وه).

جا له‌الترمذی و که‌سانی دیکه‌دا له‌حه‌دیسینکی سعید الخدری وه‌رگیراوه و ده‌لایت: پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (انا سید ولد آدم یوم‌القیامة ولا فخر، و یبیدی لواء الحمد ولا فخر وما من نبی یومئذ آدم فمن سواه إلا تحت لوائي، وأنا أول من تنشق عنه الأرض ولا فخر). قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح.
 واته: من گه‌وره‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌مم له‌رۆژی دواپی به‌بی‌شانازی، وه‌ له‌ژی‌ر ئالای سوپاسی منن به‌بی‌شانازی وه‌ه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان له‌ژی‌ر ئالای منن وه‌من یه‌که‌م که‌سم که‌ زه‌ویم له‌سەر شق ده‌بیت به‌بی‌شانازی).

جا نه‌گه‌ر وتیان: چی ده‌که‌مین له‌باره‌ی نه‌و حه‌دیسه: (فلا أدري أفاق قبلي أم كان ممن استثنى الله عز وجل؟) واته: جا نازام له‌پیش من هه‌لساوه‌ته‌وه یاخود یه‌کینکه له‌و که‌سانه‌ی خودای عز وجل جیاپی کردۆته‌وه).

نه‌وانه‌ی خودای گه‌وره جیاپی کردوونه‌ته‌وه نه‌وانه جیاکراوه له‌نه‌فخه‌ی راجله‌کینو له‌هۆش خۆچوون نه‌ک له‌راجله‌کینو له‌هۆش خۆچوونی رۆژی دواپی هه‌روه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (الزمر: ٦٨) واته: (له‌ورۆژه‌دا فوو ده‌کریت به‌که‌ره‌نادا هه‌رکه‌س له‌ئاسمان و زه‌ویدا ماییت خیرا ده‌مریت، مه‌گه‌ر که‌سێک خوا ویستی له‌سەر مردنسی نه‌بیت).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

لیرەدا جیاکردنەوێ رووی ئەدا لەمردنی بوونەوێرەکان لەرۆژی قیامەتدا؟ وە ئەوانەى رىوايەت دەکەن لەسەر ئەم هەدیسە سەحیحە کە رىڤك نەکەوتوون کەوا دەفەر مەوێت: (فلا أدري أفاق قبلي أم جوزي بصعقة الطور) واتە: (جاننازانم (موسى) ﷺ لەپێش من هەڵساوەتەوێ یاخود لەدوای من لەمردنی رۆژی دوایدا).

هەندێک لەوانەى رىوايەت دەکەن وا گومان دەبەن کەوا ئەو مردنە بریتییە لەو فووکردنەى مردندا وە (موسا)ش لەناو ئەو کەسانەى کەلێتی جیاکراوەتەوێ، ئەمەش هەرگیز رىڤك ناکەوێک لەسەر ئەو بیروباوەرە نوێیەدا، چونکە هەڵسانەوێ لەوکاتەدا بریتییە لە هەڵسانەوێ زیندوو بوونەوێ، جا چۆن دەفەر مەوێت: (لا أدري أبعث قلبى أم جوزي بصعقة الطور).

ئەمەش بەجیاوازی ئەو مردنەى کە هەموو بوونەوێرەکان دەمرێت لەرۆژی دوایدا لەوکاتەى خۆى گەرە کارەکەى لەنێوان بەندەکان تەواوبکات و نوورى خۆى پێشانی ئەوان دەدات ، جا هەموو لەهۆش خۆیان دەچن، بەلام موسى ﷺ ئەگەر لەگەڵ ئەوان لەهۆش خۆى نەچیت بێگومان ئەوا هەژمار دەکریت بەو لەهۆش خۆچوونەى کەوا خودای گەرە لەرۆژەى نوورى خۆى نیشانی چیاکەداو جا لەتاوان و لەهەژمەتان پارچەپارچە بوو، جا خودای گەرە ئەو لەهۆش خۆچوونەى موسای تەعویز کردۆتەوێ بەو لەهۆش خۆچوونەى بوونەوێرەکان، لەوکاتەى نوورى خۆى پێشانی بەندەکان دەدات لەرۆژی قیامەتدا.

كاتيك رۇحه كان پاش جيابوونەوہى لاشەكانيان،
نەگەر خۇيان خەرىك كرد بەھەر شتىك ھەندىك پەسەندتر دەكات
تاوہكو خۇيان بەيەكتەر بناسىنن و بەيەكتەر بگەن، وە نايا كىشە درووست
دەكات نەگەر خۇي تەرخانكرد بەھاوشیوہى لاشەكەى كەوا تىیدا بووہ و نايا
داواى وینەكەى دەكات؟ یاخود نايا حالى چۆن دەبیئت؟

ئەوہ كىشەيەكە ھىشتا و بەردەوام قسەى لەبارەيەوہ دەكرىت وھەر كەسىتكىش
 لەسەر ئەمەى نووسى سەر كەوتتو نابىت جا نەگەر بەسوود بىت ياخود بى سوود
 بىت، بەتايبەتى لەسەر ياسا و بىرو باوہ پىك ئەوكەسەى دەلىت ئەمە تەنھا شتىكە
 لەسەر خوانى گەفت و گۆ بەكىشەو ھەلپەسىردراوى ماوہ تەوہ، و ئەك لەناو جىھانى
 دونىادا و نە لەدوايىدا، و ھىچ ھاوشىوہ و تراناو قەدەر كەسىك نىيە.

جا ئەو پەرسىيارە لەسەر نەرىت و بىروباوہ پى ئەواندا ئەوا ھىچ وەلامىك بۆ ئەوان
 نىيە، ھەر وەھا ئەوہى دەلىت: ئەمە برىتییە لە نىشانەيەك لە نىشانەكانى جەستە،
 لەيەككى دىكە جىاي دەكاتەوہ و پەسەندترى دەكات، ئەمە مەرجدارە بەلاشەوہ
 ھەلىت، جا جىا كەردنەوہ و پەسەند كەردن لەپاش مەردندا بۆى نىيە، بەلكو ھىچ
 بوونىكى نىيەو لەسەر بىروباوہ پى ئەوان، بەلكو لەناو دەچىت و نامىنىت بە
 لەناوچوونى لاشەكە ھەر وەك ھەموو خەسلەت و سىفەتى زىندو لەناو دەچىت و
 نامىنىت، وە ناكرىت وەلام لەسەر ئەو مەسەلەيە ھەبىت تەنھا لەسەر ياسا و
 بىروباوہ پى ئەھلى سوننە كەوا بەلگەى قورشان و سوننەت و نىشانەكان و
 ھۆكارەكان لەسەر دەھىنىتەوہ.

خوای گەورە وەسفى رۆحى كەردوہ بەھاتن و دەرچوون و گيان كىشان و مەردن و
 و گەرانەوہ وە بەرز كەردنەوہى بۆ ئاسمان كەردنەوہ داخستنى دەرگاكان بۆ رۆحەكان.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جا خوی گهوره دهفرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (الانعام: ٩٣).

واته: (خۆ تهگەر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سهرمه رگدا گیران خواردوو فریشته کانیش دهستیان لیده که نه وهو لییان ده دهن (بییان ده لئین): گیانتان بدن به دهسته وه، دهی رۆحتان ده رکهن).

وه ههروه ها خوی گهوره دهفرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ٢٧-٣٠).

واته: (ئهی خاوه نی دل و دهروونی پر له نارامی، بگه پیره وه بۆلای پهروه رداگارت که تهۆ لهو رازیت و نهویش له تهۆ رازیه، ده به چۆره ریزی به نه ده چاکه نازدارو به پیره کا نه وه، به چۆره به هه شته خۆشه رازاوه که مه وه).

نه مه ش لهوکاته دا پیتی ده وتریت که رۆح له لاشه دا جیا ده کریته وه..

ههروه ها خوی گهوره دهفرموویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ٧-٨) واته: (سویند به دهه روون و نه وزاتهی که به پێک و پێکی به دیه پناوه، جا توانای خراپه و چاکه و خاوه ناسی و خاوه ناسی تیدا دا بین کردوه).

جا خوی گهوره رایگه یاندوه کهوا نهو دهروونی دروست کردوه هه وه رایگه یاندوه کهوا لاشه ی دروست کردوه..

ههروه ها دهفرموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (الأنفطار: ٧) واته: (نهو پهروه رداگاره تۆی دروست کردوه به رێک و پێکترین شیه، به جوانترین شیوا).

نه مه ش پاک و پێگه ردی خاوه دهروونی ناده میزادی دروست کردوه، ههروه لاشه کهشی دروست کردوه، به لکو لاشه کهی دروست کردوه، وه کالێک بۆ دهروونه کهی، جا به کسانێ لاشه بهرده وامیه بۆ به کسانێ دهروون، وه لاشه

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ناماده و درووستکراوه بۆ دهروون وهك قالب ههروهك دهروون ناماده و درووستکراوه بۆ لاشه.

تا لیڤه دا ده زانریټ کهوا له لاشه کهیدا شیویهك وهرده گریټ کهله کهسیکی دیکه پیی جیا ده کریټهوه، جا دهروون و لاشه ههردووکیان کاریگهریان بۆسه یه کتری ههیه، لاشهی پاک و خاوین وه پیس و خراپ له دهروونی پاک و خاوین و پیس و خراپا دهست ده کهوټ، وه دهروونی پاک و خاوین و پیس و خراپ له لاشهی پاک و خاوین و پیس و خراپا دهست ده کهوټ.

جا تووندو به هیترترین شت کهوا په یوهندی و گونجایی کاریگهری و کار لیک کردنی له سه سه نه وهی تر دا هه بیټ نهوا رۆح و لاشهیه، بۆیه له کاتی جیا بونه وهی رۆح له لاشه دا پیی دهوتری: نهی دهروونی پاک وهره دهروه کهوا له لاشهیه کی پاکدا بویت، نهی دهروونی پیس وهره دهروه کهوا له لاشهیه کی پیس دا بویت.

خودای گهوره ده فهرمووټ: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (ههه خودایه که گیانه کان ده کیټشیت له کاتی مردنیاندا، ههروه ها نهو گیانهش که نه مرد له خهوه کهیدا ههه خوا بۆی ده نیټیهوه، جا نهو کهسهی که خوا بریاری مردنی دا بیټ رۆحه کهی ده گریټهوه و ناگه پټیهوه بۆ لاشهی نهو کهسهش که رۆژی تهوا و نه بوو بیټ ده نیټیهوه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو).

جا خودای گهوره وه سفی کردوه به مردن وه گرتن و ناردنهوه، ههروهك وه سفی کردوه به چونه ناوهوه و ده رجوون و گه پاندنهوه و یه کسانێ کردن و ریکهستن.

وه پټغه مبهه (عليه السلام) رایگه یاندوه: (أَنْ بَصَرَ الْمَيِّتَ يَتَّبِعُ نَفْسَهُ إِذَا قُبِضَ) (١٠٩).

واته: (نه گهه رۆح ده رجوو چاوی مردو به داویدا ده پوانیټ).

٩٥ ح للإبن قيمَّ المجوزيَّة

ههروهه رايگهياندووه: (أن الملك يقبضها فتأخذها الملائكة من يده فيوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنّ ريح جيفة وجدت على وجه الأرض) ^(١١٠).

واته: (گيانیکيش گيانی ده کیشیت جا فرشته کان ده یخه نه ناو کفنه بۆن خوشه که کهوا بۆنی زۆر خوشره له بوخوشترين ميسک لهسر رووی زهوی، یاخود بوخوشره له ناو نهو بۆنانه ی که لهسر زهويدا ههيه).

پيغه مبهەر (عليه السلام) ههوالی داوه: (أنها تصعد الى السماء ويصلي عليها كل ملك لله بين السماء والأرض وأنها تفتح لها أبواب السماء فتصعد من سماء إلى سماء حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله عز وجل، فيتوقف بين يديه، ويأمر بكتابة اسمه في ديوان أهل عليين أو ديوان أهل سجين، ثم ترد الى الأرض، وأن روح الكافر تطرح طرْحاً، وأنها تدخل مع البدن في قبرها للسؤال).

واته: (نهو رۆحه بهرزده کریتتهوه بۆ ناسمان جا هه موو فرشته کانی خودا له نیتوان زهوی و ناسماندا نوژیی لهسر ده کهن ودهرگا کانی بههشتی بۆ ده کریتتهوه و ناسمان به ناسمان بهرزی ده که نه وه هه تا کو ده یگه یه نه نه نهو ناسمانه ی خوی گه وره ی لییه، جا له نیتوان به زهیی نهودا ده وه ستیت، و فره مان ده کات ناوی بنووسن له کتیبی نه هلی بهرزه کان یاخود له کتیبی نه هلی زنجیر کراوان، پاشان ده گه ریتندریتهوه بۆ سه رزهوی، جا رۆحی کافر ده رده کریت و ده چیتتهوه ناو لاشه که له ناو گۆره کهیدا بۆ پرسیار کردن).

ههروهه پيغه مبهەر (عليه السلام) رايگهياندووه: (بأن نسمة المؤمن وهي روحه طائر يعلق في شجرة الجنة حتى يردها الله الى جسدها) ^(١١١).

(١١٠) مستند أحمد: ٤/٢٨٧، و سنن أبي داود (٣٢١٢).

(١١١) الوطأ: ١/٢٤٠.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (بیگومان رۆحی ئیماندار وهك رۆحی بالندهیهك وایه له دارو درهختی بههشت دهخوات تاوهكو خودای گهوره دهینیتریتیهوه بۆ لاشهكهی).

ههروهها رایگهیانندوه: (أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر ترد أنهار الجنة وتاكل من ثمارها).

واته: (بیگومان رۆحی شهیدهكان لهناو سکی بالندهی سهوزدان لهرووبارهکانی بههشت دهخواتهوه له بهروبوومهکانیشی دهخوات، رووبارهکانی بههشت گوزهردهكات و له بهروبوومهكهشی دهخوات)

ههروهها دهفهرموویت: (ان الروح تنعم وتعذب في البرزخ الى يوم القيامة) ^(۱۱۲).
واته: (بیگومان رۆح لهژیانی بهرزهخدا لهژیانی خۆشدا دهبیّت و نازاریش دهکیشیّت تاوهكو رۆژی قیامهت).

خودای گهوره لهبارهی رۆحهکانی نهتهوهی فیرعهون رایگهیانندوه کهوا نیواران و بهیانیان تووشی ناگر دهبین پیتش هاتنی رۆژی قیامهت، ههوالیشی داوه لهبارهی شهیدهکان کهوا نهوان زیندوون و لهلایهن خودای خۆیانسهوه رزق و رۆزیان بۆ فراههم کراوه، نهمه ژیاانی رۆحهکانیانسه، رزق و رۆزیشییان بهردهوامه، کهچی لاشهکانیان نهماون و پارچه پارچه بوون.

جا پیتغهمبهه ^(عليه السلام) نهو ژیاانهی ناوا راشهکردوه: (بأن أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت، ثم تأتي إلى تلك القناديل، فأطلع اليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالوا أي شيء نشتهي نسرح من الجنة حيث شئنا؟ فعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى) ^(۱۱۳).

^(۱۱۲) شرح الصدور: ۳۰۵.

^(۱۱۳) مسلم (۱۸۸۷) و سنن الترمذي (۳۰۱۱).

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (بیگومان رۆحه کانیان له ناو سکی بآئندهیه کی سهوزدایه چه ند چرای لییه هه لاسراوه به عه رشدا پشوو ده ده ن و راده بویرن له به هه شتا هه رچۆن بیان ه ویت، پاشان ده چن بۆلای چراکان، نینجا خودای پهروه ردگار خۆسانی بۆ ده ده خات به ته وای جا ده فهرموویت: نایا ناره زووی هیچ شتیک ده که ن؟ ده لئین: نایا هیچ شتیک تر ماوه ناره زووی بکهین وا نئمه به ناره زووی خۆمان له به هه شت پشوو ده دهین و ده سووړینه وه، جا کاتیک ده بینن نه وان وازیان لی ناهیتن له پرسیار کردن ده لئین: ده مانه ویت رۆحه کاغان بگه رپته وه لاشه کاغان تاوه کو جارنکی دیکه له پیتناوی تۆدا ده کوژرتین و شهید ده بین).

وه له پیغه مبهردا (عليه السلام) هاتوه کهوا: (أَنْ أَرْوَحَ الشَّهَدَاءَ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ) ^(۱۶۴).

واته: (بیگومان رۆحه شهیده کان له ناو بآئندهیه کی سهوزدایه له به روو بوومی به هه شت ده خوات).

نین عباس وتی: پیغه مبهردا (عليه السلام) ده فهرموویت: (لَمَّا أَصِيبَ أَخْوَانُكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَادِ الطَّيْرِ خَضِرٍ تَرِدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرِبِهِمْ وَمَأْكُلِهِمْ وَحَسَنَ مَقْلَبِهِمْ قَالُوا: يَا لَيْتَ إِخْوَانُنَا يَعْلَمُونَ مَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا لَنَلَّا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا عَنِ الْحَرْبِ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أُبَلِّغُهُمْ عَنْكُمْ).

واته: (کاتیک براکاتان له غه زای نوحود شهید کران خودای گه وه رۆحه کانی نه وانی دانا له ناو سکی بآئندهی سهوزدا ده گه رپت به رووباره کانی به هه شتداو به به روو بوومه کهی ده خوات، وه ده چن بۆلای نهو چرایانهی له زیر دروست کراون کهوا له ژیر سیبه ری عه رشدان، جا کاتیک خواردن و خواردنه وه خۆشه کانیان و قسه و گفت و گو چا کانیان بینن ده لئین: خۆزگه ده زانن کهوا خودای گه وه چی بۆ

(^{۱۶۴}) سنن الترمذی (۱۶۴۱).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ئيمه كردووه، نهوكاته زياتر تيدهكوشان لهجهاد و خهباتكردن لهپيتناوى خواوه
هرگيز دوور نهدهكهوتنهوه لهشهركردن پشتيبان تى نهدهكرد، جا خواى عز وجل،
دهفهرموويت: من لهجياتى ئيوه پيتان رادهگهيهغم).

جا خوداى گهوره نهم نايهتهى بۆ پيغهمبهر (ﷺ) دابهزاند: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩) (١١٥)،
نيمام احمد ريوايهتى كردووه.

نهمهش روون و ناشكرايه لهخواردن و خواردنهوهو جوولتهو گواستنهوهو قسهو
گفت و گۆكردنى رۆح، نهگهر خوا حهزىكات بهدرىئى باسى نهو بابته دهكهين.
جا نهگهر نهمه بارى رۆحهكان بيت نهوا جيا كردنهوهى و پهسندكردنى پاش دابران
لهلاشهدا ناشكراتر دهبيت لهجياكردنهوهى لاشهكان، و ليك چوون و هاوشيوه
لهنيوان رۆحهكان دوورتره له ليك چوونى لاشهكان، چونكه لاشهكان زياتر ليك
دهچن، بهلام رۆحهكان ليك چوونيان كهمتره.

لهمهدا روون دهبيتتهوه كه ئيمه جهستهى پيغهمبهران و سهحابهو پياوچاكانان
نهبينيوه، و نهوانهش زۆر پهسندترو جياكراوهترن لهناو زانستى ئيمهدا، نهمهش
ناگهريتهوه كهوا جياكردنهوهو پهسندتر تهنها بۆ لاشهكان بيت كهوا بۆمان
باسكراوه، لهسيفهتى لاشهكانيان تايبهت نيبه لهيهكيكيانهوه بۆ يهكيكى تر،
بهلكو جياكردنهوهو پهسندى لهلاى ئيمهدا بهوهى فيربووين زانيومانه بهسيفات و
چۆنييهتى رۆحهكانيان، وه جياكهروهو پهسندى رۆح لهروحينكى ديكه بهسيفات و
تايبهتمندييهكانيان گهورهتره لهجياكردنهوهى لاشهيهك لهلاشهيهكى ديكه
بهتاييهتمندييهكانى.

(١١٥) مسند احمد: ١/٢٦٦، و سنن ابى داود (٢٤٢٠).

٩٤ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نایا ناینیت کهوا لاشه‌ی نیمانداری کافرێک زۆر پێک ده‌چن و هاوشیوه‌ن که‌چی
 رۆحه‌کانییان گه‌وره‌تر دیاره له‌جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندی، تۆ ده‌بینیت دوو برا
 له‌رووخسارو دروستکردندا زۆر پێک ده‌چن که‌چی رۆحه‌کانییان زۆر لێک جیاوازن.
 کاتێک شیوه‌یه‌کی جوان و رووخساریکی چاک و پێکهاته‌یه‌کی رووخۆشی و ره‌وشت
 به‌رزی ده‌بینیت نیلا ده‌بینیت رۆحیکی گونجاو و هاوشیوه‌ی بۆی هه‌له‌په‌سێردراوه.
 جا نه‌گه‌ر رۆحه‌کان به‌رزکرانه‌وه نه‌وا فریشته‌کانیش هه‌ندیک له‌هه‌ندیکیان
 جیاکراوه‌و په‌سه‌ندترن به‌بێ لاشه هه‌لیانده‌گریت، هه‌روه‌ها جنۆکه‌کانیش،
 جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندتری رۆحی ئاده‌میزاد له‌پێشترو یه‌که‌مینه.

نایا رۆح له‌کاتی پرسیارکردن ده‌گه‌رێته‌وه بۆلای مردوووه‌که

له‌گۆره‌که‌یدا یاخود نا؟

بێگومان بۆنێمه به‌سه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری له‌و مه‌سه‌له‌یه داوه،
 و فریامان که‌وتوو، له‌قسه‌و قسه‌لۆکی خه‌لکی که‌وا به‌جۆرێک روونی کردۆته‌وه که
 رۆح ده‌گه‌رێته‌وه لای مردوووه‌که، البراء کوری عازب ده‌لیت: نێمه له‌به‌قیع الغرقه
 لای جه‌نازه‌یه‌ک بروین له‌و کاته‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌لامان دانیشته نێمه‌ش
 له‌چار ده‌وری دانیشته‌ین هه‌روه‌ک له‌سه‌ر سه‌رمان بالنده‌یه‌ک هه‌بیته نه‌هه‌جولاین جا
 سه‌یری کردو فه‌رمووی: (أعوذ بالله من عذاب القبر) واته: (په‌نا ده‌گرم به‌خودا
 له‌سه‌زاو تازاری گۆڕ) نه‌مه‌ی سی جار دووباره‌ کرده‌وه.

پاشان فه‌رمووی: (إن العبد إذا كان في إقبال الآخرة وانقطاع من الدنيا نزلت إليه
 ملائكة كأن وجوههم الشمس، فيجلسون منه مد الصبر، ثم يحییء ملك الموت حتى
 يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الطيبة اخرجي الى مغفرة من الله ورضوان).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (٩٥ هـ هاتوو بهنده يه كه له رۆژی دوايي نزيك بسووه و خهريكه له دونيا داده بريت نهوكاته فريشته بۆي داده به زن كه رووخساريان ههروهك خۆر وايه جا له لای داده نيشن به دوووری بينيني چاو، پاشان فريشته ي گيانكيش ديت و له لای سهري داده نيشيت جا پيتي ده ليت: نه ي خاوهني دل و دهرووني پاك وهره دهروه بۆ ليبورده ي و ره زابوون له لايه ن پهروه دگار).

ده فره مرويت: (فيصعدون بها فلا يمرون بها الا قالوا: ما هذا الروح الطيب! فيقولون: فلان بن فلان بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه في الدنيا حتى ينتهوا بها الى السماء الدنيا، فيستفتحون له فيفتح له، فيشيعه من كل سماء مقربوها الى السماء التي تليها حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله تعالى، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبي في علبين، وأعيدوه الى الارض، فإني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى).

واته: (جا كۆمه ليتك فريشته به رزی ده كه نه وه به لايدا تيپه رنابن نيلا ده ليتن: نه م رۆحه بۆن خۆشه چييه! جا ده ليتن: فلانی كۆري فلانه به جوانترين شيوه ناوی ده به ن كهوا له دونيا ناويان ده هيتا تاوه كو له ئاسمانی دونيا ده يبه نه دهروه و كۆتايی پى ده هينن، ئينجا داواي بۆ ده كه ن ئاسمانه كانی بۆ بكریته وه جابۆي ده كريت ه وه، له هه موو ئاسمانه كاندا لايه نگیری ده بن و له نزيکی ده بن بۆ نه و ئاسمانه ي به داويدا ديت تاوه كو كۆتايی ديت و ده گاته نه و ئاسمانه ي كه خودای گه و ره ميه ره بانی ليتيه، جا خودای گه و ره ده فره مرويت: ناوی بهنده ي من له ئاسمانه بهنده كانه وه بنووسنه وه، بيگه رپننه وه بۆ سه ر زه وى، وه من له زه وى درووستم كردوون و بۆ نه ویش ده يانگه رپننه وه، جار يکی تريش له وى دريان ده هيننه وه).

وه فره مووی: (فتعاد روحه في جسده، فيأتيه ملكان فيجلسانه، فيقولان له: من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان: ما دينك؟ فيقول: ديني الاسلام، فيقولون له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: هو رسول الله، فيقولان له: وما علمك بهذا؟

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

فيقول: قرآن كتاب الله فآمنت به وصدقت، فينادي منادٍ من السماء أن صدق عبدي فأفرشوه من الجنة، وافتحوا له باباً منها).

واته: (ئينجا رۆحه کهمی ده گهریتهوه بۆ لاشه کهمی، له وکاته دوو فریشته دینه لای و دای ده نیشینن، پیتی ده لاین: خوای تۆ کییه؟ ده لیت: خودای من (الله) یه، پیتی ده لاین: نایینی تۆ چیه؟ ده لیت: نایینی من نیسلامه، جا پیتی ده لاین: نه ویاوه کییه له ناو ئیوه رهوانه کراوه؟ ده لیت: نهوه پیغه مبهری خودایه، پیتی ده لاین: نایا چ زانیاریت ده رباره ی هیه؟ ده لیت: کتییی خوا که قورنانه خویندوویتوه نیمام پیتی هیناوه به راستیشم داناوه، جا بانگهرێک له ناسماندا بانگ ده کات کهوا بهنده ی من راست ده کات جا له بهههشتهوه فهرشی بۆ راخهن، و لهوی ده رگایه کی بۆ بکه نهوه). ده فهرموویت: (فیاتییه من ریجها وطیبها، ویفسح له فی قبره مد البصر) واته: (له بهههشتهوه بۆن و خوشیه کی بۆدیت، و بهدووری بینینی چاو گۆره کهمی بۆ فراوان ده کریت).

ئينجا فهرمووی: (ویاتییه رجل حسن الوجه حسن الثياب طيب الريح، فيقول: أبشر بالذي يسرك، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول له: من أنت؟ فوجهك وجه الذي يجيء بالخير، فيقول: أنا عمك الصالح، فيقول: رب أقم الساعة حتى أرجع إلى اهلي ومالي).

واته: (ئينجا پیاویکی رووخسار جوان و پۆشاک خاوین و بۆنخۆش دیته لای ده لیت: مژده ده ربه بهوهی دلخۆشت ده کات، نهوا نهو رۆژهی تۆیه کهوا په یمانی پیت دابوو، پیتی ده لیت: تۆ کییت؟ نهو پرووهی تۆ نهو پرووهیه که خیری هیناوه، ده لیت: من کردهوه چاکه کانی تۆم، جاده لێ: خودایه قیامهت هه لسیته تاوه کو بهرووخۆشی بگه ریمهوه لای که سوکاره کهم).

وه فهرمووی: (وإن العبد الکافر إذا کان فی انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل الیه من السماء ملائکة السوء الرجه معهم المسوح، فیجلسون منه مد البصر،

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الخبيثة إخرجي الى سخط من الله وغضب).

واته: (كاتبك بهنده يه كي كافر نزيكى مردن ده بيته وه و خهريكه له دونيا داده بريست، فريشته كان له ناسمانه وه بوي داده به زن كه رووخساريان ره شهو كفنيكي له ناگريان پييه، له لاي داده نيشن هه تا چاو برده كات، پاشان فريشته ي گيانكي تش له لاي سهري داده نيشيت و ده ليت: نه ي روي پيس وه ره ده وه به لاي سزاو سوو ره ي خوي گه وه).

جا ده فرمويست: (فتفرق في جسده فينتزعها كما ينتزع السفود من الصوف المبلول، فيأخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يد طرفة عين حتى يعجلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كائن روح جيفة وجدت على الارض، فيصعدون بها، فلا يرون بها على ملا من الملائكة الا قالوا ما هذا الريح الخبيث؟ فيقولون: فلان بن فلان بأقبح أسمائه التي كان يسمى بها في الدنيا، حتى ينتهي الى السماء الدنيا، فيستفتح له فلا يفتح).

واته: (جا روچه كه له لاشه كه دا جيا ده بيته وه وه كو چون شيبشيكى گزشت برژاندين بكرت به ناو خوربه كي تهري نالوزدا، جا له ده ست فريشته ي گيانكي شاني وه رده گرن، و نايه لن چاو بتروكيني هه تا ده يگه يهنه ناو شهو كفنه زيره بون ناخوشه، وه ناخوشترين بون كه له سهر زه وييدا هيه، نينجا به رزي ده كه نه وه به لاي هه كومه له فريشته يه كدا تيده پرن ده لين نه م روچه پيسه چييه؟ ده لين: نه وه فلاني كوري فلانه به ناشرينترين ناو بانگي ده كه ن كه له دونيا پي ناسراوه، هه تا ده گه يه نريته ناسماني دونيا، داواي كردنه وه ي ده رگاكاني ناسماني بو ده كه ن به لام بوي ناكريته وه).

پاشان پيغه مبه ر(عليه السلام) نه م نايه ته ي خويند: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ (الأعراف: ٤٠).

۹۸ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

واته: (هرگیز ده‌رگا‌کانی ناسمانیان بۆ ناکریتیه‌وه‌و ناچنه به‌هه‌شت هه‌تا و‌شتر نه‌چیت به‌کونی ده‌زیدا).

جا خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ناوی به‌نده‌که‌م بنووسن له (سجین) دا که په‌رتوو‌کێکه کارو کرده‌وه خراپه‌کانی تیدا ده‌نووسریت، که له‌ژیر چینی زه‌وی هه‌ره خواره‌وی زه‌وی دایه، ئینجا رۆحه‌که‌ی ده‌رده‌که‌ن..

پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌م نایه‌ته‌ی خویند: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ۳۱).

واته: (هه‌رکه‌سێ هاویه‌ش بۆ خودا بریارب‌دات وه‌کو که‌سێک وایه له‌ئاسمانه‌وه بکه‌ویتیه خواره‌وه و بالنده شال‌اوی بۆ ببات یان بایه‌کی به‌هێز بیباته ناو قوولترین شوین له‌خوارووی زه‌ویدا).

(فتعاد روحه فی جسده، ویاتیه ملکان فیقولان له: من ربك؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فیقولان له: ماهذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فینادی منادی من السماء أن کذب عبدي فأفرشوه من النار، وأفتحوا له باباً إليه، فیأتيه من حرها وسمومها، ویضيق علیه قبره حتی تختلف فيه أضلاعه، ویأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب منتن الريح، فیقول: أبشر بالذي يسؤك، هذا يومك الذي كنت توعده، فیقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يحییء بالشر، فیقول: أنا عملك الخبيث، فیقول: رب لاتقم الساعة).

واته: (جا رۆحه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌ند‌ریتیه‌وه بۆ لاشه‌که‌ی و دوو فریشته دینه‌لای و پیتی ده‌لین: خوات کێیه؟ ده‌لینت ها ها نازانم، پیتی ده‌لین: نه‌و پساوه‌ی له‌ناوتاندا بسو چی بوو؟ جاده‌لینت: ها ها نازانم، جا بانگه‌ریک بانگده‌کات له‌ئاسماندا که‌وا نه‌و به‌نده‌یه‌ی من درۆی کرد و له‌دۆزه‌خدا فهرشی بۆ راخه‌ن، و ده‌رگایه‌کی له‌گۆره‌که‌ی بۆیکه‌نه‌وه تا‌کو گ‌رو ه‌ال‌اوی دۆزه‌خی بۆ‌ی‌چیت، وه گۆره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌سک ده‌کریتیه‌وه هه‌تا هه‌موو په‌راسوه‌کانی له‌پشته‌وه تیک ده‌شکیتیت، پاشان پساویکی

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

رووخسار ناشرین و پۆشاک ناشرین و بۆن ناخۆش دیتەلای و پیتی دەلیت: مژدە دەربە بەوەی پیت ناخۆشە، نا ئەمە ئەورۆژەیه که بەلێنت پی درابو لپی ناگادار دەکرایتەوه، جا دەلیت: ئەتۆ کییت؟ که رووخسارت لەرووخساری پیای شەپانی دەچیت، پیتی دەلیت: من کارو کردەوه ناشرینەکهی تۆم، جادەلیت: خودایە قیامت هەلمەستینە). نیمام أحمد و أبوداود و نسائی و ابن ماجه ریوایەتیان کردووه.

ئەبو محمد کۆری حزم لەکتیپی (الملل والنحل) دەلیت: بەلام ئەوهی واگومان دەبات کهوا مردو له گۆرەکهیدا زیندو دەبیتەوه لەرۆژی قیامتدا ئەمە هەلەیه، وه ئەوانیەتانەهی کهوا باسمانکرد ئەمەیان قەدەغە دەکات، خودای گەوره دەفەرموویت: ﴿قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ (غافر: ١١).

واتە: (کافەرەکان لەوەلامدا دەلێن پەرورەدگار تۆ دەسەلاتت بێ سنووره دووجار نێمەت مراندووه و دووجار نێمەت زیندو کردۆتەوه) وه هەر وهها دەفەرموویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ (البقره: ٢٨).

واتە: (چۆن بێ پروا دەبن بەخوا لەکاتی کدا نێوه بێ گیان خوا درووستی کردوون و گیانی بەبەردا کردن، پاشان دەتاغریزیت و دواپی زیندووتان دەکاتەوه).

ئەگەر مردو له گۆرەکهیدا زیندو بیتەوه ئەوا خودای گەوره دەبر سێ جار بماغریزیت و سێ جار زیندوومان بکاتەوه، ئەمەش ناپەر وای پیچەوانەهی قورئانە مەگەر ئەوهی خودای گەوره زیندووی کردبیتەره نیشانەیه که بۆ پیغەمبەرێک لەپیغەمبەران، وه ئەوانەهی لەمالەکانیان دەرچوون، کهوا ئەوانە بەهەزارەها کەس بوون بەمردن ناگادار کرانەوه، جابخودای گەوره پیتی فەرموون: بمرن هەموویان مردن، پاشان زیندوویان کردنەوه.

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

لەم بارهیهوه خوای گهوره دهفهرموویتی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲).

واته: (ههروخوایه گیانهکان دهکیشیت لهکاتی مردنیاندا، ههروههها نهو گیانهش که نه مرد لهخهوهکهیدا ههرو خوا بۆی دهنیتریتهوه، جا نهوکهسهی که خوا بریاری مردنی داییت رۆحهکهی دهگهریتهوهو ناگهریتهوه بۆ لاشهکهی، نهوکهسهش کهروژی تهواو نهبووینت دهنیتریتهوه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو).

بهدهقی قورنانهو رۆحانهکهوا باسما کرد ناگهریتهوه بۆ لاشهکهی مهگهر بۆ کاتیکی دیاریکراو نهویش رۆژی قیامهته، ههروههها پیغهمبهر ﷺ ههوالی داوه که لهشهو رۆیهکهی بهناسماندا رۆحهکانی بینیهو نهو رۆحانهی لهدهستهراستی نادهم بیت نههلی بهختهوهرن، نهوانهی له دهسته چهپدا بوو نهوا نههلی ناخۆشی و نازاربوون.

پیغهمبهر ﷺ لهجهنگی بهدر قسهی لهگهل مردوهکان دهکرد و نهوانیش گوئیانه قسهی پیغهمبهر دهبوو پیش نهوهی گۆریان بۆ لیبدن، جا که سهحابهکان وتیان: نهمانه مردوون و وشک بوونهتهوه بهلام پیغهمبهر(ﷺ) فهرمووی بزانن نهمانه گوئیانه لییه بهلام ناتوانن وهلام بدهنهوه.

خودای گهوره دهفهرموویتی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (فاطر: ۲۲).
واته: (بهلام نهی پیغهمبهر تۆ ناتوانیت پهیامهکەت بگهیهنیت بهوکهسانهی لهناو گۆردان) جا بیستنی نهوکهسانهی لهناو گۆردان بهدوور دهخاتهوه بی گومان نهویش لاشهکانن.

پاشان لهریگای ابن عیینهوه باسدهکات، نهویش له منصور کوری صفیه، نهویش له صفیهی کچی شیهه، وتی: نیبنو عمر چوه مزگهوت و چاوی به نیبنو الزبیر کهوت لهوی دانراوه، جا بییان وت: نهمه نهسمای کچی نهبریکری الصدیقه،

٩٧ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئيبنو عمر رووی خوئی بۆلای وەرگیرا و نارامی کردووه و پیتی وت: ئەم لاشانە هیچ شتێکی نەوتۆ نییە، بەلکو رۆحەکان لەلایەن خوداوێیە، جا دایکی وتی: چ شتێک قەدەغەم دەکات کەوا سەری یحیی کوپری زەکەریا پیشکەش بکەم بۆ سەتەمکاریک لە سەتەمکارانی بەنی ئیسرائیل^(١١٦).

وتم: ئەوێ محمد باسی کردووه هەق و ناھەقی تێدایە، کەوا وتەکەیی: گومان بردنی بەوێیە گوايە مردوو لەگۆرەکەیدا زیندوو دەبێتەو ئەمە هەلەییە، جا ئەمە یەکدەنگی تێدایە کەوا ئەوێیانە لەدوونیا دا پەیمانی پێدراوه کە رۆح و جەستە پێکەووه هەلسن بەرێکخستن و راپەراندنی کاروبارەکان، وە لەگەڵیدا پێویستی بەخواردن و خواردنەووه جل و بەرگ هەیە.

جا ئەگەر ویستی وابو بۆ ژيانێکی دیکە ئەوا جیا یە لەو ژيانەیی ئیستە، بەلکو رۆح دەگەرێتەو بۆ لای، ئەو گەرانیوێش وەک ئەو گەرانیوێیە نییە کە لەدوونیا دا بوو بۆ ئەوێ پرسیاری لیبکریت و تاقی بکریتەو لەگۆرەکەیدا، ئەمەش رەوا یە، وە نەفی کردن و دوورخستەوێش هەلەییە، دەقە راست و راشکاوه کانیش بەلگەن لەسەری، هەر وەک پیغەمبەر^(ﷺ) دەفرموویت: (فتعاد روحه في جسده) واتە: (بێگومان رۆحەکەیی دەگەرێتەو بۆ لاشەکەیی)، باسی لاوازی حەدیسەکەش وەلام دەدەینەووه إن شاء الله.

بەلام ساخکردنەووه دەر خستنی ئەو فەرمووده پیرۆزە: ﴿رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَرْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ واتە: (کافرەکان لەوێ لاما دەلێن پەرورەدار تۆ دەسەلاتت بێ سنوورە دووجار ئیتمەت مراندووهو دووجار ئیتمەت زیندوو کردۆتەو).

ئینجا ئەمە سەلمانندی گەراندنەووهی رۆح بۆ لاشەکە دوور ناخاتەو، هەر وەک چۆن بەنی ئیسرائیل کوژران و خودای گەرورەش پاش کوشتنی زیندووی کردنەووه پاشان مراندنی.

(١١٦) سەیری: الفصل في الملل: ٦٧/٤ بکە

قَح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

نهيڻي ٺهههش: گهراڻندهوهي رُوح بڙ لاشه پيڻج جوڙه وه پهيوهندي جياوازي بهياساكانهوه ههيه.

٣٥٥ گځ: پهيوهندي به کڙيهله ههيه لهناو سكي دايك.

٣٥٥٩٩ د: پهيوهندي ههيه به پاش دهړچووني بوسر رووي زهوي.

سلي ٣٥٥: پهيوهندي ههيه بهحالهتي خهوتن جا لهروويهكهوه پهيوهسته پييهوه، وه لهروويه كي ديكهوه ليك جيايونهوهيه.

جوار ٣٥٥: پهيوهندي ههيه بهڙياني بهرزهخهوه كهوا لهنيوان مردن و زيندووبونهودايه، وټهگر رُوح لهلاشهكه جيايووهوه و كوتايي پيهاټ، لهوهلامي ٺههههه پيشتر باسمن كرد سهبارت بهو هديسانهي كهوا بهلگهن لهسهر وهلامدانهوهي مردو لهكاتي سهلام كردن لپيان ٺهم وهلام دانهويهش گهراڻهويهكي تايهتبه لهڙياني لاشه واجب نايټ پيش روڙي قيامهت.

پيڻج ٣٥٥: پهيوهندي ههيه به زيندووبونهوهي لاشهكان، ٺهههش تهواوترين جوڙهكانه كهوا پهيوهندي ههيه بهلاشه.

بهلام ٺهم فهرمودهيه خوداي گهوره كهوا دهفهرمويت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُسْكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (ههرخوايه گيانهكان دهكيشيت لهكاتي مردنياندا، ههروهك ٺهوهگيانهش كه نهرد لهخهوهكهيدا ههرخوا بوي دهنيڙتسهوه، جا ٺهوهكسههش كه خوا برياري مردني دايټ روچهكهي دهگريتهوهو ناگهريتهوه بڙ لاشهكهي، ٺهوهكسههش كهروڙي تهواو نهبوويټ دهينيڙتسهوه بوي تا كاتيكي دياريكراو).

جا گرتني روچهكه لهلايهن پهروهردگاروه خودا برياري مردني لهسهرداوه گهراڻهوهي بڙ لاشهي مردوهكه بهدوور ناخاتهوه لهكاتيكدا كهوهلام دههاتهوه ٺهههش ماناي ٺهوهنييه كه ٺهو ڙيانه بيت كهله دونيادا بهليني پيدراوه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

کەسی خەوتووش نەگەر رۆحەکی لە لاشە کەیدا بێت ئەوا خۆی زیندو، وە
ژیانە کەشی جیاوازه لە گەڵ کەسیکی بە ناگا، چونکە خەوتن بۆی مردنە^(١١٧)،
هەر ئاواش نەگەر رۆحەکی گەراپەوه لاشەکی ئەوا مردووە کە لە حالەتیکی
مامناوەندی دایە لە نێوان ژیان و مردن کەوا رۆحەکی ناگەرپتەوه بۆ لاشەکی
وەکو حالەتی نووستنی مام ناوەندی لە نێوان ژیان و مردندا، جا ئەم جۆرە
تیگەبێشتە زۆر گێروگرفت لە سەلا لادەبات.

بەلام هەوالدانێ پێغەمبەر (ﷺ) لەبارەی دیتنی پێغەمبەرێ لە شەپەرەوه کەیدا،
کەوا هەندێک لەوانە هەدیسی لێکدەدەنەوه پێداگری دەکەن لە سەر ئەوەی کەوا
پێغەمبەر بینوویەتی تارمایی و رۆحەکانیان بو، دەفەر موویت: ئەوانە زیندوون
لە لایەن خوداوە، وە حەزەرەتی ئیبراھیمی بینی پشتی بە کۆلەگەکانی کەعبە
پێرۆزدابو، و حەزەرەتی موسای بینی لە گۆرە کەیدا هەلسابو نوێژی دەکرد کاتی
باسی پێغەمبەرانی دەکرد کە بینیان ئەوا باسی تارماییەکی دەکرد جا موسای
بینی گەم رەنگیکی لاوازی درێژ بوو هەر وەک بە پیاوانی ھۆزی (شەو) چوویت، وە
حەزەرەتی عیسیای بینی پرچی دۆپە ناوی لێ دەتکا هەر وەک تازە لە گەرماو
هاتبیتە دەرەوه، حەزەرەتی ئیبراھیمی بینی بە خۆی چواند.

هەندێک ناکۆکن لە سەر ئەمەوه دەڵێن: ئەو دیتنە تەنها بۆ رۆحەکانیانە بەبێ
لاشەکانیان، و جەستەکانیان لە زەویدا بە جێ ماون، بەلکو زیندو دەکریتەوه ئەو تا
رۆژی جەستەکان زیندو دەکریتەوه، پێش ئەمە زیندو نابیتەوه، نەگەر هاتو
پێش ئەمە جەستەکان زیندو بکریتەوه ئەوا پێش رۆژی قیامت زوی شەق دەبوو،
ئەوا تامی مردنی دەچێشت لە کاتی فووکردن بە کەرەنادا، ئەمەش مردنی سییەمە.
ئەمەش هەرگیزاو هەرگیز ناپەرەوا، نەگەر هاتبا لاشەکان لە گۆرەکان زیندو ببێنەوه
ئەوا خودای گەرە رۆحەکی بۆ ناگەرپتیتەوه، بەلکو لەبەهەشتدا دەبێت، وە

(١١٧) سیری: جمع الزوائد: (١٠/٤١٥) بکە.

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

له پیغمه مبر (ﷺ) وه رگراوه که ده فهرمرویت: خرای گه وره به هه شتی حه رام کردوو له سهر پیغمه مبران هه تا کو پیغمه مبرمان کرد ده چیته ناوی، و هه رنه ویش یه که مین که سه ده رگای به هه شت ده کاته وه، وه نه ویش یه که مین که سه که وه زه وی بژی درزی بردوو، بژ هیچ که سیک پیش نه و درزی نه بردوو.

به پیویست زانراوه که وه جهسته ی پیغمه مبر (ﷺ) نه رم و شل و پاراوه سه حابه یه که لیتی پرسای چون دروو دو دعای نیمه بژتو نیشانده دات له کاتیکدا له ناو نیمه نامینیت و له ناو ده چیت؟ پیغمه مبر (ﷺ) فهرمووی: (إن الله حرم علی الارض ان تأکل أجساد الانبیاء)^(۱۱۸). واته: (بیگومان خودای گه وره له سه رزه وی حه رام کردوو جهسته ی پیغمه مبران بخوات).

نه گهر جهسته که ی له مه زاره که ی دانه بیئت له وانه یه وه لام بدرایه وه. له وه وه پشت راست کراوه ته وه: که وه خودای گه وره فریشته ی کردۆته وه کلیلی گۆره که ی که پیتی رابگه یه نن له باری سه لامه تی نوممه ته که ی.

وه له لایه نن نه وه وه وه رگراوه: که وه له نیوان ابی بکر و عمر هاته ده ره وه و فهرمووی: (هکذا نبعث)^(۱۱۹). واته: (ناوا زیندوو ده کریینه وه).

له گهل نه مه شدا رۆحی پیروزی پیغمه مبر (ﷺ) له لایه نن په روه ردگاری به رزه وه یه له به رزترین (علیین) له گهل رۆحی پیغمه مبره کاندایه.

له لایه نن نه وه وه پشت راست کراوه ته وه: که وه پیغمه مبر (ﷺ) له شه و ره وه که یدا حه زه تی موسای بینی له گۆره که یدا وه ستابوو نوژی ده کرد، و له ناسمانی شه شه م یان حه وته میش بینی رۆحه که له وی بو، و له گۆره که یدا په یه ونه دی به لاشه که یدا هه یه، سه ره ره شتی ده کات و پییه وه لکاره، به جۆرک له گۆره که یدا نوژی ده کات و وه لامی سه لام ده داته وه که چی له لای خودایه.

(۱۱۸) سنن ابی داره (۱۰۴۷)، ومسنده احمد: ۸/۴.

(۱۱۹) سنن الترمزی (۳۶۶۹).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُوزِيَّةِ

ئەم دوو فەرمانەش لەیە کتر دوور ناخریتەوه، کەچی فەرمان و ماوهی رۆحەکان
و ەکو فەرمان و ماوهی لاشەکان نییە، تۆ دەبینیت دوو رۆحی هاوشتیو و گونجاو
لەگەڵ یە کتر زۆر دراوسی و نزیککی یە کتر دەبنەوه کەچی ماوهی نیاوانییان دووری
ماوهی دوو رۆژھەلاتە، و ھەر و ھا دەبینیت دوو رۆحی نەگونجاو و توورە لەگەڵ
یە کتر ماوهی نیاوان زۆر دوورە کەچی لاشەکانییان دراوسی یە کتر و پیکەوه
نوساون.

دابەزینی رۆح و بەرزکردنەوه و دووری و نزیککی پەیوەندی بەلاشەوه نییە، چونکە
رۆحە کە بەرز دەبێتەوه بۆسەر ووی ئاسمانەکان، پاشان دادەبەزێت بۆسەر زوی،
لەنیاوان بەزەیی و سۆزی خودا دایە کەچی مردووە کە لەلەناو گۆرە کە یەتی، کەچی
ماوهیەکی زۆریش لاشە نەبەرز دەبێتەوه و نە داشدەبەزێت، و ە ھەر و ھا
بەرزبوونەوه و گەرانەوهی رۆح بۆ لاشە لە کاتی نووستن و ھەلسانەوه ھەندیککیان
و ە کۆر وایە کەوا ئەو لەناسانەوه یە کەچی رۆناکییە کە یە لەسەر زەویە.

رۆحیش ھەرخۆی بەرز دەبێتەوه و دادەبەزێت، بەلام گەت و گۆی سەحابەکان بۆ
پێغەمبەر (ﷺ) لەشەر و کوشتاری بەدر چۆن قسە لەگەڵ نەتەو یە ک دە کەیت
لە کاتێکدا ئەوانە مردوون و لاشەیان بۆنی کردووە کەچی پێغەمبەر ھەوالی پێدان
کە ئەوانە گۆیان لەقسە و گۆکانە، ئەمەش گەرانەوهی رۆح بۆ لاشەکانییان
بەدوور ناخاتەوه لەوکاتەدا بۆتەوهی گۆی لە گەت و گۆیەکان بگرن و لەھەمان
کاتدا لاشەکانییان بۆنی کردووە، جا قسە کردنیش بۆ رۆحەکان پەیوەستە بەو
لاشانی کەوا لەناوچوون.

بەلام سەبارەت بەو فەرموودەیە پیرۆزە: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ﴾
(فاطر: ۲۲) واتە: (بەلام تۆ نە ی پێغەمبەر ناتوانیت پەيامە کەت بگە یە نیت
بەو کەسانە ی کە لەلەناو گۆردان).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نهم نايه ته به لگه ده دات له سر نه وهی کهوا مه به ست لیئ: نه و کافره ی دلی
مردوه توانات نییه له سر گوی گرتنی نه و گویگرته سودی بوی ه بیت، وه
نه وانه ی له ناو گۆریشدان ناتوانیت له سر گویگرتنییان و سوودیان پی بگه یه نیت،
خودای پاک و بیگهره د بهر بهرچی نه وهی نه داوه ته وه که نیستا له و کاته دا نه وانه ی
له ناو گۆریدان گویان له هیچ نییه، چۆن، که چی پیغه مبه ر (عليه السلام) هه والی داوه
کهوا نه وانه گویان له ده نگی نه عله کانه که له سر گۆرستان پاش ناشتییان
ده گه رینه وه (١٢٠).

خه بهری داوه کهوا کوژراوه کانی به در له قسه و گفت و گۆکانیه تی، وه خه بهری
داوه هه رکه سیك سه لام له سر براهی بکات وه لامی سه لامه که ده داته وه.
نهم نايه ته هاوشیه ی نهم فهرمووده پرۆزه یه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ
الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدِيرِينَ﴾ (النمل: ٨٠).

واته: (بیگومان تۆ ناتوانیت نهم بانگه وازه بجه یته ناودلی دل مردو و کهرو
لاله کانه وه، به تاییه ت کاتیک روو وه ده گپن و پشت هه لده کهن).

ده لئین: گوی گرتنی کهرو لاله کان له گه ل گوی گرتنی مردوه کان نه فی ده کات و
دووریان ده خاته وه له م کاره مه به ست لیئ: نه گوغجان و نه شیای هه ریه که یان بۆ
گویگرتن و دلی نه وانه له کاتیکدا مردویه کی کهرو نابیه سر بوون بۆ گویگرتنییان
قه ده غه ده کات، به پله و پایه ی گویگرتنی مردو و نابیه سران، نه مهش ره وایه، به لام
گویگرتنی رۆحه کان پاش مردن نه فی ناکات و له م کاره ی دوورناخاته وه به ومانایه ی
تۆ ناتوانیت بانگه واز بجه یته ناودلی مردوان و نابیه سران نه گه ر خودای گه وره
یستی له سر نه بیت.

الحافظ أبو عبدالله کوری منده له کتیبی (الروح والنفس) دا ده لئیت: محمد کوری
يعقوب کوری یوسف خه بهری پیداین، که محمد کوری إسحاق بۆی گپراینه وه، أبو

(١٢٠) سنن أبي داود: (٧).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

النضر الهاشم كورې القاسم پيئي راگه ياندين، نهویش له عيسى بن المسيب، له عدی كورې ثابت، له البراء كورې عازب وتی: له گهڼ پيغه مېهر (عليه السلام) دهرچووين له گهڼ جهنازه يه كدا كه پياويكي نه نساري مردبوو، جا كاتيگ له گزړه كه بووينه وه و نيژرا، دانيشتين به يي جووله ههروهك بهرديك له سهر شاغمانه وه بيت، و له سهرمان بالنده بسووپيته وه، توژيك بي دهنگ بوو جا كاتيگ سهری بهر زكرده وه و فهرمووی: (ان المؤمن إذا كان في قُبُلٍ من الآخرة ودُبر من الدنيا وحضره ملك الموت، نزلت عليه ملائكة معهم كفن من الجنة، وحنوط من الجنة، فجلسوا منه مد البصر، وجاء ملك الموت فجلس عند رأسه، ثم قال وأخرجي أيتها النفس المطمئنة، إخرجي الى رحمة الله ورضوانه، فتنسل نفسه كما تقطر القطرة من السماء).

واته: (بهندهی ثیماندار کاتی رووی کردوته دواروژو دابراوه له دونیا و فريشتهی گیانکیش دیتلهای و فريشته له ناسمانه وه داده به زنه سهری و کفنی به ههشتييان پييه، وه بونی ميسك كه له ناو ناو ريشميكدايه، جا دين له لای داده نيشن تا چاو برده کات، فريشتهی گیانکیش له لای سهری داده نيشيت، پاشان ده ليت: وهره دهره وه نهی دل و دهروونی پر له نارامی، وهره دهره وه بولای په روهردگاری به زه یی و رهزابوون ليت، روهكهشي دیته دهره وه ههروهك دلزيه ناو له ده می مهتاره بيته دهره وه).

فاذا خرجت نفسه صلى عليه كل من بين السماء والارض إلا الثقلين، ثم يصعد به الى السماء فتفتح له السماء، ويشيعه مقربوها الى السماء الثانية، والثالثة، والرابعة، والخامسة، والسادسة، والسابعة، إلى العرش مقربو كل سماء.

واته: (جا كاتيگ روحي دهرچوو ههرجی له نيوان ناسمانان و زه ويديايه دوعای بۆده كهن، پاشان بهر زده كړيته وه بۆ ناسمان، ناسمانی بۆ ده كړيته وه، وه دوايی هه لیده گرن بۆ ناسمانی دووهم و سييه م و چواره م و پينجهم و شه شه م و ههوتهم، تاكو نهو ناسمانه ی عهرشی ليتيه).

فاذا انتهى الى العرش كتب كتابه في عليين، ويقول الرب عز وجل، ردوا عبيدي الى مضجعه، فاني وعدتهم اني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فيرد الى مضجعه، فيأتيه منكر ونكير يثيران الارض بأنيابها ويفحصان الارض بأشعارهما، فيجلسانه، ثم يقال له: يا هذا من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: ما دينك؟ فيقول: ديني الاسلام، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: من نبيك؟ فيقول: محمد رسول الله، فيقولان: صدقت.

واته: (جاكاتيک گهيشته عهريش ناوی له هه ره بهرزه کان ده نووسریت، و خودای گه وره میهره بان ده فرموویت: بهنده کهم بگه پرنهنه وه بۆ گۆره کهی، چونکه من په یانم پیتان داوه کهوا من له زه وی درووستم کردوون و بۆنه ویش ده یانگه پرنهنه وه، هه روه ها له ویش جاریکی دیکه ده یان هینمه ددره وه، جا دیگه پرنهنه وه بۆناو گۆره کهی، تینجا دوو فریشته (منکر و نکیر) دین بۆلای دایده نیشیتن، پاشان پیتی ده لیتن: خوی تو کییه؟ ده لیت: خودام (الله) یه، پیتی ده لیتن: راستت وت، پاشان پیتی ده لیتن: نایین و ریبازت چیه؟ ده لیت: نایین و ریبازم نیسلامه، ده لیتن: راستت وت، پاشان پیتی ده لیتن: پیغه مبهرت کییه؟ ده لیت: محمد رسول الله، جا پیتی ده لیتن: راستت وت).

ثم يفسح له في قبره مد بصره، ويأتيه رجل حسن الوجه طيب الريح حسن الثياب فيقول: جزاك الله خيراً، فوالله علمت إن كنت لسريعاً في طاعة الله، بطيئاً عن معصيته، فيقول: وانت جزاك الله خيراً، فمن أنت؟ فيقول: أنا عملك الصالح، ثم يفتح له باب الى الجنة، فينظر الى مقعده ومنزله منها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان تا چاوی برده کات گۆره کهی بۆ فراوان ده بییت، و پیاویتیکی رووخسار شیرین و بۆن خوښ و پوښاک خاوین دیتسه لای ده لیت: خوا پاداشتی چاکهت بداته وه، سویتند به خوا نه مده زانی تو نه و ونده خیرابوویت له خوا به رستی و سست و خاو بوویت له تاوان، جا ده لیت: توښ خودا پاداشتی چاکهت بداته وه، تو کییت؟

٩٥ حللإبن قِيمُ الجوزِيَّة

دهلّیت: من کارو کرده وه چاکه کانی تۆم، پاشان له گۆڤره کهیدا ده رگایه کی بۆ ده کریتته وه، شوین و پلهو پایه ی خۆی له به هه شتدا ده بینیت تا وه کو قیامهت هه لده ستیت).

وإن الکافر کان فی دبر من الدنیا وقُبل من الآخرة وحضره الموت نزلت علیه من السماء ملاتکه معهم کفن من النار وحنوط من النار.

واته: (کاتیک کافر خه ریکه له دونیا داده بری و له مردن نزیک ده بیتته وه له ئاسمانه وه فریشته بۆی داده به زن و کفنیکی له ناگریان پییه).

فه رموی: ((فیجلسون منه مد بصره، وجاء مَلَكُ الموت فیجلس عند رأسه، ثم یقول أخرجی أیتها النفس الخبیثة، أخرجی الی غضب الله وسخطه، فتفرق روحه فی جسده کراهیه أن تخرج لما ترى وتعاين، فیستخرجها کما یستخرج السفود من الصوف المبلول، فإذا خرجت نفسه لعنه کل شیء بین السماء والارض إلا الثقلین)).

واته: (جا فریشته کان تا چاو برده کات له لای داده نیشن، وه فریشته ی گیانکیش دیت له لای سه ری داده نیشیت، پاشان ده لیت: وه ره ده ره وه ته ی دل و ده روونی پیس، وه ره ده ره وه بۆ توپه یی و سزای خوای گه وره، جا رۆحه که به ناخۆشی له لاشه که ی دیتته ده ره وه، وا دیتته ده ره وه چۆن شیشیککی گوشت برژاندن له ناو خوریه کی ته رابکیشیت ته وه ی له نیتوان ئاسمان زه ویدایه نه فره تی لیده کهن).

ثم یصعد الی السماء، فتغلق دونه، فیقول الرّب عز وجل: ردوا عبدي الی مضجعه، فإني وعدتهم أنني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فتد روحه الی مضجعه، فیأتیه منکر ونکیه بشیران الارض بأنیابهما، ویفصحان الارض بأشعارهما، أصواتهما کالرعد القاصف، وأبصارهما کالبرق الخاطف، فیجلسانه، ثم یقولان: یا هذا من ربک؟ فیقول: لا أدري، فینادی من جانب القبر لا أدري، فیضربانه بمرزبة من حديد ولو أجمع علیها من بین الخافقین لم تقل،

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ويضيق عليه قبره حتى تختلف أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب نتن الريح، فيقول: جزاك الله شراً، فوالله ما علمت إن كنت لبطيناً عن طاعة الله، سريعاً في معصيته، فيقول: ومن أنت؟ فيقول: أنا عمك الخبيث، ثم يفتح له الباب إلى النار، فينظر إلى مقعده فيها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان بهر زده کریته وه بۆ ناسمان، جا ده رگا کانی له سهر داده خړیت، خودای عز وجل ده فهرموویت: بهنده کم بگه پښنه وه بۆ ناو گۆره کە، چونکه من به لښم داوه من نهوام له خۆل درووست کردوه، ده یانگه پښمه وه بۆ نهو، ههر له ویش جاریکی دیکه ده ریان ده هیتمه ده وه، جا رۆحه کە ده گه پښنه وه بۆ ناو گۆره کە، جا دوو فریشته ی (منکر و نکیر) دینه لای ده نگیان وه گرمی هه ور شکینه ره، و چاوه کانیشیان وه بروسکه یه کی به پرتاوه، جا دایده نیشین پاشان پتی ده لښ: چی ده زانی ده رباری خودا کهت؟ ده لښت: نازام، بانگه ریک له نه نیش گۆره کە بانگ ده کات: نازانیت جا چه کوشیکی ناسن لپی ده ده ن، نه گهر هه موو نیوانی رۆژه لات و رۆژنارا لپی کۆبینه وه هیچ نالښت، وه گۆره کە له سهری تهسک ده بیته وه و هه موو په راسوه کانی له دواوه تیک ده شکیت، له وکاته دا پیاویتی ناشیرینی بهرگ و پۆشاک ناشیرین و بۆن ناخۆش دیته لای، پیی ده لښت: خودا پاداشت به شه ر بداته وه، سویند به خوا نه مده زانی تۆ نه وه نده له سهرخۆ سووی له خوا په رستی و ملکه چ کردن بۆ خودا، خیراو به په له بوویت له تاوان کردن، پیی ده لښت: تۆ کییت؟ ده لښت: من کارو کرده وه خراپه کانی تۆم، جا له گۆره کە ده رگایه کی له ناگری بۆ ده کریته وه و سهیری جیگای خۆی ده کات له دۆزه خدا تاوه کو قیامت هه لده ستیت..) تیمام أحمد^(١٢١)، و عمود بن غیلان ریوایه تییان کردوه.

لیره دا ده ده که ویت کهوا رۆحه کان ده گه پښدریته وه بۆ گۆره کانییان، و دوو فریشته ش دا یانده نیشینیت و گفت و گۆی له گه لدا ده کەن.

(١٢١) مسند أحمد: ٢٨٧/٤.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پاشان ابن منده له ریگای محمد کوری سلمه ده گپرتته وه، نه ویش له حفیض الجزری، نه ویش له مجاهد، نه ویش له البراء کوری عازب وتی: له گه ل پیغه مبه (علیه السلام) له گه ل جه نازه ی پیاو یکی نه ساری بووین، گوړه که مان ته واوکرد هیشتا به خاک نه سپارد رابوو، جه نازه که ی داناو پیغه مبه (علیه السلام) دانیشته.

جا فهرمووی: (ان المؤمن إذا اختضر أتاه ملك الموت في أحسن صورة وأطيبه ريحاً، فجلس عنده لقبض روحه، وأتاه ملكان بمنوط من الجنة وكفن من الجنة وكانا منه على بعيد، فأستخرج ملك الموت روحه من جسده رشحاً فإذا صارت الى ملك الموت ابتدرها الملكان فأخذاها منه، فحنطاهما بمنوط من الجنة، وكفناها بكفن من الجنة، ثم عرجا به الى الجنة، فتفتح له ابواب السماء، وتستبشر الملائكة بها، ويقولون: لمن هذه الروح الطيبة التي فتحت لها أبواب السماء، ويسمى بأحسن الاسماء بها في الدنيا فيقال: هذه روح فلان.

فاذا صعد بها الى السماء شيعها مقربوا كل سماء حتى توضح بين يدي الله عند العرش، فيخرج عملها من عليين، فيقول الله عز وجل للمقربين: اشهدوا أنني قد غفرتُ لصاحب هذا العمل، ويختم كتابه، فيرد من عليين: فيقول الله عز وجل: ردوا روح عبدي الى الارض فإني وعدتهم أنني أردهم فيها).

واته: (کاتیک پرواداریک خه ریکه گیانی ده ربچیت فریشته ی گیانکیش دیته لای له جوانترین شیوه بوغوشترین بۆن، له لای داده نیشیت تاوه کو رۆحی بکیشتیت، و دوو فریشته دینه لای بوغوشترین بۆنی به ههشتییان پییه و کفنیکیش له به ههشت، نه مانه له دووری نه وه ده وستن جا فریشته ی گیانکیش رۆحی له جه سته ی دینیته ده وه به بی نیش و نازار و فریشته کان ده ست پیسخه ری ده که ن بۆ هه لگرتنی رۆحه که ی، جا به بۆنی به ههشت مۆمیای ده که ن و به کفنی به ههشت کفنی ده که ن، پاشان به رزی ده که نه وه بۆ به ههشت، نینجا ده رگاکانی ناسمانی بۆ ده کریتته وه، فریشته کان مژده ی پیده ده ن و ده لئین: نه و رۆحه که پاکه هی کیتی که وه ده رگاکانی

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْيَةِ

بههشتی بۆ کراوه تهوه، وه به جوانترین ناو که ناسراوه له سهر دونیا بانگی ده کهن، جا ده لئین: ئه مه رۆحی فلانه.

کاتیك بهرزکرایه وه بۆ ناسمان هه موو ناسمانه کانی پێده کهن تاوه کو له نیوان دهستی بهزهیی خودای پهروه ردگار داده نریت له لای عهرش، جا له (علیین) هه ره بهرزه کان کارو کرده ی دیته ده ره وه، جا خودای میهره بان به فریشته نزیکه کان ده فرموویت: ئیوه شایه د بن من له خاوه نی ئه و کارو کرده وه چاکه خۆش بسوم و کتیبه کهشی مۆری لیده دریت، جا ده گه پیته وه بۆ (علیین) نینجا خودای گه وه ده فرموویت: رۆحی بنده کهم بگه پیتنه وه سهر زه ی، چونکه من به لئیم بیتان داوه نه وان ده گه پیتنه وه بۆ ئه و).

پاشان پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه م ئایه ته ی خویند: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۵۵).

واته: (ئیمه ئیوه مان ههر له زه ی درووست کردوه، ده تانگه پیتینه وه ناوی، پاشان جاریکی تر دووباره له و زه یه ده رتان ده پیتینه وه).

کاتیك ئیماندارك له ناو گۆره که ی دانرا له لای پییه کانی ده رگایه کی بۆ ده کریته وه له به هه شتدا، پیتی ده لئین: سه یرکه ئه و شوینیه خودای گه وه بۆتۆی ناماده کردوه به رامبه ر ئه و چاکه یه ی که کردوته، وه له لای سه ری ده رگای بۆ ده کریته وه رووه ناگر، پیتی ده لئین: سه یرکه له و شوینیه به نازاره ی خودای گه وه له سهر تۆی لابر دووه، پاشان پیتی ده لئین: به شادمانی بجه وه، جا هه یج شتیک له لای ئه و خۆشتر نییه له هه لسانی قیامه ت.

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرموویت: (اذا وضع المؤمن في حده تقول له الارض: إن كنت لحبيباً إلي وأنت على ظهري فكيف إذا مرت اليوم في بطني، سأريك ما أصنع بك، فيفسح له ما في قبره مد بصره).

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (کاتیک ئیمانداریک له ناو گۆره کهی داده نریت زهوی پیتی ده لیت: تو خۆشه ویست بوویت بۆمن کاتیک له سه ر پشتم بوویت جا ئیستا چۆنه که له ناو هه ناو منداییت، پێشانت دده م چیت بۆ ده که م، جا بۆی فراوان ده بیست له ناو گۆره کهیدا تا چاو پرده کات).

هه ره وه ها پێغه مبه ر (ﷺ) ده فره موویت: (اذا الکافر فی قبره أتاه منکر و نکیر فیجلسانه فیقولان له: من ربک؟ فیقول: لا أدري، فیقولان له: لا درست، فیضربانه ضربه فیصیر رماداً، ثم یعاد فیجلس، فیقال له: ما قولک فی هذا الرجل؟ فیقول: أی رجل؟ فیقولان: محمد (ﷺ) فیقول: قال الناس أنه رسول الله (ﷺ) فیضربانه ضربه فیصیر رماداً^(۱۲۲)).

واته: (کاتیک کافرێک له ناو گۆره کهی دانرا دوو فریشته منکر و نکیر دینه لای و دایده نیشینن و پیتی ده لێن: خوات کییه؟ ده لیت: نازانم، پیتی ده لێن نازانیت، جا وای لێ دده دن ده بیته خۆله میش، پاشان ده گه رپته وه سه ر شیوه ی جارن و داده نیشیت پیتی ده لێن: قسه ت چیه ده رباره ی نه وییاهه؟ ده لیت: کامه پیاو؟ پیتی ده لێن: محمد (ﷺ) جا ده لیت: خه لکی ده یانوت نه و پێغه مبه ری خودایه (ﷺ) جا لیدانێکی وا لیتی دده دن ده بیته خۆله میش).

ئهم هه دیسه جیگیرو به ناویانگه به فراوانی پشتراست کراوه ته وه، نه مازانیوه یه کێک له پێشه وایان تانه له وه ده یسه بده ن، به لکوله کتیبی خۆیاندا ریوایه تییان کردووه، به قه بولیان داناوه، کردوویانه به یاسایه ک و به ندیک له بهنده کانی ئاین له سزاو نازاری گۆر وه نیعمه ت و خۆشیه کانی گۆر، وه مه سه له ی (منکر و نکیر) و کێشانی رۆحه کان، و به رزکردنه وه ی بۆ نیوان ده سته کانی به زه یی خودای میهره بان، پاشان گه راندنه وه ی بۆناو گۆر، نه مه ش أبی محمد گێراویه تییه وه، له أبی

(۱۲۲) شرح الصدور: ۱۶۴.

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نەو ناسمانەى خودای میهره‌بانى لییه، نه‌گەر پیاوه‌که خراب بیت ده‌لێت: وەرە
 دەرەوه نەى رۆحى پيس کهوا له‌لاشه‌ى پيس دابوویت، وەرە دەرەوه بیزاریت و
 مژدەت لى بى به‌سزای ناوى کولآو و تاریکایى پيسى دۆزەخ، نه‌مانەى پى
 ده‌وتریت تاكو دیتە دەرەوه).

(ثم يعرج الى السماء، فيستفتح لها، فيقال: من هذا؟ فيقولون: فلان، فيقولون:
 لا مرحباً بالنفس الخبيثة كانت في الجسد الخبيث، إرجعي ذميمة، فإنها لن تفتح لك
 أبواب السماء، فترسل بين السماء والارض، فتصير الى القبر، فيجلس الرجل الصالح
 في قبره غير فزع ولا معوق، ثم يقال: فما كنت تقول في الاسلام ما هذا الرجل؟
 فيقول: محمد رسول الله ﷺ) جاءنا بالبينات من قبل الله فأمانا وصدقنا).

واته: (پاشان ده‌یه‌ن بۆ ناسمان، جا دەرگاكانى بۆ ده‌كریتەوه، ده‌لێن: نەوه كێیه؟
 ده‌لێن: نه‌مه‌ فلانه، جا ده‌لێن: نەى رۆحى پيس کهوا له‌لاشه‌ى پيس دابوویت به‌خیر
 نه‌یه‌یت، به‌بیژراوى بگه‌رپۆه، پرۆ هەرگیز دەرگاكانى ناسمانت بۆ ناكریتەوه، جا
 رۆحه‌كه‌ى ده‌نیرنه‌وه نیتوان ناسمان و زه‌وى، وه ده‌یگه‌ریتنه‌وه بۆناو گۆر، به‌لام پیاوى
 چاك له‌ناو گۆره‌كه‌ى داده‌نیشیت به‌بى ترس و به‌بى كێشه و گرفت، پاشان ده‌لێن:
 چى دەرباره‌ى نيسلام ده‌زانیت و نه‌م پیاوه كێیه؟ جا ده‌لێت: محمد رسول الله ﷺ)
 له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه قورئان و ریتمايى بۆ تێمه‌ هیتاوه تێمه‌ش باوه‌رمان پیتى
 هیتاوه به‌راستمان داناوه).

المحافظ أبو نعیم ده‌لێت: نه‌م هه‌دیسه‌ باوه‌رپێكراوه له‌سه‌ر گواستنه‌وه و
 راستیه‌تى هه‌ردوو نيامم محمد كورپى اسماعيل البخارى و مسلم كورپى الحجاج على
 ابن ابى ذئب، بریاریان له‌سه‌ر داوه، وه محمد كورپى عمرو كورپى عطاء و سعيد
 كورپى يسار نه‌وانه له‌ فهرمووده‌كانى هه‌ردوو پێشه‌واكانن.

أبو عبدالله بن منده ناره‌زايى دهربرپوه: له‌سه‌ر گه‌رانه‌وى رۆح بۆ لاشه‌ به‌وه‌ى
 كه‌ وتوویه‌تى: محمد كورپى الحسين كورپى الحسن بۆمانى گێرپایه‌وه، نه‌ویش له‌ محمد

۹۹.....للإبن قيمّ الجوزيّة

کوری یزید النیسابوری، نهویش له حماد کوری قیراط، نهویش له محمد کوری الفضل، نهویش له یزید کوری عبدالرحمن الصانغ البلخی، نهویش له الضحاک کوری مزاحم، نهویش له ابن عباس کهوا دهلیت: رُوژِیک پیغهمبهری خوا^{جوانان} (عليه السلام) له نیوان نیمه دا نیشت و نهم نایه تهی خوینده وه: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: خو نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیشت و نازاری سهره مهرگدا (گیران خواردوه) فريشته کانیشت دهستیان لی ده که نه وه و لییان ده ده ن.

پیغهمبهر^{جوانان} (عليه السلام) ده فهرمویت: (والذي نفس محمد بيده مامن نفسٍ تفارق الدنيا حتى ترى مقعدها من الجنة والنار) .

واته: (سویند بهوکه سهی گیانی محمدی به دهسته هیچ روحتیک له دونیا جیا نابیتسه وه تاوه کو جیگای خو دیه بینیت له بههشت و دۆزه خ).

پاشان ده فهرمویت: (فإذا كان عنده ذلك صف له ساطان من الملائكة ينتظمان مابين الخافقين كأن وجوههم الشمس، فينظر اليهم ماترى غيرهم وإن كنتم ترون أنهم ينظرون اليكم مع كل منهم اكفان وحنوط، فإن مؤمناً بشروه بالجنة، وقالوا: اخرجي أيتها النفس الطيبة الى رضوان الله وجنته، فقد أعد الله لك من الكرامة ما هو خير من الدنيا وما فيها، فلا يزالون يبشرونه ويحفون به، فهم أطف وأرأف من الوالدة بولدها، ثم يسلون روحه من تحت كل ظفر ومفصل، ويموت الاول فالاول، ويهون عليه، وكنتم ترونه شديداً حتى تبلغ ذقنه).

واته: (ئینجا لهو کاته دا فريشته به دوو ریز بهرێک و پێکی بۆی راده وهستن رووخساریان وه خۆر وایه، جا سهیری نهوان ده کات لهو بترازیت کهس نایان بینیت، نه گهر بیانینن نهوان سهیری ئیوه ده کهن یه کیکیان کفنیکیان پییه، نه گهر مردوه که ئیماندار بیت نهوا مژدهی بههشتی پێده ده ن، پێی ده لێن: وه ره ده وه نهی رۆحی پاک بۆلای ره زابوونی خوداو بههشته کهی، خودای گه وه ره ریزو

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

کهرامه تیکی وای بۆت ناماده کردوو له دونیاو نهوهی تیاپه تی، وه بهردهوام مژدهی پی ددهن و گرنگی پێدهدهن، جا نهو فریشتانه لهو دایکهی نهو مندالهی لی بووه بۆی نهمرترو بهزه بیهتره، پاشان رۆحی ده کیشن له ژیر هه ر نینۆک و جومگه یهک، و یهک به یهک ده مریت، له سه ری هیمن و هیئور ده بیئت، ئیوه به توندو به نازاری ده بینن تاکو مردنه که ده گاته چه ناگهی).

ده فهرموویت: (فلهي أشد كراهية للخروج من الجسد من الولد حين تخرج من الرحم، فيبتدريها كل ملك أبهم يقبضها، فيتولى قبضها ملك الموت).
واته: (بیگومان ده رچوونی رۆح له جهسته توندترو به رق و کینه تهر لهو مندالهی کاتیك له ره حمی دایکی دیته ده ره وه، هه موو فریشته کان په له ده کهن کامه یان رۆحی بکیشیت، ئینجا فریشته ی گیانکیش رۆحی ده کیشیت).
پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجدة: ١١).

واته: (جا پێیان بلێ فریشته ی گیان کیشان که کاری گیان کیشاتانی پی سیئردراوه، له وه ودوا بۆلای په روه ردگارتان ده بریته وه).

ئینجا به کفنی سپیه پی ده گهن و پاشان له باوه شی ده گرن، پتویسترو باشت لهو نافرته ی منداله که ی لی بووه، وه به بوغۆشتین له میسک بۆنی به سه ردا ده رێژن و مژده ی پی ددهن، ده لێن: به خیر بیئت بۆنه و رۆحه پاکه و دل و ده روونه پاکه، خواوه ندا سه لاوات له سه ر رۆحیک وه له سه ر نهو جهسته ی کهوا لیتی هاته ده ره وه).

ده فهرموویت: (فيصعدون بها، والله عز وجل خلق في الهواء لايعلم عدتهم ألا هو، فيفوح لهم منها ريح أطيّب من المسك فيصلون عليها ويتباشرون، ويفتح لهم أبواب السماء، فيصلي عليها كل ملك في كل سماء تمر بهم حتى ينتهي بها بين يدي ملك الجبار، فيقول الجبار جل جلاله، مرحباً بالنفس الطيبة ويمجد خرجت منه، وإذا قال الرب عز وجل للشيء مرحباً رحب له كل شيء، ويذهب عنه كل ضيق).

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (جا بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان، وه فریشتهی خودا له ناسماندا هه ن نه وه نه ده زۆرن ژماره یان کهس نازانی تته نه نه وه نه بیته، وه بۆنیکی به سه ردا ده پێژن خوشتربیت له بۆنی مسک و سه لاواتی له سه ر لیده ده ن و مرژده ی پسی ده ده ن، و ده رگا کانی به هه شتی بۆ ده کریتته وه، به لای هه ر کۆمه له فریشته یه کدا تیده په ریت له ناسمانه کاند سه لاواتی له سه ر لیده ده ن تا وه کو ده گاته نه و ناسمانه ی که له نیوان دهستی به زه یی خودای گه وره و ده سه لاتدار هه یه، جا خودای به هیزو توانا ده فهرموویت: پێشوازی لی بیت له رۆحیکی پاک و جهسته یه کی پاک که رۆحه که ی لی ده رچوه، کاتی که خودای میهره بان به شتی که بفهرموویت به خیریت هه مووشتی که له پێشوازی دا ده بیت و هه موو دلتنه گی و نه هه مه تییه کی له سه ر لاده چیت).

ثوم یقول لهذه النفس الطيبة: أدخلوها الجنة وأروها مقعدها من الجنة، وأعرضوا عليها ما أعددت لها من الكرامة والقيم، ثم أذهبوا بها إلى الأرض، فإني قضيت أني منها خلقتهم وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى.

(پاشان به و رۆحه پاکه ده فهرموویت: بیهه نه به هه شت و شوینه که ی له به هه شت پێ نیشان ده ن، هه موو نه و نیعمه ت و ریزه ی بۆم ناماده کردوه بۆی ناشکرا بکه ن، پاشان بیهه نه وه سه رزه وی، چونکه من له زه وی دروستم کردوه وه ده یگه پێنمه وه بۆ نه و شوینه وه هه ر له وێشه وه جارێکی تر ده یهێنمه وه ده ره وه).

(فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَإِشْدَ كَرَاهِيَةِ لِلْخُرُوجِ مِنْهَا حِينَ كَانَتْ تَخْرُجُ مِنَ الْجَسَدِ، وَتَقُولُ: أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِي إِلَى ذَلِكَ الْجَسَدِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ؟ قَالَ: فِيَقُولُونَ: إِنَّا مَأْمُورُونَ بِهَذَا، فَلَا بَدَ لَكَ مِنْهُ، فَيَهْبِطُونَ بِهِ عَلَى قَدَرِ فَرَاغِهِمْ مِنْ غَسْلِهِ وَأَكْفَانِهِ، فَيَدْخُلُونَ ذَلِكَ الرُّوحَ بَيْنَ جَسَدِهِ وَأَكْفَانِهِ).

واته: (سویند به و که سه ی گیانی محمدی به ده سه به راستی به شیوه یه کی زۆر تووندو به رق و کینه یه کاتی که رۆح له لاشه دیته ده ره وه، وه ده لیت: بۆکوێ ده مبه نه لای نه و لاشه یه که و تیا بوم؟ ده فهرموویت: جا ده لێن: ئیمه نوینه رو سپێردارین به م

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

کاره، ده‌بی بۆتی نه‌نجام بدهین، ئینجا بۆی داده‌به‌زن به‌پیتی کار راپه‌راندنیان له شووشتن و کفن کردنی، جا نه‌و رۆحه ده‌خه‌نه نیتوان لاشه و کفنه‌که‌ی).

شیخی ئیسلام ده‌لێت: حه‌دیه‌ راسته متواتیره‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌ی رۆح بۆ لاشه له‌کاتی په‌رسیارکردن، وه په‌رسیارکردن له‌لاشه به‌بی رۆح وته‌ی به‌شیکه له‌خه‌لک، زۆربه‌ش ئینکاری نه‌م شته ده‌که‌ن، هه‌ندیکیش پیشوازی لیده‌که‌ن و قه‌بوولی ده‌که‌ن، جا ده‌لێت: په‌رسیار کردن بۆ لاشه‌یه به‌بی رۆح، وه نه‌مه‌ش این م‌ره وه ابن حازم وتوویانه، و قسه‌ی هه‌ردووکیشیان هه‌له‌یه.

نه‌مه‌ش قسه‌ی په‌رسیارکارانه: نایا سزای گۆر له‌سه‌ر دڵ و ده‌روون و لاشه‌یه؟ یاخود له‌سه‌ر دڵ و ده‌روونه به‌بی لاشه! یاخود له‌سه‌ر لاشه‌یه به‌بی دڵ و ده‌روون؟ وه‌یان دڵ و ده‌روون به‌شداری لاشه ده‌کات له‌خۆشی و نيعمهت و سزا و نازار یاخود نا؟.

نه‌م په‌رسیاره له‌شیخی ئیسلام کرا ده‌ریاره‌ی نه‌و مه‌سه‌له‌یه، ئیمه‌ش وه‌لامه‌که‌ی نه‌ومان له‌بیر ماوه جا وتی: به‌لکو سزا و نازارو نيعمهت و خۆشی له‌سه‌ر لاشه و ده‌روونه به‌کۆده‌نگی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، رۆح له‌نيعمه‌تدا ده‌بی‌ت و سزا و نازاریش به‌ته‌نیا جگه له‌لاشه، و نيعمهت و نازار و سزاش ده‌بینیت به‌لاشه‌که‌وه و لاشه‌ش په‌یوه‌ندی به‌رۆحه‌وه هه‌یه، جا نيعمهت و سزا له‌سه‌ریان ده‌بی‌ت له‌و حاله‌ته پیکه‌وه هه‌روه‌ک که‌وا رۆح ته‌نیا به‌لاشه.

نایا ده‌بی‌ت سزاو خۆشی بۆ لاشه بی‌ت به‌بی رۆح؟ نه‌مانه دوو وته‌ی به‌ناویانگن بۆ نه‌هلی حه‌دیس و سوننه‌و خاوه‌ن قسه‌که، له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا وشه‌ی ده‌گه‌من هه‌یه نه‌مه‌ش له‌قسه‌کانی نه‌هلی سوننه و حه‌دیسدا نییه.

به‌لام ده‌لێن: نه‌م شته له‌به‌رزه‌خدا نابیت، به‌لکو له‌کاتی هه‌لسانه‌وه له‌گۆردا ده‌بی‌ت، به‌لام نه‌مانه سزادانی لاشه به‌ته‌نها له‌گۆردا ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، ده‌لێن:

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

رۆحه کان له بهرزه خدا له خوشیدان یاخود له سزادان، به لām نه مانه ده رباره ی سزای گۆر
سیّ قسه ههیه:

بە گەمە: تنهها له سەر رۆحه.

دە گەمە: سزاکه له سەر رۆحه و له سەر لاشه کهش ده بێت به هۆکاری رۆحه که.

سەبب: سزاکه تنهها له سەر لاشهیه نه مهش قسه ی دووه مێش دێته پال نه مانه.

جا نه گەر قسه ی نهو سیّ کهسه ده گه نهانته زانی جا قسه ی دووه می ده گه نه کان
کهوا ده لێت: رۆح به تنهها له نیعمته و سزادا نابێت به لکو رۆح خۆی ژیا نه،
نه مهش به له نه هلی گو قتاره کانه له (المعتزله)^(١٢٣) (الاشعریه)^(١٢٤) کان وهك قاضي
أبی بکر و خه لکانی دیکه، نه مه رهت ده که نه وه کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی
له جهسته ده مینیتته وه، نه مهش وتهیه کی ناره وایه پیچه وانه ی هاوریکه به تهی نه ویش
أبو المعالی الجوبینی و خه لکانی دیکه.

به لکو به کتیب و سونهت و هاو دهنگی پێشه وایان سه لمی تراوه کهوا رۆح دوا ی
جیا بو نه وه ی له لاشه ده مینیتته وه، نهو له خوشیدا ده بێت یاخود له سزاو سازا ردا
ده بێت، فیهله سووفه ئیلا هییه کان بریار له سەر نه مه ده دن به لām گه رانه وه ی
لاشه کان رهت ده که نه وه، هه ندیکیان بریار له سەر گه رانه وه ی لاشه کان ده دن به لām
گه رانه وه ی رۆحه کان و له خوشی بوون و سزادانیان به لاشه ره ته ده که نه وه، هه ردو
ناخاوتنه که هه لئو گو مراییه.

ناخاوتنی کۆمه له سییه مه ده گه نه که که ده لێت: له ژیا نی بهرزه خدا خوشی و
سزای تیدا نییه، به لکو نه مه نابێت تا وه کو هه لسانی قیامه ته ی گه وره، و
موعه زیله کان و نه وانه ی وه کو نه وانه وهك ده لێن ئینکاری سزای گۆرو
نیعمه ته کانی ده کهن به پێی نه وه ی کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی له لاشه

(١٢٣) المعتزلة: نه مانه کۆمه لێکن له (أهل الکلام) نکۆلی له قهزاو قه ده ده کهن، وهك بواصل بن عطاء و هاو له کانی.

(١٢٤) الأشعرية: نه مانهش کۆمه لێکن له (أهل الکلام) وهك أبی الحسن الأشعري و هاو له کانی.

٩٦ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نامینیتیهوه، وه لاشهش لهناو گۆردا خۆشی و سزا نابینیت، جا هه موو نهو
کۆمه لانه سه بارهت به ژيانی به رزه خدا له گومراییدان، به لام نهوانه باشتن له
فدیله سروف و بیرمه نده کان، به وهی نهوان بریار له سهر قیامه تی گه وره ده ده ن.

(مردوو له خۆشی و ئاسووده یی دایه یاخود له نازارو نه شکه نجه ییدا)؟

جا کاتیك تهوه مه مرو ناخواتنه ناره وایانه ت زانی، بزانه کهوا مه زه بهی پیتشه و
پیشینه کان و پیارچا کان ده باره ی مردو نه گهر مرد له خۆشی یاخود سزادا ده بیت،
نهمهش بۆ رۆح و لاشه که نه نجام ده دریت، رۆحیش پاش جیا بونه وهی له لاشه
له خۆشیدایه یاخود له سزادایه، وه هندی جار به لاشه کهش ده گات و پیکه وه
له خۆشیدا ده بن یاخود سزا ده کیشن پاشان له رۆژی قیامه تی گه وره رۆحه کان
ده گهریتندرینه وه بۆ لاشه کان، وه له گۆره کانیاان هه لده ستنه وه بۆلای خودای گه وره و
میهره بان، گه رانه وهی لاشه کانیش کۆده نگه هیه له نیتوان موسلمان ه کان و
جووله کهو گا وره کاندایه.

(له حه دیسه کاندایه باسی سزای ناوگۆر هیه)

ته وهی باسمان کرد ده یسه لیتین و بریاری له سهر ده ده یسن، به لام تهو حه دیسانه ی
باس له سزای ناوگۆر مه سه له ی هه ردوو فریشته ی (منکرو نکیر) ده کهن، نه مانه
زۆر و مته واتیرهن کهوا له لایهن پتغمه مبه ره وه (صلواته) هاتوو هه روه که له هه ردوو
سه حیه که شدا هاتوو، له نیبنو عه باس کهوا پتغمه مبه ره (صلواته) به لای دوو گۆردا

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

تیپه‌ری و فەرمووی: (أَنْهَا لِيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِيءُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمُشِي بِالنَّمِيمَةِ).

واته: (ئەو دووانە سزا دەدرێن، سزا دانەكەشیان لەسەر شتیکی زۆر گەورە نییە یەكێکیان خۆی پاک پانە دەگرت لەكاتی میزکردن، بەلام ئەوێ دیکە دووزمانی دەکرد لەناو خەلكدا).

پاشان پیغەمبەر (ﷺ) داوای کرد گەلایکی تەری دارخورما بینن، جا کردی بەدوو بەش، فەرمووی: (لَعَلَّه يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَا) (۱۲۵).

واته: (بەلكو سزاكەیان لەسەر سوک ببی تاوێكو دوو گەلاكە وشك دەبنەو).

لە سەحیحی موسلمدا: لەزەیدی کوری ثابت دەگێڕتەو وتی: لەگەڵ پیغەمبەر (ﷺ) لەیستانێکی ئەوێ النجار بوون کەئەو لەسەر ئەسپەکی بوو، جا گوتی لەدەنگێکی گەورەبوو بەلایاندا تیپه‌ری، لەوێ چوار یان پینج یان شەش کەس بەخاک سپێردرا بوون و گۆرەکیان لەوێ بوو، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (مَنْ يَعْرِفُ أَصْحَابَ هَذِهِ الْقُبُورِ) واته: (کێ خاوەنی ئەو گۆرانه دەناسیت؟)

پیاویك وتی: من، فەرمووی: (فَمَتَى مَاتَ هَؤُلَاءُ؟) وتی: (ئەمانە کەمی مردوون؟) وتی: لەكاتی هاوبەش دانان بۆ خوداو بیتاوەیدا مردوون.

پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلِي فِي قُبُورِهَا، فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لِدَعَوْتَ اللَّهُ أَنْ يَسْمَعَكَ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ) واته: (ئەمانە لەگۆرەکیاندا تووشی تاقی کردنەو دەبن، جا ئەگەر ئێو ئەوانتان نەناشتبا داوام لەخودای گەورە دەکرد کە گوێتان لەسزاو نازاری گۆر بواوە کەوا ئیستا من گویم لێی).

پاشان رۆی کردە ئیمە و فەرمووی: (تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ) واته: (پەنا بگرن بەخودای گەورە لەسزای ناگر) وتیان: پەنا دەگرین بەخودای گەورە

(۱۲۵) مسلم: (۲۹۲).

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهسزای ناگر، فهرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهسزای گۆږ) وتییان: پهنا دهگرین به خودا لهسزای گۆږ، فهرمووی: (تعوذوا بالله من الفتن مآظهر منها وما بطن) واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهفیتنه و ناشوبه کان لهوهی دیارو ناشکرایه وه لهوهی نادیارو په نهانه)، وتییان: پهنا دهگرین به خودای گهوره لهفیتنه و ناشوب لهوهی دیارو ناشکرایه ولهوهی نادیارو په نهانه.

جا فهرمووی: (تعوذوا بالله من فتنة الدجال) ^(۱۲۶)، واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهفیتنه دهجال)، وتییان: پهنا دهگرین به خودای گهوره لهفیتنه دهجال. لهسه حیچی موسلمدا: له نهبی هورهیره وه، کهوا پیغه مبه ^{صلوات الله علیه} ده فره موویت: (إذا أحذکم من التشهد الأخير فلیعوذ بالله من أربع، من عذاب جهنم، ومن عذاب القبر، ومن عذاب فتنة الحیا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال) ^(۱۲۷).

واته: (نه گهر یه کیکتان له شه هاده هیتانی کوتایی تهواو بوو با پهنا به خودای گهوره میهره بان بگریت به چوارشت، لهسزای دۆزهخ، و لهسزای گۆږ، و لهسزای فیتنه ی ژیانی زیندوبوونه وه و مردن، وه لهسزای مه سیحی دهجال).

ههروه ها له سه حیچی موسلمدا له ئیبنو عهباس ده گیریته وه، کهوا پیغه مبه ^{صلوات الله علیه} فیتری نهو دو عایه ده کردین وه چۆن فیتری سووره تیکی ده کردین له قورئاندا: (اللهم أني أعوذ بك من عذاب جهنم، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة الحیا والممات، وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال) ^(۱۲۸).

^(۱۲۶) مسلم: (۲۸۶۷).

^(۱۲۷) سرچاره ی پیشرو: (۵۸۸).

^(۱۲۸) سرچاره ی پیشرو: (۵۹۰).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

واته: (خودایه من پهنا ده گرم بهتو له سزای دۆزهخ، و پهنا ده گرم بهتو له سزای گۆر، وه پهنا ده گرم بهتو له فیتنه ی زیندو بوونه وه و مردن، وه پهنا ده گرم بهتو له فیتنه ی مه سیحی ده جال).

له هه ردوو سه حیه که دا له ابی ایوب ده گێر یتسه وه ده لیت: پیغه مبهه (صلوات) له مال دهرچوو و روژیش له ناوا بووندا بو، جا گوئی له ده نگیک بوو نینجا فه رموی: (یهود تعذب فی قبرها) (١٢٩).

واته: (جووله که له گۆره که ی خۆی سزاو نازار ده چیت).

وه له دوو سه حیه که دا له عاتیشه وه (صلوات) وتی: پیره ژنیک له پیره ژنه جووله که کانی مه دینه هاته لای من، وتی: خاوه نی گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، وتی: منیش به درۆم خستنه وه نه موویست برۆای پینکه م، وتی: پیره ژنه که رویش، و پیغه مبهه (صلوات) هاته لای من وتم: نه ی پیغه مبهه ی خوا، پیره ژنیک له پیره ژنه کانی جووله که کانی مه دینه هاته لای من و سوپ سو له سه ر نه وه ی خاوه ن گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، پیغه مبهه (صلوات) فه رموی: (صدقت، انهم یعذبون عذاباً تسمعه البهائم کلها) (١٣٠).

واته: (راست ده کات، نه وان سزایه کی وا سزا ده درین هه موو گیانله بهرک گوئی لییه تی).

جا عاتیشه وتی: پیغه مبهه نه بینیه نیلا له پاش نوێژکردندا خۆی په نادده گرت به خودای گه وره له سزای گۆر.

وه له سه حیه ی نین جباندا له أم مبشر وتی: پیغه مبهه (صلوات) هاته لای من و فه رموی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (په نابگرن به خودای گه وره له سزای گۆر)، جا وتم: نه ی پیغه مبهه ی خوا نایا له گۆردا سزا هیه؟ فه رموی: (انهم

(١٢٩) سه رچاوه ی پیتشو: (٢٨٦٩).

(١٣٠) سه رچاوه ی پیتشو: (٤٨٦).

٩٥ ح لِلإِبن قَيْمٌ الْجَوْزِيَّةُ

ليعذبون في قبورهم تسمعه البهائم^(١٣١)، واته: (نهوان له گۆره کانیاندا سزاده درین و گیانله بهران گوئیان لییه).

عبدالحق الاشبیلی وتی: أبو الحکم کوری برخان کهوا یه کیکه له خاوهنی زانست و کاره چاکه کان ده لیت له نزیك شاری نیشبیلیه مردوویه کیان ناشت، کاتیک تهواویو له به خاکسپاردنی له لیواری گۆرستانه که دانیشست و قسه یان ده کرد، له نزیك نهوان ناژه لیتک ده له وهر، جا ناژه له که به خیرایی بۆلای گۆره که رۆیشت، گوئیه کانی بهرز کرده وه وه که نه وهی گوئی له شتیک بیت، پاشان رایکردو هه لآت، پاشان گه پرایه وه لای گۆره کهو گوئیه کانی بهرز کرده وه وه که نه وهی گوئی له شتیک بیت، پاشان هه لآت، جار له دواي جار نه مهی دووباره ده کرده وه.

نهو گوئی لی بوونه راسته و له سه ره دهنگی سزادراوان رووده ات، هناد بن الیسری له کتیبی الزهد ده لیت: وکیع بۆمانی گپرایه وه، نهویش له الاعمش، له شقیق، نهویش عانیشه عليه السلام وه له دایک و باوکی وتی: پیره ژنیککی جووله که هاته لای من، باسی سزادانی گۆری کرد منیش به درۆم خسته وه، جا پیچغه مبه ره عليه السلام هاته لای من و نه مه م بۆگپرایه وه، فهرمووی: (والذي نفسي بيده إنهم ليعذبون في قبورهم حتى تسمع البهائم أصواتهم)^(١٣٢).

واته: (سویند بهوکه سهی که گیانی منی به دهسته نهوان له گۆره کانیاندا سزا ده درین تاوه کو ناژه ل گوئی له دهنگه کانیانه).

جا وتم: حه دیسه کان له کاروباری قه بر زۆرن کهوا له هه ردوو سه حیه کهو سونه ته کاند هاتوو له البراء کوری عازب ده گپیتته وه پیغه مبه ری خوا صلواته فهرمووی: (المسلم إذا سئل في قبره فيشهد أن لا إله الا الله وأن محمداً رسول الله

(١٣١) سهیحی ابن حبان: (٣١١٥) و مستند أحمد: ٣٦٢/٦.

(١٣٢) مستند أحمد: ٢٠٥/٦.

قوله تعالى ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧) (١٣٣).

واته: (موسلمانيتك نه گهر له گۆره كهيدا پرسياړی ليکرا، شايه دی دا به وهی کهوا
هیچ په ستر او ټک و خودایهک نییه جگه له زانی (الله) نه بیټ و (محمد) یش نیردرای
خودایه، نهوا نم فهرموده یه ی خودای له سهر جیگیر ده بیټ: (خودای گه وره
نهوانه ی باوهریان هیتاوه پایه دار ده کات له سهر گوفتاری به جی و درووستیان
ده کات له ژیا نی ده ونیادا، له سهره مهرگ و قیامه تیشدا).

لهو حه دیسه دا رایده گه یه نیټ به گه رانه وهی رۆح بز لاشه کهو به ټیک شکاندنی
په راسوه کانی نه مهش نهوه ناشکرا ده کات کهوا سزا له سهر لاشه و رۆحه که یه
پیکه وه.

أبو هريره له غوونه ی حه دیه که ی البراء ریوايهت ده کات سه بارهت به کیشانی
رۆح و مه سه له ی خوځگوزهرانی و سزادانی، حه دیسه که شی له (مسند صحیحی)
أبی حاتم دا هاتوه: کهوا پیغه مبر^{صلوات} (عليه السلام) ده فهرمویت: (إن الميت إذا وضع في
قبره، إنه يسمع خلق نعالهم حين يولون عنه، فإن كان مؤمناً كانت الصلاة عند
رأسه، والصيام عن يمينه، والزكاة عن شماله، وكان فعل الخيرات من الصدقة والصلة
والمعروف والأحسان عند رجله، فيؤتي من قبل رأسه، فتقول الصلاة: ماقبلي
مدخل، ثم يؤتي من يمينه فيقول الصيام: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من يساره
فتقول الزكاة: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من قبل رجله فيقول: فعل الخيرات من
الصدقة والصلة والمعروف والأحسان، ماقبلي مدخل، فيقال له: إجلس فيجلس قد
مثلت له الشمس وقد دنت للغروب، فيقال له: هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول
فيه، وماذا تشهد به عليه؟ فيقول: دعوني حتى أصلي، فيقولون: إنك ستصلي،
أخبرنا عما نسألك عنه، أرايت هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول فيه وماتشهد

(١٣٣) مسلم (٢٨٨١) و مسند احمد: ٩١/٤.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

عليه؟ فيقول: محمد، اشهد أنه رسول الله جاء بالحق من عند الله، فيقال له: على ذلك حييت وعلى ذلك مت وعلى ذلك تبعث إن شاء الله ثم يفتح له باب الى الجنة، فيقال له: هذا مقعدك وما أعد الله لك فيها فيزداد غبطة وسروراً ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً وينور له فيه، ويعاد الجسد لما بدىء عنه، وتجعل نسمة في النسم الطيب وهي طير تعلق في شجرة الجنة) قال: فذلك قول الله تعالى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧).

وذكر في الكافر ضد ذلك الى أن قال: (ثم يضيق عليه في قبره الى أن تختلف فيه أضلاعه، فتلك المعيشة الضنك التي قال الله تعالى: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ١٢٤) (١٣٤).

واته: (مردو نهو کاتهی له گزره کهی داد نه ریئت، له کاتی کدا نهو گوئی له ده دهنگی نهعله کانه کهوا به جیی ده هیلن، جا نه گهر مردوه که نیماندارییئت نهوا نویژ له لای سه ری ده بیئت، و رۆژو له لای ده سته راستی ده بیئت، و زه کات له لای ده سته چه پی ده بیئت، وه کارو کرده وه چاکه کان له سه ده قه و په یوه نندی خزمايه تی و چاکه و چاکه کاری له لای پییه کانی ده بیئت، نینجا فریشته له لای سه ری وه بۆی دیت، نویژ پیی ده لیئت: له لای من ده رگای هاتنه ژووره وه نییه، پاشان له لای راستیه وه بۆی دیت رۆژوو پیی ده لیئت له لای من ده رگای هاتنه ژووره وه نییه، پاشان له لای چه پییه وه بۆی دیت زه کات پیی ده لیئت له لای من ده رگای هاتنه ژووره وه نییه، پاشان له لای پییه کانییه وه بۆی دیت جا کارو کرده وه خیر له سه ده قه وه په یوه نندی خزمايه تی و چاکه و چاکه کاری پیی ده لیئت له لای من ده رگای هاتنه ژووره وه نییه، نینجا فریشته کان پیی ده لیئن: دانیسه نه ویش داد نه نیشتی، جا پیی ده لیئن: نه ویاوهی که نیردراوه بۆ ناوتان چی ده لیئت ده رباره ی، وه چ شایه دیک ده ده ی له سه ری؟ نه ویش ده لیئت لیم گهرین با نویژ بکه م، نهوانیش پیی ده لیئن تۆ له مه ودوا

(١٣٤) مسند أحمد: ٣٤٧، و صحیح ابن حبان: ٣٧٩/١.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

نوڤڙ ده کھيت به لَام وه لَامان بده ره وه سه بارت به وانهی پرسارت لی ده کھین، نایا نه وپیاوهت بینیه کله ناوتاندا بوو وه چی دهر بارهی ده ټیټ، وه چ شاهیدییه که ده دهی له سهری؟ جا ده ټیټ: نهو (محمد) ه و شاهیدی ده ده م که نهو نیر دراوی خودایه، له لایمن خودای گه وره میهره بانه وه به هق بۆمان هاتوه، پیی ده ټیټ: تو له سهر نه م کارو کرده وانه زیات له سهر نه مهش مردوی وله سهر نه مانهش گهر خوا هز بکات زیندو ده بیته وه، پاشان له گۆره کهیدا دهر گایه کی له به هشت بۆ ده کریته وه، پیی ده ټیټ: نه مه جیگای تویه کهوا خودای گه وره بۆتی ناماده کردوه جا خو شی و شادمانی بۆ مردوه که زیاتر ده بیټ، پاشان گۆره کهی بۆ فراوان ده کریت هفتا گز به هفتا گز و بۆشی رووناک ده کریته وه، و لاشه کهی ده گهر ټندریته وه بۆ نهو خاکه کی یه که مین جار لیی دروست کراوه، وه رۆحه کهی ده خریته ناو رۆحی پاک نهویش بالنده یه که چلاوچل ده کات به سهر دره خته کانی به هه شته وه...

وتی: جا پیغه مبه ر(عليه السلام) نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷) واته: (خوای گه وره نه وانهی باوه ریان هتیاوه پایه دارده کات له سهر گوفتاری به جی و دروستیان ده کات له ژیا نی دنیا دا، له سهر مرگ و قیامه تیشدا).

وه له بارهی کافریش پیچه وانه وه دژی نه مه باسی کردوه تاوه کو پیغه مبه ر(عليه السلام) فهرمووی: پاشان گۆره کهی له سهر ته سک ده بیته وه تاوه کو په راسو وه کانی له دواوه تیک ده شکیتیت، نا نه مه یه نه وژیانه تنگ و ناخو شی که خودای گه وره له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ۱۲۴) واته: بیگومان بۆنه و جوړه که سانهی ژیا نیکی ترش و تال و ناخو ش پیش دیت و له رۆژی قیامه تیشدا به کویری هشری ده کهین).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

له صحیحی ابن ابی حاتمدا: له أبی هورهیره وه دهلّیت: پیغمبهری خوا (صلی الله علیه و آله) ده فرمویت: (إذ قبر أحدکم أو الانسان أتاه ملکان أسودان أزرقان العین یقال لأحدهما: النکر وللآخر النکیر، فیقولان له: ما کنت تقول فی هذا الرجل محمد (صلی الله علیه و آله)؟ فهو قائل ما کان یقول، فإن کان مؤمناً قال: عبدالله ورسوله، أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله، فیقولان له إن کنا نعلم أنك تقول ذلك ثم یفسح له فی قبره سبعون ذراعاً فی سبعین ذراعاً، وینور له فیه، ویقال له: نم، فیقول: أرجع الی اهلی ومالی فأخبرهم فیقولان: نم کنومة العروس الذی لا یوقظه إلا أحب اهله الیه، حتی یبعثه الله من مضجعه ذلك، وإن کان منافقاً قال: لا أدري، کنت أسمع الناس یقولون شیئاً، فکنت أقوله فیقولان له: کنا نعلم أنك تقول ذلك، ثم یقال للأرض: التئمی علیه فتلتئم علیه، حتی تحتلف فیه أضرأعه، فلا یزال معذباً حتی یبعثه الله من مضجعه ذلك) (١٣٥).

واته: (کاتیک یه کیکتان یان ناده میزادیک ده خریته ناو گۆره وه دوو فریشته ی ره شی چاو شین دین بۆ لای یه کیکیان ناوی (منکر) نهوی تر ناوی (نکیر) نهویش پییان دهلّیت: چی له باره ی نهو ییاه وهلّیت که ناوی (محمد) ه؟ جا نه گهر نیماندار بیت نهوا دهلّیت: شاهیدی ددهم کهوا نهو بهندهو نیردراوی خودایه، (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله) جا پیتی دهلّین: نیمه ده مانزانی تۆ وادهلّیت، پاشان گۆره که ی بۆ فراوان ده بیت حه فتا گهز به حه فتا گهز، بۆی رووناک ده بیت ه وه، و پیتی دهلّین: بخه وه، جا دهلّیت: ده گهریمه وه ناو خزم و کهس و کاره کهم و خبه ریان ددهم ی، پیتی دهلّین: بخه وه وهک خهوی زاوا کهوا کهس خبه ری ناکاته وه ته نهوا خو شه ویسترین کهسی نه بیت، تا وه کو خودای گه وه له گۆره کهیدا زیندووی ده کاته وه، جا نه گهر مردو وه که مونافیق و دوروو بیت دهلّیت: نازانم، گویم لیسوو خه لکی شتیکیان له باره یه وه دهووت، منیش نهو ی دهلّیم، جا دوو فریشته که پیتی

(١٣٥) سنن الترمذی: (١٠٧١) و شرح الصدر: ١٨٦.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

دهلین: نیمه دهمانزانی تو واده لیت، پاشان به زهوی دهلین: بیگوشه و له سهری تنگ ببه جا زهوی دهیگوشیت و له سهری تنگ ده بیت، تاوه کو په راسووه کانی له دواوه تیک ده شکیتیت، نهم سزایه دووباره ده بیتسه وه له سهری تاوه کو خودای گه وره له گزپه کهیدا زیندووی ده کاته وه) .. وه نهمه ش روونده کاته وه کهوا لاشه سزا و نازار ده کیتیت.

له ابی هورهیره وه: کهوا پیغه مبر (عليه السلام) فهرموویه تی: (إذا احتضر المؤمن أتت الملائكة بحريرة بيضاء فيقولون: أخرجي أيتها الروح الطيبة راضية مرضياً منك الى روح ورب يحان ورب غير غضبان، فتخرج كأطيب من ریح المسك حتى أنه ليناوله بعضهم بعضاً حتى يأتوا به باب السماء، فيقولون: ما أطيب هذه الريح التي جاءتك من الأرض، فيأتون به أرواح المؤمنين فلهم أشد فرحاً به من أحدكم بغائبه يقدم عليه، فيسألونه ماذا فعل فلان؟ قال: فيقولون: دعوه يستريح فإنه كان في غم الدنيا، فإذا قال: أتاكم فيقولون: إنه ذهب به الى أمه الهاوية، وإن الكافر إذا احتضر أتته ملائكة العذاب بسمح، فيقولون: أخرجي مسخوطاً عليك الى عذاب الله، فتخرج كأنك ریح جيفة حتى يأتوا به باب الارض فيقولون فما انت هذه الروح حتى يأتوا به أرواح الكافر) (١٣٦).

واته: (کاتیک نیمانداریک خه ریکه ده مریت فریشته کان به تاوریسمی سپیه وه دین بولای و پئی دهلین: وهره دهره وه نهی رۆحی پاک رازیکراوبه و خواش لیت رازیبه بۆ رۆحیک و بهو ره بجانیه له به ههشتدایه وه خوایه که تووره نییه لیت، جا رۆحه که دیته دهره وه له بونی میسک بۆن خوشتره تاوه کو فریشته کان ده ستاودهستی پتده کهن و دهیبه نه دهرگای به ههشت، جا دهلین: نهم بۆنه خوشه چیه که له زهوی هیناواتانه، نینجا رۆحی نیمانداران دینه لای و کهوا زۆر دلخۆشن بهیه کیک که ونبووه لایان و ده چنه لای، پرسیارى لى ده کهن: فلان کهس چی کردووه؟ وتی:

(٣٦) مسند احمد: ٣٦٤/٢، و سنن النسائي: ٨/٤.

٩٧ ح لِلإِن قِيمُ الْجُورَةِ

پیتی ده‌لین: لیتی گه‌پین با پشوو بدات چونکه نهو له‌غه‌می دونیادا رزگاری بسوه، نه‌ویش وه‌لامیان ده‌داته‌وه نهو براوه بۆ جی‌گه‌ی خۆی لای نه‌هلی دۆزه‌خ، نه‌گه‌ر کافر‌یکش خه‌ریکه ده‌مریت نه‌وا فریشته‌ی سزا دیته لای که زۆر روو‌گرزو تووندوتیژن پیتی ده‌لین: وه‌ره ده‌ره‌وه بۆ رق و توور‌ه‌یی و سزای خودا، جا رۆحه‌که دیته ده‌ره‌وه به‌بۆنیتیکی زۆر ناخۆش تاوه‌کو ده‌یبه‌نه‌وه سه‌رزه‌وی جا پیتی ده‌لین: نه‌و رۆحه‌ بیه‌ن بۆلای رۆحی کافره‌کان).

النسانی له (سنن) ده‌که‌یدا له‌حه‌دیسینیکی عبدالله ی کوری عمر (رضی الله عنه) ریوایه‌تی کردوه، که‌وا پتغه‌مبه‌ر (عليه السلام) فه‌رموویه‌تی: (هذا الذي تحرك له العرش وفتحت له ابواب السماء وشهد له سبعون ألفاً من الملائكة لقد ضَمَّ ضَمَةً ثُمَّ خرج منه) قال النسانی یعنی سعد بن معاذ ^(١٣٧).

واته: (ئانه‌مه نه‌و که‌سه‌یه که خودای گه‌وره عه‌رشى بۆ هیتایه له‌رزوه ده‌رگا‌کانی ناسمانی بۆ کرایه‌وه و هه‌فتا هه‌زار فریشته له‌گه‌ل جه‌نازه‌که‌یدا ناماده‌بوون پاشان گۆره‌وشار دراو له‌دوا‌ییدا رزگاری بوو). .. النسانی ده‌لیت و اتاکه‌ی سه‌عدی کوری معاذه.

وه له‌حه‌زه‌تی عاتیشه‌وه ریوایه‌ت کراوه ده‌لیت: پتغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) فه‌رموویه‌تی: (للقبر ضغطة لو نجا منها أحد لنجا منها سعد بن معاذ) ^(١٣٨).

واته: (بی‌گومان گۆر پال‌ه‌په‌ستۆو گوشینیتیکی هه‌یه گه‌ر که‌سینک له‌و گوشینه رزگاری بوايه نه‌وا سه‌عدی کوری موعاز ده‌بوو رزگاری بیت).

وتی: عبده بۆ نیت‌می گیرایه‌وه، له‌ عبدالله کوری عمر، نه‌ویش له‌ نافع ده‌لیت: پیتی راگه‌یاندووم که جه‌نازه‌ی سه‌عدی کوری موعازی بینوووه هه‌فتا هه‌زار فریشته

^(١٣٧) سنن النسانی: ١٠٠/٤.

^(١٣٨) مسند أحمد: ٥٥/٦.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

ناماده‌ی بوو هرگیز دانه‌به‌زیوونه سه‌رزه‌وی، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیی راگه‌یاندم و فهرمووی: (لقد ضم صاحبکم فی القبر ضمة) ^(۱۳۹).

واته: (هرئیس‌تا هاوه‌له‌که‌تان له‌گۆره‌که‌یدا گۆره‌وشار درا).

شعیب بۆمانی گۆرایه‌وه، له‌ ئیبن دینار، نه‌ویش له‌ ابراهیم الغنوی، نه‌ویش له‌ پیاوئیک وتی: له‌لای عایشه‌ بووم (ﷺ) جه‌نازه‌ی مندالیکی بچووک تیپه‌ری، عایشه‌ گریا، پی‌م وت، نه‌ی دایکی ئیمانداران بۆچی ده‌گری؟ وتی: بۆ نه‌م منداله‌ گریام و به‌زه‌یم پێدا هاته‌وه‌ له‌گۆره‌و شار کردنی گۆره‌که‌ی ^(۱۴۰).

(سزای گۆر هه‌ق و ره‌وایه‌ له‌لای نه‌هلی سوننه‌)

نه‌مه‌ش وه‌ك سوننه‌تێکی سه‌حیح و راست پێویست ده‌بی، له‌نیوان نه‌هلی سوننه‌دا یه‌كه‌ده‌نگیه‌ك هه‌یه‌ و هه‌موویان كۆكن له‌م باره‌یه‌وه‌، المروزی ده‌لێت: أبو عبدالله وتی: سزای گۆر هه‌قه‌ ئینکاری و نكۆلی لی ناكات ته‌نها نه‌وانه‌ی گومران و خه‌لكی گومرا ده‌كه‌ن.

حه‌نبه‌ل وتی: به‌ ابی عبدالله م ووت له‌باره‌ی سزای گۆر وتی: هه‌دیسی سه‌حیح هه‌یه‌و باوه‌رمان پێیه‌تی، و پریاریشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ین، نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) هاتوه‌، نه‌وا پالپشتیه‌کی باشه‌ و دانی پیا ده‌نیین، جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوه‌ و ئیتمه‌ ره‌تمان کرده‌وه‌و داغان پیا نه‌نا نه‌وا فه‌رمانیکی خوای گه‌وره‌مان ره‌ت کردۆته‌وه‌، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُم الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ (الحشر: ۷).

^(۱۳۹) طبقات ابن سعد: ۳/ ۳۴۰.

^(۱۴۰) شرح الصدور: ۱۴۹.

۹۹ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

واته: (جا نهوهی پیغه مبهه پئی به خشییون وهری بگرن، ههه فرمانییکی پیدان به گویی بکهه).

پیم وت: نایا سزای گۆر ههقه؟ وتی: بهئی ههق و رهوایه، سزا و سازار دهه ریین له گۆره کاندای، وتی: گویم له آبا عبدالله بوو دهیووت: باوه رمان ههیه به سزای گۆر و به ههردوو فریشتهی (منکرو نکیر) وه بهندهش له گۆره کهیدا پرسیری لئی دهه کریت جا له گۆردا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷).

واته: (خوای گهوره نهوانهی باوه ریان هیناوه پایه دار دهکات له سهه گوفتاری بهجی و درووستیان دهکات له ژبانی دونیادا، له سهه ره مهرگ و قیامه تیشدا).

أحمد القاسم وتی: نهی آبا عبدالله نایا به منکر و نکیر دان پیا دهنیی ههروهه له سزای گۆر ریوایهت کراوه؟ وتی: پاک و بیگهردی بۆ خودای میهره بان به لئی بهوشیویه بریاری له سهه دهه دین و ناواش ده لئین، وتم: هه ره بهوشیه زاره ده لئیت: منکر و نکیر یا خود ده لئیت ههردوو فریشته که؟ وتی: منکر و نکیر، وتم: نهوان ده لئین: له ده دیسدا منکر و نکیر نییه، وتی: نهو ناوایه به مانای: نهوان ههردووکیان (منکر و نکیر) ن.

به لām بیرو بۆچوون و ناخاوتنه کانی نه هلی بیدعه، گوهرپاکان جا أبو الهزیل والمرسیبی ده لئین: هه ره که سیک له ریگای ئیمان چروه ده رهوه، نهوا له نیتوان ههردوو (نفخه) فوهه که سزا دهه رییت، وه مه سه لهی ناوگۆر لهوانیه بکهویتته نهوکاته.

الجبائی و کوره کهی وه البخلی سزای ناوگۆر ده سه لئین، به لām له سهه ئیمانداران ره ده که نهوه، به لām له سهه نهوانهی تا هه تایین وهه کافره کان و گوهرپاکان بریاری له سهه دهه دن.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

زۆر له موعتەزىله كان ده‌لێن: ناییت فریشتەکانى خودا به منکر و نکیر نایبریت، چونکه منکر به مانای ئەو کەسە دیت له کاتى پرسیارکردن شت دووباره ده‌کاته‌وه و زمانى ده‌گیرى، وه نکیر به مانای فریشتەى توندو تیژ و رەق و توورەن. الصالحى و صالح ده‌لێن: سزای گۆر له‌سەر کەسى ئیماندار له‌سەر لاشەیه به‌بى گەپاندنە‌وه‌ى رۆحه‌کەى بۆ لاشەکه، و مردووش ده‌کرى نازار بکیشى و هه‌ست بکات و بزانیته‌ى به‌بى رۆح، ئەمەش بۆچوونى کۆمه‌لێکن له الکرامیه^(١٤١).

هه‌ندیک له موعتەزىله كان ده‌لێن: خودای پاک و بیگهره‌ى مردووه‌کان له‌ناو گۆره‌کانیاندا سزا ده‌دات، و ئیش و نازار به‌سه‌ریاندا رووده‌دات به‌لام ئەوانه هه‌ست پێناکه‌ن، جا ئەو کاته‌ى زیندوو بوونه‌وه هه‌ست به‌و ئیش و نازاره ده‌که‌ن، ده‌لێن: نمونه‌ى سزادانى مردووان وه‌ک نمونه‌ى سه‌رخۆشان و بێهۆشانه کاتیک لییان ده‌دریت هه‌ست به‌ ئیش و نازاره‌که‌ ناکه‌ن، جا ئەو کاته‌ى ئەقله‌که‌یان گه‌رايه‌وه سه‌ریان هه‌ست به‌ ئیش و نازارى لێدانه‌که ده‌که‌ن.

هه‌ندیک له‌وانه‌ش یه‌کسه‌ر سزای ناوگۆر رەت ده‌که‌نه‌وه دانى پێدا نانی و وه‌ ضرار کۆرى عمرو یحیی کۆرى کامل، ئەمەش بۆچوونى المریسییه، وه ئەم ناخاوتنانه‌ش ناخاوتنى شه‌رمه‌زاران و گۆمراوانه.

(سزای گۆر ئەو کەسەى شایانیه‌تى ده‌ستى ده‌که‌ویت)

ئە‌وه‌ى ده‌یته‌ بزانیته‌ که‌وا سزای ناوگۆر سزای به‌رزەخه، جا هه‌رکەسى مرد و شایه‌نى سزایته‌ ئە‌وا پشکى ئە‌و سزایه‌ى به‌رده‌که‌ویت، هه‌تا ئە‌گه‌ر درنده‌ش لاشه‌ى خواردیته‌ یاخود سووتا‌یته هه‌تا ئە‌گه‌ر بوویته‌ خۆله‌میش، و هه‌تا ئە‌گه‌ر له‌گه‌ڵ هه‌وادا په‌رت و بلاو بیته‌وه، یاخود رەق بوویته‌، یاخود له‌ده‌ریادا نقوم کرایته‌

(١٤١) الکرامیه: حاره‌لانى عه‌د کۆرى که‌رامن له (٢٥٥)ک له‌دا‌یک بووه، ئەمەش له‌کۆمه‌لانى دا‌هینانى یه‌دعه‌ن له‌نیلام.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

نەوا رۆح و لاشەکە ی دەگاتەوێ یەک سزاکە دەیانگاتی هەر وەک لە گۆرەکانیان
دابیت.

لەسەحیحکی بوخاریدا: لە سمرە ی کوری جندب گیرایەو و وتی: کاتیک
پتەمبەر (ﷺ) نوێژی تەواو دەکرد رۆی خۆی بۆلای نێمە وەر دەگیرا و
دەیفەرموو: (من رأی منکم اللیلۃ رؤیا؟) واتە: کی لە نێو ئەمشەو خەونی
بینیوە؟ وتی: ئەگەر کەسێک خەونی بدیتایە دەگیرایەو، جا دەیفەرموو:
(ماشاء اللہ) رۆژێک پرسیاری لیمان کرد فەرمووی: (هل رأی أحد منکم رؤیا؟)
واتە: (ئایا کەس لە نێو خەونی بینیوە؟) وتمان: نەخێر..

فەرمووی: بەلام من ئەمشەو بینیم دوو پیاو هاتن بۆلام و دەستیان گرتم، منیان
برد بۆخاکی پەرۆز، بینیم پیاویک دانیشتبوو، و پیاویکیش وەستابوو ناسنیک
قولابی بە دەستەو دەبوو دەیکرد بە لاشەویلاکیدا و هەڵیدەقلێشاندا پاشان دەبخستە
سەر ئەلای تری بە هەمان شێوە چی لەو لایە ی کردبوو ئەولایەشی والی دەکرد، تا
لایەکی والی دەکرد لاکە ی تر چاک دەبۆو و بەردەوام ئەولاو ئەولای هەڵدەقلێشاندا،
وتم ئەمە چییە؟ وتیان: پەرۆ..

جا رۆشتین تاکو گەیشتی ئە پیاویک پال کەوتبوو و پیاویکیش بەسەر یەو
وەستابوو تاشە بەردێکی بە دەستەو بوو دەیکێشا بەکەللە ی سەریدا و بەردەکە بەر
دەبۆو و دەرۆشت لەبەر سەختی پیاکێشانە کەدا، سەری دوو پارچە دەکرد و خۆنی
لی دەردەچوو پیاو کە دەچوو بەردەکە ی دەهێنایەو و سەری وەک خۆی لی
دەهاتەو، دیسانەو بەردەکە ی دەکێشا بەسەری خۆیدا و بەردەوام ئەو کارە ی
دووبارە دەکردەو، وتم: ئەمە چییە؟ وتیان: پەرۆ..

جا رۆشتین گەیشتی ئە شوێنیک وەک تەنور و ابوو سەرەو ی تەسک بوو و
خوارەو ی فراوان بوو لە ژێرەو ناگریان پێو دەنا، بینیم پیاوان و ئافەرەتانی رۆتی
تێدابوو، لە ژێرەو ناگریان پێو دەنا و کاتیک لیان نزیک دەبۆو بەرز دەبونەو

٩٩ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

خەريک بوو لەتەنووړه که بېته دەر وه کاتیک ناگره که دامرکايه وه دهگهړانه وه، جا وتم: ئەمه چييه؟ وتييان برؤ...

جا رۆشتين تا گهيشينه رووباريک لهخوين پياويک لهناوهراستی رووباره که وهستاوو و پياويکيش لهقەراغی رووباره که کۆمهليک بەردی لهبەر دەستياوو، جا ئەوپياوهی لهناهراستی رووباره که بسو بۆلای پياوه که دههات و دهيوست بېته دەر وه پياوه کهش بەردیکی گهورهی دهخسته ناوده می، جا پياوه که تقووم دهسو بۆناو ناوه که ههروهک پيشوو، ههركاتی دهيوست بېته دەر وه پياوه که بەردیکی دهخسته ناوده می و دهیگهړانده شوینی خوئی، جا وتم: ئەمه چييه؟ وتييان: برؤ... جا فەرمووی رۆشتين تا گهيشينه باخیکی سهوز کهوا دارو درهختی گهورهی تیدابوو، لهبن داره گهوره که پياويکی پيرو کۆمهليک مندالی تیدا بو، پياويک لهتريک داره که ناگریکی بهدهستهو بو دايدەگيرساند، پاشان منيان بەرزکرده وه و بردميانه ناو خانوويه کهوه شوینی وا خۆشم ههريگيز نه بينيبو، که چه ندمنال و پيریکی تیدابو، پاشان منيان بەرزکرده وه و بردميانه خانويه کی دیکه کهوا لهو خۆشتر و جوانتر بو، وتم: نيوه منتان زۆر گهړان و سووران پيم بلين ئەوانه ی بينيم، وتيان: بهائی ئەوهی قوولایي له شه ويلگه ی دهچه قيتراو ههليه قليشانده ئەوه کابرايه کی درۆزن بو پرپاگهنده ی درۆی بلاو دهکرده وه، وه ئەو درۆيه لهوه وه بلاو دهبۆوه تا دهگهيشته شوينايی دوور، جا بهو شيوهيه ی لی دهکريت تا رۆژی قيامهت.

ئەو پياوهی تاشه بەرده که ی له کهله سهری دهدا ئەوه پياويک بو خواي گهوره قورئانی فيرده کرد جا به شهو دهخوت، که رۆژ دهبۆوه هيچی لی نه دهزانی، و به رۆژ کاری پينده کرد، ئەوکاره دهکات تا رۆژی قيامهت.

وه ئەوهی بينيت لهناو تەنووړه که ئەوانه پياوان و ئافرهتانی زيناکاربوون، وه ئەوهی بينيت لهرووباره کهدا ئەمانه ريباخۆر بوون.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

وہ ئەو پیاوہ پیرە ی لە ژێر دارە کە بو ئەو ئیبراھیم بو (ع) ئەو منداڵانەش منداڵی خەڵک بوون، و ئەکەسە ی ناگری بڵێسە دەدا ئەو دەرگەوانەکانی دۆزەخ بو، وە یە کەم مالا کە چوویتە ناوی ئەو جینگای بارەپدارانە بە گشتی، مالا کە ی دیکە کە یینیت جینگای شەھیدەکانە، منیش جویرائیلەم، وە ئەوێش میکانیلە.. جا وتی سەرت بەرزکەوێش سەرم بەرز کردووە کۆشکیکی گەورەم بیینی وە ک پەلە هەورێکی سپی، وتیان: ئا ئەو جینگای تۆیە، وتم: لێمگەرێن با بچمە ناوی، وتیان: هەندێک لە تەمەنت ماوێ هێشتا تەواوت کردووە، جا هەرکاتێک تەواوت کرد دێیە ناو جینگای خۆت (١٤٢).

ئەمەش دەقیەکە لەسزای بەرزەخدا جا خەونی پیغەمبەرەکان و ژبانی زیندو هاوشتیوەن لەهەمان کارو فەرماندا.

الطحاوی باسەدە کات و دەلێت: ابن مسعود گێڕایەوێ لە پیغەمبەر (ع) کەوا فەرموویەتی: (أمر بعبد من عبد الله أن يضرب في قبره مائة جلد، فلم يزل يسأل الله ويدعوه حتى صارت واحدة، فأمتلاً قبره عليه نارا، فلما ارتفع عنه أفاق، فقال: علام جلدتوني؟ قالوا: إنك صليت صلاة بغير طهور، ومررت على مظلوم فلم تنصره) (١٤٣).

واتە: (فەرماندرا یە کێک لەبەندەکانی خوا سەد جەلدە ی لێبدرێت لە گۆرە کەیدا، ئەو مردووێ لەخودا دەپاراپایەوێ تا بۆی کرا بەیەک جەلدە، کەلێی درا، گۆرە کە ی بوو یەک پارچە ناگر بەسەریدا، کاتی هۆشی هاتەوێ خۆی، وتی: بۆ جەلدەتان لێدام؟ وتیان: چونکە تۆ نوێژیکت کرد بەبێ دەست نوێژ، و بەلای مەروۆکی ستم لێکراو رەت بوویت و سەرت نەخست).

(١٤٢) مسلم (٢٢٧٥) ومسنند أحمد: ١٤/٥.

(١٤٣) شرح الصدر: ٢٢٨.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

البیهقی له‌حه‌دییکی الربیع بن انس باسی ده‌کات و ده‌گیتیه‌وه، له‌ اُبی العالیه، نه‌ویش له‌ نه‌بو هوریه، له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه و آله) سه‌بارت به‌و نایه‌ته: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ (الاسراء: ١) واته: (پاکی و بیگهردی و ستایش بۆ نه‌و زاته‌ی که شه‌ورپه‌وی کرد له‌به‌شیک‌ی که‌می شه‌ودا به‌به‌نده‌ی خۆی محمد).

که‌وا فهرمووی: نه‌سپیکیان بۆی هیتنا سواری سه‌ریشتییان کرد، ههر هه‌نگاوێکی به‌نه‌ندازه‌یی بینینی چاو بو، وه‌ هه‌زه‌تی جوهریلیشی له‌گه‌لدا بو گه‌یشتنه‌ لای قومیک به‌رۆژێک ده‌یانچاند، وه‌ به‌رۆژێک ده‌یان دووریه‌وه، ههرچه‌ندی ده‌یان دووریه‌وه وه‌ک خۆی لی ده‌هاته‌وه، جا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و آله) فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جوهریل نه‌وانه‌ کیتن؟) وتی: نه‌مانه‌ خه‌باتکارن له‌پیناوی خوادا، خوای گه‌وره‌ به‌حه‌وت سه‌د چاکه‌ بۆیان زیاد ده‌کات ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (سبا: ٣٩) واته: (نیوه‌ش ههرشیتیک ده‌به‌خشن نه‌و زاته‌ جیتی پر ده‌کاته‌وه، چونکه‌ نه‌و خواپه‌ چاکترین رزق و رۆزی به‌خشه‌).

پاشان به‌لای قومیکدا تپیه‌رین سه‌ری خۆیان له‌تاشه‌ به‌رده‌کان ده‌داو شه‌قیان ده‌کرد و ههرکاتی خۆیان به‌رزه‌کرده‌وه وه‌کو خۆی لی ده‌هاته‌وه، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جوهریل نه‌وانه‌ کیتن؟) وتی نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن سه‌ریان گرانه‌ له‌نوێژکردن.

پاشان به‌لای قومیکدا تپیه‌رین له‌پیشه‌وه‌یان داخ ده‌کران، و له‌دواوه‌یان داخ ده‌کران، هاواریان ده‌کرد وه‌ک چۆن ناژه‌ل هاوارده‌کات له‌سه‌ر دره‌ختی درکاوی و دره‌ختی زه‌قوم که‌ تالترین دره‌خته‌ له‌دۆزه‌خ ده‌ژیان و له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌ گه‌رمانه‌ی که‌به‌ناگری دۆزه‌خ داخراون وه‌ستابوون، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جوهریل نه‌وانه‌ کیتن؟) وتی: نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن له‌پاره‌و پوولی خۆیان سه‌ده‌قه‌و به‌خشش ناده‌ن، به‌لام خودا زولمیان لی ناکات، خودای گه‌وره‌ سته‌م له‌به‌نده‌ی خۆی ناکات.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاشان بهلای قەومێکدا تێپەرین لەنیوان دەستەکانیاندا هەندیک گۆشتی پاک و هەندیک گۆشتی پیس هەبوو، جا لەگۆشتە پیسەکیان دەخواردو وازیان لە گۆشتە پاکەکە دەهێنا، جا فەرمووی: (یا جبریل من هۇلاء؟) واتە: (ئەو جوبریل ئەوانە کێن؟) وتی: ئەوانە ئافرەتی ھەلەلایان ھەبە کەچی دەچن بەلای ئافرەتانی پیس و تەبەیان لایان دەمێننەو.

پاشان بەلای قەومێکدا تێپەرین لێویان بەمەقاشی ناسن پارچەپارچە دەکرا، گۆشتیان لێدەکرایەو ھەرچەند جارەو گازی لێدەگرت وەک و خۆی لێدەهاتەو، فەرمووی: (یا جبریل ما ھذا؟) واتە: (ئەو جوبریل ئەمە چییە؟) وتی: ئەوانە وتارییانی فیتنەو ئاشووب گیرن.

پاشان چوو ھەر کوونیککی بچووک رووناکییەکی گەرەو لێ دەھاتە دەرەو، جا رووناکییەکە دەیویست بچیتەو ناو کونەکە وەک چۆن لێی ھاتبوو دەرەو بەس ناتوانیت، فەرمووی: (یا جبریل ما ھذا؟) واتە: (ئەو جوبریل ئەمە چییە؟) وتی: ئەو پیاویکە قسەیک دەکات و لێی پەشیمان دەبێتەو، جا دەیویت بیگیریتەو بەلام ناتوانیت^(١٤٤).

وہ له (سنن)ی أبی داود لەھەدیسێکی ئەنەس کۆری مالیکدا دەگیریتەو: کەوا پیغەمبەر(ﷺ) فەرموویەتی: (لما عرج بي مررت بقوم لهم أظفار من نحاس يخشون وجوههم وصدورهم، فقلت: يا جبريل من هؤلاء؟ قال: الذي يأكلون لحوم الناس ويقعون في أعراضهم)^(١٤٥).

واتە: (کاتی بەرزکرامەو بۆ ئاسمان بەلای کەسانیکدا تێپەریم نینۆکەکانیان لە مس درووستکراو دەمرچاو و سنگیان پێ دەپنێو، جا وتم: ئەو جوبریل ئەوانە

^(١٤٤) جمع الزائد: ٧٢/١.

^(١٤٥) سنن أبی داود: (٤٨٧٨).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

کين؟ وتی: نهوانه نهوکهسانه گۆشتی براییانی خوځیان دهخون لهپاشمله بهخرابه باسیان دهکهن).

أبو داود الطيالسي، له (مسند) هكيدا دهليت: شعبه بوماني گيږايهوه، له الاعيش، نهویش له مجاهد، نهویش له ثيبنو عهباس: كهوا پيغه مبهـر (عليه السلام) هاته سهر دوو گۆږ، فهرمووی: (انهما ليعذبان في غير كبير، أما أحدهما فكان يأكل لحوم الناس، وأما الآخر فكان صاحب غيمة).

واته: (نهو دووانه نيستا سزا دهرين لهسهر شتيكي زور گهورهش نا، يه کيکيان گۆشتی خه لکی دهخوارد و نهوی تريان دوزماني دهکرد لهنيو خه لکدا).

پاشان داوای دوو گه لای تهړی دارخورمای کردو کردی بهدوو بهش، جا به شتيکی گه لاکه ی خسته سهر گۆږيک و بهشه که ی دیکه ی خسته سهر گۆږه که ی دیکه، و فهرمووی: (عسى أن يخفف عنهما ما دامت راطبين) واته: (به لکو سزا لهسهریان کم بيتهوه، مادام ههردوو گه لاکه تهړن).

خه لک لهوه دا ناکوکن نایا خاوه نی نهودوو گۆږه کافر بوون یاخود نيمانداربوون؟ ده ليت: ههردووکيان کافر بوون وه ک فهرموده که ی: (انهما يعذبان في كبير) واته: نهوانه لهسهر شتي گهوره سزا دهرين.. واته: بهزياده خسته سهری کوفرو هاوېشه پيداکردن بۆ خودای گهوره، ده ليت: نه مهش به لگه يه لهسهر نهوه ی کهوا سزاکه لهسهریان زياد نابيت به لکو سووک ده بيت، ههروه ها سووک بوونی ماوه ی سزاکهش هه تاکو گه لای دارخورماکان به تهړی ده مينيتتهوه.

ههروه ها نه گهر ههردووکيان نيمانداربونايه پيغه مبهـر (عليه السلام) شه فاعه تی بۆ دهکردن، وه پيغه مبهـر (عليه السلام) دوعای دهکرد به شه فاعه تی خو ی که سزاکيان لهسهر هه لگيږيت، و ههروه ها له هه نديک ريگاکانی حه ديسه که ده ليت: (أنها كانا كافران) واته: نهودووانه ههردووکيان کافربوون، وه نهو سزايهش لهسهر سزای ههردووکيان زياد دهکريت به هو ی تاوان و کوفری ههردووکيان، نه مهش به لگه يه لهسهر نهوه ی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

کهوا کافر به هۆی کوفرو تاوانه کانیاان سزا ده درێن، نه مهش بیروبۆچوونی (أبی الحکم کوری برخان)ه.

ده لێن: ههردووکیان موسلمان بوونه له بهرتهوهی پیغه مبهه (ﷺ) هۆی سزا کهیان باس ناکات، ههروهک له فهرمووده کهی: (وما يعذبان في کبیر) واته: له سه شتیکی زۆر گهوره نا نهوانه سزا ده درێن، دیاره کوفرو هاویهشی پهیدا کردن له تاوانه گهوره کانه..

پێوستیش ناکات پیغه مبهه (ﷺ) شه فاعهت بۆ هه موو موسلمانیک بکات کهوا له گۆره کهیدا له سه تاوانیک له تاوانه کان سزا ده درێت، و خه بهری داوه کهوا به کێک له سه دزینی عه بایهک له بهره کانی شهردا که دزی بووی له گه له نه وه شدا له وغه زایه دا شه هیدبوو کهچی له گۆره کهیدا ناگر بهرز بووه وه، و نه وکه سه موسلمانیک موجهیدیش بو، خودای گه رهش له هه موو کهس زاناته، نه مهش بیروبۆچوونی (أبی عبدالله القرطبي)ه.

نه مهش وتهی پرسیارکارانه: وه لامان چیه بۆی باوه ران و گوهران و نهوانه نکۆلی ده کهن بۆ سزای گۆر و فراوانی و تهنگ و ناخۆشی ژیاان تیییدا، وه بوونی دۆلێک له دۆله کانی ناگر یا خود باخیک له باخه کانی به ههشت، وه نایا مردو له ناوی داده نیشیت یا خود دانانیشیت؟

ده لێن: کاتیک گۆر هه لده دینه وه هیچ فريشتهیهک له ناویدا نابین کۆیرو که پ له مردو بدن به چه کوشی ناسن، و هیچ مارو نه ژدیهار و دوو پشک و ناگرمان نه بینیه له ناو گۆردا هه لپچن، وه هیچ حاله تیک لهو حاله تانه مان نه بینیه نه وهی بینیمانه وه کو خۆیه تی و نه گۆراوه، نه گهرچی له سه چاوه کانیشی جیوه له سه سینگیشی روه کی خه رده ل دابنێن، نهوا حاله ته که مان وه کو خۆی بینیه، جا چۆن تا چاو

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

برده کات گۆره کە ی بۆ فراوان دەبیّت، یاخود گۆره کە ی لەسەر تەسک دەبیّت کە چى
ئیمە گۆره کاغان وە کو خۆی بینیه، وە روبەری گۆر کە شمان وە کو خۆی بینیه
نەزیادی کردووه و نە کە می کردووه، و چۆن ئەو گۆره تەنگە ی بۆ فراوان دەبیّت، و
فریشتە و ئەو وینە یە کەوا هۆگر و هاوڕێی دەبیّت یاخود دەیترسینی؟ و
براکانیان لە ئەهلی بیدعمو گومرایی دەلیّت: هەموو قسەو ئاخاوتنیک پیچەوانە ی
کارێکی گونجاو و هەستکردنە و قسە کەرە کەش بە هەلەدا دەبات.

دەلیّن: بیگومان ئیمە هەموو کەسیکی مردو لەسەر تەختەدا دەبینن بۆ
ماوێهەکی دوورو درێژ نەپرسیاری لێ دەکریت و نەوێلامیش دەداتەو نە دەجووڵی
و نە لەسەر لاشە کە ی ناگر هەلە گێرسیت، نە گەر یەکیک ناژەلیکی درێندە گۆشتی
بجوات یاخود بالندەکان لە لاشە یان خواردیّت یاخود لاشە کە ی پارچە پارچە بوویّت
لەبەردەمی درێندەکان و بالندەکان و نەهەنگەکان و شەپۆلەکانی با، ئایا چۆن
ئەو هەموو پارچانە پرسیاری لێدەکریت سەرەپای ئەوێ هەموو جیاپوونەتەو؟ چۆن
مەسەلە ی دوو فریشتە کە بیردەکەیتەو بۆ ئەو کەسە ی ئەمە وەسف و تایبەتمەندی
ئەویّت، وەچۆن گۆر لەسەر ئەم کەسە دەبیّتەو باخیک لەباخەکانی بەهەشت یاخود
دۆلیک لەدۆلەکانی جەهەننەم، وە چۆن گۆر لەسەردا تەسک دەبیّتەو تاوێ کو
پەراسووه کانی تیک بشکینیت؟.

(هەوال گەیانندنی پیغەمبەران ژێرو تیگە یشتوووان شایەدی بۆدەدەن)

فەرمانی یە کەم: دەبێ بزانیت کەوا پیغەمبەران ﷺ ئەم هەوالانەیان
نەگەیاندووه، بۆ ئەوێ ژێرو داناکان خۆیان پێ برازیننەو و لەخۆیان بگۆرن،
بەلکو هەوال گەیانندە کە بۆ دووبەشە:

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

یه کهم: بۆنه‌وه‌ی پیاوانی ژیره‌و عاقل و تیگه‌یشتوو و داهینه‌ر شاهیدبن و ناگادارین پیی.

دووه‌م: نه‌وه‌ی که‌سی ژیره‌و عاقل درکی پیناکات و نایزانیت وه‌ک شته‌په‌نه‌ان و شاراو‌ه‌کانه‌ که‌وا هه‌والی پی‌ ده‌ده‌ن له‌باره‌ی ژیهانی به‌رزه‌خ و رۆژی دوا‌یی، و با‌سی چاکه‌و سزا، وه‌ نابی‌ت هه‌واله‌که‌شیان نه‌سته‌م بی‌ت، هه‌موو هه‌والیکیش گومانده‌کریت که‌وا عه‌قل بیرازینیت‌ه‌وه‌ جا له‌و دوو فەرمانه‌ به‌ده‌ری ناکات: یان ده‌بی‌ت هه‌واله‌که‌ درۆبی‌ت له‌سه‌ریان، یاخود ده‌بی‌ت عه‌قل و بیرکردنه‌وه‌که‌ پوچه‌ل بی‌ت.

خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبأ: ٦).

واته: (نه‌وانه‌ی زانست و زانیاریان پی‌دراوه‌ چاک ده‌زانن نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه‌ بۆت ره‌وانه‌کراوه‌ هه‌رته‌وه‌ حه‌ق و راسته‌، هیدایه‌ت و ریت‌مووی به‌خشه‌ بۆ ریبازی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شایسته‌ی سوپاس و ستایشه‌). وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ (الرعد: ١٩).

واته: (جا ئایا نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ دل‌نیا‌یه‌ و ده‌زانیت بی‌گومان نه‌م قورئانه‌ی که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه‌ بۆت دابه‌زینراوه‌ حه‌ق و راسته‌قینه‌یه‌، وه‌کو نه‌وه‌که‌سه‌ وایه‌ که‌کویره‌ له‌ناستیدا؟).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ﴾ (الرعد: ٣٦).

واته: (ده‌سته‌یه‌که‌ له‌وانه‌ی که‌کتی‌بی ناسمانیان پی‌ به‌خشیون دل‌خۆش و شادمان ده‌بن و به‌و قورئانه‌ی که‌به‌بۆتۆ دابه‌زینراوه‌، هه‌ندی گروو ده‌سته‌ی تریش هه‌یه‌ ئینکاری هه‌ندیکی ده‌کات).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هیچ دهروونیکیش بهمه حال دلخۆش نابیت، خودای گهوره دهفه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاء لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ﴿ (یونس: ۵۷-۵۸).

واته: (نهى خه لکینه، به راستی ئیوه نامۆژگاریه کی گهوره و گرنگستان له لایه ن پهروه ردگار تانه وه بۆهاتوه که قورنانه شیفاو چاره سه ریشه بۆ نه خۆشی دل و دهروونه کان و رى نیشانده رو ره همه تیشه بۆ نیمانداران، نهى محمد به نیمانداران بلی با دلشادو شادمان بن به فەزل و به خەش و ره همه تی خوایی که قورنان و بهرنامه ی خوایه، که وابوو باهر به وه دلخۆش بن).

مه حالیش چاره سه ر نییه، نه رى نیشاندان و نه ره همه تیشی تیدا ده ست ناکه ویت، پیتی دلخۆشیش نابیت، جا نه مهش فه رمانی که بۆهه رکه سی که له دلیدا خیرو چاکه ی تیدا سه قامگیر نه بیت، پییه کانی له سه ر نیسلام جیگیر و ه ستاو نه بیت، وه چاکترین بارودۆخیشی سه رسامی و گومان و شه رزه یی ده بیت.

(له پێویستی تیگه یشتنی مه بهستی پیغه مبهه ر (عزیز))

فه رمانی دووه م: ده بیت له مه به ست و نیازى پیغه مبهه ر (عزیز) تیگه ییت، به بی زیاده پۆیی و به بی که مه تر خه میش، وه فه رمووده و ته کانی شتی نه خرێته سه ر که ناگوخیت، و که م و کوپیشی تی ناکه ویت له مه به سه ته که ی و له نامانج و نیازه که ی له باره ی رى نیشاندان و بهرنامه و راگه یانده نه که ی.

نه مهش به هۆی پشتگۆی خسته نه وه درووست بر وازه ینان لیتی له گو مپرایسه وه وازه ینان لیتی له راستیه وه که نازانیت جگه له خوای گهوره نه بیت، به لکو خراب تیگه یشتن له باره ی خوای گهوره و پیغه مبهه ر که ی که وا نه سل و به نه پرتی هه موو بیدعه و گو مپراییه که وا له ناو نیسلام سه ری هه لداوه، به لکو نه و بناغه ی هه موو

٩٩ ح لِّلَّيْنِ قِيَمٌ الْجُوزِيَّةُ

ههله يهله بنچينه و لقه كاندايه، نه خاسمه نه گهر نياز خراپى تيدا زياد بگريت، جا لهه نديك شتدا خراب تيگه يشتن ههيه له شوينكه وتوووه كاندا له گهل نياز چاكي نه وان و نياز خراپى نه وانسه ي له دوای نه واندا دين، نه مهش ده بيتسه به لاو كار هسات و ناخوشي بو دين و نه هله كه ي، وه خواي گه و ره ي په ناگه و يامه تيده ره.

نايا قه ده ريه و مورجه و خوارچ و موخته زيله و جه هه ميه و رافيزه كان و ته و او ي لايه نه كان كه وتوونه ته ناو نه هلي بيدعه، ياخود ته نها خراب تيگه يشتنيان له خدا و پيغه مبه ره كه ي تا وه كو واي ليها تووه دين كه وتوتسه به رده ستي زوريه ي خه لكان كه و ته و وه لامدانه وه ي نه و تيگه يشتنانه يه ؟ وه كه نه وه ي سه حابه كان تيگه يشتون.

(ژيان و مه نزلگاكان سى به شن)

فه رمانى سييه م: خوداي گه و ره و ميه ره بان مه نزلگا و ژيانه كانى كردوتسه سى به ش: ژيانى دونيا و ژيانى به رزه خ (له نيوان مردن و زيندوبوونه وه دايه) وه ژيانى كو تايبى يان ژيانى روژى دوايى، بو هه موو ژيانى كيش چهند حوكم و ياسايد كه ههيه كه به و تايبه ته، نه و ناده ميزاده ي كه له لاشه و دل و ده روون پيكه ها تووه و حوكم و ياساكانى دونيا له سهر جه سته و روچه كان دانراوه، بويه ياساكانى شهرع به ريك و پيكي به رجه سته كراوه له سهر ده ركه وتنى جووله ي زووبان و نه دنامه كان و كاتيك دل و ده روون ده شارر يتته وه نه مه پيچه وانيه تى.

ژيانى به رزه خ له سهر روچ و لاشه كان دانراوه، جا كاتيك روچى لاشه كانى له ياساكانى دونيا به دوايدا بيت جا به نيش و نازارى لاشه روچيش نيش و نازار ده كيشيت، و حه وانده وه پشورى لاشه روچيش پشور ده دات و چيژ و درده گريت،

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

هەر رۆحیشه هۆکاری دهستی کردنی نیعمهت و سزایه، لاشه بهدوای رۆحدا دهچیت لهوه رگرتنی چێژهکانی نیعمهت و خۆشی و سزاو ئازاردا، رۆحهکانیش لهوکاتهدا بهخۆشی و سزادا دهست پێدهکات، لێرهدا لاشهکان دیارو ئاشکران و رۆحهکانیش پهنهان و شاراوهرن، لاشهکانیش بۆ رۆحهکان وهك گۆر وایه، و لهبهرزهخدا رۆحهکان دیارو ئاشکرا دهبن و لاشهکانیش دهبیته پهنهان و شاراوهره گۆر کهیدا، یاساکانی بهرزهخیش بهسهر رۆحهکاندا تێدهپهڕیت، جا نیعمهت و سزا بۆ لاشهکهی دهپوات، وهك چۆن لهدونیادا یاساکان بهسهر لاشهدا جێبهجی دهکریت و نیعمهت و سزاش بۆ رۆحهکهی دهپوات.

بێگومان خودای پاك و بێگهره به لوتف و بهزهیی و ری نیشاندهری خۆی ئهم حالتهمان لهکاتی خهوتن لهدونیادا نیشان دهدات، جا ئهگهر نیعمهت بیهخشی یاخود سزا بنیڕیت ئهوا لهبنهپهتدا بهسهر رۆحهکهدا تێدهپهڕیت و لاشهش بهدوایدا دیت، ئهمهش کاریگهریهکی بههیزی دهبیته لهسهر لاشهدا، جا کهسی خهوتوو لهخهوهکهیدا دهبینیت لێدهدریت، جا شوینهواری لێدانهکه لهلاشهیدا دهبیته، وه دهبینیت لهخهوهکهیدا دهخوات یان دهخواتهوه، کاتیك لهخهوه لهدهستیت دهبینیت شوینهواری خواردن و خواردنهوهکه لهدهمیدا دیارهو برسیهتی و تینوویهتی لێی لادهچیت.

لههمموری سهیرتر یهکیکی خهوتوو دهبینیت لهخهوهکهیدا ههلهدهستیت و تهکان دهدات و شق دههاویت ههروهك بهناگایی وایه کهچی خهوتوووه ههستیش بهم شتانه ناکات، ئهمهش کاتیك یاسا بهسهر رۆحهکه تێدهپهڕیت لهدهورهیدا یارمهتیده دهبیته بۆ لاشهکه، ئهگهر چوو بهلای بهناگا دیتهوهو ههست دهکات، جا لهوکاتهدا رۆحهکه نیعمهت و ئازارهکه دهبینیت و بهپریگای شوینکهوتن وپیهوهندیهوه دهگاته لاشهکهی، جا ئهمهش لهبهرزهخدا روودهات، بهلکو گهرهترو مهزنتره.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جا که ی ههقی نهم بابه ته ده دهیت کهوا بۆت ناشکرا بوو به وهی که
پیتغه مبه ر(علیه السلام) رایگه یاندوو له سزا و نیعمه تی گۆرو ته سک بوونه وهی و فراوان
بوونی و بیته دۆلێک له دۆله کانی ناگر یاخود باغێک له باغه کانی به ههشت که
هاوشیه وه و یه که ده گریته وه له گه لّ عدقلّ و مه نتیق.

بێگومان ئهمه ههق و راسته و هیچ گومانی تێدانیه، و هه رکه سیك له مه دا
کیشه و گرفت ی له سه ر دروست کرد نه و خراب تێگه یشتیه تی و که می زانیاریه تی
له سه ری، وه که ده لێن:

وکم من عائب قولاً صحیحاً *** وآفته من آلفهم السَّقِيم!

(حیکمه ت کردنی رۆژی دوا یی فه رمان یکی شاراو هیه)

فه رمان ی چواره م: له راستیدا خودای گه وره و میه ره بان فه رمان ی رۆژی دوا یی و
ئه وه ی په یوه ندی به وه وه هه یه کردوویه تی به کار یکی په نهان و شاراو ه، و
قه ده غه کردنی و شار د نه وه له هه ست پێک ردن و پێزانینی پی سپێرد راوان له و
ژیانه دا، ئهمه ش له ته واوی حیکمه تی ئه و زاته یه، بۆ ئه وه ی ئیمان داران شتی غه یب
و شاراو ه له شته کانی دیکه جیا بکه نه وه، جا یه که م جار یش فریشته له لای ئه و که سه
دا ده نیشی که خه ریکه ده مر یت، و هه ندیک جار یش ده یان بینن، وه لای ئه و گفت و
گۆ له گه لّ یه که تر ده که ن، و کفن و ناو ریش میان پێیه یان له به ره شه ستدایه یاخود
له دۆزه خدایه، و با وه پ له سه ر پارانه وه و دوعای ناماده بووان ده که ن به خیره چاکه
یاخود به شه رو خرا به.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بېنگومان سەلام دەكەن لەسەر ئەوكەسەى خەرىكە گيان لەدەست دەدات، جارێك به وشە وەلامى ئەوان دەداتەو، وە جارێكىش بەهێما و ئىشارەت وە جارێكىش بەدڵ بەجۆرێك ناتوانیّت نە قسەبكات و نە بچوولێت.

لەراستیدا لەهەندێك نەخۆشى سەرەمەرگ بێستراو و دەلیت: بەخێرین و خۆشەاتن بۆ ئەو روخسارانە، و لەهەندێك نەخۆشیش بێستراو كەدەلێن: كەوا گۆیان لێبوو كە دەبوت سەلامى خوات لێبێت نا لێرەدانیشە، و سەلامى خواش لەتۆبێت، ناڵێرە دادەنیشم.

سەلمەى كورێ عبدالملك وتی: كاتێك عومەرى كورێ عبدالعزیز خەرىكى گيانەلا بو ئیمە لە گومەزەكەى لای دانیشتبووین بەپەنجە هێمای بۆئیمە كرد كەبچینە دەرەوێ ئیمەش چووینە دەرەوێ لەدەرەوێ گومەزەكە دانیشتین، تەنھا خزمەتكارەكەى لای مایەو، جا گۆیمان لێبو ئەم ئایەتەى خوێندەو: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصص: ٨٣).

واتە (جا باخەلكى دینیابن كە ئەو مالى قیامەتەو ئەو بەهەشتى بەرینەمان ئامادەكردووێ بۆ ئەو كەسانەى كە نەلووت بەرزىو گەورەیان دەوێت لە زەویدا نە فەسادو گوناھو خراپە، سەرەنجام و سەرفرازش ھەر بۆ پارێزكاران و خواناسەكانە). عومەر وتی: ئێوێنە ئادەمیزادن و نەجنۆكە، پاشان خزمەتكارەكە ھاتە دەرەو، هێمای بۆ ئیمە كرد كەوا بچینە ژوورەو، كاتێك چووینە ژوورەو ئەو گيانى دەرچوو.

فضالەى كورێ دینار وتی: لەلای محمد كورێ واسع ئامادەبووم خەرىك بوو گيانى دەرەچوو: جا ھەلیكردو وتی: بەخێرھاتن و سەلام لەفریشتەى خودام بێت، ولاحول

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ولا قوة الا بالله، بۆنئىكى زۆر خوش دەكەم ھەرگىز بۆنى واخۆشم نەكردووه، پاشان چاوى كردهوه، گيانى دەرچوو^(۱۴۶).

نووئەو باسكردن لەم بابەتانەدا زۆرن و لەژمارە نايەن..

راگەيەندراوه و بۆمانيش روونكراوتەوه ئەمەش ھەموو فەرموودەى خوداى گەرۈەوميھەرەبانە كە دەفەرمووت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ۸۳-۸۵).

واتە: (باشە ئىوھ بۆ بىرناكەنەوھ رۆژىك دىت كە رۆحتان دەگاتە گەرووتان، ئىوھش بەدەورى ئەوكەسەدا بۆ دەسلەتاتە تەماشە دەكەن و سەرنج دەدەن، لەكاتىكدا كەئىمە لەئىوھ نزيكترين لىي، بەلام ئىوھ نامانىين).

واتە: فريشتەو پىغەمبەرەغان لىي نزيكتەر.. بەلام ئىوھ نايانىين، جا ئەمەش يەكەم كارو فەرمانە كەشتىكى ديارو ناشكرانييە بۆئىمە، و ئەمەش لەو ژيانەدايە.

پاشان فريشتە دەست بە رۆحەكەدا دەھيئيت و رۆحەكە دەكىشيت و قەشى لەگەلدا دەكات، بەلام نامادەبووان نەدەييين و نە گوئيشان لىيە، پاشان دەپرات، جا نوورىك وەك تيشكى خۆر لىي دەردەچيت و بۆنىك خۆشتر لەبۆنى ميسك، كەچى نامادەبووان ناييين و بۆنىشى ناكەن.

پاشان فريشتەكان بەرەو ئاسمان بەرز دەبنەوھ، كەچى نامادەبووان نايانىين. پاشان رۆحەكە دىت و سەيرى لاشەكە دەدات كاتىك دەيشۆن و كفى دەكەن و ھەلى دەگرن، و دەلئيت: پەلە بكەن، ياخود دەلئيت ئىوھ بۆ كوئىم دەبەن، بەلام خەلكەكە گوئى لەمە نييە، جا كاتىك لەناو گۆرەكەى دادەنريت و خۆلى بەسەردا دەكەن، خۆل بەسەر داكردنەكە رىگا لە فريشتەكان ناگرىت لەگەشتن بۆلاى، بەلكو كاتىك بەردەكەى بۆ دادەنئىن و نامادەبوونى ئەم ھەموو جەستە زۆرە رىگا لەپرىنى

(۱۴۶) شرح الصمد: ۱۲۰.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْمُجْزِيَّةِ

رۆحه کان ناگریت بۆچوونه ناوی، به لکو جنۆکهش ناتوانیت قهدهغه ی بکات، به لکو خودای گهوره ئهه هه موو خوڵ و بهردانه ی بۆ فریشته کان گۆپی و وه هیلانه ی بالنده یه ک له ناسماندا و فراوانبوونی گۆپ و به تاییه تیش فراوانبوونی گۆپ بۆ رۆحه که و لاشهش به دوایدا دیت، جا لاشه که له گۆپیکدا ده بیست که له بالیک ته سکرته، بیگومان تا چا و پرده کات بۆی فراوان ده بیست و به دوا ی رۆحه که ده که ویت، به لام گوشینی گۆپ هه تاکو هه ندی له نه ندامانی مردوو که تیک ده شکینیت له کاتیکدا نه ههست و نه عه قل و نه سروشت ناتوانیت به ربه رچی بداته وه.

(ناگری دنیا له ناگری رۆژی دوا یی جیاوازه)

فه رمانی پینجه م: له راستیدا نه ناگری کهوا له ناو گۆپدا هه به وه کو نه ناگری دنیا و رهنگ سه وزیه ی نییه کهوا له دنیا ده بیینیت، به لکو نه مه له ناگری رۆژی دوا ییه و تووندترو به هیتتره له ناگری دنیا، به لام خه لکی سه رد دنیا ههستی پیناکات، جا خودای پاک و بیگه رد لیتی ده پاریزیت لهو خوڵ و به رده ی کهوا له سه ریه تی و له ژیریه تی تاکو وای لیتیت گه رمتر بیت له بشکوکانی دنیا.

نه گه ر یه کیک له خه لکی سه رزه وی دهستی لهو خوڵ و به رده یدا که له ناو گۆپه که دایه ههستی پیناکات، به لکو له مهش سه رتر کاتیک دووپیاو له ته نیشت یه که وه ده نیژرین، نه مه یان گۆپه که ی دۆلێکه له دۆلهکانی ناگر که چی گه رمایه که ی ناگاته دراوسێکه ی، و شه ویت گۆپه که ی باخیک بیت له باخهکانی به ههشت رۆحه که ی نیعمهت و خو شیه که ی ناگاته دراوسێکه ی.

توانای خودای گهوره له مه فراوانترو سه یرتیشه، بیگومان خودای مه به ربهان له نیشهانهکانی توانی خو ی به نیتمه ی پیشاندا وه لهو مه نزلگایه دا که له مه زۆر سه رسو په یتتره، به لام نهو دل و ده روونه ی که پرن و داگیر کراون به درۆ کهوا

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بەزانست و زانیاری گەمارۆ نەدراون و نازانن تەنھا ئەوانەیی خودای گەورە سەریان دەخات و راگیراویان دەکات.

جا بۆ کافر لەناو گۆردا دوو تەختە رادەخریت لەناگر ئینجا گۆرە کەمی لەسەری دەسووتی و سوور دەبیتهوه هەروەک تەنور هەڵدەگیرسیت و سوور دەبیتهوه، ئەگەر خودای گەورە ویستی لەسەریت ئەوا لەناگر رزگاری دەکات، بۆیە ئەگەر بەندەکان ئەمەیان بۆ دەرکەوت هەمووی دەگەڕێتهوه بۆ وشەیی تەکلیف کردن و باوەڕهێنان بەغەیب و شتە شاراوووەکان.

هەروەک لەهەردوو سەحیحە کەدا هاتوو پێغەمبەر (ﷺ) لەبارەی ئەو کەسانەی خەڵکی دەنیژن دەفەرموویت: (لولا ان لاتدفنوا لدعوت الله أن يسمعكم من عذاب القبر ما أسمع) (١٤٧).

واتە: (ئەگەر لەترسی ئەو نەبیّت لەمەودوا نەویژن مردو بنیژن، ئەوا داوام لەخوای گەورە دەکرد ئەو سزای ناوگۆرە کەیی ئیستا من گوێم لێهەتی ئیوەش گوێتان لێ بوايه).

کاتیك ئەو حیکمەتە شاراوووە بوو تەنھا گیانلەبەرەکان هەستی پێدەکەن، پێغەمبەر (ﷺ) گوێی لەمەبوووە هەستی پێکردوو، هەروەک ئەسپە کەیی پێغەمبەر (ﷺ) درکی پێکردو سەلامیەوه جا کاتیك بەلای گۆرە کەدا تێپەری هەستی کرد یەکیك لەناو گۆرە کەیدا سزا دەدریت.

دەلیت أبو عبدالله کوری الرزیز الحرائی بۆمەنی گێڕایەوه وتی: لەپاش عەسریک لەمەلە کەیی چوو دەروە بۆناو بیستان کەمەللی لەنامەد بو، وتی: لەوکاتەیی پیش ئەوێ رۆژ هەلیت چوو مە ناوەراستی گۆرستانیک، یەکیك لەگۆرەکان پشکزیەک ناگر بو وەک پارچە شووشە دەبریسکایەوه، مردوو کەش لەناوەراستیدا بو، ئینجا دەستم بەچاوەکانم داھێنا وتم: نایا من خەوتووم یاخود بەناگام؟ پاشان چوو مە

(١٤٧) مسلم: (٢٨٦٧) و مسند احمد: ١٠٣/٣.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مالهوه سهرسام ببوم، خواردنييان بۆهينام نه متواني بيخوم، پاشان چوممه ناوشار، پرسيارم له خاوهني نهو گۆره كرد بوم دهركهوت كه نهو باج و سهرانهي دهيه كي خهك دهسند و ههر نهو رۆزهش وهفاتي كردبو^(١٤٨).

جا ديتني نهوناگره له ناوگۆردا وهك ديتني فريشتهو جنوكه كانه كه ههندي جار روود ههات بۆ نهوكه سهي خوداي گهوره ويستي له سهربيت پيشاني دههات.

ابن أبي الدنيا له (كتاب القبور) دا له الشعبي ده گيرپتهوه: كهوا باسي پياويك دهكات و بۆ پيغه مبهري^(عليه السلام) قسه دهكات، به بهردا تپه پريم و پياويكم بيني له زهوي هاته دهروه جا پياويك به كوتهك ليتي دههات تا له زهوي ون دهبر، پاشان دههاته دهروه وه نه مكاره ي دووباره دهكردهوه، جا پيغه مبهري^(عليه السلام) فهرمووي: (ذلك أبو جهل بن هشام يُعذب إلى يوم القيامة)^(١٤٩).

واته: (نهمه نهبو جههلي كوري هيشامه بهم جوهره سزا دهدرت تاوه كو رۆژي دوايي).

له ههديستكي حماد كوري سلمه باسكراوه: له عه مروي كوري دينار، نهو يش له سالم كوري عبدالله، نهو يش له باوكيهوه دهليت: له نتيوان مهككه و مهدينه دا دهرويشتم له سهر پشتي و شتر بووم زه مزه ميه كي ناوم پيبسو، به لاي گۆرستانيكدا تپه پريم، پياويكم بيني له دهروه ي گۆره كهيدا ناگري لي ههله گيرسا، و له گهرده نيدا زنجيريك ههبوو رايدة كيشا، وتي: نه ي عبدالله، ناوي بهدر ي، نه ي عبدالله ناوم بهدر ي، سوتند به خوا نازانم به ناوي خوم مني ناساند ياخود وهك نهوه ي خهلكي بانگم دهكهن وتي: جا به كيكي ديكه هاته دهروه، وتي: نه ي عبدالله، ناوي مهدهري، پاشان زنجيره كه ي راكيشا و گهرانديهوه ناو گۆره كه ي^(١٥٠).

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٤٥.

(١٤٩) شرح الصدر: ٢٢٦.

(١٥٠) شرح الصدر: ٢٢٦.

له حەدیسێکی سفیان باسکراوه: داود کۆری شابوور بۆمانی گێڕایهوه، نهویش له
أبی قزعه وتی: به لای هەندیک ئاودا تیبه‌ڕین کهوا له نێوان ئێمه و به‌سرەدا هه‌بوو،
گویمان له‌زه‌ڕه‌ی که‌ریک بو، ئینجا پێمان وت: ئهم زه‌ڕه‌یه چی بو؟ وتیان: ئه‌مه
پیاوێکی که‌لله ره‌ق بو کاتی‌ک دایکی قسه‌ی له‌گه‌ڵیدا کرد بۆ شتی‌ک پێی ده‌گوت:
بزه‌ره، جا کاتی‌ک مرد ئهم زه‌ڕه‌یه هه‌موو شه‌وێک له‌گۆزه‌که‌ی ده‌بیستری.

هه‌روه‌ها له‌ عه‌مرو کۆری دینار باسکراوه و ده‌لێت: پیاوێک هه‌بوو له‌خه‌لکی
مه‌دینه، خوشکی‌کی هه‌بوو له‌ ده‌رووبه‌ری مه‌دینه، کاتی‌ک خوشکه‌که‌ی مرد و
به‌خاکیان سپارد، کابراکه‌ که‌ گه‌ڕایه‌وه شتی‌کی له‌بیر چوو له‌ناو گۆزه‌که‌ی به‌جی‌ما،
چو و داوای یارمه‌تی له‌یه‌کی‌ک له‌برا‌کانی کرد و وتی: گۆزه‌که‌م بۆ پشکنین، شتی‌کم
له‌ناو گۆزه‌که‌ی به‌جی‌ هێشتوه، جا به‌ پیاوه‌که‌ی وت، هه‌رچۆنێک بێت خوشکه‌ و
ده‌بێت گۆزه‌که‌ت بۆ هه‌ڵبده‌مه‌وه، کاتی‌ک بی‌نی گۆزه‌که‌ی نا‌گری لێ هه‌ڵده‌ستیت،
ئینجا گۆزه‌که‌ی پر‌کرده‌وه و گه‌ڕایه‌وه، گه‌ڕایه‌وه لای دایکی وتی: حا‌لی خوشکه‌که‌م
چۆن بوو؟ دایکی وتی: پر‌سیاری چی لێ ده‌که‌ی به‌هیلاک چو؟ وتی: پێم بلێ؟ دایکی
وتی: ئه‌و نوێژی تاخیر ده‌کرد نوێژی نه‌ده‌کرد تا گو‌مانم ده‌کرد دنیا رووناک بو‌وه‌ته‌وه،
ده‌چوو گوێی به‌ ده‌رگای دراوسێ‌کمان ده‌نووساند و قسه‌ و با‌سه‌کانی بۆ خه‌لکی
ده‌گێڕایه‌وه^(٩١).

إبن أبی الدنيا ده‌گێڕێته‌وه: پیاوێک پر‌سیاری له‌ أبا إسحاق کرد له‌باره‌ی کفن دز
نایا ته‌وبه‌ی لێ و ده‌ده‌گیریت؟ وتی: به‌لێ، نه‌گه‌ر نه‌ته‌که‌ی باش بێت، جا پیاوێک
پێی وت: من گۆرم هه‌ڵده‌داوه قه‌ومێکم بی‌نی روویان و ده‌رگێرا‌بو له‌قیبله‌، له‌لای
الفزاری هیچ شتی‌کی ده‌ست نه‌که‌وت ئینجا ناردی بۆ لای الأوزاعی ئهم شته‌ی پێی
بلێت، جا الأوزاعی پێی وت: خوا ته‌وبه‌که‌ی و ده‌ده‌گرت نه‌گه‌ر نه‌ته‌که‌ی
ته‌ندرووست بێت و له‌ده‌له‌وه باوه‌ری هێنابیت، به‌لام به‌ گوێره‌ی وته‌که‌ی که‌وا هه‌ندیک

قهومی یینیوه روویان وەرگیراوه له قبیله، نهوانه قهومیك برون لهسەر سوننه تی پیځه مېهر (عليه السلام) نه مردوون (۱۶۲).

ابن ابی الدنيا ده‌لٽ: عبدالمؤمن کوڀي عبدالله کوڀي عيسا القيسي بؤمني
گيڙايوه وتي: بهر گوڙهه لکهنه‌ي تهوبه‌ي کردووه: چ شتيکت بيني لههه مو
سه‌رسوره‌ينتر بو؟

وتی: گۆږی پیاویکم هه‌لدایه‌وه وتی: هه‌موو لاشه‌ی به‌بزمار کوترا‌بو، وه بزماریکی گه‌وره‌ش له که‌له‌ی سه‌ری درا‌بو، یه‌کیکی دیکه‌ش له‌پیشه‌کانی وتی: له‌ گۆږه‌لکه‌نیکی دیکه‌ پرسیار کرا: هۆکاری ته‌وه‌کردنت چی بو؟ وتی: به‌گشتی نه‌و گۆږه‌ی هه‌ل‌م دایه‌وه ده‌مبینی رووی له‌قیب‌له‌ وه‌رگێز درا‌وه.

وتى: أبو عبدالله محمد كورې مساب السلامى كەيە كىڭ لەباشترىن بەندەكانى خودايە بۆمنى گىيآيهو: كەوا لەراستگۆزيانىش بو وتى: پياويڭ ھاتە بازاری ئاسنگەرەن لەبەغداد بزماری بچووك و بزماری دووسەرى دەفرۆشت، جا ئاسنگەرەكە كەلىي وەرگرت، ناگري لەسەر دانا بەلام نەرم نەبو تاوەكو بەلێدان لەبزمارەكانیدا بەلام بى سوود بو، جا فرۆشيارەكە بەدوايدا گەرا تاوەكو پياوەكەى دۆزىەو، ئىنجبا پىتى وت: ئەو بزمارانەت لەكۆى بو؟ وتى: دۆزىەو، كپيارەكە وازى لى نەھىنا تاوەكو پىتى وت كەوا گۆرپىكى كراوہى بىنى و ئىسك و پروسكى مردوويەكى تىدابوو بەو بزمارانە داکوترابو، وتى: زۆر ھەولمدا تاوەكو دەريان بەيتم بەلام نەمتوانى، جا بەردىكى گەورەم ھىنا و ئىسكەكانىم شكاند وتى: ئەو بزمارانەم لەناوياندا دەھىنا، پىتم وت: شىوہەكى چۆن بو؟ وتى: بزمارەكان بچووك و دووسەر بوون (١٤٣).

(١٤٢) شرح الصدر: ٢٣٨.

(١٤٣) شرح الصدور: ٢٤٥.

٩٩ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِ

ابن ابی الدنیا وتی: باوكم بڑی گپرامه وه نهویش له ابی الجریش، نهویش له دایکی وتی: کاتیک أبو جعفر خنده قی کوفه ی هه لکه نه له دهوری مردوه کانی خه لکه که گه نجیکیان بینو شوینه واری گه ستنی له سه دهستی دیاربو^(١٤٤).

له سماک کوری حرب باسکراوه، ده لیت: أبو الدردا به نیتو گۆرستانیکدا تپه پری، وتی: له ورو خسارو ده وه هتا چهنه بیده نگیت و له ناوه هشا خه لکی خراپ و فیل باز هه ن؟

سابت البیانی ده لیت: له کاتیکدا به ناو گۆرستاندا ده پۆیشتم، ده نگیک له دواوه را هات، نهو ده یوت: نه ی سابت، نهو بی ده نگیه ی گۆرستان هه لت نه خه له تیننایا نازانیت چهنه دین گرفتار و خه فته باری تپدایه، جا ناوړم دایه وه که سیکم نه دیت^(١٤٥).

الحسن به گۆرستانیکدا تپه پری وتی: نای نهو هه موو خه لکه لیږه کۆبوونه ته وهو بیده ننگن، و چهنه دین کهس له ناویاندا به ست و خه مبارن!

نیهن أبی الدنیا له هه نه دی پتشیه کاندایا سکراره و ده لیت: کچیکم مردو شوړمان کرده وه ناو گۆر، منیش چووم خسته کان چاک بکه م، بینیم رووی وه رگه پابو له لای قیبله، به راستی زۆر غه مبار بووم بۆ نه م کاره، جا له خه ودا بینیم، وتی: باوکه گیان کاتیک منت بینو دلگیر بوویت، نهو خه لکانه ی له ده ورووبه ری مندا بوون هه موویان روویان وه رگه پراوه له قیبله.

وتی: وهک نه وه ی ده ته ویت بلیت نه وانه له سه ر گوناھی گه وه مردوون.

هه روه ها عه مرو کوری میمون وتی: گویم له عومهری کوری عبدالعزیز بو وتی: لای نهو که سه بوم که وه لیدی کوری عبدالمله لیک ی شوړده کرده وه ناو گۆر که ی، بینیم نه ژنوکانی له گه ردنی کۆبۆ ته وه، تینجا کوره که ی وتی: سویند به خوای که عبه باوكم

(١٤٤) شرح الصدر: ٢٣٨.

(١٤٥) شرح الصدر: ٢٨٩.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروا ژياوه، جا وتم: سويند به خواي كه عبه باوكت زور ترساوه، پاش نه مه عومهر پهنده ناموزگاري لي وهرگرت^(١٥٦).

كاتيك يزید کوری الملهب بووه کاربه دهستی عیراق عومهری کوری عبدالعزيز پیی وت: نهی یزید له خوا بترسه، من کاتیک وه لیدم شۆپر کرده و ناو گۆره کهی، ههروه که له کفنه کهی خۆی رابکات وابو.

یه زیدی کوری هارون وتی: هشام کوری حسان گێرایه وه له واصل مولی أبی عینه، نهویش له عمر کوری زهدم، نهویش له عبدالحمید کوری محمود وتی: له لای ئیبنو عباس دانیهستبووم، ههندی کهس هاتنه لای وتیان: ئیمه به مشتمو پرو گفتوگۆ چوینه دهره وه براده ریک له گه لماندا بو تا گه شتینه لای (الصفاح) پیاوه که مرد، که له پهلیمان بۆ ناماده کرد پاشان دهر چوین گۆرێکمان بۆ هه لکه ندو ناشتمان، کاتیک نهویمان بۆ چۆل کرد بینیمان گۆره کهی پرپوه له ماری گه وه، جا گۆرێکی دیکه مان بۆ هه لکه ند، نهویش پرپوله ماری گه وه، گۆرێکی دیکه مان بۆ هه لکه ند نهویش ههروا بو.

ئیبنو عباس وتی: نه مه دزی له گه ل که له پهل کانی ده کرد و شتی گران ده کرد، جا گه ران تاوه کو شوینیك بدۆزنه وه پیاوه کهی لی بشارنه وه، سويند به و که سهی گیانی منی به دهسته نه گه ر زهوی هه موو هه لکۆلن نه و ماره گه ورا نهی تیدا ده دۆزرایه وه، ئینجا چوین له شوینیك شاردمانه وه، جا کاتیک گه راینه وه به و که له پهل لای به جیمابو که له لای ئیمه دانرابو، به خیزانه که یان وت: پیاوه کهت چ کاریکی ده کرد؟ وتی: نه و خواردنی ده فروشت هه موو روژیک هه ندیکي له و خواردنه ده هینایه وه بۆ گزه راندنی مال و مندالی، پاشان هه ندیک خواردنی وه ک و نه و خواردنه له خواردنه کهی ده کرد^(١٥٧).

^(١٥٦) شرح الصدور: ٢٣٩.

^(١٥٧) شرح الصدور: ٢٣٩.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ئىبن ابى الدنيا وتى: محمد كورى الحسين بۆمنى گىراپايه وه وتى: أبو ئيسحاق بۆى گىرامه وه وتى: داوايان لينكردم مردوويه كه هديه كه بيشۆم، كاتيك جله كانيم له سهر دهم و چاوى لا برد ماريكم بينى خۆى له گهر دنى ئالاندبوو، باسى نهستورى ماره كهى ده كرد، وتى: هاتمه دهره وه نه مشروشت، ئىنجا باسيان كرد كه نه مه جنيوى به سه حابه دها^(١٤٨).

ههروه ها ئىبن نهبى الدنيا باس ده كات له سعيد كورى خالد كورى يزيد الانصارى، نهو يش له پياويك كه خه لكى به سپر هيه گۆرى هه لده كهند، وتى: رۆژيك گۆرپكم هه لكه ند و سهرى خۆى نزىك له و دانا، له خه ومدا دوو ئافره ت هاتنه لام، به كيكيان وتى: نهى عبدالله سويندت ده ده ين به خودا نه گهر نه ئافره ته له دراوسيه قمان لابه يت، له ترسان به ناگا هاتم، بينيم ته رمى ئافره تيك وا ديت، وتم: گۆره كه له دوا وه تانه، من نه وانم ره وانى نه و گۆره كرد، جا كاتيك شه ودا هات دوو ئافره ت هاتنه خه ونه كه م به كيكيان وتى: خودا پاداشتى خيتر بداته وه كه وا شه ريكى دريژت له سهر ئيمه لا برد، وتم: نهى بۆ ها وريكه ت وه ك تۆ قسه له گه ل من ناكات؟ وتى: نه و ئافره ته به بى وه سيه ت مردوه، هه قى نه و كه سه ش كه به بى وه سيه ت ده مريت قسه ناكات تاكو رۆژى دوايى.

جا نه و هه وال و راگه يان دنانه و زياد له وه ش و زۆر زياتر يش كه وا له كتى بيكد جا جىگاي نايته وه به وهى خوداي گه وه پيشانى هه نديك له به نده كانى خۆى ده دات له سزاي گۆر و نيعمه ت و خۆشيه كهى به بينين و سه ير كردن.

به لام خه و بينين نه گه رچى باسان كردو ژماره يه كه دهره نجامى لى كه و ته وه، و هه ر كه سيك ده يه ويته هه لوه سته يه كه بكات له سهرى بابچيت كتىبى ئىبن نهبى الدنيا (كتاب المنامات) وه كتىبى قيراون (كتاب التبيان) بخويته وه، وه زۆر كتىبى تريس

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٣٨.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

که باسی له و بابه ته ده کات، و له لای گومرا کاران و زیندیکه کان هیچ شتیک نییه تنهها درو درو خستنه وه نه بیته به وهی کهوا له زانسته که یاندا شاره زانین.

(توانایی خودا له سهرا داهینانی روودای سهرا سوهرین)

فرمانی شه شه: بنگومان خودای گه و ره میهره بان له و ژبان و مه نزلگایه دا شتی له وه سهیرتر و سهرا سامکه رتر درووست ده کات، نه مه جویریه کاتیک دابه زی بوسه پیغه مبهرا (علیه السلام) خوی هینا شیوهی پیاو یک، به ناخاوتن قسهی له گهل پیغه مبهرا (علیه السلام) کردو نه ویش گوئی لیبو، وه نه وکه سهی له ته نیشت پیغه مبهرا وه (علیه السلام) دانیشته وه گوئی لی نه بوو و نهی بینیه، ههروه ها هه ندیک له پیغه مبهرا نیش هه ندی جار پیغه مبهرا (علیه السلام) وه حی بۆ ده هات وه ک دهنگی زهنگ، که چی له ناماد هه بووان کهس گوئی لی نه ده بو، نه و جنزکانه له نیوان خویان و نیمه دا به دهنگی بهر ز قسه له گهل یه کتر ده کهن که چی نیمه گویمان لیان نییه، بنگومان فریشته به قامچی له کافره کان ددهن و له گه ردنیان ددهن و هاواریان لی هه لده ستینن، نه و موسلمانانهی له گه لیاندان نه گوئیان له ده نگیانو نه ده یانینن، خودای پاک و بیگهره له زور شتدا نه وهی شاده می لی قه دهغه کردوه به وهی که له سهرا زه ویدا روود هات، نه و شتهش له نیوانیاندا به و هه زره تی جویریلیش قورسانی بۆ پیغه مبهرا (علیه السلام) ده خوینده وه وانهی قورسانی پی ده و ته وه که چی ناماد هه بووان گوئیان لی نه ده بو.

نایا چۆن سپله یی به امبهرا شه کاره ده کریت که خودای گه و ره ده یزانیت و به توانای خوی بریاری له سهرا ده دات و هه ندیک روودا و روودات له پیش چاری

درووستکراوی خۆی قهده‌غه‌ی ده‌کات، حیکمه‌ت و به‌زه‌یی خودایه بۆنه‌وان، چونکه نه‌وانه توانای نه‌وه‌یان نییه بی‌بینن و گوییان لی‌بی‌ت، وه به‌نده‌ش بینن و بی‌ستنی زۆر له‌وه لاوازه‌تره که سزای گۆری بۆ ناشکرا بی‌ت و بی‌نی‌ت.

پاشان نایا بهنده توانای ههیه لهسەر لابرڤنی جیوه و خهرده لهچاو و سینگى مردو پاشان بهخیرایى بۆى بگهڕێنیتتهوه، جا چۆن ئهم دهسهلاتهى لى قهدهغه دهكریت؟ وه چۆن توانای لهسەر نییه نهوكهسەى توانای لهسەر ههموو شتێكدا ههیه و بى سنووره؟ ئایا كارو ژيانى ناو بهرزەخ پێوانهیه لهگهڵ ئهوهى لهدونیادا دهبینیت ئهمه تهنها نهزانی و گومارایه، و بهدرۆخستنهوهى راستگۆترین راستگۆكانه و مل نهدان و بهئهستم دانان بۆ كارو توانای خودای گهورهو میهرهبان و ئهمهش مهیهست و نیازى نهزان و گومراكانه.

نه گهر يه کيک له نيمه توانای هېوو گوزډ ده بال و سه د بال فراوان بکات و زياتر دريژو پاک و بهرينی بکات، و فراوانی بکات له سه ر خه لکي و هه ر چوڼيکي بويټ و ابکات، جا چوڼ مل نادات بو خودای گه وړه و ميه ر ه بان که و ا نه م گوزډ هه ر چوڼيکي برويټ ناوا فراوانی بکات، وه قه د ه غی بکات له بهر چاوی نه وهی ناده ميزاد، جا نه وهی ناده ميزاد به ته سکی و ته نگي ده يي نيټ، که چي نه و فراوان ترين شته و بوڅو شترين بونی ليديټ، و گه ليک رووناک و پرشن گداره که چي نه و ان ناييښن.

نهیښتی شو مدهسه لېش له فراوانبون و تهسکی و وروناکی ناوگۆږ، شو و ناگره کدی، تمه له راستیدا لمره گهزی رۆژی دواپی نییه لهو جیهانه دا، خودای گه ورده لښکو تنهها لهوئ و لهوئ پېشانی نهوئ ناده می ده دات به لام تمه کارو فره منی رۆژی دواپی نییه، له راستیدا کاتیک سه رپوشه کدی له سر لاده بات بونه وئ دل و دروونی تییدا سه قامگیر بیت نیمان به هیتر بیت بیته هوکاری به خته و دربونیان، جا نه گره پرده که له سهریان لابر دردا شهوا بینینه که ناشکرا ده بیت، جا نه گره مردوویه له ننو خدک دایت شهوا دوو فرشته که قه دهغه ناکرت له هاتن بولایان و

پرسیار لیکردنی بیهی نهوهی ناماده بووان ههستی پی بکهن، و مردوه کهش وه لامییان ده داته وه بی نهوهی کهس گوئیان لیبت، و کاتیك لیی ده دن کهسیك نییه له ناماده بووان لی دانه که بیینی، ههروه کهسیك له ته نیشت هاوریکه ی ده وه ییت جا له خه وه کهیدا سزا ده دریت و لیی ده دریت و نازار ده چیژیت، بی نهوهی نهو کهسه ی به ناگایه له ته نیشتی ناگاداری نه مه ییت له کاتیكدا که له خه وه له ده ستیت شوینه واری لی دانه که به جهسته یه وه دیاره .

(توانینی گه راندنه وهی رۆح)

فرمانی هه وه تم: هیچ قه ده غه کراویك نییه له وهی رۆحه کان بگه ریندرینه وه بۆکهسی له سیداره دراو وه نقوومی ئاوبو وه سووتیندراو، کهچی نیمه ش ههستی پیناکه یین چونکه نه م گه راندنه وه ش جوړیککی دیکه یه له نه زانراوه کان، جا نه م له هۆش خۆ چوونه و بیده نگییسه و سه رسامیییه زیندوون و رۆحه کانیشییان له گه لیاندایه، کهچی نیمه ههست به ژیانیان ناکه یین، و نه گه ر لاشه کان ی پارچه پارچه بوویت نهوا هیچ قه ده غه کاریک نییه له سه ر نهو کهسه ی توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه کهوا لهو رۆحه بکات په یوه ندی به هه موو پارچه کان ی له ش بکات سه ره پای دووری و نزیککی نیوانییان، نهو پارچانه ش ههست به جوړیک له نیش و نازار ده کهن و ههستیش به خۆشی و شادمانی ده کهن، نه گه ر خودای گه وره ههست به بی گیانه کان بدات و درک به پارانه وه بکهن بۆ خودای میهره بان و به ردی گه وره له ترسی خودای گه وره له شاخه کان ده که ویتته خواره وه، وه چیاو دارو درهخت و ئاو و رووه که کان کړنوش بۆ خودای گه وره ده بن و لیی ده پارینه وه هه مدو ستایشی ده کهن.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خودای گه وره ده فهرمووئیت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الاسراء: ٤٤).

واته: (هیچ شتیك نییه له م بوونه وهره دا كه ته سبیحات و ستایش و سوباسی نه و زاته نه كات، به لام ئیوه له ته سبیحات و ستایشی نه و شتانه تی ناگهن).
ته گهر چی ته سبیحاته كه ته نها به لگه بیت له سهر درووستكاره كه نهیده فهرموو: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: به لام ئیوه له ته سبیحات و ستایشی نه و شتانه تی ناگهن.

جا هه موو ناقلمه نديك تیده گات تیگه یشتنی به لگه كهی له سهر درووستكاره كهیه، خودای گه وره میهره بان ده فهرمووئیت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (ص: ١٨).

واته: (به راستی ئیمهش كه ژو كئیه كانان بۆ رام هینابو، نه و انیش یادو ته سبیحاتی خویان ده كردو پئكه وه دهیانتوه وه له ده مهو ئیواران و به ره به یانه كاندا).
وه به لگهش له سهر درووستكار تایبته نییه به و كاته دا، ههروه ها خودای گه وره ده فهرمووئیت: ﴿جِبَالُ أَوَّي مَعَهُ﴾ (سبا: ١٠).

واته: (نهی كئیه كان ته سبیحات و سروودی ستایشی له گه لدا بلیننه وه).
وه خودای میهره بان ده فهرمووئیت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ (الحج: ١٨).

واته: (نایا نه تبینیوه و نه تبیستوه كه به راستی هه ركهس و هه رچی ههیه له ئاسمانه كان و زه ویدا كړنوش بۆ خودا ده بن، ههروه ها خۆرو مانگ و نهستیرو چیاكان و درهخت و مالآت و زۆریك له خهلكی).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگهش له سهر درووستکراویش تایبەت نییە بە زۆری خەلک، خودای گەوره ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ (النور: ٤١).

واتە: (نایا نەتبینیو هه به پراستی هه رچی و هه رکه سی له ناسمانه کان و زهیدا هه یه، ته سبیحات و ستایشی خوا ده کهن، هه روه ها بالنده کانیش له کاتی کهدا پۆل پۆل به ناسماندا ده فەرن هه ره موویان ستایش و په رستش و ته سبیحاتی خۆیان زانیوه).
جا ئه و په رستش و ته سبیحاته راستیه که و هه ر خودای گەوره ده یزانیته له کاتی کهدا نه زانه درۆز نه کان ده یشار نه وه و دانی پیا نائین.

خودای گەوره رایگه یان دووه هه ندیک له تاشه به رده گه و ره کان له شوینی خۆیان لاده چن و له ترسی خودا ده که ونه خواره وه^(١٥٩)، له راستیدا هه وائی داوه که زهوی و ناسمانه کان هه ردوویان بۆی مۆلەت دراو، واتە: گوئیان له قسه که ی نه وه، نه وقسه یان له گه لدا ده کات و گوئیان له قسه که ی نه وه به باشیش وه لایمی ده ده نه وه، جا هه ردوویان پیتی ده لێن: ﴿إِنِّي طَوْعاً أَوْ كَرْهاً قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (فصلت: ١١).
واتە: (جا به ناسمان و زهوی فەرموو فەرمان به ردارو ملکه چ بن، به خویشی خۆتان یان به زۆر بتاغه مه ژیر ده سه لاتی خۆمه؟! هه ردوولا خیرا وتییان ملکه چی تۆین و چۆن ده فەرموویت واده که ی).

له راستیدا سه حابه کان گوئیان له ته سبیحاتی نه و خوارد نه بو که ده یاغوار د^(١٦٠)، وه گوئیان له ناله و نرکه ی قه دی نه و داره وشکه بوو، که له مزگه وته کهه دابوو^(١٦١)، جا نه گه ر نه و جهسته یه هه ست و شعوری هه بیته، نه و نه و جهسته یی که ژیان و رۆحی تێدایه له مه له پێشتره، وه خودای پاک و بێگه رد له و مه نزلگایه دا پێشانی

^(١٥٩) سمیری نایهتی (٧٤) بکه له سووره تی (البقرة).

^(١٦٠) مسند أحمد: ١/٤٦٠.

^(١٦١) سنن الترمذی: (٥٠٥).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بهنده کانی خوی داوه به گهراندنمهوی ژیانیکی تهواو بۆ لاشهیهک کهوا رۆحه کهی لیتی جیابووتهوه و قسه شی کردووه و رۆشتووه و خواردنیشی خواردووه و هاوسه رگیشی کردووه و مندالیشی پیا کردووه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۴۳).

واته: (ئایا نه تیبستوو و نه تروانیوه ته نهوانه ی له ترسی مردن له مال و شوینه واریان ده رچوون، له کاتی کدا که هه زاره ها که سیش بوون، ترسان له بهر نه گاریبونه وهی دوژمن، خواش فهرمووی پێیان برن! دوا ی نه وهی مردن پاشان زیندووی کردنه وه).

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِثَّةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (البقرة: ۲۵۹).

واته: (یاخود وه که نه و که سه ی تیبهری به لای شارۆچکه یه کدا که هه موو خانوه کانی به سه ر سه قفه کانی دا ته پی بوون، له بهر خزیه وه وتی ناخۆ خوا ی گه وره چۆن خه لکی ئهم شارۆچکه یه له دوا ی مردنیان زیندو ده کاته وه؟! نه و که سه عوزه ر پێغه مبه ر بوو ، یه کسه ر خوا ی گه وره سه د سا ل مران دی و پاشان زیندووی کرده وه و پێی فهرموو چهن د مایته وه؟ عوزه ر وتی رۆژیک یان که متر له رۆژیک ماومه ته وه).

ههروه ک کوژراوانی نه وه ی ئیسرا ئیل، یان نهوانه ی وتیان به موسی: ﴿لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ (البقرة: ۵۵).

واته: (نه ی موسا هه رگیز باوه رت پی نه یئین تاوه کو به ناشکرا و به چاوی خۆمان خوا نه بینین).

جا خوا نهوانی مراند و پاش مردنیان زیندووی کردنه وه، ههروه ک (أصحاب الکهف) و چیرۆکی ئیبراهیم و چوار بالنده که، که خودای گه وره ژیانیکی تهواوی گه پانده وه بۆ نه و جه ستانه پاش نه وه ی به مردن سارد بوونه وه، جا چۆن رێگری ده کریت له و توانا له بن نه هاتووه ی کهوا ژیان پاش مردنی بگه رپێتته وه، وه ئایا مل نه دان و

99 ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئىنكارى كىردنى ئەوانە تەنھا بەدرۆ خىستىنەو و ياخىبوون و سېلەيى نىيە؟
سەر كە وتىنىش لە لايەن خواوەيە.

(لە پاستىدا سزاي گۆر ناو نىشانى كە بۆ سزاي بەرزەخ)

فەرمانى هەشتەم: دەكرىت بزانرىت كەوا سزاي گۆرۆ خۆشىيە كەي ناوئىكە بۆ سزاي
بەرزەخ و خۆشىيە كەي، ئەوەي كە لە نىوان دونىاو رۆژى دوايىدايە، خوداي گەورە
دە فەرمووي: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۰).
واتە: (بەلكو دەيىت لە ژيانى بەرزەخدا لە نىوان مردن و زىندوبوونەو دا تا كاتىك
زىندو دەكرىنەو چاوەرى يىت).

ئەم بەرزەخەش خاوەنە كەي شانازى پىتو دەكات لە سەر ژيانى دونىاو رۆژى دوايى،
وە ناو نراو بە سزاي گۆرۆ نىعمەتە كەي يان ئەو تا باخىكە لە باخە كانى بە هەشت
ياخود دۆلىكە لە دۆلە كانى ناگر بەهۆى زۆرىنەي بوونەوەر، جا كەسى هەلواسراو
ياخود سووتىنراو و تقوم بو لە ئاودا و ئەوانەي درىندە و بالىندە خواردوويانە هەموو
ئەوانە كىردەو كە نىيان پشكى سزاي گۆر ياخود نىعمەتە كەي بەردەكە وىت
لە بەرزەخدا .

هەندىك لە پىشینه كان وا گومان دەبن ئەگەر يەكئىك لاشە كەي بسووتى بە ناگر و
بىيىتە خۆلە مېش و تۆزە كەي بكريىتە ناو دەريا و بەهەوادا بۆلۆ بىيىتەو ئەوا رزگارى
دەيىت لە سزاي گۆردا، بەلام خوداي گەورە فەرمان بە دەريا كان دەكات ئەوەي
تىايەتى كۆي بكاتەو، وە فەرمان بە وشكانى دەكات ئەوەي تىايەتى كۆي بكاتەو،
پاشان دە فەرمووي: هەلسەو ئەوەي جىگىر كراو لە نىوان دەستە كانى بەزەيى
خوداي مېهەبان، جا پرسىارى لىدە كرىت: چىت بە كۆلتا داداوە لەوەي كىردووتە؟

٩٩ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

ده لیت: نهی خودایه تۆ له هه موو کهس زاناتری ته نه ترسان و ملکه چی له تۆ، ره هه تهی خوا دووره په ریز نابیت له وهی ره هه مان پیبکات، له وکاته دا سزای گۆر و نیعه ته که ی به سه ر ناچیت بۆ ته و بهش و پارچانه ی که له و حالته دا وای لیته اتوه هه تا کو نه گه ر مردووه که به سه ری دره خته کانه وه هه لۆاسرا بیت له بهر بای شه مالّ نه و لا شه ی پشکی ده که ویت له سزاو نازاری بهرزه خ، و نه گه رچی پیاوی چاکه کار بخریته ناو ته نووړیک له ناگر نه و لا شه که ی و رۆحه که ی تووشی نیعه ت و خۆشگوزه رانی ده بیت له ژبانی بهرزه خدا، جا خودای گه وره نه و ناگره ی بۆ مردووه که سارد و سه لامه ت ده کات، بای شه مالیش بۆ نه وهی دیکه ده کاته ناگر و گرکان.

(گه رانه وهی مردووه زیندو بوونه وهی یه که م)

فه رمانی نۆیه م: له راستیدا مردو ده گه ریته وه و جاری یه که مهش زیندوو ده کریته وه، جا بۆیه خودای میهره بان بۆنه وهی ئاده میزاد دوو گه رانه وه و دوو زیندو بوونه وهی داناوه له هه ر دوو کیاندا به کارو کرده وه خراپه کان سزا ده درین و به کارو کرده وه باشه کانیش پاداشت ده کرین.

زیندو بوونه وهی یه که م: جیا بوونه وهی رۆح له لاشه و چاره نووسی بۆ رۆژی لپیچینه وهی یه که م.

زیندو بوونه وهی دوو م: نه و رۆژه یه خودای گه وره رۆحه کان بۆ لاشه کانیا ن ده گه ریتیته وه له گۆره که شیدا زیندووی ده کاته وه بۆیه هه شت یا خود بۆ ناگر، نه مهش هه شر و کۆکردنه وهی یه که م، وه نه مهش له هه دیسیکی سه حیددا هاتوه: (و تۆمن

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

بالبعث الآخرة^(١٦٢). واته: (لهراستیدا ده بیټ باوهرت هه بیټ به زیندوبوونه وه یه کی دیکه).

جا زیندوبوونه وه یه کهم نهوا کهس ټینکاری ناکات، و زۆریه ی خه لکی ټینکاری پاداشتی نیعمت و سزا ټییدا ده کهن، بیگومان خودای گه وره باسی شه و دوو قیامه ته ی کردووه، نهوانیش قیامه ته ی بچووک و قیامه ته ی گه ورن له سووره ته ی (المؤمنون) و سووره ته ی (الواقعة) وه سووره ته ی (القیامة) و سووره ته ی (المطففين) و سوورته ی (الفجر) وه هه ندیک سووره ته ی دیکه ش، بیگومان نه مه ش ویستی خودای گه وره میهره بانه به دادپهروه ری و حیکمه ته که ی کهوا دوو روژی پاداشت داناهه پاداشتی چاکه کاران و پاداشتی خراپه کاران، به لام پاداشتی کوټایی نه مه ده بیټه زیندوبوونه وه ی دووهم له روژی کوټایی و جیهانی دووهم وه که خودای گه وره ده فهرموویټ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران: ١٨٤). واته: (هممو کهس ده بیټ بریت و مردن بچیټ، تنه ا له روژی قیامه تدا کری و پاداشتتان به ته وای پی ده دریت).

لهراستیدا دادپه ریه کی ویست و گونجاوه و ناوه جوانه کانیشی واجب کراوه و پیروزیه که شی ته واهه و خوشی و خوشگوزهرانی و نیعمه ته که ی بوټه و لاشه و روټانه یه که هاوکارو پشتگیری نه و ناینه ن، وه سزاو نازاری شه و لاشه و روټانه یه که دژایه ته ی نه و ناینه ده کهن، بیگومان لاشه و روټه که ی نیعمت و خوشی ده چیټن بوټه و که سانه ی گوټی رایهلن و بژی گونجاوه و لاشه و روټی نه و که سانه ی کافرن له نیش و نازاردان به وه ی شایه نیه تی.

پیغه مبه ر^{صلواته} (عليه السلام) ده فهرموویټ: (فیفتح له باب الی الجنة، فیأتیه من روحها ونعیمها) واته: (له گوزپه که یدا درگایه کی له به هه شت بوټه که ریته وه، جا له ویټه نیعمت و خوشی بوټه روټه که ی ده یت).

(١٦٢) مـ: (٩).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

دەربارەى کافریشدا دەفەرموویت: (فیفتح له باب الى النار، فیأتیہ من حرها وسمومها) واتە: (لەگۆرە کەیدا دەرگایەکی لەناگر بۆ دەکرێتەو، جا لەوێرە گەرمی و گرەمەى بۆدیت).

بێگومان زانراوە کەوا لاشەش لەو دەرگایەدا پشکی خۆی وەر دەگریت ھەرودە کە رۆح پشکی خۆی وەر دەگریت، جا لەو دەرگایەدا قیامەتی بۆ دیتە ژوورەو و شوێنی خۆی دەبینیت.

نەمەش و تەى پرسیارکاریکە: حیکمەتى سزای گۆر لە قورئاندا باس نەکراوە لەگەڵ ئەوێ پێویستی زۆر ھەیە بۆ ئەوێ بیزانیت و باوەڕی پێ بەیئیت بۆ ئەوێ لێ ناگادار بکرییتەو و لێی بترسیت؟

جا وەلامیش لە دوو روو ھەبە: بە کورتی و بە گشتی وە بە درێژی و بە فراوانی.

ئەوێ بە کورتی ھەبە خۆی گەورە و میھرەبان دوو ھەجی بۆ سەر پێغەمبەرەکی دابەزاندوو و لەسەر بەندەى خۆی واجبى کردوو بەوەی پێیان بەیئیت و کاریان پێ بکات، وە ئەوانیش قورئان و حیکمەتە خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (النساء: ۱۱۳).

واتە: (خۆی گەورەش قورئان و دانایی بۆ دابەزاندوو و فێری ئەو شتانەى کردوو کە جاران نەتەزانی).

ھەرودە دەفەرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (الجمعة: ۲) واتە: (ھەر ئەو زاتەى لە ناو خەلکیکی نەخوێندەواردا پێغەمبەرێکی لە خۆیان ھەوانە کردوو نایەتەکانی

قورئانه که یثوویان به سهردا ده خوئینیتسه وه و دل و دهر وون و روالهت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیرئ قورئان و دانایی و شهریه تیان ده کات).

وه ههروه ها ده فهرمویت ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثْلَى فِي يُسْوِتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ (الأحزاب: ۳۴) واته: (ههرجی له ماله کانتاندا ده خوئندریتسه وه له قورئان و فهرمووده یادی بگرن و فهراموژی مه کن و یاسی بکن بۆ خه لکی).

کتیبیش بریتیه له قورئان، حیکمت و دانایش بریتیه له سوننهت، نه مهش به هاوده نگه پیشینه کان، نه وهش پیغه مبهه (ﷺ) له باره ی خودای گه وره هه والئ پیداوه نه مه له پیوستیه کانی دانپیانان و باوه پیتکردنیه تی، کهوا خودای میهره بان له سهر زمانی پیغه مبهه که ی رایگه یاندوه، نه مهش بنچینه و بناغه یه کی یه کده نگیه له نیوان موسلمانان کهس ئینکاری ناکات ته نه ها نه وهی له ئیسلام دا نین، وه پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: (إني أوتيت الكتاب ومثلته معه) (۱۶۳).

واته: (بیگومان من قورئانم بۆ هاتووه و هاوشیوه کهشی له گه لدايه).

به لām وه لāmی به دریزئ و فراوانی نهوا نیعمه تی به رزه خ و سزا که ی له قورئاندا باسکراوه به بی دیارکردنی ناوه که، جا له وانه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: (خۆ نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له ئیش و سازاری سهره مه رگدا (گیرییان خواردووه)، فریشته کانیش دهستییان لئ ده که نه وه و لییان ده دهن و (پتیان ده لئین): نا ده ی گیانتان بدهن به دهسته وه، ده ی رۆحتان ده رکن، نه مپۆ له تۆله ی (خوانه ناسیانداندا) سزا و نه شکه نهجی ریسوایی و شهرمه زاری ده درین، چونکه

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْءِ

شتی ناحهقتان به دهم خواوه هه لده به ست و خوتان به گه وره ده زانی له به رام به ر
 نایه ت و فرمانه کانی خوادا و لوت به رزیتان نه یده هیشت باوه یری پی به یتن).
 نه مهش وتهی نه مانه له کاتی مردندا، بیگومان فریشته کان رایانگه یاندوده و
 راستگۆن لهو کاته دا نه وان سزایه کی به نازاریان ده دن نه گهرچی دواش بکه ون له
 دایرانی دنیادا و راستیشه که به وان ده لئن: نه مړۆ تۆله ی سزاکه وهرده گرن.

لهو باره وه خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿فَوَقَّاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِآلِ
 فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ * النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
 أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ۴۵-۴۶)

واته: (جا خوی گه وره نهو نیمانداره ژیره ی پاراست له پیلانی خراپ و درندانه یان،
 دار و دهسته ی فیرعه ونیش زۆر سه ختیان تووش بوو، ناگری دۆزه خه، به یانیان و
 ئیواران نیشانیان ده دریت، یاخود پیایاندا ده چزیتیت، له (جیهانی به رزه خدا) رۆژی
 قیامه ییش فرمان ده دریت، ئاده ی تاqm و دهسته ی فیرعه ون بجه نه ناو نیش و
 نازاری زۆر ناخۆشه وه).

جا لیژهدا به راشکاو ی باسی سزای هه ردوو جیهان ده کات که جگه له زاتی نهو
 نه بیت هیچ که سیک به رگه و توانای نهو کاره ی نییه.

هه ر له باره ی نهوانه وه خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 فِيهِ يُصْعَقُونَ * يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ * وَإِنَّ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا عَذَاباً دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الطور: ۴۵-۴۷).

واته: (وازیان لی به یته هه تا بهو رۆژه ی ده گهن، که تیایدا تیا ده چن و لال و پال
 ده که ون، نهو رۆژه ئیتر فیل و ته له که یان به هیچ جۆریک فریایان ناکه ویت و
 سه رکه وتوو سه رفراز نابن، بیگومان بۆ نهو که سانه ی سته میان کردوو سزای
 تریش هیه بیجگه له وه ی که جار جار بۆیان پیش دیت پیش تیاچوونی یه کجاری،
 به لام زۆربه یان نه فامن و نازان).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

ئەمەش لەوانەییە مەبەستە کە ی: سزا کە یان لە دنیا دا بە کوشتن و شتی لەم بابەتە بێت، وە مەبەست لێیان جیهانی بەرزەخە، ئەوەش دەرکەوتوو، چونکە زۆریەتی ئەوان مردوونە و لە دنیا سزا نەدراون، و پێیان دەلێن: ئەوەی ناشکرایە کاتێک یە کێک لەوان مرد لە بەرزەخدا سزا دەدرێت و ئەوەی لەوان ماوەتەو لە دنیا دا بە کوشتن و شتی دیکە سزا دەدرێت، جا ئەمەش پەیمانیکە بە سزادانیان لە دنیا و لە بەرزەخدا.

دیسان دەربارەتی ئەوانەو دەفرمووێت: ﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (السجدة: ٢١).

واتە: (سوێند بە خوا ئێمە تالاً و لە دنیا دا دەکەین بە گەروویاندا، بێجگە لە سزای ریشە کە نەکردنیان، بۆ ئەوەی هۆش و بیر بکەنەو بەرێک بکەنەو بەگەرێنەو بۆ لای ئیمان).

لە بارەتی ئەو ئایەتە هەندێک بیانوو دەر دەبرن لەوانە عەبدوللە کورپی عەبباس لەسەر سزادانی ناوگۆر، پڕوبیانوو شییان لەبارەتی ئەم شتەو، چونکە ئەو سزادانە لە دنیا دا و داوایان لێ دەکرێت لە کوفر بەگەرێنەو بۆ لای ئیمان، بەلام لە تیگەیشتن لە قورئان و تیگەیشتن لێتی بە وردی ئەوانە سزای گوریشیان هەیە، خودای گەورە رایگەیاندووە کە بۆ ئەوان دوو سزا هەیە سزای بچووک و سزای گەورە، خودای گەورە هەوالتی داووە کەوا هەندێک سزای بچووکیان دەدرێت بۆ ئەوەی بەگەرێنەو.

ئەمەش هاورێیە لە گەڵ فەرموودەتی پێغەمبەر (ﷺ): (فیفتح له طاقة إلى النار فيأتيه من حرها و سقمها). واتە: (جا لە گۆرە کەیدا کەوانەیکە یاخود دەرگایەکی لە لای ناگر بۆ دەکرێتەو، جا لەو دەرگایەدا لە گر و گەرمای ناگرە کە ی بۆ دێت).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهیفرموو: (گپ و گهرماییه که ی) بۆ دیت به لکو ده فهرموویت: (له گپ و گهرماییه که) هه وای گهرمی بۆ دیت، جا نه وهی گه یشتبیت به جیهانی به رزه خ و زۆربه شیان ماون، نه وانه شی دوژمنایه تی خوا ده کهن له دونیادا هه ندیک سزادراون، زۆربه شیان له وان ماون و سزای گه وره تر چاوه رتیانه.

هه ره له باره ی نه مانه: خودای گه وره و میهره بان ده فهرموویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ * فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ * وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ * إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ * فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (الواقعة: ۸۳-۹۶).

واته: (باشه ئیوه بۆ بیرناکه نه وه، رۆژیک دیت که رۆحتان ده گاته گه روتان ئیوه شه به ده وری نه وه که سه دا بۆ ده سه لاتانه ته ماشه ده کهن و سه رنج ده ده ن له کاتی که دا له ئیمه له ئیوه نزیکترین لیبی به لام ئیوه نامانیین خۆ نه گه ر ئیوه زیندوو نا کرینه وه و پادداشت نادریته وه، نه وه رۆحتان ده گێرایه وه نه گه ر راست ده کهن و ده سه لاتان هه یه جا نه گه ر نه وه که سه ی که له سه ره مه رگدایه نزیکیان و خۆ شه ویستانی ئیمه بیت نه وه ئیتر خۆش و کامه رانی و ناسووده یی به هه شتی پر له ناز و نیعمه ت چاوه رتیته تی خۆ نه گه ر له ده سته ی راستانیشت بیت نه وه له لایه ن ده سته ی راستانه وه سلاوت پیشکه ش ده کریت به لام نه گه ر له ده سته ی نه وانه بیت که گوهرمان و پروایان به به رنامه ی خوانیه به ناوی کولا و پیشوازی ده کریت ده گه یه نریته دۆزه خ به راستی نه وه ی که باسما ن کرد حه قیقه ت و راسته قینه یه و دوور له گومانه که واته ستایش و سوپاسگوزاری په ره وردگاری گه وره بکه).

نا لیره‌دا باسی حوکم و یاساکانی رۆح ده‌کات له کاتی مردندا، هەر له یه‌که‌م سوپه‌دا باسی حوکمه‌کانی رۆژی گه‌رانه‌وه گه‌وره ده‌کات، که رۆژی دواییه، نه‌مه بۆیه باسکرا بۆ پیشکه‌وتنی مه‌به‌ست و نیازه‌که‌یه بۆ پاراستن و ناگادارکردنه‌وه چونکه نه‌مه له هه‌موویان گرنگ‌تره باسی لێوه بکری‌ت، وه له کاتی مردندا بۆیان کردوه به‌سێ به‌ش، هه‌روه‌ک له رۆژی دوایدا بۆیان کردوه به‌سێ به‌ش.

هه‌روه‌ها له باره‌ی نه‌وانه‌وه خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰)

واته: (ئه‌ی خاوه‌نی دڵ و ده‌روونی پر له تارامی، بگه‌رێوه بۆ لای په‌روه‌ردگارت که تۆ له‌و رازیت و نه‌ویش له تۆ رازی نییه، وه بچۆره ریزی به‌نده چاکه نازدار و به‌رێزه‌کانه‌وه، بچۆره به‌هه‌شته خۆشه رازاوه‌که‌مه‌وه).

له راستیدا پیشینه‌کان رایان جیاوازه‌که‌ی نه‌مه‌یان پێ ده‌وتری‌ت، به‌شیک ده‌لێن: له کاتی مردندا پێیان ده‌وتری‌ت، وته‌که‌ش ناشکرایه له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌یه، جا نه‌مانه‌ش وته‌یه‌ک به‌ دڵ و ده‌روون ده‌وتری‌ت له‌و کاته‌ی رۆح له‌لاشه‌ی جیاکراوه‌ته‌وه، لێی هاتۆته‌ ده‌روه‌ه، وه ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی خوای گه‌وره: ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ (الفجر: ۲۹)

هاو‌شێوه‌ی ئه‌و فەرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ): (اللهم الرفیق الاعلیٰ) (۱۶۴).

نه‌گه‌ر تۆ ده‌ته‌وێت بیر له‌ رووداوه‌کانی سزا نیعمه‌تی ناو گۆر بکه‌یته‌وه و لێی وردببیته‌وه ئه‌وا بگه‌رێوه بۆ قورئان به‌ درێژی و به‌ پوختی باسی ده‌کات وه خوای گه‌وره‌ش هاوکارو یاریده‌ده‌ره.

(۱۶۴) مسلم: (۲۴۴۶)، وتی: الرفیق الاعلیٰ، به‌ مانای به‌هه‌شت، یاخود پێغه‌مبه‌ران دین.

ئەمەش وتەى پرسیارکاریکە : ئەو ھۆکارانە چىن کەوا خواوەنى گۆرەکان پىنى سزا دەدرىن؟

وەلامەکش لە دوو روووەیە: بە کورتى و بە پوختى وە بە درىژى و بە فراوانى.

ئەوێ بە کورتییە ئەوانە سزا دەدەین لەسەر ئەو تاوانانەى بە نەزانى بەرامبەر خودای گەورە کردوویانە، و سەرپىچى فرمانەکانى خوا دەکەن، جا خودای گەورە رۆحىک سزا نادات کەوا دەیناسىت و خۆشى دەویت و فرمانەکەى جىبەجى کردووە و دوورکەوتۆتەو لەوێ خودای گەورە نەهێ لى کردووە، ھەروەھا لاشەیش ھەرگىز سزا نادرىت، کەوايە سزای گۆر و سزای دوا رۆژ نیشانەى توپەبوونى و رق ھەلسانى خواى لەسەر بەندەى خۆى، جا ھەرکەسێ خودا لى توپە بىت و رقى لى ھەلسانى خوا لەسەر لە بەرزەخدا دەدرىت، جا تاوانەکەى کەم بىت یاخود زۆر بىت، باوەرپىکراوە بىت یاخود درۆزن بىت.

بەلام وەلامى درىژى و بە فراوانى: لە کاتىکدا پىغەمبەر ﷺ ھەوالى دا لەبارەى ئەو دوو پیاوێ کە بىنى لە گۆرەکانیان سزا دەدرىت، یە کىنکىيان لەناو خەلکىدا دوو زمانى دەکرد، ئەوێ دیکەيان خۆى لە پاك راگرتنى مەز نەدەپاراست، کە ئەمەش وازەيتانە لە پاکراگرتن کە واجىيکە، ئەمەش ھۆکارى ئەو کارەى بوو بە زمانى خۆى دوورمەندارى و دژايەتى لە ناو خەلک بلاق دەکاتەو ئەگەرچى پياويکى راستگۆش بوويىت.

لەوێدا ئاگادارکردنەوێە کە لەسەر ئەو رووداوەى کە لەنيوانيان دا بە درۆ و بوختان شايەدى بە ناھەق دژايەتى و کارى ناپەوا بلاق دەکاتەو کە گەورەترين سزای لەسەرە. ھەروەھا خۆ نەپاراستن لە مەزکردن ئاگادارکردنەوێە کە لەسەر

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

نه بجامنه دانی نویژ کردن چونکه خو نه پاراستن و خو پاک راگرتن له میز کردن هه ندیک مه رج و واجبات لاده بات و ناهیلئت.

نهمهش توندترین سزای له سهره، و له هه دیسیکی شوعبه دا، یه کیک له سزا دراوڼ کهوا گوشتی خه لکی ده خوارد نهمهش بوختان کردنه و ههروه ها نه میمی و دووزمانیش، ههروه ها له هه دیسیکی نیبن مه سعود ﷺ ده لیت کاتیک قامچیکی لی ده دریت گۆره که یه کپارچه ده بیت به ناگر. نهمهش به هوی نه وهی که ته نها یهک نویژ به بی ده ستویژ کردوه و به لای ستم لیکراویکدا تیپه ریوه ستمه که ی له سهر لانه بردوه و سهری نه خستوه.

له سه حیمی بوخاریدا له هه دیسیکی سمره دا هاتوه له باره ی سزادانی ناوگۆر نه وانه ی درۆزن و درۆ ده کهن سزا ده درین، سزادانی نهو که سه ی قورنان ده خوینیت و پاشان به شهو ده خهویت که چی له رۆژدا له بیری ده چیتوه کاری پیناکات، وه سزادانی نهو پیاو و نافرته نه ی زینا ده کهن، و سزادانی نهو که سانه ی پاره ی ریا ده خۆن، ههروهک پیغه مبه ر ﷺ له جیهانی به رزه خدا نه مانه ی به چاری خۆی بیینی.

له هه دیسیکی نه بو هه وهیره ﷺ ده گپیتسه وه وا باسکراوه کهوا تییدا نهو نه ته وانه ی به به رد سهریان ده شکینرا به هوی نه وهی سهریان گران ده کرد له نویژ کردن، و نه وانه ی له نیوان خواردنی گیایه کی درکاوی وشک و خواردنی دره خستی زه قومن که له ناو سکیاندا ده کولیت له بهر نه وهی زه کات له ماله کانیاڼ ده رناکهن، وه نه وانه ی گوشتی بۆگه ن و مرداره بوو ده خۆن به هوی زینا کردن و داوین پیسییان، و نه وانه ی لیوه کانیاڼ به مه قاشی ناسن ده برن له بهر هه ستانیاڼ به فیتنه و ناشوب به هوی وتاردان و قسه کردن له نیو خه لکدا.

نه وانه ی پشکۆی ناگر ده خریته ده میانه وه و له خواره وهیاڼ دیتته وه نه وانه ن که مالی هه تیوو به ناهه ق ده خۆن.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَة

و نهوانه‌ی به مەمکیان هەلواسراون نهوانەن که زینا و داوین پیسیان کردووه.
و نهوانه‌ی نینۆکیان لەمس دروستکراوه دەم و چاوو سنگیان پێ دەپننهوه، نهو
کەسانەن که به‌دوای نامووسی خەلک دەگه‌ڕێن.

جا دووزمان و درۆزن و بوختانکەر و شایه‌دی دانسی به‌ درۆ، بانگه‌وازکردن بۆ
بیدعه شتی زیادکراو و قسه‌کردن لەسەر پێغه‌مبەر (ﷺ) که‌وا هیچ زانیاری
لەسەر نییه، و سه‌رکێشی کردن له قسه‌کانیدا، و خواردنی رība و خواردنی مائی
هه‌تیو به‌ ناهه‌ق، وه خواردنی مائی حه‌رام له رینگای ره‌شوه و به‌رتیل وه‌رگرتن و
زۆری تریش نه‌مانه هه‌موو سزای ناوگۆڕ ده‌درێن له جیهانی به‌رزه‌خدا.

خواردنی مائی برا موسلمانە که‌ی به‌ نا‌په‌وا یاخود مائی شه‌ریک و هاو‌په‌یانه‌ که‌ی
وه خواردنه‌وه‌ی ماده‌دی بێ هۆشکەر و داوین پیسی و نیربازی و خیانه‌ت و
جاسوسی، وه سته‌مکار و فیل‌باز و ته‌له‌که‌باز و ساخته‌کار وه‌رگرتنی پارهی سوو
خۆری و نه‌وه‌ی ده‌یدات و نووسه‌ره‌که و هه‌ردوو شایه‌ده‌که و هه‌موو نه‌وانه‌ی کار
له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌کەن، وه کردنی کاره قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

نهوانه‌ی موسلمانان نه‌زیه‌ت و نازاردەن و نه‌وانه‌ی به‌دوای نامووسیان ده‌که‌ون و
نه‌وه‌ی حوکم به‌ غه‌یری نه‌و شته ده‌کات که خوا ده‌یابه‌زاندووه، وه فه‌توا دان به
پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خودای گه‌وره، و هاوکاری کردن لەسەر تاوان و دژایه‌تی کردن،
و کوشتنی به‌ناهه‌ق که خودای گه‌وره حه‌رامی کردووه، وه که‌سی مو‌لحید و بێ دین
له مزگه‌وته‌کان و که‌عبه و شوپنه پێرۆزه‌کان، نه‌وانه‌ی کار ناکەن به‌ حه‌قیقه‌تی
ناوه‌ پێرۆزه‌کانی خوا و سیفه‌ته‌ جوانه‌کانی، وه نه‌وانه‌ی بێ دینی ده‌کەن و بلأوی
ده‌که‌نوه نه‌وانه‌ی شیوه‌ن و واوه‌یلا ده‌کەن و نه‌وانه‌ش گوئی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی
نه‌و گۆزانیانه ده‌لێت که خوا و پێغه‌مبەر (ﷺ) حه‌رامی کردووه و نه‌وانه‌ش
گوئی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی مزگه‌وت له‌سەر گۆره‌کان دروست ده‌کەن و مۆم و
چرای له‌سەر هه‌لده‌کەن و ده‌پرازی‌ننه‌وه، نه‌وانه‌ی فیل‌ له‌ ته‌رازوو ده‌کەن بۆ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

دهستهکوتنی پاره‌ی زیاتر نه‌گهر بۆ خه‌لکیش بکیشن دیسان فیللی لیّ ده‌که‌ن و زۆرداره‌کان و خۆبه‌زلزانه‌کان و دوورپوه‌کان و غه‌یبه‌تکاران و نه‌وانه‌ی ته‌علیق و توانج له‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن.

نه‌وانه‌ی ده‌بنه‌ ده‌ردو و به‌لا له‌سه‌ر پێشیننه‌کان و نه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ لای فالگه‌روه ده‌ستگه‌روه و جادوبازی و پرسیار لیّ ده‌که‌ن و باوه‌ریان پێ ده‌هیئن، و نه‌وانه‌ی هاریکاری زوڵم و سته‌م ده‌که‌ن و دواپۆژی خۆیان به‌ پاره‌یه‌کی که‌م ده‌فروشن، و نه‌وانه‌ی نه‌گهر به‌ ناوی خوا ترسێندران و به‌ بیریان هینایه‌وه‌ چاویان ناگرێت و له‌ تاوان دوورناکه‌ونه‌وه، نه‌و که‌سه‌ی به‌ فه‌رموده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوی هیدایه‌تی و رێنموویی لیّ ده‌که‌ن به‌لام هیچ وه‌رناگرێت و نایه‌ته‌ سه‌ر رێگای راست و سه‌ری خۆی پێ به‌رزناکه‌ته‌وه، و نه‌و که‌سه‌ی قورئانی بۆ ده‌خوێندریته‌وه نه‌وا هیچ کاریگه‌ری له‌سه‌ر نابێت و له‌وانه‌شه‌ بارگرانتربێت.

نه‌و که‌سه‌ی سوێند به‌ خوا بخوات درۆ ده‌کات، به‌لام نه‌گهر سوێند به‌ گه‌وره‌یی خۆی یاخود به‌ نزیکیکی خۆی یان به‌ که‌سێک که‌وا خۆشی ده‌وێت بخوات نه‌وا درۆ ناکات نه‌گهر چی هه‌ر شه‌شی لیّ بکریت یاخود سزاش بدرێت.

نه‌و که‌سه‌ی شانازی به‌ یاخی بوون و تاوانی خۆی ده‌کات و له‌ناو خه‌لکیدا بلاوی ده‌کاته‌وه، و نه‌وانه‌ی باوه‌رت پێیان نیه‌ مالّ و نامووسی خۆت له‌لای نه‌مانه‌ت به‌ده‌یت، نه‌وانه‌ی زمان پیسی ده‌که‌ن و خراپه‌کاری پێ ده‌که‌ن و خه‌لکی خۆیان له‌ شه‌ر و خراپه‌ی ده‌پاریزن، و نه‌وه‌ی نوێژ دوا ده‌خات بۆ کاتیکی دیکه‌ و په‌له‌ له‌ نوێژه‌که‌ ده‌کات و هیچ یاد و زیکری خوای تیّ ناکات، هیچ کاتییک له‌ ماله‌که‌ی زه‌کاتی لیّ ده‌رناکات و خۆی پاک و خاوێن ناکاته‌وه، و هیچ کاتییک گوێ ناداته‌ نه‌وه‌ی شایا نه‌و مالّ و پاره‌ و پووله‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه، له‌ هه‌لاکه‌ یاخود له‌ حه‌رام ده‌ستی که‌وته‌وه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و به‌زه‌یی نایه‌ته‌وه به‌ هه‌ژار و نه‌دار و بێ‌ده‌ژن و هه‌تیوو و ناژه‌لاند.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلکۆ پال بە ھەتیووە دەنیّت و ھانی کەسیش نادات کە خواردن و خۆراک
بەخشیت بەھەژار و نەداران و ئەوانە خۆیان لەناو خەلکیدا دەرەخەن و قەدەغەمی
ھەموو چاکە و کۆمەک و ھاوکاریبەک دەکەن و خۆی خەریک دەکات بە عەیبی
خەلکی و ئاگای لە عەیبی خۆی نیە، خۆی خەریک دەکات بە تاوانەکانی خەلکی و
ئاگای لە تاوانی خۆی نییە، جا ھەموو ئەوانە و نمونەمی ئەوانە لە گۆرەکانیاندا
سزا دەدرێن بەھۆی ئەو تاوانانەیەو بە گۆیڕە زۆری و کەمی و بچووکی و
گەوھەری تاوانەکانیان.

کاتیەک زۆرترین خەلک لەم ھالەتەدان، ئەوا خاوەنی گۆرەکانیان لە نیشت و
نازاردان، وکەسی براوە لەناویاندا کەمن، جا دەرەوێ گۆرەکان بە خۆل داپۆشراوە
کەچی ناوەرۆکەکی گشتی نیشت و نازار و ناخ ھەلکێشانە، دەور و پشتی گۆرەکە
خۆل و بەردی نەخش کراوە کەچی لەناو ھەناویدا بەلا و کارەسات و سزادانە،
سوێند بە خوا ئەمانە گشتی نامۆژگاری کراون بەوێ کەوا دونیایان دەپازاندەو و
ناوەدانیان دەکردەو و پێیان دەوترتا ئەو خانووە ناوەدان بکەنەو کە ئێسە بەپەلەن
بۆی بچن کە ئەو گۆرەییە ئیستا تییدان و خانووەکانیشیان بۆ یەکیکی دیکە بەجێ
ھێشتووە، ئەمەش جیھانی وەرگرتنی کردەوکانە، و کۆگای کردەوکانە لەوێ
چاندووتانە و ئەمەش شوێنی پەڕینەوێیە بۆ باخێک لە باخەکانی بەھەشت یاخود
دۆلێک لە دۆلەکانی دۆزەخ.

نەو ھۆکارانە چىن دەبیئە ھۆی رزگار بوون لە سزای گۆر؟

دىسان وەلامەكەى لە دوور وەوێه: بە كورتى و بەدریژى وەلامەكەى بە كورتى: نەو دووركەوتنەوێه نەو ھۆكارانەن كەوا سزای گۆر بە سەرىدا تێدەپەپیت، و لە سوودمەنترى نەو پیاوێه كاتێك دەبەوێت بھەوێت تەنھا بۆ خۆدا یەك كاتژمێر لە خۆى پیرسیتەو و موحاسەبەى خۆى بكات لەوێ لەو رۆژدا زەرەرەمەندبوو یاخود سوودی پێ گەشتەو، پاشان لەنیوان خۆى و خۆای گەرە تەوێه نەصوح نوێ بكاتەو، جا لەسەر نەو تەوێهەدا بھەوێت.

نیمانى پتەو و خۆراگر بێت ئەگەر لەخەو ھەلسا نەگەریتەو سەرئەو تاوانەى كردوویەتى، و ھەموو شەوئ ئەم كارە بكات، جا ئەگەر لەسەر نەو تەوێهە شەوێكەى مرد نەوا لەسەر تەوێه دەمریت.

ئەگەر لە خەویش رابوو نەوا بۆ كاروكر دەوێ چاك بۆ دواڕۆژەكەى كار دەكات دڵخۆشە بەوێ كە ئەجەلەكەى دواكەوت تاوێكو پێشوازی لە خۆای خۆى بكات و ئەوێ لە دەستی داوێ بیگەریتەو، بۆ بەندەش لەو خەوێدا سوودمەندترینە، نەخاسە ئەگەر لەو كاتەدا خۆى بە یادو و زیكرى خوا سزا دا و ھەر لەو خەوێدا نەو سوننەتە بەكار دەھێنێت كە لەلایەن پێغەمبەر (ﷺ) ھاتووە^(١٦٥) تاوێكو خەو بەسەرىدا زال دەبێت، جا ئەو كەسەى خۆای گەرە خێرى بۆ بووێت نەوا سەرکەوتووی دەكات، ولا قوۃ الا بالله.

وەلامەكەشى بە دریژى: ھەندێك لە ھەدیسەكانى پێغەمبەر (ﷺ) باس دەكەین كە تییدا لە سزای گۆر رزگارى دەبێت.

لەوانە: سەلمان (رەزای خۆای لى بى) گێراپتێو و موسلمیش لە سەحیحەكەیدا رىوایەتى كردووە و دەلیت: گویم لە پێغەمبەر بوو (ﷺ) دەیفەرموو: (رباط يوم

(١٦٥) سیرى: موسلم (٢٧١٠) و (٢٧١٤) و (٢٧٢٧) بکە.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وليلة خير من صيام شهر و قيامه، وإن مات أجرى عليه عمله الذي كان يعملهُ وأجرى عليه رزقه وأمن الفتان^(١٦٦).

واته: (همر که سیک بریت له کاتی پاسه وانی کردنیدا له پیناوی خوی گه وره، خوا نهو کرده و گه چاکه ی بۆ درێژه پی ددهات پاداشتی خیرتره له بهر ژوو بوونی مانگیك و شه و نوێزه کانیشی، وه درێژه به رزق و رۆزی پیدانی بۆ دهریت تا رۆژی کوتایی و دوور ده بیست له تاقیکردنه و هی لی پرسینه و هی گۆر).

له حه دیسیکی فه زاله کوری عوبهید گێرایتییه وه له کتیبی (جامع الترمذي) ترمذي ده لیست نه وه حه دیسیکی (حسن صحيح) ه له پیغه مبهری خوا (عليه السلام) ده فه رموویت: (كل ميت يختم على عمله إلا الذي مات مرابطاً في سبيل الله، فإنه ينمي له عمله إلى يوم القيامة ويأمن من فتنة القبر)^(١٦٧). قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح.

واته: (هموو مردوو یه ک کوتایی به کرده وه کانی دیت و مۆر ده نریت به سه ریدا ته نه نا نهو که سه نه بیست که له پیناوی خوی گه و ره دا پاسه وانی کردوو نهو که سه کرده وه که ی گه شه پیده دریت له گۆر دا تا رۆژی کوتایی پارێزرا و ده بیست له سزا و تاقیکردنه و هی گۆر).

له (سنن النسائي) دا ریوایه تی کردوو: له راشد کورس سه عد، شه ویش له سه حابه کانی پیغه مبهر (عليه السلام) که وایا ویک وتی: نه ی پیغه مبهری خوا بۆچی نیمانداران تووشی تاقیکردنه وه ده بن له گۆره کانیاندا ته نه ا شه هید نه بیست؟ فه رموی: (كفى ببارقة السيوف على رأسه الفتنة)^(١٦٨).

واته: (شه وقی شم شیر به سه ریانه وه به سه بۆ تاقیکردنه و یان).

^(١٦٦) سه رجا و ی پێشوو: (١٩١٣)

(١٦٧) سنن الترمذي: (١٦٢١).

^(١٦٨) سنن النسائي: (٩٩/٤).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

المقدام كورې معد يکرب ده گيرېته وه و ده لیت: پیغه مبهـر (ﷺ) ده فرمویت: (للشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتْ خِصَالٌ: يَغْفِرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ، وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ، وَيُضَعُّ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ، الْيَاقُوتَةُ مِنْهُ خَيْرٌ مِنَ الدِّينَارِ وَمَا فِيهَا، وَيَزُوجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، وَيَشْفَعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ) ابن ماجه و ترمذي ريوایه تیان کردوه و ده لیتن حه دیسیکی (حسن صحیح) هـ^(۱۶۹).

واته: (شهید شەش سیفەتی لای خوای خۆی هەیه: لە گەڵ رژانی یە کەم دلتۆپ خوین له خۆینه کەى خوای گەوره له گوناھى خۆش دەبیّت، و شوینی خۆی له بههشت دەبینیت، و له سزای گۆر رزگاری دەبیّت، و پارێزراو دەبیّت له ترس و تۆقینى هەرە گەوره له رۆژی دوایدا و تاجی شکۆداری له سەر دەنریت، هەر یاقووت و مروارێک تێیدا خێری له دنیا و ئەوێ تیا یەتی زیاتره، و حەفتا و دوو حۆری بههشتی لى ماره دەکریت، وه تەکا بۆ حەفتا کەس له خزماني دەکات).

له نین عەبباسه وه (ﷺ) ده گيرېته وه و ده لیت: پیاویک له هاوه لانی پیغه مبهـر (ﷺ) له سەر گۆرینکی شاردراوه دانیشت که نهیزانی ئەمه گۆره، به لām ئەو گۆری ئاده میزادیک بوو جا سورەتی (الملک)ی خویند تا تهواوی کرد، نینجا چوه لای پیغه مبهـر (ﷺ) وتی: ئەم پیغه مبهـری خوا له سەر گۆرینکی شاردراوه دانیشتم و نهزانی که ئەوه گۆره، کهچی ئەو گۆری مرۆفیک بوو سورەتی (الملک)م له سەر خویند تا کۆتایی، جا پیغه مبهـر (ﷺ) فرمووی: (هي المانعة، هي المنجية تُنَجِّيه مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ) ترمذي ده لیت ئەمه حه دیسیکی (حسن غریب) هـ^(۱۷۰).

(۱۶۹) سنن ابن ماجه: (۲۷۹۹).

(۱۷۰) سنن الترمذي: (۲۸۹۰).

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ئەو سوپرەتە رینگەرە لە سزای گۆر، وە رزگار کەرەشە و رزگاری دەبێت لەسزای گۆر).

لە مەسئەدی عەبد کوری حەمید بۆمان رىوايەت کراوە، لە ئىبراهيمى کورى حەکیم، ئەویش لە باوکىيەو ئەویش لە عىکرەمە، ئەویش لە ئىبن و عەبباس (رەزای خوايان لى بێت) بە پىاوئىکى وت : ئايا ديارىەکت پىشکەش بکەم، پىتى دلتخۆش بىت؟ پىاوەکە وتى: بەئى.

وتى: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (المَلِك: ۱) بچوئىنە و لەبەرى بکە فێرى مال و مندال و کورەکەت و دراوسێکەت بکە، چونکە ئەو سوپەرەتە رینگەرە و رزگار کەرە لە سزای دۆزەخ، وە ئەگەر چووبە ناو گۆر داوا لە خوای خۆی دەکات لە رزگارت بکات لە سزای گۆر، جا خوای گەورە خاوەنەکەى رزگار دەکات لە سزای گۆر.

پىغەمبەر (ﷺ) دەفەر موویت: (لوددت أنها في قلب كل إنسان من أمتي) (۱۷۱)

واته: (خۆزگە دەخوازم ئەو سوپەرەتە لە دلى هەموو ئادەمیزادىک بێت لە ئۆمەتەکەم دا).

أبو عمر عبدالبر دەئیت: لە پىغەمبەر (ﷺ) گێراوئىتەو کەوا دەفەر موویت: (إِنَّ سورة ثلاثين آية شفعت في صاحبها حتى غفر له ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ (المَلِك: ۱) (۱۷۲)

واته: (سوپەرەتێک هەبە سى ئایەتە تکای بۆ خاوەنەکەى کرد تا خوا لى خۆش بوو، سوپەرەتەکەش ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾)

(۱۷۱) تفسیر ابن کثیر: ۴/ ۴۲۲

(۱۷۲) سنن الترمذی: (۲۸۹۱). وسنن أحمد: (۲۹۹/۲).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

له سننی ابن ماجه ریوایهت کراوه له هه‌دیسکی نه‌بی هوپه‌یره (ره‌زای خوای لی‌بی) که له پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) وه‌گیراوه ده‌فرموویت: (من مات مبطوناً مات شهیداً ووقی فتنة القبر، وغدي وريح عليه برزق من الجنة) (١٧٣).

واته: (هه‌ر که‌سیک به سک ئیشه بریت به شهید مردوو، له‌فیتنه‌ی گۆر پارێزراو ده‌بیت و له رزق و رۆزی به‌هه‌شتا خواردنی ده‌دریت).

له ترمزی ریوایهت کراوه، له هه‌دیسکی ره‌بعه کورپی سه‌یف، نه‌ویش له عبدالله ی کورپی عومه‌ر وتی: پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فه‌رموویه‌تی: (ما مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ) (١٧٤).

واته: (هیچ موسلمانێک نه‌ که‌وا رۆژی هه‌ینی یاخود شه‌وی هه‌ینی بریت نیلا خوای گه‌وره له‌ فیتنه و ناشویی گۆر ده‌پارێزیت) وه‌ ترمزی ده‌لێت نه‌مه هه‌دیسکی (حسن غریب).

هه‌دیه‌ سه‌حیحه‌کان به‌ره‌رچی نه‌و قسانه ده‌داته‌وه که ده‌لێت پیاوی راستگۆ له‌ گۆره‌که‌یدا پرسیا‌ری لی‌ ناکریت به‌لکو که‌سی راستگۆش له‌ گۆره‌که‌یدا وه‌کو هه‌ر خه‌لکیکی دیکه پرسیا‌ری لی‌ ده‌کریت، نه‌مه‌ش عومه‌ری کورپی خه‌تتاب (ره‌زای خوای لی‌ بی) که‌ سه‌ری راستگۆیا‌نه، به‌ پیغه‌مبه‌ری (علیه‌السلام) فه‌رموو: کاتیک پێی راگه‌یاندم له‌ پرسیا‌رلی‌کردنی مه‌لیکیک له‌ گۆره‌که‌یدا، وتی: ئایا منیش له‌سه‌ر نه‌م حاله‌ته‌دام له‌ گۆره‌که‌مدا؟ پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فه‌رموی به‌لی (١٧٥).

وه‌ هاتوو له‌وه‌ی که‌ له‌ سزای گۆر رزگاری ده‌بیت هه‌دیسکی شیفای تێدایه‌ ابو موسی المدینی ریوایه‌تی کردوو و ده‌رده‌که‌شی دیا‌ری کردوو له‌ کتێبه‌که‌ی (الترغیب والترهیب) و شه‌رحیشی بۆ داناوه، له‌ هه‌دیسکی الفرج کورپی فصاله

(١٧٣) ابن ماجه: (١٦١٤).

(١٧٤) سنن الترمذی: (١٠٧٤)، وجمع الزوائد: (٣١٩/٢).

(١٧٥) سمیری: میزان الاعتدال: ١٦٧/٤ بکه.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

ريوايه تي كردووه كهوا هيلال أبو جبله بؤمانى گيڙاوه ته وه له سه عدى كورى
نه لموسهيب، نه ويش له عبدالرحمن كورى سمره وتي: پيغه مبهري (عليه السلام) هاته لامان له
صفه بووين له مهدينه، جا له سهرمان وهستا و فه مووى: (إني رأيتُ البارحة عجباً
رأيتُ رجلاً من أمتي أتاه ملك الموت ليقبض روحه، فجاءهُ بره بالوالديه، فردّ ملك
الموت عنه).

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد أحتوشته الشياطين، فجاء ذكر الله فطير الشياطين
عنه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يلهث عطشاً كلما دنا من حوض منع وطرده، فجاءهُ
صيام شهر رمضان فأسقاه وأرواه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي ورأيتُ النبيين جلوساً حلقاً حلقاً كلما دنا إلى الحلقة طرد
ومنعه، فجاءه غسله من الجنابة فأخذ بيده فأقعده إلى جنبى.

ورأيتُ رجلاً من أمتي من بين يديه ظلمة، ومن خلفه ظلمة، وعن يمينه ظلمة،
وعن يساره ظلمة، ومن فوقه ظلمة وهو متحير فيه، فجاءه حجة وعمرته
فأستخرجاه من الظلمة دخلاه في النور.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يتقي وهو النار وشررها فجاءته صدقته فصارت سترأ
بينه وبين النار وظلاً على رأسه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يكلم المؤمنين ولا يكلموه، فجاءته صلة الرحمة، فقالت: يا
مَعشَرِ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُ كَانَ وَصلاً بِالرَّحْمَةِ فَكَلِمُوهُ بِكَلِمَةِ الْمُؤْمِنُونَ وَصَافِحُوهُ وَصَافِحِهِمْ.

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد أحتوشته الزبانية، فجاءه أمر بالمعروف ونهيهِ عن
المنكر فإستنقذه من أيديهم وأدخله في ملائكة الرحمة.

ورأيتُ رجلاً من أمتي جاثياً على ركبتيه، وبينهُ وبين الله حجاب فجاءه حسن
خلقه، فأخذ بيده، فأدخله الله عز وجل.

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

ورأيت رجلاً من أمتي قد ذهبت صحيفة من قبل شماله، فجاء، خوفه من الله عز وجل.

ورأيت رجلاً من أمتي خف ميزانه فجاءه افراطه فثقلوا ميزانه ورأيت رجلاً من أمتي قائماً على شفير جهنم، فجاءه رجاء، من الله عز وجل، فاستنقذه من ذلك و مضى.

ورأيت رجلاً من أمتي قد هوى في النار، فجاءه دمعته التي قد بكى من خشية الله عز وجل فاستنقذته من ذلك.

ورأيت رجلاً من أمتي قائماً على صراط يرعد كما ترعد السعفة في ريح عاصف، فجاءه حسن ظنه بالله عز وجل فسكن روعه ومضى.

ورأيت رجلاً من أمتي يزحف على صراط يحبوا أحياناً ويتعلق أحياناً فجاءه صلاته فأقامته على قدميه وأنقذته.

ورأيت رجلاً من أمتي إنتهى إلى ابواب الجنة، فغلقت الأبواب دونه، فجاءته شهادة أن لا إله إلا الله ففتحت له الأبواب، وأدخلته الجنة^(١٧٦).

الحافظ أبو موسى دهليّ: نهو حديسه (حسن جداً)، ريوایه تی کردوه له سعید کوری المسیب وه عمر کوری ذر وه علی کوری یهزید کوری جدعان.

واته: (دوینی شهو من خهونیکي سهیرم بینی له نؤمه ته کهم دا پیاویکم بینی فریشته ی گیانکیش هاته لای بز نه وهی رۆحی بکیشیت، جا چاکه ی دایک و باوکی هاته لای و فریشته ی گیانکیش دهستی لی بهردا و وازی لی هیتا.

له نؤمه ته کهمدا پیاویکم بینی شهیتانیکي زۆری لی کۆببونه وه، ئینجا یاد و زیکری خوا هاته لای و شهیتانه کانی له لا فرین.

له نؤمه ته کهمدا پیاویکم بینی فریشته کانی سزادان ده وره یان دابوو، جا نوژده که ی هاته لای و له دهستی رزگاری کردن.

(١٧٦) مجمع الزوائد: ١٨٠/٧

٩٧ح لِّلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

له نۆمهته کهم دا پیاویکم بینی له تینوتیان هه ناسه پرکیتی پی کهوتبوو و هه رکاتیك دهیوو یست له هه وه که نزیك بییته وه قه ده غه یان ده کرد و ده ریان ده کرد، جا رۆزوی مانگی ره مه زان هاته لای و ناوی پێدا و تینوویتی شکاند.

له نۆمهته کهم پیاویکم بینی، وه بینیم پیغه مبه ران بازنه دانیشتبوون هه رکاتیك دهیوو یست له بازنه که نزیك بییته وه قه ده غه ده کراو ده رده کرا جا غوسل و خوشوشتنی جه نابه ته که ی هاته لای و دهستی گرت و له ته نیشته من دایانیشاند.

له نۆمهته کهم پیاویکم بینی له نیتوان هه ردوو دهسته کانی تاریکی بوو، وه له دهوای تاریکی بوو، وه له لای راستی تاریک بوو، وه له لای چه پی تاریکی بوو و له سه روویدا تاریکی هه بوو، به راستی نه و دۆش دامابوو تیایدا، جا حج و عومره که ی هاتنه لای و له تاریکیدا ده ریان هیتنا و بردیانه ناو رووناکی.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکی بینی ده ترسا و له ناگر و شه ره که ی هه لده هات، جا خیر و سه ده قه که ی هاتنه لای و بووه په رده یه که له نیتوان خۆی و ناگره که و بووه سیبه ریش له لای سه ری.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی قسه ی له گه ل ئیمانداران ده کرد به لام نه وان قسه یان له گه ل نه ده کرد، ئینجا په یوه ندی خزمایه تی و به زه ییه که ی هاتنه لای و وتی: نه ی گه لی ئیمانداران نه و پیاوه ی په یوه ندی خزمایه تی و به زه یی به جی گه یاند قسه ی له گه لدا بکه ن، جا ئیمانداره کان قسه یان له گه لدا کرد و ته و قه یان له گه ل یه کتری کرد.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی فریشته ی سزادان ده وریان دابوو، جا کرده و ی فرمان به چاکه و نه هی کردنی له خراپه هاته لای و له دهستی رزگاری کردن و خستییه به رده م فریشته ی به زه یی.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

وه له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی له سەر چۆکه کانیدا که وتبوو، و له نێوان خۆی و خوای گهوره، پهرده یه که هه بوو جا رهوشته جوانه که ی هاته لای و دهستی گرت و بردیه لای زاتی خودای عز و جل.

له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی کتیبی کار و کرده وه کانێ له لای چه پیه وه بۆی هات، جا ترسه که ی له خودای عزو جل هاته لای و کتیبه که ی وه رگرت و له لای دهسته راستی داینا.

له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی تای ته رازووه که ی سووک بوو نینجا نهو منداله بچووکانه ی پێش بلوغی مردبوون هاتنه لای و تای ته رازووه که ی بۆیان قورس کرد، پیاوێکم بینی له سەر لیواری دۆزه خ بوو، جا تکا و پارانه وه که ی له خودای عزو جل هاته لای و رزگاری کرد و تیی په راند.

له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی خه ریک بوو بکه ویتته ناو ناگر، به لام فرمیسک و گریانه که ی له ترسی خوا هاته لای و رزگاری کرد له م حالته.

له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی له سەر پردی سیرات وه ستا بوو ده له رزی و ده له رایه وه ههروه ک چۆن گه لای دارخورما له بهر ره شه با ده له ریتته وه، جا گومانی چاکه که ی به رامبه ر خوای عزو جل هاته لای و دلی وه ستان و سه قامگیری کرد و رزگاری بوو.

له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی له سەر پردی سیرات ده خشا هه ندی جار به گاگۆلکی ده پۆشیت و هه ندی جاریش خۆی پێوه هه لده واسی، جا نوێژه که ی هاته لای و له سەر هه ردوو قاچه کانێ وه ستاندی و رزگاری کرد.

وه له نۆمه ته که مدا پیاوێکم بینی له بهر ده رگاکانی به هه شت وه ستا بوو، ته نها ده رگاکان له سەر نهو داخرا بوو جا شه هاده ی (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هاته لای و ده رگاکانی بۆ کردنه وه و بر دیانه به هه شت).

**پرسیار کردن له گۆردا ئایا شتیکی گشتییه له هه مبهه موسلمانان و دوورووهکان و
کافرهکاندا یاخود تاییه ته به کهسی موسلمانی دووروو؟**

أبو عمر کوری عهبدولبهه له (کتاب التمهید) دا ده لیت: نیشانه کان به لگهن له سهه نه وهی کهوا فیتنه و ناشروب له گۆردا ته نهها بۆ موسلمان و دووروو ده بیته که په یوه ندران به نه هلی قیبله و نایینی نیسلام به شایه تدانی ناشکرا، به لام کافری بیباوه له وانه نین که پرسیری لی بکریته له باره ی خوا و نایین و پیغه مبهه کهسی، به لکو پرسیر ده کریته له باره ی نه هلی نیسلام، جا خوی گه وه نه وانه ی باوه پریان هیناوه راوه ستاویان ده کات و گومان ده خاته دلی درۆزان و بیباوه پان.

قورتان و سونهش به لگهن له سهه جیاوازی نه و تهیه، به لکو پرسیر کردن بۆ موسلمان و کافرانی شه، خوی گه وه ده فره موویته: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ۲۷).

واته: (خوی گه وه نه وانه ی باوه پریان هیناوه پایه دار ده کات له سهه گرفتاری به جی و دروستیان له ژیا نی دنیا دا، له سهه ره مهه رگ و قیامه تیشدا، گرفتاریان ریک و پیک و دامه زراو ده بیته وه به ئیمان نه وه ده مرن، له ولا شه وه هه نه و خواجه یه سهه مکاران گومرا ده کات و نه وه ی په روه ردگار بیه ویته هه نه وه پیش دیت و ده کریته).

له هه ره دوو سهه حیددا، نه نهس کوری مالیک ده گێر پیته وه له پیغه مبهه (صلواته) کهوا ده فره موویته: (إن العبد إذا وضع في قبره، وتولى عنه أصحابه، إنه ليسمع قرع نعالهم) (۱۷۷).

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

واته: (کاتینک بهنده یهک له گۆره کهیدا داده نریت، و هاوړپیکانی نهوئ به جی ده هیلن، نهوا مردووه که گوئی له دهنگی نهعله کانیانه).

بوخاریش زیادی کردووه: (وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا أَقُولُ النَّاسُ، فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَيَضْرِبُ بِمِطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ يَصِيحُ صِيحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ)

واته: (به لآم کافر و دووړو پټیان دهوتریت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه؟ ده لیت: نازانم، نهو شتم دهوته وه که خه لکی دهانوت، جا پټی ده لیت: نه تده زانی و نه شت خویندووه جا به چه کوشیکی ناسن لیتی ددهن هاواریکی وای لی بهرزه پیتیه وه هه موو شتیک لهوئ گوئی لی ده بی ته نهها ناده میزاد و جنوکه نه بیت).

به لآم دووړو و کافر، که پیتی (وار) له نیتوانندایه نهوا له هه دیسیکی ابی سعید الحدری رضی الله عنه که ابن حبان و نیمام نه محمد ریوایه تیان کردووه پشتر باس کراوه: له جه نازه کهدا نیتمه له گه ل پیغه مبهردا بسوین عليه السلام جا فهرمووی: (یا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا، فَإِذَا الْإِنْسَانُ دُفِنَ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ جَاءَهُ مَلِكٌ فِي يَدِهِ مِطْرَقٌ، فَأَقْعَدُهُ، فَقَالَ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَإِنْ كَانَ مُؤْمِنًا قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ لَهُ: صَدَقْتَ، فَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى النَّارِ فَيَقُولُ لَهُ: هَذَا مَنْزِلُكَ لَوْ كَفَرْتَ بِرَبِّكَ).

وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ لَهُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟

فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي.

فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا اهْتَدَيْتَ.

ثم يفتح له باباً إلى الجنة فيقول له: هذا منزلُكَ لَوْ آمَنْتَ بِرَبِّكَ، فأما إذا كفرت فإنَّ الله أبْدَلَكَ بِهِ هَذَا، ثم يفتح له باباً إلى النار، ثم يقمعه الملك بالمِطْرَقَةِ قَمْعَةً يَسْمَعُهُ خَلْقُ اللَّهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

واته: نهی خه لکینه، نهو نوممه ته له گۆره کهیدا تاقی ده کریته وه، جا کاتیک ناده میزاد که به خاک ده سپردرا و هاوه له کانی به جیان هیشت فریشته یه ک دیته لای و چه کوشیکی به دهسته وه یه جا دایده نیشتینیت و پیتی ده لیت: چی ده لیت ده باره ی نهو پیاوه؟

نه گهر نیماندار بیت ده لیت: أشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله

جا پیتی ده لیت: راست وت، نینجا ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریته وه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر کوفرت به خوات بکردبايه.

به لام له باره ی کافر و دووروو پیتی ده لیت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه.

جا ده لیت: نازام

پیتی ده لیت: نه شترانیوه و رینموویش نه کراویت.

پاشان ده رگایه کی له لای به ههشت بۆ ده کریته وه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر باوه پرت به خوی خۆت هینابايه، له بهر نهو ی کوفرت کردووه، بۆیه خوی گهوره بۆی گۆریوویت به مه، پاشان ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریته وه پاشان فریشته که به چه کوشیک لیتی ده دات وا هاوار ده کات هه موو بوونه وهریکی خوی گهوره گوئی لییه ته نه نا ناده میزاد و جنۆکه نه بیت).

له هه دیسه درێژه که ی به پرائی کوری عازب ﷺ که پیشتر باسما ن کردووه: (به لام کاتیک خه ریکه ده مریت و له دنیا دا ده بریت، فریشته کان له ناسمانه وه بۆ سه ری داده به زن و کفنیکیان پیتیه له ناگر (وه هه دیسه که باسکراوه تا کو ده لیت): پاشان له گۆره کهیدا رۆحه که ی بۆ ده گه ریته وه لاشه که ی).

هه دیسه که باس ده کات تاوه کو ده لیت: (جا نه گهر کافر بیت فریشته ی گیانکیشان دیته لای و له لای سه ری داده نیشت (هه دیسه که باس ده کات تا کو ده گاته): نه م رۆحه پیسه چیه؟ جا ده لیت: فلانه، به خراپترین بانگی ده که ن، جا

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نه گهر بردیانه ناسمانی دونیا و کۆتایی هات ناسمانه کانی دیکه ی له سهر داده خریت، ده لیت: جا له ناسمانه وه فرپی ده ده نه خواره وه: پاشان پیغه مبهه^(صلوات) (عَلَيْكَ سَلَامٌ) نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ٣١)

واته: (جا نه وه ی هاوه ل و شه ریک بۆ خوا پریار بدات، وه کو نه وه وایه له ناسمانه وه به ریته وه و بالتده په لاماری بدات یاخود ره شه بایه کی به هیژ بیفریتیت و بییات بۆ شویتیک ی دوور و قوول).

جا رۆحه که ی ده گهر پته وه لاشه که ی، دوو فریشته ی زۆر توند و به هیژ دینه لای، دایده نیشتین و به توره یی قسه ی له گه لدا ده که ن، پیی ده لیتن: خوات کیته؟ ده لیت: ها نازانم، پیی ده لیتن: نازانیت و پیی ده لیتن: نهو پیغه مبهه چی بوو که له ناواتانا ره وانه کرا بوو؟ ده لیت: نازانم گویم له خه لکی بوو شتیکیان ده ووت، پیی ده لیتن: نه شترانیوه، نه مهش نهو فهرمووده یه ی خودایه:

﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهیم: ٢٧)

واته: (هه ره نهو خوا یه یه سته مکاران گومرا ده کات و نه وه ی پهروه ردگار بیه ویت هه ره نهو پیش دیت و ده کریت).

ناوی (الفاجر) تاوانباران و خراپه کاران له قورئان و سوننه دا پیناسه ی هه مان ناوی کافر کراوه، وه ک خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ١٣-١٤)

واته: (به راستی چاکان و خواناسان له ناو ناز و نیعه تدا ژیان ی پر له شادی و خوشه ویستی ده به نه سهر، بیگومان تاوانباران و تاوانکاره کانیش له ناو دۆزه خدا ژیان ی پر له نیس و نازار ده به نه سهر).

ههروه ها خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿كُلًّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ (المطففين: ٧).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (وازيٲنن له ترازووبازي چونكه بهراستي نامه‌ي تاوانباران له (سجين)
دايه).

له ريوايه ٲٲكي ديكه و له حهديسيكي البراء دا هاتروه: (كاتيڪ كافر نزيكي
مردن ده ٲٲته وه و له دنيا داده ٲريٲ فريشته كاني سزا و تووره له ناسمانه وه بږي
داده به زن، بهرگيكي له ناگرييان ٲٲيه، ٲوشاكيكي ره شيان له بهره، جا ده وري لي
ده دن و رڅه كهي دٲننه دهروه ههروهك شيشيكي قولا ٲدارو بكرٲٲ به ناو
خوريه كي تهري نالوزدا هه موو خوريه كه به يه كجار له گهل خويادا ده هٲٲٲته دهروه
به هه مان شيوه نهو گيان ده رچونهش هه موو نهو ده مار و ده زوولانه‌ي ناو له شي
ٲارچه ٲارچه ده ٲٲٲ، جا كه رڅه كهي هاته دهروه هه موو فريشته كاني نيوان
ناسمانه كان و زهوي نه فره تي لي ده كن.

حهديسه كه باس ده كات تا ده گاته: (ٲينجا مردوه كه گوٲي له دهنكي نه علي
نهو كه سانه يه كه نهوي به جي ده هٲلن، جا ٲٲي ده ٲٲن: خوات كيٲه؟ وه نايٲٲ
چيٲه؟ وه ٲٲغه مبهرت كيٲه؟

ده ٲٲٲ: نازام، جا ٲٲي ده ٲٲن: هه نه شترانيوه)، نه م حهديسه حماد كوري
سلمه له يونس كوري خباب، نهويش له المنهال كوري عمرو، نهويش له زاذان،
نهويش له البراء ريوايه تي كردوه.

له حهديسيكي عيسي كوري المسيب، له عمري كوري سابت، نهويش له البراء
ريوايه تي كردوه ده ٲٲٲ: له گهل ٲٲغه مبهر(عليه السلام) ده رچووين له گهل جه نازه‌ي
ٲياوٲكي نه سار، حهديسه كه باس ده كات تاكو ده ٲٲٲ: (كاتيڪ كافر يڪ خهريكه
ده مريٲ و له دنيا داده ٲريٲ فريشته كان له ناسمانه وه بږي داده به زن و كفنيكي له
ناگريان ٲٲيه) جا حهديسه كه باس ده كات تا ده گاته: (جا رڅه كهي ده گه ٲٲته وه بږ
ناوگوره كهي، ٲينجا فريشته‌ي مونكي و نه كي دٲنه لاي و به دهنكه گر ٲه كانيان
زهوي ٲر ده كن، دهنگيان وه كو هه وره گرميه و بيليله‌ي چاويان وهك بروسكه يه،

٩٥ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

جا دایده‌نیشینن و پیتی ده‌لین: نهی فلان خوات کییه؟ ده‌لین: نازانم، نینجا له‌لایه‌کی گۆره‌که بانگه‌وازیك بانگ ده‌کات، نه‌شترانیوه، به‌چه‌کوشیکی ناسن لیتی دده‌ن نه‌گهر نه‌ودی له‌نیتوان رۆژه‌لات و رۆژئاوا لیتی کۆبینه‌وه هیچی بۆ ناوتریت، نینجا گۆره‌که‌ی له‌سهر ته‌سك ده‌بیته‌وه تاوه‌کو په‌راسوه‌کانی له‌دواوه تیک ده‌شکیندریت).

نیام نه‌حمده له‌مه‌سنه‌ده‌که‌ی ریوایه‌تی کردوه له‌نه‌بی نه‌زیر هاشم کوری نه‌لقاسم وتی عیسی کوری المسیب بۆمانی گێراوه‌ته‌وه نه‌م هه‌دیه‌ پێشتر باس کراوه.

له‌هه‌دیه‌یکی محمد کوری مسلمه‌ گێراپه‌ته‌وه له‌خسیف، نه‌ویش له‌مجاهد، نه‌ویش له‌البراء وتی: نیه‌ له‌گه‌ل جه‌نازه‌ی پیاویکی نه‌نساردا بووین و پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌گه‌لماندا بوو، هه‌دیه‌که‌ باس ده‌کات تاكو ده‌لین: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (جا کاتیک کافرێك له‌گۆره‌که‌ی داده‌نریت فریشته‌ی مونکیر و نه‌کیر دینه‌ لای و دایده‌نیشینن و پیتی ده‌لین: خوات کییه؟ ده‌لین: نازانم پیتی ده‌لین: نه‌ترانیوه). نه‌م هه‌دیه‌ باس کراوه.

به‌گشتی نه‌ودی هه‌دیه‌ی البراء کوری عزابی ریوایه‌ت کردوه تێیدا وتویه‌تی: کاتیک کافرێك ده‌مریت وه هه‌ندیك له‌وان ده‌لین: کاتیک تاوانبارێك ده‌مریت، هه‌ندیکی دیکه ده‌لین: کاتیک دوورویك و به‌دگومانیك ده‌مریت، نه‌م وته‌یه له‌لای هه‌ندیك له‌وانه‌ی ریوایه‌ت ده‌که‌ن گومانیان له‌وه‌دا هه‌یه.

به‌لام نه‌ودی باسی کافر و تاوانباری کردوه نه‌وا گومانی تێدانه‌، و ریوایه‌تی گومانی تیا نییه‌، له‌گه‌ل زۆرینه‌یانه‌، له‌پێشتر له‌ریوایه‌تی گومانی تێدایه‌، له‌گه‌ل تاکه‌کانه‌، له‌سهر نه‌ویش له‌نیتوان هه‌ردوو ریوایه‌ته‌که‌ دژایه‌تیه‌که‌ نیه‌، چونکه‌ که‌سی دووروش پرسیری لی ده‌کریت هه‌روه‌ک کافر و نیماندار پرسیری لی ده‌کریت له‌ناو گۆردا، جا خودای گه‌وره‌ نه‌وانه‌ی باوه‌رپیان هێناوه‌ پایه‌دار ده‌کات به‌نیمان و

۹۶ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

با ویره وه، خوی گه ورهش سته مکارانش گومرا ده کات، نهوانه کافره کان و دوورپروه کانن.

نه بو سه عیدی خودری له حه دیسه کهیدا کزیکرد و ته وه کهوا نه بو عامر نه لعقدی ریوایه تی کردووه، وتی عباده کوری راشد بۆمانی گپراوه ته وه نهویش له دوا د کوری نه بی هند، نهویش له نه بی نه زیره، نهویش له نه بی سه عید وتی: له گه ل پیغه مبه ر (صلوات علیہ) ناماده ی جه نازه یه ک بروین، حه دیسه که باس ده کات، ده فهرموویتی: (وان کان کافراً أو منافقاً یقول له: ماتقول فی هذا الرجل؟ فیقول لا أدري)، واته: (جا نه گهر کافر یا خود دوورپروویت پی ده لئین چی ده لئیی له باره ی نهو پیاره؟ ده لئیت: نازانم).

نهمهش روون و راشکاوانه یه کهوا پرسیار کردن بۆ کافر و دوورپروه کانه. نه بی عومهر (علیه السلام) له وته کهیدا ده لئیت: به لام کافری بیباوه ر لهو که سانه نین پرسیاری لی بکریت له باره ی خوا و ناین و پیغه مبه ر ده کهی.

له راستیدا خوی گه وره له قورئانه کهیدا رایگه یاندووه کهوا له رۆژی دوا ییدا پرسیار له کافر ده کریت خوی گه وره ده فهرموویتی: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ۶۵).

واته: (رۆژیک دیت خوا بانگییان ده کات و پییان ده فهرموویتی: نه وه وه لامی پیغه مبه رتان چۆن دایه وه؟)

ههروه ها ده فهرموویتی: ﴿قَوْمَكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الجمعر: ۹۲-۹۳).

واته: (سپیند به پهروه ردگارت پرسیار له هه موویان ده کهین به گشتی، لهوکار و کرده وانه ی که ده یانکرد).

ههروه ها ده فهرموویتی: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الاعراف: ۶).

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (تنيجا سوئند بیټ به خوا بیگومان نیمه پرسیار ده کهن له وانهی که پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کراوه، سوئند بیټ به خوا له پیغه مبه رانیان ده پرسینه وه).
ته گهر له دوا رۆژ پرسیاریان لی بکریټ نهی چۆن له ناو گۆره کانیان پرسیاریان لی ناکریټ؟ جا نه وهی نه بو عومهر عليه السلام باسی کردوه وانییه.

پرسیارکردنی مونکیر و نه کیر
نایا نه و ته نها تاییه ته به و نوممه ته؟
یا خود بۆ نه م و نوممه تی دیکه شه؟

نهمه بابه تیکی خه لکی قسه ی له باره یه وه ده کهن، ابو عبید الترمذی ده لیټ:
به لکو پرسیارکردنی مردوو تاییه ته به و نوممه ته، چونکه نوممه ته کانی پیش نیمه پیغه مبه ره کانیان به پیام بۆیان هاتوو، جا ته گهر پشتیان له پیغه مبه ره کانیان کردبا و سه ریجیان بکرا دیه نه و پیغه مبه ره کانیان وازیان لی ده هینان و لییان دوورده که وتنه وه به په له سزایان بۆ ده هات، جا کاتیټ خوی گه وه ده فره مرویټ:
﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ١٠٧).

واته: (نهی موحه مه د صلى الله عليه وسلم) نیمه تۆمان ره وانه کردوه ته نها بۆ نه وه نه بیټ که بیټه ره حمه ت و به ره که ت بۆ هه موو جیهانه کان).

خوی گه وه سزای له سه ره هه لگرتن و شمیری پیدان تاوه کو بینه ناو دینی نیسلام، هه ره که س هاته ناو ریز و شکۆداری شمیر و پاشان تیمان له دلیدا جیگیر ده کات و سه بر و نارامی ده ده نی.

وه هه ره که سیش له شوینی خۆی مایه وه نه و فره مانی به دووروی کردوه، نه و دلخۆش ده بن به کوفره کانیان و نه فره تیش له تیمان و باوه پر ده کهن، و په رده و

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

روپوښتک له نيوان نهوان و موسلمانان داده نريت، جا کاتیک مردن خواي گهوره
فيتنهو ناشووبه کاني گوزيان له چاره دهنوسيت بؤ شهوي به پرسيار کردن
نهيتيه کانيان بؤ دهرهيتن:

﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ (الأنفال: ٣٧).

واته: (بؤ شهوي خوا که ساني دهرودن پيس و ناپاک له که ساني دهرودن خاوين جيا
بکاته وه).

جا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ٢٧).

له مهده هه نديک جياوازن، له وانه عبدالحق الاشبيلي والقرطبي ده ليتن: پرسيار
کردن بؤ نهو نوممه ته و نوممه ته کاني دیکه شه.

هه نديکيش وا داده نيتن که ليپرسينه وه ته نها بؤ نهو نوممه ته يه له وانه ي شهو
عومر عبدالبير ده ليت: له هه ديسيکی زه يدي کوري سابت ده گيرپتسه وه کهوا
پتغه مبه ر(عليه السلام) فهرموويه تي: (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا).

واته: (بيگومان نهو نوممه ته له گوره که يدا تاقي ده کريتسه وه). وه ده ليت له وانه يه
نهو نوممه ته تاييه ت بيت بهو ليپرسينه وه يه.

له راستيدا ناره زايي دهرده برپيت له تاييه تي کردني بهو نوممه ته بهو
فهرمووده يه ي پتغه مبه ر(عليه السلام): (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا). وه بهو
فهرمووده يه ي: (أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْكُمْ تَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِكُمْ). نه مهش ناشکرايه له
تاييه تمه ندي بهو نوممه ته، وتيان: وتي دوو فريشته که به لگه يه له سر (مَا كُنْتُ
تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بَعَثَكُمْ فِيكُمْ؟ يَقُولُ الْمُؤْمِنُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) جا
نهو تاييه ته به پتغه مبه ر(عليه السلام)، وه فهرمووده که ي له هه ديسيکی دیکه ده
هاتوه:

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

(إنکم بی تمتحنون، وعنی تسألون) واته: (نیوه به من تاقی ده کرینه وه له باره ی منیش پرسیارتان لیّ ده کریت) (۱۷۸).

هه ندیکی دیکه ده لّین: به لگه نییه له سه ره وه ی پرسیار کردن تاییه ت بیت به و نومه ته جگه له نومه تکانی دیکه، جا فهرموده ی: (إن هذه الأمة) یان مه بهستی لیّی هه موو گه لانی خه لکه به گشتی هه روه ک خوای گه وره و میهره بان ده فهرموویت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ﴾ (الانعام: ۳۸).

واته: (هیچ زینده وه رتک و گیانله به رتک نییه به سه ره زه ویدا پروات و هیچ بالتنده یه ک به باله کانی بفریت و نه وانیش نومه ت و گه لیتک نه بن له نیوه).

هه موو ره گه زتک له ره گه زه کانی گیانله به ران پیی ده وتریت: گه ل یاخود نومه ت. هه روه ها هه وāl پیدانی پیغه مبه ر (عليه السلام) له باره ی و ته ی دوو فریشته که: (ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟) واته: (نهو پیاره چی بسو کهوا له ناو نیوه دا ره وانه کرابرو؟). نه مه ش هه وāl به نومه ته که ی به وه ی له گۆره که یدا تاقی ده کریت هه وه، نه وه ی ده ره وه ناشکراشه، خوای گه وره زاناتره، کهوا هه موو پیغه مبه رتک وابوون له گه ل نومه ته که ی، نه وان له پاش پرسیار کردنیان له گۆره که یاندا سزا ده درتین.

نایا منداڵان له گۆره کانیاندا تاقی دهکرینهوه؟

خهڵکی له مه‌دا له‌سه‌ر دوو وته جیاوازن

بیانوی نه‌وانه‌ی ده‌لێن: نه‌وان پرسیاریان لێ ده‌کریت، که‌وا نوێژ له‌سه‌ریان
برپار ده‌دریت وه‌ پارانسه‌وه‌ بۆیان وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌سزا و فیتنه‌ی گۆر
ده‌یانپاریژیت^(١٧٩)، هه‌وره‌ک مالیک له‌ (موطأ) باس ده‌کات و له‌ نه‌بی
هه‌ره‌یه‌ ﷺ ده‌گێڕتسه‌وه‌: که‌وا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نوێژی له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی مندالێک
کرد گوێی له‌ دوعاکه‌ی بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ قَهْ عَذَابَ الْقَبْرِ). واته‌: (خودایه‌ له‌
سزای قه‌بر بپاریژه‌).

بیانوو ده‌هێنسه‌وه‌ به‌وه‌ی عه‌لی کوڕی مه‌عبه‌د ریوایه‌تی کردوه‌، له‌
عائیشه‌ ﷺ که‌وا جه‌نازه‌ی مندالێکی به‌لایدا تیپه‌ری، ده‌ستی به‌ گریان کرد،
پێیان وت: نه‌ی دایکی نیمانداران چی ده‌تگرتیت؟ عائیشه‌ فه‌رموو: بۆ نه‌و
منداله‌ ده‌گیریم بۆی به‌زه‌یی و شه‌فه‌قه‌ت بیت له‌سه‌ری له‌ گۆره‌ وشارکردنی.

وه‌ به‌لگه‌ ده‌هێنسه‌وه‌ به‌وه‌ی ه‌ناد کوڕی السّری ریوایه‌تی کردوه‌ و ده‌لێت نه‌بو
معاویه‌ بۆمانی گێڕایه‌وه‌، له‌ یه‌حیی کوڕی سه‌ید کوڕی موسه‌یب، نه‌ویش له‌ نه‌بو
هه‌ره‌یه‌ ﷺ وتی: له‌سه‌ر مندالێک که‌ تازه‌ له‌دایک بوو نوێژی ده‌کرد که‌ هه‌رگیز
تاوانی نه‌کردوه‌ ده‌یفه‌رموو: خودایه‌ رزگاری که‌ له‌ سزای گۆر^(١٨٠).

ده‌لێن: خوای پاک و بێگه‌رد عه‌قل و مه‌عریفه‌یان بۆ ته‌واو ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی
جینگای خۆیان بزانی، وه‌ وه‌لامه‌که‌ش وه‌رگرن کاتێک پرسیاریان له‌ باره‌یه‌وه‌ لێ
ده‌کریت.

(١٧٩) الموطأ: ٢٢٨/١

(١٨٠) تاریخ بغداد: ٣٧٤/١١

١٩٨ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهلّين: لهراستيدا بهلگه لهسر نهو هه ديسانه زوره كهوا نهوان له روژي دوايسدا
تاقى دهكرينهوه، وه نهشعهرى له بارهى نههلى سوننه و هه ديسدا قسه دهكات،
نهگهر له دوا روژدا تاقى بكرينهوه نهوا هيچ شتيك قه دهغهيان ناكات له
گوره كانياندا تاقى بكرينهوه.

هنديكى ديكه دهلّين: يرسيار كردن بهلكو بو نهو كهسهيه هوش و فامى
ههبيت به پيغه مبه و نيردراو، پرسياريش دهكرت لهو كهسهى ثايا باوهري به
پيغه مبه و گوپراههلى و ملكهچى بوى ههيه ياخود نا؟

جا دهلّين: بو نهوه: چى دهلّينى له بارهى نهو پياوهى له ناوتاندا بوو؟ جا مندالتيك
نهم شتانه ليك جيا ناكاتهوه، چون پيني دهلّين: چى دهلّينى له بارهى نهو پياوهى
له ناوتاندا بوو؟ نهگهر چى عهقل و تيگهيشتنه كهشى لهناو گوردا بو بگيردريتهوه،
بزيه پرسيارىكى لى ناكريت لهكاتيكدا زانست و زانيارى له بارهيهوه نهبيت، نهو
پرسيارهش هيچ سوودى نيهه، و نه مهش به پيچهوانهى تاقيكردنهوه كانيان له
روژى دوايسدا، چونكه خوداي گهوره پيغه مبهريكيان بو رهوانه دهكات و
فرمانيان پي دهكات گوپراههلى بن و عهقل و ژيريشيان لهگهلدا بيت، جا
ههركهسيك گوپراههلى كرد رزگارى دهبيت، و ههركهسيكيش سهريچى
فرمانهكانى كرد دهخريته ناو ناگر.

بهلام هه ديسه كهى نهبر هوره پره ﷺ مه بهستى نيه به سزادانى گور، كه تنييدا
مندالتيك سزا بدرت لهسر نهوهى ملكهچ نه بووه و تاوانتيكى نه نجام داوه، چونكه
خوای گهوره هيچ كهسيك سزا نادات به بي كردنى تاوان، بهلكو سزاي گور
مه بهسته كهى: نهو نيش و نازارهى كه مردوو به هوى كهسى تر تووشى دهبيت، نهك
سزادانى لهسر كارتيك كه نهيكردوه، وهك نهو فرموده يه پيغه مبه (عليه السلام):
(إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ). واته: (بيگومان مردو لهسر نهو گريان و
لاواندنهوى كهس و كاره كهى بوى دهكهن سزا ددرت).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بهلگهش لهسەر بهردهوامیه که ی خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ (غافر: ٤٦).

واته: (ناگری دۆزه خه، به یانیان و ئیواران نیشانیان ده دریت، یاخود پیااندا ده چۆنریت).

هه وره ها بهلگه شه لهسهری کهوا پیشتر له هه دیسیکی سه مره که بوخاری ریوایه تی کردوو له خه ونه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که تیدا هاتوو: (فهو یفعل به ذلك إلى يوم القيامة). واته: (جا ئه م کاره دووباره ده بیته وه تاوه کو رۆژی قیامت).

له هه دیسی ئیبنو عه بباس له چیرۆکی دوو گه لا دارخورماکه: (لعله يخفف عنهما ما لم تيبسا). واته: (لهوانه ی سزاکه یان لهسهر سووک بییت تاوه کو دوو گه لا که وشک ده بنه وه).

جا سووک بوونی سزاکان په یه وه سه به ته ری دوو گه لا دارخورماکه.

له هه دیسیکی الربیع کوری انس گێڕایته وه له ئه بی العالیه ئه ویش له ئه بی هورهیره: (ثم أتى على قوم ترضخ رؤوسهم بالصخرة كلما رضخت عادت لايفتر عنهم من ذلك شيء). واته: (پاشان گه یشتنه لای قه ومیك سهریان به به رد پان ده کرده وه، هه ر کاتیك که لله سهریان دوو له ت ده بو وه کو خۆی لی دهاته وه هیه چ کاتیك ئه م کاره یان لهسهر سوک نه ده بو).

وه له هه دیسی البراء کوری عازب له چیرۆکی کافردا: (ثم يفتح له باب إلى النار فينظر الى مقعده فيها حتى تقوم الساعة) ئیمامی نه جمه د ریوایه تی کردوو. واته: (پاشان له گۆره کهیدا ده رگایه کی له ناگر بو ده کریتته وه ته ماشای جیگای خۆی ده کات له ناو گۆره کهدا هه تا قیامت هه لده ستی).

له ریوایه تیکی دیکه دا: (ثم يخرق له خرقاً إلى النار فيأتيه من غمها ودخانها إلى يوم القيامة).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (پاشان کونیک یاخود ده لاقهیه کی له گۆږه کیدا له لای ناگر بۆ ده کریته وه جا له ویه له خه و خهفت و دوکله کهی بۆ دیت تا کر روژی قیامت).

جۆر ک ۴۵۹۹: بۆ ماوهیه که پاشان ده پچریت، نه مهش سزای هه ندیک یاخی بوون و سه ریپچیه که و اتاوانه کانیا ن سووکه و جا به گویره ی تاوانه کهی سزا ده دریت، پاشان له سه ری سووک ده کریت ههروه ک بۆ ماوهیه ک له ناگر دا سزا ده دریت، پاشان سزا کهی له سه ر لاده چیت.

له راستیدا سزا له سه ری پچر پچر ده بیت به پارانه وه یاخود به خیر و سه ده قه یاخود به تهویه کردن یاخود به پادداشتی هه جکردن، یاخود خویندنی قورشان له لایه ن هه ندیک له خزمانی پتی ده گات، یاخود نهوانه ی له سه ر دنیا شه فاعهت بۆ مردووه کانیا ن ده که ن، جا به هو ی شه فاعه ته کانیا ن سزا له سه ریا ن لاده چیت. به لآم نه و شه فاعه ته ده بیت به نیزن و مۆله تی خوا ی گه و ره و میه ره بان بیت، هه ر خوا یه مۆله ت به و که سه ده دات شه فاعهت بکات جا نه وه ی بیه ویت شه فاعهت که ده بیت به زه یی خوا ی گه و ره لی خۆش ده بیت، خوا ی گه و ره ده فه رمو ویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقره: ۲۵۵).

واته: (کییه نه وه ی ده توانیت تکا بکا له لای نه و به بی مۆله تی خۆی).

ههروه ها ده فه رمو ویت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ (الانبیاء: ۲۸).

واته: (فریشه کانیش تکا کار نابن ته نها بۆ که سانه نه بیت خوا پتی رازییه).

﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ (یونس: ۳).

واته: (هیچ کهس نییه شه فاعهت خواز و تکا کاریت، مه گه ر دوا ی مۆله تی نه و زاته).

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ (سبا: ۲۳).

واته: (هیچ تکه یه کیش سوودی نییه لای خوا مه گه ر بۆ که سییک خوا مۆله تی بدات).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعاً لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر: ٤٤).

واته: (نینجا پییان بلی: تکاکار و تکا وەرگرتن و تکاکردن، هەر هه موو به دهست خوایه، هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هه نهو خاوه نیانه).

ئین نه بی نه لدونیا باس ده کات و ده لیت: محمه د کوری موسی الصائغ بومی گێرایه وه، نه ویش له عه بدوللای کوری نافع وتی: پیاوێک له خه لکی مه دینه مرد، له خه ودا بینی نهو پیاوێکه وه نه وهی له نه هلی ناگر بجیت، زۆر پیتی دلگیر بوو، پاشان دوا کاتژمیریک یاخود چهند چرکه یه ک بینی هه وه ک له پیاوێکی نه هلی به ههشت بجیت وابوو، جا پیتی وت: نهی نه مووت: تو له نه هلی ناگری؟ وتی: له راستیدا وابووم به لام له کاتی به خاک سپاردنم پیاوێکی چاکه خواز و به ته قوا له گه لماندا بوو، جا شه فاعه تی بۆ چل کس له دراوسێکانی کرد من یه کێک بووم له وانه.

عه مه رو کوری جه ریر ده لیت: نه گه ر به نده یه ک دوعای بۆ برا مه رو وه که ی بکات فریشته یه ک ده چیته لای گۆره که ی ده لیت: نهی خاوه نی نهو گۆره غه ربیه، نه مه دیاری و به خشی برایه که بۆ تو^(١٨٣).

به شار کوری غالب ده لیت: له خه وندا رابعه م بینی، زۆر دوعا و پارانه وه بۆ ده کرد، پیتی وتم: نهی به شاری کوری غالب، دیاری و خه لاته کانت چین چین و قات قات له نوور و رووناکی بۆ لای ئیمه دیت، وتم: نهوه چۆن ده بیت؟ وتی: ناوا دوعا و پارانه وه ی زیندووه کانه بۆ مه رو وه کان نه گه ر بۆیان پارانه وه دوعا راگیراو ده بیت، جا پیتی ده لیت: نهوه دیاری و خه لاتی فلانه کس بۆ تو^(١٨٤).

ابن ابی الدنیا ده لیت: نهو عوبهیدی کوری بوچه ر بۆ منی گێرایه وه وتی: یه کێک له سه حابه کان بۆ منی گێرایه وه وتی: له دوا مه ردن ی برایه کم له خه ودا

(١٨٣) شرح المصدر: ٣٩٦

(١٨٤) شرح المصدر: ١٩٧

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

بینی، پیتم وت: نایا تکا و پارانهوهی زیندووه کان پیستان ده گات؟ وتی سویند به خوا وه کو نور و رووناکی ده شه کیته وه پاشان له بهری ده کات^(۱۸۵).

رۆحه کان له نیوان مردن تا کو رۆژی قیامت له کوێ جیگیر ده بن؟

۱. ئا با له ئاسماندان با خود له زه و بدران؟
 ۲. ئا با له به هه شندان با خود نا؟
 ۳. ئا با ما ئا وای له لاشه کان جگه له لاشه کانی که وای ئبی دابوو ده کات؟
 ۴. ئا با نبعمه ت و خۆشی و ئه ز به ت و ئازار ده ببنێت له نا و بدران؟
- ئه مه مه سه له یه کی گه ره یه و خه لکی قسه ی تیدا ده کات، و تیدا ناکۆک و جیاوازن، هه ندیک ده لێن: رۆحی ئیمانداران له به هه شندا له لای زاتی خرا شه هیده کان بن یا خود جگه له شه هیده کان نه گه ر هاتوو له لای به هه شت به ند کرابن به هۆی تاوانیکه ی گه ره یا خود قه رزاری، به هۆی لیخۆشبوون له وان به خوا ی خۆیان ده گه ن و بۆیان به زه یی ده بییت، نه مه ش مه زه به یی ئه بو هوره یه وه عه بدوللای کورپی عومه ره عليه السلام.

نیمامی نه جمه و له ریا به تی کورپه که ی عه بدوللای ده لیت: رۆحی کافره کان له نا گردان و رۆحی ئیماندارانیش له به هه شندان.

ئه بو عه بدوللای کورپی منده ده لیت: هه ندیک له سه حابه و تابعین ده لێن: رۆحی ئیمانداران له لای زاتی خودایه (عزو جل) له سه ر نه مه ش زیاتریان نه وتوه، وتی: له کۆمه لیک له سه حابه و تابعین (شوینکه وتوان) و ریا به تیان کردوه که وای رۆحی

(^{۱۸۵}) سه رجاوه ی پیتشور: ۳۹۶

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیمانداران له حه‌وزی که‌وسه‌ره، و رۆحی کافره‌کانیش له به‌ره‌ووته، بیریکه له‌حه‌زیه‌مه‌وت.

سه‌فوانی کوری عه‌مرو ده‌لئیت: پرسیارم کرد له عامر کوری عه‌بدوللا ابا الیمان: نایا رۆحی نیمانداران کۆ ده‌بنه‌وه؟ وتی به‌لکو زه‌ویه که‌وا ده‌لئیت: خوای ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵)

واته: (سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه له‌کتیپی زه‌به‌ووردا دواى ته‌ورات بریارمانداوه که بیگومان به‌نده شیاو و چاکه‌کانم ده‌بنه‌ خواهنی زه‌وی) وتی: نه‌و زه‌ویه‌یه که‌وا رۆحی نیمانداران تییدا کۆده‌بنه‌وه تاوه‌کو رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه.

ده‌لئین: نه‌و زه‌ویه‌یه که‌ خوای گه‌وره نیماداره‌کان له دونیادا ده‌کاته‌ خواهنی، وه که‌عب ده‌لئیت: رۆحی نیمانداران له (علیین) له هه‌ره به‌زه‌کانه له ئاسمانی حه‌وته‌م، وه رۆحی کافره‌کانیش له (سجین) له‌زه‌وی حه‌وته‌م له ژیر ولاتی شه‌یتانه‌کان.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لئین: رۆحی نیمانداران له بیرى زه‌مه‌زه‌مه، و رۆحی کافره‌کانیش له بیرى به‌ره‌ووته.

سه‌لمانی فارسی ده‌لئیت: رۆحی نیمانداران له به‌زه‌خدا له‌سه‌ر زه‌وی ده‌روات بۆ هه‌رشوینیک بیه‌ویت، و رۆحی کافره‌کانیش له (سجین) له وه‌تیه‌کی دیکه‌یدا: رۆحی نیماندار به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌روات بۆ هه‌ر شوینیک بیه‌ویت.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لئین: رۆحی نیمانداران له‌لای ده‌سته‌راستی ئاده‌مه، و رۆحی کافره‌کانیش له‌لای ده‌سته‌چه‌پیه‌تی. هه‌ندیکی دیکه، له‌وانه‌ ابن‌حزم ده‌لئیت: جیگیر ده‌بیته‌ پیش دروستکردنی لاشه‌که‌ی.

ده‌لئیت: له باره‌ی رۆحه‌کان ده‌لئین جیگیر ده‌بیته‌ ئه‌مه‌ش خوای گه‌وره عزوجل وه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌فه‌رموون که سه‌رپه‌یجیان ناکه‌ین، نه‌مه‌ش به‌لگه‌ و

۹۱ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

سه‌ماندنیکى روون و ناشکرایه، خودای عز وجل ده‌فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الاعراف: ۱۷۲).

واته: (یادی نه‌وکاته‌ش بکه‌روهه که په‌روه‌ردگارت پشتا و پشتی نه‌وه‌ی ناده‌می کو‌کرده‌وه له جیهانی په‌نهانو شاراو‌ده‌ا په‌یانی لیّ وه‌رگرتن، کردنی به شایهت به‌سرخویانه‌وه و پیّ فهرمون: نایا من په‌روه‌ردگاری نیوه نیم؟؟ هه‌موویان وتیان: ناییت تو خوای نیتمه نه‌بیت، به‌لی شایه‌تیمان داوه که تو په‌روه‌ردگارمانیت، نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌ی نه‌وه‌کو له روژی قیامه‌دا بلیت: به‌راستی نیتمه له‌وه بینا‌گابوون!!).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الاعراف: ۱۱).
واته: (سویند به خوا به‌راستی نیتمه باوه‌گه‌وره‌ی نیتمه‌مان دروستکرد و نه‌خش و نیگاری رواله‌ت و روخساری نیوه‌مان کی‌شا، پاشان وتان به فریشته‌کان ناده‌ی سوژده به‌رن بۆ ناده‌م).

راسته که‌واخوا‌ی گه‌وره رو‌حه‌کانی به ده‌سته کو‌مه‌ل دروست‌کردوه.
هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر(علیه‌السلام) ده‌فهرموویت: (إن الأرواح جنود مجندة مما تعارف منها ائتلف وماتناكر منها اختلف).

واته: (رو‌حه‌کان وه سهر‌بازی به کو‌مه‌ل وان نه‌وه‌ی یه‌کتریان ناسی هو‌گری ده‌بیت، و نه‌وه‌ی رقیشییان لی‌بیت لیّ جیا ده‌بنه‌وه).

خوای گه‌وره به‌لین و شایه‌دی لیّ وه‌رگرتن به خوایه‌تی به‌ر له‌وه‌ی فهرمان به فریشته‌کان بکات سوژده به‌رن بۆ ناده‌م نه‌وی دروست‌کرد به شی‌وه‌یه‌کی نه‌فس و نیگار و رواله‌ت و ناقله‌ند.

پیش نهوهی بجیته لاشهکان، لاشهکانیش لهو رۆژهدا خۆل و ئاروبون، پاشان چۆنی ویست ئاوا جیگیری کرد، نهویش نهو بهرزهخهیه کهوا رۆحهکان لهکاتی مردندا بۆ لای دهگهڕیتهوه، بهلام هیشتاش کۆمهڵ به کۆمهڵ رۆحهکان دهنیریت و فووی دهکات بهو لاشانهی له مهنی دایک دهبن کهوا دهلیت: له راستیدا رۆحهکان لاشهکان ههلییان دهگریت بۆ نهو مهبهستهی یهکتر بناسن و یاخود رقیان له یهکتر بیت، و نهو رۆحهش زانیار و لیزانه له جیاکردنهوهیان جا خوای گهوره له دونیا تاقیان دهکاتهوه ههروهک بیهویت، پاشان دهیانگریت، نینجا دهگهڕیتهوه بۆ جیهانی بهرزهخ کهوا پیتغه مبهر (عليه السلام) له شهوپهوکیدا له لای ناسمانی دونیادا رۆحی شادمان و خوشگوزه رانهکانی له لای دهسته راستی نادهم بیینی، و رۆحی خاوهن تاوانهکانیشی له لای دهسته چهپی بیینی، وه رۆحی پیتغه مبهران و شههیدهکانیش له بههشتدان.

إبن حزم دهلیت: نه مهش قهولای هه موو نه هلی نیسلامه دهلیت: نه مهش فهرمودهی خوای گهوره و میهره بانه: ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ * وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ * وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ (الواقعه: ٨-١٤).

واته: (دهستهی راستییان ده ده کهون، جا چوزانی نهوانه له چ خوشیه کدان، ههروهها دهستهی چهپ و لار و دیرهکانیشن نای نهو شوومانه له چ سرگهردانیه کدان؟! دهستهی سیتهم پیتشهکوتوه کائن، نهوانه که پیتشهکوتوو له به دهسته پیتانی رهزانهندی خوادا، ئا نهوانه نزیک کراوهی باره گای پهروه دگاریان، له باخهکانی بههشتی پر له ناز و نیعمه تدان، دهستهیهکی زۆریان لهوانه که زووچوون به دهم بانگهوازی خواوه، دهستهیهکی کهمیش لهوانه که دواتر به شوین نهواندا ریازی نیمانیان گرته بهر).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه دهه رمويټ: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَّعِيمٌ﴾
(الراقة: ٨٨-٨٩).

واته: (جا نه گهر نهو کهسهی که له سه ره مه رگدایه له نزيکان و خوښه ويستاني
نيمه بيټ، نهوه نيتر خوښ و کامه رانی و ناسوده ييه بهه شتي پر له ناز و
نيعمه ت چاوه پيښه تی).

هيشتا روځه کان له وي دهب تاهو کو ژماره ی روځه کان هه موي تهواو ده بيټ به
فروکردنی له لاشه کاندا، پاشان ده گه پيښه نهوه بو به زرخ، جا قيامه ت
هه لده ستيت، پاشان خوی گه وره دووباره روځه کان ده گه پيښه نهوه بو لاشه کانی،
نهمه ش ژيانی دوه مه، بوونه وره کان ليپرسينه ويان له گه لدا ده کريت، تيپيک له
بهه شتدا دهب و تيپيکيش له دوزه خدا ده بيټ، به نهمی تييدا ده مينينه وه^(١٨٦).
نهو عومر کوري عه بدولبه ر ده لیت: روحي شهيد ه کان له بهه شتدان، و روحي
نيماندارنيش له سه ر گوره پانی گوره کانيان.

ابن المبارک ده لیت: ابن جريج بو گيړاه وه ته وه، نهو يش له مجاهد، نهو له
بهه شتدا نيه، به لکو له بهروبوومه که ی ده خزن و بونه خوښه که ی بو ده کهن.
معاويه کوري صالح ده لیت: سه عيد کوري سوير گيړايه وه: کهوا پرسياری کرد له
ابن شهاب له باره ی روحي نيمانداران، فهرموی: پييان راگه ياندوم کهوا روحي
شهيد ه کان وک بالنده يه کی سهوز وايه به عه رش هه لواسراوه، هاتو وچو ده کات
به ناو باخه کانی بهه شت، هه موو روژي زاتی خوا که ی ديت ه لای و سه لامی لی
ده کات^(١٨٧).

ابو عمر کوري عبدالبر ده لیت: له شه رحیکي حه دیسی ابن عمردا هاتوه: نه گهر
يه کيک له نيوه مرد هه موو به يانيان و نيسواران جيگا که ی پی نيشان ده دريت،

^(١٨٦) (الفصل في الملل: ٧٠/٢)

^(١٨٧) (شرح الصدر: ٣٠٤)

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّة

نه گهر له نه هلی به ههشت بیت نهوا له نه هلی به هشتی پی نشان ده دیت، وه نه گهر له نه هلی ناگریش بیت پی ده لیتن: نهوه جیگا که ی تویه تاوه کو خوی گه و ره له رژی قیامت زیندووت ده کاته وه، وتی: بیگومان بژی دهرده که ویت له چوونی بژی رۆحه کان له ناو گۆردا، نه مهش راستره له وهی رۆحه کان بژی لای ده چن، خوی گه و رهش زاناتره، چونکه هه دیسه کان بهم شیویه جوانتر هاتوه.

ده لیت: مانا که ی له لای منه نه رۆحه که له سه ر ده وروپشتی گۆره که ی ده بیت، نه خوی پیوه ده گریت و نه لیشی جیا ده بیت وه، هه روه ک مالک ﷺ ده لیت: پیمان را که یاندر اوه کهوا رۆحه کان پشوو دده دن هه ر چۆنیان بویت.

وتی: مجاهد ده گیت وه و ده لیت: رۆحه کان له سه ر گۆره بان و ده وروپشتی گۆره کانت بژی ماوه ی ههوت له رژی به خاک سپاردنی مردوه که لی جیا نابیت وه وه خوی گه و رهش زاناتره.

تیبیک ده لیت: رۆحه که له پاش مردندا جیگیر ده بیت و ده چیت له شه یه که گونجاو بیت له گه ل رهوش و سیفه ته که ی کهوا له ژیا نی دویای هه بیوه، جیا هه موو رۆحیک ده چیت له شه ی گیانله به ریک که پیکهاته بیت له گه ل نهو رۆحانه، جیا دل و دهروونی درنده ده چیت بژی له شه ی گیانله به ره درنده کان، رۆحه سه گ ناساکان ده چیت له شه ی سه گه کان، و رۆحه بی تاوانه کانیش ده چیت له شه ی گیانله به ره ماله کان و بی زیانه کان، و رۆحه سوک و ریسوا و نزمه کانیش ده چیت له شه ی مار و میړ و جی و جانه و هره کان، نه مهش وته ی نهو که سانه ی که نینکاری رژی زیندوو بوونه وه ده کهن، نه مهش وته یه که له دهره وه ی وته کانی نه هلی نیسلام.

کَيِّه وِتوويه تی: رُوح له بهه شتدایه

جا نه وهی ده لیت: رُوحه کان له بهه شتدایه، بیانوو ده هیئتیه وه بهو
 فهرموده یه ی خوی گه وره: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ
 نَعِيمٌ﴾ (الواقعه: ۸۸-۸۹).

واته: (جا نه گهر نهو کهسه ی که له سه ره مه رگدایه له نزیکان و خو شه ویستانی نیته
 بیت، نه وه نیتر خوش و کامه رانی و ئاسوده یه بهه شتی پر له ناز و نیعمه ت
 چاوه پریه تی).

نهمهش خوی پاک و بیگهر د و باسی کردوه له وکاته ی رُوح له لاشه
 ده ره هچیت. رُوحه کانیش دابهش کراوه بۆ سی بهش:

(الْمُقَرَّبِينَ) راگه یاندر اوه که نهو رُوحه له بهه شتی پر له ناز و نیعمه ته.
 (وأصحاب اليمين) به ئیسلام حوکی له سه ر دراوه کهوا نهو رُوحه سه لامه تی له
 سزادان بۆ زامن و ده سه ته بهر کراوه.

(ومكذبة ضالة) راگه یاندر اوه که نهو رُوحه له خواره وهی ئاگر دا و ده گاته
 دۆزه خ، ده لیتن: نهمهش یه کسه ر له دوی جیا بوونه ی رُوح له لاشه رووده ات، و
 خوی گه وره له یه کهم سو په تدا باسی حالی نه وانه ده کات له رۆژی قیامه تدا و
 باسی بارود وخیان ده کات له پاش مردن و پاش زیندوو بوونه وه، بیانوو ده هیئتیه وه
 بهو فهرموده یه: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً
 * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰).

واته: (شایانی باسه به نیمان داری سه رفراز له سه ره مه رگدا ده وتریت، نه ی خاوه نی
 دل و ده روونی پر له ئارامی نه ی ئاده میزای ژیر و هوشمه ند که له ته مه نی کۆتایی
 دونیادا په روه رگارت ناسی و به جوانی ده ته په رست، بگه پیره وه بۆ لای

پهروهرد گارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیسه، ده بچوره ریتری بنده چاکه نازدار و به پریزه کانموه، بچوره به ههشته خوشه رازاوه که موهه).

یه کیکی دیکه له سه حابه شوینکه وتوان: لهو باره یسه ده لیت، له کاتی ده چوونیه تی له دونیادا، فریشته له وه وه مژده ی پی دهادت، و نه م و ته یهش به دور ناخاته وه که ده لیت: ده وتریت له دوارژدا بوی هیه، وه دوتریت: له کاتی مردن و له کاتی زیندووبونه وه دا بوی هیه وه نه مەش له مژده پیدانه کانه که وا خوی گموره ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۳۰). واته: (نهوانی به راستی وتیان: پهروهرد گارمان (الله) یه له وه ودوا به رده وام پابه ندی نهو ری بازه راسته بوون، نهو له سه ره مهرگدا ده سه ده سه فریشته داد به زن بۆ لایان، پیان ده لین: هیچ ترس و بیمیکتان نه بیت له داهاتوو، هیچ غم و په ژاره یه کتان نه بیت بۆ رابردوو، مژده تان لی بیت بهو به ههشته ی که کاتی خوی به لیتستان پی دهره).

نهو دابه زینهش ده بیت له کاتی مردن بیت، و ده بیت له ناو گوردا بیت، ده بیت له کاتی زیندووبونه وه بیت، یه که م موژده ی روژی کوتایه له کاتی مردندا. وه له حه دیسیکی البراء کوری عازب باسکراوه که وا فریشته که ده لیت: به روچه که ده وتریت له کاتی گیانکی شاندا، مژده ت لیت له تو روح و ره یحان، نه مەش له ره یحانی به ههشته.

له (الموطأ) به لگه ده هیئنه وه به وه ی مالیک ریوایه تی کردوه، نیبن شه هاب ده گپریته وه نهویش له عه بدولر ه حمان کوری که عب کوری مالیک، که باوکی که عبی کوری مالیک ده گپریته وه که پیغه مبه ر(صلوات) فهرموویه تی: (انما نسمة المؤمن طائر يتعلق في الشجر الجنة حتى يرجعه الله إلى جسده يوم يبعثه) (۱۸۸).

۹۶ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

واته: (له راستیدا رۆحی ئیماندار بالتندهیه که له بهروبوومی درهختی بههشت دهخوات تاوه کو خوی گهوره رۆژی زیندوووونسهوی رۆحهکهی دهگهپنیتسهوه بۆ لاشهکهی).

ئهبو عومهر له ریاوایهتی مالیکدا دهگپنیتسهوه و دهئیت: نهو ناگادار کردنهوه و لیکدانهوهیه که کهوا زههری گوپی لی بوو لهو هه دیسه له عهبدولره همان کورپی کهعب کورپی مالیک، ههروهها یونس ریاوایهتی کردوو له زههری دهئیت: گویم له عهبدولره همان کورپی کهعب کورپی مالیک بوو له باوکی دهگپنیتسهوه، ههروهها نهوزاعیش ریاوایهتی کردوو له زههری که دهئیت عهبدولره همان کورپی کهعب بۆ منی گپراوه تهوه.

حه مه ده کورپی به حیا (الذهلي) ئهم هه دیسه ی بهرز کردۆتهوه بهوهی کهوا شههیب کورپی نهبی هه مزه، هه مه ده کورپی برای زههری وه صالح کورپی کیسان له زههری ریاوایهتیان کردوو، نهویش له عهبدولره همان کورپی عهبدوللآ کورپی کهعب کورپی مالیک، نهویش له کهعبی باپیره ی، لیته دا پچراوه.

ئهبو عومهر دهئیت: مالیک و یونس کورپی بهزید وه نهوزاعی و حارس کورپی فوزهیل ریککه وتوون ریاوایت کردنی نهو هه دیسه کهوا له زههریهوه گپراوه تهوه نهویش له عهبدولره همان کورپی کهعب کورپی مالیک، نهویش له باوکییهوه وه ترمزی و جگه له نهویش به راستییان داناوه ^(۱۸۹).

ئهبو عومهر دهئیت: به لآم فهرمووده ی (نسمه المؤمن)، (نسمه) به مانای رۆح دیت کهوا هه مان هه دیسی پیغه مبه ر ^(عليه السلام) به لگه یه له سه ری، تاوه کو رۆژی زیندوووونسهوی خوی گهوره رۆحهکهی دهگهپنیتسهوه بۆ لاشهکهی، وه دهئیت: (نسمه) رۆح و دهروون و لاشه یه، بنچینه ی نهو وته یهش (النسمه) هه خۆی ئاده میزاده کهیه، وه دهئیت لهوانه یه به رۆح بلین (نسمه).

(^{۱۸۹}) سنن الترمذی: (۱۶۴۱).

۹۲ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

-خوای گه ورهش زاناتره - چونکه ژبانی ناده میزدا به رۆحه که وهیه، نه گهر لی بی جیا
بووه وه نامی نیی یا خود ده بیته نه بوون، به لگهش له سه ر نسیمی ناده میزدا نه و
فه رموده ی پیغه مبه ر (علیه السلام): (من أعتق نسمة مؤمنة)^(۹۱).

وه شاعیر ده لییت:

بأعظم منه تقى في الحساب *** إذا النسمات تَقْضَى الْعُبَارَا
واته: نه و کاتهی له رۆژی قیامه تدا خه لکی له گۆره کانیاندا زیندوو بوونه وه وه
خه لیل کورپی نه همه د ده لییت: دل و ده روونی ناده میزاد و نه سیمی رۆحیشه،
نه سیمیش کزه بایه وه فه رموده ی پیغه مبه ر (علیه السلام) (تعلق في شجرة الجنة).

له م هه دیسه دا وشهی (تعلق) به فه ته می ((لام)) ریبویه ت کراوه نه وانا مانا که می
زیاتره. وه ریبویه تیش کراوه به زه ممی (لام) یه ک مانای هه یه نه ویش: خۆراك و
له وه ره، ده لییت: رۆحه که له به رو بوومی به هه شت ده خوات و له نیوان دره خته کاندای
پشوو ده دات وه وشهی (العلوقه و العلاق و العلوق) خۆراك و له وه ره و پشوودانه،
عه ره ب ده لییت: ما ذاق اليوم علوقاً. واته: نه مپۆ خواردنی تام نه کرد.

وه ره بیع ابی زیاد له وه سفی نه سپدا ده لییت:

وَمَجْتَبَاتٍ مَا يَذُقْنَ عُلُوقَةً *** يَمَصُّعْنَ بِالْمُهَرَّاتِ وَالْأَمْهَارِ

وه آعشی ده لییت:

وفلاةٍ كأنها ظَهَرُ تُرْسٍ *** لَيْسَ فِيهَا إِلَّا الرَجِيعَ عِلَاقُ

ده لییت: زاناکان له مانای نه و هه دیسه دا جیاواز و ناکۆکن، جا هه ندیک له وان
ده لێن: رۆحی تیمانداران له به هه شتدایه له لای زاتی خودا نه گهر شه هیده کان بن
یا خود جگه له شه هیده کان، نه گهر له به ره ده رگای به هه شت به ند نه کرابن به
تاوانیکی گه وره یا خود قهرزاری، وه به خودای خۆیان ده گهن به لیخۆشبوون و
به زه بی هاتوه به وان.

(۹۱) مکنز العمال (۲۹۴۸۲)

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

ده لیت: هندیك بیانور دهیننهوه بهوهی نهو هدیسه تاییهت نه کراوه به شهید یاخود جگه له شهید.

هروه ها دیسان بیانوو دهیننهوه بهو ریوایهت کراوه له نهبی هورپهیره: کهوا رۆحی نیماندار و بیتاوانان له (علیین) له ناسمانه همر بهرزه کانه، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) له ههره خوارهوهی زهوی، وه عهبدوللای کورپی عومهریش وهك نه مه ده گپرتتهوه، نهبو عومهر ده لیت: نه مه وتهیه له سوننه دا بهر هه لستکاری و دژایهتی ده کرئ مادام هیچ پالنهرتک نیه له دروستی گواستنمه کهیدا، نه مهش فهرمووده کهی پیغه مبه ر عليه السلام: (إذا مات أحدكم عرض عليه مقعده بالغداة والعشي وإن كان من أهل الجنة فمن أهل الجنة، وأن كان من أهل النار فمن أهل النار، يقال له: هذا مقعدك حتى يبعثك الله إليه يوم القيامة)^(١١١).

هندیکی دیکه ده لیت: به لکو نهو هدیسه ماناکه ی تهنها له شهیده کانه بهی کهسانی دیکه، چونکه قورنان و سوننهت به لگن له سهر نه مهیان، به لام له قورناندا خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿آل عمران: ١٦٩-١٧٠﴾. واته: (هه رگیز وا مهزان و وادامه نیت نهوانه ی له پیتاوی خوا وا شهید بوون و کوژران مردوون نه خیر وانیه به لکو نهوانه زیندوون، لای پهروه ر دگاریان له رزق و رۆزی هه مه جوړ و تاییهت به هره وهرن، زۆر دلخۆش و شادمانن بهو به خشش و زیاده فهزله ی که خوا پیتی به خشیوون).

به لام له نیشانه و پیاو چاکاندا باسی هدیسی نهبی سه عید خودری (ره زای خوی لی بی) ده کات له ریگای بهقی بن مخلد بهر زکراوه تهوه: (الشهداء يغدّون ويروحون ثم يكون مأواهم إلى قناديل معلقة بالعرش، فيقول لهم الربّ تبارك

(١١١) مسلم (٧١٤١).

۹۲ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

وتعالى: هل تعلمون كرامة أفضل من كرامة أكرمتموها؟ فيقولون: لا، غير أن وددن أنك أعدت أرواحنا في أجساءنا حتى نقاتل مرة أخرى، نقتل في سبيلك^(۱۹۲).
واته: (شهیده‌کان دین و ده‌چن پاشان رۆحه‌کانیان له‌ناو ئەو چرایانە جی‌گەر دە‌بی‌ت که به عمرشی خوادا هه‌ل‌واسراوه، جا خودای گه‌وره و میهره‌بان پێیان ده‌لێت: نایا ده‌زانن رێژیکێ باشتر هه‌یه له‌و رێژه‌ی که‌وا من له‌ نێوهم ناوه؟ جا ده‌لێن: نه‌خێر جگه‌ له‌وه‌ی نا‌واته‌ خوا‌زین رۆحه‌کا‌فان بگه‌رێ‌نێته‌وه‌ لاشه‌کا‌فان تا‌وه‌کو جارێکی دیکه‌ شه‌ر بکه‌مین، ئینجا له‌ پێناوی تۆ بکوژرێن و شه‌هید بکری‌ن).
له‌ هه‌نده‌وه‌ ریا‌یه‌ت کراوه‌ نه‌ویش له‌ ئیسماعیل بن المختار نه‌ویش له‌ عه‌تییه‌ گێ‌راویه‌تییه‌وه‌.

پاشان هه‌دیسه‌که‌ی ئین و عه‌بباس گێ‌رایه‌وه‌ (ره‌زای خ‌وای لێ بێ) وتی: پێغه‌مبه‌ر^{صلوات} (علیه‌‌السلام) فه‌رمویه‌تی: (لما أصيب أخوانكم جعل الله أرواحهم في أجواف الطير خضر ترد أنهار الجنة، وتأوى إلى قناديل من ذهب مدلاة في ظل العرش، فلما وجدوا طيب مأكلهم ومشربهم ومقيلهم قالو: من يبلغ إخواننا إنا أحياء في الجنة نرزق لنلا ينكلوا عن الحرب ولا يزهدوا في الجهاد؟ قال: فقال عزوجل: أنا أبلغهم عنكم، فأنزل الله تعالى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أحياء عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرزقون﴾ (آل عمران: ۱۹۶).

واته: (کاتی‌ک برا‌کانتان له‌ رۆژی جه‌نگی ئو‌حد شه‌هید بو‌ون خ‌وای گه‌وره‌ رۆحه‌کانیان له‌ناو سکی با‌ئنده‌یه‌کی سه‌وز دانا و به‌ رووباری به‌هه‌شتدا گوزه‌ر ده‌که‌ن، وه‌ له‌به‌روبوومه‌که‌ی ده‌خۆن، و ده‌پۆن بۆ ناو ئەو چرایانە‌ی له‌ زێ‌ر دروست کرا‌ون و هه‌ل‌واسرا‌ون له‌ ژێ‌ر سی‌به‌ری عه‌رشد، جا کاتی‌ک ئەو خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌ و که‌ل و په‌له‌ خۆشانه‌یان بێ‌نی ده‌لێت: کێ‌یه‌ به‌ برا‌کافان راده‌گه‌یه‌نێت ئێ‌مه‌ له‌

(۱۹۲) شرح الصدر: ۳۰۴

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بههشتدا زیندووین و رزق و روزیان بۆ فهراهم کراوه بۆ نهوهی واز له شهپرکردن نههینن و پشستی خویان تی نهکهن و کهمتهرخهم نهبن له جیهاد کردندا؟
وتی: (جا خودای عزوجل فهرمووی: من له جیاتی ئیتوه پییان رادهگهیهئم، جا خودای گهواره نهم نایهتهی دابهزانند....). (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا....) (ال عمران: ۱۶۹)

وه هه دیسه که له مهسندی نهبر نههمه و نهبر داود داهاتوه^(۱۹۳).
پاشان الاعمش باسی هه دیسه کان دهکات و له عبدالله بن حره دهگهیهتهوه نهویش له مسدوق وتی: پرسیار کرا له عهبدوللای کورپی مهسعود لهبارهی نهم نایهتهوه: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۶).

وتی: ئیمه پرسیارمان له پیغه مبهه کرد و فهرمووی: (أرواحهم في جوف الطير خضر تسرح في الجنة في أيها شاءت، ثم تأوى الى تلك القناديل، فأطلع إليهم ربك إطلاعة، فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالو: وأي شئ نشتهي ونحن نسرح في الجنة حيث شئنا؟ ففعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما راوا أنهم لم يتركوا من أن يسألوا قالو: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حت نقتل في سبيلك مرة أخرى، فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا) نهو هه دیسه له سه حیه که ی موسلیم داهاتوه^(۱۹۴).

واته: (روحه کانیان له ناو سکی بالندهیه کی سه وزدایه له بههشتدا پشوو دهدات له هه کویته که بیهوت پاشان دهچته ناو نهو چرایانه، جا خودای گهواره پییان رادهگهیه نیت و ناگادارییان دهکاتهوه، ده فهرمووت: نایا ههز له شتی دیکه دهکهن؟ وتیان: ههز له چ شتیکی دیکه بکهین وای ئیمه له بههشتدا پشوو ددههین بههه شتوتیک بانهوت؟ نهم وتهیه ی سی جار دووباره کردهوه، جا که زانیان

(۱۹۳) مسند أحمد: ۱/ ۲۶۶ ره مسن ابی داود (۲۵۲۰)

(۱۹۴) مسلم: ۱۸۸۷.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

خوای گه‌وره وازیسیان لی ناهیتیّت له پرسیارکردنه وتیان: نهی خودایه ده‌مانه‌ویتی
رۆحه‌کاغان بگه‌ریتیته‌وه لاشه‌کاغان تاوه‌کو له‌پیتناوی تۆدا بجه‌نگین جاریکی دیکه.
جا که بینی پیوستی پیتان نیه وازی لی هیتان)

له سه‌حیحی بوخاریا له نه‌نه‌س گیتراویه‌تیه‌وه، که‌وا دایکی ره‌بیع کچی البرا
که ده‌کاته دایکی حارسه‌ کوری سوراقه‌ هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ)، نایا
قسم بۆ ناکه‌یت له‌ باره‌ی حارسه‌؟ نه‌و له‌ رۆژی به‌در کورزا بوو که‌وا تیریکی
نامۆ پیکای، نه‌گه‌ر له‌ به‌هه‌شتدا بیت نه‌وا سه‌بر ده‌گرم و نه‌گه‌ر له‌ شویتیکی
دیکه بیت نه‌وا له‌ گریاندا ناکه‌وم، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمووی: (یا أُم حارثَة، إنها
جنان وإن ابنک أصاب الفردوسَ الأعلى)

پاشان له‌ریگای بقی کوری مه‌خله‌د گیترایه‌وه: که‌ ده‌لیت به‌حیا کوری
عه‌بدو له‌مه‌ید بۆمانی گیترایه‌وه، نه‌ویش له‌ تین عیینه‌ نه‌ویش له‌ عه‌بدو للای کوری
یه‌زید، گوئی له‌ تین و عه‌بباس بوو ده‌یووت: رۆحی شه‌هیده‌کان له‌ناو سکی
بالتده‌ی سه‌وزدایه‌ هاتۆچۆ ده‌کات و له‌ به‌روبوومی به‌هه‌شت ده‌خوات.
پاشان له‌ معمره‌وه ده‌گیترایه‌وه، نه‌ویش له‌ قه‌تاده‌ وتی: رۆحی شه‌هیده‌کان له‌
شیه‌ی بالتده‌یه‌کی سپی دایه‌ له‌ به‌روبوومی به‌هه‌شت ده‌خوات (١٩٥).

له‌ ریگای نه‌بی عاصم النبیل ده‌گیترایه‌وه، نه‌ویش له‌ شور کوری یه‌زید، نه‌ویش
له‌ خالیدی کوری معدان، نه‌ویش له‌ عه‌بدو للای کوری عومه‌ر و ده‌لیت: رۆحی
شه‌هیده‌کان له‌ شیه‌ی بالتده‌یه‌کی وه‌ک ریشۆله‌ وان یه‌کتر ده‌ناسن و له‌ به‌روبوومی
به‌هه‌شت رزق و رۆزیان ده‌ردیتی (١٩٦).

نه‌بو عومه‌ر ده‌لیت: نه‌و هه‌موو نیشانانه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی نه‌وان
شه‌هیده‌کانن بیجگه‌ له‌ که‌سی دیکه‌، له‌ هه‌ندیکیان: له‌ شیه‌ی بالتده‌یه‌، و له‌

(١٩٥) مصنف عبدالرزاق: ٢٦٤/٥

(١٩٦) شرح الصدور: ٣٠٨

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

هه نديکي دیکه یان، له ناو سکی بالنده دان، و له هه نديکي دیکه شيان وهک بالنده يه کی سهوزه، ده لیت: نه وهی هاوشیوهیه له لای من ده بیت وهک ووتی نه وه وایت که ده لیت: وهک بالنده يه یاخود له شیوهی بالنده يه بۆ هاوشیوه بوونی بۆ نه وه حه دیسه ی باسکرا، له حه دیسی که عب کوری مالیک تیدا ده لیت: (نسمة المؤمن کطائر). واته: (رؤی نیماندار وهک بالنده وایه). نه یووتوه: له نا سکی بالنده دایه.

وتی: عیسای کوری یونس حه دیسی ابن منصور ریوایهت ده کات، له الاعمش ده گپرتیه وه نه ویش له عه بدوللای کور مره، نه ویش له مسروق، نه ویش له عه بدوللای ده لیت: وهک بالنده يه کی سهوزه.

وتم: نه وهی له سه حیحی موسلمدا هاتوه: (له ناو سکی بالنده يه کی سهوزدایه) نه بو عومر ده لی: له سر نهو لیکنده وه و رافه کردنه وهک نهوی پیغه مبه ر(صلوات الله علیه) ده فهرموویت: (به لکو رؤی نیماندار له ناو شه هیده کاندا بالنده يه که له دار و دره ختی به ههشت ده خوات).

وتم: هیچ دژکاریهک نیه له نیوان نهو فهرمووده یه ی پیغه مبه ر(صلوات الله علیه): (نه گهر هه ر که سیک له نیه مرد به یانیان و نیواران شوینه که ی پی نشان ده ریت، جا نه گهر له نه هلی به ههشت بیت، نهوا له نه هلی به ههشت و نه گهر له نه هلی ناگریش بیت نهوا له نه هلی ناگری پیی نشان ده ریت).

نهو وتار و ناخواتنه مردوو له سر جیگا که ی و شه هیدبوون وهرده گریت، ههروه کو پیغه مبه ر(صلوات الله علیه) ده فهرموویت: (رؤی نیماندار بالنده يه که له بهروبوومی دره ختی به ههشت ده خوات). نه مه شه هید و جگه له شه هیدیش له خۆ ده گریت، له گه ل بوونی پیشاندانی شوینه که ی به یانیان و نیواران رۆحه که ی به ناو رووباره کانی به ههشت گوزه ده کات و له بهروبومه که ی ده خوات.

به لّام شویته تاییه تیه که و نهو خانووهی بۆته ناماده کراوه لهوانیه رۆژی قیامت بچیتته ناوی، و به لگهش لهسه ری کهوا جیگای شههیده کان و خانو و کۆشکه کانیا ن که بۆیا ن ناماده کراوه هه رگیز نهو چرایانه نین که رۆحه کانیا ن له به رزه خدا بۆیا ن ده چن، جا نهوانه شوین مه نزلگای خۆیا ن له به ههشت ده بینن، به لکو لهو چرایانه جیگای ده بن که به عه رشا هه لّواسراوه، جا چوونه ناوی تهوا و بی کم و کورتی رهنگه ته نهها رۆژی قیامت بی، وه چوونه ناوی رۆحه کان بۆ به ههشت له به رزه خدا نهوه شتیکی دیکهیه.

نهوهی جیگای سه رنجیشه خاوه ن نه گبه تی و که ساسه کان هه موو به یانیا ن و ئیوارا ن رۆحه کانیا ن له سه ر ناگر پی نیشا ن ده ردیت، جا نه گه ر رۆژی قیامت چوونه نهو شویتته و جیگایه ی کهوا له به رزه خدا پییا ن نیشا ن ده درا، نهوا نیعمه ت و خۆشگوزه رانی رۆحه کانیا ن له به ههشتدا شتیکی دیکهیه، نهو رۆحه که له گه لّ لاشه کاندای نیعمه ت و خۆش ده بینن نه مهش شتیکی دیکهیه.

جا رزق و رۆزی پیدانی رۆح له به ههشت له جیهانی به رزه خدا نهو خواردن و خواردنه وهیه نییه که له گه لّ لاشه کهیدا له رۆژی زیندوو بوونه ودا دهیدریتتی، له به ر نهوهیه فه رموویه تی: (له به ربوومی به ههشت ده خوات). و به تهواوی خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و رابواردن و کهیف و خۆشی جا نه گه ر رۆحه که له رۆژی قیامت بۆ لاشه که ی گه رایه وه، نهوا ده رده کهو یت نهو گو تار و ناخاوتنه ها و دژ و به ره لستکار نییه له سوننه دا، به لکو یارمه تی سوننه ت ده دات و له گه لّی ریک ده کهو یت.

نایا نابینیت نهو حوکه می تاییه ته به شههیده کان په یهسته به وه سفی شههید بوون؟

ههروهک نهو حه دیسه ی مقدا م کور ی معد یکرب له پیغه مبه ر (ﷺ) ده گێر یتته وه: (لله شهد عند الله ست خصال: یغفر له فی اول دمه، ویری مقعه من

٩٩ ح لِلإِئْمَانِ قِيمٌ الْجُزْءُ

الجنة ويحلى حلة الإيمان، ويزوج من الحوار العين، ويحار من عذاب القبر ويأمن من الفرع الأكبر، ويوضع على رأسه تاج الوقار الياقوتة منه خير من الدنيا وما فيها، ويتزوج إثنين وسبعين من الحور العين، ويشفع في سبعين إنساناً من أقاربه^(١٩٧).
واته: (شهيد له لای خوا شش شتی هدی: له یه کم دلۆپ له خوینی که ده پرژیت خوی گه وره له هه موو گونا هه کانی خۆش ده بیست، جینگهی خۆی له به هه شت ده بیست و به خشلی باوهر ده پازیندریته وه، حۆری زۆر جوانی لی ماره ده کریت، پارێزراو و زرگاری ده بیست له سزای گۆر و دلتیا ده بیست له راجله کینی ناو گۆردا، تاجی زیرینی له سهر ده کریت و هر گه وه ریکی باشتره له دنیا و نهوی تیدایه، وه هفتا و دوو له حۆری به هه شتی لی ماره ده کریت، تکا بۆ هفتا له کهس له دۆست و نزیکانی ده کات).

جا نه گهر نهو هه دیسه تایبته بیست به شهید فهرموویه تی (بۆ شهید) نه یووتوه: بۆ نیماندار، ههروه ها لهو هه دیسه که قهیس الجذامی گیراویه تیه وه (يعطي الشهيد ست خصال)^(١٩٨) ههروه ها هه موو نهو هه دیس و ده قانهی تیدا په یوه ست کراوه به پادداشتی شهید.

به لām نهوی په یوه ست کراوه به پادداشتی نیماندار، نهو هه موو نیمانداریک پلهی شهیدی هدی نه گهر شهیدیش نه بیست.

به لām نهو دهق و نیشانانهی باس له رزق و رۆزی شهیده کان ده کات، و بوونی رۆحه کانیان له به هه شت جا هه موو نه مانه حق و رهوان و نه مهش به لگه نیه له سهر نه چوونه ژووره وهی رۆحی نیمانداران بۆ به هه شت، نه خاسه راستگۆیان باشترن له شهیده کان به بی تاکۆکی و جیاوازی له نیو خه لکدا، جا ده لێن: بۆ

(١٩٧) سنن الترمذی: (١٦٦٣).

(١٩٨) مسند أحمد: (٢٠٠/٤).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نەوانە نەوێ کەوا دەلێن لەبارەى رۆحى راستگۆيان نایا نەو رۆحە لە بەهەشتە
یاخود نەخێر؟

ئەگەر وتیان: نەو رۆحانە لە بەهەشتدان، هیچ پڕویانووێك بۆ نەوان نیە جگە
لەو ناخاوتنە نەبیّت، جا نەوھەموو دەقانە سەلمێنراوە کەوا بەلگە لەسەر
تایبەتمەندى رۆحى شەھیدەکان نیە لەو بارە، وە ئەگەر وتیان لە بەهەشتدا نییە
بەھۆى نەوێ رۆحەکانیان بەند دەکریّت و دەگیرێت کەوا دەبیّت رۆحى سەحابە
گەرە و بەرپزەکان وەك نەبو بەکرى سدیق و نەبى کورى کەعب و عەبدوللای
کورى مەسعود و نەبو دەردانە و حوزەیفەى کورى یەمان رضی اللہ عنہ و نەوانەى لەوانە
دەچن لە بەهەشتدانین، بەلگەو تەنھا رۆحى شەھیدەکان لە بەهەشتدان و نەمەش
مەعلومە و زانراوە ئاشکراکردنى درۆو دەلەسەى نەوانە شتێكى پێویست و
ناچارىیە.

بەلگەش لەسەر نەمە کەوا خودای پاک و بیگەرد رۆحى شەھیدەکانى لەناو
سکى ئالندەىەكى سەوز داناو، جا نەوانە کاتێک خۆیان بەخت کرد بۆ خودای
گەرە و میهرەبان تاوێ کو لاشەى تێدا لەناو برد، ئینجا لە بەرزەخدا لاشەىەكى
باشتر لەو لاشەىە لە دۆنیادا ھەیانبوو بۆیان نامادە دەکریّت تاوێ کو رۆژى
قیامت، جا نیعمەت و خۆشییەکەى بەھۆى نەو لاشانەو دەبیّت و تەواوکەرى
نیعمەت و خۆشى رۆحەکان دەبیّت.

بەم ھۆیەو دڵ و دەروونى ئیماندار لە شتێوێ ئالندەىەکداى، یاخود وەك
ئالندەىەکە، دڵ و دەروونى شەھیدیش لەناو سکى ئالندە دایە، جا دەربەرىن و
مەبەستى نەو ھەدیسە (رۆحى ئیماندار ئالندەىەکە)، نەمە گشتگیر دەبیّت بۆ
شەھید و نەوانى دیکە جگە لە شەھید، پاشان شەھیدى تایبەتمەند کرد بەوێ کەوا
فەرموویەتى: (رۆحى شەھید لەناو سکى ئالندە دایە).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

زانراویشه نه گهر رۆحی شهید له ناوسنگی بالندهدا بیئت راستی فهرمووده و جا نه مه هه خزی بالندهیه و درودو هه دیسه کهش تهواو کهری یه کترن، و به لگه شه له سهه نه وهی کهوا ههق و راستی له لایهن خواوهیه.

(بۆ ئهوانه ی ده ئیئ: به وهی رۆح له به هه شتدا نییه)

وتهی مجاهد که ده ئیئ: رۆح له به هه شتدا نیه، به لām له به رو بوومه که ی ده خۆن و بۆنی به هه شت ده کهن برۆ بیانوو بۆ نهو وتهیه ده هیئنه وه به وهی ئیمام نه هه مه له مه سنه ده که ی له هه دیسیکی ئیبن ئیسهحاق ریوایهتی کردووه له (الحرث ابن فضیل) ده گێڕیته وه، نهویش له مه همدی کۆری له بیر، نهویش له ئیبن عه بباس، ده ئیئ کهوا پیغه مبهه (عليه السلام) ده فه رموویت: (الشهداء على بارق نهر بباب الجنة في قبة خضراء يخرج عليهم رزقهم من الجنة بكرة وعشية)^(١٩٩).

واته: (شههیدهکان له سهه شهوقی رووباریکن له بهه ده رگای به هه شت له (قبة خضراء) به بیانیان و ئیواران له به هه شتدا رزق و رۆزیان بۆ دیته ده ره وه).

نه مهش نکۆلی ناکات له به هه شت بوونیان، نه م رووبارهش له به هه شتدایه و رزق و رۆزیان له به هه شت بۆ دیته ده ره وه، جا نه وان له به هه شتدان و که چی ناچه نهو شو ئینانه ی که له به هه شتدا بۆیان ناماده کراوه، مجاهد نکۆلی له ههه چوونه ژووره وه یه که ده کات له ههه روویه کدا.

نه بو عه بدوللای کۆری منده ده ئیئ: موسای کۆری عوبهیده ریوایهتی کردووه، نهویش له عه بدوللای کۆری یه یزد، نهویش له نوم کبشه ی که چی مه عمور وتی:

(١٩٩) مسند أحمد: ٢٦٦/١، مجمع الزوائد: ٢٩٤/٥

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

پیغمبر ﷺ هاته لامان، پرساری نهو رۆحانه مان لی کرد، نینجا وا وه سفی کرد به سیفه تیک نه هلی بهیتی هینایه گریان.

پیغمبر ﷺ (فه رموی: (إن أرواح المؤمنين في حواصل طير خضر ترعى في الجنة، وتأكل من ثمارها، وتشرب من مائها، وتأوي إلى قناديل من ذهب تحت العرش يقولون: ربنا الحق بنا إخواننا، وأتينا ما وعدتنا، وإن أرواح الكفار في حواصل طير سود تأكل من النار، وتشرب من النار، وتأوي إلى حجر في النار، يقولون: ربنا لا تلحق بنا إخواننا ولا تؤتتنا ما وعدتنا) (٢٠٠).

واته: (رۆحی نیمانداران له ناو چیکلدانی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت دهله وهریت، و له بهروبوومه کی دهخوات و له ناوه کی دهخواته وه دهچیت بۆ لای نهو چرایانهی له زیر دروستکراوه له زیر عه رشدايه، دهلیت: خودایه بمانگهینه به براکافان، وه نهو بهلیتهی به نیتمت دابوو پیمان بیه خشه، و رۆحی کافره کانش له ناو چیکلدانهی بالتندیه کی رهشدايه له ناگره کی دهخوات و له ناگره کی دهخواته وه، دهچیتته ناو قولایی ناگره که، دهلین: خودایه مه مانگهینه به براکافان، و نهو پهیمانهی به نیتمت دابوو پیمان مبه خشه).

تبه پراپی دهلیت: نهو زرعهی دیمه شقی بۆمانی گیرایه وه، کهوا عه بدوللای کوری صالح گیرایه وه نهویش له معاویهی کوری صالح، نهویش له حبیب وتی: پرسیار له پیغمبر ﷺ کرا له بارهی رۆحی نیمانداران، فه رموی: (في طير خضر تسرح في الجنة حيث شاءت). واته: (له ناو سکی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت پشوو ده دات هه رچوتیک بیه ویت).

وتیان: نهی پیغمبرهی خوی نهی رۆحی کافره کان؟

فه رموی: (محبوسة في سجين) (٢٠١).

(٢٠٠) شرح المصدر: ٣١٠

(٢٠١) شرح المصدر: ٣٠٧

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزَةِ

واته: (له سهجين بهند كراوه)، نهبو الشيخ ريوايه‌تی كردووه، له هيشام كوري
يونس، له عهبدوللای كوري صالح، وه نهبو مه‌غیره ريوايه‌تی كردووه، له نهبی بكر
كوري مریم، نهویش له ضمره كورشی جیبب.

و نهبو عهبدوللای كوري منده له حه‌دیس‌ی‌کی عنجار باس ده‌كات و ده‌گیت‌یه‌وه
نهویش له (الثوري) نهویش له شور كوري یه‌زید، نهویش له خالد كوري معدان،
نهویش له عهبدوللای كوري عومهر ده‌لئت: (أرواح المؤمنین في طير خضر كالزراير
تأكل من ثمر الجنة)^(٣٠٦). واته: (رؤی نیمانداران له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدایه
له شیوه‌ی ریشو‌له وایه له به‌روبومی به‌هه‌شت ده‌خوات).

یه‌زید رقاشی ده‌گیت‌یه‌وه له نه‌ن‌س و عهبدوللای شامی، نهویش له ته‌میم
الداری، نهویش له پی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر (عليه‌السلام) ده‌فه‌رمو‌یت: (إذا عرج ملك الموت بروح
المؤمن إلى السماء استقبله جبريل في سبعين ألفاً من الملائكة كل منهم يأتيه
ببشارة من السماء سوي بشارة صاحبه، فإذا انتهى به إلى العرش خرّ ساجداً
فيقول: الله عزوجل للملكوت الموت: انطلق بروح عبدي فضعه في سدر مخضود، وطلع
منضود، وظل ممدود، وماء مسكوب) بكر كوري خیس ريوايه‌تی كردووه له ضرار
كوري عومهر و نهویش له یه‌زید وه نهبی عهبدوللای.

واته: (له‌کاتیکدا فریشته‌ی گیان‌کیشان رؤی نیماندار بو ناسمان به‌رزده‌کاته‌وه،
حه‌زیه‌تی جو‌برائیل له‌گه‌ل حه‌فتا هه‌زار فریشته پی‌شوازی لی ده‌كات و هه‌ر یه‌ک‌یک
له‌وانه له ناسماندا موژده‌ی پی ده‌دن، جگه له مژده پی‌دانی هاوریه‌که‌ی، کاتیک
گه‌یشته لای عه‌رش کړنو‌ش ده‌بات، نینجا خودای عزوجل به فریشته‌ی گیان‌کیشان
ده‌فه‌رمو‌یت: رؤی به‌نده‌که‌م ببه و پرؤ نینجا داینبی له ژیر سیبه‌ر-سدر-ی بی
دړ‌کدان، هه‌روه‌ها دره‌ختی موزیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ریه‌کن، له‌ژیر

(٣٠٦) شرح الصدر: ٣٠٨

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

سېبهري دوور و دريژ لهو باخه خوښانه دا، تافگه ي جوان و هموزو نافورده ي رازوه ي
تېدايه).

(نهوانه ي ده لېن: رۆحه كان له سهر ليوارو هوشه ي گۆره كانيه تي)

به لّام وته ي نهو كه سه ي كه ده لېت: رۆحه كان له سهر ليوار و گۆره پاني
گۆره كانيه تي، نهو كه سه ي بيه وېت ياخود مه به ستيه تي كهوا نهو ده فرمايكي
بيويسته بوي نهوا هه رگيز جياوازي گۆره پاني گۆره كان ناكات، نهو ده هه له يه
چونكه ده قه كانى كتيب و سوننه له زور رووه ده به رپه رچ و وه لّامى نه مه ده داته وه
كهوا هه نديكمان باس كر دوه نه گه ر خوا حه ز بكات هه نديكي ديكه ش باس
ده كه ين.

نه گه ر مه به ستي له سهر گۆره پان بېت به شيويه كي كاتي، يه كه ميان سه ربه ستي
كر دنيه تي له سهر گۆره كه يان، نه مه ش له باره گا و مه نزل گايه كه يه تي، نه مه ش
ره وايه، به لّام نه و تراوه جيگير و چه سپاو گۆره پاني گۆره كه.

جا كۆمه لّيك چوونه ناو نهو مه زه به له وانه عه بدولّاي كوري عبدا لّبر بوو، له
كتي به كه يدا له شه رحى حه ديسيكي ئين و عومه ر ده لّيت: نه گه ر يه كيك له ئيره
مرد له به يانيان و ئيواراندا شوي نه كه ي پي نيشان ده دريت، له راستيدا بوي
ناشكرا ده كريت به وه ي كهوا رۆحه كان له ناو گۆره كانندان، نايانابيني ت كهوا
حه ديسه ناماژه پي كراوه كان له سهر نه مه موته واتير و جيگيره، هه روه ها نهو
حه ديسانه ي باس له سه لام كردن ده كه ن له سهر گۆره كان؟

٩٦ ح للإبن قِيمُ الجوزة

وتم: هديسه موته واتيره كانی دهوٲٲت وهك هديسی نیین و عومهر، ههروهك هديسی البرآ كوری عازب كهوا پیشتر باسكراوه كه تییدا هاتبوو: (هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) وه نمونهی هديسی نههس: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ) ^(٢٠٣).

تییدا هاتوو: (أَنْتَ يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَأَنْتَ يَفْسَحُ لِلْمُؤْمِنِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا، وَيَضِيقُ عَلَى الْكَافِرِ). ههروهك نمونهی هديسی جابر: (إِنْ هَذِهِ أُمَّتِي تَبْتَلي فِي قُبُورِهَا، فَإِذَا دَخَلَ الْمُؤْمِنُ قَبْرَهُ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ أَتَاهُ الْمَلِكُ). وه له هديسیکی دیکه: (وَأَنْتَ يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَقُولُ: دَعُونِي أَبْشُرْ أَهْلِي، فَيَقَالُ لَهُ: أَسْكَنْ فَهَذَا مَقْعَدُكَ أَبَدًا) ههروهك ههموو نهو هديسانهی باس له نیعمهت و نازاری گۆر دهکات و باسکراوه، وهك هديسه كانی باس له سهلام کردن دهکات لهسهر خاوهن گۆرهكان، قسه کردن له گهلیاندا، زانینی مردوو هكانی لهکاتی سهردانی کردنی زیندوو هكان بۆ لایان و ههموو نهمانه پیشتر باس کراوه.

نهم وته و باسهش سوننهی دروست و راست بهرپه رچی ده داتهوه، نهو نیشانانهی كهوا پالنه ریکی بۆی نیه، و پیشتر نه مه باسکراوه ههموو نهو بهلگانهی باسکرا كهوا رۆحهكان له بهههشتدان دهقا و دهق له لای (الرفیق الاعلی)ن ههندیك له زاناكان (الرفیق الاعلی) به بهههشت وهسف دهكهن و ههندیکی دیکهش به زاتی پهروهردگار وهسفی دهكهن.

بۆمان دهركهوتوو كه وا پیشاندانی شوینی مردوو له بهههشت یاخود له دۆزهخ بهلگه نییه لهسهر نهویه رۆح له ناو گۆردایه و نهك ههموو کاتیکیش له نهمان و نبوون دابیئت له ههموو روویه كهوه، بهلكو رۆحهكه سههره رشتی و پهیههندی دهکات به گۆرهكه و ناوهوی گۆرهكه دا، جا نهم قهده رهش وایه شوینه کهی پیی نشان ده دهریت، بیگومان بۆ رۆحیش پله و مه بهستیکی دیکهش ههیه نهویش له

٩٧ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

له حەدیسە کەمى البراء کۆرى عازب کە پێشتر باسکرا: (إِنَّ النَّفْسَ يُصْعَدُ بِهَا حَتَّى تَقِفَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ فَيَقُولُ: تَعَالَى: اِكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِى فِي عَلِيَيْنِ، ثُمَّ أَعِيدَهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَيَعَادُ إِلَى قَبْرِهِ وَذَلِكَ فِي مِقْدَارِ تَجْهِيْزِهِ وَتَكْفِيْنِهِ).

وه له حەدیسێكى ئیبنو عەبباس باس دەكات و بە جۆزێك دەئێت: (فیهیبطون على قدر خراقة من غسله وأكفانه فيدخلون تلك الروح بين جسده وأكفانه).

وه هەروەها نەبوو عەبدوللآ کۆرى منە، له حەدیسێكى عیسی کۆرى عەبدولرەحمان باس دەكات و دەئێت: ئین شەهاب بۆ ئیمەى گێرایەوه نەویش له عامر کۆرى سەعید، نەویش له ئیسماعیل کۆرى تەلحە کۆرى عەبدوللآ، نەویش له باوکییهوه وتی: له دارستانە کەدا ویستم بگەرێتمەوه شەوم بەسەرداها، ئینجا چوومه لای گۆزى عەبدوللآى کۆرى عومەر کۆرى حەزام، جا لەناو گۆرە کەى گویم له دەنگى قورئان خوێندن بوو، قورئان خوێندى وام گوێ لى نەبیوو، ئینجا چوومه لای پیغەمبەر (ﷺ) و بۆم گێرایەوه فەرموو: (ذلک عبد الله ألم تعلم ان الله قبض ارواحهم فجعلها في قناديل من زبرجد وياقوت، ثم علقها وسط الجنة، فإذا كان الليل ردت إليهم ارواحهم، فلا يزال كذلك حتى إذا طلع الفجر ردت ارواحهم إلى مكانها الذي كانت به) (٢٠٤).

واتە: (ئەو عەبدوللآیە ئایا نازانیت کەوا خواى گەورە رۆحیانى کێشایە لەناو چرای وای دانایە کە لە درو گەوهر دروست کراوه، پاشان لە ناوەرپاستى بەهەشتدا هەلیواسیوه، جا کاتیك شەو داها رۆحەکانییان بۆ دەگەرێتیتەوه، بەم جۆرە دەمێنیتەوه تاوه کۆ بەیانى دادیت ئینجا رۆحەکان دەگەرێنەوه ئەو جیگایەى کەوا لەوێ بوون).

لەو حەدیسەدا خێرایى گواستنەوهى رۆحەکانیان لە عەرشەوه بۆ ناو گۆرەکانیان، پاشان گواستنەوهى لە گۆرەکانیان بۆ شوێنەکەى خۆى ناشکرا دەكات، بۆ ئەمەش

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

مالیک و هندیك له پیشه وایان ده لئین: رۆح نیردراوینکه ده پرات بۆ هر شورتینک که بیهوئیت کهچی خه لکی رۆحی مردوو نابینیت که له شوئینیککی دوور دیت بۆ لایان نه مه کاریکه هه موو خه لکی به گشتی ده یزانن و گومانی تیدا ناکهن، خوای گه ورهش له هه موو کهس زاناتره.

به لām له سه لام کردن له سه ر خاوهن گۆره کان و قسه کردن له گه لیاندا به لگه نیه له سه ر نه وهی کهوا رۆحه کانیاں له به هشتدا نین، که رۆحه کهشی له ناو گۆره کاندایه، نه مهش گه وره ی نه وهی ئاده مه (ﷺ) کهوا رۆحه که ی له هه ر سه ره وهی (علیین) ه له گه ل (الرفیق الاعلی) به له گۆره کهیدا سه لامی لی ده کریت و وه لامی سه لامی موسلمانه که ده داته وه.

بیگومان نه بو عومه ر په سه ندی کردوه، به وهی کهوا رۆحی شه هیده کان له به هشتدایه، له گۆره کاندایا سه لامیاں لی ده کریت هه روه ک سه لام له که سیکی تر ده کریت، هه روه ک پیغه مبه ر (ﷺ) فیرمان ده کات کهوا سه لامیاں لی بکهین، هه روه ک سه حابه کان سه لامیاں له سه ر شه هیده کانی نوحد کرد.

هه روه ها سه لمی تراوه کهوا رۆحه کانیاں له به هشتدان و چۆنیاں بوئیت پشوو ده دهن هه روه ک له پیشت باسماں کرد، دلته نگ و کهم نارام نابن کهوا رۆحه که ده چیته وه دهستی فریشته به رزه کان و پشوو ده دهن و نارام ده گرن له به هشتدا هه رچۆن بیهوئیت، له کاتی کهدا سه لامی نهو موسلمانه ی له گۆره کهیدا لیی ده کات ده بیستی و رۆحه که ی بۆ ده گه پیته وه تاوه کو وه لامی سه لامه که ده داته وه، بۆ رۆحیش کار و فره مانیککی دیکهش جگه له کار و فره مانی جهسته.

نه مهش جویری له سه لāt و سه لامی خودای گه وره ی له سه ر بیئت که پیغه مبه ر (ﷺ) بینی شهش سه د بالی هه بوو، له وانه هه ر دوو بالی نیوان رۆژه لāt و رۆژئاوای پی داپۆشی بوو، ها ته لای پیغه مبه ر (ﷺ) تاوه کو نه ژنۆکانی له نیوان هه ردوو نه ژنۆی وه دهسته کانی خسته سه ر هه ردوو رانی

٩٦ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پيغەمبەر (ﷺ) لە گەڵ ئەوەشدا ئەو فریشتەیه لە هەمان کاتدا لای فریشتە بەرزەکان لەسەر رووی ئاسمانەکان بە جۆریك كه ئەو لەوێ جیگیره، كهچی بهو نزیکیهش خۆی له پيغەمبەر (ﷺ) نزیک خستهوه، جا ئیمان هێنان بهوه دليکی پاك و بێگهردی دهوێت بۆ ئەوهی لهو زانیاریانه شارهزا بیت.

(کاروباری رۆح جیاوازه به گۆیرهی رۆحه کان)

ئەوهی دهشیت كهوا بیزانیت له پيشتردا باسمان كرد كاروباری رۆح جیاوازه به پيی بارودۆخی رۆحه کان له به هیز و لاوازی، گهرهیی و بچووکی، جا بۆ رۆحی گهره و مهزن کاروباره كه گهرهتر ده بیت، تۆ حوكم و یاسای رۆحه کان له دنیا ده بینیت چۆن جیاواز ده بن به گهرهترین جیاوازی، به گۆیرهی جیاووونهوهی رۆحه کان و چۆنیهتیان و هیز و خیرایی و لهسەر هاریکاری کردنی جا بۆ رۆحیکی بی سنور و پهها له شهیدا بوون به جهسته دا پابه ندبوونی و کیشه و گرفته کانی له ههلس و كهوت و هیز و تیپه ربوون و تیکۆشان و خیرایی بهرزبوونهوه بۆ لای خواي گهره و په یهست بوون به خودایه.

نهك بۆ رۆحیکی به پروبیانوو ريسوا و به ديلكراو له په یهست بوون به لاشه و کیشه و گرفته کانی، نه گهر واییت، نهوا به ندکراوه به لاشه كهیدا، جا چۆن ده بیت نه گهر لی دا برا و لی جیابووهوه، هه موو هیزه کانی لی کۆبووهوه، کاتیك رۆحه كه له لاشه كه جیابووهوه نهوا کاروباریکی دیکه ی ده كهوێته نه ستۆ.

له راسیتدا خهونه کان موته واتیره له چين و تویره کانی نه وهی شاده م لهسەر کرداری رۆحه کان پاش مردنی، كهوا ناتوانیت بیه ملینیت لهسەر شیوه که ی

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئِ

له کاتی په یوه ندى كړدى به لاشه نه كاتيكدا تهنھا رُوحِيك يان دوان ياخوډ
ژماره يه كى كه م چنده ها سوپاى به هِيژ تِيك ده شِكِيْت، و پيغه مېهر (عليه السلام) چنده
خه ونى بينووه ^(٢٠٥) كهوا نه بو به كر و عومهرى له گه لدا بووه له خه ودا كه
رُوحه كانيان چنده ها سهربازى كوفر و سته ميان تِيك شكاندووه، له كاتيكدا
سهر كه وتونه به سهر سوپا زور بى شوماره كانيان له گه ل زورى ژماره يان و چهك و
تهقه مەنيان به رامېهر لاوازي و كه مى نيمانداران.

نه ودى جتي سهر سوپرمانه كه رُوحه كانى نيمانداران به كتر يان خوښ ده وىت و
يه كتر ده ناسن و به يه كتر يش ده گن هه رچنده دوورى نيوانيان مه ودايه كى دوور و
درِيژ بِيْت، كه چى يه كتر ده ناسن و خويان به يه كتر ده ناسيْتن، هه روهك پيشت
هاوړي يه كتر بووبن و له يهك نه وه و عه شيره ت دابن.

عه بدوللاى كورى عومهر ده لِيْت: رُوحى نيمانداران به يه كتر ده گن نه گهر ماوهدى
نيوانيان دوور و درِيژ بِيْت هه رچنده يه كيكيان هه رگيز نه وى تر نه بينيْت، وه
هه نديكي شيان نه مه يان به رزكردو ته وه بُو پيغه مېهر (عليه السلام) ^(٢٠٦).

عه كره مه و مواهيد ده لِيْت: نه گهر ناده ميزدايِك نووست ده بِيْت هه كارِيك بُو
نه ودى رُوحه كه بروات و له بنه رپه تيشدا رُوحه كه له جهسته دايه، جا ده گاته هه
شويِيك نه و بيه وىت مادام له جهسته كه هاتو ته دهر وه و مرؤفه كه خه وتووه،
كاتِيك ده گه رپه ته وه بُو جهسته كه ناده ميزاده كه به ناگا ده پته وه هه روهك به و
جيگايه ي تيشكى رُوژ وايه كهوا له زه وى ده دات و له بنه رپه تيشدا په يوده سته به
رُوژه وه ^(٢٠٧).

^(٢٠٥) سميرى مولى: (٢٢٦١)، (٢٢٦٧) بكه.

^(٢٠٦) مند احمد: (١٧٤/٢).

^(٢٠٧) شرح الصدور: ٢٤٧

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

عبداللّای کوری منده له هەندیک خاوەن زانست و زانیاری دەگێڕێتەوە دەلیت: کەوا رۆح له کونه لووتی مرۆڤ درێژ دەبێتەوە، له بنچینهشدا لهجسته دایه، جا نهگەر رۆحه که بهتەواوی هاته دەرەوه ئەوا دەمریت، هەرۆه کاتیک رووناکی چرا نهگەر له نیتوان ئەو و نیتوان فتيله که جیا ببیتەوه، نایا نایینیت کەوا مەلبەندی ناگره که له فتيله کهوێهه، وه رووناکی و تیشکه که ی مالهوه پڕ دهکات؟ بهم شیویه رۆحیش له کونه لووتی مرۆڤ درێژ دەبێتەوە له خهوه کهیدا تاوه کو دهچیتە ناسمان، و له ولاتاندا دەسوریتەوه و دهگات به رۆحی مردوووه کان.

(ئەوانە ی دەلین: رۆحی ئیمانداران له لای پەرۆردگاره)

ئەوهی دەلیت: رۆحی پرواداران له لای خودای مەزن و دلۆقانه، هیچ زیاده پوهی نه کردووه، تەنها پەڕه ی کردووه له گەڵ و تهکانی قورئان، کەوا دەلیت: خودای گهروه دهفرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۹). واته: (به لکو ئەوانه زیندوون، لای پەرۆردگاریان له رزق و رۆزی (هه مه جوړ و تایبەت) به هره وهرن).

لهوانه پیاوه زانا و ژیره کان بیانوو بهو وتهیه بهیننهوه، بهو بیانووهی: لهوهی که محمەدی کورپی نیسحاق الصغانی ریوایه تی کردووه و دهلیت، یه حیا کورپی نه بی به کر بۆ ئیمه ی گێڕایه وه، ئەویش له محمەد کورپی عەبدولرەحمان کورپی نه بی (ذنب)، ئەویش له محمەد کورپی عەمرو کورپی عطاء، ئەویش له سه عیدی کوری یه سار، ئەویش له ئەبو هورەیره، ئەویش له پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: (إِنَّ الْمَيِّتَ إِذَا خَرَجَتْ نَفْسُهُ يَعْجَرُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ حَتَّى يَنْتَهَى بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي

٩٧ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

فيها عز و جل، وإذا كان الرجل السوء يعرج بها إلى السماء، فإنه لا يفتح له أبواب، فترسل من السماء فتصير إلى القبر^(٢٠٨).

واته: (له) کاتیکدا مردوو که رۆحه کهی دهرده چیت بهرزده کریتیه وه بۆ ناسمان تاکم ده بیه نه نهو ناسمانه ی که زاتی پهروه ردگاری لیه، وه نه گهر پیاوه مردوو ه که سیکی خراب و گونا هکار بیت، رۆحه کهی بهرزده کریتیه وه بۆ ناسمان، دهرگا و ناسمانه کانی بۆ ناکریتیه وه، نینجا لهو ناسمانه وه دهنیردیتیه وه بۆ ناو گۆره کهی).
نهو نیسنادیکه پرسیار له راستی و دروستی ناکریت، نه مهش له مه سنده و نه حمده و هی دیکه دا هاتوه.

نهو داود الطیالسی ده لیت: عماد کوری سلمه بۆ نیمه ی گێراهه وه، له عاص کوری به دله، نهویش له نه بی وائل، نهویش له موسی الاشعری، وتی: رۆحه نیماندار بۆن خوشتر له بۆنی میسک دیته دهره وه، جا فریشتکان به رزی ده که نهو بۆ ناسمانه کان ده لیتن: نیه و نهو رۆحه به خیر بین، نینجا لیان وهرده گرن، له دهرگایه به رزی ده که نهو، که کاره چاکه کانی لیتی به رزبۆوه، نینجا له ناسمانه کاند ده گه شینه وه وه که نهو ی کاتیک رۆژ هه لدیت تا وه کو ده بیه بۆ لای عهرش، به لا کاتیک که سیکی کافر رۆحه کهی دهرده چیت رۆحه کهی ده بن، فریشته کان ده لیتن نهو چییه؟ ده لیتن: نهو فلانی کوری فلانه نهو کاره و نهو کاره ی کردوه، له به خرابی کاره کانی فریشته کان ده لیتن: به خیر نهیت، به خیر نهیت، بیگه رینه وه، ج دهنیرنه وه بۆ خواره وه ی زهوی بۆ ناو گۆره کهی.

مالکی کوری نیبراهیم ده لیت: داود کوری یه زید الاودی گێراهه وه وتی: له عام الشعبی بینیه وه:

(٢٠٨) مسند احمد: ٣٦٤/٢، وه سنن ابن ماجه (٤٢٦٢).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهویش له حوزه یفه ی کوری الیمان ده لیت کهوا رّحه کان له لای په روه رد گاره وه ده ست به سه رن چاره پروانی به لینه که ی ده کات تاوه کو فوه که ی پیاده ده کات (۲۰۹).

جه ریر باس ده کات و ده گیریتوه: له شه مر کوری عه تیه، نهویش هیلال کوری یساف وتی: نیمه و خه لکانیک له لای که عب و ره بیع کوری خیشم و خالد کوری عرعره دانیشتبوین، نیبنو عه بیاس هات، وتی: نه وه کوره مامی پیغه مبه رتانه، وتی: شوینه که مان فراوان کرد و جا دانیش. نینجا وتی: نه ی که عب، نه وه ی له قورناندا هاتوه ده زانم ته نها چوارشت نه بیت، مانای نه وانم پی بلن: سجن چیه؟ و علیون چیه؟ و سدره المنتهی چیه؟ وه مانای نه و نایه ته چیه؟

که خوی گوره بو نیدریسی فهرمووه: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ (مریم: ۵۷). وتی: (علیون): نه وه ناسمانی هوته مه رّوحی نیمانداره کانی تیایه، به لام (سجن) نهوا زهوی هوته می هر خواره وهیه، رّوحی کافره کانیش له ژیر چالی نیلیسه، به لام نهو فهرمووده یی خودای گوره له باره ی نیدریس فهرموویه تی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾. واته: (بویه نیمه ریزی زورمان لیگرت و پایه دار و بهرز و بلندمان کرد له جیگه و ریگه ی تاییه تدا).

خودای میهره بان سروشتی بو دهنارد و ده یفه رموو من رّژانه بهرزو بلندت ده که مه وه وه کرده وه چاکه کانی نه وه ی ناده م، فریشته راستگوکان قسه ی له گه لدا ده که ن و به فریشته ی گیانکیشان ده لیت مردنه که ی دوا بجات تاوه کو کرده وه چاکه کانی زیاد بکات، جا له نیوان هه ردوو باله کانی هه لیده گرت و بهرزی ده کاته وه تاوه کو ده گاته ناسمانی چواره م نینجا فریشته ی گیانکیشان پیی ده گات و له باره ی پیداویسته کانی قسه ی له گه لدا ده کات، به فریشته که ده لیت: نهو له کوپیه؟

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

دهلئيت: نهوتاه له نيوان ههردوو بالهكانم دايه، فريشتهي گيانكيشان دهلئيت: جتي سهرسورمانه من فهرمانم پيكراره له ناسماني چوارهم رۆحي بكيشم، جا رۆحي دهكيشيت.

بهلام (سدره المنتهي)، نه مه سيدرهيهكه لهسهر سهري نهو فريشتههي عهرشيار ههنگرتوه لهوي زانست و زانياري دورستكراوان كوتايي پي ديت، پاشان هيچ كهسيك له دواي نه مه زانياريهكي له بارهيهوه نيهه بزيه ناوانراوه سدره المنتهي^(٣١).

نين منده دهلئيت: وه هيپ كوري جهري له باوكيهوه ريوايهتي كردوه، و بهعقوب القمي له شمر ريوايهتي كردوه، خاليد كوري عهبدوللا كوري عهوا. كورشي حوشب له قاسم كوري عهوف له رهبيع كوري خيشم ريوايهتي كردوه، وتي له لاي كهعب دانيشتبويين، جا باسي نه مه ي كرد.

يعلى كوري عبيد له الاجلح دهگيرتتهوه نهويش له ضحاك وتي: نهگهر رۆحي بهندهيهكي نيماندار كيشره نهوا بهرز دهكرتتهوه بو ناسماني دونيا، جا فريشت نزيكهكان لهگهلا دهدهچن بو ناسماني دوهم پاشان سييه، پاشان چوارهم، پاشا پينجهم، پاشان شهشم، پاشان ههوتهم، تاوهكو دهگات به سدره المنتهي، با ضحاکم وت: بوچي ناوانراوه سدره المنتهي؟

وتي: چونكه كوتايي ديت لهوي هه موو فهرمانيك لهلايهن پهروهردگاروه دهدهچيت كه گهراوهوي بو نيهه، جا دهلئيت: پهروهردگارم! بهندهكهت فلانه بيگومان خوداي گهوره له باره ي نهو لهوان زانتره نينجا خوداي دلوفان چهكيكو سهرموري بو دهنيريت كه دلنياي دهكاتهوه له سزادان و نه مهش نه مه فهرمودهيه؛

(٣١) تفسير القرطبي: ١١ / ١١٨

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئِ

په‌روه‌ردگاره که ده‌فرمووئیت: ﴿كُلَّا إِنَّ كِتَابَ الْآبَرَارِ لَفِي عِلِّيْنَ﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾ يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿المطففين: ١٨-٢١﴾ (٣١١).

واته: (نه‌خیر ده‌سته‌ی سهر‌فرازان دوورن له‌و ته‌نگانه‌یه، به‌لکو نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان دۆسیه‌ی ره‌فتاریان دا له‌ شوینه به‌رز و بلندگانه، جا تۆ چوزانی (علیون) چیه و چۆنه، نامه‌یه‌کی (دیار و ناشکرایه، هر به‌ رواله‌تیدا دیاره که خاوه‌نی سهر‌فراز و به‌خته‌وه‌ره، مۆر کراوو لۆک کراویشه، نه‌و نامه‌یه فریشته‌ نزیکه به‌‌پتره‌کانی لای خوا ده‌یکه‌نه‌وه و به‌ سهر‌سامی و خۆشیه سهر‌نجی چاکه و خواپه‌رستی چاکان ده‌ده‌ن و شایه‌تی له‌سهر ده‌ده‌ن).

ئهم فهرمووده‌یه‌ش دوورنیه له‌و وته‌یه‌ی که وتووێه‌تی: نه‌وانه له‌ به‌هه‌شتدان، چونکه به‌ هه‌شت له‌لای (سدره‌ المنتهی)یه، وه به‌هه‌شتیش له‌لای په‌روه‌ردگاره، و خودای گه‌وره و میهره‌بانیش هه‌والی داوه که‌وا رۆحی شه‌هیده‌کان له‌لای خۆیه‌تی، پی‌تغه‌مبه‌ریش(صلواته‌ علیه‌ السلام) هه‌والی داوه که‌وا رۆحی شه‌هید و نیمانداران له‌ به‌هه‌شتدا پشوو ده‌دات و ده‌سوپینه‌وه هه‌رچۆنی بیه‌وئیت.

(ئه‌وانه‌ی ده‌لێن: رۆحی نیمانداران له‌ (جاییه‌) دان)

هه‌روه‌ها وته‌یه‌ک هه‌یه ده‌لێت: که‌وا رۆحی نیمانداران له‌ (جاییه‌) (٣١٢) دان و رۆحی کافرانیش له‌ (هه‌زه‌مووته) له‌ به‌رهووت، شه‌بو محمه‌د کورپی هه‌زم ده‌لێت (٣١٣). ئه‌مه وته‌ی رافزیه‌کانه وه هه‌روه‌ها ده‌لێت: به‌لکو کۆمه‌لێک له‌ نه‌هلی سوننه ئه‌مه ده‌لێن.

(٣١١) تفسیر القرطبی: ٢٦٢/١٩

(٣١٢) الجاییه: ناری شونێکه له‌ نزیك دیه‌شق.

(٣١٣) الفصل فی الملل: ٦٩/٤

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ئەبو عەبدوللا بن منندە دەئیت: لە کۆمەڵتێک لە سەحابە و تابەین رێوایەتی کردوو، ئەحمەد کۆری عاصم بۆی گێڕاوەتەو، ئەویش لە هەمام دەئیت: قەتادە بۆی گێڕامەو و تی: پیاوێک لە سەعید کۆری موسەیب گێڕایەو، ئەویش لە عەبدوللائی کۆری عمرو کەوا وتووێەتی: رۆحی ئیمانداران لە جاییە کۆدەبێتەو، و رۆحی کافرەکانیش لە خاکی سبخی لە حەزرەمەوت کۆدەبێتەو پێی دەئین: برهوت^(٣١٤).

پاشان لە رێگای حماد کۆری سلمە گێڕایەو، ئەویش لە عبدالجلیل کۆری عەتیە، ئەویش لە شەھر کۆری حوشب کەوا کەعب، عەبدوللائی کۆری عمروی بینوو، خەلکی زۆر پرسیاریان لەسەر ئەم مەسەلەیه لێکردوو، بە پیاوێکی وتوو، پرسیاری لێ بکە رۆحی ئیمانداران و رۆحی کافران لە کۆی دایە؟ جا پرسیاری لێ کرد، ئینجا عەبدوللا و تی: رۆحی ئیمانداران لە جاییە دان، و رۆحی کافرانیش لە بەرھووت دان.

ئێبن منندە دەئیت: ئەبو داود کەسانێکی لە عبدالجلیل رێوایەتی کردوو، پاشان لە حەدیسێکی سوفیان گێڕایەتیەو ئەویش لە فرات القزاز، ئەویش لە ئەبی توفەیل ئەویش لە عەلی، و تی: باشتەین بێر لەسەر زەوی زەمەمە، وە خراپترین بێر لەسەر زەوی لە بەرھووت دایە لە حەزرەمەوت، باشتەین دۆل لەسەر زەوی دۆلی مەککەیه، ئەو دۆلەش کە ئادەمی تێدا دابەزی لە هیندستان بۆ ئێو باشتەینیانە، وە خراپترین دۆلێش لەسەر زەوی دۆلی (احقاف)ە لە حەزرەمەوت کەوا دۆلی رۆحی کافرانی تێدا فری دەدریت.

هەر وەها ئێبن منندە دەئیت: حماد کۆری سلمە رێوایەتی کردوو، لە عەلی کۆری زەید، ئەویش لە یوسف کۆری میهران، ئەویش لە ئێبنو عەبباس، ئەویش لە عەلی، رق و کینەترین پارچە لەسەر زەوی دۆلێکە لە حەزرەمەوت پێی دەوتریت:

(٣١٤) شرح الصدور: ٢١٢

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به رهووت، كهوا رۆحي كافره كانی تېدايه، وه بېرېكى تېدايه له رۆژدا ناوه كې ره شه هرهوك كېم و زوخاوه جې و جانوهري تېدا ده چیت.

پاشان له رېنگای نېسماعیل كورې نېسحاقی قازی گېراوه ته وه و ده لیت: عه لی كورې عه بدوللا بۆ نېمه ی گېرايه وه، نه ویش له سوفیان نه ویش له ابان كورې سه عله ب وتی: پیاوړك وتی: دۆلېك هه یه، واته: دۆلی هه زره مهوت، هه روهك دهنگی خه لكانیتكی تېدا كۆده بیتته وه و ده لېن: ون: نه ی دومه نه ی دومه! ابان وتی: پیاوړك له خاوه ن كتیبه كان بۆ نېمه ی گېرايه وه كه (دومه) نه و فریشته یه كهوا له سه ر رۆحي كافره كاندايه^(٣١٥).

سفیان وتی: پرسیارمان له خه لکی هه زره مهوت كرد له باره ی دۆله كه، وتیان: كهس ناتوانیت شه و تېدا بمیتته وه^(٣١٦).

(نه وانه ی ده لېن: رۆحه كان له سه ر زهوی كۆده بیتته وه)

به لآم وته ی نه و كه سه ی كه ده لیت: كهوا رۆحه كان له زه ویدا كۆده بیتته وه خودای گه وه له باره یه وه فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ١٠٥).

واته: (سویند به خوا به راستی نېمه له كتیبی زه بووردا دواى ته وړات بریارمانداوه كه بېگومان به نده شیاو و چاكه كاتم ده بنه خاوه نی زهوی). جا نه گه ر نه وه ی خوا ی گه وه له باره یه وه فهرموویه تی ته فسیری نایه ته كه بیت، نه و ته فسیری نه و ته یه نیه.

^(٣١٥) شرح الصدر: ٣١٧

^(٣١٦) شرح الصدر: ٣١٧

٩٩ ح لِلإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

خەلکی ناکۆک جیاوازن له باره‌ی ئەو زه‌ویه‌ی لێره‌دا باسکراوه‌، سه‌عه‌یدی کۆری جویه‌یر له‌ نینبو‌و عه‌بباس ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ و ده‌لێت: ئەمه‌ زه‌وی به‌هه‌شته‌، ئەمه‌ش ته‌فسیر و لێکدانه‌وه‌ی زۆربه‌ی توێژه‌ر و لێکده‌ره‌وه‌کانه‌ن له‌ نینبو‌و عه‌بباسه‌وه‌ و ته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه‌ و ده‌لێت: ئەو دونیایه‌ که‌وا خ‌وای گه‌وره‌ بۆ محم‌ه‌د (ﷺ) رزگاری کردووه‌ و ئەم و ته‌یه‌ش و ته‌یه‌کی دروسته‌، هاوشیوه‌ که‌ش ئەو فەرمووده‌یه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سو‌ره‌تی (النور) دا فەرموویه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ٥٥). واته‌: (خ‌وا به‌ ئێنی د‌ل‌ت‌یا به‌خش و ته‌واوی داوه‌ به‌ وان‌ه‌ی با‌وه‌ڕ‌پ‌یا‌ن ه‌ی‌نا‌وه‌ له‌ ئ‌ی‌وه‌ کار و کرده‌وه‌ چاکه‌کان‌یا‌ن نه‌نجام داوه‌ به‌ راست‌ی له‌ ئ‌ای‌نده‌یه‌کی نزیک‌دا ج‌ین‌شین و پایه‌دار‌یا‌ن ده‌کات له‌ و‌لات‌دا هه‌روه‌ک چ‌ۆن ئ‌ی‌مان‌دار‌انی پ‌یش نه‌مان‌ی ج‌ین‌شین کردووه‌).

له‌ سه‌ح‌یح‌ین‌کی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ردا (ﷺ) ها‌ت‌وو‌ه‌ و ده‌فه‌رم‌وو‌یت: (زویت لی‌ الأرض مشارق‌ها ومغار‌یها، وس‌ی‌بلغ ملک‌ أمت‌ی ما زوی منها) (٣١٧) واته‌: (زه‌وی ر‌ۆژه‌ل‌ات و ر‌ۆژ نا‌وا‌یه‌که‌ی بۆ من ک‌ۆک‌رایه‌وه‌ و گ‌ۆشه‌گیر بو‌و، جا له‌وه‌ی ب‌ۆ من ک‌ۆک‌رایه‌وه‌ ده‌بی‌ته‌ مو‌ل‌ک و میراتی ئ‌ۆمه‌ته‌که‌م) به‌ش‌ی‌ک له‌ ل‌ێک‌ده‌ره‌وه‌کان ده‌ل‌ێن: مه‌به‌ست له‌و هه‌دیسه‌: زه‌وی (ب‌ی‌ت المقدس)ه‌، ئەمه‌ش ئەو زه‌ویه‌یه‌ که‌ خ‌ودای گه‌وره‌ به‌نده‌ چاکه‌کان‌ی ده‌کاته‌ خ‌اوه‌نی، ئەم ئ‌ایه‌ته‌ش تاییه‌ت نییه‌ به‌م مه‌سه‌له‌یه‌.

(ئ‌ه‌وه‌ی ده‌ل‌یت: ر‌ۆح‌ی ئ‌ی‌مان‌داران له‌ ئ‌اسمان‌ی هه‌وته‌م دایه‌)

ئه‌وان‌ه‌ی ده‌ل‌ێن: که‌وا ر‌ۆح‌ی ئ‌ی‌مان‌داره‌کان له‌ (عل‌ی‌ن)ه‌ له‌ ئ‌اسمان‌ی هه‌وته‌م‌دا، بۆ ر‌ۆح‌ی کافره‌کان‌یش له‌ (س‌ج‌ین)ه‌ له‌ زه‌وی هه‌وته‌م: ئەمه‌ و ته‌ی ک‌ۆمه‌ل‌ێکه‌ له‌

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

پیشینه کان و پاشینه کان و بەلگەشیان لەسەر ئەم فەرموودەیە پێغەمبەر (ﷺ) که دەفەرمووێت: (اللهم الرفیق الاعلی) ^(٢١٨). پێشتر هەدیسه‌کی ئەبو هوریره باسکرا: (إن المیت إذا خرجت روحه عرج بها إلى السماء حتی ینتہی بها إلى السماء السابعة التي فیها الله عزوجل).

واته: (کاتێک مردوو گیانی دەکشێت بەرزێ دەکەنەوه بۆ ئاسمان تا دەگاتە ئاسمانی هەوتەم که خودای عزوجل لەوێه).

فەرموودە ی ئەبی موسی باسکرا: رۆحه‌که بەرز دەکرێتەوه تاوه‌کو لەلای عەرش کۆتایی پێ دێت. وتە ی حوزەیفەش باسکرا، رۆحه‌کی لەلای پەرورەدگار دەست بەسەرە، وه وتە ی عەبدوللای کورێ عومەریش باسکرا، ئەو رۆحانە لەلای خودای گەرە و دلۆقانە.

ئەو فەرموودەیە پێغەمبەر (ﷺ) باسکرا: (إن أرواح الشهداء تأوی الى قنادیل تحت العرش).

هەدیسه‌کی براء کورێ عازبیش باسکرا، رۆحه‌که لە ئاسمانێکەوه بۆ ئاسمانێکی تر بەرز دەکرێتەوه، و له هەموو ئاسمانێکدا فریشتە نزیکەکان لێی کۆدەبنەوه، تاوه‌کو دەگەنن بۆ ئاسمانی هەوتەم، له وتە یه‌کی دیکه: بۆ ئەو ئاسمانە ی که‌وا خودای عزوجل تیا یه‌تی.

بەلام ئەمەش بەلگە یه‌ لەسەر ئەو ی له‌و ی جیگەر دەبێت و ئارام دەگرێت، بەلکو بەرزێ دەکەنەوه بۆ ئەو ی بۆ ئەو ی پیشانی خوای گەرە ی بدەن، جا له‌و ی فەرمانی بۆ دەدرده‌چێت و کتێبه‌کی بۆ دەنوسرێت نایا ئەه‌لی (عیلین) ه‌ یاخود له‌ ئەه‌لی (سجین) ه‌، پاشان ده‌گەرێتەوه بۆ ناو گۆر بۆ کاروباره‌کان پاشان ده‌گەرێتەوه بۆ ئەو شوێنە ی له‌و ی دانرابوو، جا رۆحی ئیمانداران له‌ (عیلین) ه‌ به‌گوێرە ی پله و پایه‌یان، وه رۆحی کافره‌کانیش له‌ (سجین) ه‌ به‌گوێرە ی پله و پایه‌یان.

(^{٢١٨}) مسلم: (٢٤٤٤).

(بۇ ئۇلۇغ دەلىل: رۇحى ئیمانداران لە بیرى زەمزەم كۆدە بیتهوه)

هەندىك فەرمودە دەلیت: رۇحى ئیمانداران لە بیرى زەمزەم كۆدە بیتهوه، هەيچ بەلگە لەسەر ئەمە نییه لە قورئان و ئە لە سوننەش، ئە وتەى خواوەنەكە باوەرى پى دەكریت، وە ئە دروستیشە، چونكە ئەو بیرە جىگای ئەو هەم ئیماندارانەى تیا ناییتەوه، ئەمەش پىچەوانەى ئەو حەدىسەى كەوا رۇحى ئیمان بالئەدیەكە لە بەروبوومى درەختى بەهەشت دەخوات. بە گشتى ئەو وتەى لە هەموو وتەكانى دىكە نارەوا و خراپترە، وە لەو وتەى خراپترە كە دەوتریت: كەوا رۇحى ئیمانداران لە (جاییه)یە، چونكە ئەو شوێ ناسمانىكى فراوانى هەیه بە پىچەوانەى بیرە تەنگەبەرەكە.

(بۇ ئۇلۇغ دەلىل: رۇحى ئیمانداران لە ژيانى بەرزەخى زەویدایە)

ئەو وتەى كەوا دەلیت: رۇحى ئیمانداران لە بەرزەخدايە لەسەر زەوى دەروا بۆ هەر شوئیتىك كە بیهویت، ئەمە لە سەلمانى فارس رىوايەت كراوە، بەرزەخى بەرەستە لە نىوان دوو شت، هەروەك سەلمان مەبەستى بیت لەزەویسەك لە نىـ دۇنيا و رۆژى دوايدا جا رۆح لەو زەویەدا بە ویستی خۆى هاتوچۆ دەكات. ئەم وتەى بەهێزە چونكە لە دۇنيا دا براوە نەچۆتە رۆژى دواىى، بەلكو ئەو بەرزەخدايە لە نىوانیدا، جا رۇحى ئیمانداران لە بەرزەخىكى فراواندايە رۆـ رەیحان و خۆشى و نىعمەتى تىدايە، وە رۇحى كافەرەكانیش لە بەرزەخىكى تەنگ ناخۆش دایە كەوا خەم و خەفەت و نازارى تىدايە.

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿وَمِنْ زَانِهِمْ رَزَخٌ إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمن

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

واته: (دهیٔت له جیهانی بهرزه خدا، له نیوان مردن و زیندووبونه و هدا تا کاتیك زیندوو ده کرینه وه چاوه پئی بیٔ).

جا بهرزه خ لیره دا له نیوان دونیا و رژی دوا یسه، وه بنچینه که ی بهر به ست و ریگره له نیوان دوو شت.

(بو نهوانه ی ده لئین: رژی نیمانداران له لای دهسته راستی ناده م و

هی کافره کانیش له لای چه پیه تی)

به لام نهوه ی که ده لئیت: کهوا رژی نیمانداره کان له لای دهستی چه پی ناده مه، وه رژی کافره کانیش له لای چه پیه تی، نه مه ه دیسیکی شه وره وه که ی پیغه مبه ره (علیه السلام)، هروه ک پیغه مبه ره (علیه السلام) نهوانه ی بهو جزره بینی، نه مه ش نهوه ناگه یه نیٔ که ریک و راست له راستی و چه پی ناده م بیٔ، به لکو ده شیٔ نهوانه له لای راستیدا بیٔ نهوانه له بهرزی و خوشی و شادی بیٔ، نهوانه ی له لای چه پی بیٔ نهوانه له خواره وه و ناخوش و بهند کردن دا بیٔ.

ابو محمد کوری حمزم^(۲۱۹) ده لئیت: نهوه بهرزه خه ی پیغه مبه ره (علیه السلام) له شه وره وه که یدا بینی له لای ناسمانی زه ویدا فرموی: نه مه ش له کاتی نه مان و پچرانی توخه کاندا بوو، وتی نه مه ش به لگه یه له سه ر نهوه ی له ژیری ناسماندا بوو به جوریک توخه کانی وه ک (تاو و خول و ناگر و هوا) پچراوه.

نهوه ی که وتراوه، نه گهر هاتوو خاوه ن رژه شادومانه کان له لای دهسته راستی ناده م بیٔ، ناده میش له ناسمانی دونیا یه، سه لمیتر او ویشه که رژی شه هیده کان له ژیر سیبه ری عهرش دان، عهرشیش له سه ر ناسمانی هه وته مدایه، جا چو ن ده بیٔ

(۲۱۹) الفصل فی الملل: ۶۷/۴.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

لهلای راستی ئادهم دابیٲ، نایا چۆن پیغه مبهٲر (ﷺ) لهوئ له ئاسمانی دونیا
ئهمه ی بینووه؟

وهلامه که له چهٲد روویه که وهیه:

٥٥٥: ئهمه نه گونجاو نییه و قهدهغه ئاکریت لهوئ له دهسته راستی ئادهم
دا بیٲ له شوئییکی بهرزه، ههروهک رۆحی کافه رکانش لهلای چهپیه تی له رووی
خواره وه.

٥٥٥٩٩: نهشیاو و قهدهغه ئابیٲ کهوا له ئاسمانی دونیا پیشانی
پیغه مبهٲر (ﷺ) درا بیٲ و نه گه ر هاتوو له سه رووی ئهمه وه جیگیر کرابیٲ.

٥٥٥٥٥: له راستیدا نهو ههوالی ته داوه که هه موو رۆحه شاد و مانه کان لهوئ
بووبن به لکو فه رموویه تی: (فإذا عن یمنه أسودة وعن یساره أسودة). به لکو
زانراویشه کهوا رۆحی ئیبراهیم و موسی له سه ره وهن له ئاسمانی شه شه م و
حه وته مدان، وه رۆحی ئیمانداره کانش به گۆرهدی پله و پایه یان هه ندیکیان له
هه ندیکیان بهر زترن، ههروهک رۆحی کافه رکانش هه ندیکیان له خواره وهیه
هه ندیکیان دان به گۆرهدی پله و پایه یان، خوای گه وره ش زاناته ره.

ده بهاره ی راو پیشنیا ری ئیبن حزم له بهاره ی جیگیر بوونی رۆح

به لام به گۆرهدی وته ی ئه بی محمه د بن حزم: رۆحه که ده چه سه پی و جیگیر
ده بیٲ به جۆریک پیش دروست بوئی لاشه ی دابیٲ، ئهمه ش ده وه ستیته سه ره نهو
مه زه به ی کهوا خۆی هه لی بژارد وه، ئهمه ش رۆحی نهو دروست کرا وانه یه پیش
جه سه ته کانیان، وه ئهمه ش له ناو خه لکدا دوو وته هه یه، زۆربه یان له سه ره نهو نه که
رۆحه کان دوا بی جه سه ته کان دروست بوونه. نهوان ده لئین: رۆحه کان پیش جه سه ته کان
دروست بوونه نهوا به لگه یه کیان به ده سه ته وه نییه له قورئان و سورنه ته وه

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهیە کدهنگی زانایان تهنهها نهوه نه بیئت کهوا لهههندیك دهق تیگهیشتون نه مهش بهلگه نییه له سهری یاخود هه دیسه دروستهکان، ههروهك نه بو محمه د بن حزم بیانوو دههینیتهوه بهو فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢).

واته: (یادی نهو کاتهش بکه نهوه که پهروه ردگارت پیشتا وپشتی نهوهی نهاده می کوکردهوه (له جیهانی په نهان و شاره وهدا په یانی لیوه رگرتن) و کردنی به شایهت به سهه خۆیان هوه (پیی فهرموون): نایا من پهروه ردگاری نیوه نیم؟). نهو نیشانهی کهوا پیشینهکان باسیان کردوه له دهه چوونی نهوهی نهادهم له برهه ی پشیدا، پاشان په یانی لیوه رگرتن و گهریندرانهوه بو برهه ی پشتی و کهوا وهك و نهوه ده ریانه چوونیت.

خوای پهروه ردگاری دابهشی کردوون بو خۆشی و ناخۆشی، خودای گهوره و میهره بان نه جهل و رزق و رۆزی و کرده وهکانیان کهوا له خیر و شهه تووشییان ده بیئت هه مووی بو یان نووسیوه، پاشان ده لیت: نیهحاق وتی: زانایان یه کدهنگ و کوکن کهوا رۆحه کان پیش جهستهکان هیناویانه قسه پیکردن: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۖ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ (الأعراف: ١٧٢-١٧٣).

واته: (کردنی به شایهت به سهه خۆیان هوه (پیی فهرموون): نایا من پهروه ردگاری نیوه نیم؟ هه موو وتیان: ناییت تو خوای نییه نه بیت، به لی شایه تیمان داوه (که تو پهروه ردگارمانیت)، نه مهش بو نهوهی نهوه کو له رۆزی قیامه تدا بلین، به راستی نییه له مه بی ناگا بووین!! یاخود نهوهك بلین: جا نییه چی بکهین، به راستی نییه باو و باپیرانان له پیشدا هاوه لییان بو خوا داناوه).

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ۱۱).

واته: (سویند به‌خوا به‌راستی نیّمه (باوه‌گه‌وره‌ی) نیّوه‌مان دروست کرد و نه‌خش و نیگاری روالّه‌ت و روخساری نیّوه‌مان کیّشا، پاشان وتمان به‌فریشته‌کان، ناده‌ی سوژده‌ی به‌رن بۆ ناده‌م (سوژده‌ی ریّز به‌فه‌رمانی خوا) جا هه‌موو فریشته‌کان سوژده‌یان برد).

خوای‌گه‌وره هه‌موو رۆحه‌کانی به‌یه‌کجار دروست کرد که‌وا ده‌روونه، وه هه‌روه‌ها پیّغه‌مبه‌ریش (علیه‌السلام) له‌حه‌دیسیکدا هه‌والی داوه: (أَنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مَجْنَدَةٍ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتَّخَفَ وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ)

خوای‌گه‌وره په‌یمان و شایه‌تی لیّ وه‌رگرتن له‌کاتیکدا نه‌و دروستکراویکی روخسار کیّشراو وئاقلّ بوو پیش نه‌وه‌ی فه‌رمان به‌فریشته‌کان بکات سوژده‌ی بۆ ناده‌م ببه‌ن، پیش نه‌وه‌ی رۆحه‌که‌ی بچیتته جه‌سته‌کان، و جه‌سته‌کانیش له‌و رۆژده‌دا ته‌نها خۆلّ بوون.

بۆ نه‌و ده‌رکه‌وت و ساخبوونه‌وه‌یه باسی هه‌ندیك ده‌که‌ین له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیار کردن له‌باره‌ی رۆحه‌کان نایا له‌گه‌لّ جه‌سته‌کان دروست بوونه یاخود له‌پیش جه‌سته‌کان؟ نه‌گه‌ر لیّره‌دا مه‌به‌ست قسه‌ کردن بیّت له‌سه‌ر جیگه‌ی برون‌ی رۆحه‌کان له‌دوای مردن، وه‌فه‌رموویه‌تی: له‌راستیدا له‌و به‌رزه‌خه‌دا سه‌قامگیر ده‌بیّت که‌وا له‌پیش نه‌وه‌ی جه‌سته‌کان دروست بیّت وه‌ستاه له‌سه‌ر نه‌و بیروباوه‌ره که‌وا باوه‌ری پیّته‌تی، وه‌فه‌رمووده‌که‌ی که‌وا رۆحه‌شاده‌کان و دلّخۆشه‌کان له‌لای ده‌سته‌راستی ناده‌من، و رۆحی کافره‌کانیش له‌لای چه‌پیه‌تی، هه‌روه‌ک پیّغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) هه‌والی پیدراوه و فه‌رمووده‌که‌ی: نه‌و رۆحانه له‌و شوینانه‌ن که‌وا توخم و پیّکه‌هاته‌کان پچراون، نه‌مه‌ش هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه نه‌له‌قورنان وه‌نه له‌سوننه‌ت، هاوشیوه‌شی نییه له‌گه‌لّ وته‌کانی زانا نیسلامییه‌کان، حه‌دیسه

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دروسته کانیښ به لگن له سر نه وې رڅه کان له سرووی توخه کانن له بهه شتدا له لای پروه ردگار، به لگې قورنایش به لگه و متمانیه له سر نه مه، نه بو محمه دیش ریککه وتوه له سر نه وې رڅی شهیده کان له بهه شتدان و زانراویشه کهوا راستگوځیان له وان باشتن، جا چوډ ده بیت رڅی نه بی به کری صدیق و عه بدوللای کورې مه سعود، وه نه بی نه لده ردا و حوزه یفه کورې یه مان و نه وانه ده له لای پچرانی توخه کان بیت وه کو (ناو و خول و ناگر و هوا). نه مهش له ژیر ناسمانی دونیایه، وه نایا ده بیت رڅی شهیده کانی سرده می نیمه له سرووی توخه کانه وه بیت له سرووی ناسمانه کاندای بیت؟

(بو نه وانه ده لیت:

کهوا جیگر بوونی روح به ویست و نارده زوی خوی نیه)

به لآم به و تهی نهو که سهی ده لیت: جیگر بوونی روح به نارده زوی خوی نییه، نه مهش و تهیه که که ده لیت: رڅیش نیشانه یه که له نیشانه کانی جهسته، که نهویش ژیان، وه نه مهش و تهی نیین باقلانی و نه وانه ی شوینکه و تهی نهون، ههروه ها نه بو هنديل العلافیش ده لیت: دل و دهروون نیشانه یه که له نیشانه کان، نهو وا دهستنیشان و جیای نه کرد و تهوه به وې که ژیان ههروه ک نیین باقلای جیای کرد و تهوه، پاشان وتی: نهو واته روح نیشانه یه که یاخود به شیکه وه که به شه کانی جهسته.

هنديکي تر لایان وایه کاتیک لاشه ده مریت رڅه کهی ون ده بیت و نامینیت وه پیتتر باسکرا، وه هه موو بهش و نیشانه کانی مه ردار به ژیان، ههنديکي دیکه له وانه ده لیت: نهو نیشانه یه له دوو سرده مده نامینیت، ههروه ک زوربه ی

٩٥٨ لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەشعەرىيەكان وا دەلێن، جا لە وتەكانيان: كەوا رۆحى ئىستاي ئادەمىزاد ئەو رۆحەى پېشتەر نىيە، وە نايىت لىي جيا بىتەو و پاشان رۆحەكە بگەرپتەو بۆ ماوەى كاتژمىرىك زياتر لە هەزار رۆحى بۆ بگۆرپت لەسەردەمىك و ئەوەى دادىت، جا ئەگەر مرد هېچ رۆحىك نىيە بەرزبكرپتەو بۆ ئاسمان و پاشان بگەرپتەو بۆ ئاوگۆر پاشان فرىشتەكان هەلبىگرن و دەرگای ئاسمانەكانى بۆ دەكەنەو رۆحەكە نەخۆشى و نىعمەت دەبينىت و نە ناخۆشى و ئازار دەبينىت، بەلكو تەنها لاشەكەيە خۆشى و ناخۆشى دەبينىت ئەگەر خوا وىستى لەسەر بىت ئەوا نىعمەت ياخود ئازارى دەدات جا ژيانى بۆ دەگەرپتەو لەو كاتەى دەيهوئ نىعمەتى پىي بىهخسيت ياخود سزاي بدات، ئەگەر نا هېچ رۆحىك لەوئ نىيە ئىستا وەستا و بىت بە خۆيەو.

هەندىك لە زانايان دەلێت: ژيان دەگەرپتەو بۆ كلىنجه واتە خوارووى ئىسكى برپرەى پشت جا ئەمەيە نىعمەت و خۆش دەبينىت ياخود ناخۆشى و سزا و ئازار. ئەم وتەيە قورئان و سوننەت و يەكەدەنگى سەحابە رەتى دەكاتەو، بەلگە و شايبەتى زانايان و ژير و زرنىگ و هۆشياران، بىگومان خواى گەورە قسەى كردووە لەگەڵ دەرووندا بە گەرانهو و چوونەژوورەو و هاتنە دەرەو، وە دەق و بەلگەى دروست هەيە لەسەر ئەوەى رۆح بەرزەكەرتەو و دادبەزىت و دەگىرپت و رەوانە دەكرپت و دەرگای ئاسمانەكان بۆ دەكرپتەو و كړنۆش دەبات و قەسەش دەكات، وەكفن دەكرپت لە كفنەكانى بەهەشت ياخود ئاگر، هەروەها فرىشتەى گيانكىشان بە دەستى خۆى هەلەدەگرپت و پاشان فرىشتەكان دەستا و دەستى پێدەكەن جا بە بۆغۆشترين بۆنى مىسك بۆندەكرپت، ياخود بۆنىكى بۆگەنى لىدىت، هەروەها لە ئاسمانىكەو بۆ ئاسمانىكى تر دەنێردىت، پاشان لەگەڵ فرىشتەكان دەگەرپتەو سەرزەوى جا ئەوكاتەى رۆحەكە دەرەچىت چاو بە دوايدا دەكەوئ بە جۆرىك دەبينىت تاوەكو دەچىتە دەرەو.

قورئان دهيسه لىتيت له سهر نه وهى رۆح له شوينيك بۆ شوينيكى ديكه

ده گوازريته وه تاوه كو ده گاته گهروو له جووله كردنيدا، هه موو نهوانه ي باسما ن كرد به لگه ن له سهر نه وهى رۆحه كان ده گه ن به يه كتر و يه كتر ده ناسن، بيگومان پيغه مبه ر (عليه السلام) له شه ورۆيه كهيدا رۆحه كانى بينى له ده ستى راستى ئاده م و له ده ستى چه پى بوون، پيغه مبه ر (عليه السلام) هه وائى داوه كه وا رۆحى ئيماندار بالتنده يه كى سه وزدايه، وه خواى گه وره ش هه وائى داوه له باره ي رۆحى فرعه ون و ياوه ره كانى كه وا به يانيان و ئيواران له سهر ناگرى دۆزه خ پيشانى ده دريت.

وه له كاتيكدا ئين باقلانى پيداگرى ده كات له وه لامه كه داو ده ليت: له سهر نه مه دا يه كيك له و دوورووه دا ده رده چيت، يان پيشاندانى له ژياندا له يه كه م به شه له به شه كانى جه سته دا داده نريت، وه يان نه وه تا بۆ نه و ژيانه و نيعمه ت و نيش و ئازاردا لاشه يه كى ديكه دروست ده كريت.

نه و وته يه كه له مه به ست و نيه تيكى گهنده ل و خراپدايه له زۆر رووه وه، وه ئايا چ وته يه ك له و وته يه خراپتره كه وا رۆحى ئاده ميزدا دابنيت به نيشانه يه ك له نيشانه كانى هه موو كا ترميريك بگوزريت جار به جار خۆشه ويس ترييت، جا نه گه ر نه و نيشانه يه واته رۆحه كه جيا بووه وه نه وا له پاش جيا بووه وه يه كه رۆحيك نيه نيعمه ت و خۆشى وه سزا و نيش و ئازار ببينيت وه نه به رزده بيتته وه و نه داشده به زيت و نه ده شگيريت و نه ره وان هه ش ده كريتته وه؟

نه و وته يه پيچه وان هيه له گه ل عه قل و ده قه كانى قورئان و سوننه ت و نه خلا قدا، نه م وته يه ش هى كه سيكه كه وا خۆى نه ناسيت، جا له باسه كانى دا هاتو به لگه له سهر هه لبه ستن و بووختانى نه و با به ته ده هيننه وه انشاء الله.

نه مه ش وته يه كه كه سيك له پيشينه كانى ئوممه ت نه يووتوه، و نه له سه حابه و شوينكه و توانيش و نه زايانى ئيسلاميش.

نهوانه‌ی ده‌ئین:

که‌وا سه‌قامگیربوونی رۆح له‌ دوا‌ی مردندا له‌ ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌یه؟

به‌لام نه‌و وته‌یه که ده‌ئیت: که‌وا جی‌گیربوونی رۆح له‌ دوا‌ی مردندا له‌ ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌دا بی‌ت جگه‌ له‌و لاشه‌یه، جا نه‌م وته‌یه هه‌ق وناهه‌قی تیدایه. جا هه‌ق و ره‌واکه‌ی که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری راستگۆ و باوه‌پێ‌کراو (علیه‌السلام) هه‌والی داوه‌ له‌ باره‌ی رۆحی شه‌هیده‌کان که‌وا له‌ ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدا‌یه، ده‌چن بۆ لای نه‌و چراخانه‌ی به‌ عه‌رشدا هه‌لواسراوه، هه‌روه‌ک لانه‌ وایه‌ بۆ بالنده‌کان، یی‌گومان له‌ فەرمووده‌که‌یدا ناشکرای کردووه (جعل الله ارواحهم في أجواف طير خضر). واته: (خوای گه‌وره‌ رۆحه‌کانیان له‌ ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدا‌ داناوه). به‌لام به‌ نیه‌به‌ت نه‌و فەرمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام): (نسمه‌ المؤمن طائر يعلق في شجر الجنة).

واته: (رۆحی نیماندار بالنده‌یه‌که‌ له‌ دار و دره‌ختی به‌هه‌شت ده‌خوات). له‌وانه‌یه‌ نه‌و بالنده‌یه‌ بۆ رۆحه‌که‌ سو‌ابرو‌تیک بی‌ت بۆ نه‌و وه‌ک لاشه، نه‌مه‌ش بۆ هۆکاری‌ک له‌ نیمانداران و شه‌هیدان ده‌بی‌ت، له‌وانه‌شه‌ رۆحه‌که‌ له‌ شی‌وه‌ی بالنده‌ بی‌ت، نه‌مه‌ش خواست و ئاره‌زووی نه‌بی محمه‌د کۆری حه‌زم و نه‌بی عومه‌ر کۆری عبدا‌ل‌بەر، له‌مه‌و‌پیش قسه‌یان کرد له‌سه‌ر وته‌کانی نه‌بی عومه‌ر. به‌لام ئیبن حزم^(٢٢٠) که‌ ده‌ئیت: مانای نه‌و فەرمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام): (نسمه‌ المؤمن طائر يعلق)

نه‌مه‌ له‌سه‌ر دره‌که‌وته و شی‌وه‌ی دره‌وه‌یدایه، نه‌ک له‌سه‌ر گومان و بۆ‌چوونی نه‌زانه‌کان، له‌کاتی‌کدا پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) هه‌والی داوه‌ که‌وا رۆحی نیماندار بالنده‌یه‌که‌

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهخوات، به مانای نهو له بههشتدا دهفریت، نهك شیوهكهی گۆراییت له وینهی
بالتندهدا.

وتی: بهلام نهو زیادهیهی کهوا تییدا هاتوو بهوهی لهناو سکی بالتندهیهکی
سهوزدایه، بهلکو نهو سیفهتی نهو چرایانهن کهوا بۆ لای دهچن، ههردوو
هه دیسه کهش پیکهوه یهك هه دیسه، نا نه مهیه نهوهی وتوویهتی به مه بهستی
فه سادی به وته و به مانا، جا نهو هه دیسه دهفرموویت رۆحی نیماندار
بالتندهیه که له ده رختی بههشت دهخوات هه مان نهو هه دیسه نییه که
دهفرموویت رۆحی شه هیده کان لهناو سکی بالتندهیهکی سهوزدایه، نهوهی
باسکراوه لهوانهیه له هه دیسی یه کهمدا بیت، بهلام له هه دیسی دووهمدا لهوانهیه
وابیت، جا پیغه مبه عليه السلام هه والی داوه: (أن أرواحهم في حواصل طير)، له وشه
رافهیهکی دیکه دا: (في أجواف طير خضر) وه له وشه وده برپینیکی دیکه دا: (بيض)
هاتوو، نهو بالتندهیه پشوو ده دات له بههشتدا و له بهروبوومه کهی دهخوات و له
رووباره کانی دهخواتهوه، پاشان دهچیت بۆ لای نهو چراخانهی له ژیر عهرشدا
نهو چرایانه بۆ نهو لانه وایه بۆ بالتنده که، وه نهو وتهیهی که دهلیت: لهناو سکی
نهو بالتندهیه بریتییه له سیفهتی نهو چراخانهی کهوا رۆحه که بۆی دهچیت نه مهش
هه لهیه کی هه میشه ییه.

بهلکو نهو چراخانه مهزلگا و لانهی نهو بالتندهیه جا لیڤه دا سی کاروبار ههیه
هه دیسه که ده ریخستوو:

رۆحه کان، بالتندهیه که کهوا رۆحه که لهناو سکی دایه، وه نهو چراخان و
قوتیلاش مهزلگا و لانهن بۆ نهو بالتنده، و چراخان و قوتیله کانیش جیگیر له ژیر
عهرشدا و پشوو نادهن، بهلام بالتنده که پشوو ده دات و دیت و ده پوات و
رۆحه کانیش لهناو سکی دایه.

٩٥ ح -للإبن قيمّ الجوزيّة

به لّام حەديسى نين عەبباس: عوسمان كورى ئەبى شەببە دەلّيت: عبدالله كورى
 نيدريس بۆمانى گيترايهوه، له محەمد كورى نيسحاق ئەوئيش له نيسماعيل كورى
 اميه، ئەوئيش له سەعیدی كورى جبیر، ئەوئيش له نين عەبباس وتى:
 پئغەمبەر ﷺ فەرموويه تى: (لما أصيب إخوانكم-يعني- يوم أحد-جعل الله
 أرواحهم في جوف طير خضر ترد أنهار الجنة، وتأكل من ثمارها، وتأوي إلى قناديل
 من ذهب مدلاة في ظل العرش، فلما وجدوا طيب مأكلهم ومشربهم مقليلهم قالوا:
 من يبلغ إخواننا عنا أ أحياء في الجنة نرزق، لئلا ينكوا عن الحرب، ولا يزهّدوا في
 الجهاد، فقال الله تعالى: أنا أبلغهم عنكم، فأنزل الله تعالى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحياء عند ربهم يُرزقون﴾ (آل عمران: ١٦٩) (٣٣).

نيمام ئەحمەد دەلّيت: (نيمه هيچ سيفه تيّك له سيفه تەکانى خودای میهرەبان
 ناسپینه وه و لانا بهین له بهر خاتری خراپە کاران و لەری لادەران)، چونکە ئەمە ئیش
 و کاری خاوەن بیدعە کارانە و ئەهلی سوننەش نازناوی وا له وتە و قسەکانیان
 دەنێن کەوا خەلکی گەژەش له بەری رابکات، وه ناوی دەنێن تیناخین و خستنه
 پال یەک و دەرخست و هەرشى خودای گەوره و دلۆقان به شوین و جیگەیهک ناو
 دەبن مەبەستیکە بۆ گەشتیان به عەرش تا به دوور خستنه وهی بهرزی
 بلندیه کهى له سەر دروستکردنه کهى و وهستان له سەر عەرشه کهى، (تەفسیری ئەو
 وهستانەیان له سەر عەرش له پێشوا مالیک پرسبووه، له وهلامدا فەرموويه تى:
 وهستانە که حەقیقه تى هەیه، چۆنیه تیه کهى شاراو دیه، پرسیارکردن دەرپاره ی
 بیدعەیه، باوهر بوون پیتی واجبه).

مەبەستیش له (ناوانان) کەوا (سوننه) دەستنیسانی کردووه راشکاو و روونه
 له دانانی رۆحی شەهیدەکان لەناو سکی بالندەیه کی سهوز یەک به دوای یەکدا دیت
 و ئەو مانایە بەتال ناکاته وه، به لکو به دوای یەکدا هاتنی به تال ئەو یه ئەو یه

(٣٣) مسند احمد: ٢٦٦/١، پێشتەر مانای ئەو فەرمووردانە شیکراوه تەوه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دوژمنه کانی پیغه مبهەر (عليه السلام) ده لئین له مولخیده کان و شوینکه وتوانیان و نهوانه ی
ئینکاری رۆژی دوا یی ده کهن، به وهی رۆحه کان پاش جیابوونه وهیان له لاشه کانیان
ده چنه لای گیانله بهران و چرو جانده و نهو بالئنده ی کهوا بۆ رۆحه که ی ده گوئیت،
جا هەر کاتی رۆحه که له لاشه جیابووه نهو ده چیتته لاشه ی نهو گیانله بهرانه،
له وئ نیعمهت و خوشی ده بینیت یاخود سزا و نازار ده بینیت، پاشان لئی جیا
ده بیتته وه، پاشان ده چیتته لاشه یه کی دیکه له گه ل کرده وه و نه خلای نهو بگوئیت،
نهمهش دووباره ده بیتته وه، جا نهمه ميعاد و رۆژی دوا یی له لای نهوان و نیعمهت
و سزا که شه که ده بینیت.

نهو به دوا یی کهدا هاتنه به تاله پیچه وانیه به وهی کهوا پیغه مبهەر و نیردراوه کان
له سهر تاکه یان تا کۆتایه که یان له سهر ریککه وتوون، نهمهش کوفریکه به خودا و
به رۆژی دوا یی.

نهمهش کۆمه لئیکی دیکه نه لئین: کهوا جینگیربوونی رۆحه کان دوا یی جیابوونه وه
له لاشه کان ده چیتته لاشه ی گیانله بهر و درنده کان کهوا بۆ ده گوئیت، نهمه به
تالترین و پیسترین قسه و ده برینه، وه قسه یه کی دیکهش به دوا یی دیت و ده لئیت:
به یه کجاری له گه ل مردندا نامینیت و لیره دا هیچ رۆحیک نامینیت نیعمهت و
خوشی یاخود سزا و نازار بینیت، به لکو نیعمهت و خوشی یاخود سزا و نازار
ده که ویتته سهر به شه کانی لاشه یاخود به شیک له لاشه.

یاخود ده که ویتته سهر کلینچکه ی خواره وهی بربردی پشت یاخود ده که ویتته سهر
شوینتیکی دیکه، جا خودای گه وره تییدا له زهت و خوش و نیش و نازار دروست
ده کات یان به وهی گه رانه وهی ژیان بۆی ههروهک هه ندیک له زانا و تیگه یشتوان
له باره ی نهم و تهیه وتویانه، یاخود به بی گه رانه وهی ژیان کهوا هه ندیکی دیکه
وتوویانه، جا نهمانه له بهرزه خدا هیچ سزا و نازار یکیان نیه ته نهها له سهر
لاشه کانیان نه بیت، و هه ندیکی تریش رووبه پرویان ده بیتته وه، کهوا رۆح به

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

روویه کدا ناگه پیتمهوه بۆ ناو له شه و پیشی ناگات، و نیعمت و سزاش تهنها له سه ر
رۆحه کهیه، سوننه ته ناشکراو متهواتیره کانیش قسه ی نهوان و نهوانه ره تده کاته وه و
دیاری ده کات نهوا سزا و تازار له سه ر رۆح و لاشه کهیه پیکه وه و هه ریه که و به
ته نیاش.

نه گهر و ترا: له راستیدا نیوه باسی وته و ره خنه و نا په زاییه کانی خه لکیتان کرد
له باره ی جینگیر بوونی رۆحه کان، کامه یان له و وته و ده رپرینه شیاو و په سه ند تره
تا وه کو با وه پری پی بکه یین؟

ده لێن: رۆحه کان له سه قامگیر بوونی له جیهانی به رزه خدا له یه کتر جیاوازن به
جیاوازیه کی گه وره، له وانه: رۆح هه یه له هه ر سه ره وه ی (علیین) لای فریشه
به رزه کانه، نه مه ش رۆحی پیغه مبه رانه ﷺ وه نهوانه له مه نزلگا و
شوینه کانیان جیاوازیان هه یه هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ له شه وره وه کهیدا نهوانی
بینی.

له وانه: رۆحه کان له ناو سکی بالنده یه کی سه وزدان له به هه شتا پشوو ده دات و
هاتووچۆ ده کات هه رچۆن بیه ویت، نه مه ش رۆحی هه ندیک له شه هیدانه نه ک
هه موویان، به لکو شه هید هه یه له به ر قه رزاری رۆحه که ی ده ستی به سه ردا ده گیریت
له چوونه ژووره وه ی بۆ به هه شت، یا خود به هه ر هۆکاریکی دیکه، کهوا له مه سه نه د
دا هاتوه، له عه مه د کوری عبدالله کوری جحیش ده گیرد ریتسه وه، پیاوێک هاته
خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، چی بۆ من ده بیئت نه گهر له
پیتناوی خودا بکوژریم؟ فه رمووی: (الجنه)، واته: (به هه شت) جا کاتی که رویش ت
فه رمووی: (إِلَّا الذین، سارّنی به جبریل آنفاً) (٢٢٤).

واته: (ته نها قه رزاری نه بیئت، کهوا جویریل پیتشت بۆی باس کرد ووم).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

لهوانه: نهوهی دهستهسهسر دهیئت له بهر ده رگای بههشت کهوا له همدیسکی دا هاتوه: (رأیت صباحکم محبوساً علی أبواب الجنة) (٢٢٥).

واته: (هاوریکه تانم بینی له بهر ده رگای بههشت دهست بهسر کرابوو).

لهوانه: نهو کهسانه باره گاکایان له بهردهم ده رگای بههشته، کهوا له همدیسکی نین عه بباسدا هاتوه:

(الشهداء علی بارق نهر بباب الجنة، فی قبة خضراء یخرج علیهم رزقهم من الجنة بكرة وعشیه).

واته: (شهیده کان له سر لیواری روواریکن له بهردهم ده رگای بههشتا، له قبه خضرا، بهیانیان و نیواران رزق و رۆزیان له بههشتهوه بۆ دیته دهروه).

نه همد ریوایه تی کردوه، نه مهش پیچه وانیه جه عفری کوری نه بی تالیبه به جوړیک له جیاتی دهسته کانی دوو یالی بۆ دانراوه له بههشتا پیی ده فریت ههرچۆنیک بیهویت (٢٢٦).

لهوانه: نهو رۆحانهی دهسته سهرن له سر زهوی، رۆحه کهی بهرز ناییتهوه، بۆ لای فریشته کان، به لکو نه مه رۆحیک نزم و له خواره وهی زهیدایه، جا رۆحه کانی زهوی له گه ل رۆحه کانی ناسمانه کان کۆناییتهوه، ههروه له دونیاشدا له گه ل یه کتر نابنهوه، نهو دل و دهروونهی له زهویدا نهیتوانی ره زامه ندی و خوشه ویستی خرا به دهست بهیئنی و یادی بکات و هۆگری ببینیت و لیتی نزیک بیتهوه، نهوا دل و دهروونیک نزم و له خواره وهی زهویدا دهیئت، وه له پاش جیابوونه وهی له لاشه کهیدا تنهها لهوئ ده میتیتهوه.

ههروه کو دل و دهروونی بهرز و مهزن کهوا له دنیا خهریک ببوو به خوشه ویستی خوا و یادکردنی و نزیک بوونهوه و هۆگری بوونی، وه پاش جیابوونه وهش له گه ل

(٢٢٥) سهراوهی پیتشوو: ١١/٥، سنن النسانی: ٣١٤/٥

(٢٢٦) سعیر: ترمزی (٣٧٦٣) بکه، وه ههسته دهجه: ٢٦٦/١

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

رۆحه بهرزەکان دەبێت کە بۆ ئەو گونجاوه، پیاویش له گهڵ ئەو کەسهیه له بهرزەخدا له رۆژی قیامهتدا که خۆشی دهوێت، و رۆحی نیماندار له دواى جیابوونهوه دهگات به رۆحی برا و هاوڕێکانی که کردهوهی چاکیان نهجماداوه و لهوێ له گهڵ یه کتر دهبن.

وه لهوانه: رۆحی داوینپیسی و زیناکاران له پیاو و ئافرهتان له تهن دووری ناگردان، و رۆحیش له ناو رووباری خۆیندا مهلهی تیدا دهکات و بهرد قووت دهدات، جا رۆحه که دلخۆش و شادومانهکان و خه مبار و تازاره کان یهک جیگیربوونیان نیه، به لکو رۆح ههیه، له ههره سه رهوهی (علین)ه، و رۆحیش ههیه له خوارهوهی زهویه و بهرزنا بیتهوه.

ئه گهر تۆ ئاواته خوازی سوننهت و نیشانه کان بوویت لهو بابته دا، ئەوه بۆتۆ باشت وایه گرنگی بدهیت به به لگه نامه کانی ئەو بابته وا گومان مه به کهوا له نێوان ئەو نیشانه دروستانه دا لهو بابته به رهه لستکاری ههیه، جا نهوانه هه مریان راست و رهوان و هه ندیکیان نه ویت ده سه لمینیت، به لام کاروبار و گرنگیه که له تیگه یشتنی دایه، له زانینی دل و ده روون و یاسا کانی، چونکه ئەوه گرنگی و تایبه تمه ندی خۆی ههیه جگه له گرنگی کاروباری لاشه، وه رۆحیش له گهڵ ئەوهی له به هه شتدایه، ئەو له ئاسمانیشدایه، په یوه ندی ده کات و ده گات به ژیا نی ناوگوێ و بهو رۆحه ی تیا یه تی، نه ویش خیراترین شته له جووله و گواستنه وه و بهرزبوونه وه و دابه زیندا، رۆحیش دابه ش ده بێت بۆ نێردراو و به ندکراو. به رزی و تزمی، دوا ی جیابوونه وه ش رۆح نه خۆش و ناخۆش و له زهت و نیعمهت و سزاو تازاری ههیه زۆر گه وره تریش له وهی له کاتی په یوه ندی هه بوو به لاشه، لهو کاته شدا نه خۆش و به ندی و ناخۆش و سزاو خه فه تباری بۆ ههیه، وه هه روه ها له هه مان کاتیشدا خۆشی و نیعمهت و له زهت و شادومانی بۆی ههیه، رێک حا لی لهو

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

لاشميدها وەك حالى كۆريەلە وايە لەسكى دايكى، لە دواى جياپوونەو شەدا حالەتى وەك حالەتى دەرچوونىەتى لەسكى ئەو دونيايەدا.

جا بۆ دڵ و دەروون چوار جيهان هەيە، هەر جيهانىك لەوەى پيش خۆى گەورەترە.

جيهانى يەكەم: لەناو سكى دايكە، ئەمەش حەسرەت و تەنگى و غەم و سى تاريكايە.

جيهانى دووهم: ئەمە جيهانىكە كەوا تيندا گەورەتر دەيت و هۆگرى دەيت و تيندا خيەر و شەرى دەست دەكەويت وە هۆكارىكيشە بۆ بەختەوهرى و خەمناكى.

جيهانى سىيەم: جيهانى بەرزەخە ئەمەش فراوانتر و گەورەترە لەو جيهانەدا، بەلكو رێژە و پەيوەندىيەكەى بۆ ئەو وەك رێژە و پەيوەندى ئەو جيهانەيە بۆ يەكەمىيان.

وە جيهانى چوارەم: جيهانى كۆتايىە ياخود رۆژى دوايى، ئەمەش بەهەشت ياخود دۆزەخە، هيج جيهانىكى ديكە نيە لە دواى ئەوجا خراى گەورە لەو جيهانانەدا پلە دواى پلە دەيگوازيتەو تەكو دەيگەيەنيتە ئەو جيهانەى جگە لەو هيجى ديكە سوودى بۆى نابيت، لەویش زياتر هيجى ديكە شايەنى ئەو نيە، ئەميش بۆ ئەو دروست كراو وە كاروكر دەوكانى ئەوى گەياندۆتە ئەو پايەيە، لە هەموو جيهانىكيش لەو جيهانانەدا حوكم و ياسا و كاروبارىك هەيە جياوازه لەگەڵ جيهانەكەى ديكە.

جا گەورەيى و پڕۆژى بۆ خوداى بەديهيەنەر و خولقيەنەر و كەوا مەردن و ژين و بەختەوهرى و خەمناكى بە دەست ئەو كەوا جياوازاى داناو لە نىوان پلەكانى بەختەوهرىيەكان و ناخوشىيەكان هەروەك جياوازيشى داناو لە نىوان پلەكانى زانست و كاروكر دەوكان و هيژ و توانايى و رەوشەكانى.

جا هەر كەسيك ناسى وەك پيويست شايەتى بدات (أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له) كەوا خاوەنى هەموو شتيكە، وە هەموو حەمد و سوپاسگوزاريەك

٩٥ ح لایین قیَمَّ الجوزیَّة

تەنھا بۆ ئەو، ھەموو خێر و چاکەیک بە دەست ئەو، ھەموو کار و فەرمانیک دەگەرێتەو بۆ لای ئەو، و ھەموو ھێز و توانەیکیش تەنھا شایەنی ئەو، و ھەموو قەزا و قەدەرێکیش بە دەست ئەو، ھەموو عیزدەتیکیش، و ھەموو ھیکمەتیکیش و ھەموو تەواوکارییەکی رەھاش لە ھەموو روو و بۆ خۆی دەگەرێتەو، بە عیلم و زانستی خۆش راستی پێغەمبەر و نێردارەو کانی خۆی ناسیو، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە، کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو سەرپێچی بکات ئەو ناپەرە و گومراییە، و ھەموو کەوتن و یارمەتیش لە لایەن خواوەیە.

نایا رۆحی مردوو و ھەول و کۆشی زیندووکان

دەبینیت یاخود نا؟

و ئەلامەش کەوا ئەو سوود بە دوو کار و فەرمان دەبینیت لە ھەول و کۆششی زیندووکان کە لە نێوان ئەھلی سوننە لە بیرمەند و زانیان و ئەھلی ھەدیس و تەفسیر لە سەری رێککەوتوون:

یەکەمیان: ئەو کارە ی کە مردوو لە ژیا نیدا ببو ھۆیە بۆ ئەو.

دووھەمیان: نزا و پارانەوێ موسلمانان بۆ ئەو. و داوای لیخۆشبوون بۆ ئەو، و خێر و چاکەکردن، و ھەجرکردن لە سەر خێر و چاکەیک کەوا پەیوەندی بە پادداشتەکی ھەیە نایا پادداشتی بەخشین بێت یاخود پادداشتی کار و کردووھە بێت؟ جا لە لای جەماوەر بە گشتی پادداشتی کار و کردووھە بە خۆی دەیگاتی، و لە لای ھەندێ ھەنەفییەکان بە لکو پادداشتی بەخشین دەیگاتی.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ناکۆکی و جیاوازیان له عیبادەتی جەستەیی وەک رۆژوو و نوێژ و خۆتندنەوێ و تورنان و یادکرنەوێ خوا و تەسبیحات، مەزھەبی نێمام ئەحمەد و جەماوەری پێشینەکان ئەم سوودەیی دەگاتێ، ئەمەش وتەیی هەندێ لە یارانێ ئەبی حەنیفەییە. نێمام ئەحمەد دەیگەرێتێتەو پال رێوایەتی مەمەد کۆری یەحیا الکمال دەلێت: بە ئەبی عبدالله وترا: پیاویک کارێک دەکات لە خێر و چاکە لە نوێژکردن یاخود سەدەقە و چاکەییەک یاخود هەر شتیکی دیکە، ئایا نیوێ بۆ باوکی یاخود بۆ دایکی دەچێت؟

وتی: تەکا دەکەم، یاخود وتی: مردوو هەموو شتیکی پێ دەگات لە خێر و چاکە یاخود شتی تر، هەرۆهە دەلێت: سێ جار ئایەتی کورسی بخوێنە، وە ئایەتی قل هو الله أحد، بلی: خودایە خێری بۆ خواوەنی ئەو گۆرستانە بێت.

زانراوێشە لە مەزھەبی شافعی و مالیکی ئەو خێرە ناگات بە مردوو. هەندێک لە ئەهلی بیدعە و ئەهلی کەلام دەلێت بەهیچ جورێک نە نزا و پارانەوێ وە نە شتی دیکە لەو بابەتە ناگات بە مردوو.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێت: (مَنْ سَنَّ خَيْرًا فَاسْتُ بِهِ كَان لَهُ أَجْرُهُ، وَمَنْ أَجْرُ مَنْ يَتَّبِعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ سَنَّ شَرًّا فَاسْتُ بِهِ كَان عَلَيْهِ وَزْرُهُ، وَمَنْ أَوْزَارَ مَنْ يَتَّبِعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا) (٢٢٧).

واتە: (هەر کەسێک خێر و چاکەییەکی کرد و جا پەیرەوێ کرد ئەوا پادداشتەکەیی وەرەگریت، ئەوێ شوێنیشی دەکەوێت پادداشتەکەیی لێ کەم نایێتەوێ، وە هەر کەسێک شەر و خراپەییەکی کرد و پەیرەویش پێ کرد، ئەو شوێنیشی دەکەوێت گوناھەکانی هەڵدەگریت و لە گوناھەکەیی ئەویش کەم نایێتەوێ).

۹۰ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

نهمدش به لگهیه له سهر شهو فرموده یه پیغه مبه ر علیه السلام : (لا تقتل نفساً ظالماً
إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كَفْلٌ مِنْ دَمِّهَا، لَأنه أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) ^(۳۲۸). واته:
(هیچ که سیک به ستم مه کوژن نیلا به شیک ده گهریته وه بۆ کوری ناده م که قابیل
بوو هایللی برای کوشت کهوا ری بازی کوشتنی دانا)
جا نه گهر بۆ نه مه سزا و تۆله سندنه وه هه بیئت، شهوا بۆ چاکه و پاددشات و
خیردا له پیشترینیانه و شیا وترینیانه.

به لگه له سهر سوود و مرگرتنی مردوو به نزا و پارانه وه

به لگه و سه لماندیشی له سهر سوود پیگه یاندنی کهوا ده بیته هۆکاریک له
قورئان و سوننه و یه کده نگنی و بنه ماکانی شهر عدا هاتروه، جا له قورئاندا خوای
گهره ده فرمودیت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ (الحشر: ۱۰) واته: (نهوانه ش که به شوین کۆچبه ران و
پشتیواناندا هاتن (تا کۆتایی دونیا نه مه دوعا و نزیایه و به رده وام) ده لئین:
پهروه ردگارا له نییمه و له برایه کانه شمان خۆش ببه که پیش نییمه ری بازی نییمه یان
گرته بهر). خوای پهروه ردگار همد و سه نهای شهو که سانه ده کات بۆ
نیمانداره کانی پیش خۆیان به نزا و پارانه وه بۆیان جا نه مه ش به لگه یه له سهر
سوود و گه یاندنیان به نزا و پارانه وه ی زیندووان.

ده کریت بووتری: به لگو شهو له وانه به نزا و پارانه وه ی شهوان سوودیان
پیگه یشتوه، چونکه پیش شهوان که وتوون له نیمان و و باروه ردا، جا کاتی
شوینیان که وتن ههروه که پهیره کان بوون له به ده ست هینانی بۆیان، به لام سه لمیراوه

۹۰ ح للإبن قيم الجوزية

لهسر سودپینگه‌یشتنی مردوو به نزاو پارانه‌وه‌ی یکده‌نگی خه‌لکان له‌سر دوعا و پارانه‌وه بۆی له نویژی جه‌نازه‌دا.

له‌حه‌دیسینکدا نه‌بی هوره‌پره (ره‌زای خوای لی بیت) ده‌لئت پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام (فرمویه‌تی: (إذا صَلَّيْتَ عَلَى الْمَيِّتِ فَاخْلُصُوا لَهُ الدُّعَاءَ) ^(۳۲۹). واته: (نه‌گه‌ر نویژتان له‌سهر‌مردوو کرد نه‌وا به دلسۆزی دوعای بۆ بکه‌ن).

له سه‌حیحینکی موسلم دا له‌حه‌دیسینکی عه‌وف کوری مالیک ده‌گیریتسه‌وه، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام (نویژی له‌سهر جه‌نازه‌یه‌ک ده‌کرد منیش دوعایه‌کم له‌بهر کرد، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام) ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَرْحَمْهُ وَعَافَهُ وَأَعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نَزْلَهُ، وَسَّعْ مَدْخَلَهُ، وَاغْلِيهِ بِالْمَاءِ وَالشَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الشُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَابْدَلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَاهْلأْ خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجَةٍ، وَأَدْخُلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِدْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ) ^(۳۳۰).

واته: (خودایه لیتی خۆش بیه و ره‌حمینکی پی بکه، لیتی ببوره له‌گونا‌هی بسره‌وه، وه شوینینکی باشی بده‌ری له‌به‌هشت و گۆری فراوان بکه‌ن به‌ناو و به‌فر و ته‌رزه‌ بیه‌ژره له‌گونا‌هه‌کانی پاکی بکه‌ره‌وه هه‌ر وه‌ک کراسی سپی له‌پسی پاک ده‌بیته‌وه، و شوینی بگۆزه‌ باشتر له‌و شوینه‌ی نیستای، که‌س و کاری باشتر له‌ که‌س و کاره‌که‌ی، وه هه‌وسه‌ریک باشتر له‌هه‌وسه‌ره‌که‌ی، و بیخه‌ره به‌هه‌شت و بیپاریزه‌ی له‌سزای گۆر و سزای ناگر).

له‌وانله‌ بن‌الاسقع ده‌گیریتسه‌وه ده‌لئت: پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام نویژی له‌سه‌ریاوتیک ده‌کرد له‌موسلمانان جا گویم لی بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ أَنْ فُلَاناً بَنَ فُلَاناً فِي ذِمَّتِكَ

^(۳۲۹) ابو داود ریزایمتی کردوه (۳۱۹۹).

^(۳۳۰) موسلم ریزایمتی کردوه: (۹۶۳).

إِنْ حَـ لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

وحبل جوارك، فقه من فتنة القبر وعذاب النار، وانت هذا الوفاء والحق، فأغفر له وارحمه إنه غفور الرحيم^(٢٢١).

واته: (خودايه نهوه فلانی کوری فلان له نهستوی تو و له ژیر چاودیری و به هاناوه چوونی تودایه، جا له فیتنه و ناشویی ناوگژیرو سزای ناگر بیپاریزه، توش خاوهنی پهیمان و راستی و روايت، لیی خوش بیه و رحمی پی بکه و به راستی تو پهروهرد گاریکی لیبوورده و بهزهیی).

نهمهش زوره له هدیسه کان، به لکو مه بهستی له نوژی کردنه له سهر مردووه و هروه ها نزا و پارانهوه بوی له دواي به خاک سپاردنی.

له هادیسیکی عوسمانی کوری عهفان^(ع) ده لیت: پیغه مبه^(ع) نهوکاتهی له خاکسپاردنی مردوویه که ده بووه له سهری ده وستا و ده فهرموو: (أستغفروا لأخیکم، وأسألوا له التثبیت فأنه الآن یُسأل)^(٢٢٢).

واته: (داواي لیخوشبوون بو نهو برایه تان بکه و داوا له خوا بکه چه سپاو بیت له سهر وه لامه کانی، چونکه نیستا نهو پرسیاری لی ده کریت).

هروه ها نزا و پارانهوه له بویان له کاتی سهردانی کردنی گژه کانیان، هروه که له سه حیجی موسلم دا له هادیسیکی بریدهی کوری خه صیب دا هاتوووه ده لیت: پیغه مبه^(ع) فیری ده کردن نه گهر چوون بو گورستان بلین: (السلام علیکم یا أهل الدار من المؤمنین والمسلمین، وإنا إنشاء الله بکم لاحقون، نسأل الله لنا ولكم العافیة)^(٢٢٣).

واته: (سهلامی خواتان لی بیت نهی خاوهن مال له نیمانداران و موسلمانان، وه نیمهش بهویستی خواي گه وره بیتان ده گهین، ره جمی خواي گه وره له وانهی پیش

(٢٢١) سنن أبی داود: (٢٢٢١).

(٢٢٢) سنن أبی داود: (١٥٤٧).

(٢٢٣) مسلم: ٩٧٤.

٩٦ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نیمه و پاش نیهوش بیت، داوا له خوای گهوره ده کهم له نیمه و له نیهوش خوښ بیت).

له سه حیحی موسلم دا هاتوره کهوا عایشه رضی الله عنہا پرسیری کرد له پیغه مبه صلی الله علیه و آله نه گهر داوای لیخوښوون له خاوه نی گزړستان بکه م چی بلیم؟
فهرمووی: (قولي: السلام على أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، ويرحم الله المستقدمين منا والمستأخرين، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون)

واته: (بلای: سه لامی خوای گهوره له نیه و نهی خاوه مال له نیمانداران و موسلمانان، وه خوای گهوره ره حم به وانهی له پیتش نیهوش و له دواي نیهوش بکات، انشاء الله نیمه ش پیتان ده گهین).

هر له سه حیه کهیدا، له عایشه رضی الله عنہا ده گیریتوه پیغه مبه صلی الله علیه و آله له شه ویک له دوا شه و کانیدا بۆ به قیغ ده رچوو، جا فهرمووی: (السلام عليكم دار قوم مؤمنين، وأتاكم ما توعدون غداً مؤجلون، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، اللهم أغفر لأهل بقیع الغرقد) ^(٢٣٤).

واته: (سه لامی خوای گهوره له نیه و نهی خاوه مال له نیمانداران، وه نیمه ش سبهی پیتان ده گهین به و به لینهی به نیه و نیمه ش دراوه، وه انشاء الله نیمه ش پیتان ده گهین، خودایه له نه هل و دانیشتوانی به قیغ الغرقد خوښ ببه).

پیغه مبه صلی الله علیه و آله به کار و کرده وه و فیژکردنیش دوعا و پارانه وهی بۆ مردوده کان کرده وه، و نزا و پارانه وهی سه حابه و شوینکه وتوانی و وه موسلمانانیش سرده دم له دواي سرده دم زیاتره له وهی باسکراوه، زوړتریشه له وهی ټینکاری ده کات، له کاتیڅکا خوای گهوره دیت پلهی بهنده یه که له به هشتدا به رز ده کاته وه، جا ده لیت: نه مه له کوئ بوو؟ پیی ده و تریت: نه مه به نزا و پارانه وهی کوړه که ته بۆ تو ^(٢٣٥).

(٢٣٤) مسلم: ٩٧٤

(٢٣٥) جمع زوئند: ٢١٠/١٠

(له گه‌یشتنی پادداشتی خیر و چاکه کردن بؤ مردوو)

به‌لام پادداشتی خیر و چاکه ده‌گات به مردوو، چاکه له دوو سه‌حیحه‌که له عایشه رضی الله عنہا ده‌گیریتته‌وه: پیاویک هاته خزمهت پیغهمبه‌ر رضی الله عنہا وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکم له‌ناکاو مرد و وه‌سیه‌تیشی نه‌کرد، وا گومان ده‌بهم نه‌گهر قسه‌ی کردبا نه‌وا وه‌سیه‌تی خیر و سه‌ده‌قه‌ی ده‌کرد، نایا نه‌گهر خیر و سه‌ده‌قه‌ی بؤ بکه‌م کری و پادداشتی بؤی هه‌یه؟ فهرمووی (به‌لئی) ^(۲۳۶).

له سه‌حیحی بوخاریدا له عبدالله‌ی کوری عه‌بباس رضی الله عنہما ده‌گیریتته‌وه: که‌وا دایکی سه‌عدی کوری عباده‌ مرد، له‌و کاته‌دا نه‌و لای نه‌بوو، هاته لای پیغهمبه‌ر رضی الله عنہما وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، دایکی وه‌فاتی کردوو، منیش له‌لای نه‌بووم، جا نایا سوودی پی ده‌گات که‌وا خیر و چاکه‌ی بؤ بکه‌م؟ فهرمووی (به‌لئی). له سه‌حیحکی موسلمدا له نه‌بی هویره‌یره رضی الله عنہما ده‌گیریتته‌وه: پیاویک به پیغهمبه‌ری وت رضی الله عنہما: باوکم مرد پاره و سامانیکی زوری به‌جیه‌یشت، وه‌سیه‌تی نه‌کرد، نایا ده‌کریت له‌جیاتی نه‌و خیری بؤ بکه‌م؟ فهرمووی: (به‌لئی) ^(۲۳۷).

له سوننه‌ته‌کاندا و مه‌سنه‌دی نیمام نه‌حمه‌د، له سه‌عدی کوری عباده، ده‌گیریتته‌وه: ده‌لئت: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکی سه‌عد مرد و کامه خیر و چاکه باشه بؤ؟

فهرمووی (ناو)، جا بیریکی هه‌لکه‌ند وه فهرمووی: (هذه لأم سعد) ^(۲۳۸). واته: (نه‌مه بؤ دایکی سه‌عه‌ده).

^(۲۳۶) مسلم: ۱۰۰۴

^(۲۳۷) مسلم: ۱۶۳۰

^(۲۳۸) مستند أحمد: ۷/۶، نین ماجه: ۳۶۸۴، وه ترمذی: ۶۶۹

قَح - لِّلْإِن قِيَمَ الْجُزِيَّة

له عبدالله ی کوری عه مرو کهوا عاصی کوری وائل له سهرده می نه زانییدا
 نه زری کرد سهد و شتری بکاته قوربانی، به لام هیشامی کوری عاص له به شه که ی
 په نجای کرده قوربانی، به لام عه مر له و باره یه وه پرسیاری کرد له پیغه مبه ر جا
 فهرمووی: (أما أبوك فلو أقر بالتحديد فصمت وتصدقت عنه نفعه ذلك) (۲۳۹).
 واته: (نه گهر باوکت له سهر یه کتاپه رستی جیگیو بووایه جا رۆژ و گرتن و
 سهد هقه کانت له جیاتی نهو سوودی بۆ نهو ده گه یاند).
 نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه.

له گه یشتنی پادداشتی رۆژوو گرتن بۆ مردوو

به لام گه یشتنی پادداشتی رۆژوو له هه ردوو سه حیه که له عائیشه عليها السلام
 ده گیریتیه وه کهوا پیغه مبه ر عليها السلام فهرموویته ی: (من مات وعليه صيام صام عنه
 وليه) (۲۴۰).
 واته: (هه رکه سی مردوو و رۆژووی له سهر بوو نهوه ده بیئت سه ره رشتیاری له جیاتی
 رۆژووی بگریته وه).
 هه روه ها له هه ردوو سه حیه که دا هاتوه، نیبن عه بباس ده گیریتیه وه و ده لیت:
 پیاویک هاته لای خزمه تی پیغه مبه ر عليها السلام وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا دایکم
 مردوو و رۆژووی مانگیکی له سهره، نایا له جیاتی بیگرمه وه؟ فهرمووی: (نعم
 فدين الله أحق أن يقضى) (۲۴۱). واته: (به لئ بیگومان قهرزی خوا له هه مووی هه قتره
 بگه ریتیه وه).

(۲۳۹) مسند أحمد: ۱۸۲/۲.

(۲۴۰) مسلم: ۱۱۴۸.

(۲۴۱) مسلم: ۱۱۴۸.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له ريوایه تیکی دیکه دا، نافرەتیک هاته خزمەت پیغەمبەر ﷺ جا وتی: ئەمی پیغەمبەری خوا دایکم مردوو و کەچی رۆژووی نەزری لەسەرە، نایا لە جیاتى بیگێرمەو؟ فەرمووی (أفرأیت لِر کان علی أَمک دین فقصیتە أکان یؤدی ذلک عنها؟).

واتە: (نایا ئەگەر بینیت دایکت قەرزى بەکێکی لەسەرە نایا نامادەى لە جیاتى بیدەیتەو؟)

نافرەتەکە وتی: بەلێ، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (فصومي عن أَمک). واتە: (نینجا کەواتە لە جیاتى دایکت بەرۆژوو بە).

ئەم وتەیهش هی بوخارییە و لیکدانەوێکە تەنها هی خۆیەتی. له بەریدە ﷺ دەگیردریتەو و دەلێت: من لەلای پیغەمبەر ﷺ دانیشتبوم، نافرەتیک هاته خزمەتی وتی: من خێریکی نەپرواوەم بۆ دایکم کردوو، دایکم مرد جا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (وجب أجرك و ردّها عليك الميراث). واتە: (تۆ خێرەکەت کرد و میراتەکەش بۆ تۆ گەپایەو).

جا وتی: ئەمی پیغەمبەر ﷺ وە ئەو رۆژووی مانگیکی لەسەرە نایا لە جیاتى بیگرمەو؟

فەرمووی: (صومي عنها) واتە: (رۆژووێکەى لە جیاتى بگرەو)، نافرەتەکە وتی: ئەو هەرگیز حەجى نەکردوو، نایا لە جیاتى ئەو حەجى بۆ بکەم؟ فەرمووی: (حجى عنها) ^(٢٤٢). واتە: (لە جیاتى ئەو حەج بکە). موسلیم ريوایه تی کردوو، له وتەیهکی تردا هاتووێ دوو مانگ بەرۆژوو بە.

له ئیبنوعەبباس ﷺ دەگیردریتەو: (کەوا نافرەتیک سواری کەشتیەکی دەریا بوو نەزری کرد ئەگەر خواى گەورە رزگاری بکات ئەوا مانگیك بەرۆژوو دەبێت، جا خواى گەورە رزگاری کرد، بەلام تاوێ کو مرد بەرۆژوو نەبوو، نینجا کچەکەى یان

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

خوشکه که هاتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ نینجا فەرمانی دا کهوا لە جیاتی بهرۆژوو بیټ ^(٢٤٣). نەهلی سوننە و نیمام نەحمەد ریوایەتی کردووە.

هەر وەها لە پیغەمبەر ﷺ دەگیردرێتەو لە گەشتنی خێر و پادداشتی رۆژووگرتن لە جیاتی مردوو یاخود پێدانی خۆراک بۆ فەقیر و هەژار.

لە سوننەدا لە ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہ دەگیردرێتەو، کهوا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ شَهْرٍ فَيُطْعَمُ عَنْهُ لِكُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينٌ) ^(٢٤٤).

واتە: (هەرکەسێ مردوو رۆژووی مانگیکی لەسەر بوو ئەوا دەبیټ لە جیاتی ئەو لەهەر رۆژێکدا خواردنی هەژاریک بدات).

ترمزی و ئیبن ماجە ریوایەتیان کردووە، ترمزی دەلێت: ئیمە نازانین لە کوێو بەرزکراوەتەو تەنها لەم روودەو نەبیټ، راستیەکش لە ئیبن عومەر هاتووە لە وتەکید و هەستینراوە (موقوفاً).

لەسوننەتی ئەبی داود، لە ئیبنو عەبباس دەگیرێتەو دەلێت: ئەگەر یەکیک لە مانگی رەمەزان نەخۆش کەوت و پاشان مرد و رۆژووی نەگرت لە جیاتی ئەو خواردن بدەن، وە گیرانەوێ رۆژووی بۆ نابێت، بەلام ئەگەر نەزری کردبوو ئەوا دەبیټ سەرپەرشتیارە کهی بۆی بگیرێتەو ^(٢٤٥).

^(٢٤٣) مسند احمد: ٢/٢١٦

^(٢٤٤) ترمزی (٧١٨)، ابن ماجه ١٧٤٧

^(٢٤٥) سنن ترمذی داود (٢٤٠١)

(له پینگه‌یشتن و ده‌سنگه‌وتنی خیر و پاداشتی هه‌جکردن)

له‌باره‌ی پینگه‌یشتن و پاراستی هه‌جکردن بۆ مردوو، له سه‌حیحی بوخاریدا، له ئیبنو عبّاس رضی اللہ عنہ ده‌گیردیتته‌وه: ئافره‌تیک له جه‌هینه هاته لای پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ و آله و سلم و پئی ووت: دایکم نه‌زری کردبوو هه‌ج بکات به‌لام تاكو مرد هه‌جی نه‌کرد، ئایا من له‌جیاتی نه‌و هه‌ج بکه‌م، فهرمووی: ((حجی عنها، أرأیت لو کان علی أمک دین أکنت قاضیته؟ أقضو الله فالله أحق بالوفاء)) ^(۲۴۶). واته: ((له‌جیاتی نه‌و هه‌ج بکه‌م، ئایا نه‌گهر بینیت قهرزیک له‌سهر دایکت هه‌بوو ئایا تۆ بۆی ده‌ده‌یتته‌وه؟ قهرزی خوا بده‌نه‌وه چونکه له هه‌موو که‌س مافی زیاتره وه‌فاداریت به‌رامبه‌ری)). هه‌روه‌ها هه‌دیسی به‌ریده‌ش پیشتر باسکرا که تییدا هاتوو: دایکم هه‌رگیز هه‌جی نه‌کردوو، ئایا له‌جیاتی نه‌و هه‌ج بکه‌م؟ فهرمووی: ((له‌جیاتی نه‌و هه‌ج بکه‌م)).

له ئیبنو عبّاس رضی اللہ عنہ ده‌گیردیتته‌وه: خیزانی سنان کوپی سلمه‌ الجهنی پرسپاری له پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ و آله و سلم کرد: که‌وا دایکی مردوو هه‌جی نه‌کردوو، ئایا خیر و پاداشتی بۆی هه‌یه هه‌جی له‌جیاتی بکات؟ فهرمووی: ((نعم. لو کان علی أمها دین فقطه عنها أم یکن یحزی عنها)) ^(۲۴۷)، واته: ((به‌ئێ، نه‌گهر له‌سهر دایکی قهرزیک هه‌بیّت و له‌جیاتی بیداته‌وه ئایا پاداشتی بۆ ناییت؟)). نسائی رپوایه‌تی کردوو.

دیسان له ئیبنو عبّاس رپوایه‌ت کراوه: ئافره‌تیک له‌باره‌ی باوکیه‌وه که مردبوو پرسپاری له پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ و آله و سلم کرد که‌وا هه‌جی نه‌کردبوو، پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ و آله و سلم فهرمووی: ((حجی عن أبیک)) ^(۲۴۸)، واته: له‌جیاتی باوکت هه‌جی بۆ بکه‌م دیسان له‌ویته رپوایه‌ت کراوه، پیاوێک ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، باوکم مردوو هه‌جی

^(۲۴۶) فتح الباری: ۱/۲۹۶.

^(۲۴۷) مسند أحمد: ۱/۲۱۲.

^(۲۴۸) النسائی: ۵/۱۱۸.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه کردوه نایا له جیاتی ئه و حه جی بۆ بکه م؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: ((أرأيت لو كان على أبيك دين أكنت قاضيته؟)). واته: ((نایا بینووته له سهه باوکت قهرزیک هه بیته دابیته وه؟))، ووتی: به ئی، فهرمووی ((فدين الله أحق)) ^(٢٤٩). وه ته واری موسلمانان کۆکن له سهه ئه وهی کهوا دانه وهی قهرز له ئه ستۆی مردووه که ده که ویت نه گهرچی له که سیکی بیانیش بیته که له لای مایته وه، کهوا حه دیسی ئه بی قتاده به لگه یه له سهه ئه وهی کاتیک مردووێک دوو دیناری قهرزی له لا مابوو، کاتیک بۆیان دایه وه پیغه مبهه ﷺ له باره یه وه فهرمووی: ((الآن بردت علیه جلدته)) ^(٢٥٠). واته: ((ئیستاکه سزاو نازار له سهه پشته سارد کرایه وه)).

هه موش له سهه ئه وه یه که ده نگن کهوا زیندوو نه گهر مردووی له نه ستۆدابوو ئه وه مافیته که له مافه کان سهه رفرازی بکات و سوودی پیبگه یه نیت و له تاوان رزگاری بکات تا ئه و کاته ی له نه ستۆی زیندوو ده که ویت.

جا نه گهر له نه ستۆ ده سه به ره ی زیندوو کهوت به ده ق و به کۆده نگ له گه ل ئه وهش به خۆی ئه وه ی له سه ره ته ی نه نجامی بدات نه گهرچی پپی رازی نایته به لکو بۆی ده گهریته وه، جا لا بردن و په راندنی له نه ستۆی مردوو به رزگار بوونه له بهر ئه وه ی نا کریت له پیشته و باشته به جی به یندریت. وه نه گهر سوودی گه یانندن به رزگار بوون و لا بردن وه ههروه ها سوود ده گه یه نیت به خه لات و به خشین، جیاوازی له نیاوانیاندا نییه چونکه پاداشتی کارو کرده وه مافیکی پیشکه شکاروێکی به خشنده یه، جا نه گهر داینا بۆ مردوو ئه و بۆ ئه و دگوازیته وه. ههروه ک هیه مافیته که له سهه مردوو نیه له قهرز و قهرز دانه وه و شتی له و با به ته نه مهش مافیکی پاک و پوختی زیندوو، جا نه گهر گهردی نازاد کرد ئه و گهردن نازادی و رزگار بوونی هه که ی ده گاتی، له ده سه به ره و نه ستۆی ده که ویت، نینجا هه ردوکیان

^(٢٤٩) (النسانی: ١١٨ / ٥).

^(٢٥٠) (مسند احمد: ٣ / ٣٣٠).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِئَةِ

مافیتکه بۆ زیندوووه که، جا چ ده قییک یاخود پیئوه ریک یاخود یاسایه که له یاساکانی
شهرع پیویست ده کات به گه یشتنی یه کیکیان و قه ده غه کردنی گه یشتنی ئه ویت؟
ئهو ده قانهش دیار و ناشکران له سهر گه یشتنی خیرو پاداشتی کرده وه کان بۆ
مردوو نه گهر که سی زیندوو ئهو کارو کرده وانه ی له جیاتی بۆی کرد، ئه مهش ئهو
په ری پوخت و راستی پیئوه ره، چونکه خیرو پاداشت مافیتکه بۆ بکه ر.
پیغه مبه ر ﷺ ناگاداری کردۆته وه به گشتی خیر و پاداشتی رۆژوو گرتن
ئه مهش ته نها وازه ییان و مه به سه به دل پیی هه لده ستی که سیش تی ناروانییت
ته نیا خوی گه وره نه بییت، و به کارکردنی ئه ندامانی له ش نیه له سهر گه یشتن به
پاداشت و چاکه که و نه مهش کارکردن به زمان و گوینگرتن و به چار بینین به ریگی
یه که م.

به شیوه یه کی رپووتر رۆژوو گرتن نیهت و مه به ستیکی پوخت و پاراوه، وه خۆ
گرتن له شته دروستکراوه کان، ئه وکاته خودای گه وره خیر پاداشته کی ده گه یه نییت
به مردوو که جا چۆن به خویندنه وه یه که و نه مهش کارو کرده وه و نیه ته، به لکو
ناشیته هۆکاریک بۆ نیهت و مه به ست، جا گه یشتنی پاداشتی رۆژوو بۆ مردوو
ناگادار کردنه وه ی تیدایه له سهر گه یشتنی گشت کارو کرده وه کانی دیکه .

خواپه رستیش دوو به شه: سامانی و دارایی، وه جه سه ته یی. قسه ی شه قام و
گشتی ناگاداری کردۆته وه به گه یشتنی پاداشتی خیرو سه ده قه، ده لییت: له سهر
گه یشتنی گشت خوا په رسته داراییه کان، وه ناگاداری کردۆته وه به پیگه یشتنی
پاداشتی رۆژوو گرتن له سهر گه یشتنی پاداشتی گشت خوا په رسته جه سه ته یه کان،
وه هه والی داوه به گه یشتنی پاداشتی هه جکردنی ناروته و کۆکراوه له دارایی و
جه سه ته یی، جا هه رسی جۆره کان جیگیره به دهق و گرنگی پیدان. وه یارمه تی و
هاوکاریش به خودای به خشنده دلۆڤان.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهوانه‌ی بهره‌لستکاری ده‌کن له گه‌یشتن ده‌لین: خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). واته: ((به‌راستی ناده‌میزاد خاوه‌نی هیچ شتیک نیه ته‌نها نه‌وه نه‌بیّت که خو‌ی کردوویه‌تی))، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((خه‌لکینه دلتیابن که ته‌نها پاداشتی کاریک ده‌دریته‌وه که ده‌تانکرد))، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقره: ۲۸۶)، واته: ((هه‌رکاریکی چاک نه‌نجام بدات قازانجی ته‌نها بۆ خو‌یه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کی کردبیّت ته‌نها یه‌خی خو‌ی ده‌گریّت))، وه له پیغه‌مبه‌روه علیه‌السلام جیگیر بووه که‌وا فه‌رموویه‌تی: ((إذا مات العبد انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية عليه، أو ولد صالح يدعو له، أو علم ينتفع به من بعد موته)). واته: ((ته‌گه‌ر به‌نده‌یه‌ک مرد کارو کرده‌وه‌کانی ده‌پچریت ته‌نها له سی شتدا نه‌بیّت: خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌وه‌ستاو و به‌رده‌وام، یاخود کورپکی چاک و له‌بار نزاو پارانه‌وه‌ی بۆ بکات، یاخود زانستیک له دوا‌ی مردنیدا سوودی پی بگه‌یه‌نیت)).

هه‌روه‌ها له هه‌دیسیکی نه‌بی هه‌روه‌یره علیه‌السلام که باسکراوه پیغه‌مبه‌ره علیه‌السلام ده‌فرمویت: ((إن مما يلحق الميت من عمله و حسناته بعد موته علماً نشره)) ته‌م هه‌دیه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له‌راستیدا هو‌کاریک بووه بۆ سوود پیگه‌یانندی. هه‌روه‌ها هه‌دیسی ته‌نه‌س ده‌گیریتسه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ره علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: ((سبع يبري على العبد أجره، وهو في قبره بعد موته: من علم علماً، أو أكرى نهراً، أو حفر بئراً، أو غرس نخلاً، أو بنى مسجداً، أو ورث مصحفاً، أو ترك ولداً صالحاً يستغفر له بعد موته))^(۲۴۱)، واته: ((حه‌وت شت هه‌یه له‌سه‌ر به‌نده‌ خیر و پاداشته‌که‌ی به‌رده‌وامه، ته‌مه‌ش له دوا‌ی مردنیدا له‌ناو گو‌ره‌که‌یه‌تی: هه‌رکه‌سی یه‌کینکی فی‌ری زانستیک بکات، یاخود رووباریک به‌کری بدات، یاخود بیریکی ناو

(۲۴۱) جمع الزوائد: ۸/۱۶۷.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

هه لکه ونیت، یاخود دار خورمایه ک بچینیت، یاخود مزگه وتیک دروست بکات، یاخود پهرتو وکیکی به سوود به جی بهیلنیت، یاخود مندالینکی چاک و نیماندار به جی بهیلنیت له دواى مردنیدا دوعای بۆ بکات)). نه مهش به لگه یه که له سه ره وهی جگه له وانه خیرو پاداشتی لی ده ستنا که ویت.

ده لنین: به خشینیش ناردن و گواستنه وهیه، گواستنه وهش له یه کی که وه بۆ یه کیکی تر له راستیدا ده بیت به مافینکی پیویست، وه کارو کرده وهش خیرو پاداشت واجب ناکات، له بهر نه وهی نه مه ته نهها فەزل و چاکه و به خشینینکی خوایه، جا بهنده چون ده توانیت خیرو چاکه له که سی که وه بۆ که سینکی دیکه بگوازیت وه ته نهها له سه ره به خشینیک کهوا له سه ره خوا پیویست ناییت، به لکو نه گهر خوا ویستی له سه ره بیت ده داتای وه نه گهر ویستیشی له سه ره نه بیت نایداتای وه نه مهش هاوشی وهی هه ژاریک وایه له سه ره نه وهی تکارو ترا ده کات بۆ نه وهی خیرو چاکه یه کی پیبکه ویت.

ده لنین: ههروه ها په سه ندکردن و که سان ویستیش به هوکاره کانی خیرو پاداشت خراپ و بیزاروه، نه مهش که سانی خو نه ویست و چاکه کاریش به نزیکى و خزمایه تیه. جا چون چاکه کردن به هه مان خیر و پاداشته کهوا نه مهش نیاز و مه به سته؟ جا نه گهر چاکه کاریش ناپه سه ند و نه ویستراو کرد به هوکاریک نهوا نامانج و مه به ست له پیشت و باشتره.

ههروه ها نیمامی نه حمده دواکه وتن له پیزی پیشه وه به قیزه وهن داده نیت، وه په سه ند کردنیش به شینکی دیکه ده کات، له کاتیکدا له هیواو ناره زوی تیدایه له هوکاری خیرو چاکه دانه وه، له ریوایه تیک نیمام نه حمده ده لیت: کاتیک له پیاریک پرسیارکرا له پیزی پیشه وه دواده که ویت و باوکی له جیگا که ی داده نیت، ووتی: شتیکى واگرنگ و سه ره نیه بۆ من، نه مهش بۆ نه وهی چاکه یه که له گهل باوکیدا بکات بیجگه له مهش.

٩٥٢ ح لِّلَّيْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ده لَين: ههروهه ها نه گهر به خشينيش بۆ مردوو ناسان بوايه نهوا گواستنه وهى چاكه و به خشين بۆ زيندوو ناسانتر ده بوو.

ههروهه ها نه گهر خه لاتكردن و پيشكه شكردن گونجاو بوايه نهوا پيشكه شكردى چاكه واجب ده بوو له سه رزيندوو، ههروهه ك پيشكه شكردى خيرو چاكه ي خۆبه خشان ده كريت بۆته وهى كهوا خۆى بۆ بهخت ده كات.

ده لَين: نهرك و بارگرانى تاقي كردنه وهو گيرۆده بوون به له جياتى دانان و گۆزينه وه قايل ناكريت و وه رناگيريت، وه مه به ستيش نه وه يه گوزرايه لى و خواپاراستيه كه ي نهو ته نها بۆ خۆبه تى، نه گهرچى ده توانيت سوود بگه يه نيت به وهى لهو كارو كرده وه يه ي ده يكات پيشكه شى كه سينكى ديكه ي بكات و نه مه ش خواى گه وه ره بۆخۆى له هه موو كه س له پيشتره بۆ نه م كاره. له راستيدا خوداى گه وه ره حوكمى داوه به وهى كهوا كه س سوودمه ند نابيت ته نها به هه ول و كۆششى خۆى. نه مه ش فه رمايشت و ياساى خوايه و برپاردانيشه له سه ر دروستكراوه كه ي.

ههروهه ك نه مه ش به رنامه و رپبازه كه يه تى له فه رمان و ياساكه يدا، ههروهه ها نه خۆشيش كه س له جياتى نهو حه ب و ده رمانى ناخواته وهو برسى و تينوى نابيت، وه كه سى قه رزاريش هه چ كه سينك له جياتى نهو خواردن و خواردنه وهو پۆشاك له خۆى ناگريتته وه.

ده لَين: جا بۆته مه ش خواى گه وه ره رازى نابيت كه سينك له جياتى كه سينك نيسلامه تى بكات و وه يه كيك له جياتى يه كيكى ديكه نويزبكات، جا نه گهر سه رى خوا به رستيه كان نه كريت خيرو پاداشته كه ي به خشرى لق و رپچكه كانى چۆن ده بيت.

ده لَين: به لام دوعا و پارانه وه نهوا په رسيار و ناره زوويه كه بۆلاى خواى گه وه ره ده گه رپته وه كهوا چاكه و به خشيشكه ده يكات له سه ر مردوو وه عه فوى ده كات و

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

لیئده بووریت، ئەمەش بەخشش و پیشکەشکردنی خێر چاکە ی کار ی زیندووە بۆ مردووە کە.

دەلێن: ئەوانە ی بریتین لە گە یاندنی خواپەرستیه کان کەوا دەکریت لەجیات ی ئەو ئەنجام بدریت وە ک سەدەقە و حەج و خواپەرستیه کان دوو جۆرن: جۆریکیان لەجیات ی ئەو ئەنجام نادریت بەهەر شیوہیه ک وە ک نیسلام بوون و نوێژو خوێندنوہ ی قورئان و پۆژوو گرتن. ئەم جۆرەش خێرو چاکە کە ی تایبەتمەندە بە بکەرە کە ی سەرپێچی ناکریت و بۆشی ناگوازیتەوہ هەر وە ک ئەو لە ژياندا کەس لەجیات ی ئەو ی دیکە نەیدە کرد، جگە لە بکەرە کەش هیچ کەس لەجیات ی ئەو کارە کە ناکات.

وہ جۆریکیش لەجیات ی ئەو دەتوانریت ئەنجام بدریت وە ک دانەوہ ی قەرز و دەرکردنی خێرو چاکە و حەجکردن جا ئەمە خێرە کە ی دەگاتە مردوو “چونکە ئەو رازی دەبێت بە نوێنەرایەتی وە لەژياندا بەندە دەتوانیت لەجیات ی ئەو بیکات، جا پاش مردنیشی ئەوا دەبێتە رینگایەکی لەپێشتەر و باشتەر.

دەلێن: بەلام لە حەدیسێکدا ئەگەر یە کێک مردوو پۆژووی لەسەر بێت و سەرپەرشتیارە کە ی لەجیات ی ئەو بە پۆژوو بێت، ئەوا وەلامە کە ی لەجەند روویە کەوہ یە.

بە کە ٥٥: ئەوہ ی مالیک لە ((موطأ)) ه کە ی ووتوہ تی، دەلێن: کەس لەجیات ی کەس بە پۆژوو نابیت، دەلێن: ئەمەش فەرمانیکە هەموومان لەسەری کۆکین و جیاوازی و ناکۆکی تێدانیە.

٥٥٩٩: ئیبنو عەباس (رضی اللہ عنہ) حەدیسێکی رۆژوو گرتنی لەبارە ی مردوو رپوایەت کردوہ، کەوا نسائی لەو ی رپوایەت کردوہ، عەمد کوری عەبد الاعلی بۆمان ی گێڕایەوہ، ئەویش لە یزید کوری زریع، ئەویش لە حجاج الاموال، ئەویش لە أیوب کوری موسی، ئەویش لە عطاء کوری أبی رباح، ئەویش لە ئیبنو

۹۹ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

عەباس (ع) ووتی: کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس رۆژوو ناگرێت^(۲۴۲).

سبّی: حەدیسێک هەیە کەوا ناکۆک و جیاوازان لە ئیسناده کەیدا، خاوەنی ((الفهم في شرح مسلم))^(۲۴۳) ناوای ووتوو.

چوار ۵۵: کەوا نەیار و بەرھەڵسکارە بە دەقی قورئانی پیرۆز کە پێشتر باسمان کردوو لەم فەرموودەیەى خودای گەوژە کە دەفەرمووێت: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)

پنج ۵۵: نەیار و بەرھەڵسکارە بەوێ کە نسانی رێوایەتی کردوو، ئێبنو عەباس (ع) لە پێغەمبەر (ع) دەگێڕێتەوە کەوا فەرموویەتی: ((لا يصلي أحد عن أحد ولا يصوم أحد عن أحد، ولكن يطعم عنه مكان كل يوم مداً من حنطة))، واتە: ((کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس بە رۆژوو نابێت، بەلام لە جیاتی ئەو خواردنی دەدرێت لە جینگای هەر رۆژێک چنگێک گەنم دەدرێت)).

شەش ۵۵: نەیار و بەرھەڵسکارە بە حەدیسێکی محمد کوری عبدالرحمن کوری ئەبى لیلی، ئەویش لە نافع، ئەویش لە ئێبنو عمر (ع) لە پێغەمبەر (ع) دەگێڕێتەوە دەفەرمووێت: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واتە: ((هەرکەسێک مرد وە رۆژووی مانگی رەمەزانی لەسەر بێت لە جیاتی ئەو خواردن دەبەخشێت)).

هەههه ۵۵: کەوا نەیار و بەرھەڵسکارە بە پێوەر و یاسایەکی دیار و ناشکرا لەسەر نوێژ و نێسلام و تەوبە کردن، بەوێ کەوا هیچ کەسێک لە جیاتی ئەوێ دیکە نایکات، شافعی دەلێت لەوێ قسەى لێدەکرێت لەسەر گێڕانەوێ ئێبنو

^(۲۴۲) الموطأ: ۱/ ۳۰۳.

^(۲۴۳) کە ئەویش ((أحمد كوري عمر القرطبي)) هە لە سالی (۱۶۶)ک کۆچی دواى کردوو.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْمُجُوزِيَّة

عەباس: ئىبنو عەباس ناوى نەبردووە لەوێ دایکى سعد نەزرى کردبوو، جا لەوانەى نەزرى حەجکردن یاخود عەمرە یاخود خێر و سەدەقەى کردبێت، جا ئەمرى کردووە بە گێڕانەوێ کردنى لەجیاتى ئەو، بەلام هەرکەسى نەزرى کرد بە نوێژ یاخود رۆژوو گرتن پاشان مرد ئەو لەجیاتى ئەو کە فارەتى رۆژوو کەى دەدات، بەلام لەجیاتى ئەو بەرۆژوو نابێت، و لەجیاتى ئەویش نوێژ ناکات، و لەجیاتى ئەو کە فارەتى نوێژیش نادات.

پاشان ووتى: ئەگەر ووتیان: نایا لە پیغەمبەر ﷺ رىوايەت کراوە کەوا فەرمانى کردبێت کەسێک لەجیاتى یەکیکی دیکە بە رۆژوو بێت؟ دەلێت: بەلێ ئىبنو عەباس ﷺ لە پیغەمبەر ﷺ گێڕاوەتەو.

جا ئەگەر ووتیان: ئەو بۆچى حەدىسێک نا هێننەو؟ دەلێت: حەدىسى زەهرى، لە عبید اللہ گێڕدراوەتەو، ئەویش لە ئىبنو عەباس ﷺ، ئەویش لە پیغەمبەر ﷺ بە نەزەر، کە چى لەگەڵ زەهریدا هاتوو، وە عبید اللہ دانىشتنى دوور و درێژى هەبوو لەگەڵ ئىبنو عەباس، جا کاتێک جگە لەو یەکیکی دیکە دیت، لە پیاویکەو دەگێڕتەو، ئەویش لە ئىبنو عەباس مانای: هیچ حەدىسێک نە بەو بچیت کەوا لەبەر کرابێت و پارێزراو بێت، ئەگەر ووتیان: نایا ئەو پیاو دەناسیت کەوا ئەو حەدىسەى هێناوە هەلەى کردبێت لە گێڕانەوێ لە لایەن ئىبنو عەباس؟ دەلێن: بەلێ، هاوێلانی ئىبنو عەباس رىوايەتیان کردوو، لە ئىبنو عەباسەو کەوا لەبارەى ئىبنو زوبیر دەلێت: کەوا ئىبنو زوبیر لە ((متعه الحج)) گێڕاوەتیەو، ئەویش رىوايەت دەکات کە لە ئىبنو عەباس وەرگێراوە کەوا ((متعة النساء))، ئەمەش هەلەیه کى نا پەسەند و بێمانایە.

ئەمە وەلامیکە لەبارەى گرتنى رۆژوو، بەلام کردارى حەجکردن لەوانە پاداشتى مالى بەخشین پاداشتەکەى پێى بگات، بەلام کردارەکانى شىوازو جۆرەکان کە ئەمەش وەک کردارەکانى نوێژکردن لەوانەى بەکەوتە سەر بکەرەکەى.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

((أصحاب الوصول)) ده لیت: نهوی باستان کرد شتیکی وای تیانیه نه یارو به رهه لستکاری به لگه ی قورنسان و سوننه و ریککه وتنی پیشینه ی نومت و پیوستیه کانی یاسا کانی شهرع بیت، نیمه وه لآمی هموو نه وانه ده دینه وه کهوا باستان کردوه له ویژدان و دادپهروهی.

به لآم نهو فهرموده یه ی خودای گه وره: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به راستی ناده میزاد خاوه نی هیچ شتیک نیه تهنه نهو نه بیت که خوی کردوویه تی))، له راستیدا خهلکی جیاوازی له شتیه ی لیکدانه و دی مه به ست له نایه ته که دا هیه، کۆمه لیک ده لیتن: ئا لیرده مه به ست له ناده میزاده که: کافره، به لآم مرۆفی نیماندار نهوی که کردوویه تی خوی خاوه نیه تی کارو کرده و کانیشی بۆ نهو به به لگه یه کهوا باسمان کرد، ووتیان: وه ناما نجیش لهو تاییه تمه ندی و ده ستیشا نکرده یه یه، نه مهش دروسته نه گهر به لگه ی له سه ر هه بوو.

نهم وه لآمدانه ویهش زۆر لاوازه، نمونه ی نهو گشتیهش تهنه کافری پی پهرچ نادریته وه. به لکو نه مه بۆ موسلمان و کافره وه که نهو فهرموده یه ی خوی گه وره: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (النجم: ۳۸)، واته: ((لهو په راوو کتیبه پرۆزانده ها هاتوه: که هیچ گونا هباریک گونا هی تاوانباریکی تر هه لئا گریت)).

کارنامه کهش هه مووی له یه که مه که یه وه تا کۆتاییه که ی وه که کاریکی پوخت و پاراوه له توانایی و خواستی گشتیدا بۆیه خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ يُرَى﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾ (النجم: ۴۰-۴۱). واته: ((بیگومان هه ول و کۆششه که ی ده بینریته وه له قیامه تدا * پاشان پاداشت ده دریته وه به تیرو ته سه لی). نه مهش بیگومان به گشتی خیرو شهر ده گریته وه، بیگومان چاکه و خراپه وه نیماندار و کافریش ده گریته وه. ههروه که خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزله: ۷-۸)،

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

واته: ((جا نهوهی بهقهدهر سەنگی گەردیلەیهك خێر و چاكەى نه‌نجام داییت ده‌بینیت‌هوه * نه‌وه‌ش كه بهقهدهر سەنگی گەردیلەیهك شه‌رو خراپەى هەبیت، ده‌بیت‌هوه)).

هه‌روه‌ك خ‌وای گه‌وره له‌و هه‌دیسه ق‌ودیسیه‌دا ده‌فه‌رموویت: ((باعبادی، إنا هي أعمالكم أحصیها لكم ثم أوفیکم إی‌ها فمن وجد خیراً فلیحمد الله ومن وجد غیر ذلك فلا یلومنَّ إلا نفسه))^(٢٤٤)، واته: ((ته‌ی به‌نده‌کام، به‌ل‌کو ته‌مه‌ کارو کرده‌وه‌کانتانه بۆتان هه‌ژمارده‌که‌م پاشان له‌گه‌لیدا دادپه‌روه‌ر ده‌بم جا هه‌ر که‌سی‌ک له‌ کارو کرده‌وه‌کانی خ‌ی‌رو چاکه‌ی بی‌نی با هه‌مدو سوپاس‌گ‌وزاری خودا بکات وه هه‌ر که‌سی‌ک‌یش ش‌ت‌یک‌ی ج‌گه له‌مه‌ی بی‌نی با ته‌نها سه‌رزه‌نش‌تی خ‌و‌ی بکات)).

ته‌مه‌ش وه‌ك ته‌م فه‌رم‌وده‌یه كه خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ (الأنشاق: ٦)، واته: ((ته‌ی تینسان به‌پ‌استی تو خ‌ۆت زۆر ماندوو ده‌که‌یت، زۆر په‌نج و زه‌حه‌مت ده‌ک‌یش‌سیت، سه‌ره‌نجام‌یش ده‌بی ب‌گه‌ریت‌هوه به‌و لای په‌روه‌رد‌گارت (تا پاداش‌تی په‌نج و هه‌وله‌که‌ت وه‌ر‌ب‌گ‌ریت)). باهه‌ل‌نه‌خه‌له‌ت‌یت به‌ ق‌سه‌ی زۆر له‌ ل‌ت‌که‌ده‌ره‌وه‌کان له‌ و‌وش‌ه‌ی ((تینسان)) له‌ ق‌ورن‌انی پ‌ی‌رۆزدا: تینسان ل‌یره‌دا ته‌بو جه‌له، وه تینسان ل‌یره‌دا عه‌قه‌به‌ی ک‌ور‌ی ته‌بی م‌ع‌ی‌طه وه تینسان ل‌یره‌دا وه‌ل‌یدی ک‌ور‌ی موغ‌یره‌یه، جا ق‌ورن‌ان له‌مه‌دا د‌وای خ‌ست‌وه، به‌ل‌کو ئاده‌م‌یزاد‌یش نه‌و ئاده‌م‌یزاده‌یه به‌و ش‌ی‌وه‌یه‌ی كه هه‌یه به‌بی ده‌ست‌ن‌ی‌شان‌ک‌رد‌نی یه‌ک‌ت‌ک وه‌ك نه‌و فه‌رم‌وده‌یه‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ (العصر: ٢)، واته: ((به‌پ‌استی ئاده‌م‌یزاد له‌ زه‌ره‌رمه‌ندی و خه‌ساره‌مه‌ندیدایه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (العادیات: ٦)، واته: ((به به‌پ‌استی ئاده‌م‌یزاد له‌ ناستی په‌روه‌رد‌گاریدا زۆر ناس‌وپاس و حق نه‌ناسه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (المعارج: ١٩)، واته: ((به‌پ‌استی ئاده‌م‌یزاد به‌ ش‌یر‌زه‌یی و

(٢٤٤) سلم: (٢٥٧٧).

٩٥ ح لِلْإِنِّسَانِ قِيَمٌ الْجُوزِيَّة

تەنگەتاوی دروستکراون)). وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ * أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ﴿ (العلق: ٦- ٧)، واتە: ((بەپراستی خەلکی سەرکەشی دەکەن، یاخی دەبن، سەتەم دەکەن* لەبەرئەوێ هەر ئادەمیزاد هەستی کرد دەولەمەند و بێ نیازە (لە پروی ئابووری، یان تەندروستی یان زانستی..... هتد) یەو)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ (إبراهیم: ٣٤)، واتە: ((بەپراستی زۆریە ئینسانەکان زۆر سەتەمکار و خۆیانەناس و سەپلەن))، وه ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ٧٢)، واتە ((کەچی ئادەمیزاد هەلیگرت و گرتیە ئەستۆی خۆی، بەپراستی زۆر سەتەمکار و نەقام بوو)). جا ئەمەش کاروباری ئادەمیزادە لە جۆری خود و دڵ و دەروونی خۆی و دەرجوونی لەو سیفەتە بە چاکەو نیعمەتی خواکە، وه یارمەتیدەر و هاوکار بە خۆدای خۆی، هەر خۆدایە ئیمانی لای بەندە خۆی خۆشەویستکردووه، وه لەدلیدا رازاندوویەتیەو، وه کو دوورووی و یاخی بوونی لەلا قیزەوێن کردووه، وه هەر ئەوێشە ئیمانی لەدلیدا جیگیر و واجب کردووه. کەوا پیغەمبەر و نێردراو و پیاوچاکەکانی لەسەر دینی خۆی جیگیر کردووه، هەر ئەوێشە خراپە و داوێن پیسی لەوان لابردووه، لەبەردەم پیغەمبەر ﷺ لەسەر دەریایەك تاوان و گوناھ ئەم هۆنراوەی دەوتووه.

والله: لولا الله ما أهدتينا *** ولا تصدقنا ولا صلينا^(٢٥٥)

هەروەها خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (يونس: ١٠٠)، واتە: ((هیچ کەس بۆ نیه باوەرپەیتنیت (هەتا هەول نەدات و خۆی ماندوو نەکات و بیر نەکاتەو)) وستی خواشی لەسەر نەبیت)، وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (المدثر: ٥٦)، واتە: ((جا ئەو خەلکە یا دادوهری وەرناگرت و بیر لەم پاستیانە ناکاتەو مەگەر وستی خۆی لەسەر بیت)). وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(٢٥٥) سیری: موسلم (١٨٠٢) بکە.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

(التكوير: ٢٩)، واته: ((ويستی نیتو هس نایه ته دی مه گهر کاتیک خوای په روه رد گاری جیهانیان بیه ویت، (هه رکه س ویستی خیری هه بیت خوای گه وره سه رهستی لی زهوت ناکات، له گهل نه وه شدا هه نه وه پیش دیت که وویستی خوای له سه ره و توانای تینگه یشتنمان له نهی نی و شاروه کان زور سنورداره)). جا نه مه خوای هه موو جیهانه به گشتی خواجه تیه کی ته واره بو هه موو نه وانه ی له ناو جیهاندان له خاوه ندریه تی و فرمانه کان و توانایی و باره کاند.

کۆمه لیک ده لئین: نایه ته که هه والدان به یاسایه که له پیش نیت هدا، وه له راستیدا یاسا که مان ده یخستوه له سه ره نه وه ی هه ول و کوششه که ی بوخویتی نه وه ی بو ی تیکو شاوه، هه روه ها نه مهش له یه که میان لاواز تره یاخود له ره گزه کهیدا، نه گینا خوای گه وره هه والی به و داوه هه والیک بریاری له سه ره دابیت و بی رازی بیت نه که هه والیک بریاری له سه ره نه دابیت و به تال بیت، وه بو نه مهش خوای گه وره ده فهرمو ویت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ (النجم: ٣٦)، واته: ((نایا ناگادار نه کرابو به وه ی له په راوه کانی موسادا بوو)). جا نه گهر نه مه به تال و بی سوود بیت له و یاسایه دا هه والی پی نه داوه هه والیک بریاری له سه ره دابیت پی ی رازی بیت.

کۆمه لیک دی که ده لئین: نایه تی ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ اللام: به مانای: له سه ره دیت، واته: ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾. وه نه مهش له دوو ووتی یه که میان به تال تره. چونکه نه و بابیه تی قسه کردنه که ی وه رگپراوه بو دژی مانا که ی که لی تینگه یشتوه، وه شتی له و نمونه یهش ناکریت و ناگو نجیت. زمانیش بو ی ناگو نجیت، وه به لام پیرمانی: ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ (غافر: ٥٢)، واته: ((نه فرین هه ره بو نه وانه)). نه مهش له سه ره پله و پایه ی خویتی واته شانس و چاره نووسی نه وانه.

کۆمه لیک دی که ش ده لئین: نایه ته که له بهر گیراوه یه و فهرمایشته ی خوای گه وره: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الطور: ٢١)،

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

واته: ((جا نهوانه ی باوه‌ریان هیتاوه و نهوه‌کانیشیان به نیمان و باوه‌رهوه شویتیان کهوتوون، نهوانه له به‌هه‌شتدا پتیک شاد ده‌کهینه‌وه)). نه‌مه‌ش له نیبنو عه‌باس وهرگیراوه، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش لاوازه، حوکمیش نادریت به‌سه‌ر نایه‌ته‌که ته‌نها به ووته‌ی نیبنو عه‌باس ﷺ نه‌ک جگه له‌ویش به‌وه‌ی وهرگیراوه، کۆ کردنه‌وه و به‌کخستنه‌وه له‌نیوان دوو نایه‌ته‌که نه نه‌شیاوه و نه‌قه‌ده‌غه کراویشه، چونکه له‌دوا رۆژ نه‌وه‌کان شویتن باوکه‌کانیان ده‌که‌ون هه‌روه‌ک له دونیادا شویتیان کهوتبوون، نه‌م شویتن کهوتنه‌ش له به‌خشنده‌یی باوکه‌کانه خیر و چاکه‌کانیانه که‌وا به‌کۆششی خویان به‌ده‌ستیان هیتاوه، به‌لام بوونی نه‌وه‌کان به‌گه‌یشتنی به‌وان به‌پله‌یه‌ک به‌بی کۆشش کردن وه‌ک نه‌وان، جا نه‌مه‌ش له‌وان نیه، به‌لکو نه‌مه‌ بو‌نه‌و باوکه‌کانیه که خوای گه‌وره بریاری له‌سه‌ر داوه که‌وا نه‌وه‌کانیان له به‌هه‌شتدا پتیان ده‌گهن، خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ وه فهرمووده‌ی: ﴿وَأَنْ لِّیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۸ - ۳۹)، هه‌ردوو نایه‌ته‌که دادپه‌روه‌ری و عه‌داله‌تی خودای گه‌وره و حیکمه‌ت و ته‌واوی پی‌رۆزی یه‌کانی ده‌رده‌خات، وه نه‌قل و داهیتان شایه‌دن به‌هه‌ردوو نایه‌ته‌که.

یه‌که‌میان: پتویسته که‌وا که‌س به‌تاوانی که‌س سزانادریت، دووه‌میان: که‌وا هیچ که‌سیک به‌کارو کرده‌وه کۆششی خۆی نه‌بی‌ت‌ر‌زگاری ناییت، جا یه‌که‌میان: به‌نده دلنیا ده‌بی‌ت به‌و تاوان و گوناوه‌ی که‌که‌سیکی دیکه جگه له‌و ده‌یکات هه‌روه‌ک پاشا و سه‌رکرده‌کانی دنیا ده‌یکات،

دووه‌میان: له ته‌ماعکاری ده‌پچرت له‌کاتی ر‌زگار بوونیدا به‌کارو کرده‌وه‌کانی باوک و پیشینه‌و گه‌وره‌کانی هه‌روه‌ک هاوه‌لانی ته‌ماعکاره درۆزنه‌کان کردوویانه.

هاوشیوه‌که‌ش نه‌م فهرمووده‌یه که خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَمَا كُنَّا

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولاً ﴿١٥﴾ (الإسراء: ١٥)، واته: ((نهوهی ههولئ دابیت رپیازی راست و دروست بگریت، نهوه بهپاستی به قازانجی خۆی تهواو دهبیت و ههه خۆی بههره له هیدایه ته که ی وهرده گریت، نهوهش گومرا بووهو رپیازی سهه لیشیواوی گرتوته بهر، نهوه بیگومان ههه خۆی زهرهه دهکات و گومراییه که ی له سههه ده که ویت، کهس گونا ه ی که سی هه لئاگریت، کهس بهرپر سیار نیه له هه لئ ه ی کهسانی تر، ئیمهش سزای که سمان نه داوه تا پیغه مبه ریکی بۆ ده نیرین)). ئه مهش وهک ئه م نایه ته یه که له پشتر با سمان کردووه: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (النجم: ٣٨)، واته: ((که ه یچ گونا ه باریک گونا ه ی تاوانباریکی دیکه هه لئاگریت)) جا حوکم و یاسای پهروه ردگار بۆ دوژمنه کانی به چوار حوکم و یاسایه ئه مهش مه به سستی دادوهه ی و حیکمه ته.

٩٥ گه: رپیازی راست و دروستی بهنده کان به ئیمان و بیروباوهه کارو کردهوه ی چاک بۆ خۆیه تی نهک که سیک ی دیکه.

٩٥ گه: گومراییه کهش به له ده ست دهه چوون و نا کوکیه ی ده که ویت ته سهه خۆی، نهک له سهه یه کینکی دیکه جگه له خۆی.

٩٥ گه: ه یچ که سیک گونا ه ی که سیک ی دیکه هه لئاگریت.

٩٥ گه: ه یچ که سیک سزا نادریت ته نها پاش دامه زان دنی بروبیا نووه که ی له سهه ی به پیغه مبه ره که ی.

جا تیروانین بهوه ی کهوا له ناو شهو چوار یاسایانه دا هیه له حیکمه ت و دادوهه ی و چاکه و به خشنده یی پهروه ردگار، وه لام دانه وه شه بۆ خاوه نی له خۆ بایبیوون و ته ماعکاره درۆزنه کان، له سهه خاوه ن نه زانین به پهروه ردگار و به ناوه جوانه کانی و سیفاته کانی.

کۆمه لئیکی دیکه ده لئین: لئیرده دا مه به ست له ئاده میزاد: زیندووه نهک مردووه، ئه مهش هه مروی له خراب به کاره ی نانی ووشه ی گشتیه.

كۆمەلنىكى دىكە دەلئىن: ئەمەش ۋەلامى ئەبى ۋەفا كوپى عقلىه، ووتى: ۋەلامى باش لەلای من دەبىت بلئىت: ئادەمىزاد بە ھەول و كۆشى خۆى و باشى و جوانى تىكەلبوونى ھاورى ى چاك پەيدادەكات، مندالى دەبىت و ھاسەر پىك دەھىنئىت، و خىر و چاكە دەكات، و دلى ئەچىت بۆ ناوخەلكى خۆش دەوتىن، جا ئەوانىش بەزەبىيان پىدا دىتەۋە، و رىنمايى دەكەن بۆ خواپەرستى، ئەمەش نىشانەبە بۆ ھەول و كۆششەكەى، ھەروەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووتى: ((إِنْ أَطِيبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ، وَإِنْ وَلَدَهُ مِنْ كَسْبِهِ))^(۲۵۶). واتە: ((خۆشترىن شتىك كە پىاو خواردىتتى ئەۋەبە كە بە رەببى خۆى پەيدای كرىتتى، مندالىش چاكترىن بەرھەمى خۆبەتتى)).

لەھەدىستىكى دىكەدا نىشانە دەكاتە سەرى: ((إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ مِنْ بَعْدِهِ، وَصَدَقَةٌ جَارِيَةٌ عَلَيْهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ))^(۲۵۷)، واتە: ((ئادەمىزاد كە مرد كۆتايى بە كردهۋەكانى دەھىترىت تەنھا لەسەن شت نەبىت: زانستىك سودى لى ۋەربگىرىت، ۋە خىرو چاكەبەكى نەبراۋە، يان مندالىنىكى چاك دوعاى بۆ بكات)).

ۋەتەبەكى شافعى ھەبە دەلئىت: ئەگەر كورەكەى بۆ ئەۋ خۆى بەخشكرد و ملکہچى كرد بۆ ھەجكردن ئەۋا دەبىتە ھۆكارىك بۆ پىۋىست بوونى ھەجكردن لەسەرى ھەتا ئەگەر لە مال و سامانەكەيدا زىادى كرد ئەۋە بە پىچەۋانەى خۆبەخشەرىكى بىيانە.

ئەمەش ۋەلامىكى مامناۋەندى پىۋىستى بە تەۋابوونە، جا بەندە بە ئىمان و گوۋرايەلئى بۆ خواۋ پىغەمبەرەكەى تىدەكۆشىت لە سوود گەياندن بە كارو كردهۋەكانى ئىمانداران لەگەل كار و كردهۋەكانى خۆى، ھەروەك لە ئىاندا بەكارو

^(۲۵۶) سنن الترمذى: (۳۵۸) ۋە سنن أبى داود (۳۵۲۸) ۋە مسند أحمد: ۳۱ / ۶.

^(۲۵۷) مسلم (۱۶۳۱) ۋە سنن أبى داود (۲۸۶۳).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

کرده وه کانی سوودیان پنده گیه نیت له گهل کارو کرده وه کانی نهوان، چونکه نیمانداران هندیکیان به کرده وهی هندیکی دیکه سوود به یه کتر ده گیه نیت کهوا به شداری تیدا ده کهن وهک نویژی به کزمهل چونکه هه ریه کیک لهوانه بیست و ههوت پله له نویژه کهی زیاد ده کات نه مهش بۆ به شداری کردنی کهسانی دیکه له نویژ کردن له گهلیدا، جا کرده وهی به کیک دیکه هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشته کهی، ههروهک کرده وهی نهویش هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشتی نهویر، به لکو هندیک ده لئین: نویژ به گویرهی ژمارهی نویژ کهران پاداشت و چاکه کهی زیاتر ده بیت، ههروهک به شداری کردنیان له جیهاد و حج و فرمان کردن به چاکه و دوور خستنه وه له خراپه وه هاریکاری کردن له سهر چاکه و تهقواو کار و کرده وهی چاک.

پیغمبر ﷺ ده فرمویت: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً))، واته: ((به ندهی نیماندار بۆ نیماندار وهک بینا وایه هندیک هندیکیان تووند و تۆل ده کات)). وه په نجه کانی کرد به ناو یه کدا^(٢٥٨).

زانراویشه کهوا نه مه له کاروباری ناین دا له پیشتره، وهک له کارو باری دونیادا، جا چوونی موسلمان له گهل تهواوی موسلمان له په یمانی نیسلامدا له گه وهترین هۆکاره بۆ سوود گه یاندنی هه ریه کیک له موسلمانان بۆ هاوه له کهی له ژیانیداو له دواوی مردنیشدا، وه بانگه وازی موسلمانان له چوارد هوریاندا کۆ ده بیتنه وه.

خودای په روهردگار هه والی داوه له بهاره ی هه لگرانی عهرش و نهوانه ی له چوارد هوریاندا: کهوا نهوان داوا ی لیخو شبوون له نیمانداران ده کهن و بۆیان ده پارێنه وه^(٢٥٩).

^(٢٥٨) موسلم: (٢٥٨٥).

^(٢٥٩) سمیری: سووردهتی غافر، نایمهت کانی (٧-٩) بکه.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ههوالی داوه لهبارهی دوعاو پارانهوهی پیغه مبه ره کانی وه داوای لیخۆشبوونیان ده کهن بۆ نیمانداران وهک نوح^(٢٦٠) وه ئیبراهیم^(٢٦١) وه محمد ﷺ^(٢٦٢). جا بهنده به نیمان و بیروباوه ره کهی ده بیته هۆی گهیشتنی نهو دوعاو پارانهوهیه بۆی، ههروهک خۆی کوششی کرد بیته، نه مهش پروون ده بیته وه کهوا خودای تاک و ته نیا نیمانداری کردۆته هۆکارێک بۆ سوود گه یاندنی هاوه له کهی به دوعا و پارانهوهی براکانی له نیمانداران وه ههول و تیکۆشانیان، جا نه گهر بووه هۆی نهوهی ههول و تیکۆشانه کهی گه یان دیه نهو پارانهوهیه، وه ووتهی پیغه مبه ﷺ به لگهیه له سه ره نهوهی به عه مروی کورپی عاصی فه رموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالْتَّوْحِيدِ نَفَعَهُ ذَلِكَ))، واته: ((نه گهر به اتایه باوکت بریاری به یئنایه به باوه رکردن به تاک و ته نهایی خوا نهوا نهو سوود دی پیده گه یشت)).

(لهبارهی سزانه دانی بهنده به کردهوهی یه کیکی دیکه)

ههروهک خوای گه و ره ده فه رمو یته: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقرة: ٢٨٦)، واته: ((هه ره کارێکی چاک نه بجام بدات قازانجی ته نهیا بۆ خۆیه تی و هه ره خراپه یه کی کرد بیته ته نهیا یه خه ی خۆی ده گریته و له سه ره خۆیه تی)). ده فه رمو یته: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ٥٤)، واته: ((ته نهیا پاداشتی کارێک ده در پسته وه که ده تان کرد). که واته نه م ئایه ته ناشکرای کردوه له مانا و مه به سه که کهوا هیچ که سی که به تاوان و گونا ه ی که سی کی دیکه سزا نادر یته. جا خودای پاک و بی نه گه رد ده فه رمو یته: ﴿فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا

^(٢٦٠) سه مری: سوو ره تی نوح، نایه تی (٢٨) بکه.

^(٢٦١) سه مری: سوو ره تی إبراهیم، نایه تی (٤١) بکه.

^(٢٦٢) سه مری: سوو ره تی الفرقان، نایه تی (٦٢) بکه.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((ئینجا ئەم جارە دەدریت: ئەمەڕۆ هیچ کەس ستمی لی ناکریت بەهیچ شیوەیەك، خەلكینه دنیابن کە: تەنها پاداشتی کارێك دەدریتەوه کە دەتانکرد)). جا ئەمە بە درۆ دەخاتەوه کە دەلیت ستمی لی دەکریت و لە خراپەکانی زیاد دەکریت، یاخود لە چاکەکانی کەم دەکریتەوه، یاخود بەهۆی کەسیکی دیکە سزا دەدریت، دووری نەخستۆتەوه کەوا بە کردەوهی چاک یەکیکی دیکە سوودی پیڤدەگات، نەك لەسەر پرووی پاداشت، دەکریت سوود گەیاننەکە بۆ ئەو رێنمایی کردن بیت بۆ ئەو نەك پاداشت لەسەر کردەوهکە، بەلکو ئەو خێر و سەدەقەیه کە خودای گەوره بەهۆی ئەو چاکە ی لەگەڵدا کردووه، بەلکو ئەمەش دیاری و خەلاتیکە لەسەر دەستی هەندیک لە بەندهکانی بەخشیوویەتی نەك لەسەر پرووی پاداشت دانەوه.

(لەبارە ی دەرخستن و ساخبوونەوه ی کەسانی کەوتوو)

بەلام بەلگە ی ئێوه لەسەر حەدیسی پیڤغەمبەر ﷺ: ((إذا مات العبد انقطع عمله))، واته: ((ئادەمیزاد کە مرد کۆتایی بە کردەوهکانی دیت)) ئەمە بەلگەیهکی پوچ و بێ مانایە، چونکە پیڤغەمبەر ﷺ نەیفەرمووه: کۆتایی بە سوودەکانی دیت بەلکو هەوالتی داوه لەبارە ی کۆتایی پیڤهاتنی کردەوهکانی، بەلام کردەوهیهکی دیکە جگە لەمە ئەوا بۆ بکەرەکەیهتی، لەبەر ئەوه خەلاتەکە ی پیڤشکەش بەو کردووه تەنها پاداشتی کردووه ی بکەرەکە ی پێ دەکات نەك پاداشتی کاروکردهوهکە، جا پەرچان و کۆتایی هێنان شتیکە، سوود پیڤگەیشتنیش شتیکە دیکەیه، هەر وه ها حەدیسیکی دیکە هیه کە فەرموویەتی: ((إن ما يلحق المیت من حسناته وعمله))، واته: ((لە پاستیدا ئەوه ی مردوو پیڤدەگات لە خێر و چاکەو کاروکردهوهکانیهتی)).

(لهبارهی گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکراو)

بهلام لهبارهی ووته کانتان: بهخشین گواستنهوهیه، گواستنهوهش لهوانهیه بییت به مافیکی پیویست، جا نه مهش گواستنهوهی دروستکراوه لهسه دروستکراو. بهلام گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکهر نه مه کاروباریکی دیکهیه پیوره کهی دروست نابیت لهسه گواستنهوهی بنده کان هندیکیان له هندیك، نایا نه مهش له بهتالترین پیوره و خرابترینیان نیه، نهوهی کهوا تهواوی نوممت بهتالی ده کاتهوه لهسه سوود پیگه یاندنی بهدانهوهی قهرزه کهی و نهو مافانهی لهسهریه تی، وه لیخو شبوون لهوهی لهسهریه تی وه گپړانه وهی خیر و سه دهقه و چه جکردن له جیاتی نهو، نهو دهقهی که ریگایه ک نیه بو وه لامدانه وهو گپړانه وهی له جیاتیدا، وه ک پړو،و، نهو پیوره خراپانه به ره لهستکاری دهقه کانی شرع و یاسا کانی ناکات.

لهبارهی ووته کانیان:

خه ټک خواپی به هوکاری پاداشت بق و قین و بیزاراوه

لهبارهی ووته کانتان: کهسان ویست به هوکاری پاداشت نهویستراوه، نه مه مهسه لهی چاکه کردنی خه ټک خواپی یه به خزمایه تی جا چوڼ چاکه کاری هه مان پاداشته کهوا نهوه مه بهسته کهیه؟

وهلامی یه کهم: چاکه کردن به هوی خزمایه تی به لگهیه لهسه نارده زووی له چاکه کردنه که، وه دواکه وتن له کرداره که، جا نه گهر گونجا چاکه کهش بکریت نهوا سهرده کیشیت بو واز لیته تان و ته مبه لی و دواکه وتن. به پیچه وانهی به خشین

۱۹۰ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پاداشته که، بژی به که پندآوری ده کات له سهر نه وه پاداشته ی سوودی پی بگه یه نیت یا خود سوود به برا موسلمانان که ی بگه یه نیت. جا نیوانه کانیاں جیاوازیه کی ناشکرا هه یه.

وه لامیکی دیکه: کهوا خوی پاک و بیگهرد پیشنیار و پیشپرکی ی خوش دهویت بۆ خزمه تکرده که ی و رکابه رایه تی تییدا، نه مهش خه بهر ده دات له به ندایه تی کردن، فریشته کانیش حه ز به ململانی و رکابه ری ده کهن له گوپرایه لی و خزمه تکرده تی، جا چاکه کردنی که سان و ویست لی ردها جیاوازه بۆ مه بهستی به ندایه تی کردن، خوی گه وه و میهره بان فرمان به به نده ی خوی ده کات به و خۆمایه تی به یان به ناچاری یا خود به خۆشه ویستی، بژی خوی گه وه ده فره موویت: ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ (الحدید: ۲۱)، واته: ((پیشپرکی بکه ن بۆ به ده ست هینانی لی خوشبوون له لایه ن په روه رد گارتانه وه و به ده ست هینانی نه و به ده شته ی که پانیه که ی وه ک پانتایی ناسان و زهویه. هه روه ها ده فره موویت: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ (البقرة: ۱۴۸)، واته: ((جا پیشپرکی بکه ن له چاکه کاند).))

بیگومان سه حابه کان هه ندیک پیشپرکی ی هه ندیکانی ده کرد به هوی خزمایه تی، عومه ر ده لیت: سویتند به خوا نه بو به کر هیچ کاتیک به پیش من نه ده که وت بۆ خیر و چاکه ئیلا منی به پیش خوی ده خست. تاوه کو ووتی: سویتند به خوا هه رگیز له خیر و چاکه کردندا پیشت ناکه وم^(۲۶۳).

هه روه ها خوی گه وه ده فره موویت: ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ (المطففين: ۲۶)، واته: ((جا با له پیناوی نه وه دا پیشپرکی که ره ان پیشپرکی بکه ن)).

(^{۲۶۳}) سنن أبی داود (۱۶۷۸)، الترمذی (۳۶۷۴).

له باره ی ووته کانیان:

نه گهر به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا

به لام له باره ی ووته کانتان: نه گهر چاکه به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا وه لامه که ی له دوو پرووه وهیه:

یه که میان: هندی له زاناکان بۆی پۆیشتون وهك له هاوه له کانی نه حمده و کهسانی دیکه، قازی ده لیت: قسه ی نه حمده تاییه تمه ند نیه به مردوو، چونکه نهو ده لیت: که چاکه یه که ده کات نهوا نیوه که ی بۆ دایک و باوکی ده بیئت، وه جیاوازیشی نه کردووه، که چی أبو وفاء کور ی عقیل به ره ره چی ده داته وه و ده لیت: نهوه ماوه و دووری تیدایه، به نه مهش ده ستکاری کردنه به شهرع، له راستیدا خوای گهوره رینگایه کی بۆ نیمه داناوه بۆ گیاندنی سوود بۆ مردوو وهك لیخو شنبون و نوێژ له سهر مردوو.

(نه گهر چاکه به خشین بکرایه)

نهوا نیوه ی وه چاره گینکی پاداشته که ی ده به خشرا)

به لام له باره ی ووته کانیان: نه گهر نهوه بکرایه نهوا به خشین چاکه و پاداشت نیوه ی وه چاره گینکی بۆ مردوو ده بوو، جا وه لامه کهش له دوو پرووه وهیه:

به که میان: قه دهغه بوونی هاوه لیه تی و خزما یه تی، نیوه هیچ به لگه یه کتان له سهری باس نه کردووه ته نها داوا نه بیئت.

دوه مه بان: په یه وهست بوون به مه وه ووتش تیندا نیمام نه حمده له ریوایه تی عمد کور ی یحیی الکحالی مه به سه که ی ده رخستوه، وه ناراسته ی کردووه نهوا پاداشته مولکی خو یه تی، نه گهر بیه ویت هه مووی بۆی ده به خشی وه نه گهر بیه ویت

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هندیکی دهبه خشیت، پروونی ده کاتمهوه نه گهر پادشته که ببه خشیت به سهر چوار
مردودا بۆ نمونه نهوا ههر یه کیك دانه چاره کیکی دهست ده که ویت، جا نه گهر
تهنها چاره کیکی به خشی نهوا نهوهی ده مینیتتهوه بۆ خزی ده بیت.

(له باره ی ووتنه کانیا ن:)

نه گهر پاداشت بۆ مردوو بچووایه نهوا هیشتا کردهوهی بۆ خوی ده کرد

به لام له باره ی ووتنه کانتان: نه گهر نهوه بگو نجابووابه نهوا زیاتر کاروو کردهوهی
بۆ خوی ده کرد، جا ووتتان: کهوا ده بیت نارزه زوی بیت له کرداری به خشینه که ی بۆ
مردوو، نه گهر نا نیگاتی.

وه لامه که: نهو مه سه له یه دیاریکراو نیه له نه حمده، مهرجیش نیه له قسه ی
پیشینه کان له هاره له کان، به لکو پاشینه کان باسیان کردوه، وه ک قازی و
شوینکه وتوانی.

(عبدالله) ی کوری حمدان ده لیت: ههر که سینک خوی به خش کرد له کرداری
باش له خیر و چاکه و نویت و پۆزوو حه ج و عومره و خویندنه وهی قورئان و نازاد
کردن، جگه له مهش له خوابه رستی جهسته یی نهوا ده بیت بۆ له جیاتی کهسانی
دیکه، وه عیابدهتی مال و سامان، نهوا هه موو پاداشته که ی یان نیوه ی
ده گهریته وه بۆ مردوو یه کی موسلمان هه تاکو پیغه مبه ریش ﷺ، دوعای بۆ بکه و
یاخود داوای لیخۆشبوونی بۆ بکه یاخود ههر چی له سه ریته ی له مافی شهرعی بۆی
بده ره وه، یاخود پیوریسته له جیاتی نهو سوودی پی بگه یه نیت، وه خیر و
پاداشته که ی بۆ بگه یه نه.

نهينى مهسه له كه كهوا ده بڼه مېرچى به ده سته پاداشته كه يه كه مجار ده بڼه بڼه كه سى ده به خشيت روو بدات و ده كړت بڼه بكه ره كه بكه وڼت، پاشان له بكه ره كهوه بگوازيته وه بڼه يه كيكي تر، مېرچيش نه وه يه پيش كرده كه ياخود نه وه ماوه يه كه هېشتا كاره كه يه نه كرده وه مېه سى وا بڼه پڼي بگات، ده لڼت: نه گهر نيوت و مېه سى نه بڼه نه وه پاداشته كه بڼه بكه ره كه دڼت، جا پازى ناييت پاداشته كه يه بگوازيته وه بڼه يه كيكي ديكه جگه له خڅى، چونكه پاداشته كه له سر كاره كه پټك ده خړت وه كاريگريش له سر كاريگري پټك ده خړت، بڼه نه مېش نه گهر به نده يه كي له خڅى نازاد كړد كهوا گوپړايه لڼي نه وه بېسو، جا نه گهر گوپړايه لڼي كه يه گواسته وه بڼه يه كيكي ديكه پاش نازاد كړد نه كه يه نه وه به ناكوكي ناگوازيته وه نه گهر نازادى كړد له يه كيكي ديكه، جا گوپړايه لڼي كه يه بڼه نازاد كړيكي ديكه ده بڼه جگه له خڅى. هېروها وه كه نه وه قهرزك له جياتى خڅى بداته وه، پاشان له دواى دانه وه قهرزه كه ويستى بېگه پڼيتته وه بڼه يه كيكي ديكه نه وه ناييت. هېروها نه گهر حج ياخود پوژوو ياخود نوپژ بكات بڅخڅى. پاشان ويستى بېگه پڼيتته وه بڼه يه كيكي ديكه نه وه ناييتته مولكى نه وه، كهوا نه وانه ي پرسىاريان له پيغه مېرچي عليه السلام كړد له باره ي نه مېه پرسىاريان لڼي نه كړد له باره ي به خشينى كړد وه ي چاكه له دواى خڅى، بهلكو پرسىاريان لڼي كړد له وه ي چ كاريك بكه ين بڼه مردوو، هېروها سهد ووتى: ((نايا خير و چاكه له جياتى دايكم بكمه سودى پڼده گات؟)). نه يوت: كهوا پاداشتي نه وه خير و چاكه ي ده يكمه ده به خشم به دايكم.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پیغمبر ﷺ کراوه. وه ناشزانریت له یه کیتک له سه حابه کان نهو کارهی کرد بیت. فهرموویه تی: پهروه ردگار پاداشتی نهو کارانهی که پیشتر کردووه، بۆ فلان کهس نیشانده، یاخود پاداشتی نهو کارهی بۆ خۆم کردوومه. جا نه مه نهیتهی مهرجه کانه، ههر کهسی مهرجی دانه نا بۆ نه مه ده لیت: پاداشته که بۆ بکه ره کهیه.

(له بارهی به خشین پاداشتی واجبه کان کهوا واجبه له سه ر زیندوو)

له بارهی ووته کانتان: نه گهر به خشین هه بویه نهوا به خشین پاداشتی شته واجبه کان ده کرا کهوا واجب و نه رکه له سه ر زیندوو. وه لامه که: نهو زۆره ملی و سه پانده له سه ر بنچینه یه که له مهر جدا له گه یاندنی نیه ت و مه بهستی کرداره که له بارهی مردووه شتیکی مه حاله. واجبیش وایه دروست نیه له جیاتی که سیکی دیکه بیکات، جا نه وهش واجبه له سه ر بکه ره که که پیوسته له سه ری کهوا نیاز و مه بهستی بیت به کردارنکی باش بۆ خودای گه وره.

به لام نه وهی نیه تی کاره کهی نه بیت بۆ که سیکی تر، نایا ده کریت پاداشتی فهرزیک له فهرزه کانی بۆ مردوو بگه ریته وه؟ نه مه دوو پروی تیایه: نه بو عبدالله ی کوری حه مدان ده لیت: پاداشتی فهرزیک له نوێژ یاخود پۆژوو یان شتیکی دیکه جگه له وانه ده شیت بۆی بیت وه بکه ره کهی له جیگای نهو ده یکات.

(له باره ی ووته کانیان :

راسپاردنه کان تاقیکردنه وهن له جیاتی بوون وهرناگیریت)

به لām له باره ی ووته کانتان، کهوا راسپارده کان شه زمون و تاقیکردنه وهن ناکریت له جیاتی یه کیکی دیکه نه نجام بدریت، مه به ست لیتی دیاریکردنی پیسیپردراوه بکهره که بۆ نهوانی تر.

وه لām که له باره ی: نه مه یان قه دهغه نابیت کهواته یاسادانه ره که بۆ موسلمان نه وه یه کهوا سوود بگه یه نیت به براکه ی به شتیک له کاره که ی، به لکو نه مه له تهواوکه ری چاکه و په جمه تی خوایه بۆ بهنده کانی. وه له تهواوی نهو یاسایه یه کهوا یاسای بۆیان داناوه و ده مه زراوه له سهر دادپهروه ری چاکه و یه کتر ناسین.

خودای گه وه فریشته کانی خۆی دروستکردوه و عهرشیان هه لگرتوه دوعاو پارانه وه بۆ بهنده نیمانداره کانی ده کهن، داوای لیخوشبوون بۆیان ده کهن، بۆیان داواده کهن که بیانپاریزیت له خراپه، وه فه رمانی به پیغه مبه ره کانی داوه کهوا داوای لیخوشبوون له نیماندارانی پیاو و ئافره ت بکهن، له پوژی قیامه تیشدا پله و پایه یه کی به ز و ستایشکراویان ده دات بۆ نه وه ی شه فاعه ت بکهن له تاوان و گونا هه کانیان له شوینکه و تهوانی و له نه هلی سوننه ت^(٢٦٤). ههروه ها خوای گه وه ره فه رمانی پی کردوه کهوا درود له سهر هاوه له کانی بنیرین له ژیاناندا وه له دوا ی مردنیشاندا، بۆیه پیغه مبه ر^(ﷺ) له سهر گو ره کانیان ده وه ستا جا دوعای بۆ ده کردن.

پیغه مبه ر^(ﷺ) مۆله تی داوه له هه جکردن و پوژوو گرتن له جیاتی مردوو نه گه ر تاقیکردنه وه له هه قیدا پیویستی کرد، وه سو جده ی سه هوو له لای نه و که سانه له دوا ی پیش نوێ نوێ ده کهن وازی لی ده هیتریت بۆ ته ندروستی نوێژی

(٢٦٤) سعیری: ترمذی (٣١٣٧) بکه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پیش نویت وه لهسههرو و خویندنهوهی فاتیه دههیلدریت بۆ پیش نویتزه که نهو بیگریته نهستوی خوی.

ههمویان خوی گهوره وهك یهك خیزان دروستی کردوون، جا خوشهویسترین کهس بۆ نهوان نهو کهسهیه زیاتر سوود به خیزانه کهیان بگهیه نیت^(٢٦٤). و نه گهر خوی گهوره نهو کهسهی خوش بۆی که سوود به خیزانه کهی بگهیه نیت به قومیک ناو وه جامیک شیرو پارچهیهک نان، جا چۆن ده بیت نهوهی سوودیان پی بگهیه نیت له حالهتی لاوازی و ههژاریان، وه له کاتی بیکاریان، وه له کاتی پیویستیان بۆ شتیک شت و مهک و پیداویدیان بۆ دابین بکهن که نه یانبوه؟ جا خوشهویسترین کهس له لای خوا نهو کهسهیه سوود به خزم و نزیکه کانی بگهیه نیت لهو حالهته دا.

بۆ نه مهش ووتیهک هاتوه له لای پیتشینهکان کهوا ههرکه سیك پۆژانه ههفتا جار بلیت: خودایه له من و له دایک و باوکم و له ههمنو موسلمانان و نیمانداران له پیاوان و ئافرهتانی خوش ببه نهوا به ژماره ی موسلمانان و نیمانداران پاداشتی وهرده گریت، نه مهش به دوور نازانریت چونکه نه گهر داوی لیخوشبوونی بۆ براکانی کرد نهوا خیز و پاداشت و چاکه بۆ نهوان ههیه. بیگومان خودا چاکه و پاداشتی چاکه کاران وون ناکات.

(٢٦٤) جمع الزائد: ٨ / ١٩١، وه سمیری: فیض القدير: ٣ / ٥٠٥ بکه.

(له باره‌ی ووته‌کانیان :

**نه‌گهر چاکه‌ی که‌سیکی دیکه سوودی بۆیان هه‌بوايه ئه‌وا ته‌وبه‌و
لێخۆشبوونه‌که‌ی بۆ ئه‌وان سوودی ده‌بوو)**

له‌باره‌ی ووته‌کانیان: که‌وا نه‌گهر کاری که‌سێک سوودی بۆیان هه‌بوايه ئه‌و ته‌وبه‌و نیس‌لام بوونی له‌جیاتى ئه‌و سوودی بۆی ده‌بوو.
جا ئه‌و گومانه‌ له‌سه‌ر دوو وێنه‌ دێتته‌وه:
وێنه‌یه‌ک پێریست ده‌کات پێداویستیه‌کانی له‌نیوان دوو فه‌رماندا لێی داوا بکات. پاشان نه‌بوونی پێداویستیه‌که‌ی دیاری ده‌کرێت نه‌بوونی پێداویستیه‌کانی ده‌درێت.

وێنه‌که‌ش ئاوايه نه‌گهر کرده‌وه‌ی که‌سیکی تر سوودی بۆ ئه‌و هه‌بی‌ت ئه‌وا نیس‌لامی بوونی و ته‌وبه‌ کردنه‌که‌ی له‌جیاتى ئه‌و سوودی ده‌بوو، به‌لام ئه‌مه‌ سوودی بۆ نابێت و کرده‌وه‌ی که‌سیکی دیکه‌ش سوودی پێ ناگه‌یه‌نی‌ت.
وێنه‌ی دووهم: که‌وا ده‌لێت: به‌ نیس‌لام بوون و ملکه‌چی که‌سیکی دیکه‌ و ته‌وبه‌کردنی له‌جیاتى ئه‌و سوودی پێ ناگه‌یه‌نی‌ت، جا به‌نویژ کردن و پۆژوو گرتن و قورئان خوێندنه‌که‌شی له‌جیاتى ئه‌و سوودی پێ ناگه‌یه‌نی‌ت.
به‌لام یه‌که‌میان: چونکه‌ پێوه‌ری به‌ریه‌ک که‌وتنه‌ کاتی‌ک ده‌قه‌کان تێیدا ده‌رده‌که‌وێت وه‌ گه‌ل و ئوممه‌ت له‌سه‌ری کۆ ده‌بنه‌وه‌.

به‌لام دووهمیان: چونکه‌ ئه‌وه‌ کۆمه‌لێکه‌ ئه‌وه‌ی خوا جیای ده‌کاته‌وه‌ له‌نیوانیدا دیاریده‌کات، جا خودای گه‌وره‌ نیوان نیس‌لام بوونی پیاوی‌ک له‌ که‌سیکی دیکه‌ وه‌ له‌ نیوان خێرو چاکه‌ و هه‌جکردن و به‌نده‌ نازاد کردنه‌که‌ی جیا ده‌کاته‌وه‌، پێوه‌ری یه‌کسان بوون له‌نیوانیاندا له‌ ره‌گه‌زی پێوانه‌کردنی ئه‌وانه‌ی پێوانه‌ی رێپاز و سوود خۆری ده‌که‌ن له‌سه‌ر فرۆشتن.

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بەلام سى يەميان: خوداي گەرە و مېهرەبان ئىسلامى كردۆتە ھۆكاريك بۆ
 سود گەياندن بە موسلمانان ھەندىك بۆ ھەندىكيان لە ژيان و لەدوانى مردنیش،
 جا ئەگەر بەھۆى کردەھەى موسلمانەکان سوودی پى ئەگەيەنرا ئەوا ئەو سوودەى
 دەست ناکەوتت ھەرەك پىغەمبەر ﷺ بە عەمرۆى فەرموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ
 أَقْرَ بِالتَّوْحِيدِ فَصَحْتَ أَوْ تَصَدَّقْتَ عَنْهُ نَفَعَهُ ذَلِكَ))^(۲۶۶)، واتە: (بىگومان باوكت
 ئەگەر بريارى بە تاك و تەنھايى خوا بەدایە ئەوا ئەگەر بە پۆژوو بوايت ياخود خىر و
 چاكەت لەجياتى كردبايە ئەوا سوودی بۆ نەويش دەبوو).

تەمەش ھەرەك خواى گەرە ئىسلامى گىپراو بەھۆكاريك بۆ سود گەياندن
 بە بەندە كاتىك کردەھەيەكى خىر دەكات، جا ئەگەر ئەو ھۆكارە نەبوایە ئەوا لە
 کردەھەى خىرەكەى سوودی پىنەدەگەيشت. و لى پازى نەدەبوو. ھەرەك دلتسۆزى
 و بەدواداچرونيش ھۆكاريكە بۆ قەبوول بوونى کردەھەكان، ئەگەر لەدەستى چو
 ئەوا کردەھەكانى لى قەبوول ناکریت، وە ھەرەك دەست نوێژ و ھەموو مەرجهكانى
 نوێژکردنى كردۆتە ھۆكاريك بۆ تەندروستىەكەى، جا ئەگەر لە دەستى چو ئەوا
 تەندروستىەكەى لەدەست دەچیت.

(لەبارەى ووتەکانیان: عیبادەت و خواپەرستى دوو جۆرە)

بەلام لەبارەى ووتەکانیان: خواپەرستى دوو جۆرە: جۆریکیان دەچیتە بوارى
 لەجياتى کردنى کردەھەكە جا بەخشینی پاداشتەكەى دەگاتە مردوو، وە جۆریكى
 دیکەیان لەجياتى ئەو ناییت و پاداشتەكەى ناگاتى.

(^{۲۶۶}) مستند أحمد: ۲ / ۱۸۲.

۹۶ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

نهمه ههمان مهزهه و داوايه، جا چۆن ناره زايي و بيسانوي ليده گرن؟ وه نايا نهم جياوازيهت له كوي هيناوه؟ وه له چ پهرتووكي، يان له چ سورنه تيک؟ يان له چ شتيكي گرنگ و پي بابهخ، بهلگه بيت لهسر تاوه كو چاره نووس و كۆتاييه كه ي بۆ نهو پتيويست بکات.

له راستيدا پيغه مبهري عليه السلام برياري داوه رۆزوو بگيريته وه له جياتي مردوو له گهله نه وهش رۆزوو ناچيته ناو نوينهري كردن، وه برياري داوه بۆ نۆمه ته كه ي كهوا هه نديك له جياتي هه نديكيان فهرزي كيفايه به جي بگهيه نيته، جا نه گهريه كيک له جياتي نهواني تر كاره كه ي كرد نهوا تاوان و گونا له سهريان لاده جيت، وه برياري داوه بۆ سهريه رشتياري مندا له كهوا نهقلي پيداناشكيته له جياتي نهو ئيحرام و كاره كاني شيوازي هه جكردن بکات، وه حوكميش بۆ نهو پاداشت و چاكيه به كردني جيگر و نوينه ره كه ي له جياتي نهو.

نهبو هه نيفه - ره هه تي خوي ليبيته - ده ليت: نهو كه سه ي هاوريته تي ده كات ئيحرام له جياتي نهو كه سه ده كات كه له هۆش خۆي چوو ده له گه ليه تي، جا ئيحرام به ستنى هاوه له كه ي به پي ي پلهو پايه ي ئيحرامه كه ي ده بيت، ياسا دانره كه ش ئيسلام بووني دايك و باوك به پلهو پايه ي ئيسلام بووني مندا له كانيان داده نيته، نهوه ي پاداشتي هه ج و سه ده قه و گهردن نازادي گهياند هه ره نهويشه كهوا پاداشتي رۆزوو و نويز و خويندنه وه ي قورئان و مانه وه ي له مزگهوت ده گهيه نيته، له راستيدا خهوني ئيمانداران زۆر قسه ي لهسر كراوه، هه واله كان زۆر دووباره بوونه وه ته وه لهسر مردوه كان كهوا نهوانه ي بۆيان ده به خشن له خويندنه وه ي قورئان و نويز كردن و سه ده قه و هه ج و شتي ديكه به گهياندي پاداشته كه بۆيان، پيغه مبهري عليه السلام ده فهرموويته: ((أرى رؤياكم قد تواطأت على أنها في العشر الأواخر)) ^(٢٦٧)، واته:

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بینگومان خهوتنه کانتان بهراست و دروست ده زانم له سهر نهوهی کهوا (شهوی قه در له مانگی ره مه زاندا له ده رژی کۆتاییه کاندایه).

پیغه مبهه عليه السلام خهونی نیماندارانی به راست و دروست داناوه، نهوهش ههروه که گێرانهوهی فهرمووده کانیان بهراست و دروست داناوه لهوهی بینوویانه وه نهوانه له گێرانهوهی قسه کانیان درۆ ناکهن و ههروهها خهونه کانیاندا نه گهر بینیان.

(له باره ی بهر په رچدانه وهی حه دیسیکی پیغه مبهه عليه السلام)

به لām بهر په رچدانه وه گهراندنه وهی حه دیسیکی پیغه مبهه عليه السلام که نهو فهرموویهتی: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((هه ره که سی مرد وه رژی له سهر بیته با سهره رشتیاره کهی له جیاتی نهو به رژی بیته)). بهو پروانه ی کهوا با سهرکردن، جا نیمه سهرده کهوین بۆ فهرمووده ی پیغه مبهه عليه السلام وه بۆ راستی و دروستیه کهش رێک کهوتنه کهی ناشکرا ده کهین له م پروانه دا.

به لām بیکار و درۆزنه کان بۆ نیمه به سه که به ره هه لستکاریه کهی پیشوو مایه پووچه بۆ فهرمووده یه کی سه حیح و بوخت کهوا کار له هیزی و پتهوی ناکات، هیچ رێگایه کیش نیه بۆ چاوپێکهوتن و پروو به پروو بوونه وه ته نهها به گوێرایه لی و ملکه چی و خۆ به دهسته وه دان و رازی بوون نه بیته. له لای نیمه له وه باشته نیه، به لکو باشته و زۆریش باشته له خۆ به دهسته وه دان بژی و قسه کردن لهو باره یه وه نه گهرچی جیاوازی له نیوان رژی هه لات و رژی ناوا دا کرد بیته.

به لām له باره ی ووشه کانتان: به ووته ی مالیک له ((موطأ)) ده کهیدا بهر په رچی ده دهینه وه: کهس له جیاتی کهس به رژی نابیته.

۹۱ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

به لّام له باره‌ی ووشه‌کە‌ی: نه‌وه فه‌رمانیکی به کۆمه‌له‌وه‌ی یه‌کده‌نگیه‌ی لای نیتیه و ناکۆکی تێدانیه، جا مالیک- په‌حه‌تی خوای لیبت- نهم ووتیه‌ی بۆ هه‌موو ئومعت نه‌کردوه له‌ پۆژه‌لاتی زه‌وی تا پۆژناواییه‌کە‌ی، به‌لکو ته‌نها بۆ خه‌لکی مه‌دینه قسه‌ی کردوه‌وه که تێدا رایگه‌یانده‌وه، و جیاوازی نیوانیانی رانه‌گه‌یانده‌وه. به‌لکو هه‌موو خه‌لکی مه‌دینه یه‌کده‌نگبون له‌سه‌ری، وه له‌کاتی هه‌ر ناکۆکیه‌ک پیرسته‌ بگه‌ریته‌وه لای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته: ((خۆ نه‌گه‌ر له شتێکدا بوو به‌ کێشه‌تان ده‌باره‌ی حوکی خوای، نه‌وه نه‌وه کێشه‌یه‌ بگێرنه‌وه بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌کە‌ی ﷺ (که‌ قورئان و سوننه‌ت ده‌گه‌یه‌نیت)، نه‌گه‌ر نیتوه باوه‌رتان به‌ خواو به‌ پۆژی دوا‌یی هه‌یه، (په‌فتار کردنتان) به‌و شیوه‌یه‌ چاکترین و جوانترین سه‌رچاودیه‌ بۆ چاره‌سه‌ری کێشه‌کانتان)).

نه‌گه‌ر مالیک و خه‌لکی مه‌دینه ووتیان: که‌س له‌جیاتی که‌س به‌ پۆژوو نابیت، نه‌وا حاکم کۆری عتیه‌ وه سلمه‌ کۆری کهیل ریا‌یه‌تیا‌ن کردوه، له‌ سعید کۆری جبیر، نه‌ویش له‌ ئیبنو عباس: فه‌توای داوه له‌ گێڕانه‌وه‌ی مانگی په‌مه‌زان له‌جیاتی مردوه‌که‌ نان بدات وه له‌ نه‌زر کردنی‌شدا له‌جیاتی به‌ پۆژوو ده‌بیت. نه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ی ئیمام نه‌حه‌د و زۆر له‌ خاوه‌نی هه‌دیه‌که‌ وه نه‌مه‌ش ووتیه‌ی نه‌بی عوبیده، وه نه‌بو ئور ده‌لێت: له‌کاتی نه‌زردا له‌جیاتی به‌ پۆژوو ده‌بیت وه شتی تریش، حسن کۆری صالح له‌باره‌ی نه‌زر کردن ده‌لێت: سه‌ره‌رشتیا‌ره‌کە‌ی به‌ پۆژوو ده‌بیت.

(له باره ی ووته کانیان:

کهوا ئیبنو عه باس نهو ریوایه تی هه دیسی رۆژوو ده کات له جیاتی مردوو)

به لام له باره ی ووته کانتان: کهوا ئیبنو عه باس خۆی هه دیسی رۆژوو گرتن له جیاتی مردوو ده گێریتسهوه، ده ئیت: کهس له جیاتی کهس به رۆژوو نابیت، مه به ستیش له مه ده کریت سه حابه یه ک به پێچهوانه فه توای داییت له وه ی ریوایه تی کردوو نه مه ش فیل و هه لئه تانندن نیه له ریوایه ته کهیدا، چونکه ریوایه ت کردنه که ی پارێزراو دوور له هه له یه، به لام فه تواکردنه که ی پارێزراو دوور له هه له نیه. ده شییت هه دیسه که ی له بیر چوویت، یاخود بۆچوون و لێکدان هه که ی، یاخود باوه رم بۆی هه یه به مه زنده ی خۆی به ره له ستکارێکی شیاو و په سه نده یاخود بۆ چه ند شتیکی دیکه له و هۆکارانه، له سه ر نه وه ی کهوا فه توای ئیبنو عه باس نه یار و به ره له ستکاریه بۆ هه دیسه که، چونکه نهو فه توای داوه له په مه زاندا کهس له جیاتی کهس به رۆژوو نابیت، وه له باره ی نه زریش فه توای داوه کهوا له جیاتی مردوو به رۆژوو بیت، نه مه ش پێچهوانه نیه بۆ ریوایه ته که ی، به لکو هه دیسه که ی له بهر کردوو له سه ر نه زر کردن.

پاشان هه دیسه که: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه)). نه مه له ریوایه تی عایشه دا رضی الله عنه جیگیره و بریاری له سه ر دراوه، جا نه گه ر ئیبنو عه باس پێچهوانه ی بوویت جابوو، جا ناکۆکی و پێچهوانه ی ئیبنو عه باس ناو زپاندن و هه لئه تانندن نیه له ریوایه تی دایکی ئیمانداران. به لکو گێرانه وه ی ووته ی ئیبنو عه باس رضی الله عنه به ریوایه تی عایشه رضی الله عنه له پێشتر بووه له گێرانه وه ی ریوایه تی عایشه رضی الله عنه به ووته ی نهو.

(له باره ی ووته کانیان : کهوا هه دیسیکی جیاوازه له نیسناده که ی دا)

له باره ی ووته کانتان: کهوا هه دیسیکه ناکۆکی و جیاوازی ههیه له نیسناده کهیدا جا قسهیه کی سه رکیش و سه ره پۆ ووته که ی قه بوول ناکرین، هه دیسی سه حسح جیگیره پێک که وتون له سه ر دروستیه که ی وه موسلم و بوخاری له سه حیه که یاندا رپایه تیان کردوه، و جیاوازیان نیه له نیسناده که ی.

ئین عبد البر ده لیت: له پیغه مبه ر ﷺ ده گیریتسه وه کهوا فهرموویه تی: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((هه رکه سی مرد و پۆژووی له سه ر بیته با سه ره رشتیاره که ی له جیاتی نه و به پۆژوو بیته)). ئیمامی نه حمه د چاکی کردۆته وه و پێداچۆته وه، شافعی له سه ر دروستیه که ی ووته که ی به دل بووه، جا ووتی: له پیغه مبه ر ﷺ رپایه ت کراوه له باره ی پۆژوو گرتن له جیاتی مردوو، نه گه ر بریاری له سه ر دابوو له جیاتی بیگرنه وه هه روه ک له جیاتی نه و حه ج ده کریت، بێگومان بریاری له سه ر داوه، نه مه مه زه به ی شافعی یه.

به یه قی ده لیت: پاش گیرانه وه ی نه و ناخافته له شافعی: ئینجا گه راندنه وه و ته واکردنی نه رکه کان له جیاتی مردوو شیان و جیگیر بوو به رپایه تی سه عیدی کوپی جوبه یه ر و مواهید و عگاره و عه کپمه ش له ئینبو عه باس گیرایه وه، له زۆریه ی رپایه ته کاندانه و نافرته ی په سیاری کرد پێ ده چیت هه مان چیرۆکی دایکی سه عد نه بیته. وه له رپایه تی هه ندیکیاندا هاتوه: له جیاتی دایکت به پۆژوو به.

له باره ی ووته کانتان: کهوا نه یارو ناکۆکه به ده قی قورشان خوای گه وه ره فهرموویه تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به رپاستی ناده میزاد خاوه نی هیچ شتی که نیه ته نها نه وه نه بیته که خۆی کردوویه تی)) خراپی ته ته کیته و په یه وه ی کردن له ناخاوتن دا، وه هه له یه کی گه وه ره له مانادا، وه

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

خودای گهوره پیغهمبهره کھی ﷺ پاراستووه کهوا ناکۆکی سوننه ته کهی بیت بۆ دهقه کانی قورئان، به لکو پشتگیری بکهو یارمه تیده به بۆی، له مهو پیش به تهواری قسه مان له سر نهو نایه ته کردووه، له کاتی کدا که له نیوان نهو و نیوان سوننه تی پیغهمبهره ﷺ به ره له ستکاری و ناکۆکیه ک نیه، به لکو له به ره له ستکاری و ناکۆکی دا وا گومان ده بریت له خراپی تیگه یشتنه، نه مهش شیواز و بۆ چوونی که و خۆره وشتیکی زه مکرار و نهویستراوه.

له باره ی ووته کانتان: کهوا دژو به ره له ستکاره به وهی نسانی ریوایه تی کردووه، له پیغهمبهره ﷺ ده گێر دیتیه وه کهوا فرموویه تی: ((لا یصلی أحد عن أحد، ولا یصوم أحد عن أحد ولكن یطعم عنه کل یوم مدحنطه)) جا هه لیه کی چه په ل و ناشیرینه، له بهر نه وهی نسانی ناوا ریوایه تی کردووه: محمد کورپی عبد الاعلی بۆمانی گێرا په وه، یزید کورپی زریع بۆی گێرینه وه، نهویش له حجاج الاحول بۆی گێرا وه ته وه، نهویش ده لئی ایوب کورپی موسی بۆمانی گێرا په وه، نهویش له عطاء کورپی ته بی رباح، نهویش له نیبنو عه باس ﷺ ده لیت: که سی له جیاتی کهس نوێژ ناکات وه که سیش له جیاتی کهس به رۆژوو نابیت، به لām له جیاتی نهو نان ده دریت له جینگای ههر رۆژیک به قه ده ر ژه میک خواردن.

ناوا ووته ی نیبنو عه باس ریوایه ت کراوه، نه ک ووته ی پیغهمبهره ﷺ، جا چۆن ووته ی پیغهمبهری خوا ﷺ به ووته ی نیبنو عه باس به ره له ستکار و دژکار ده کریت، وه پیغهمبهری خوا ﷺ ههر گیز نهو قسه یه ی نه کردووه، وه چۆن ده لیت: له هه ردووس سه حیه که دا له لای نهو سه لمیئراوه کهوا فرموویه تی: ((من مات وعليه صیام صام عنه ولیه؟)) چۆن ده لیت: وه له حه دیسیکی بریده دا ده لیت کهوا موسلیم له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردووه: کهوا نافر ته ییک به پیغهمبهری

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

ووت ﷺ دایکم مردووو و پژووی مانگیکی لهسهره، فهرمووی: ((صومی عن أمك)) (۳۶۸).

لهبارهی ووته کانتان: دژو نه یاره به هه دیسیکی ئیبنو عومەر ﷺ: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه)) جا لهو سه مت و شیوازه دا کهوا هه دیسیکی ناره وایه لهسهر پیغه مبهری خوا ﷺ.

به یهه قی ده لیت: هه دیسی محمد کوری عبدالرحمن کوری نه بی لیلی له نافع ده گیریتیه، نهویش له ئیبنو عومەر ﷺ، نهویش له پیغه مبهر ﷺ ده گیریتیه وه کهوا فهرموویه تی: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واته: ((ههر کسێ مرد و پژووی ره مه زانی لهسهر بیت له جیاتی نهو نان ده دریت)) راست نه، وه محمد کوری عبدالرحمن زۆر بهد گومان و خهیا لویه، وه له پاستیدا هه وه لانی نافع ریوایه تیان کردوو، له نافع، نهویش له ئیبنو عومەر ﷺ له ووته کهیدا. به لām له بارهی ووته کانتان: که به ره هه لستکاره به پیره ریکی دیار و ناشکرا لهسهر نوێژ و ئیسلام تهوبه کردندا، نهوا کس له جیاتی کس نایکات.

(له بارهی قسهی شافعی:

له به هه له دابردنی گیرانه وهی هه دیسی ئیبنو عه باس دا)

به لām ووته و ناخاوتنی شافعی - په هه تی خوا ی لیت - له هه له پیردنی گیرانه وهی هه دیسی ئیبنو عه باس ﷺ: کهوا دایکی سه عد نه زری کردبوو به پژوو بیت، سه رکه وتووترین خه لک کهوا له جیاتی نهو وه لāmی ده داته وه نهویش به یهه قیه، وه ئیمه به گوشتاری خۆی قسه که یان باسکرد، له په رتووکی ((المعرفة)) پاش

(۳۶) مسلم: (۱۱۴۹).

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

نەوێ خۆی قسە دەکات و دەئێت: ((لەراستیدا پێدانی بەجێهێنان و گێڕانەوێ نەڕکەکان لەسەر مردوو جێگیر بوو بە ڕیوایەتی سەعیدی کۆری جوبەیر و موحامەد و عطاء و عەکرەمە، لە ئێبنو عەباس گێڕدراوەتەو، وە لە ڕیوایەتێکدا زۆرتێنیان: کەوا ئافەرەتێک پرسیاری لە عایشە کرد، پێ دەچێت ئەمە چیرۆکی دایکی سەعد نەبێت، لە ڕیوایەتی هەندیکیاندا: ((لەجیاتى دایکت بەرۆژوو ببە)) ووتی: شاھەدی بۆ دەدرێت لە دروستی ڕیوایەتی عبداللەھى کۆری عطاء المدنی دەئێت: عبد الله کۆری بریرە السلمي بۆی گێڕامەوێ نەوێش لەباوکی، ووتی: من لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دانیشتبوم ئافەرەتێک هاتە لای و ووتی: ئەم پێغەمبەری خوا، من خێرێکی نەبراوێم بە دایکەم بەخشى، جا دایکەم مرد، وە خێرێکی نەبراوێم کە ماوەتەو، فەرمووی: ((قد وجب أجرك ورجعت إليك في الميراث))، واتە: ((تۆ خێر و پاداشتەکەت بەجێگەیاندا نیتسا لە خێر کەوتووێ وە لەمیراتدا خێرە کە بۆتۆ گەراوەتەو)). ئافەرەتێک ووتی: دایکەم مردووێ ڕۆژووی مانگیکی لەسەر، فەرمووی: ((صومي عن أمك))، واتە: ((لەجیاتى دایکت بەرۆژوو ببە)). ئافەرەتێک ووتی: دایکەم مردووێ و حەجی نەکردوو؟ فەرمووی: ((فحجني عن أمك)) ^(٢٦٩)، واتە: ((لەجاتی دایکت حەج بکە)). موسلم لە سەحیحە کەیدا ڕیوایەتی کردووێ.

وتم: نەبۆبەکر کۆری ئەبى شیبە ڕیوایەتی کردووێ دەئێت، أبو معاوية بۆمانى گێڕاوەتەو، لە الاعمش، نەوێش لە مسلم البطين، نەوێش لە سعیدی کۆری جوبیر، نەوێش لە ئێبنو عەباس ووتی: پیاویك هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ، وتی: ئەم پێغەمبەری خوا دایکەم مرد وە ڕۆژووی مانگیکی لەسەرە ئایا دەکرێت لەجیاتى بگرمەو؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((لو كان عليها دين أمنت قاضيها عنها؟))، واتە: ((نەگەر قەرزیکی لەسەر بوایە لەجیاتى ئەو نەتەدەگەراندهو؟))،

(٢٦٩) مسلم: (١١٤٩).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْمَجُوزِيَّةِ

پیاوه که ووتی: به لئی. فەرمووی: ((فدین الله أحق أن يقضى))، واتە: ((جا قەرزێ خوا شایستەترە کەوا بگێڕدرێتەوه)).

وہ ئەبو خشیمة ریوایەتی کردووە و دەلێت: معاویە کۆری عومرو بۆی گێڕاینەوه، کەوا زائەدە لە الاعمش وەرگرتووە، جا باسی کردووە.

نیسانی ریوایەتی کردووە، لە قتیبە کۆری سعید دەلێت: عبثر بۆمانی گێڕایەوه، ئەویش لە الاعمش وەرگرتووە، جا باسی کردووە.

جا ئەمە هەدیسی دایکی سعد نیە بە خستنه پال و بەزۆری، لەبەر ئەوەی چیرۆکی دایکی سعد مالیک ریوایەتی کردووە، لە الزهري، ئەویش لە عبدالله کۆری عبدالله کۆری عتبە، ئەویش لە نیینو عەباس ((کەوا سەعدی کۆری عباده راویژی بە پیغەمبەر ﷺ کرد، ووتی: دایکم مردوووە نەزریشی لەسەرە؟ جا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((اقضه عنها))، واتە: ((لەجیاتێ ئەو نەزرە کە ی بۆ بدەوه))، ئاوا لە هەردوو سەحیحە کە دەریانەهێناوه^(٢٧٠).

ئاوا لە هەدیسه کەدا پارێزراوه کەوا نەزریکە و ناوی نەهاتووە، جا دەکرێت ئەو لە هەدیسی الاعمش هاتیبت، ئەویش لە سعیدی کۆری جبیر لەسەر ئەوەی کەوا پیغەمبەر ﷺ وازی هێنايبت لە باسکردنی زیاتر بۆ سعد لەبارەى نەزرە کە ئایا نوێژکردن بوو، یاخود خیر و چاکە یاخود پۆژوو گرتن بوو، لەگەڵ ئەوەش ئەوەی نەزریکات بیتگومان ئەو نەزرە کات، ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوەی جیاوازی نیە لە نێوان گەڕاندنەوهی نەزری پۆژوو گرتن و نوێژکردن، وە ئەگەرنا پیغەمبەر ﷺ پیتی دەفەرموو: ئایا نەزرە کە چی یە؟ جا ئەگەر نەزر دابەش بکەین بۆ دوو بەش: نەزریک قەبوول دەکرێت لەجیاتێ مردوو بگێڕدرێتەوه وە نەزریکیش قەبوول ناکرێت.

(ووتەو بۆچوونەکانی زانایان لەبارەى پۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو).

ئیمە باسى ووتەو بۆچوونی زانایان دەکەین لەبارەى رۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو نەوێکۆ بە هەڵەدابجێت کەوا لە مەسەلەیه کدا هەمرو تێیدا ناکۆکن.

عبدالله ى كورې عباس دەلێت: لە نەزرکردن دا رۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەو، وە نان دەدریت لەجیاتى گەراندنەوێ پۆژووی پەمەزان، ئەمەش مەزەهەبى ئىمام ئەحمەدە.

ئەبو شۆر دەلێت: لە نەزرکردن و فەرزدا پۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەو، ئەگەر هاتوو نەزر بێت یاخود فەرز.

نەوزاعى دەلێت: سەرپەرشتیاری لە جینگای پۆژوو خێرو چاکەیه ک دەکات، جا ئەگەر دەستى نەکەوت ئەوا لە جیاتى بەرپۆژوو دەبێت، ئەمەش ووتەى (سفیان الثوري)، لە یەکیێک لە دوو رپوايه تەکانى گێراویه تیهو.

حسن دەلێت: ئەگەر هاتوو پۆژووی مانگیکی لەسەر بوو، ئەوا دەگونجیت سى پیاو لە پۆژێکدا لەجیاتى ئەو بەرپۆژوو بن.

وە ئەبو عبید القاسم کورې سەلام دەلێت: لە نەزر و کردندا لەجیاتى ئەو بەرپۆژوو دەبێت وە لە فەرزیشدا لەجیاتى ئەو نان دەدریت.

(لەبارەى ووتەکانیان :

تەنها لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی دەگات بۆ مردوو)

لەبارەى ووتەکاتان: کەوا لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی پێى دەگات بەبێ کردەوێکانى شێوازی حەجکردن جا ئەمە تەنها داوايه کە بەبێ بەلگە و سەلماندن،

ج ۹ للإبن قیّم الجوزیّة

سوننه تیش ره تی ده کاته وه، له بهر نه وهی پیغه مبه ر علیه السلام فهرموویه تی: ((حج عن أبیک)) ^(۲۷۱)، واته: ((له جیاتی باوکت حج بکه))، وه به ثافره ته که ی فهرموو: ((حجی عن أمک)) ^(۲۷۲)، واته: ((له جیاتی دایکت حج بکه)). جا هه والی داوه که حه جکردن خوی له جیاتی مردووه. وه نه یفه رمووه: کهوا بژیوی و خه رجکردن نهو له جیاتی ده کریت.

ههروه ها بهو که سه ی فهرموو که ده یویست له جیاتی شبرمه حج بکات: ((حج عن نفسك ثم حج عن شبرمه)) ^(۲۷۳)، واته: ((تو له جیاتی خوت حج بکه، پاشان له جیاتی شبرمه حج بکه)).

کاتی که له بهاره ی منداله که ی که له گه لیدا بوو ثافره تیک پرسپاری له پیغه مبه ر علیه السلام کرد ووتی: نایا نه مه حه جی بو هه یه؟ پیغه مبه ر علیه السلام فهرمووی: ((نعم)) ^(۲۷۴). نه یفه رموو: به لکو ته نها پاداشتی بژیوی و حه جی بژی هه یه، به لکو رایگه یاند کهوا حه جی بو هه یه، له گه ل نه وهش کهوا نهو هیچ کاریکی نه کردووه، به لکو سه ره رشتیاره که ی له جیاتی نهو کاره کانی شیوازی حه جکردن به جی ده هینیت.

پاشان کهوا بریکاره که ی له جیاتی مردوو له پاره ی خوی هیچ سه رف ناکات جگه له خه رجی نشینگه که ی، جا چ شتیک خه رجی پاداشت ده کاته خه رجی نشینگه که ی بو پروییانوو هینانه وه له جیاتی نهو، له کاتی که دا نهو له سه ر حه جکردن خه رجی نه کردووه، به لکو نه مه خه رج و بژیوی نشینگه یاخود سه فهره که یه، نهو ووته یهش سوننه و پیوه ر ره تی ده کاته وه. وه خوی گه ورهش زاناتره.

^(۲۷۱) سنن أبی داود (۱۸۱۰) والترمذی (۹۳۰).

^(۲۷۲) له موبیش باسی نه م حه دیسه مان کردووه.

^(۲۷۳) سنن أبی داود (۱۸۱۱).

^(۲۷۴) مسلم: (۱۳۳۶)، وه الموطأ: ۱/ ۴۲۲.

**(نایا پاداشت به مردوو دهگات کهوا به زویان و قسه بیه خشریت یاخود
تهنها نیهت به سیه تی؟)**

جا ده لیت: نایا مهرج داده نریت له گه یشتنی پاداشته که کهوا به زویان
بیه خشریت یاخود له گه یشتنی تهنها نیه تی بکه ره که به سهر کهوا بیه خشریت بو
یه کیتی تر؟

ده لیت: سوننهت له یه که حدیسیشدا به خشرینی پاداشتی به زویان و قسه کردن
به مهرج دانه ناوه، به لکو پیغه مبه ر عزیز بکه ره که ی نازاد کردوو له چو نیه تی
به خشرینه که بو که سیتی تر، وه که رۆزوو، و هه جکردن، و خیر و چاکه و سه ده قه،
نه مه شی به بکه ره که نه فهرمووه: بلێ پهره ردگارا نه وه له جیاتی فلانی کوپی
فلانه، وه خودای پاک و بیگه ردیش زانایه به نیهت و مبه ست و کرده وه ی به نده ی
خوی، جا نه گهر به قسه ووتی نهوا دروسته، نه گهر به قسه ش نه یووت نهوا به
نیهت و مبه ست به سه بو نه وه ی پیبگات، خوی گهره ش زاناره.

جا نهو نه گهر کاریکی بوخوی کرد پاشان نیه تی هینا کهوا پاداشته که ی بو
که سیتی دیکه بیت نینجا تهنها به ی نیهت نهیدا به که سه که، ههروه که نه گهر
نیه تی وابوو کهوا شتیک بیه خشریت، یان که سیک نازاد بکات، یان خیر و چاکه یه که
نه نجام بدات، به لام به هو ی نه هینانی نیهت کاره که ی نه کرد.

لیره دا نه مه روون ده کاته وه نهو نه گهر شوینیتی دامه زرانده به مبه ستی
دروستکردنی مزگه و تیک، یان قوتابخانه، یان ناودانیک وه ههر شتیک له م بابه ته،
نهوا ده بیته وه قف و ته رخانکردن بو کاره که له گه ل نیه ته که ی وه پیوستی به
قسه کردن نیه.

ههروه ها نه گهر به نیه تی زه کات پاره یه کی دا به هه ژاریک نهوا زه کاته که ی
له سه ری لاده چییت نه گهر چی به قسه و ناخافتنیش نه یووت، ههروه ها نه گهر

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهجياتى كهسيكى زيندوو ياخود مردوو قهرزىكى دايهوه نهوا له نهستوى دهكهويت نهگهر نهشيوت: نهوه لهجياتى فلانه.

جا لهبهر نهوهى دهليت: پيغه مبهري عليه السلام رينمايي كردوون بۆ رۆژوو وه سهدهقه و حهجگردن بهبي پي ووتن.

دهليت: پيغه مبهري عليه السلام نهوانى خه بهر نهداوه بۆ نه مكاره، بهلكو نه مه ده رچوونيكه لبي وه لامدانه وه يه بويان، جا نه مه پرسباري ليكردوه له باره ي حهجگردن لهجياتى مردووه كه ي جا پيغه مبهريش عليه السلام مۆلته ي پيداوه، وه نه مه ش پرسباري ليكردوه له باره ي رۆژوو گرتن لهجياتى مردووه كه ي جا نه ويش مۆلته ي پيداوه، وه نه مه ش پرسباري ليكردوه له باره ي سهدهقه و خير و چاكه جا نه ويش مۆلته ي پيداوه، قهدهغهي نه كردوون جگه لهوانه.

چ جياوازيه كه هيه له نيوان گه يشتنى پاداشتى رۆژوو كهوا تهنه نيهت هينان و نه هينانه وه له نيوان گه يشتنى پاداشتى ووتن و باسكردن؟

نه يئنى مه سه له كهش كهوا پاداشته كه مولكي بكه ره كه يه، جا نه گهر پاداشته كه ي به خشي و پيشكهشي كرد بۆ برا موسلمانكه ي نهوا خوداي گه وه پي ده گيه نيئت، جا كي يه نه وهى له وهدا تاييه تي دهكات له پاداشتى خو يئنده وه ي قورئان وه قهدهغهي دهكات له سه ر بهنده يه كه كهوا بيگيه نيئت بۆ برا موسلمانكه ي؟ نه مه كرد وه ي خه لكانيكه ههتا نهوانه ي كارو كرد وه ي خراب و ناشيرين ده كه ن له گشت سه رده مه كاندا، وه پيداگرتنى نهوا زانايانه ي ره تي ناكه نه وه.

كه ده ليت: چي ده ليت له باره ي به خشين بۆ پيغه مبهري خودا عليه السلام؟

ده ليت: له زاناکاني پاشينه كان نه وه ي خو شي ده ويت، وه لهوانه ي خو شي ناويت و به بيدعه سه يري دهكات، سه حابه كان نهوا كاريان نه كردوه، وه پيغه مبهري عليه السلام پاداشتى هه موو كاريكي خيري هيه له نومته كه ي بي نه وه ي له

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِ

پاداشتی بکهره‌کمی شتیک کم بکاته‌وه، چونکه هەر نهو برو نومه‌ته‌کمی نیشاندا له‌سه‌ر هه‌موو کاریکی خێر، وه پێنمایی کردن و داوای لیکردوون بۆ ئەم کاره، هەر کەسێ داوای کرد بۆ به‌خشینی نائمه‌ پاداشتیکی بۆی هه‌یه وه‌کو نهو پاداشته‌یهی شوێنی ده‌که‌وێت بێ نه‌وه‌ی له پاداشته‌کانیان شتیک کم بێته‌وه^(٢٧٥). هه‌موو به‌خشین و پێی راست و زانستیک له راستیدا نومه‌ته‌کمی له‌سه‌ر ده‌ستی نهو به‌ده‌ستی هاتوه‌ جا وه‌ک پاداشتی نهو کەسه‌ی شوێنی ده‌که‌وێت بۆ ده‌به‌خشیت، نه‌گه‌رجی بۆشی نه‌به‌خشیت، خوای گه‌وره‌ش زاناته‌.

نه‌گه‌ر ووتیان: ئایا پروونکردنه‌وه‌ی به‌خشینه‌که پێویست ده‌بێت له‌سه‌ری به‌وه‌ی که‌وا بلیت: په‌روه‌رده‌گارا نه‌گه‌ر نهو کاره‌ت قه‌بوول کرد وه‌ منت پاره‌ه‌ستاو کرد له‌سه‌ری نه‌وا پاداشته‌کمی بده به‌ فلان یاخود نا؟

ده‌لێت: نه‌مه‌ ناوه‌ستیه‌ سه‌ر ووشه‌ ده‌رپین و مه‌به‌ست، به‌لکو له‌و مه‌رجه‌شدا سوودی نه‌یه، چونکه خوای گه‌وره‌ خۆی نهو کاره ده‌کات، نه‌گه‌ر مه‌رجی کرد یاخود مه‌رجی نه‌کرد.

نه‌گه‌ر ووتیان: چ شتیک له هه‌مووی باشه‌ که‌وا پێشکه‌ش مردوو بکری‌ت؟ ده‌لێت: باشترین نه‌وه‌یه له هه‌موو به‌سوود تر بیت بۆخۆی، جا گه‌ردن نازاد بوون و سه‌ده‌قه‌ باشه‌ له‌ پۆزوو گرتن له‌جیاتی نه‌و، وه‌ باشترین سه‌ده‌قه‌ش نه‌وه‌یه پێویسته‌کی نهو چاره‌سه‌ر بکه‌یت وه‌ به‌رده‌وام و نه‌پراوه‌ش بیت، هه‌دیسیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه له‌م باره‌یه‌وه: ((أفضل الصدقة سقي الماء))، واته: ((باشترین سه‌ده‌قه‌ ناودانه یاخود ناو گیره)). لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له‌و شوێنه‌یه که‌ ناوی تیدا کم بیت، و تینوویه‌تی تیدا زۆر بیت، وه‌ نه‌گه‌ر نا ناودان و ناو گیران له‌سه‌ر پرووبار و کانی باشترین له‌ پێدانی خۆراک له‌کاتی پێویستیدا، هه‌روه‌ها دوعا و پاره‌نه‌وه‌ لی‌خۆشبوون بۆی نه‌گه‌ر دوعاکه به‌ راستگویی و دلسۆزی و ملکه‌چی بیت نه‌مه

(٢٧٥) مسند أحمد: ٢ / ٣٩٧، رة مسلم: (٤٦٧٤).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهکاتی خویندا باشتزه له خیر و چاکه بژی، وهک نویشن کردن لهسهر جهنازه و وهستان لهسهر گۆرهکهی بۆ دوعا کردن.

بهگشتی باشتترین شت که پیشکەش مردوو بکهیت گهردن نازاد بوون و سهدهقهیه، وه داوای لیخۆشبوون بژی، و نزا و پارانهوه بژی، و ههچکردن لهجیاتی نهو.

بهلام خویندنهوهی قورئان و پیشکەشکردن بهو بهخۆشی خۆت و بهبی کرئ، جا نهمه پاداشتهکهی پینی دهگات ههروهک پاداشتی پۆژوو و ههچکردنی پینهگات. نهگهر ووتیان: نهمه له پیشینهکاندا زانراو نیه وه ناشکریت لهیهکیکی لهوان بگوازریتهوه لهگهڵ توندهی پینداگیریان لهسهر خیر و چاکهکردن وه پینغهمبهروش ﷺ رینمایی بۆیان نهکردوه، بهلکو رینمایی کردوون بۆ دوعا و پارانهوه لیخۆشبوون و سهدهقه و ههچکردن و پۆژوو گرتن، جا نهگهر پاداشتی خویندنهوهی قورئان بگهیشتایه نهوا رینمایی دهکردت بۆ نهه کاره و نهوانیش دهیانکرد.

جا وهلامهکه: کهوا سهراچاوهی نهو پرسیاره نهگهر هاتوو سهلمینراو بیت به گهیشتنی پاداشتی ههچکردن و پۆژوو و پارانهوه لیخۆشبوون، پینی بلی: نهو تایبهتمهندیه چیه کهوا گهیشتنی پاداشتی خویندنهوهی قورئان قهدهغه دهکات وه پیریس دهکات پاداشتی نهو کردهوانه پینی بگات، نهمه شتیک نیه تهنها جیاوازی دروستکردنه لهنیوان شته هاوشپوهکان، وه نهگهر دانپیانهریت به گهیشتنی نهو شتانه بۆ مردوو جا نهمه برپو بیانوو کردن نیه به سوننهو بهکدهنگی و یاساکانی شهرع؟

دەربارە ی : نایا رۆح دروستکراویکی کۆنە یاخود نوێ یه؟

جا نەگەر رۆح دروستکراویکی تازەو نوێیە و ئەمەش لە فەرمانی خودایە، جا چۆن دەبێت فەرمانی خوا دروستکراویکی نوێ بێت؟ وە بێگومان خوای گەورە رایگەیانندوووە کەوا لە ئادەمدا لە پۆحەکە ی فووی پیا کردوووە. جا ئەو خستنه سەریه بۆ ئەو نایا بەلگە لەسەر ئەوەی کەوا کۆنە یاخود نەخێر؟ وە نایا پاستی ئەو زیاده و خستنه سەرە چی یه؟ راشیگەیانندوووە، لەبارە ی ئادەم کەوا بە دەستی خۆی دروستی کردوووە وە لە پۆحەکەیدا فووی پیا کردوووە، جا زیادکردنی دەست و رۆح بۆی یهك زیادکردنه.

ئەو مەسەلە یه جیهانی تێدا هەلخلیسکانندوووە بە هەلە ی بردوووە، کۆمەڵێکیش لە ئەوە ی ئادەمی تێدا گومرا کردوووە، وەخوای گەورە شوێنکەوتووای پێغەمبەرە کە ی تێدا هیدایەت داوە بۆ دُنیا یه کی ناشکرا و پاستیه کی دَلفین. هەموو پێغەمبەرەکان - سەلامی خویان لیبیت - یه کەدەنگن لەسەر ئەوە ی کەوا رۆح نوێکارە خولقاووە دروستکراووە پەرورده کراو (پێکخراو) یاخود نامادە کراو، ئەمە بە ناچار ی دُنیاو ناسراو لە ئایینی پێغەمبەرەکان - صەلات و سەلامی خویان لیبیت - هەرودە ک لە ئایینی ئەوانیشدا بە ناچار ی ناسراو دُنیاو کەوا جیهان نوێکارە، وە گەراندنەو ی لاشەکانیش پاستیه، بێگومان خوای گەورە تاک و تەنها و خولقی تەرە و ئەوە ی بوونی هیه دروستکراوی ئەو، وە سەرودە می سەحابه و شوێنکەوتووای و شوێن کەوتە ی شوێنکەوتووای بەسەر چووە نەما، ئەوان لە سەدیه کی باش بوون لەسەر ئەوە ی بەبێ جیاوازی نێوانیان لە پروداوەکانیاندا، دروستکراویکە هەتا بە هەلکەوتووای دەرکەوت ئەو کەسە ی تێگە یشتنه کە ی کورتیه ی تێنا لە قورئان و سوننەدا، جا وای دەربری کەوا رۆح کۆنە دروستکراو نیه، بیانوی هینایه وە کەوا ئەو لە فەرمانی خواجه وە فەرمانی ئەویش دروستکراو نیه، بەوە ی خوای گەورە بۆی زیاد کردوووە

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

داویده ته پالّ نهو ههروهك زانست و قورئان و توانا و بینین و بیستن و دهستی خوژی
بۆی زیاده کردووه، وه ههندیکیشیان ههلهسته دهکهن دهلّین: نالّین دروستکراوه
وه نالّین دروستکراو نیه.

لهم بارهیهوه حافظ أصفهانی پرسیاری له نهبو عبدالله کوپی منده کرد
ووتی: پرسیارکه ریتک پرسیاری لیکردم له باره ی رۆح کهوا خودای گهوره بالا و
راستی گیانله بهر و لاشه کانیانی لی پیک هیتاوه. وه ههندیکی له قهومه کان باس
له رۆح دهکهن و دهلّین کهوا رۆح دروستکراو نیه، ههندیکی دیکه تایبهتی دهکهن
لهوهی رۆحه پیرۆزهکانن کهوا نهو له زاتی خودایه، ووتی: من ناماژه بهوه دهکهم
جیاوازی قسهو گوفتاره کان نهوانه ی پیشینه کانیان، ده بینم له نیتوانیادا جیاوازی له
ووته کانیاندا له قورئان و فهرمووده دا، ووته کانی سه حابه و شویتکه وتوان و
زانایان، پاش ئه مه باسی پرووه کانی رۆح دهکهم له قورئان و فهرمووده دا، وه ههله ی
قسه کهر که به بی زانیاری له باره ی رۆح وتوویه تی پروون ده که مه وه، کهوا قسه کانیان
هاوشیوه و ریکه و تی قسه ی جه می و هاوه له کانیه تی: جا بۆیه دهلّین: خوشی و
سه رکه وتن له لای خواوه یه: کهوا خه لکی جیاواز و ناکۆکن له باره ی زانست و
زانیاری رۆح وه شوینه که ی له ناو دل و دهروندایه.

ههندیکیان دهلّین: رۆحه کان هه مووی دروستکراون، نه مه ش مه زه به ی ته هلی
جه ماعه ت و فهرمووده ن، وه بیانوو ده هیننه وه به فهرمووده ی پیغه مبه ر عليه السلام:
((الأرواح جنود مجنّدة، فما تعارف منها ائتلف، وما تنافر منها اختلف)) (٢٧٦).
واته: ((رۆحه کان وه کو سه رباز وان هه رکاتیک رۆحی ئیماندار گه شته یه که یه کتر
ده گرن وه هه رکاتیک رقی لی بسووه وه لی ی لاده دات)). وه سه ربازی به زۆر
سه ربازکراو شتیک نیه ته نها دروستکراوه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆحهکان لە ژێر فەرمانى خودان، خواى گهواره راستیهکى شاردهوتهوه و زانستهکەشى لهبارهى دروستکردنى، لهم بارهيهوهش بيانوو بهم فرموده‌ى خواى گهواره دههيننهوه: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).^(٢٧٧) واته: ((بلى: پۆح بهشیکه له فرمانى پهروه‌ر‌دگارم و به‌دهست نهوه (نازانم چيهو چۆنه)).

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆحهکان نووریکه له نووره‌کانى خواى گهواره و ژيانیکه له ژيانى نهوه، و بيانوو دههيننهوه بهم فرموده‌يهى پيغه‌مبەر (د.خ): ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظِلْمَةٍ، وَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورَةٍ))^(٢٧٨)، واته: ((خواى گهواره بوونه‌وه‌ره‌کانى له تاريکايى دروست کردوه، وه دای پييان به نوورى خۆى)).

پاشان باسى جياوازى ده‌کات له‌بارهى پۆحه‌کان نایا ده‌مریت یاخود نا؟ نایا له‌به‌رزه‌خدا له‌گه‌ڵ جهسته‌کانیان نازار ده‌دریت و له‌کاتى جیگیرى و وه‌ستانیدا له‌ دواى مردن؟ نایا نه‌و دڵ و ده‌روونه یاخود شتيکی دیکه‌يه؟

محمد کورى نصر المروزى له کتیبه‌که‌یدا ده‌لێت: پۆليک له زنديقه‌کان^(٢٧٩) وه پۆليک له پافزه‌کان له‌بارهى پۆحى شاده‌م ليکدانه‌وه ده‌که‌ن هه‌روه‌ک ديانه‌کان له‌بارهى پۆحى عيسا ليکدانه‌وه‌يان کردوه، وه قه‌وميکی دیکه ليکدانه‌وه‌يان نه‌کرد له‌وهى که‌وا پۆح له‌زاتى خودا جيا بۆته‌وه، جا بۆ نيمانداره‌وه گۆراوه، چونکه عيسى له‌لای ديانه‌کان پۆحيک له‌خواوه‌يه بۆ مه‌ريه‌م گۆراوه له‌لای نه‌واتن پۆح دروستکراو نيه.

پۆليک له زنديقه‌کان و پۆليک له پافزه‌کان ده‌لێن: که‌وا پۆحى شاده‌م وه‌ک نه‌و وايه و دروستکراو نيه، وه فرموده‌ى خواى گه‌وره‌يان را‌شه کردوه: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ

^(٢٧٧) سميرى: تفسیر قرطبي: ١٠ / ٣٢٤ بکه.

^(٢٧٨) مسند أحمد: ٢ / ١٧٦، وه جمع الزوائد: ٧ / ١٩٣.

^(٢٧٩) زلتیق: نه‌ويه باوه‌رى به‌ به‌رده‌وامى جيهان هميه له‌ريتگا و مه‌زه‌بى زه‌رده‌شتيه‌کان.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مِنْ رُوحِي ﴿ (الحجر: ٢٩)، واته (لهو رُوحه تاييه تيهي كه من (بهديه تيهي نهوم)،
 پيمبه خشي))، وه فهرموده دي خواي گه وره: ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾
 (السجدة: ٩)، واته: ((پاشان ناده ميزادي به رِيك و پِيكي ريکخست، له رُوح و
 گيانِيك كه خُوي خاوه نيه فووي پيدا کرد)) جا وتيان کهوا رُوحی نادهم دروستکراو
 نيه هه روهك نهوي ته فسيري کردوه ده لِيَت: كه نوورِيك له خواوه بِيَت دروستکراو
 نيه. ووتيان: پاشان له دواي نادهم بووه وهسيه تي دواي خُوي، پاشان نهو له هه موو
 پيغه مبه رِيك و سه ربه رشتياريکه وه گُورا تا گه يشته علي پاشان بُو حه سن و
 حوسِيَن، پاشان له هه سه ربه رشتياريك و پيشه وايهك تِييدا نيمامه كه فِتر بَكَات
 پيش هه موو شَتِيك وه پِيويست ناكات له كهس فِتر بِيَت.

جياوازي و ناكوكي له نيوان موسلمانان نيه كه رُوحه كان له نادهم و نهوه كاني
 و عيسا و نهوانه ي له هه نهويه كي نادهمن هه مووي دروستکراوه بُو خوداي
 گه وره کهوا دروستي کردوه و دايمه زانددوه و پِيكي هيناوه و دايه پيناوه، پاشان
 زياده دي کردوه، بُو خودي خُوي هه روهك هه موو گيانله به رِيكي بُو خُوي
 زياده کردوه، خواي گه وره ده فهرمودِيَت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعية: ١٣)، واته: ((هه رجي له ناسمانه كان زهويدا هيه بُو
 نهوي رام هيناوه، بُو خزمه تگوزاري نِيوه فه راهه مي هيناوه، هه موويشي تِيكرا
 به خشن له لايه نِه زاته وه)).

شيخي ئيسلام نين تيميه ده لِيَت: رُوحی نادهميه كان دروستکراوه داهيَنراوه
 به يه كدهنگي و رِيككه وتني پيشينه ي نومهت و پيشه واکاني وه هه موو نههلي
 سونه، وه يه كدهنگي زانايان كوكن له سه ر نهوي رُوح دروستکراوه جگه له يه كِيك
 له پيشه واکاني موسلمانان نه بِيَت وهك محمد كوري نصر الموزي پيشه وای به ناويانگ
 کهوا نهو خه لکی سه رده مي خُوي فِتر کرد به يه كدهنگي و جياوازي، هه روه ها نهو
 محمد كوري قتيبه له ((كتاب اللفظ)) ده لِيَت: كاتيک قسه ده كات له باره ي رُوح

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ده لیت: رۆحه پاکه کان، ووتی: خه لکی یه کده نگن له سهر نه وهی خوای گه وره دروستکهری رۆحه.

ئهبو نيسحاق بن شاقلا له وه لامدان وهی له باره ی ئهو مه سه له یه دا ووتی: له باره ی رۆح پرسیار کرا نایا رۆح دروستکراوه یا خود دروستکراو نیه؟ ووتی: نه وه گومانی تیدانیه نه وهی بۆ راستی سه رکه ویت کهوا رۆح له شته دروستکراوه کانه. لهو مه سه له یه دا کۆمه لێکی زۆر له زانایان و گه وره کان قسه یان تیدا کردوه وه لامی نه وه که سانه یان داوه ته وه له سهر نه وهی که پینداگیری ده کات له وهی رۆح دروستکراو نیه. وه پاشان جه می بانگه وازی فرمائیک ده کات جا ده لیت: من ئایه تیکم له کتیبی خوا که (قورئانه) دۆزیووه ته وه کهوا به لگه به له سهر نه وهی که قورئان دروستکراوه، خودای گه وره فرموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، واته: (به راستی مه سیح، عیسای کورپی مه ریهم جگه له وهی فرستاده ی خوا به (شتیکێ تر نه بووه)، له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مه ریهمدا (به رجه سه ته بووه)، عیسا رۆح و گیانیکی (تایبه ته) له لایهن خوا به خشراوه)). عیسا ش مه خلوقه، پیمان ووت: خودای گه وره فه م و تینگه یشتنی قورئانی لی قه ده غه کردووی، کهوا عیسا وشه و ناخافتنی به سهر دا تیده په ریت، چونکه ئیمه ناومان لی ناوه له دایک بوو وه مندال و گهنج و هه رزه کار، ده خوات و ده خواته وه و نهو فرمانی پیکراوه به فرمان به چاکه و نه می کردن له خراپه. پاشان نهو له نه وهی نوح و له نه وهی نیراهیمه. جا حه لال نیه بۆ ئیمه نه وهی له قورئاندا ده لیین وه له باره ی عیسا شه وه نه لیین، نایا گویتان له فرمووده کانی خوا به ده فرمویت: که له قورئاندا چی له باره ی عیسا ﷺ ووتراوه؟ به لام ماناکه له فرمووده ی خودای گه وره: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، جا له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له

٩٥ ح - لِّلَايْن قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مهریه‌مدا (به‌رجه‌سته بووه) پیتی فه‌رموو: بیه، جا عیسا ﷺ بوو، وه دیان وجه‌همیه‌کان دروژیان به‌سەر خوا‌دا کردوو له‌باره‌ی عیسا‌دا، وه نه‌مه‌ش جه‌همیه‌کان ووتیان:

رۆحی خوا وه له‌دایک بوونه‌که‌ی عیسا ﷺ نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که له‌دایک بوونه‌که‌ی دروستکراوه، وه دیانه‌کان ده‌لین: عیسا پۆحی خوایه و له پۆحه‌که‌شی له‌خودی خۆیه‌تی، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعه: ١٣)، واته: ((هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌هیه‌ی بۆ ئێوه‌ی پام هه‌تانه، بۆ خزمه‌تگوزاری ئێوه‌ فه‌را‌هه‌می هه‌تانه، هه‌موو‌یشی تێکرا به‌خشش له‌لایه‌ن ئه‌و زاته‌وه‌))، ده‌لین: له‌فه‌رمانی ئه‌و دایه، ته‌فسیری پۆحی خوا له‌راستیدا مانا‌که‌ی: به‌به‌خششی خوا دروستی کردوو هه‌روه‌ک ده‌لین: به‌نده‌ی خوا و ئاسمانی خوا وه زه‌وی خوا، بێ‌گومان ناشکرای کردوو به‌وه‌ی که‌وا پۆحی مه‌سیح دروستکراوه، وه‌ک هه‌موو پۆحه‌کان، وه خوای گه‌وره ئه‌و پۆحه‌ی زیاده‌کردوو‌ه خستویه‌تیه‌ سه‌ری که‌وا بۆ مه‌ریه‌می ناردوو، وه نه‌مه‌ش به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، به‌لگه‌ش نه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا کۆنه و دروستکراو نه‌یه، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا * (مریم: ١٧ - ١٩)، واته: ((ئیمه‌ش جو‌یره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بۆ لای وه‌کو به‌شه‌رنکی ته‌واو (خۆی خسته‌ به‌ر چاوی) * مه‌ریه‌م ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوای می‌هه‌ربان له‌تۆ نه‌گه‌ر که‌سیکی به‌ته‌قواو له‌خواترس بیت * جو‌یره‌ئیل ووتی: (مه‌ترسه) دل‌تیا‌به‌ من ته‌نها نی‌ردراوی په‌روه‌دگاری تۆم، تا مندالێکی خا‌وینت پی‌ بیه‌خشم)). جا ئه‌و پۆحه‌ پۆحی خودایه، وه ئه‌ویش به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی.

(له باره‌ی سه‌ماندنی دروستکردنی پۆح)

ئه‌وه‌ی به‌لگه ده‌دات له‌سه‌ر دروستکردنی چه‌ند پڕویه‌که:

٩٩٩ ك ٥٥٥ ك: خۆای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الرعد: ١٦)،
واته: ((خوا به‌دییه‌نهر و دروستکاری هه‌موو شتی‌که))، جا ئه‌م ووشه و ده‌رپرینه
گشتی یه تیتیدا تایبه‌ته‌ند نه‌کراوه به‌هیچ پڕویه‌که، وه له‌مه‌شدا سیفه‌ته‌کانی
ناچیته ناویه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ناوه‌پۆك و مه‌به‌ستی دیار و ناشکرایه به‌ناوی
خۆیه‌تی، جا خۆای په‌روه‌ردگار هه‌ر خۆی خودایه‌کی وه‌سفکراوه به‌ هه‌موو سیفه‌ته
ته‌واوه‌کان، جا زانست و توانا و ژیان و ویست و بیست و بینینی وه هه‌ره‌هه‌موو
سیفه‌ته‌کانی له‌ناو ناوه جوان و پیرۆزه‌کانی دیار و ناشکران، نه‌که له‌ناو شته
دروستکراوه‌کان، هه‌روه‌ک زاتی خۆی نه‌چۆته ناویه‌وه، جا هه‌ر خۆی ستایشکراوه
به‌زاتی پیرۆزی سیفه‌ته دروستکاره‌که‌ی وه ئه‌وه‌ی دیکه هه‌مووی دروستکراوه.

به‌لکو زانراویشه که‌وا پۆح ئه‌و خودایه‌نیه وه سیفه‌تی‌کی‌ش نیه له
سیفه‌ته‌کانی، و به‌لکو پۆح بریتی یه له دروستکراوی‌ك له دروستکراوه‌کانی، جا
پووداوی دروستکردنه‌که‌شی هه‌روه‌ک پووداوی دروستکردنی فریشته‌کان و جنۆکه و
نا‌ده‌میزاده.

٩٩٩ ك ٥٥٥ ك: فه‌رمووده‌ی خودای گه‌وره‌یه بۆ زه‌که‌ریا: ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ
قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ (مریم: ٩)، واته: ((به‌راستی پێش تریش تۆم دروست کردووه،
وه‌نه‌بی‌ت شتی‌ك بووبی‌ت (نه ناوت هه‌بووه نه‌ بوون) ...)) ئه‌و لی‌دوانه بۆ پۆح و
جه‌سته‌که‌یه‌تی نه‌که ته‌نها بۆ جه‌سته‌که‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جه‌سته به‌ته‌نیا نه‌تیده‌گات
وه نه‌ قسه ده‌کات و نه‌ قلی به‌شتی‌کدا ده‌شکیت، له‌راستیدا ئه‌وه‌ی که‌وا
تیده‌گات و نه‌ قلی ده‌بی‌ت و قسه ده‌کات پۆحه‌که‌یه.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

٩٧ ک سټ٥٥: خوی گه وره ده فمرموویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾
(الصفات: ٩٦)، واته: ((له کاتیکدا خوا به دیه پنه ری نیو هس و نس م بتانه شه که
دروستان کردوون (نه شیانتوانی به رگری له خو یان بکه ن!!)).

٩٨ ک چوار ٥٥: خوی گه وره ده فمرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (الأعراف: ١١)، واته: ((سو یند به خوا به راستی نی مه
(باوه گه وره ی) نیو هس مان دروست کردو نه خش و نیگاری پوالت و پوخاری
نیو هس مان کیشا، پاشان و وتمان به فریشته کان: ناده ی سوژده بهرن بژ ناده م (سوژده ی
ریژ به فرمانی خوا)). هه والته کهش له راستیدا رۆحه کاغان و جهسته کاغان
وه ریده گریت هه روه ک گهل و پای گشتی وا ده لیّت. وه له وانه یه و ده شیّت نس م
پوودانه له سهر رۆحه کان بیت پیش دروستکردنی جهسته کان.

٩٩ ک یننجه ٥٥: ده قه کان به لگهن له سهر نه وه ی خودای په روه ردگار: خودای
نی مه و خودای باب و باپیری یه که مینمانه وه خودای هه موو شتی که، نس و
خوا به تیهش گشتگیرو ته واوه بژ رۆحه کاغان، جا رۆحه کانیش په روه رده کراو و
مو لکی نه وه هه روه ک جهسته کان وان، وه هه ر په روه رده کراویکی خوا به ندار نه وا
دروستکراو یشه.

١٠٠ ک شه شه ٥٥: یه که م سوو رته له قورئان ((الفاتحه)) یه ده یسه لمینی که وا
رۆحه کان له چهند پوویه که وه دروستکراون:

یه که م: خوی گه وره ده فمرموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الفاتحه: ٢)، واته:
((سو پاس ستایش هه ر شایسته ی خوا به و بژ خوا به، که خوا هن و په روه ردگاری
هه موو جیهانیان و هه موو بوونه وه ره)). رۆحه کان له کۆی بوونه وه ره نه و
خوا وه ندیه تی.

دو وه م: خوی گه وره ده فمرموویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحه: ٥)، واته:
((خوا به: ته نها هه ر تۆ ده په رستین و هه ر له تۆش داوای یار مه تی و پشتیوانی

٩٧ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

کراوه له هه دیسیکی عمران کوری حصین کهوا نه هلی یه مهن ووتیان: نهی پیغه مبهری خوا، هاتووینه خزمهتت بۆتهوهی له ئاین شاره زامان بکهیت و تیمان بگهیه نیت، له یه کهم فرماندا لهو بارهیهوه پرسیارت لیده کهین. جا فهرمووی: ((کان الله ولم یکن شیء غیره، وکان عرضه علی الماء، وکتب فی الذکر کل شیء))^(٢٨٠)، واته: ((خوای گهوره هه ربووه و هیچ شتیگ جگه لهو بوونی نه بووه، عهرشه کهی له سهر ناو بووه، وه له قورنانی پیروژدا هه موو شتیکی نووسیوه))، جا له گهلّ خودا هیچ پۆج و دلّ و دهروونیکی کۆن یه کسانێ بوونی و لیها تووی ئه نیه، خودای مهزن و دلۆقان له سهر نه مه دا بهرز و گهورهیه، به لکو نهو یه کهمه و ته نه یاهه کهس به شداری له یه که مینی ناکات جگه له زاتی خۆی نه بییت.

٩٩٩ گ ده بده: ده که کان به لگهن له سهر دروستکردنی فریشته کان نهوانه پۆجینکن پیوستیان به لاشه کان نیه پیکێ بخه و کاره کانی پێ نه نجام بدن، نهوانه پیش دروستکردنی ئاده میزاد و پۆچه کهی دروستکراون، ته گهر ئه وهی کهوا پۆج به قسه دینیت له جهستهی ئادهم به نه فخره کهی دروستکراوه، جا چۆن ده بییت پۆجی نوێ به نه فخره کهی کۆن بییت؟ جا فووه که هۆکاری به دهسته تهنانی پۆچه کهیه و بۆی پروده دات، ههروهک جووتبوون و په رین هۆکاری پیکه تهنانی لاشه کهیه تی، وه خۆراکیش هۆکاری گهشه سهندنه کهیه تی، جا توخمی پۆج له فووی خاوه نه کهیه، وه توخمی لاشه کهش له تیکردنی ناوه له زێ (په حم) دا، جا نهو توخمه ئاسمانیه، نهو توخمه ش خاکیه وه له خه لکیه وهیه هه رکه سیگ توخمی ئاسمانی به سه ریدا سه رکهوت نهوا پۆچه کهی بهرز و پیروژ ده بییت هاوشانی فریشته کان ده بییت، لهوانه ش هه رکه سیگ توخمی زهوی به سه ریدا سه رکهوت نهوا پۆچه کهی نزم و خاکیه و

(٢٨٠) فتح الباری: ٦/ ٢٨٦.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

پيغه مېر عليه السلام هات و چۆمان ده کرد، ووتمان: نهی پيغه مېری خوا، نه گەر له گه لماندا کهیف و خۆشی بکهیت، فهرمووی: ((إني أخاف أن تناموا فمن يرقظ للصلاة))، واته: ((من لهوه دهترسم نه گەر نووستن کي بۆ نوێژ هه لئانده ستییتتهوه؟)) بیلال ووتی: من نهی پيغه مېری خوا، ئینجا له لای قهومه کهی دانیش، پالیان دایهوه، و بیلالیش پشتی دا به ووشره کهیدا و چاوه کانی خهو به سهریدا زالبوو، جا کاتیک پيغه مېر عليه السلام له خهو هه لسا بینى پۆژ ده رکوتوه، جا فهرمووی: نهی بیلال، کوا نهوهی به ئیمهت ووت؟ بیلال ووتی: سویتد بهو کهسهی تۆی به هق رهوانه کردوه هیچ کاتیک بهم جۆره خهو به سهرمدا زāl نه بووه، ئینجا پيغه مېر (د.خ) فهرمووی: ((إن الله قبض أرواحكم حين شاء، وردھا حين شاء))^(٢٨٧)، واته: ((بهراستی خواى گهوره هه رکاتیک بیهویت پۆحه کانتان ده کیشیت، وه دهینیرتهوه هه رکاتیک بیهویت)).

جا نهو پۆحهی دهستی به سهر داگیراوه نهو دهروونهیه کهوا خواى گهوره دهیریتیت له کاتی مردنیدا وه له کاتی خهوتنیدا کهوا فریشتهی گیانکیشان دهیریتیت، هه رهویشه کهوا پيغه مېره کانی خودای میهره بان ده مریتیت وه هه رهویشه له لای خاوه نه کهی داده نیشیت و پۆحه کهی به بی وویستی خاوه نه کهی له لاشه کهی ده هیئتته ده رهوه، و به کفنیك له به ههشت یاخود له دۆزه خ کفتی ده کات و بهرزی ده کاتهوه بۆ ناسمان، جا فریشته کان سه لاواتی له سهر لی ده ده ن یاخود نه فرینی ده کهن، له نیوان زاتی پیروزی دهسته کانی خوا راده وه ستی و فرمانی به سهر دا ده دات، پاشان ده گه پتهوه بۆ زهوی ده چیتتهوه ناو گۆر ئینجا پرسیاری لیده کریت و تاقیده کریتتهوه جا سزا ده دریت و یاخود نیعمهت و خۆشی بۆ دیت، وه هه رهویشه ده چیتته ناو سکی بالنده سه وزه کان له به ههشتدا ده خواتهوه، و هه رهویشه به به یانیان و ئیواران ناگری پی نیشاندده دریت، هه رهویشه

(٢٨٧) فتح الباری: ٢/ ٦٦.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیماندار ده بیټ و کافریش ده بیټ و گوټرایه ل و ملکه چ ده بیټ وه یاخی و گومراش ده بیټ، و همر نهویشه نیشانه ی خرابه کاریه، لومه و سه رزه نشکاره، همر نهویشه ژیر و نارامه بۆ خودای خۆی له ژیر فرمان و یادکردنه وهیدا، همر نهویشه سزا ده دریت و خۆشی ده بینیت و شاد و دلخۆش ده بیټ و ماندوو و دلته نگ ده بیټ و بهند ده کریت و په وانهش ده کریت هه. همر نهویشه ساغ و نه خۆش و له زهت ده بینیت و نازار ده کیشیت و ده ترسیت و خه مبار ده بیټ، هیچ شتیکی وانیه تهنها دروستکراویکی داهیتنه ره، وه سیفه تی دامه زراویه کی به دیهیتنه ره و له ژیر فرمانی دروستکارو به دیهیتنه ره که و زاتی پاکی خودای گه وره یه کاره کان راده په رینیت.

له کاتی خوتندا پیغه مبه ر عليه السلام ده یفه رموو: ((اللهم أنت خلقت نفسی وأنت توفاه، لك مماتها ومحيها، فإن أمسكتها فارجعها، وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ عبادك الصالحين)) (٢٨٣)، واته: ((په روه ردگارا دل و ده روونی منت دروستکردوه و همر تۆش ده میرینیت، مردن و ژیا نی بۆ تۆیه، جا نه گهر گرت و ده سته سهرت کرد نه واره حمی پیتکه، وه نه گهر نارده وه نه واره بیپاریزه به وه ی بهنده چاکه کانت پی ده پاریتیت)). همر خودای گه وره یه دروستکاری رۆح و ده روونه کانه هه روه ک دروستکاری لاشه کانه، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ٢٢)، واته: ((هیچ به لاه و رووداوێك له زه ویدا، بۆتان پیش نه هاتوه که له - لوح المحفوظ - دا تۆمارمان نه کرد بیت پیش نه وه ی رووداوه که پیش بیت، نه و کارهش بۆ خوا زۆر ناسانه)).

زانراویشه رۆح نه گهر کۆن و دروستکراو نه بوایه نه واره به خۆی ده وه له مه ند ده بو به بوونی و سیفه ته کان و ته وایه کانی، وه نه مهش ناره و اتترین ناره وایه،

(٢٨٣) مسلم: (٢٧١٢).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمٌ الْجُوزِيَّةُ

چونکه ههژاری بۆ خوای گهواره پهرهردگاری له بوونی وه تهواوی و چاکیهتی نهوا له پیداوایستییهکانی خودی خۆیهتی وه پاكانه بۆ کراویش نیه به کهم و کوپری و ناتهواوی، جا خودای گهواره دهوله مهنده به خودی خۆی، وه نهویش فهقیر و ههژاره پتویتی پتیهتی، خوای گهوارهش بهشداری پتناکات و پتویتیشتی به بهشداری نهو نیه، ههروهک بهشداری پتیهکردوه له خوایهتی و دهسهلاتی تهواو و پیرۆزیدا، جا شایهیدی دروستکردن و پروودان لهسهه رۆحهکان وهک شایهیدی یه لهسهه لاشهکان.

خوای گهواره دهفهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (فاطر: ١٥)، واته: ((تهی خه لکینه ئیوه ههژارو نهدارن و هه میسه موحتاجی خوان، (له هه موو کات و شویتیکدا و بۆ هه موو شتیک) ههه تهنها خوایه که بی نیازه و شایانی سوپاسه))، ههروهها دهفهرموویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ٨٣ - ٨٥)، واته: ((باشه" ئیوه بۆچی بیر ناکه نهوه، رۆژتیک دیت که: رۆحان دهکاته گهرووتان * ئیوههش بهدهوری نهو کهسهدا بی دهسهلاتانه تهماشاده کهن و سهرنج دهدهن * لهکاتیکدا که ئیمه له ئیوه نزیکترین لیتی، بهلام ئیوه نامانبینن)). تهه قسهکردن و ووتاره فهقیری و ههژاری رۆح و لاشهکان پیشان دهوات و تهههش تهنها بۆ لاشهکان نیه، وه تهه دهوله مهندی و دهسهلاته تهواوهش تهنها بۆ خودایه جگه لهو کهس بهشداری تیدا ناکات.

هه موو نهوانه ی باسکران لهو وهلامدانهویه له هوکمهکانی رۆح و کاروبارهکانی و جیگیربوونی له دوا ی مردن، جا نهوه بهلگه لهسهه نهوهی کهوا رۆح دروستکراوه پهرهردهکراوه نامادهکراوه کهوا کۆن نیه.

(له باره ی ماناو مه به سته کانی رۆح له قورئاندا)

به لām نهو کۆمه له یه ی کهوا بیانوو ده هیئتتهوه، یاخود نهوانه ده هیئتتهوه که په پیره و هاوشیوهی قورئانه، و وازهیتان له قایمی و پتمویه کهی، نه مهش کرداری هه موو گومرایی و بیدعه کارانه.

پتهوی قورئان له یه که مینی تا کۆتاییه کهی به لگه یه له سه ر نهوه ی کهوا خودای مهن و دلۆفان دروستکاری رۆحه کانه و به دیه پته ریشیانه.

ههروهک خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واته: ((بلی: رۆح به شیکه له فهرمانی پهروه ردگارم و به ده ست نهوه (من نازانم چیه و چۆنه)). نهوه ی دیار و ناشکرایه ئالیره دا هه رگیز مه بهستی به فهرمانی داخوای نیه کهوا نهو یه کیکه له جۆره کانی قسه کردن، به لکو مه به سته که: کهوا رۆح قسه و گوفتاره که یه تی کهوا فهرمانی پیده کات، و له راستیدا مه به ست به فهرمانی کرده ن لیڤه دا: نوینه ر یاخود پیسپیتر دراوه و نهوه ش عورف و نه ریتی که به کارهاتوه له زمانی عه ره بیدا، وه له قورئانی شدا لهو بابته دا زۆر هیه، ههروهک خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ١)، واته: ((فهرمانی خوا به رپۆیه و وا گه یشت)) واته: نوینه ره کهی کهوا قهزا و قه ده ره که یه تی، و بیی ده فهرموویت: بیه، ههروه ها خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ (هود: ١٠١)، واته: ((نهوسا نهو په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کرد، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتی که فهرمانی پهروه ردگاری تۆ هات))، به مانای: نوینه ره کهی کهوا فهرمانی به له ناوچرونیان، و ههروه ها خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ﴾ (النحل: ٧٧)، واته: ((به رپابوونی قیامت پیش نایهت وهک چاوتر و کاندنیک یان که متر له وهش)).

ههروهه دروستبوونیش به کاردیت به مانای: دروستکراو، ههروهه خوای گهروه بۆ به ههشت به کاری دههینیت: تۆ ره همت و به زهیی منیت^(٢٨٤) وه نه مهش به لگه نیه له سه ره نه وهی کۆنه و دروستکراو نیه، به هه ره روویه که وه، و هه ندیک له پیشینه کان له ته فسیر و لیکدانه وه کهیدا ده لیت: به فره مانای خوا له لاشه دروستکراوه کان روویداوه و تیپه ریوه و به توانای خوای گهورهش جیگیر بووه.

نه مهش ده وه ستیه سه ره نه وهی کهوا له نایه ته کهدا مه به ست له رۆح: رۆحی ناده میزاده، له وه شدا جیاوازی و نا کۆکی له نیتوان پیشینه و پاشینه (السلف والخلف) ههیه، وه زۆریه ی پیشینه“ به لکو هه موویان له سه ره نه وهن کهوا رۆحه به ره سیاره که لئی که له داهاتوه نهوا رۆحه کانی ناده میزادین به لکو نهو رۆحهیه کهوا خوای گهوره له کتیه کهیدا له بهاری نهودا هه وائی داوه، له رۆژی قیامه تدا له گه ل فریشته کان هه لده ستیه وه نه مهش خوای گهوره و به ده سه لات^(٢٨٥).

له سه حیه کهدا له هه دیسیکی الأعمش دا سه لمیتراوه، نه ویش له نیه راهیم، نه ویش له علقمه، نه ویش له عبدالله ووتی: له و کاته ی من له گه ل پیغه مبه ره (د.خ) له گه رمای مه دینه دا ده رۆشتم به لای که سیکی جووله کهدا تیپه ره بووین، جا هه ندیک به هه ندیکیان ده ووت: ده بهاری رۆح په سیاری لیکه ن، هه ندیکی دیکه ده یانوت: په سیاری لی مه کهن له وانه به شتیک زانیاری ده بهاری هه بیت و رقتان لئی بیته وه و پیتان ناخۆش بیت، وه هه ندیکی دیکه ووتیان: په سیاری لینه کهین جا پیاوێک هه لسا و ووتی: نه ی باوکی قاسم، رۆح چیه؟ جا پیغه مبه ره ﷺ بیده نگ بوو، نینجا زانی کهوا نهو وه حی بۆ دیت، له کاتیکدا بۆ ناشکرا بوو فره رموی: ﴿وَسْأَلُوكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

(^{٢٨٤}) مسلم: (٢٨٤٦) وه فتح الباری: ٨ / ٥٩٤.

(^{٢٨٥}) سمیری: نایمتی (٣٨) له سورته ی (النبا) بکه، وه تفسیر القرطبی: ١٩ / ١٨٦.

٩٥ ح لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

(الإسراء: ٨٥) ^(٢٨٦)، واته: ((پرسیارت لیّ ده‌که‌ن دهرباره‌ی رۆح (که چیه و چۆنه) بلێ: رۆح به‌شیکه له فهرمانی په‌روه‌رگارم و به‌ده‌ست شه‌وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هه‌یچتان پێنه‌به‌خسراوه له عیلم و زانست ته‌نها شتێکی که‌م نه‌بیّت)).

ناشکرایه شه‌وان کاتیکی پرسیاریان لێکرد له‌باره‌ی فهرمانیک نازانیت ته‌نها به وه‌حی نه‌بیّت، وه شه‌ویش رۆحه که‌وا له‌لایه‌ن خواوه‌یه که‌س لێی نازانیت.

به‌لام رۆحه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م له‌ غه‌یب و په‌نه‌انیدا نیه، له‌پاستیدا به‌شیکه زۆر له خه‌لکی له بێزار و وه‌رس بووه‌کان قسه‌ی تێدا ده‌کات، که‌وا له‌زانیا‌ریه‌کانی پێغه‌مبه‌رانا هه‌یج وه‌لامیکی له‌باره‌یه‌وه نیه.

جا ووتراره: له‌پاستیدا أبو الشیخ ووتی: حسین کورێ محمد کورێ إبراهیم بۆمانی گێڕایه‌وه، إبراهیم کورێ حکم پێمانی راگه‌یاندا، له‌ باوکیه‌وه، شه‌ویش له‌ السدی، شه‌ویش له‌ ته‌بی مالیک، شه‌ویش له‌ نیینو عه‌باس ووتی: قوره‌یش عه‌قه‌به‌ی کورێ ته‌بی مرعیط و عبدالله ی کورێ ته‌بی ئومه‌یه‌سه کورێ موغیره‌یان بۆلای جوله‌که‌ی مه‌دینه ئارد پرسیاریان له‌باره‌ی پێغه‌مبه‌روه کرد ﷺ، جا پێیان ووتن: شه‌و ده‌رچوووه که‌وا پیاویک بانگه‌وازی شه‌وه ده‌کات که پێغه‌مبه‌ره، شه‌و نه له‌سه‌ر نایینی ئێمه و نه له‌سه‌ر نایینی ئێوه‌یه، ووتیان: جا کێ به‌دوای که‌وتوووه؟ ووتیان: پێشینانی ئێمه و لاوازه‌کان و کۆیله‌کان و شه‌وانه‌ی خێریان پێوه نیه، به‌لام گه‌وره‌ پیاوان و ماقولانی قه‌ومه‌که‌ی به‌دوایان نه‌که‌وتوون، جا ووتیان: بیهێنن پرسیا‌ری له‌باره‌ی سێ خه‌سله‌تی لیّ بکه‌ن که‌وا پێتان ده‌لێت، جا نه‌گه‌ر وه‌لامی دانوه نه‌وا پێغه‌مبه‌ریکی راستگۆیه، وه نه‌گه‌ر زانیا‌ریشی له‌باره‌یه‌وه نه‌بوو شه‌وا درۆزنه، پرسیا‌ری لێبکه‌ن دهرباره‌ی رۆح که‌وا خوای گه‌وره له‌ ئاده‌مدا فووی پیا کردوه، نه‌گه‌ر پێتانی ووت: شه‌و له‌ خواوه‌یه، پێی بلێن: چۆن خوای گه‌وره شتیک سزا ده‌دات که شه‌ویش له‌ خۆیه‌تی جا له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ری له‌ جوهره‌ئیل کرد، ئینجا

(^{٢٨٦}) مسلم: (٢٧٩٤).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خوای گهوره نمو نایه تهی دابه زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، نمو دروستکراوهو له دروستکراوی خودایه، نک نمو له خوداوهیه. ده لئین: وهك نمو نیسناده بیانونوی پیناگیریت، له بهر نهوهی که تهفسیرو لیکدانهوهی السدی یه، نهویش نهبی مالیک ریوایه تهی کردووه، وه شتی نادیار و نا په سندی تیدایه، کارنامهی نمو چیرۆکش له پرسیار کردن له سهجیح و مهسنده کانداهموو پیچهوانهیه له گه ل کارنامهی السدی، و أعمش و مغیرهی کوری مقسم له ابراهیم ریوایه تیانکردووه، نهویش له علقمه، نهویش له عبدالله ووتی: پیغه مبهرد عليه السلام، به لای کۆمه لیک له جووله که تینه په پری و منیش له گه لیداه ده ویشتم جا پرسیاریان لیکرد له باره ی رۆح، ووتی: جا پیغه مبهرد عليه السلام، بیدنگ بوو وا گومانم برد کهوا نمو وه حی بۆ دیت، جا نمو نایه ته دابه زی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥) به مانای: نهی جووله که ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُتُوا مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾^(٢٨٧)، ههروه ها نمو له خویندنه وهی عبدالله بوو جا جووله که کان ووتیان: ههروه ها وهك نه مهش له تهورات دا هیه کهوا رۆح به شیکه له فهرمانی پهروه ردگار عليه السلام.

جریر کوری عبدالحمید و کهسانی دیکه له موغیره ریوایه تیان کردووه.

یحیی کوری زه کهریا کوری نهبی زانده ریوایه تهی کردووه: له داود کوری نهبی هیند، نهویش له عه که ره مه، نهویش له نیبنو عه باس ووتی: جووله که کان هاتن بۆ لای پیغه مبهرد عليه السلام پرسیاریان لیکرد ده باره ی رۆح جا پیغه مبهرد عليه السلام به شیتیک وه لآمه نه دانهره، جا خوای گهوره نمو نایه تهی دابه زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ٨٥)^(٢٨٨).

^(٢٨٧) عبدالله ناوای خویندنه وه، وه له بهر وهتا: ((وما أوتيت)).

^(٢٨٨) مستند أحمد: ٢٤٥/١، سمیری: تفسیری ابن کثیر: (٦٤/٣) بکه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

جا نه مهش لاوازی هدیسی السدی پیشان ده دات، نهو پرسیار لیکندهش ده لیت له مه که بوو، له بهر نهوهی نهو هدیسه و هدیسی نین مسعود پروون و ناشکرایه که پرسیار کونده که له مه دینه بووه راسته وخو له لایه ن جووله که کانه وه بووه.

نهوانه ی نهو نایه ته بیان ریوایه ت کردوه له نینو عه باس تووشی گه وره ترین شپزه یی و لیثیواوی بوون له ته فسر کونده که دا، یاخو ده بیت نه مه یان له لایه ن ریوایه ته کانه وه یه، یاخو ده بیت ووتنه کانیا ن شپزه یی تیدابیت، نیمهش باسی نهوه مان کردوه و باسی ریوایه تی (السدی) یشمان کرد، که له نه بی مالیک وهریگرتوه، وه ریوایه تی داود کوری نه بی هیند، له عه کرمه وهریگرتوه، ناکوکی و پیچه وانه ی تی دایه، له ریوایه تی داود کوری نه بی هیند نهو شیواویه هیه، جا مسروق کوری مرزبان و ابراهیم کوری نه بی تالیب، نهویش له یحیی کوری زه که ریا، له نینو عه باس: که جوله که کان هاتن بو لای پیغه مبر عليه السلام هدیسه که.

محمد کوری نصر المروزی ده لیت: نيسحاق بن نيمه ی گيرايه وه، کهوا یحیی کوری زه که ریا به نیمه ی راگه یاندوه، نهویش له داود کوری نه بی هیند، نهویش له عه کرمه، نهویش له نینو عه باس ووتی: قوره ی شینک به جوله که یه کی ووت: شتیکمان پییده تاوه کو پرسیار دهر باره ی لیبکه یین لهو پیاهه، جا ووتیان: پرسیار دهر باره ی رۆحی لیبکه ن، جا نایه ته که دابه زی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥).

نه مهش پیچه وانه ی ریوایه ته کانی دیکه و هدیسی نین مه سعوده.

ریوایه تی سنی یه م له نینو عه باس: هشیم ده لیت: نه بو بشر بو مان ی گيرايه وه، له مواجهه، نهویش له نینو عه باس "بلنی رۆح فرمانیکه له فرمانی خوی گه وره، و دروستکراوه ههروه ک خوی گه وره شته کانی تری دروستکردوه، وینه و نیگاری کیشاوه وه وینه و نیگاری نهوه ی ناده م، هیچ فریشته یه که

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْمُجُوزِيَّة

ناسماندا دانابهزیت تهنه ده بیئت یه کیټک له پڅحه کانی له گه لډا بیئت، نه وهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا نهو پڅحه نیه کهوا له نه وهی ناده م دا هه یه .

ریوا یه تی پټنجه م له وی وهرگیراوه: نیین منده ده لیټ: عبدالسلام کوری حرب ریوا یه تی کردووه، له خصیف، نه ویش له مواهد، نه ویش له نیینو عه باس: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، له پاستیدا له قورنندا دابه زیوه به پلهو پایه ی بیه، نیمه ش وا ده لیټین هه روه ک خوی گه وره فهرموویه تی ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) پاشان له ریټگای خصیف وهرگیراوه، نه ویش له عه کره مه، نه ویش له نیینو عه باس نهو کهوا چوار شتی ته فسیر نه کردووه: الرقیم والغیسلیین والروح، وه خوی گه وره ده فهرموویټ: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماثیه: ١٣)، واته: ((هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بو نیوهی رام هیټاوه، بو خزمه تگوزاری نیوه فراهه می هیټاوه، هه موویشی تیټکرا به خششن له لایه ن نهو زاته وه)).

له ریوا یه تی پټنجه م دا جویر ریوا یه تی کردووه، له ضحاک، نه ویش له نیینو عه باس، کهوا جوله که کان پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد ده رباردی پڅح: جا فهرمووی: خوی گه وره ده فهرموویټ: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) به مانای: دروستکراوټکه له دروستکراوی من: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ مانای: نه گهر پرسیارتان له دروستکردنی دل و دهروونی خوتان وه له باردی چوونه ناوی خواردن و خواردنه وهو ده رچوونیشیان نهوا هه قی سیفته ته که ی وه سفم بو کردوون.

دیسان له نیینو عه باسدا له ریوا یه تی شه شه م دا هاتووه: عبدالغنی کوری سعید ریوا یه تی کردووه، کهوا موسی کوری عبدالرحمن بوټمانی گیرایه وه، له نیین جریج، نه ویش له عطاء، نه ویش له نیینو عه باس، نه ویش له مقاتل، نه ویش له

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْمُجْزِيَّةِ

ضحاک، شهویش له ئیبنو عهباس لهبارهی شهو فهرمودهیی خوای گهوره: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾، که قورهیشهکان کۆبوونهوه جا ههندیك به ههندیکیانی ووت: سویند به خوا نابیت محمد درۆیکات، چونکه لهناو ئیمه دا به راستگویی و دهستپاکی دامهزراوهو گهوره بووه، بۆی بانگهوازی پیغهمهبرایهتی دهکهن، داوای سههرکهوتنی بۆ دهکهن، دئنیان بهوهی کهوا بۆ نهوان کۆچ دهکات، بۆ شهو دهبن به پالپشت جا پرسپاری لهبارهیهوه لێیان بکهن جا جوولهکهکان پێیان ووتن: پرسپاری سێ شتی لێ بکهن، پرسپاری لێبکهن لهبارهی رۆح، کهوا له تهوراتدا چیرۆک و لیکدانهوهکهی تیدا نیه تهنها باسی ناوی رۆح نهبیت، جا خوای گهوره ئهم نایهتهی دابهزاند: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).

رُوحِشْ لَه قُورئاندا لهسه رُمارهیهك بووداو هاتووه.

٥٥٥٥: وهی (سروش) وهك شهو فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ (الشورى: ٥٢)، واته: ((شهی محمد ﷺ نا بهو شیوهیهی که ووتمان ئیمه قورئانمان بۆ رهوانه کردیت لهلایهن خۆمانهوه (که ژیانهخشه به رۆح و گیان و عقل))، ههروهها شهو فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((شهو زاته وهی و نیگا به فهرمانی خۆی دهنیرت بۆ ههرکام له بهندهکانی که بیهویت (قورئان رۆحه، چونکه ژیانهخشه به عقل و دل و دهروون))، ناوتراوه رۆح: رُوحِک کاتیک له ژياندا دل و رۆحهکان به دهست دهکهویت.

٥٥٩٩: هیز و کۆلنهدان و سههرکهوتن کهوا پشتگیری شهو کهسه دهکات که ديهویت له بهنده ئيمانداهکانی ههروهك دهفهرمویت: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

الْإِيمَانُ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴿٢٢﴾ (المجادلة: ٢٢)، واته: ((خوا نيمان و باوه‌ری له دلیاندا چه‌سپاندووهو جی‌گیری کردووهو له به‌هره و میهره‌بانی تایبه‌تی خوئی، به‌هیژ و گیانیکی تایبه‌تی له‌لایهن خوئیوه (مه‌به‌ست قورنان و نیمانه) پشتگیری کردوون و یارمه‌تی داون)).

سجده ٥: جویره‌نیل، هه‌روه‌ک نهم فهرموده‌یه‌ی خوای گه‌وره: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ* عَلَى قُلُوبِكَ﴾ (الشعراء: ١٩٣-١٩٤)، واته: ((جویره‌نیل نهمین (فریشته‌ی وه‌حی) دایبه‌زاندووه * بۆسه‌ر دلی تو نه‌ی محمد ﷺ. خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قُلُوبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (البقرة: ٩٧)، واته: ((هه‌رکه‌سینک دوژمنی جویره‌نیل، (بابزانی‌ت) که هه‌ر نه‌و جویره‌نیل به‌ فهرمانی خوا دایبه‌زاندووته سه‌ر دلت))، که نه‌ویش ((جویره‌نیل) گیانی پی‌روژه. خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ (النحل: ١٠٢)، واته: ((نه‌ی محمد ﷺ پی‌یان بلی: روح القدس (جویره‌نیل نهم قورنانه‌ی) له‌لایهن په‌روه‌ردگارته‌وه به‌ حق و راستی دابه‌زاندووه)).

چهار ٥٥: نه‌و رۆحه‌ی که‌وا جووله‌که‌ پرسپاری له‌بارهی کردووه، جا وه‌لامیان داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که‌وا له‌ فهرمانی خوایه، ده‌لیت: نه‌و رۆحه‌که‌ که‌ له‌ فهرموده‌ی خوای گه‌وره باس کراوه: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ﴾ (النبا: ٣٨)، واته: ((رۆژێک دیت جویره‌نیل و فریشته‌کان به‌ رێژ ده‌وه‌ستن و ورته‌یان لی‌ نایه‌ت و هه‌یچ قسه‌ ناکه‌ن))، وه‌ نه‌مه‌ش نه‌و رۆحه‌یه‌ که‌ باسکراوه له‌ فهرموده‌که‌یدا: ﴿تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ (القدر: ٤)، واته: ((له‌وه‌ شه‌وه‌دا فریشته‌کان که‌ جویره‌نیلیشیان له‌گه‌ل‌دایه، داده‌به‌زن له‌سه‌ر رۆخسه‌ت و مۆله‌تی په‌روه‌ردگاریان، به‌ جۆره‌ها فهرمان و کار (به‌تایبه‌ت بۆ سه‌ردانی خواپه‌رستان، بۆ سه‌ردانی مزگه‌وته‌کان، بۆ گوێگرتن له‌ قورنان و.. هتد))

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بَيِّنْج ٣٥٥: مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌م، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ (النساء: ١٧١)، واته: ((به‌راستی مه‌سح، عیسی‌ای کوری مه‌ریه‌م جگه له‌وه‌ی که فرستاده‌ی خواجه (شتی‌کی تر نه‌بووه). له‌ دایک بوونه‌که‌ی به‌ فرمانی خوابووه که له‌ مه‌ریه‌مدا (به‌رجه‌سته‌بوو)، عیسا رُوح و گیانیگی (تایبه‌ته) له‌لایه‌ن خواوه (به‌خشراوه)). به‌لام رُوحی نه‌وه‌ی ناده‌م ناوی له‌ قورئاندا نه‌که‌وتووه ته‌ن‌ها به‌ ده‌روون نه‌بیت، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((شایانی باسه به‌ تیمان‌داری سه‌رفراز له‌سه‌ره مه‌رگه‌یدا ده‌وتریت نه‌ی خاوه‌نی دل و ده‌روونی پر له‌ نارامی)). خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القیامة: ٢)، واته: ((سویند ده‌خۆم به‌ ویژدانی زیندوو و نه‌فسی ره‌خنه له‌ خۆگر که لۆمه‌ی خۆی ده‌کات)). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣). واته (به‌راستی نه‌فس (نه‌گه‌ر به‌ نووری خواناسی ئاوه‌دان نه‌بیت) زۆر فرمانده‌ره به‌ گونا‌ه و هه‌له و تاوان). خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (لأنعام: ٩٣)، واته ((ده‌ی رۆح‌تان ده‌رکه‌ن)) هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ٧، ٨)، واته: ((سویند به‌ ده‌روون و نه‌و زاته‌ی که به‌ریک و پیکی به‌دیه‌یناوه * جا توانای خراپه و جاکه‌و خوانه‌ناسی و خواناسی تیدا دابین کردووه))، وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ١٨٥)، واته: ((هه‌موو که‌سیت که‌دبیت بریت و مردن بچیتیت)). به‌لام له‌ سوننه‌دا به‌ ووشه‌ی ده‌روون و رۆح هاتووه.

مه‌به‌ستیش: که‌وا بوونه‌که‌ی له‌ فرمانی خوا‌دایه به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر هاتنی که‌وا دروستکراو نیه.

(له باره ی ساخیوونه وه و ده رکه وتن له سه ر زیاد کردن)

(خستنه سه ر ی رُوح بُو خودای گه وره)

به لَام بُو ده رکه وتن و ناشکرابوونیان به خستنه ری یاخود زیادکردنی رُوح بُو لای خودای گه وره به فهرموده ی خوی گه وره ﴿وَتَفَخَّتْ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((له و رُوحه تاییه تیه ی که من (به دیهینه ری نه وم)، پیمبه خشه)) جا ده گونجیت بزانریت کهوا وه پالترای بُو لای خودای پاک و بیگهره دوو جووره: هندیك سیفیه هیه به خوی پیی هه لناسیتت وه عیلم و زانست و توانا و قسه کردن و گوینگرتن و بینین، جا نه مه خستنه ری سیفیه تیکه بُو وه سفکراو. جا زانستی و قسه کردنی و ویستی و توانای و ژیانی سیفیه تیکن بُو دروستکراو نیه. وه ههروه ها روخساری وه دهستی زاتی پاک ی خوی گه وره.

دووه م: زیاد کردن یاخود خستنه سه ری شتی ماقوولی به جیا له جیاتی نه و دهك خانوو و ووشر و بهنده و پدیامبه ر و رُوح. جا ته وهش زیادکردنی به دیهاته وه بُو داهینه ره که ی دروستکراو بُو دروستکاره که ی، به لَام سه باری نه مهش پیویستی تاییه تمه ندی و ریژلینان ده کات کهوا خرا نه پاله که له شتی دیکه جیا بکریتته وه، وهك مالی خوا وه ته گهر هاتوو ماله کان هه مووی مولکی نه و بیئت، ههروه ها ووشره که ی خوا که کراوه به هه عجیزه وه وشره کان هه مووی ملک و دروستکراوی نه وه، به لَام نه مه زیادکراوینکه بُو په رستراویه که ی پیویسته خو شه ویستی بُو ی هه بیئت و میهره بانیه که ی و ریژلینانه که. به پیچه وانیه ی زیادکردنه گشتیه که ی بُو خوایه تیه که ی هه ر کارتیک ده گونجیت پیویستی دروستکردن و داهینانه که ی بیئت، جا خستنه پال و زیاده کردنی گشتی پیویستی به دۆزینه وه و داهینان هیه، به تاییه تی پیویستی هه لباردن ، خوی گه وره هه رچه کی بیه ویت دروستی ده کات و هه لیده بژیریت وهك نه وه ی دروستی کردوه خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَرُبُّكَ يَخْلُقُ

٩٩ ح - لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴿٦٨﴾ (القصص: ٦٨)، واته: ((هر پهره ردگاری تویه هرچه کی بویت دروستی دهکات و هلهیده بژیتریت)). وه بؤ زیادکردنی پۆح بؤ لای خوئی له زیادکردنی تاییه تی یه نهک له گشتیه کان، نهک له بابته تی زیاده کردنی سیفه ته کان، جا هیوادارم نهو بابته دلنیا بکاته وه. له بهر نهو هی رزگارت دهکات له گومراییه زۆره کان کهوا نهو هی خوا ویستی له سهر بیت تیی کهوتوه، جا نه گهر ووتیان: جا چی دهلن له باره ی نه م فرموده یه ی خوای گه وره: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((لهو پۆحه تاییه تی که من (به دیهینه ری نهوم) پیتمه خشی)). جا به خشین و فوه که ی خستۆته پال نه فسی خۆی و نه مهش راسته وخۆ لیی پتویست دهکات و ده گونجیت و ههروهک نه م فرموده یه ی خوای گه وره: ﴿خَلَقْتُ بِيَدَيَّ﴾ (ص: ٧٥)، واته: ((به دوو دهستی قودره تی خۆم دروستم کردوه)). بۆیه له دروستکردندا نیوانی ههردووکیانی لهو هه دیسه سه حیه به یه کتر به سته وه. وه پیغه مبه ر عليه السلام ده فرموویت: ((فیأتون آدم فیقولون: انت آدم أبو البشر، خلقك الله بیده، ونفخ فيك من روحه، وأسجد لك ملائکته و علمک اسماء کل شیء))^(٢٨٩)، واته: ((فریشته کان ناده م ده هینن و پیی ده لین: تو ناده می باوکی ناده میزادی، خوای گه وره به دهستی قودره تی خۆی تۆی دروست کردوه، و له پۆحه تاییه تیه ی که نهو به دیهینه ری نهو پیی به خشی، وه فرمانی به فریشته کان کرد سوچه ی ریز ببهن بؤ تو و ناوی هه موو شتیکی فیرکردی)). نینجا باسی چوار تاییه تمه ندیان بؤ ناده م کرد کهوا له وانی دیکه پیی ده ناسریته وه، نه گهر چی رۆحه کهش کهوا لهو دایه به لام نهو له به خشی خودایه نه مه تاییه ت نیه بهو رۆحه.

ده لین: نهو بابته تی کهوا واجبی کرد بؤ نهو کۆمه لیه که ووتیان رۆحه که پیش کهوتوه، هه ندیکیان تییدا وه ستاون و هه لوه سته یان کرد، له مه به سستی

^(٢٨٩) مسلم: (١٩٤).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

قورنان نه گه‌یشتن. به‌لام پږحی وه پالنراو بۆ په‌روه‌ردگار نا نه‌و پږحه دروستکراوه
خوای گه‌وره بۆ نه‌فسی خوئی زیاده‌ی کردووه سه‌رباری تایبه‌تمه‌ندی و ریژلینان
هه‌روه‌ک له‌گه‌لیدا، به‌لام گیان به‌خشینه‌که، خوای گه‌وره له‌ باره‌ی مه‌ریه‌م
ده‌فه‌رمویت ﴿الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾ (التحریم: ١٢)، واته‌:
(که‌وا داوینیی خوئی به‌ پاکی پاگرت، نیمه‌ش له‌و پږحه که‌ به‌ده‌ستمان، فوومان
پیدا کرد).

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ وا رایگه‌یاندووه: که‌ خوای گه‌وره فریشته‌ی بۆ ره‌وانه
کرد، نینجا فووی کرد له‌ داوینیی مه‌ریه‌مدا^(٢٩٠)، نه‌و فووه‌ش زیادکردن و خسته
پال بوو بۆ خوای گه‌وره به‌ فه‌رمان و مؤلّه‌تی په‌روه‌ردگار، و راسته‌وخۆش بۆ
پیغه‌مبه‌ر.

به‌لام نه‌و پږحه نێردراوه‌ی بۆ مه‌ریه‌م نه‌وه پږحی خودایه‌ که‌وا له‌ ناو
پږحه‌که‌کاندا هه‌لپه‌ژاردووه بۆ خوئی، جا بۆ مه‌ریه‌م له‌ پله و پایه‌کی باوکدا بوو بۆ
گشت جۆره‌کان، کاتیک فووی پیدا کرد له‌وکاته‌ی چوه‌ ناو داوینیی مه‌ریه‌م نه‌وه
وه‌کو ده‌رزی لێدانی نێرینه بوو بۆ مێینه به‌ بی‌په‌رین و جووتیوون. به‌لام نه‌وه‌ی
ناده‌م جیای ده‌کاته‌وه که‌وا دروست نه‌کراوه وه‌ک دروستکردنه‌که‌ی مه‌سیح له‌دایک.
وه‌ نه‌ک وه‌ک دروستکردنی هه‌موو جۆره‌کان له‌ دایک و باوک وه‌نه نه‌و پږحه‌ش که‌وا
خودای گه‌وره فووی پیدا کردووه فریشته‌یه که‌وا له‌ هه‌مرو منداله‌کانی فووی پیادا
ده‌کات. و به‌لکو له‌ هه‌ده‌سه‌که‌ باسی کردووه نه‌وه‌ی جیای ده‌کاته‌وه جگه‌ له‌ خوئی،
چوار شت: خوای گه‌وره به‌ ده‌ستی قودره‌تی خوئی دروستی کردووه، و له‌ و پږحه
تایبه‌تیه‌ی که‌ خوئی به‌دیهنه‌ریه‌تی گیانی پیبه‌خشیووه، و سوچه‌ بردنی
فریشته‌کان بۆ نه‌و، وه‌ فێرکردنی ناوی هه‌موو شته‌کان .

(٢٩٠) سمیری: تفسیر القرطبی: ٩٠/١١ بکه‌.

نایا دروستبوونی پوچه کان که وتوته پيشه وه له سهر جهسته کان

يا خود دروستبوونی که وتوته دواوهی جهسته کان؟

نهو مهسه له یه دوو بۆ چوون و ناخاوتنی به ناوبانگ و ناسراوی تیدایه بۆ خه لکی که شیخی نیسلام نین تهیمیه و کهسانی دیکه باسیان کردووه و قسه شیان له سهر کردووه، نهوهی بۆ چوونی بۆ پیشخستنی دروستکردنی پوچه که یه له سهر جهسته محمد کوری نصرالمروزی و نهبو محمد کوری حزمه، نین حزمیش یه کدهنگ بووه، نیمهش باسی په لپ و بیانوی هردوو تپیه که ده کهین وه هیچ له وانه شیاوتر نیه له راستیه وه.

ده لیت ههر که سی بۆ چوونی بۆ پیش خستنی دروستکردنی پوچی هه بیت له سهر دروستکردنی جهسته: خوی گه و ره ده فره مرویت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: ((سوتند به خوا به راستی نیمه (باوه گه و ره) نیوه مان دروست کردووه نه خش و نیگاری پوالت و روخساری نیوه مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته کان: نادهی سوجه بهرن بۆ نادهم (سوژدهی ریز به فرمانی خوا) جا هه موو فریشته کان سوژدهیان برد جگه له نیبلیس (که فرمانی خوی شکاندو) له سوژده بهران نه بوو)).

ووتیان: پاشان بۆ ناماده کردن و ریک و پیک و ماوه که، له وانه نایه ته که نهوه له خوی بگریت که دروستکردنی پوچه که پیشکه وتوویت له سهر فرمانی خوا بۆ فریشته کان به سوژده بردنیا بۆ نادهم و له راستیدا نهوهی دیار و ناشکراشه کهوا جهسته کافان رووداوتیک بووه پاش نه مه.

ده لیت: به لگهش له سهر نهم فره مووده خوی گه و ره یه ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

(الاعراف: ١٧٢). واتە (یادی ئەو کاتەش بکەرەوه که پەرەردگارت پێشتاوپشتی ئەوەی نادهمی کۆکردەوه (له جیهانی پەنھان و شاراوەدا پەیمانی لێ وەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر خۆیانەوه و (پیتی فەرموون): ئایا من پەرەردگاری ئێوە نیم؟! هەموو ووتیان: بەلێ).

دەلێن: و ئەو قسە پێکردن و شایەتی دانە پەنگە بۆ ڕۆحەکاڤان بوو بێت ئەگەر جەستەکانیش نەبووین ئەو کاتی ئەو هەبوو.

جا له (موطأ) دا مالیک بۆمان دەگێڕێتەوه، له زەیدی کوری ئەبی ئەنەس، کەوا عبدالحمید کوری عبدالرحمن کوری زید کوری خەتتاب پیتی راگەیانندوه، ئەویش له موسلیم کوری یەساری جەهنی، کەوا عومەری کوری خەتتاب له بارەیی ئەم نایەتە پرسیاری کرد: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢) جا ووتی: گوێم لێبوو پێغه مەبەر ﷺ لەو بارەیهوه پرسیاری لێکرا، ئینجا فەرمووی: ((خلق الله آدم ثم مسح ظهره بيمينه، فاستخرج منه ذريته، فقال: خلقت هؤلاء للنار و بعمل اهل النار يعملون، و خلقت هؤلاء للجنة و بعمل اهل الجنة يعملون))، واتە: ((خوای پەرەردگار نادهمی دروستکرد پاشان بە دەستی قودرەتی راستی هێنای بە پشتیا، جا ئەوەکانی لێ دەرھێنا یاخود پەیداکرد، جا فەرمووی: ئەوانەم دروست کردن بۆ ناو ئاگر و بە کردەوهی ئەهلی ئاگر کاردەکەن، و ئەوانەم دروست کردن بۆ ناو بەهەشت و بە کردەوهی ئەهلی بەهەشت کاردەکەن)). پیاویک ووتی: ئەو پێغه مەبەری خوا، چ کردەویەک؟ پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: (ان الله اذا خلق الرجل للجنة استعمله بعمل اهل الجنة حتى يموت على عمل من اعمال اهل الجنة، من دخله به الجنة، واذا خلق العبد للنار استعمله بعمل اهل النار حتى يموت على عمل من اعمال اهل النار، فيدخله به النار) ((٢٩١))، واتە: ((خودای گەورە کاتێک پیاویک دروست دەکات بۆ ناو

((٢٩١)) الوطأ: ٢/ ٨٨٨، و الترمذی: (٣٠٧٥).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بههشت به کاری ده هیئت به کارکردنی نه هلی بههشت تاوه کو ده مریت له سر
کارو کرده و هکانی نه هلی بههشت ده بیت، جا ده بیاته بههشت، جا نه گه
بهنده یه ک دروست بکات بژ ناو ناگر نهوا به کاری دینیت به کرداری نه هلی ناگر
هتا ده مریت له سر کارو کرده و هلی نه هلی ناگر ده بیت، جا ده بیاته ناو ناگر)).
حاکم ده لیت: نه مه حه دیسیکه له سر مهرجی موسلیمه، دیسان حاکم له ریگای
هیشام کوری سعد ریوایه تی کرده و ه، له زیدی کوری نه سلهم، نه ویش له صالح،
نه ویش له لایه ن نه بی هوریره وه بهر زکراوه ته وه: ((لما خاق الله ادم مسح ظهره
فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها الى يوم القيامة امثال الذر، ثم جعل بين
عيني كل انسان منهم وبينهما من نور، ثم عرضهم على ادم)).

فقال: من هؤلاء يارب؟ قال: هؤلاء ذريتك، فرأى رجلا منهم اعجبه
وبيص ما بين عينيه.

فقال: يارب، من هذا؟ فقال: هذا ابنك داود يكون في آخر الأمم، قال: كم
جعلت له من العمر؟ قال: ستين سنة قال: يارب من عمري أربعين سنة.
فقال الله تعالى: اذا يكتب و يختم فلا يبدل، فلما انقضى عمر ادم جاء ملك
الموت.

قال: اولم يبق من عمري اربعون سنة؟ فقال: اولم تجعلها لا بنك آدم؟ قال:
((فجحد، فجحدت ذريته، ونسي و فنسيت ذريته، وخطييء فخطنت ذريه))^(٢٩٢)،
واته: ((كاتيك خواي گه و ره ناده می دروست کرد پشتی سريه وه و پاکی کرده وه جا
هر روجيك كه له پشتدا له دايك ده بيت نهو دروستكاريه تي تا رोजي قيامت به
ويتنه ميروو له، پاشان له نيوان ههردوو چاري هه ناده ميزاديك له وان شهوقيكي
دره وشاوه له نور دانراوه، پاشان پيشاني ناده م ده دريت.

(٢٩٢) حاکم ریوایه تی کرده وه: ٣٢٥/٢.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

جا ده فەرموویت: ئەمی پەرۆردگار ئەوانە کێن؟ ده فەرموویت: ئەوانە ئەوێ تۆن، جا پیاویک لەوان دەبینیت روناکی نێوان چاوەکانی لا سەیر دەبیت. ئادەم دەلیت: ئەمی پەرۆردگار، ئەو چیه؟ خۆی گەورە ده فەرموویت: ئەمە داوودی کوڕتە دەبیته دواپین ئومەت، دەلیت: تەمەنت چەند بۆ ئەو داناو؟ فەرمووی: شەست ساڵ ووتی: ئەمی پەرۆردگار لە تەمەنی من چل سالی تری بۆ زیاد بکە.

ئینجا خۆی گەورە ده فەرموویت: کەواتە دەنوسریت و مۆری لێدەدریت و ناگۆردریت، جا کاتیەک تەمەنی ئادەم بەسەر چوو و کۆتایی هات فریشتەیی گیانگیشان بۆ لای هات.

ووتی: ئەدی هیشتا چل ساڵ لە تەمەنی من ئەوماو؟ جا فەرمووی: ئەمی بۆ کۆرەکەت ئادەم پەوانە نەکرد؟ ووتی: جا ئادەم نەچوو ژێر بارەو و نکۆلی لێکرد، ئینجا ئەوێکانی نکۆلیان لێکرد، وە ئادەم لە بیری کرد، جا ئەوێکانیشی ئەوێیان لە بیرکرد، ئادەم هەلەمی کرد جا ئەوێکانیشی هەلەیان کرد. ووتی: ئەمە لەسەر مەرجی موسلیمە، و ترمیزی ریوایەتی کردووە (٢٩٣).

دەلیت: ئەمە حەدیسێکی حسن سەحیحە، و ئیمام ئەحمەد لە حەدیسێکی ئیبنو عەباس ریوایەتی کردووە، دەلیت: کاتیەک ئایەتی قەرزاری دابەزی پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَنْ أَوَّلَ مَنْ جَعَلَ آدَمَ)) (٢٩٤)، واتە: ((یەکەمین کەس کە لە ناره‌زایی دەربری و نکۆلی کرد ئادەم بوو)). وە محمد کوری سەعد ئەمەمی بۆ زیاد کرد: ((ثمَّ اكْمَلَ اللَّهُ لَادَمَ الْفَ سَنَةً، وَ لِدَاوُدَ مِائَةَ سَنَةٍ)) واتە: ((پاشان خۆی گەورە هەزار سالی تری بۆ ئادەم ئەواوکرد، وە بۆ داودیش سەد ساڵ)).

(٢٩٣) سنن الترمذی: (٣٠٧٦).

(٢٩٤) مسند احمد: (٢٤١/١).

له سهحي حاكم دا ديسان له حهديسيكي شهي جعفهری رازی دهليت: رهبيعی کوری نه نهس بۆ نيمه ی گيراو ته وه، له شهي عاليه، شهيش له شهيی کوری که عبي له باره ی نه وه فرموده يه ی خواي گه وه: ﴿وَإِذَا اخَذَ رِيكُ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نايه ته که دهليت: له وه رۆژده ها هه مووياني بۆ کۆده کاته وه هيچ زينده وريک نامينيّت تا رۆژي قيامهت، نينجا روحه کانيان بۆ دهنردريته وه پاشان وينه و رواله تي روخساريان و ده يانه يننه قسه و نينجا قسه ده کهن، و په يان و بدين و شايه ديان ليوره ده گيريت: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((له جيهاني په نهان و شاراه دا په يان ليوره رگرتن) و کردني به شايهت به سه ر خويانه وه (پي فرمون): نيا من په روه ردگاري نيوه نيم؟! هه مو ووتيان: به لي شايه ديان داوه (که تۆ په روه ردگارمانيت)، نه مهش بۆ شه وه ی نه وه کو له رۆژي قيامهتدا بلين: به راستي نيمه له مه بي ناگا بووين!!)). دهليت: خواي گه وه ده فرمويت جا من هه ر حوت ناسانه کان و هه ر حوت زهويم به سه ر خوتانه وه کردوه، به شايه د، و باوه گه وره تان ناده م شايه ده به سه رتانه وه: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾. جا هيچ هاو به شيکم بۆ پيدا نه کهن و من پيغه مبه راني خۆم بۆتان په وانه ده که م بۆ شه وه ی په يان و به ليتني منتان بۆ باس بکات و به بيرتان به ينيته وه. و کتيبه کاني خوتان بۆ په وانه ده که م، جا ووتيان: شايه دي ده ده ين تۆ خودا و په روه ردگاري نيمه يت هيچ خوابه کی ديکه مان نيه جگه له زاتي تۆ نه بيت. وه باوکیان ناده م بۆيان به رزده کاته وه جا ددبينيّت له ناو نه وانه دا ده وله مهندي و هه ژاري و رووخسار جوان و شتي ديکهش هيه. دهليت نه ی په روه ردگارم خۆزگه له ناو به نده کانت هه مووت يه کسان ده کرد، جا ده ليت من حه زده که م سوپاسگوزاريت بکه م، له ناوياندا پيغه مبه ران ددبينيّت وه چرا و گوته نه ستيره وان، جا له وه باره يه وه خواي گه وه ده فرمويت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ ﴿الْأَحْزَاب: ٧﴾، واته: ((بیریان بخره وه که نیمه په یمانان له پیغهمبه ران وهرگرتووه په یمانی یه کتا پرستی، په یمانی گه یانندنی بانگه وازی خوا، به تاییهت له تو نهی محمد ﷺ و له نوح). وه ههروهه ده فهرموویت ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الرَّوم: ٣٠)، واته: ((نهی نینسان به دلیکی پاک و بیتگه رده وه) پرووبکهره بهرنامه و نایینی خودا و نه ملا و نه ولا مه که. خه لکینه نیهوش پابه ندی نهو نه خشه یه بن که خوا نیوهی له سر دروستکردووه (واته قورنسان که ته لؤک و نه خشه ی ژبانی ناده میزاده کانه لئی لامه ده ن)، هیچ جوړه گورانکاریه که له هیچ نه خشه و دروستکراویتی خودا نی یه)). نه مهش نهو فهرمووده یه یه که ده فهرموویت: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى﴾ (النجم: ٥٦)، واته: ((نهم پیغهمبه ردهش هوشیار که ره وه یه که له هوشیار که ره وانی پتیشو)). ههروهه خوا ی گهره ده فهرموویت ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ (الأعراف: ١٠٢)، واته: ((بهشی زوری نهو خه لکه سر گهردانه مان ده ست نه کهوت که په یمان شکین نه بن و به راستی زوری نه وانه مان به ده ره چوو له نایینی خوا ده ست کهوت)). وه پوچی عیسا ش لهو پوچانه بوو کهوا په یمانی لیوه رگیراوه، جا نهو روحه نیردرا بو مریه م کاتیک که نارگیری کرد له کهس و کاری و شویینیکی له روزه لاتی (بیت المقدس) هه لبار بو خوا په رستی. نه مهش نیسان دیکي سه حیح و دروسته.

نیسحاقی کوری راهویه ده لیت: بقیه کوری ولید بو مانی گتراهوه، ووتی: زویه دیدی کوری ولید پتی راگه یاندووم، له راشد کوری جومعه، نه ویش له عبدالرحمن موری نه بی قه تاده ی به سری، نه ویش له باوکیه وه، نه ویش له هیشام کوری حکیم کوری حزام کهوا پیاویتی ووتی: نهی پیغهمبه ری خوا، نایا کارو کرده وه کان ده ستیده کات یا خود کاته که تیپه ریووه به سانای (قه زاو قه دهره که

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

برياری له سهردراوه؟ پيغه مېر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ لَمَّا أَخْرَجَ ذُرِّيَّةَ آدَمَ مِنْ ظَهْرِهِ اشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ثُمَّ أَفَاضَ بِهِمْ فِي كَفِيهِ. فَقَالَ: هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ، وَهَؤُلَاءِ لِلنَّارِ، فَأَهْلُ الْجَنَّةِ مَيَسِرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ أَهْلُ النَّارِ مَيَسِرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ)) (٢٩٥).

واته: ((خودای گه وره کاتیک نهوې ناده می له پشتیدا درهینا کردنی به شایهت به سر خزیانه وه پاشان له ههردوو له پی دهسته کانی پری کردن، جا فهرمووی: نهوانه بۆ بههشتن، وه نهوانهش بۆ ناو ناگرن، جا نههلی بههشت به ئاسانی کار بۆ نههلی به ههشت دهکن و نههلی ناگریش به ئاسانی کار بۆ نههلی ناگر دهکن)).

وه محمدی کوری نصر دهلیت: محمد کوری یحیی بۆ مانی گیرایه وه، کهوا سعید کوری نه بی مه ریم بۆ نیمه ی گیراوه ته وه، وه له یس کوری سه عید پیتی راگه یاندوین، نیین عجلان بۆ می گیرایه وه، له سه عید کوری سه عیدی مه قبه ری، نهویش له باوکیه وه نهویش له عبدالله کوری سلام. ووتی: خوی گه وره ناده می دروستکرد پاشان ههردوو دهسته کانی دریشکرد و یه کتریان گوشه فهرمووی: ههلبێژیه نهی ناده م، نیینجا ناده م ووتی: خودایه راسته م ههلبێژاردو وه ههردوو دهسته کانی راسته م، جا ههردوو دهسته کانی پانکرده وه، بینی نهوه کانی تیدایه؟ جا ووتی: نهی پهروهردگارا نهوانه کین؟ فهرمووی: هه رکه سی لیبرومه وه له دروستکردن له نهوې تۆ له نههلی بههشتدایه تاکو روژی قیامهت.

دهلیت: نیسحاق پیتی راگه یانندین، کهوا جه عفه ری کوری عون بۆ نیمه ی گیرایه وه، نه هشام کوری سه عد به نیمه ی راگه یاند، له زهید کوری نه سلم، نهویش له نه بی هوریره، نهویش له پيغه مېر ﷺ فهرموویه تی: ((لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مَسَحَ

(٢٩٥) سیری تفسیری ابن کثیر: ٢/ ٢٧٤ بکه.

٩٦ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

ظهره، فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها من ذريته الى يوم القيامة)) (٢٩٦)،
واته: ((كاتيك خواي گهوره، ناده می دروستکرد دهستی قوردهتی به پشتیدا هیئا،
جا له پشتیدا همر روحیک بوو بیت له نهوه کانی نهو دروستکاریهتی تاکو روژی
قیامت)).

نیسحاق و عه مرو کوری زراره بزمانی گتراهوه، کهوا نیسماعیل له کهلسوم
کوری جهر پیی راگه یاندوین، نهویش له سعیدی کوری جویهیر، نهویش له نیبنو
ععباس له باره ی نهو نایه ته پیروژه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، به نووعمانی ووت: پهروردگاری تو دهستی موباره کی
به پستی نادهم دا هیئا جا همر روچیک لی دهروچو نهو دروستکاریهتی تا روژی
قیامت نا نه مه عهرفه ریوایه تی کردوه، نینجا په یانی لیوه رگرتن: ﴿أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (الأعراف: ١٧٢).

محمد کوری نصر له تفسیری السیدی باس دهکات، له نهبی مالیک و نهبی
صالح ده گتړتیه وه، نهویش له نیبنو ععباس، و له مورپه الهدانی، نهویش له نیبن
مهسعود، نهویش له خه لکانیک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له باره ی نهو
فهرموده یه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ))، کاتیک خواي گهوره ناده می له
به هشت دهرکرد پیش نهوی له ناسمان دابه زیت دهستی قوردهتی به لای راستی
پستی نادهم دا هیئا، جا نهویه کی سپی لی ده رهینا وه مرواری و هروهک
شیوه ی میروولوی وورد، جا پتانی فهرموو: به رحمت و به زهی من پرؤنه به
هشت، وه دهستی به لای چه پی پشتیدا هیئا، جا نهویه کی رهشی لی دهروچووندا
له شیوه ی میروولوی وورد، جا فهرمووی: پرؤنه ناو ناگر بایه ختان پینادهم، جا له
مهشدا به جزریک ده فهرموویت ﴿وَأَصْحَابُ الِّیْمِیْنِ﴾ (الواقعة: ٢٧)، واته:
((دهسته ی راسته کان)). ﴿وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ﴾ (الواقعة: ٤١)، واته: ((دهسته ی

(٢٩٦) تقریب التهذیب: ٣١٨/٢ .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

چه په کان)) پاشان په یمنی له وانیش وه رگرت فهرمووی ﴿الست بریکم قالو بلی﴾ هیچ که سیټک نیه له نهوهی نادهم نیلا نهو ده زانیټ کهوا (الله) په روه ردگاری نهوه. وه هم مو نهو نایه تانهی که باسماں کردن به مانای : نهو رۆژی په یمنی لیوه رگرتن.

نیسحاق ده لیټ: پروومی کوری عتاده پټی راگه یان دین، کهوا موسای کوری ره بدی پټی راگه یان دووین و ووتویه تی: گوټم له محمد کوری که عبی فرزی بوو ده یووت: له باره ی نهو نایه ته دا ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: ((یادی نهو کاته ش بکه ره وه که په روه ردگارت پشتا و پشتی نهوه ی ناده می کۆکرده و ته وه (له جیهانی پنهان و شاراو ده په یمنی لی وهرگرتن)) به مانای هم موویان رازی بوون بۆی به نیماں و باوهر و زانین، وه رۆحه کانیش هه بوون پیش نهوه ی لاشه کانیاں دروست بکات.

ده لیټ: الفضل کوری موسی بۆمانی گیرایه وه، له عبدالملک، نهویش له عطا له باره ی نهو نایه ته وه: ده فهرموویټ: له برپرپی پشتی نادهم وهر نه ده ره وه لهو کاته وه په یمنی لیوه رگرتن، پاشان نهوانی ناردنه وه بۆ برپرپی پشتی نهو.

نیسحاق ده لیټ: عدلی کوری ته جله می له زه حاک ده گیریتسه وه و ده لیټ: خوا ی گه وره لهو رۆژی له پشتی نادهم دروستی کردوه هیچ نایټ تا هه لسانی قیامه ت، جا وه ک میرووله ی وورد ده ریان ده هیټیت ده فهرموویټ ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ۱۷۲) فریشته کان ووتیان: ﴿شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲). پاشان به دهستی راسته ی گرتی و فهرمووی: نهوانه له به هه شتان، و نهوانی دیکه ی گرت و فهرمووی: نهوانه ش له دۆزه خ دان.

له ته فسیری نیبن عبینه، له ره بیعی کوری نه نه س ده گیریتسه وه، نهویش له نه بی عالیه ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (آل عمرا: ۸۳)،

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: ((ههچى له ناسمانه كان و زهويدايه بهره زامه ندى بيت يا بهناچارى ته سليم و ملكه چى پهروه ردگان))، ووتى: ((تهو روژه ي پهمانى لى وهرگرت)).

نيبن نيسحاق ده ليت: نا لهو كاته دا تهوان بريارى خويان دابوو و ملكه چى فهرمانى خوابوون. نه مهش كهوا خوى گهوره رايگه ياندوه، و فهرموويه تى ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ۱۷۲). خوى پهروه دگارش و توويژ ناكات ته نها تهوا له ناخاوتن و توويژه كهى ده گات. وه لاميش ناداته وه ته نها لهو كه سهى له پرسيا ره كه تيده گات.

(له باره ي بيانوو و ناره زايى به وهى نيبن مه نده ريوايه تى كردووه)

ديسان ناره زايان دهر پيووه به وهى عبدالله ي كورى مه نده ريوايه تى كردووه، محمد كورى ساير بوخارى پيمان راگه ياندوه، كهوا محمد كورى مونزر كورى نه سه دى هروى بژ نيমে ي گيراوه ته وه، كه ده ليت جه عفر كورى هارون مصصى بژمانى گيراوه، تهو يش له عه تبه كورى سكن، تهو يش له أرطاة كورى مونزر، تهو يش له عطاء كورى عولان، تهو يش له يونس كورى حله بس، تهو يش له عه مرو كورى عه بسه، ووتى: گويم له پيغه مبهري خوا بوو ﷺ ده يفه رموو: ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ قَبْلَ الْعِبَادِ بِأَلْفِي سَنَةٍ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتِّلَفَ، وَمَا تَنَافَرَتْ مِنْهَا اخْتَلَفَ))، واته: ((خوى گهوره روحى به نده كاني له پيش به نده كاني به دوو هه زار سال دروست كرد، جا نه وهى يه كتر يان ناسى هوگري يه كتر بوون، وه نه وه يش نينكارى لى كرد جياواز ده بيتسه وه)). جا نه مه هه نديكه ناوا ناره زايى پى دهر دهر بن.

هه نديكى ديكه ده ليت: قسه كه له گهل ئيوه دايه له شوين دا.

یه که میان:- باسکردنی به لگه که له سهر رۆحه کان که دروستکراوه پاش
دروستکردنی لاشه کان.

دووه میان:- وه لآمه که به چی بۆتان پروون بکریته وه.

له شوتنی یه که مدا، خوی گه وه ده فهرموویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ (الحجرات: ۱۳)، واته: ((تهی خه لکینه بیگومان نیمه
هه مووتانمان له نیر و مییه که دروستکردوه که باوکه شاده و دایکه حه وایه)).
نهمه ناخاوتنیکه بۆ شاده میزادیک کهوا رۆح و لاشه هه بیته جا به لگه له سهر
ته وهی کهوا هه مووی دروستکراوه پاش دروستکردنی دایک و باوک، خوی گه وه
له م نایه ته ده ریمخستوه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ۱)، واته:
((تهی خه لکینه له خه شم و ناره زایی ته و پهروه ردگارتهان خۆ پیاریزن که نی وهی له
تاکه نه فسیک دروستکردوه، ههر له وه نه فسهش هه وسهره کهی به دیهینا و له وه
دووانه پیوان و ژنانی زۆری خستوته وه و بلآو کردوته وه، ههروه ها له وه خوایه
بترسن)). نهمه ش ناشکرایه که دروستکردنی ته وای جۆری شاده میزاد پاش
دروستکردنی ره سه نه که یه تی.

جا نه گهر ووتیان: نهمه ش پیشخستنی دروستکردنی روحه کان له سهر
لاشه کانی به دوور ناخاته وه کهوا له وای دروستکردنی باوکی شاده میزاد
دروستکراوه ههروه که نیشانه کانی پیشو به لگه یه له سهری ده لیت: گهر خوا حه ز
بکات ناشکرای ده که یین و روونی ده که یه وه کهوا ته و نیشانه نهی باسکران به لگه
نیه له سهر پیشخستنی روحه کان له لاشه کان پیشخستنیکی جیگیر و چه سپاو، وه
مه به سته کهشی پاش دروستی و جیگیر بوونی ده یسه لیتنی له سهر ته وهی کهوا
پهروه رگاره کهی به دیهینه ره کهی که خوی پهروه ردگار روحه کهی وینا کردوه وه
دروستبوونی و کات و نه جهلی و کرده وه کانی پیوانه کردوه و پیری له سهر داوه،

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

وه نمو وینانهی له توخمی خۆی دهرهیناوه، پاشان بۆ شهوهی گهراندۆتهوه، و قهدهری داناوه لهسهر هاتنه دهرهوهی ههرتاکیک لهتاکهکانی لهو کاتهی بۆی داناوهی، وه بهلگهش لهسهر شهوهی کهوا بهدروستکردنیکى جیگر و چهسپاو دروستکراوه، له دوايیدا بهردهوام بووه به بوون و زیندوووی و زانایی و قسهکار ههمووی لهیهك شوین و بابهتدا. پاشان لیتی بنیردریتهوه بۆ لاشهكان کۆمهله له دواى کۆمهله ههروهك محمد کوری حزم وادهلیت.

نیشانه باسکراوهكان لهبهر شهوهی بهلگهیه لهسهر سهلماندننى قهدهر و وچاره‌نووسی پێشوو، و هه‌ندیکیان بهلگه ده‌دات لهسهر شهوهی کهوا خواى په‌روه‌ردگار نمونه و وینه و پڕواله‌تی دهرهیناوه، نه‌هلی دلخۆش و نه‌هلی خه‌مباری لیک جیاکردۆتهوه، به‌لام ناخاوتنیان و قسه پێکردنیان و ملکه‌چیان بۆی به‌ خوايه تیه‌وه شایه‌تی دانیان لهسهر خۆیان‌وه به‌ به‌ندایه‌تیه، جا شهوهی له سه‌له‌ف و پێشینه ووتیه‌تی، به‌لکو شهوه په‌سه‌ند و دروستکراویته لهسهر تیگه‌یشتنی نایه‌ته‌که، وه نایه‌ته‌که ده‌سه‌لات لهسهر شهوه ناکات، به‌لکو ده‌سه‌لات لهسهر ناکۆکی و جیاوازی ده‌کات.

به‌لام هه‌دیسی مالیك، شه‌بو عومه‌ر ده‌لیت: شه‌و هه‌دیسیکی پچراوه، موسلیمی کوری یسار له عومه‌ری کوری خه‌تتاب وه‌رنه‌گرتوه، له‌و هه‌دیسه‌دا له نێوانیاندا نه‌عیمی کوری ره‌بیعه هه‌یه، وه هه‌روه‌ها نه‌ویش له‌گه‌له‌ شه‌و ئیسنادیه‌ بڕو بیانووی پێی هه‌لناگریت، وه موسلم کوری یشاریش شه‌مه دیار نیه، ده‌لیت: که‌وا شه‌وه مه‌ده‌نی یه، نه‌ك موسلمی کوری یساری به‌سری، ئیین شه‌بی خیشمه ده‌لیت: له‌سهر یحیی کوری مو‌عین هه‌دیسی مالیك خۆیندۆته‌وه شه‌مه لای زی‌دی کوری شه‌بی نه‌نیه‌یه، جا به‌ده‌ستی خۆی له‌سهر موسلم کوری یساری نووسیوه: ((نایناسیت)).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پاشان نهبو عومهر له ريځگای نسانى بوى گيړاوه ته وه: پييان راگه ياندووم: کهوا محمد کورى وهب گيړاوه ته وه که محمد کورى مسلمه بوماني گيړاوه وه و ووتى: نهبو عبدالرحيم بوى منى گيړاوه ته وه، ده لیت: زيد کورى نه بی نه نيسه بوى گيړاوه، نهویش له عبدالحميد کورى عبدالرحمن، نهویش له موسلم کورى يسار، نهویش له نه عيم کورى ربيععه.

پوخته ی قسه لهو هديسه دا کهوا هديسيکه نيسنده که ی راوده ستاو نيه، چونکه موسليم کورى يسار و نه عيم کورى ربيععه هه موويان ناسراونين به هه لگرتنى زانست و زانيارى، و به لام نهو هديسه له پيغه مېهر ﷺ پشت راست کراوه ته وه له زور پوه وه جيگير و چه سپاوه به دريژى له هديسيکى عومهرى کورى خه تتاب باسى ده کات وه کومه ليکيش به دري باسيان ده کات.

هديسيکى عبدالله کورى عومهر له باره ی قه ددر و چاره نووس باسده کات، و له کوتاييه کهيدا ده لیت، پياوړى له مزينه ياخود جهنيه پرسىارى له پيغه مېهر ﷺ کرد، ووتى: نه ی پيغه مېهرى خوا، کرده وه که چونه؟ پيغه مېهر ﷺ فهرمووى: (إن أهل الجنة ييسرون لعمل أهل الجنة، وأهل النار ييسرون لعمل أهل النار)، واته: ((بيگومان نه هلى به ههشت کار ناسانى ده کهن بوى کرده وه ی نه هلى به ههشت، و نه هلى ناگريش کارسانايى ده کهن بوى کرده وه ی نه هلى ناگر)).

ده لیت: نهو وه مانای نهو هديسه ی گيړاوه ته وه له باره ی قه ددر له لای پيغه مېهر ﷺ، عه لى کورى نه بی تاليب، و نه بیى کورى که عب و عبدالله کورى عه باس و نين و عومهره، و نه بو هورهيره و نه بو سعيد و نه بو سه ريجه ی غه فارى و عبدالله ی کورى مسعود و عبدالله ی کورى عه مرو وه عمران کورى حصين و عايشه وه نه نه سى کورى ماليك و سوراقه ی کورى جشم وه نه بو موساى نه شعهرى

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

و عیبادهی کوری صامت، وه زۆربهی هه‌دیه‌کانی نه‌وانه چهند ریځگایه‌کی هه‌مه جوړ و جیاوازی هه‌یه پاشان زۆربه‌یان به نیسنا ده‌که‌ی لییان گێراوه‌ته‌وه.

به‌لام هه‌دیه‌که‌ی نه‌بی صالح. که له نه‌بی هوریره وه‌ریگرتوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ده‌ره‌یتانی نه‌وه‌یه‌ک نمونه‌یان ده‌کات به وینه‌ی میرووله‌ی وورد، و له‌و کاته‌دا رووناکایی و تاریکایی تێدا‌بووه، نه‌ک نه‌وه‌ی تێدا‌یه که‌وا په‌روه‌ردگار روحه‌کانیانی پێش لاشه‌کانیان دروست‌کردووه و به‌یه‌ک شوین ملکه‌چی کردووه و قایل بووه، پاشان هه‌ر روحیک له‌و روحانه ده‌نێردیت له‌ کاتی روودانی لاشه‌که به‌زی، به‌لێ هه‌ر خۆی خوا‌ی گه‌وره هه‌ر لاشه‌یه‌ک تایبه‌ت ده‌کات به‌ روحیک که‌وا چاره‌نوس و قه‌ده‌ری وایه له‌و کاته‌دا بۆ نه‌و بیت.

نه‌وه‌ی له‌و هه‌دیه‌ نینکاری ده‌کریت نه‌وه‌یه که ده‌لیت: روحی عیسا له‌و روحانه بوو که‌وا په‌یمانی لی وه‌رگیرا، نینجا روحه‌که‌ش نێردرا بۆ مه‌ریه‌م له‌وکاته‌ی که‌نا‌گیری کرد له‌ خزم و که‌س و کاری له‌ شوینیک‌ی رۆژه‌ه‌لاتی ((بیت المقدس)). جا روحه‌که له‌ ده‌میدا چوه ژووره‌وه، زانراویشه که‌وا روحی نێردرا بۆ مه‌ریه‌م روحی مه‌سیح نیه، به‌لکو روحه‌که فووی پێدا کرا جا به‌ مه‌سیح هه‌ملی په‌یدا‌کرد، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ أَنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مریم: ۱۷-۱۹)، واته: ((جا ئیمه جویره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بۆ لای، وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو(خۆی خسته به‌رچاوی)(۱۷) مه‌ریه‌م ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوا‌ی میه‌ره‌بان له‌ تو ته‌گه‌ر که‌سیکی به‌ ته‌قواو له‌ خواترس بیت(۱۸) جویره‌ئیل ووتی: (مه‌ترسه) دلنیا به‌ من ته‌نها نێردراوی په‌روه‌ردگاری تو، تا منالیک‌ی خاوتیت پی به‌خشم(۱۹)). جا پۆخی مه‌سیح هه‌رگیز به‌و شیوه‌یه گفتوگو له‌گه‌ل خودی خۆی ناکات، و له‌ هه‌ندێ ریځگاکانی هه‌دیه‌ی نه‌بی جه‌غه‌ر

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

دا هاتوو ههوا روحي مهسيحه كه نهو قسه دهكات، وه ههر نهو يشه بۆي رهوانه دهكات.

ليره دا چوار پلهو پايه ههيه:

يه كهه: خوي ميه ره بان وينهو نيگاري نهواني ده ره ينه او هه جا به ده به خت و كلرله كاني له دلخوشه كانيان جيا كرد ته وه و له تاقير كرده وه كانيا لييان خوش بييت.

دوهه: خوي گه وهو دلوفان لهو كاته دا په لپ و بيانوي به سه رياندا چه سپاند و كردني به شايت به خوابه تيه كه ي و فريشته كانيشي به سه رياندا كرد به شايت. سيبه: نا نه مهيه ليكده نه وه ته فسيري نهه فهرمووده يه خوي گه وه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، اته: ((يادي نهو كاته ش بكه ره وه كه په ره ورد گارت پشتا و پشتي نه وه ي ئاده مي كو كرده وه) له جيهاني په نهان و شار او ده دا په يمانى ليوه رگرتن)).

چوارهه: خوداي گه وه نهو روحانه ي هه موو چه سپاند و ملكه جي پيكردن پاش ده ره يناني له شوينيكي به تال و چول له دروست كرده كه ي، و له راستيدا هه موو كاتيكي ناردني كومه ليكي ليى دواي كومه ليكي ديكه بو لاشه كانياني نوئ ده كاته وه.

نه وه ي پله و پايه ي يه كه مه: نهوا نيشانه كان به جور يكي تر خوي دهرده برييت به رز كراوه ته وه وه رگيراوه.

نه وه ي پله و پايه ي دوهه ميشه: له راستيدا وه رگرتني راويه كانه له ليده ره وه كان له نايه ته كه دا، وا ده زانن نه مه ته فسيره كه يه تي، نه مه ش ووته ي كومه لي ليكده ره وه انه له نه هلي هه ديس و فهرمووده.

نه بو ئيسحاق دليت: دروسته خوي گه وه و ميه ره بان روحه كان وهك نمونه ي ميرووله ي وورد لييكات كهوا ده ريه ينه او به تيگه يشتن و عه قل بۆي بجيت. ههر

ج ٩٥ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وَهَكَ دَه فَرَمُووِيَّت ﴿قَالَتْ نَمْلَةً يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ﴾ (النمل: ١٨)،
 واته: ((میرووله میننه یهک(هاواری کردو) ووتی: نهی میرووله یینه، بچنه مال و
 کون و کهله بهره کانتانه وه)) ههروه ها خوی گهوره فره منی به چیاکان و بالنده کان
 کرد له گهل داود ته سبباحت بکه^(٢٩٧).

نین نه نباری ده لیت: مهزه ب و ریبازی خاوهن حه دیسه که و گهوره زانایانی
 لهو نایه ته دا: کهوا خوی گهوره نه وهی ناده می له بربرهی پشتی نهوو بربرهی پشتی
 منداله کانی ناده می ده رهیتاوه، وه نهوان له وینهی میرووله ی ووردن، جا په یانی
 لی وه رگرتن کهوا نهو دروستکاریانه و نه وه کانیش دروستکارون، نینجا دانیان
 پیادانا و قهبولیان کرد، نه مهش پاش نه وهی به پتی عه قلی خزیاندا رویشتن و
 دانیان پیا نابه وهی پیشانیان دان، ههروهک عه قلی دا به چیاکه کاتیک قسه ی کرد، و
 ههروهک به ووشته کهش کرد کاتی کرنوشی برد، وه به دارخورما کهشی کاتی داوای
 لیکرا تاوه کو گوی لی بوو ملی کهچ کرد و به رپوه برا.

جرجانی ده لیت: له نیوان فره مووده ی پیغه مبه^(عَلَيْهِ السَّلَامُ): ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ
 آدَمَ فَاخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً))، واته: ((بیگومان خودای گهوره دهستی قورده تی به پشتی
 ناده مدا هیتاوه جا له پیشیدا نه وه کانی ده رچواندوه)). وه له نیوان نایه ته که دا
 سوپاس بو خودا هیچ جیاوازی و ناکوکیه نیه. چونکه په روه ردگاری عز وجل
 نه گهر له پشتی ناده م نهوانی وه رگرت بیت نهوا له پشتی نهوانیش نه وه کانی
 وه رگرتون، چونکه نه وهی ناده م هندیکیان بو هندیکی دیکه ده بنه نه وهی
 یه کتری، خوی گهوره ده فره موویت ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
 غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((نه وه کو له روژی قیامه تدا بلین: به راستی نیتمه
 له مه بیتاگابوین!!)). واته: له بارهی نهو په یانه ی لیانی وه رگرتن، جا کاتی
 نه وه یان ووت فریشته کان بوون به شایهت به سه ریانه وه به وه رگرتنی په یانی

(٢٩٧) سیری: سورده تی((سبأ)) نایمتی (١٠) بکه .

٩٢ لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لتيانهوه. و له مهشدا بهلگهيه لهسهر نهو تهفسيرهی كهوا له ريوايهتهكهدا لهلايهن خواي گهورهوه هاتووه به فريشتهكاني فهرمووه: تيوه شايهت بن، نينجا فريشتهكان ووتيان: شايهت بووين به سهريانهوه، دهليت: ههنديك زانايان وا دهليتن كه پهيمانهكه لهوانه لهسهر رۆحهكان وهرگيراييت به بي لاشهكان، بيگومان رۆحهكانيشن كهوا عاقل دهن و تيدهگن، وه پاداشتي بۆي ههيه و، وه نيسحاقی كوري راهويه دهليت: ههموو زاناکان يه كدهنگن كهوا رۆحهكان پيش لاشهكان به دهنگ هاتوون و كردنی به شايهت به سهريانهوه، جرجانی دهليت: بهو فهرموودهيهي خواي ميههربان بيانوو دههيتتهوه ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ (آل عمران: ١٦٩)، واته: ((ههركيز وامهزانن و وا دامهنيتن نهوانه له پيتاوي خوادا شهيد بوون و كوژران، مردوون، نه خيروانييه، بهلكو نهوانه زيندوون)). له لاشهكانيش گرفتارن و پووكاونهتموه و له زهويدا ماتهوه، رۆحهكانيش رزق و رۆزييان پندهدری و دلخۆش دهبيت، و ههر نهويشه لهزهت دهبيت و دلخۆش و خه مبار دهبيت دانپياده نيته و نينكاريش دهكات.

(لهبارهی كيشه و گرفت و ناكۆكي له مانای نايهتي قورئانی)

نهوانه ناكۆكي دهكهن له گهلا كهسانی ديكه لهبارهی مانای نايهتهكه، دهليت: مانای نهو فهرموودهيه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((دهرهيتناوون و دايمه زاناندوون پاش نهوهی نهوان كه می ناوی پون بوون واته(مهني پيار) له برپهري پشتي باب و پايرهيان بهرهو دونيا لهسهر پتخستنيان له ههبووندا، وه كردنی به شايهت بهسهر خۆيانهوه كه وا نهو خواي نهوانه بهوهی كهوا له نايهتهكانيدا نيشانی داو و بۆيانی سهلماندوون كهوا ناچاری كردوون بۆ نهوهی بزاني كهوا نهو پهروهردگاريانه، له خوا زياتر كهسيكي

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

دیکه دهستکاری نهمه‌نی یه، جا کاتیک نهمه‌یان زانی و ملکه‌چیان کرد و داوایان لیکرا نه‌وی بینووانه و شایه‌دیان بۆ داون باوه‌ری پی بهیئن.

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له شوینیکی دیکه ده‌فرموویتی: ﴿شَاهِدِينَ عَلٰی اَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ﴾ (التوبة: ۱۷)، واته: ((له کاتیکدا خۆیان شایه‌تن له‌سه‌ر خۆیان که بی باوه‌رن)) لیانی ده‌ویتی به پله و پایه‌ی شایه‌تی دان بۆ نه‌وی نه‌لیت: ئیمه بی باوه‌رین هه‌روه‌ک ووتیان.

له‌و ده‌رگایه‌شدا راگه‌یاندن و ناشکرا کردنه‌کشی دیسان تیدایه ﴿شَهِدَ اللّٰهُ اَنْهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ﴾ (آل عمران: ۱۸)، واته: ((خوای گه‌وره له‌ریگه‌ی دروست کراوانیه‌وه، که هه‌مووی نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌نویتی)) خۆی شایه‌تی داوه و ده‌ریخستوه و سه‌لمانده‌ویه‌تی که به‌راستی جگه له‌و هیچ خواجه‌کی تر نیه که شایه‌نی په‌رستن بیت). ده‌یه‌ویتی: ناگادار بکاته‌وه و ده‌ری بخات. ریک وه‌ک نه‌وه وایه شایه‌تی دانی نه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی ده‌دات له‌لای فه‌رمان‌په‌واو ده‌سه‌لاتداره‌کان نه‌مه قسه‌ی ئین نه‌باریه.

جرجانی روونکردنه‌ویه‌کی بۆ نه‌و قسه‌یه زیاده‌کردوه ده‌لیت له‌لای یه‌کێک هاوه‌له‌کانی قسه‌ی کردوه: کاتیک خوای گه‌وره دروستکرای خۆی دروست کرد و زانیاری خۆی پیدا به‌وه‌ی که نه‌و گیانله‌به‌ریکه و بوونی هه‌یه و پیشتربوونی نه‌بووه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره، له شوینیکی دیکه‌ی قورئاندا ده‌فرموویتی: ﴿وَتَادٰی اَصْحَابُ النَّارِ﴾ (الأعراف: ۵۰)، ﴿وَتَادٰی اَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ (الأعراف: ۴۴)، ﴿وَتَادٰی اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ﴾ (الأعراف: ۴۸)، ده‌لیت: جا لیکدانه‌وه‌ی نه‌و فه‌رموده‌یه: ﴿وَإِذْ اَخَذَ رَبُّكَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، خوای گه‌وره پشستا و پشتی نه‌وه‌ی ناده‌می کۆکرده‌وه. هه‌روه‌ها ده‌فرموویتی ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلٰی اَنْفُسِهِمْ﴾، واته: ((کردنی به شایه‌ت به‌سه‌ر خۆیانه‌وه))، واته کردنی به‌شایه‌ت دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌ق‌لی پیدان و تیگه‌یشتن. وه پاداشت و سزای له‌سه‌ر واجب‌کردن، و هه‌رکه‌سی له‌ دایک ده‌بی و

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

ده بیته هه زه کار چاکه و تاوان لیک جیا ده کاته وه، و نه قلی به زیانبه خش و سود و هه رگرتندا ده شکیت، له به لیتن و به لیتندان و به خشین و سزادا تیده گات وه که شه وهی خوای گه وهه په یمانی لی و هه رگرتووه له یه کتا په رستی و به وهی ناقلمه ندبووه و نه قلی پیتا ده شکیت. جا هه که سی نه مهی پی راگه یه نرا نهوا په یمان و به لیتنی لی و هه رگراوه.

دروسته که بووتریت: بیگومان خوای گه وهه به وان ملی که چ کردن و هاته نه ژیر بار و ته سلیم بوون، هه روه که خوای گه وهه ده فهرموویت: ﴿وَلِلّٰهِ یَسْجُدُ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾، واته: ((هه بز زاتی خوای په روه دگاره شه وهی له ناسمانه کان و زه ویدا به رزه زامه ندی بیت یا به ناچاری کرنووشی بز ده بات)).

ده لیت: ناره زایی ده رده برن بهم فهرمووده یه ی پیغه مبهه عَلَّی: ((رفع القلم عن ثلاث: عن الصبی حتی یحتمل، وعن الجنون حتی یفیک، وعن النائم حتی ینتبه)) (٢٩٨).

واته: ((پینوس له سه ر سی جور کهس هه لده گیریت: له مند الیک تاوه کو شه یتانی ده بیت یاخود خه وده بینیت و پیده گات، وه له سه رخوش تاوه کو هوشی دیته وه سه ر خوی، وه له خه ووتوو تاوه کو به ناگا دیته وه)). وه خوای گه وهه ده فهرموویت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ یَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ (الأحزاب: ٧٢).

واته: ((بیگومان نیته نه م نه مانه ته مان (نه مانه تی قورنان) نیشانی ناسمانه کانی و زه وی کتوه کاند، (یاخود پیشنیارمان کرد نیوه نه م نه مانه ته بگرته نه ستق)، به لام هه موویان ده ستیان پیوه ناو ترسان لیتی)) پاشان فهرمووی ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾، واته: ((که چی ناده میزاد هه لیگرت و گرتیه نه ستوی خوی)) نه مانه ت نا لیړه دا په یمان و به لیتنه، جا قه ده غه بوونی ناسمانه کان و زه وی و کتوه کان له

(٢٩٨) مسند أحمد: ١/٤٤٠، و نه سنن ابی داود: ٤٤٠١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه لگرتنی ئەمانەتە که له پێناوی وازهێنانیهتی بۆ عهقلێک کهوا ده بێت تیبگات و ههستی پێبکات، و هه لگرتنی ئاده میزادیش بۆ ئەمانەتە که کهوا نهو بوونه وهریه عهقل و بیر و هوشی تێدایه.

ووتی: بۆ عه ره بیهش مه ته لیك له و مانایه دا له وانه که ده لیئ:

ضمن القنن لفقعس بشباتها * إِنَّ الْقَنَّانَ لَفَقَّعَسَ لَا يَأْتَلِي

لهو باره یه وه خوای گه وه ده فهرموویئ: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢ - ١٧٣)، واته: ((بۆ ئەوهی نه وه کو له رۆژی قیامه تدا بلیئ: به راستی ئیمه له بێتاگابوین!! (١٧٢) یاخود نه وه ک بلیئ: جا ئیمه چی بکهین، به راستی باو و باپیرانمان له پێشدا هاوه لیان داناوه و ئیمهش نه وه یه ک بووین دوا ی نه وان هاتین و شوێنیان کهوتین)). به لگهش له سه ره نهو لیکن ده وه یه، چونکه خوای ده زانیئ کهوا نهو په یمان و وه رگرتنه له سه ریان تا وه کو نه لیئ: وای له رۆژی قیامه ئیمه له مه بێتاگا بووین، وه بێتاگایش لی ره دا ده سه ته ردار نه بووه، له به ره یه کیئک له م دوو پروانه:

یان ده بێت له باره ی رۆژی قیامه ت بێت، یاخود له باره ی په یمان وه رگرتن، جا به لām له باره ی رۆژی قیامه ت خوای گه وه له کتێبه کهیدا باسی نه کردوه کهوا په یمان و به لیئنی لی وه رگرتن بۆ زانیئنی زیندوو بوونه وه و لیپێچینه وه، و به لکو باسی کردوه ته نه نا بۆ نه وه ی بیزانن، به لām وه رگرتنی په یمان جا مندا لآن و که وتوو ان نهو په یمانه یان لی وه رگرا وه ناکۆک و جیاوازا کاران و وتوو یانه، جا نه وانه پاش نه وه ی په یمان و به لیئان لی سه ره گرتن پێیان رانه گه یه نرا وا راگه یه ندراوێک که وابه یته بێتاگایه ک جا قسه ی تێدا بکه ن و ئینکاری بکه ن. جا نهو بێتاگایه که ی له وان ده بێت، و باسی شتیکی کردوه ناشیئ نه بێت و ناشیئ مه حالیش بێت،

۹۱ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْیَةِ

خوای گه‌وره و میهره‌بان ده‌فرموویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳).

جا ئەو بی باوهریش دەسبەردارنابن کەوا وەریانگرتوو بەوەی بە خۆیان لەوان بوون یاخود لە بارو باپیرانەو بەریان ماوەتەو . جا ئەگەر لەباو باپیریانەو بێت ئەوا بی باوهرنابن تاوہ کو دەگەنە بلوغی و پێگە‌یشتن و سەپاندنی جیگیری و دامەرزای بەلگە‌ی بیانو لەسەریان، چونکە منداڵ لە بی باوهران نابێت، کە‌سیش تاوانی کە‌س هە‌لناگریٓت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الأنعام: ۱۶۴)، واتە: ((هیچ کە‌سیٓت کە‌س هە‌لناگریٓت تر هە‌لناگریٓت)). هە‌وێ خوای گە‌وره لە قورئاندا وای فرموو، ئەمەش پێچەوانە‌ی ئەوێ کە‌وا لە پێغە‌مبەر (د.خ) ریوایەتی کراوہ ((إن الله مسح ظهر آدم، وأخرج منه ذرئته فأخذ عليهم العهد))، واتە: ((بێگومان خودای گە‌وره دەستی قودرەتی بە پستی نادەم داھێتا، و ئەوێ کانی لەپشتدا دەرچواند ئینجا پەیمان و بە‌ئینی لێیان وەرگرت)). ئەمەش رێک ھاو شێوہ بە گێرانەوہیە کە خوای پەرورەگار دەفرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واتە: ((یادیان بێه) کاتێک خوا پەیمانی لەیە کە یەکە‌ی پێغە‌مبەرە‌ن وەرگرت کاتێک کتیب و دانایی پێبە‌خشین بەوەی کە ئەگەر: لە نایندە دا پێغە‌مبەرێکم بۆ پەوانە کردن و بە راستدانەری ئەوێ ئێوہش بوو، ئەو دہ‌بیت باوہری پی بەین)). جا خودای میهرەبان ئەوێ کرد کەوا لەسەر پێغە‌مبەرانی داہەزاند لە کتیب و دانایی پەیمانیشی لێوەرگرتن پاش ئەوان لە تومەتەکانیشیانی وەرگرت، ئەم فرموودە‌یەش بەلگە‌یە لەسەری: ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واتە: ((لە نایندەدا پێغە‌مبەرێکم بۆ پەوانە کردن و بە راستدانەری ئەوێ ئێوہش بوو، ئەو دہ‌بیت باوہری پی بەین و

۹۰ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

پشتگیری بکن)). پاشان به نومته کانی فەرموو: ﴿أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (ال عمران: ۸۱)،

واته: ((نایا بریار تانداو پەیمانی منتان بهو جوړه وهرگرت که پیم راگه یانندن؟ ووتیان: بریارماندا و (ههروا ده کهین) نهو سا خواپیی فەرموون: ده به شایهت بن و منیش له گهلان یه کیکم له شایهته کان)).

جا خودای به خشندهی میهره بان به نومته کانی راگه یانند لهوکتیبه ی که دایبه زاندووه ته سهر پیتغه مبه ره کانیان به هانه یه که له سهریان وهک په یمان لیوه رگرتیان، وه بریاریشی لیوه رگرتن به زانست و زانین ده ریاره بان.

ووتم: ههروه ها هاو شیوه که شی نهم فەرمووده یه یه: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ (المائدة: ۷)، واته: ((یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سهرتان، ههروه ها نهو په یمانه ش که پیتیسته نیوه پابه ندی بن له بیرتان نه چیت که وتووتانه: گوێرایه ل و ملکه چ و فەرمانبه ردارین)). جا نهو په یمانه یه کهوا لی و وه رگرتن پاش نهو ی پیتغه مبه ره کانی بو ره وانه کردن به باوهر پی هینان پی و پشتگیری کردنیشی. و هاوشیوه که ش نهم فەرمووده یه یه خوای گه وره یه که ده فەرموویت: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ (الرعد: ۲۰)، واته: ((نهو که سانه ن وهفا ده کهن و به نه مه کن له بهرامبه ر نهو په یمانه وه که

هه یانه له گهل خوای په روه رگار داو، نهو په یمانه ش ناشکین و به لین هه لئاوه شیننه وه..)) وه ههروه ها خوای گه وره ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (یس: ۶۰ - ۶۱)، واته: ((نهو سا خوای گه وره گلله یی له یاخیه کانی نهو ی نادهم ده کات و ده فەرموویت: نهی نهو ی نادهم "مه گهر من پیم رانه گه یانندن که شهیتان نه پهرستن" چونکه نهو به راستی دوژمنی ناشکراتانه * به لکو تنه نا من به رستن که هه ر نه مه یه رینگه و رپیازی راست و دروست))، جا نه مه په یمانی نهو ه

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بزيان له سهر زمانی پیغه مبه ره کانی، وه كه نهو غوونه یه ی خوای گه و ره بۆ نه وه ی نیسرائیلی فه رمووه: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ (البقرة: ٤٠)، واته: ((په یانه کهم جی به جی بکهن (که نیمان و کرده وه ی چاک و باوه پر کرده به هه موو پیغه مبه ره ان به بی جیاوازی) نه وسا منیش په یانی خۆم به جی ده هیتم (که جی نشین کردنتانه له دنیا و، به هه شتی به رینه له قیامه تدا))، وه غوونه ی شه مه ش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ (آل عمران: ١٨٧)، واته: ((یاد بیته ره وه) کاتیک خوا په یانی وه رگرت له وانه ی کتیبیان پی به خشراوه که پروونی بکه نه وه بۆ خه لکی و مه رامه کانی باس بکهن و نه یشار نه وه))، هه ره ها خوای گه و ره ده فه رموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (الأحزاب: ٧)، واته: ((بیریان بخه ره وه که نیتمه) په یانمان له پیغه مبه ره ان وه رگرتووه په یانی یه کتا په رستی، په یانی گه یاندنی بانگه وازی خوا، به تاییه ت له تو نه ی محمد ﷺ و له نوح و نیبراهیم و موسا و عیسی کوری مه ریم، بیتگومان په یانیککی به هیترو پته ومان لی وه رگرتن...))، به لیتیک کهوا له دوا ی په وانه کردنیان لییان وه رگرتن هه ره وه که له نومه ته کانیا نی وه رگرت له دوا ی ناگادار کردنه وه یان، وه نهو به لیتنه ش خودای په ره ره دگار نه فره تی لهو که سه کردووه کهوا په یانه که ناباته سهر و هه لیده وه شیتیتته وه و سزای ده دات بهم فه رمووده یه: ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾ (المائدة: ١٣)، واته: ((جا به هو ی نه وه وه که نه وه ی نیسرائیل به ره وه ام په یان و به لیتنه کانیا ن ده شان، نه فره تمان لیتکردن و دلّه کانیا نمان ره ق و سه خت و ره ش کرد)).

جا له بهر نه وه ی به لیتنه کانیا ن شکاند خوای گه و ره سزایان دا و نه وانه ی له سهر زمانی پیغه مبه ره کان په یانیا ن وه رگرت به راست و دروستی ووتیا ن کهوا خوای گه و ره نیشاره تی پیداون: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿البقره: ٦٣﴾، واته: ((يادی نهو نیعمه‌ت‌ه‌ش بکه‌ن‌ه‌وه کاتیک په‌یمان لی‌وه‌رگرتن (که په‌یره‌وی ته‌ورات بکه‌ن) و کیتی‌و طورمان به‌ر‌اسه‌رتانه‌وه راگرت و پی‌مان ووتن: نه‌و به‌ر‌نامه‌یه‌ی پی‌مانداون به‌تووندی بیگرن (نه‌گینا نه‌م چیا‌یه ده‌ده‌ین به‌سه‌رتاندا): هه‌میشه‌ش با له‌بیرتان بی‌ت چی تیدایه و چیتان لی‌ده‌خوازیت، بۆ نه‌وه‌ی له‌خواترس و پاریزکاربن)).

وه ری‌ک‌خستنی نایه‌ت‌ه‌ش له‌راستیدا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌مه له‌چه‌ند پرویه‌کی جو‌راو‌جو‌ر:

یه‌که‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ئاده‌م، وه نه‌وه‌ی ئاده‌میشه‌ش ته‌نها ئاده‌م نیه به‌لکو جگه له‌ئاده‌مه.

دو‌وه‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿مَنْ ظَهَرَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ((ظه‌ر)) واته پشت، وه نه‌مه‌ش خسته‌ن بری هه‌ندی‌که له‌گشتی، یاخ‌ود خسته‌ن بری و له‌جیدانانی شو‌ولی‌ه، وه نه‌وه‌ش باش‌تره.

سی‌یه‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿ذَرَيْتَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ((ذ‌ری‌ته)) واته نه‌وه‌که‌ی.

چ‌واره‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ واته: کردنی به‌شایه‌ت به‌سه‌ر خ‌وایانه‌وه.

پی‌نجه‌م: خ‌وای گه‌وره هه‌والی دا‌وه که‌وا حی‌که‌مه‌ت له‌و شایه‌تی دانه هه‌لگرتنی بر‌و بیان‌وه له‌سه‌ریان تا‌وه‌کو نه‌لین: وای له‌رۆژی قیامه‌ت “نی‌مه له‌و کاره بی‌تا‌گا‌بو‌وین. هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (النساء: ١٦٥)، واته: ((پی‌غه‌مبه‌رانان (په‌وانه کرد‌وه) که مو‌ژده ده‌رن (به‌نی‌مانداران) و ترس‌ینه‌رن بۆ (یاخ‌یه‌کان)، تا خه‌لکی هی‌چ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌می‌نیت (له‌سه‌ر بی‌دینی و یاخی بوونیان) د‌وای نه‌وه‌ی خوا پی‌غه‌مبه‌رانی بۆ په‌وانه کرد‌وون)).

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

شهشم: بهمه بهبیریان بهیننه وه نه گهر نا ده لّین: وای له رۆژی قیامت: ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ ناشکرایه ئهوان بیتاگان له وهی کهوا هه موویان له پشتی نادم ده رهتاروان و هه مووشیان لهو کاته دا شایه تیان داوه، جا ئه مه کهس بهبیری نایه ته وه.

ههوتهم: خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٣)، جا لهو پیناسه و شایه تی دانه باسی دوو حکمهت ده کات، یه که میان: بۆنه وهی لینه گهر پین بئی ناگا بن، وه دووهم: بۆ نه وهی لینه گهر پین لاسایی کهس بکه نه وه، جا کهسی بیتاگا ههست و شعوری نیه، و لاسایی که ره وهش شوینی کهسی لاسایی ده که ویت.

ههشتم: خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفْتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ١٧٣)، واته: ((نایا تو له ناومان ده بهیت بههۆی نه وهی که پیشیلکارانی ههق کردوویانه؟))، واته: نه گهر به نکۆلی کردن و هاوبه شی پهیدا کردیان سزادرابان ده یانوت: نا ئه مه یه، نهو پهروه ردگاره یه له راستیدا له ناویان ده بات بههۆی سه ریچی کردیان بۆ پیغه مبه ره که ی و به درۆ خسته وه یان، جا نه گهر له ناوی بردن بههۆی لاسایی کردنه وهی باووباپیریان له هاوبه شی پهیدا کردندا به پیتی هینانی به لگه یه که له سهریان به پیغه مبه ره کان نهوا له ناویان ده بات بههۆی نه وهی پیشیلکارانی ههق کردوویانه. یاخود له ناویان ده بات له گه ل بیتاگابوونیان له بهر زانیسی بئی سوودی و بئی که لکی کهوا له سهری بوون. خوای گه وره رایگه یانندوه کهوا گوندیک یان شاریک به زوئمه که یان له ناو بهین نه گهر دانیشتووانه که یان بیتاگابوون، و به لکو له دوا ی ناگادار کردنه وه و وریا کردنه وه یان له ناویان ده بات.

نۆیهم: خوای گه وره هه ریبه کینکی له سهر خۆی کردۆته شایهت کهوا نهو پهروه ردگار و دروستکاریه تی، وه په یمانی به سهردا کردوون بهو شایه تی دانه

قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ ح ٩٥

له شويئتيكي ديكه دا خواي گهوره ده فمرمويت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ٨٧)، واته: ((سوئند به خوا نه گهر لهو خوا نه ناسانه بيرسيت: كي دروستي كردوون، نهو به دلنيايييه ده ليتن ((الله)) كه و ابوو بهره و چي و بهره و كوي له ريبازي يه كخواناسي لاده درين و شويئي ناحق ده كه من؟!))، واته: جا چون له يه كتا پرستي لاده دن پاش نهو برياردانهي نهوان كهوا خواي گهوره پهروه ردگار و دروستكار يانه، جا نانه مه نهو په يانه يه كهوا شايتيان داوه، له سر خويان به پشت پي به ستنه كهي، وه خواي گهوره به پيغه مبهره كاني به بيريان ده هيتته وه: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ابراهيم: ١٠)، واته: ((نايا له خواي پهروه ردگاردا گومان هه يه؟! به ديهينه ري ناسمانه كان و زهوي؟!)). جا له راستيدا خواي گهوره له سر زماني پيغه مبهره كاني نهو دانپيانانه و زانسته يان بيرده هيتته وه و هرگيز باسي دانپياناني پيشويان بژ ناكات له باره ي دروست كردنيان و په يمان و به لگه شيان له سر دانه مه زريني.

ده يه م: خواي گهوره نهو نايه ته ي ديارى كردووه، و نه مهش به لگه و مه به ستيكي روون و ناشكراو پيويستيشه بژ ناوه روځ و مانا كهي به جورتيك جياواز ناكوځ نه بيت له گه ل مانا كهيدا: نه مهش كاروياري نايه ته كاني خواي بهرز و به توانايه، خواي گهوره ده فمرمويت: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ﴾ (الأنعام: ٥٥)، واته: ((هر بهوشيويه كه باسكرا به دريژي (به لگه و نيشانه كان) روون ده كهينه وه)).

نهو نايه تانه ي كه باسكرا نهو هيه كهوا له كي شه كهيدا هه موو جوړه بوونه و هره كاني ناشكرا كردووه وه نه مهش ناياتيكي له پوي زانياري و ده روونيدان، ناياتيكن له ناو دهرووني خويان و گه و ره كانيان و دروست كردنيان وه ناياتيكن له شارو شارو چكه و ديهاته كاندا كهوا خواي گهوره ده يگيرتته وه به وه ي كه ده لاله ت له سر هه بوون و يه كتا پرستيه كهي و راستگويي پيغه مبهره كاني

٩٥ ح لایبن قیّم المجوزّة

دهکات وه لهسەر گهړانهوه بۆلای نهو و پۆژی زیندوو بوونهوه، لههه مووشی ناشکراتر نهوهی هەر کهسهو شایهتی داوه لهسەر خۆی کهوا نهو پهروهردگاری و دروستکاری و بهدییهینهریهتی، خۆشی پهروهرده کراوو دروستکراوو مهخلوومه و پروویداوه پاش نهوهی که نهو نهبووه.

نهم نایهتەش فەرموودهی خوای گهورهیه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ هاوشتیهو چون یه که له گهڻ فەرموودهی پیغه مبهەر ﷺ: ((کل مولود یولد علی الفطرة))^(۲۹۹)، واته: (هەر مندالێک که له دایک ده بیئت لهسەر خوهره و شتیکی پاک واته به ((موسلمان)) له دایک ده بیئت))، هاوشتیهیه له گهڻ نهم فەرموودهیه: ((فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ)) (الروم: ۳۰ - ۳۱). واته: ((نهی نینسان به دلتیکی پاک و بیگه ردهوه، پروو بکه ره بهرنامهو نایینی خوا و نه ملار نهولا مه که، خه لکینه ئیوهش پابهندی نهو نه خشهیه بن که خوا ئیوهی لهسەر دروست کردووه (واته قورشان که ته لۆک و نه خشه ی ژبانی ئاده میزاده کانه لیتی لامه ده ن)، هیچ جوړه گۆرانکاریه که له هیچ نه خشه دروستکراوێکی خودا نی یه، ئا نهوهیه دینی راست و دروست به لām زۆریه ی خه لکی نهم پاستیانه نازانن * خه لکینه پروو بکه نه پهروهردگارتان، به مملکه چی بگه پیتتهوه بۆ لای)).

حسن کوپی یحیی المجرانی ده لیت، نه گهر یه کیک ناره زایی دهربری له باره ی نهو بابه ته به هه دیسیک کهوا له پیغه مبهەر ﷺ ریا بهت کراوه، کهوا فەرموویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَأَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ وَأَخَذَ عَلَيْهِمُ الْعَهْدَ ثُمَّ رَدَّهُمْ فِي ظَهْرِهِ)) له پاستیدا مانای پاشان دهیگه پیتتهوه بۆ پشتی ئاده م مانای له دوا ی مردنیان دهیگه پیتتهوه بۆ ناخی زهوی بۆ به خاکسپاردنی، چونکه نه گهر

(^{۲۹۹}) مسلم: (۲۶۵۸).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مردن دهیاننیریتتهوه بۆ زهوی لهبهر نهوهی ئادهم له زهوی دروستکراوه و بۆ نهویش دهگهړیندریتتهوه. جا نهگهر بۆ زهویش گهړیندرايهوه مانای وایه ئادهم و بۆیشتی گهړیندراوهتهوه نهگهر ئادهم لهو دروستکرایت و ههندیك شت دهچیتتهوه ناو شتهکه، جا نهگهر چوون بۆ لیکدانهوهی نهو هه دیسه پرووی دهروهی جیاوازی ههیه لهنیوان نهو و لهنیوان نهوهی له قورئاندا هاتوه لهو ماناو مه بهسته دا تهنها نهگهر بیهویت والیکى بداتهوه وهك نهوهی ئیمه باسماں کردووه، چونکه خواى گهوره دهفهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، وه لهگیرانهوهی چیرۆکهکهدا باسی ئادهم نهکراوه بهلکو لیږدها وهپالتراره بۆ پیتاسهکردنی نهوهکهی کهوا نهوان مندالهکانیهتی، وه لهو هه دیسه دا: ((إِنَّهُ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ)) جا ناکریت بهریههچ بدریتتهوه نهوهی له قورئان و له هه دیسدا هاتوه بۆ لهسه ریککهوتن تهنها بهو لیکدانهوهیهی کهوا باسماں کردن.

جرجانی دهئیت: منیش دهئیم: ئیمه تاوهکو نهوهی ئایهتهکهی له پیتغه مبهه عليه السلام ریوايهت کردووه، وه نهوهی زانایان و بیرمهندان له سه له فی صالح بۆ چوون و لیکیان داوهتهوه غوونه ییترین و باشتترینیه.

لهسهر نه مهش ههندیك هاوه لاغان له نههلی سه لهف باسیان کردووه لهبارهی وهلامدانهوه لهسهر نهو بیژهره لهوانیه لهبارهی لیکدانهوهی ماناکه بهبی ستهم و رق لی بوونهوهو ئینکاری کردن بیت، نه مهش دهشیت نهف فهرموودهیه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ)) سه رهتای ههوال پیدانه که بیت له لایهن خودای میهره بانهوه لهبارهی پهیمان وهرگرتن لیبانهوه، وه نهگهر پتویستی به وهلامدانهوهش بیت نهوا وهلامه کهی له لایهن پهروه دگاره وهیه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ وه نهم گیرانهوهی چیرۆکهش بهتهواوهتی دهچرپت، پاشان خودای گهوره به ههوالیکى دیکه دهسپیدهکات به باسکردنی نهوانه دهئین: کافرهکان لهروژی قیامهتدا دهئین: ((شَهِدْنَا)) بهمانای شایهتی دهدهین، ههروهك الحطیئة دهئیت:

شَهِدَ الْحَطِينَةُ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ * أَنَّ الْوَلِيدَ أَحَقَّ بِالْعُذْرِ

به مانای حطینه شایه‌تی ده‌دات، ده‌لَیت: نهی په‌روه‌ردگار: شایه‌تی ده‌ده‌ین له رۆژی قیامه‌تا نیتوه ده‌لَین واته ((کافره‌کان)): ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: له‌و کاته‌ی له لی‌پنجینه‌وه‌و گف‌ت و گۆ‌و به‌ر‌س‌یاره‌تیان به کوف‌ره‌که‌یان، پاشان ه‌ه‌وال‌ی‌کی دیکه‌یان بۆ زیاده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ به‌مانای: له‌راستیدا ده‌لَین: چونکه ((أو)) به‌مانای: واوی ر‌یک‌خست و دل‌تیا‌یه، وه‌ک نه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ أَمَّا أَوْ كَفُورًا﴾ (الإنسان: ۲۴)، واته: ((نه‌که‌یت ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری تاوانباران و بی‌باوه‌ران بیت))، جا لی‌کدانه‌وه‌که‌ی: وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ین له رۆژی قیامه‌تا ده‌لَین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نه‌وان هاویه‌شیان بۆ خوا په‌یدا کردو و نیتمه‌شیان له مندال‌یمان‌ه‌وه له‌سه‌ر ر‌ی‌بازه‌که‌یان ه‌ه‌ل‌گرت له‌ هاویه‌شی په‌یدا کردن، جا نیتمه‌ش له‌سه‌ر ر‌ی‌بازو به‌رنامه‌ی نه‌واندا ر‌ی‌شتین، و په‌یره‌و‌یمان کرد، جا تاوان و گوناح بۆ نیتمه‌ نیه نه‌گه‌ر نیتمه‌ به‌شو‌ین نه‌واندا که‌وتو‌وین به‌ل‌کو تاوان گوناح بۆ با‌وو‌با‌یران، ووتیان: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ (الزخرف: ۲۳)، واته: ((نیتمه‌ با‌و و با‌پیرانی خۆ‌مان بین‌سو‌ه پا‌به‌ندی بی‌رو‌با‌وه‌ر‌یک بو‌ون، بی‌گومان نیتمه‌ش چاو له‌وان ده‌که‌ین و په‌یره‌وی نه‌وان ده‌که‌ین)). جا ووته‌کانیان به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر نه‌مه: ﴿أَفْتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نیتمه‌یان له‌گه‌ل خۆ‌یاندا ه‌ه‌ل‌گرتو‌وه له‌سه‌ر کوف‌ر و هاویه‌شی په‌یدا کردن، جا گ‌ی‌رانه‌وه‌ی چ‌یر‌ۆ‌کی یه‌که‌م ه‌ه‌وال‌ی‌که له‌باره‌ی ه‌ه‌مو‌و دروست‌کرا‌وه‌کان به وه‌رگرتنی په‌یمان لی‌یان، وه گ‌ی‌رانه‌وه‌ی چ‌یر‌ۆ‌کی دو‌وه ه‌ه‌واله‌که‌ی نه‌وه‌یه که ده‌لَیت: کافره‌کان له رۆژی قیامه‌ت دا له‌پاساو ه‌یتانه‌وه و دا‌وا‌کردنی لی‌بو‌وردن دان.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه‌وهی بانگه‌وازی ناکۆکی و جیاوازی ده‌کات ده‌لێن: که‌وا جیاوازی له‌وه‌ی نیتوان کتیب و هه‌واله‌که به‌هۆی جیاوازی ووشه‌و ده‌برپێنه‌کانیان که‌وا دوو ووتیه‌ی تێدایه‌ پێویسته به‌ هاوشتیه‌و هاو جووت قه‌بوولێ بکه‌یت وه‌ تێپه‌رپێنی که‌وا لێی ناشکرا بوو به‌هۆی جیاوازییه‌که‌ی، وه‌ هه‌روه‌ها ووشه‌کان نه‌گه‌ر له‌ خودی خۆیدا جیاواز بوو، نه‌وا گه‌رانه‌وه‌که‌ی بۆ فهرمانێک ده‌گه‌رپێته‌وه‌ نه‌وا پێویست به‌ جیاوازی ناکات، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ له‌باره‌ی دروستکردنی ئاده‌م ده‌فه‌رموویت: جاریک باسده‌کات که‌وا نه‌و له‌ خۆل دروستکراوه^(٣٠٠)، وه‌ جاریکی دیکه‌ نه‌و له‌ قورپکی وشک و په‌شباو و ترشاو دروستکراوه^(٣٠١)، وه‌ جاریکی دیکه‌ش ده‌فه‌رموویت له‌ قورپکی پته‌و دروستکراوه^(٣٠٢). وه‌ جاریکی تریش له‌ قورپکی وشک وه‌ک فه‌خفوری^(٣٠٣)، نینجا نه‌م ووشانه‌ له‌ ووشه‌ و ماناکانی جیاوازن و هه‌روه‌ها له‌ حاله‌ت و باره‌ جیاوازه‌کان که‌وا قورپ په‌شبا و وه‌ک قورپ پته‌و نیه‌ وه‌ قورپ پته‌ویش وه‌ک خۆل نیه‌، که‌واته‌ ته‌نها و ته‌نها گه‌رانسه‌وه‌ که‌ هه‌مووی له‌ په‌سه‌نه‌که‌دایه‌ بۆ یه‌ک گه‌وه‌هر و کرۆکه‌، و نه‌ویش خۆله‌که‌یه‌، وه‌ له‌ خۆله‌که‌ش نه‌م حاله‌ت و بارانه‌ دروست بوون.

فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌ ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ)) له‌ بنچینه‌دا یه‌ک مانای هه‌یه‌ ته‌نها نه‌وه‌یه‌ که‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: ((مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ)) زیاده‌و خستنه‌ سه‌ره‌ له‌ هه‌واله‌که‌ له‌لای خودای گه‌وره‌وه‌، و خودای گه‌وره‌ ده‌ستی قودره‌تی به‌ پشتی ئاده‌مدا و نه‌وه‌که‌ی لیّ ده‌رچوانده‌ ده‌ستی پیا داهیتا بۆ ده‌رکه‌وتنی نه‌وه‌کانی و ده‌ره‌یتسانی نه‌وه‌کانیان له‌ پشتی نه‌واندا

(٣٠٠) سه‌یری: نایه‌تی (٥٩) له‌ سووره‌تی ((آل عمران)) بکه‌.

(٣٠١) سه‌یری: نایه‌تی (٢٨) له‌ سووره‌تی ((الحجر)) بکه‌.

(٣٠٢) سه‌یری: نایه‌تی (١١) له‌ سووره‌تی ((الصافات)) بکه‌.

(٣٠٣) سه‌یری: نایه‌تی (١٤) له‌ سووره‌تی ((الرحمن)) بکه‌.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهك خواي گهوره باسي كردووه، چونكه نيتمه زانيوومانه و فير بووين كهوا
گشت نهوهي نادهم له بربرهي پشتيدا نهبوون، بهلام كاتييك هاوجووتي يه كهه له
بربرهي پشتيدا بو، پاشان دووهم له بربرهي پشتيدا يه كهه، پاشان سي يهه له
بربرهي پشتي دووهم بووه، دروسته كه هه موو ره گهزه بگهريتهوه بو پشتي نادهم،
چونكه نهوان لقي نهوون و نهوويش بنچينه و سه ره كيه كه يانه.

ههروهك چۆن دروسته نهوهي خواي گهوره باسي كردووه: كهوا نهو نهوهي
نادهمي له پشتي نادهم ده رهيتناوه دروستيشه كهوا پيغه مبهه عليه السلام نهوه باسي
كردووه: خواي گهوره له پشتي نادهمدا له پشتي نهوه كانيشي ده رهيتناوه، كهواته
لق و ره سه ن يهك شته، ههروه ها خواي گهوره كاتييك له ههواله كهدا نهوه كهي خسته
پال نادهم لهوانه يه ههواله كه له باره ي نهوه كهو له باره ي نادهم مه وه بيت.

ههروهك خواي گهوره ده فهرمووييت: ﴿فَطَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ (الشعراء: ٤)،
واته: ((جا بهرده وام گه رده نيان بزي ملكه چ و زهليل ده بيت)) ههواله كه له ديوي
دهروه ي له باره ي گه رده نه كانه، و باس كردن و پيايه لئدانه كesh بو ناوليتراو
هاتووه، وه نه مهش وه پالئراوه ههروهك چۆن نادهم له ويدا وه پالئرابوو.

(له باره ي هه ندي قسه ي پيشينه و پاشينه له ماناي نايه ته كه)

جا نه مه هه ندي قسه ي پيشينه يه له باره ي نايه ته كه، و له گه ل هه موو
هه لسه نگاندن و گرنگي پيدائيك، هه ره به لگه نيه له سه ر دروست كردني رۆحه كان
پيش جهسته كان دروست كردنيكي جيگير و چه سپاو، له راستيدا ده لاله ت ده كات
له سه ر وينه كانيان و نيشانه كانيان له وينه شووي ميروولهي وورد و
قسه پيكرديان پاشان گه رانده ويان بو ره سه نه كه يان كهوا نه مه يه دروستي

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههوالهكه، وه نهوهی دروسته له راستیدا جیگیر بوونی قهدهر و چاره‌نووسی رابردوه وه دابه‌ش کردنیانه بۆ به‌دبه‌ختی و کامه‌رانی.

به‌لام بۆ ساخکردنه‌وه و تیگه‌یشتنی نه‌بی محمد کوری حزم له‌باره‌ی نه‌م فرموده‌یه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (الأعراف: ١١)، واته: (سۆتند به‌ خوا ئیمه (باوه‌ گه‌وره‌ی) ئیوه‌مان دروستکردو نه‌خش و نیگاری رواله‌ت و رۆخساری ئیوه‌مان کیشا، پاشان ووتمان به‌ فریشته‌کان: ناده‌ی سۆژده به‌رن بۆ ناده‌م (سۆژده‌ی پێژ و به‌فرمانی خوا))، جا نه‌و ده‌رکه‌وتنه‌ گونجاونیه به‌ رۆکه‌شیه‌که‌ی بۆ ناماده‌کردنی فرمانه‌که به‌ سۆژده‌بردن بۆ ناده‌م له‌سه‌ر دروستکردن و وینه‌کیشانان، وه‌ ئاخاتنه‌که‌ش بۆ پیکهاتوه‌ گشتیه‌که‌یه له‌لاشه‌وه له‌ رۆحدا، و نه‌مه‌ش دوا که‌وتوه له‌ دروست کردنی ناده‌م دا، وه‌ له‌به‌ر نه‌مه‌ش ئیبنو عهباس ده‌لیت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ﴾ واته: ناده‌م ﴿ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌که‌یه‌تی، و غوونه‌ی نه‌مه‌ش مجاهد ده‌لیت: ﴿خَلَقْنَاكُمْ﴾ به‌ ووشه‌ی ده‌رپرینیکی گشتیه.

نه‌بو عبید له‌و نایه‌ته‌دا ووته مجاهدی هه‌لبژاردوه له‌باره‌ی نه‌م فرموده‌یه: ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾ وه فرموده‌ی خوی گه‌وره بۆ فریشته‌کان: سۆژده به‌رن نه‌وان پیش دروستکردنی نه‌وه‌ی ناده‌م بووه وه‌ وینه‌کیشانیان له‌ منداڵدانه‌کاندا، و پاشان پتووستی به‌ له‌سه‌ره‌خۆیی و ناماده‌ کردن هه‌بوو، جا هه‌رکه‌سێ وایزانی و واتیگه‌یی که دروستکردن و وینه‌کیشان له‌و نایه‌ته‌دا بۆ منداڵه‌کانی ناده‌مه له‌ منداڵدانه‌کاندا ده‌بی‌ت ره‌چای حوکی ﴿ثُمَّ﴾ کردبی‌ت له‌ ناماده‌کردن و پیکه‌خستندا ده‌نا ئیلا ووته‌ی نه‌خفه‌ش کاری تیده‌کاتن که‌وا ده‌لیت: ﴿ثُمَّ﴾ نالێرده‌ا مانای: واو ده‌گه‌یه‌نی‌ت.

زجاج ده‌لیت: نه‌مه‌ش هه‌له‌یه نه‌ خلیل و نه‌ سیبویه به‌ گونجای دانانین و هه‌موو نه‌وانه‌ی متمانه‌ی به‌ زانسته‌که‌ی هه‌یه، نه‌بو عبید ده‌لیت: مجاهد ناشکرای

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

کردووه کاتیک ووتی: خوای گهوره وهجهی نادهمی دروستکرد و له پیشتیدا وینهیانی کیشا، پاشان له دواى نهمه فهرمانی کرد به سوژده بردن، ده لیت: نهمه ش له حه دیسه که دا دیار و ناشکرایه، وه نهو نهوانی له پیشتیدا ده رهینا له وینهی میروولهی وورد.

ووتم: قورنائیش هندیکیان هندیکی لیکداوه تهوه، هاوشیوهی نهم ثایه ته ش خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (الحج: ٥)، واته: ((نهی خه لکینه نه گهر نیوه گومانان له زیندوو بوونه وه هیه، نهوه چاک بزنان که نیمه سه ره تا نیوه مان له خاک و خۆل دروستکردووه، له وه دوا (نه وه کان) له نوتفه یه که پهیدا بوون))، وه خوای گهوره ناخواتن له گهل که سیك ده کات بوونی هه بیته و مه به سستیش: باوو باپیریانه ههروه که نهم فهرموودهی خوای گهوره: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ (البقرة: ٥٥)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه که ووتتان: نهی موسا هه رگیز باوه رت پی ناهینین تاوه کو به ناشکرا و به چاوی خۆمان خوا نه بینین، نیتر یه کسه ره ههروه بروسکه که لیی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کرد و به ده ور به ری خۆتاندا ده تانروانی (به سه رسامیه وه بیرتان ده کرده وه)). ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة: ٦١)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به موساتان ووت: نیمه هه رگیز له سه ر یه که جۆر خۆراک نۆقره ناگرین و به ته نها جۆریک خوارده مه نی رازی نابین)، ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْساً فَاذْأَرَأَنتُمْ فِيهَا﴾ (البقرة: ٧٢)، واته: ((یاد نیعمه تی ناشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چۆن کاتیک که سیکتان کوشت و یه کسه ر ناژاوه له نیوانتاندا پهیدا بوو)). وه ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ (البقرة: ٦٣)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک په یمانان لیوه رگرتن (که په یه وهی ته ورات

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بکهن) و کیتیو طورمان به راسه رتانه وه راگرت)) نه مهش له قورناندا زۆره کهوا
خوای گهوره قسه بیان له گه لدا ده کات و مه به ستیش لیسی: باوو با پیریانه، جا ناوا
ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: (سویند به خوا
به راستی ئیمه (باوه گه وهی) ئیوه مان دروست کرد و پاشان نه خش و نیگاری
روالت و روخساری ئیوه مان کیشا)). به راستی خوای گهوره له باسکردنی کهس و
باسکردنی تاییه تدا لاده دات و دیت باسی جوړه که ده کات وه ده فهرموویت:
﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ * ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْثَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
(المؤمنون: ۱۲-۱۳)، واته: ((سویند به خوا ئیمه به راستی ئاده میزادمان له
ناویتییه کی پیکهاتوو له قور به دیه پتاره * له وه ودوا له جیگایه کی پاریزراو و له بار
دا (که مندا لدانی دایکه) له شیهی نوتفه یه کی زۆر بچووکدا دامان مه زرانده وه))،
دروستکراوه کهش له پیکهاتوویه کی قوری ئاده دم دروستکراوه، وه دامه زراوه کهش
نوتفه یه که له جیگایه کی پاریزراو کهوا نه وه که یه تی.

وه لām دروستبوونی رۆحه کان له پیش لاشه کان به دوو ههزار سال نه مه
ئیسنا ده کهی دروست نیه نه مهش عه ته بهی کوری سکین له باسه که دواوه، دار
قطنی ده لیت: واز لیته پندراره یاخود ده ست لی هه لگراوه. وه أَرْطَاءُ کوری منذر
ده لیت: ئین عدی ووتوویه تی: هه ندی حه دیسه کان هه لیه .

(له باره ی کهوا دروستبوونی رۆح دواکه و توه له دروست بوونی لاشه)

به لām سه لماندن له سه ره شه وهی دروست بوونی رۆحه کان دواکه و توه له دروست
بوونی لاشه کانی له چه ند رۆیکه وه یه: یه کیکیان: دروست بوونی باوکی ئاده میزاد
وه بنچینه کهیان ناوا بووه، خودای پهروه ردگار جویره یلی نارد چه نگیک خۆلی له
زهوی برد، پاشان له گه ل ناوکی ترش و تیکه لی کرد تا کو بووه قور، پاشان وینه و
نیگاری کیشا، پاش نه وهی وینه ی کیشا له رۆحدا فوری پیا کرد جا کاتیک رۆحه که

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

چووه ناو لاشه کهوه بووه گوشت و خوینینکی زیندوو و قسه کهر ، له تهفسیری نه بی مالیک و نه بی صالح داهاتوو ، له نه بی عه باس ده گپرنه وه ، نه ویش له موړه نه ویش له نین مه سعو د ، نه ویش له خه لکانیک له هاوه لانی پیغه مېهر ﷺ ، کاتیک خوی گه ووه میهره بان له کاره کهی بووه وه له درووست کردنی نه وهی نه و ده یو یست چۆه سر عهرش جا نیبلیسی کرده فریشته یه که له سر ناسمانی دنیا ، قه بیله یه که له فریشته کان پیان ده ووتن جنۆکه ، له راستیدا ناویان لینا جنۆکه ، چوونکه نه وان ده رگاوانی نه هلی به هشت بوون ، وه نیبلیسیش له گه ل فریشته یه کی دیکه ده رگاوان بو ، جا له ناو سینگ شتیک پرویداو کاری تیکردو ووتی: خوی گه ووه نه وهی نه به خشیوه ته من ته نها بۆ گه وری و چاکی من نه بی ت ، له ده برینیک دیکه دا ، له بهر نه وهی منی به گه ووه ترو باشتر داناوه له سر فریشته کان ، کاتیک نه و گه وری یه و خو به زل زانیهی له ده روونیدا پیدابوو خودای گه وره زانیاری له باره ی نه مه وه هه بوو ، نینجا به فریشته کانی فهرموو ، ﴿ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾ (البقرة: الآية/ ۳۰) واته: (به راستی من دمه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم بۆ ناوه دانی و دینداری)، ووتیان نه ی په ووه ردگاری نیه باروگوو زهرانی جینشینه که له زه ویدا چ ده بی ت و له زه ویدا چی ده که ن ، خوی گه وره فهرمووی نه وهی لی پیدا ده بی ت و نه وانه له زه ویدا خراپه کاری ده که ن و هسه دت و به خیلی له ناو یه کتریدا ده که ن و هندی که هندیکیان ده کوژن ، ووتیان: نه ی په ووه ردگاری نیه: ﴿ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: الآية ۳۰)،

واته: ﴿ فریشته کان ووتیان نایه که سیک تیدا ده که ته جینشین که خراپه و تاوانی تیدا بچینیت و خوینرپژوی تیدا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا نیه ته سبیحات و سوپاسو ستایش ده که ن و قه درو ریزی تو چاک ده زانین و به دوورت ده گرین له و

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

شتانهی که شایستهی تۆنین (له‌وه‌لامیاندا) خوا فەرمووی : بینگومان نه‌وهی ئیوه نایزانن من ده‌یزانم ﴿ واته: له‌باره‌ی کارو مه‌به‌ستی ئیبلیس.

ئینجا خوای گه‌وره جویره‌ئیلی نارد بۆ زه‌وی بۆ نه‌وهی له‌ویدا خوڵ به‌ئیت، زه‌وی ووتی من خۆم له‌تۆ به‌ خوای گه‌وره ده‌پارێزم که‌وا چنگم لی‌بده‌ی، ئینجا جویره‌ئیل گه‌رایه‌وه‌و خۆله‌که‌ی نه‌هیتنا و ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌و خۆی به‌تۆ پاراست و منیش داوای لی‌بوردم لی‌ی کرد ئینجا میکائیلی نارد ، ئه‌و خۆی له‌ویش پاراست ، ئینجا خوای گه‌وره فریشته‌ی گیان کیشانی نارد ، زه‌وی خۆی له‌ویش پاراست ، فریشته‌که ووتی : منیش خۆم له‌خوای گه‌وره ده‌پارێزم که‌ بگه‌رێمه‌وه فه‌مانه‌که‌ی زه‌وی جی به‌جی نه‌کرد ، ئینجا له‌ه‌وه‌ی زه‌ویدا چنگیک خۆلی هیتناو تیکه‌لی کرد ، خۆله‌که‌ی ته‌نها له‌ یه‌ك شوین نه‌هیتنا ، به‌ئکو له‌ خۆلیکی سوورو سپی و په‌شی هیتنا ، له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ش نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌رپه‌نگ و شیوه‌ی جیاواز ده‌رکه‌وتوون، جا به‌رزی کرده‌وه بۆ به‌رده‌می په‌روه‌ردگار تا‌وه‌کو کردی به‌ قورپکی په‌یت و پته‌و ، وه‌ پته‌ویش ئه‌و شته‌یه‌ که‌وا به‌تووندی یه‌که‌تر ده‌گریت ، پاشان خوای گه‌وره به‌ فریشته‌کانی فەرموو: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۰﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ﴾ (ص: ۷۱، ۷۲)

واته : (من ده‌مه‌وێت به‌شه‌رێك له‌ قور درووست بکه‌م ، جا کاتیک درووستم کرد له‌و گیان و روحی که‌ من خاوه‌نی ئه‌وم ، فووم پێداکردو ژیان و گیانم پێبه‌خشی ئیوه‌ی فریشته‌هه‌مووتان سوژده‌ی رێزو ته‌قدیری به‌ فەرمانی من بۆ به‌رن)).

خوای گه‌وره به‌ده‌ستی قودره‌تی خۆی درووستی کرد بۆ نه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی خۆ به‌زل زانیی ئیبلیس له‌باره‌یه‌دا ده‌رکه‌وێت بۆ نه‌وه‌ی پیتی بلیت: خۆت به‌گه‌وره‌تر داده‌نیت له‌وه‌ی من به‌ده‌ستی خۆم کردوومه‌ وه‌من خۆم به‌گه‌وره‌یی به‌سه‌ر ئه‌ودا ناکه‌م، جا به‌شه‌رێکی درووست کردبوو لاشه‌یه‌ك له‌ قور به‌ درێزایی چل سال ، جا

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

فریشته‌کان به لایدا تیپه‌رین ، کاتیک بینیان لیتی ترسان و داچله‌کین و نه‌وه‌ی له‌همه‌موویان زیاتر لیتی ترسا نیبلیس بوو ، کاتی به لایدا تیپه‌په‌ری لیده‌دا ، لاشه‌که ده‌نگی لیپه‌هات هه‌روه‌ک فه‌خفوری ده‌نگی لیپه‌بیته‌گه‌ر له‌ قور درووست کراییت ، جا له‌وکاته‌ خوای گه‌وره‌ فهرمووی ﴿مِنْ صَلَّالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (الرحمن: ١٤) ، واته ((له‌ قوریک‌کی ووشک بوو وه‌ک فه‌خفوری)).

له‌ده‌می چوه‌ ژووره‌وه‌ وه‌ له‌ کۆتاییه‌که‌یدا هاته‌ ده‌روه‌ ، نینجا به‌ فریشته‌کانی فهرموو : له‌مه‌ مه‌ترسن ، خوای گه‌وره‌ هه‌ر خۆی پایه‌دارو ده‌سه‌لات داره‌ و نه‌مه‌ش بووت و بی ده‌سه‌لاته‌ ، نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا بده‌م له‌ناری ده‌به‌م ، جا کاتیک نه‌و ماویه‌ هات که‌وا خوای گه‌وره‌ فوو به‌ پرووچه‌که‌ دابکات و گیان و ژیان‌ی پی به‌خشیت به‌ فریشته‌کانی فهرموو : نه‌گه‌ر فووم به‌ رۆحه‌که‌دا کردو گیان و ژیانم پییه‌خشی نه‌وا سوژده‌ی بۆ به‌رن ، کاتیک فووی پیاکرد به‌ رۆحه‌که‌دا رووچه‌که‌ لای سه‌ریه‌وه‌ چوه‌ ژووره‌وه‌و پۆمی ، نینجا فریشته‌کان ووتیان بلی سوباس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌ ووتی : سوباس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌ ، نینجا خوای گه‌وره‌ پیی فهرموو: خوای تۆ ره‌حمته‌ پی بکات .

کاتیک رۆحه‌که‌ له‌ چاوه‌کانی چوه‌ ژووره‌وه‌ سه‌یری به‌روبوومه‌کانی به‌هه‌شتی کرد ، کاتیک له‌ سکیدا چوه‌ ژووره‌وه‌ ناره‌زوی خواردنی کرد پیش نه‌وه‌ی رۆح بگاته‌ قاچه‌کانی ، جا هه‌ستایه‌وه‌ و په‌له‌ی کرد بۆ به‌روبوومه‌کانی به‌هه‌شت ، خوای گه‌وره‌ له‌م کاته‌دا فهرمووی ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (الأنبياء: ٣٧) ، واته‌ (نه‌وه‌نده‌ نینسان به‌په‌له‌و تالۆکه‌یه‌ هه‌ر ده‌لیت، له‌ په‌له‌و تالۆکه‌ درووست کراوه‌)).

یونس کوری عبدا‌ل‌اعلی‌ ده‌لیت: نین وه‌ب بۆمانی گێرایه‌وه‌ ، که‌وا نین زه‌ید ووتویه‌تی : کاتیک خوا ناگری درووست کرد فریشته‌کان زۆر لیتی ترسان ، ووتیان:

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهی پهروهردگاری نئمه بۆچی نهو ناگرهت درووست کردووه ؟ فهرمووی: بۆ نهوانهی سهپیتیچی من دهکهن لهوهی دروستم کردووه .

لهو پۆژهدا جگه له فریشتهکان و زهوی هیچ دروستکراویکی دیکه نهبوو، بهلکو لهدوای نهمه نادهم درووستکراوه ، لهم بارهیهوه خوای گهوره دهفهرمویت ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَّذْكُوراً﴾ (الإنسان: ١)، واته ((بهراستی ماوهیهکی زۆرله پۆژگار بهسهر نادهمیزادا هات که شتیکی وانهبوو ناو بهریت))، عومهری کورپی خهتاب ووتی: نهی پیغهمبهری خوا خۆزگهم بهو پۆژه پاشان ووتی، وه فریشتهکان ووتیان، نایه زهمانیک بهسهرمان دادیت تییدا سهپیتیچی دهکهن؟ هیچ درووست کراویک نابینین جگه لهمانه فهرمووی، نهخیر من دهمویت له زهویدا درووستکراویک درووست بکهه، وه تییدا جینشینیک دابنیم وه باسی هه دیسه که دهکات.

ئین ئیسحاق دهلیت: دهلین: خوای گهوره لهههموو کهس زاناتره ، خوای گهوره نادهمی درووست کرد پاشان داینا بۆ ماوهی چل سال چاودیری کرد بهر لهوهی فووی پیابکات به پۆحه کهدا، تاوهکو بسوه قورپیکی ووشک وهك فهخفوری، وه ناگریش بهری نهکوت، خوای گهوره زاناتره جا دهلین: کاتیک رۆحه که کۆتایی هات لهلای سهریهوه چووه ژوورهه پۆمی ووتی سوپاس بۆ خوا.

قورنان و هه دیس و نیشانهکان بهلگهیه لهسهر نهوهی کهوا خوای پهروهردگار فووی پیاکردووه به پۆحه کهیدا لهدوای درووستکردنی لاشه کهی ، جا لهو نهفخیهدا پۆحه که تییدا روویداوه ، نه گهرچی پۆحه کهی پیش لاشه کهی درووستکراوبوه له گهلا کۆی پۆچی نهوه کانی کاتیک که فریشتهکان لهبارهی درووست کردنه کهی سهریان سوورما ، کاتیک له درووست کردنی ناگره کهش سهریان سوورما ووتی : بۆ چ شتیک درووستت کردووه ، نه مهش پۆحه کانی نهوهی شادهم دهبینیت نیماندارو کافرو پاک و پیسی تیدایه.

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

کاتیک پڙحی کافره کان هممو شوین کوهی نیبلیس بوون، به لکو پڙحی کافره کان پیش کوفره کهی درووستکراوه، له بهر نهوهی خوی گهوه یاسای کوفری به سهر سه پاندوون پاش درووست کردن لاشهی نادهم و پڙحه کهی، وه پیش نه مه کافر نه بووه، جا چۆن ده بیت پڙحه کان له پیشدا کافرو نیماندار بیت نه گهر نهو کاته کافری نه بیت، وه کوفریش بۆ پڙحه کان تووش نایهت تهنها به پازاندنهوهی و هه لئه تاندنی نه بیت، پڙحه کانیش نهو کاته کافره له راستیدا له پاش روودای کوفره کهی، وا ده لئین: هممو پڙحه کان نیماندار بوون پاشان هه لگه پانهوه له دینه کهیان به ههر هۆکاریک بیت.

له حه دیستکی نه بو هورهیره دا له بارهی درووست کردنی گهر دوون و زانینی هه وال له بارهی درووستکردنی په گهزه کانی جیهان درووستکردنی نادهم دواکوت بۆ پڙحی ههینی، وه نه گهر پڙحه کانیش له پیش لاشه کان درووست کرابوون نهوا له کۆی بوونه وه ره کانی جیهان له شهش پڙخدا درووست کران، جا کاتیک هه والی درووست کردنه کهی پینه دان لهو پڙخانه دا زانراوه کهوا درووستکردنه کهی له دواي درووستکردنی نهوه کهیه، له راستیدا درووست کردنی نادهم خۆی له یه کیک له ناو نهو شهش پڙخانه دا بووه.

نه گهر پڙحیش پیش لاشهی بوونی هه بووه کهوا نهویش زیندوو و زاناو ناگادارو توانای قسه کردنی هه بووه وه بیر تیژی و زانینی هه بووه بهم جیهانه دا، ههستی پیکردووه جا به ههر روویه کهوه بیت.

نهوهی ناگرنجیت کهوا زیندوو و زاناو قسه کهرو زانیار بیت به خوداکهی کهوا پڙحه که له نیتوان کۆمه لیک پڙخدا بووه پاشان ده گوازیته وه بۆ نهو لاشیه کهوا هیچ ههست به حاله تی خۆی ناکات پیش نه مه به ههر روویه ک بیت.

ههروه ها نه گهر پڙحه که پیش لاشه بوونی نه بوایه نهوا زانیارو زیندوو و قسه کهرو عاقل ده بوو، جا کاتیک به لاشه هه لاسرا په یوه نده پیه کرده هممو

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِ

نه مانه‌ی پیوه دیار نه‌بوو، پاشان هه‌ست و زانست و عه‌قل و قسه‌کردنی هی‌واش
هی‌واش به‌سه‌ر داهات، جا نه‌گه‌ر وابویه نه‌وا ده‌بووه سه‌ر سوپه‌ینه‌رت‌ترین کاروبار
که هه‌بووه رۆح‌یک‌ی ته‌واو عاقل، له‌دوا‌یدا ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه به‌که‌م و کوپ‌ی و لا‌وازو
نه‌زان، پاشان له‌دوا‌ی نه‌مه ، ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ دۆخی جارانی ، بۆ عه‌قله‌که‌ی و
هه‌یه‌که‌ی ، خوا‌ی گه‌وره ده‌فرم‌و‌یت ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (النحل: ٧٨)، واته:
(خوا نی‌وه‌ی له‌ سکی دایکتان ده‌ره‌یت‌ناوه بی‌ نه‌وه‌ی هه‌یچ شت‌یک بزانن ، نینجا
ده‌زگای بیست‌ن و بین‌ن و تی‌گه‌یشتنی بۆ داب‌ین کردو‌ون، بۆ نه‌وه‌ی سوپاس‌گوزاری
بکه‌ن)).

جا نه‌گه‌ر نه‌مه قه‌ده‌ر بی‌ت بۆ رۆح پ‌یش در‌وو‌ست‌کردنی ، له‌دوا‌یدا ده‌ر‌چو‌بی‌ت
بۆ نه‌و د‌و‌نیایه له‌سه‌ر نه‌و قه‌ده‌ره‌ی بۆ‌ی نو‌وس‌راوه، نی‌مه نین‌کاری کت‌یب و قه‌ده‌رو
چاره‌نو‌وسی ر‌ا‌برد‌وو نا‌که‌مین بۆ‌ی که‌له‌لایه‌ن خوا‌یه‌وه‌یه، هه‌ر چه‌نده به‌ل‌گه نیش‌ان
ده‌دات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌و کۆمه‌ل در‌وو‌ستی کردو‌ون پاشان له‌ شو‌ی‌چن‌یک دای‌نا
که به‌ زین‌دو‌ویی و دانایی و قسه‌که‌ر، پاشان هه‌ر کات‌یک شت‌یک بۆ لاشه‌که‌ی
ده‌رده‌که‌وت، جا خوا‌ی گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو شت‌یک به‌ت‌وانایه، به‌لام هه‌یچ هه‌وال‌یک‌ی
وامان له‌سه‌ر زما‌نی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پ‌ینه‌گه‌یش‌ت‌وه وه‌دیاره پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
هه‌وال‌ی واش‌ی نه‌داوه، له‌ پ‌است‌یدا له‌ هه‌د‌یسی‌کی سه‌ح‌ی‌ح‌دا پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
فرم‌و‌یه‌تی: ((أَنْ خَلَقَ آدَمَ يَجْمَعُ فِي بطنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَظْفًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ
ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مَضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلِكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ)) (٣٠٤)،
واته: ((کات‌یک نه‌وه‌یه‌کی ئاده‌م در‌وو‌ست ده‌کر‌یت له‌ ش‌ی‌وه‌ی نو‌ت‌فه‌یه‌ک له‌ مه‌نی
پ‌یاو بۆ ما‌وه‌ی چ‌ل رۆژ له‌ سکی دای‌کی ده‌مین‌یت‌ه‌وه ، پاشان ده‌بی‌ته هه‌ل‌واس‌راو‌یک

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

، پاشان دهبيته پارچه گوشتيك، پاشان فرشتهيه كي بۆ رهوانه دهكرت له رۆحدا
فوى پيادهكرت)).

جا فرشته بهتهنها بۆي رهوانه دهكرت و فوى پيادهكات ، نهگهر فوى پياكرد
نهوا دهبيته هۆكارتيك بۆ رووداني رۆح تييدا، وه نهيفهرمووه: فرشته به رۆحهوه
بۆي رهوانه دهكرت و ئينجا دهخاته ناو سكي ، لهراستيدا فرشته بۆي دهكرت و
به فووپياكردنهكي رۆحهكه تييدا روودهات نك خواي گهوره رۆحهكه نارديت،
كهوا پيش نهوه به سهردهميكي دوورو دريژ لهگهل فرشته بروني ههبوويت،
جياوازي بكه له نيوان فرشته دهنيريت بۆي ئينجا فوى پيادهكات به رۆحهكهدا،
وه لهنيوان نهوي كهوا رۆحه دروستكراوهكه دهنيريت كه لهگهل فرشتهكه بهخۆي
دامهزراوه.

راستی دهروون چي يه ؟

١. ئابا نه و به شبنله له به شه گاني لاشه.
٢. باخوود نيشانه به كه له نيشانه گاني.
٣. باخوود جه سنه به كه نيشبنله به بۆي ئېيدا دانراوه باخوود نهنها
گه وهه رېله ؟
٤. ئاب نه و رۆحه
٥. باخوود شني دېله به ؟
٦. ئابا ئازاوه گېڤي و لومه كار و يڤ له ئارامي بهك دهروونه نه و
سېفانان ك ئاب نه
٧. باخوود نه مه سي دهروونه ؟

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وهلا مهكه: نهو مهسهله خهلكي لههمموو چين و تويزهكان قسهي تيدا دهكهن ، و قسهو ووشهكانياني تيدا شيواندوه، زور تيدا كهوتونهته ههلهوه و خواي گهوره شويتن كهوتوواني پيغهمبهه نههلي سووننهتهكهي هيدايت داوه لهو كاتهي تيدا دهكهونه جياوازي و ناكوكي، خواي ميهرهبانيش نهوهي بيهويت ريتويتني دهكات بو ريتيازي راست و دروستي نيسلام، نيتمه باسي ههنديك له ووتهي خهلك دهكهين لهبارهي نهو بابتهانه و يارمهتي خوا باسي راست و دروستهكهيان دهكهين.

نهبو ههسن الاشعري له ((مقالات)) هكهي دهليت: خهلكي جياوازو ناكوكن لهبارهي روج و دهروون و ژياندا، نايا روجيش ژيانه ياخوود شتيكي ديكهيه ؟ نايا روج لاشو جهستهيه ياخوود نا؟

نظام دهليت: روج خوي جهستهيه، وه دهروونيشه، وه پيداگيري دهكات لهوهي كهوا روج به فووي زيندوه و نكولي نهوهش دهكات كهوا ژيان و هيز ماناي جگه له زيندويهكي به توانا نهبيت.

ههنديكي ديكه دهلين روج نيشانهيه.

ههنديكي ديكه دهلين : لهوانه جعفهر كوري حهرب : نازانين روج گهوههره ياخوود نيشانهيه وه پاكانه دههينتههوه لهم بارهيهوه بهو فهرموودهيه ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واته ((پرسيارت لي دهكهين دهبارهي روج (كه چيهو چونه؟) بلي: روج بهشيكه له فهرمانی پهروهردگارم و بهدهست نهوه)). و هيچ دهبارهي رانهگهيهندراوه نهو نه گهوههره نه نيشانهيه ووتی: وا گومان دههم جعفهر سهلماندويهتي كهوا ژيان روج نيه، وه سهلماندويهتي كهوا ژيان نيشانهيهكه.

جباتي بيرو بوچووني وابو كه روج جهستهيه، كهوا نهو ژيان نيه، ژيانيش نيشانهيه، وه بيانوش بهشيوهزاري زمان دههينتههوه، روجي نادهميزاد دهچرو، پيداگيري دهكات كهوا روج نابيت نيشانه بيت لهسهری.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هەندیکى دیکە دەلێن : پۆح شتێک نیه لەوەی زیاتر یە کسان بوونی چوار سرووشتیەکان بێت لەبارەى ووتەکانیان ((اعتدال)) لە دنیا دا نەسەلمێنراوە شتێک هەبێت تەنھا چوار سرووشتیەکان نەبێت کەوا ئەوانیش گەرمی و ساردی و شێداری و ووشکی یە .

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆح خوێنیکی پاک و پوون و پووخە لە ژیان و گوزەرانیکی سەخت و خەماوی یەوێ گەنێن و بۆگەناوی ، هەروەها دەلێن لە هیژدایە .

هەندیکى دیکە دەلێن: ژیان گەرمیەکی خۆپسک و سرووشتی یە ، هەر ئەوانەى ووتەکانیانگان باسکرد لەبارەى پۆح لە پیاوانی پەوشت بەرز دەى سەلمێن کەوا ژیان خۆی پۆحە .

هەندیکى دیکە دەلێن: بەلکو دەروون مانای بوونی سنووری و پووکەکان و درێژی و پانی و قوڵی یە و ئەویش هیچ جیاپەکی نیه لەو جیهانەدا جگە لەخۆی کەوا حوکمی درێژی و پانی و قوڵی بەسەر دا دەدرێت ، و هەر یەکیک لەمانە سێفەتی سنوورو کۆتایی کۆیان دەکاتەوێ ،

کۆمەلێکی دیکە دەلێن ، دەروون باسی لێوێ کراوە بەوێ ئەوانەى پێشتر باسمان کردن وەسفیان کردووە لەمانای سنوورو کۆتاییەکان، لەبەر ئەوەى ئەو جیاگەری ناکات جگە لەخۆی وە ناشکرێت وەسف بکرێت بە سێفەتی گیانلەبەر، وە جەریری دەگێڕێتەوێ : لە جەغفەری کۆری موبەشیر: کەوا دەروون گەوهەرێکە بەلکو ئەو جەستە یە نیه، وە بەجەستەشەوێ نیه، بەلکو ماناکەى لەنیوان گەوهەر و جەستە دایە .

هەندیکى دیکە دەلێن دەروون مانای پۆح ناگەیهنیت ، وە پۆحیش ژیان نیه، و ژیانیش لەلای أبو الهذیل نیشانەیه، دەلێت دەشێت ئادەمیزاد لە حالەتی خەودا بێت لەوانە یە دەروون و پۆحەکی بفرێت و بپروات بەبێ ژیان لەبەرئەم

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

فهرموده‌یه‌ش شایه‌تی ده‌دات: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هرخوایه که گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا، هه‌روه‌ها نه‌و گیانه که نه‌مرد له‌خه‌وه‌که‌یدا هه‌ر خوا بژی ده‌نیریتته‌وه)).

جه‌غفهری کوری حه‌رب ده‌لئت: ده‌روون نیشانه‌یه که له‌نیشانه‌کان، له‌و جه‌سته‌یه‌دا بوونی هه‌یه، وه‌یه‌کیکه له‌و نامیرانه‌ی که نه‌اده‌میزاد پستی پی‌ده‌به‌ستیت له‌سه‌ر کرداریک وه‌ک ته‌ندرووستی و سه‌لامه‌تی و هاوشیوه‌ی نه‌وه‌ئویش وه‌سف نه‌کراوه به‌شتیک له‌سیفه‌ته‌کانی گه‌وه‌ره‌کان و جه‌سته‌کان نه‌مه‌ش نه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه^(٣٠٥).

به‌شیکی دیکه ده‌لین: ده‌روون بریتی یه‌له‌هه‌ناسه‌ی ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه به‌هه‌ناسه‌دان و وه‌رگرتن، ووتیان پڅی‌ش نیشانه‌یه، وه‌ئویش ته‌نیا ژبان، به‌لکو ده‌روون نیه، نه‌مه‌ووته‌ی قازی نه‌بویه‌کر کوری باقلانیه نه‌وانه‌ی شوین که‌وتووئون له‌نه‌شعه‌ریه‌کان^(٣٠٦).

کۆمه‌له‌یه‌کی دیکه ده‌لین: ده‌روون نه‌جه‌سته‌یه‌و نه‌نیشانه‌شه، وه‌ده‌روونیش له‌جیگاهه‌ک نیه وه‌نه‌دریژی و نه‌پانی و نه‌قولی و په‌نگ و نه‌شتیکی دیکه نیه، وه‌له‌جیه‌انیشدا نیه، نه‌دیوی ده‌ره‌وه‌ی هه‌یه وه‌نه‌ته‌نیشته‌کان و نه‌ده‌ریش ده‌که‌وئیت، نه‌مه‌ش ووته‌ی ((مشائین)) ده‌کانه^(٣٠٧).

نه‌مه‌یه که نه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه له‌باره‌ی أرسططاليس، وا‌پاده‌گه‌یه‌نن که په‌یوه‌ندی پڅ به‌لاشه‌وه نه‌به‌سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌تی وه‌نه‌به‌ته‌نیشته‌کانیه‌تی و نه‌نیشینگه‌یه بژی و به‌پیه‌له‌کانه‌نده‌وه و نه‌به‌یه‌ک گه‌یشته، به‌لکو ته‌نها له‌راستیدا

(٣٠٥) مقالات الاسلامیین: ٢/٢٧.

(٣٠٦) سمیری: الفصل فی الملل: ٥/٧٤ بکه.

(٣٠٧) المشائون: له‌فله‌ندی نه‌رسته‌یه، که‌را توێژه‌ره‌له‌نیشانه‌کانی ده‌ره‌په‌تاره‌.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزَةِ

درووست کردن و پیکهینهانه بوی، نهم مهزه بهش به سنجی و محمد کوری نوعمان ناسراو به المفید و موعه ممر کوری عیباد الغزالی هه لیباردووه، ووتهی نین سینا و شوین کهوتوانیهتی، نهمهش خراپترین مهزه به و بهتالترین و دوورترینانه له راستی.

نه بو محمد کوری حزم ده لیت^(٣٠٨) : بیرو بۆچوونی گشت نه هلی نیسلام و نه وانه ی دان به رۆژی دواپی داده نین : کهوا دهروون جهسته یه کی درێژو پان و قووله خاوهن جینگای ته نیکی لایه نگیرو له بهر رۆیشتووه بۆ جهسته، ووتی به مه دا ده لیت، ووتی : دهروون و رۆح دوو ناوی هاوبهش و هاوتان بۆ یه ک مانا، وه ماناکهشیان یه که.

له راستیدا نه بو عبداللهی کوری خطیب مهزه به کانی خه لکی له دهرووندا ریکهستووه و ده لیت : ((نه وهی هه مرؤشیک هیما ی بۆ دهکات به ووتهی خوی : نیمه یان ده بیت جهسته یاخوود نیشانه یه کی کۆله گه و ستوون بین له جهسته دا یاخوود نه جهسته یه ک و نه نیشانه یه کی کۆله که و ستوون بین تییدا)).

بهشی یه که م : کهوا نه و جهسته یه، نه و جهسته یهش یان ده بیت نه و لاشه یه بیت یاخوود ده بیت جهسته یه کی هاوبهش بیت بۆ نه و لاشه یه، یان ده بیت له ده ره وهی بیت.

به لام بهشی دووه م : دهروونی ئاده میزاد بریتی یه له و لاشه یه و په یکه ریکی تایبه تی، نهمهش کهس نه یووتوه.

به لام بهشی یه که م : کهوا ئاده میزاد بریتی یه له و لاشه یه و په یکه ریکی تایبه تی، جا نه مه ووته ی زۆریه ی کۆمه لانی خه لکه، نهمهش له لای زۆر ووتار بیژان و قسه کهران هه لیژیر دراوه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْحُوزِيَّةِ

خه لگی چوار ووتەو ناخاوتنیان ههیه له ناوانی ئاده میزاد دا، ئایه ئەو تەنها پۆحیکه؟ یاخود تەنها لاشهیه که، یاخود هەردوکیانە، یاخود هەر یه کیکه لهوانه؟ وه ئەو ناخاوتنانهش ئایه تەنها له دهبرین و وشه که دایه، یاخود تەنها له ماناکه دا، یاخود له هەردوکیاندا، یاخود له ههیه کیک لهوانه دایه؟ جیاوازی له نیتوانیان تەنها له دهبرین و ناخاوتنه کهیه.

رازی ده لیت: به لām بهشی دووهم، کهوا ئاده میزاد بریتی یه له جهستهیه کی تایبەت بوونی ههیه له ناو ئەو لاشهیه، قسه که ران و توێژه ران جیاوازی بهم ووتیه له دهست نیشان کردنی ئەم جهستهیه له سەر چەند روویه که وه:

یه کهم: ئەو بریتی یه له تیکه لāو بوونی هەر چواریان کهوا ئەو لاشهیه لیتی له دایک ده بێت.

دووهم: ئەو خۆینه.

سییهم: ئەو پۆحیکی نەرم و نیان و میهره بانه کهوا له تەنیشتی چهپ له لای دله وه له دایک ده بێت، وه خۆینه ره کهان بۆ هه موو ئەندامه کهان پێیدا تێپەر ده بێت.

چوارهم: پۆحیکه کهوا له دله وه بۆ مێشک بهرز ده بێته وه، و خۆی ده گوێجینی ت به شیوهیه کی دروست بۆ قه بول کردنی بیریزی و بالاهیزی و بیر کردنه وه.

پێنجهم: ئەو به شیکه له دل دانابریت.

شه شه م: ئەو جهستهیه پێچه وانهیه به ناخ و ناوه پۆکیک بۆ ئەو جهسته ههست داره، و بریتی یه له جهستهیه کی نورانی و دره وشاوه ی به رزه سووکی زیندوو و بزۆینه به ناو گه وه ری ئەندامه کاندای تیده په ریت وه له گولدا ناوی له به ردا ده روات، و له زهیتوندا پۆنی له به ردا ده روات وه شاگ ریش له خه لوزدا، مادام ئەو ئەندامانه دروسته بۆ قه بول کردنی نیشانهیه کی زۆرو زه به ند له سەری دا له وه جهستهیه ناسکه دا که واته ئەو جهستهیه ناسکه ئالۆز کاو ماوه ته وه بۆ ئەو ئەندامانه، وه ئەو نیشانه سوود مهنده ده بێت له ههست و جووله ی ئاره زوو مهنده و خۆ و یست.

٩٥ ح - لایین قیَمُ المجزِئَة

نه گهر نهو نه ندا مانه ش تی کچوون به هژی ده ست به سهر دا گرتنی شتی همه چه شنو توندو تیژ له سهریداو ده ریچیت له قه بولکردنی نهو نیشانانه نهو رۆح له لاشه جیاده بیته وه و سهر به خۆ ده بیّت بۆ جیهانی رۆحه کان. نه م ووتیهش کهوا راست و دروسته لهو مه سه له یه دا، و جگه له مه هپجیان راست نیه، وه هه موو ووتو ناخاوتنه کان جگه لهو به تاله، وه کتیب و سوننه ت و یه ک ده نگه سی حابه کان به لگه یه له سه ری وه عه قل و سروشت و په فتاریش به لگه یه تی، و نیه به لگه له سهریدا ده هینینه وه.

به لگه ی به که ٥٥: خوی گه وه ده فره رمویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُسِّكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هه خوا به گیانه کان ده کیشت له کاتی مردنیاندا هه روه ها نهو گیانه که نه مرد له خه وه که یدا هه ر خوا بۆی ده نیتریه وه جا نهو که سه ی که خوا مردنی دایت رۆحه که ی ده گپرتیه وه و ناگه پرتیه وه بۆ لاشه ی، نهو که سه ش رۆژی ته واو نه بوو بیته ده نیتریه وه بۆ تا کاتیکی دیاریکراو))، جا لهو نایه ته دا سی به لگه هیه: هه والگه یانندن به مردنه که ی، وه رگرتنه وه ی رۆحه که ی، وه ناردنه وه ی رۆحه که ی .

به لگه ی چوار ٥٥: خوی گه وه ده فره رمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((خۆ نه گهر نهو سه مکارانه ببینی چۆن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا (گه یان خواردوه) فره شته کان ده ستیان لیده که نه وه و لیان ده دن (بیان ده لین) ئاده ی گیانتان بدن به ده سه ته وه ده ی رۆحان ده رکه ن نه مرۆ له تۆله ی (خوانه ناسیتاندا) سزاو نه شه که نه ی په سوایی و شه ره زاری ده درین))، وه هه روه ها ده فره رمویت ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الأنعام: ٩٤)، واته: ((له رۆژی قیاموتدا خوی گه وه روو به خواناسان ده فره رمویت ، سویند به

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خوا بیگو مان نیوه به ته نهاو تاک تاک هاتونه ته لامان ههروه کو یه کهم جار درووستمان کردن)).

وه چوار به لگهی تیدایه :

یه کهم: ده ست کردنه وهی فریشته کان لییان .

دووهم: وه سفکردنی به دهره یئنان و دهرچوونی پۆحه کهیان.

سییهم: ههوال گهیاندن له بارهی سزادانی لهو پۆژه دا.

چوارهم: ههوال گهیاندن له بارهی هاتنه وهی پۆحه که بۆ پهروه ردگاری ، جا نه مه حهوت به لگهی.

بِهَٰلَکَ ۙ هَٰهِنَّ ۖ خَوَیْ گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ (الأنعام: ٦٠)، واته: ((هه ره نهو زاته یه به شهو خه وتان لیئده خات و وه ده تان مریتیت (لهم سالانه ی دوا ییدا زانا کان بۆیان دهر که وتوه که خه و جۆره مردنیکه) ههروه ها ده زانیئت له پۆژی شدا چ کارو کرده وه یه که نه نجام ده دن ، وه پاشان زیندووتان ده کاتمه بۆ نه وهی واده ی دیاری کراو که (پۆژانی ته مه تنانه) ته و او بکریئت و (خهویکی گه و ره تان لیئده که ویت) له وه وه دوا گه رانه وتان هه ره بۆلای نهو زاته یه)).

ههروه ها ده فه رمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ﴾ (الأنعام: ٦٠-٦١)، واته: ((تا نهو کاته ی مه رگ دیت و یه خه ی که سیکتان ده گریئت نهو کاته نیتر (فریشته) په وانه کراوه کاغان گیانی ده کیشن ، وه له کاتی کدا نه وان له کارو کرده وهی خۆیان کهم ته رخه می ناکن)). نه مه ش سی به لگهی تیدایه:

یه کهم: ههوال گهیاندن به مردنی گیانه کان له شه ودا .

دووهم: گه راندنه وهی بۆ لاشه کانیان له پۆژدا.

سییهم: له کاتی مردنیدا فریشته گیانی ده کیشت. جا نه مه ش بووه دوو به لگه:

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بِهَلَلِهِ يَازِدَهُ هَمَمٌ: خَوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ٢٧-٣٠) ، واته ((شایانی باسه به نیمانداری سهر فراز له سهره‌مه‌رگدا ده‌وتریت) نه‌ی خاوه‌نی دل و ده‌روونی پر له نارامی ﴿بِگه‌پیره بۆ لای په‌روه‌ردگارت که تۆ له‌و پازیت و نه‌ویش له‌تۆ پازیه﴾ وه بجۆره پترزی به‌ندی چاکه نازدارو به‌پیره‌کاغمه‌وه ﴿بجۆره به‌هه‌شته خۆش و پازاوه‌که‌مه‌وه﴾. وه سی به‌لگه‌ی تیایه:

یه‌که‌م: وه‌سفی کردووه به‌گه‌رانه‌وه

دووهم: وه‌سفی کردووه به‌چوونه‌ناوه‌وه.

سی‌یه‌م: وه‌سفی کردووه به‌په‌زابوون.

سه‌له‌فیه‌کان جیاوازو ناکۆکن کاتی‌ک ده‌وتریت، نایه نه‌و کاره له‌کاتی مردن یا له‌کاتی زیندوو‌بو‌نه‌وه یاخود له‌هه‌ردوو شوینه‌که‌دا پرووده‌دات؟ له‌مه‌دا سی‌ووتسه‌و ناخاوتن هه‌یه، له‌حه‌دیسیتی به‌رزکراوه‌دا روایه‌ت کراوه ، که‌وا پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌نه‌بی به‌کری سدیقی ﷺ فه‌رموه‌وه: ((أَمَّا أَنْ الْمَلِكُ سَيَقُولُ لَكَ عِنْدَ الْمَوْتِ))^(٣٠٩)، واته: ((له‌پاستیدا فریشته له‌کاتی مردندا پیتی ده‌لێت)).

زه‌یدی کۆری نه‌سه‌لم ده‌لێت: موژده‌م پیدرا به‌به‌هه‌شت له‌کاتی مردندا و کاتی کۆبو‌ونه‌وه و له‌کاتی زیندوو‌بو‌نه‌وه، نه‌بو صالح ده‌لێت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ نه‌وه له‌کاتی مردنه : ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿نه‌وه له‌پوژی قیامه‌ته^(٣١٠).

نه‌مه بووه چوارده به‌لگه.

(٣٠٩) کنز العمال : ٤ / ٢ .

(٣١٠) سمیری تفسیری القرطبي: ٢ / ٥٨ بکه.

لَا حَ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بِهَلِّلِهِ يَبْسُطُ: يَتَغَمَّبُهُ رَحْمَةُ اللَّهِ دَهْفَرْمُوَيْتُ: ((نَسْمَةُ الْمُؤْمِنِ طَائِرٌ يَلْقَى فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ)) (٣١٤)، نَهْمَشْ دُووْ بَهْلِكْهِي هَهِيَه : يَهْكَهَمْ: بُوَهْتَه بَالْتَنَدَه.

دُووَهَمْ: خَزَى بَه دَرَه خَتَى بَه هَشْت هَهْلْدَه وَاسِيَّتْ وَ لِيَّتِي دَه خَوَات ، لَه سَهْر جِيَاوَاژِي لِي تَكْدَرَه وَهْ كَان.

بِهَلِّلِهِ يَبْسُطُ وَ دُووْ: يَتَغَمَّبُهُ رَحْمَةُ اللَّهِ دَهْفَرْمُوَيْتُ: ((أَرْوَاحُ الشَّهْدَاءِ فِي حَوَاصِلِ طَيْرِ خَضِرٍ شَرَحَ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مَعْلُوقَةٍ بِالْعَرْشِ ، فَأُطْلِعَ إِلَيْهِمْ رَبُّكَ إِطْلَاعَةً فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ تَرِيدُونَ؟)) حَهْدِيَسَهْ كَه دَرِيژَه وَ وَتَاكَه شِي لِي تَكْدَرَه وَهْ تَه وَه ، نَهْمَشْ شَهْشْ بَهْلِكْهِي تِيْدَايَه: يَهْكَهَمْ: رَوَّحَه كَه لَه نَاو سَكِي بَالْتَنَدَه دَانِرَاوَه.

دُووَهَمْ: نَهْوْ لَه بَه هَشْت دَا پَشُو دَه دَات.

سِيْتِيَهَمْ: نَهْوْ لَه بَه رَوْبُووَمِي بَه هَشْت دَه خَوَات وَ لَه رَوْبَوَا رَه كَانِي شِي دَه خَوَاتَه وَه.

چَوَا رَهَمْ: نَهْوْ لَه نَاو نَهْوَ چِرَا خَانَه دَا نِي شْتَه جِي دَه بِيْت.

پِيْتَنَجَهَمْ: خَوَايْ گَه وَرَه قَسَهِي لَه گَه لْدَا دَه كَات وَ بَه قَسَهِي دَه هِيْتِيَّتْ وَ وَه لَامِي شِي دَه دَاتَه وَه.

شَهْ شَهَمْ: يِيْ گُوْمَان رَوَّحَه كَه دَاوَايْ گَه پَانَدَه وَه دَه كَات بَوْ دُونِيَا، لَه پَاسْتِيْدَا نَهْوَ هِي حَهْزْ لَه گَه پَانَدَه وَه دَه كَات، دَه لِيْتِن: نَهْمَه هَهْمَرُو سِيْفَهْتِي بَالْتَنَدَه كَه يَه نَهْكَ سِيْفَهْتِي رَوَّحَه كَه، دَه لِيْتِن: بَهْلِكُو رَوَّحَه كَه لَه نَاو سَكِي بَالْتَنَدَه كَه دَانِرَاوَه، بَه مَهْبَسْت، لَه رِيَوَايَه تِيْ كِي دِيْ كَه كَهْوَا نَهْبُو عَوْمَهْر پَه سَهْنَدِي دَه كَات دَه لِيْتِن: يَتَغَمَّبُهُ رَحْمَةُ اللَّهِ دَهْفَرْمُوَيْتُ: ((أَرْوَاحُ الشَّهْدَاءِ كَطَيْرٍ)) ، وَاتَه: رَوَّحِي شَهْ هِيْدَه كَان وَهْكَ بَالْتَنَدَن))، جَا نَهْمَه پَر سِيَا رَه كَه بَه تَه وَاهْتِي دُووَرْدَه خَاتَه وَه.

١٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

به لگه کی بیست و نۆ: له حه دیسیکی طلحه ی کوری عبدالله ده لیت: ناره زووم کرد له دارستانه که دا بسورتمه وه شهوم به سه رداها، نینجا چووم بۆلای گۆری عبدالله کوری عه مر و کوری حزام، جا گویم له خویندنی قورنان بوو له ناوگۆره که دا هه رگیز گویم له ده نگی واخۆش نه بووه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((ذلك عبدالله أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَهُمْ فَجَعَلَهَا فِي قَنَادِيلَ مِنْ زَبَرَجَدٍ وَ يَاقُوتَ، ثُمَّ عَلَقَهَا وَسْطَ الْجَنَّةِ ، فَإِذَا كَانَتِ اللَّيْلُ رَدَّتْ إِلَيْهِمْ أَرْوَاحَهُمْ ، فَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ رَدَّتْ أَرْوَاحَهُمْ إِلَى أَمَاكِنِهَا الَّتِي كَانَتْ))^(٣١٥)، واته: ((نه وه عبدالله به نایه نازانیت که خوا رۆحه کانیانی کیشاوه و له چراخانیکیان داناوه کهوا له یاقوت و مرواری درووست کراوه، پاشان له ناوه راستی به هه شتدا هه لیواسیه، جا کاتیک شهو داهات رۆحه کانیان بۆ ده گهرینیتته وه، ناوا ده مینیتته وه تاوه کو به یانی دادیت نینجا رۆحه کان ده گهرینیتته وه نهو شوینه ی که له وی بووه))، نه مهش چوار به لگه ی تیدایه:

یه کهم: رۆحه که له ناو چراکان دانراوه.

دووه م: گواستنه وه ی له شوینیکه وه بۆ شوینیک دیکه.

سی یه م: قسه کردنی رۆحه که وه خویندنه وه ی قورنان له ناو گۆردا.

چواره م: وه سفی کردوه کهوا له شوینیک دایه.

به لگه کی بیست و سی: حه دیسی براو کوری عازب، پیشت به دریتۆ

باسکراوه، نهویش بیست به لگه ی تیدایه:

یه کهم: ناخاوتن و قسه کردنی فریشته ی گیان کیشان بۆ نه فسی خۆی: ﴿يَا أَيُّهَا

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (الفجر: ٢٧-٢٨)، وه نه م

ناخاوتنه بۆ که سیکه عه قلی هه بیت و تیبگات.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دووهه: نهی پږوحی پر له نارامی و پاک وهره دهرهوه بۆ لیخووش بوون و رهزابوونی
خوای گهوره.

سی یهه: دیته دهرهوه ههروهه کچون دلۆیه ناو له ده می کونده ده پږیت.

چوارهه: له ماوهی چاوتروکانیک پږوحه کهی لی وهرده گږیت.

پینجهه: تاوه کو فریشته کان که به کفنی که له بههشتدا هیناویانه کفنی ده کهن.

شه شهه: پاشان پږوحه کهی بهرز ده که نهوه بۆ ناسمان.

حه وههه: خوشتین بۆن له بۆنی میسکی لیده دریت.

هه شههه: جا ده رگای ناسمانه کانی بۆ ده کریته وه.

نۆیهه: بۆ ههه ناسمانیک ده بیهن فریشته کان پیشوازی لی ده کهن تاوه کو ده گاته نهو

ناسمانی کهوا خوای گهوره ی لی یه.

ده یهه: ده فهرمویت: وهرن: بهنده کهم بگه پږینه وه بۆ زهوی.

یازدههه: جا پږوحه کهی ده گه پږیندریته وه بۆ جهسته کهی.

دوازدههه: له باره ی پږوحی کافریش ده فهرمویت: پږوحه کهی له لاشه کهی جیا

ده بیته وه، نینجا رای ده کیشیت، جا ده مارو ماسولکه کانی هه مووی ده پږیت و

پارچه پارچه ده بیته.

سیزدههه: نینجا پږوحه کهی بۆ گه نترین بۆنی لیدیت کهوا له سهه زهویدا هه بیته.

چوارهههه: نینجا له ناسمانه وه پږوحه کهی فریده ده نه خواره وه، وه ده ری ده کهن نزم

ده بیته وه بۆ ناو زهوی.

پازدهههه: هیچ فریشته یه که له فریشته کان به لای تیپه پږنابن ته نها ده لئین: نهه پږوحه

پاکه چی یه؟ نهی نهه پږوحه پیسه چی یه؟

شازدهههه: نینجا دایده نیشینن، پیی ده لئین چی ده لئیت ده باره ی نهو پیاهه واته

احمد؟ جا نه گه نههه بۆ پږوحه که بیته نهوا دیارو ناشکرایه، به لام نه گهه بۆ

لاشه که بیته نهو له دوا ی گه پږانه وه ی پږوحه که له ناسمانه وه بۆ لاشه ی ده بیته.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

حه قده هم: جا نهو کاتهی فریشته کان پڅه که بژناسمان بهرز ده که نه وه ده لّین: واته پروه ردگارا نه مه فلان بهندهی تویه.

هه ژده هم: بیگه پښه وه و نیشانی بدن که وا من چیم بژ ناماده کردوه له کارو کرده وه کانی، ټینجا جینگای خوی ده بینیت له به هشت یاخوود له ناگر.

نژده هم: نه گهر پڅی نیماندار هاته دهر وه نهوا هه موو فریشته کانی خوا له نیوان ناسمانه کان و زه ویدا سه لاواتی له سر لیده دهن، جا فریشته کان سه لاوات له سر پڅه کهی لی ددات وه نه وهی ناده میش نویژ له سر جهسته کهی ده کات.

بیستم: ټینجا سهیری جینگای خوی له ناو ناگر تاوه کو پڅی قیامت، وه لاشهش پارچه پارچه ده بیت و نامینیت، له راستیدا نه وهی سهیری هه ردوو جینگایه کان ده کات هه پڅه کهیه .

له به لگه کانی هه دیسی نه بو موسا

به لگه کی به نجاو جوار: هه دیسی کی نه بو موسا: ((گیانی نیماندار دیته دهر وه کهوا بونی خوشتره له بونی میسک جا نهو فریشته نهی ناماده بوون له کاتی گیان کیشانی دهیبهن و فریشته کانی دیکهش له ناسمانه کان پیده که نن و ده لّین: نه مه فلانی کوپی فلانه نه م کارو کرده وه چا کانهی نه نجام داوه - ده لّین: نهو و ټیوه به خیرین، ټینجا لیان ورده گرن و له دهرگا بهرزی ده که نه وه کهوا کرده وه چا که کانی له ویدا بهرز ده بووه، پاشان دهرگای ناسمانه کانی بژ ده کرتیه وه و به لگه ی پیه وه که به لگه ی پڅژ تاوه کو ده گاته باره گای عدرش، به لام نه گهر پڅی کافر ده رچو نهوا پڅه کهی ده بن، فریشته کان ده لّین: وای نه وه کییه؟ ده لّین: نه وه فلانی کوپی فلانه نه م کرده وه خرابانهی نه نجام داوه، ده لّین: به خیر نه یه بیت، بیگه پښه وه، ده گهر پښه وه بژ خواره وهی زه وی)) نه مهش ده به لگه ی تیدایه:

یه کهم: دەرچوونی پۆحه کهی.

دووهم: خوۆشی بۆنه کهی.

سی یهم: دەرچوونی فریشته کان له گهل پۆحه که.

چوارهم: سه لار کردنی فریشته کان بۆ پۆحه که.

پینجهم: وەرگرتنی فریشته کان بۆ پۆحه که.

شه شهم: بهر زکردنه وهی پۆحه که له لایهن فریشته کانه وه.

حه وتهم: پرووناك بوونی ناسمانه کان به هۆی شه وقی پۆحه که.

هه شتهم: گه یشتنی به عه رش.

نۆیهم: قسه کردن و پرسیار کردنی فریشته کان نه وه کی یه؟.

ده یهم: بیگه پیننه وه بۆ خواره وهی زهویه کان.

(له به لگهی هه دیسی نه بو هورهیره)

به لگهی شه هه و جوار: هه دیسیکی نه بو هورهیره: ((کاتیک پۆحی

نیماندار دهرده چیت دوو فریشته پیتی ده گهن، بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان جا نه هلی

ناسمان ده لیت: پۆحیکی پاک له لایهن زهویه وه هاتوه خوای گه و ره سه لا وات

لیده دات و له سه ره جهسته یه که هوا ناوه دانی کردۆته وه وه ستایشی نه بو نه

میسه کهش ده کهن، پاشان بۆ لای خوای گه و ره بهرزی ده که نه وه پاشان ده فه رمویت:

بیگه پیننه وه بۆ کوتایی پۆزی زیندووبوونه وه)). نه مهش شهش به لگهی تیدا یه:

یه کهم: دوو فریشته پیتی ده گهن و هه لیده گرن بۆ ناسمان.

دووهم: بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان.

سی یهم: پۆحیکی پاک له زهویه وه هاتوه.

٩٥ ح لَابِن قِيمُ الْجُوزَةِ

چوارهم: فریشته‌کان سه‌لأواتیان له‌سهر لیده‌دهن.

پینجهم: خوشی بۆنه‌کهی.

شه‌شهم: به‌رزکردنه‌وه‌ی رۆحه‌که بۆلای په‌روه‌ردگار.

(له‌به‌لگه‌ی حه‌دیسێکی دیکه‌ی نه‌بو هوره‌یره)

به‌لگه‌ی حه‌فتاوه‌ك: له‌ حه‌دیسێکی نه‌بو هوره‌یره: ((له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگی ئیماندار فریشته‌کان له‌لای ناماده‌ ده‌بن، جا نه‌گه‌ر پیاویکی چاك بیټ ده‌لێن: وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی رۆحی پاك كه‌وا له‌ جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوویت، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ شایانی سوپاس کردنی وه‌ موژده‌ بیټ به‌ په‌رحمی خوای گه‌وره‌ بۆت وه‌ به‌ په‌یحانه‌ی به‌هه‌شت خواجه‌ك كه‌ توو په‌ نییه‌ لیټ، به‌رده‌وام شه‌و ووتانه‌ی پی‌ ده‌وتریټ: بۆ شه‌وه‌ی نه‌ترسیټ تا رۆحی ده‌رده‌چيټ، جا به‌رزی ده‌که‌نده‌و تا کۆتایی ناسمان، ده‌رگای ناسمانه‌کانی بۆ ده‌کرێته‌وه‌ و پی‌ ده‌لێن شه‌وه‌ کێ یه‌؟ جا ده‌لێن: شه‌وه‌ فلانی کۆری فلانه‌، فریشته‌کان ده‌لێن: سلأو له‌و رۆحه‌ پاکه‌ که‌ له‌ناو جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوو فهرموو وه‌ره‌ ژووره‌وه‌ بۆ سوپاسکراوی موژده‌ت لیټ بیټ به‌ نارامی و به‌ په‌یحانه‌ی به‌هه‌شت و به‌ خواجه‌ك که‌ وا لیټ توو په‌ نییه‌، وه‌ به‌رده‌وام شه‌وه‌ی پی‌ ده‌وتریټ، هه‌تا ده‌یگه‌یننه‌ شه‌و ناسمانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ی لیټه‌، به‌لام نه‌گه‌ر پیاویکی خراب بوو فریشته‌که‌ ده‌لێت وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی رۆحی پیس كه‌وا له‌ لاشه‌یه‌کی پیس دابوویت، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ویستراو و بی‌زاویت و موژده‌ت لیټ بیټ به‌ سزای ناوی له‌ کول‌ هاتووی پیسی دۆزه‌خ نه‌مانه‌ی به‌رده‌وام پی‌ ده‌وتریټ، تاوه‌کو رۆحه‌که‌ دێته‌ ده‌ره‌وه‌ جا ده‌گاته‌ کۆتایی ناسمان، پی‌ ده‌وتریټ: شه‌وه‌ کێ یه‌؟ ده‌لێن: فلانی کۆری فلانه‌، جا پی‌ ده‌وتریټ: پیشوازی لیټ نه‌بیټ به‌رۆحیکی پیس كه‌وا

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

له ناو لاشه يه كي پيسدا بوو، بگه پړتوه به بيژراوي چوونكه ده رگاي ناسمانه كانت بږ
ناكرېته وه جا ده نيړنه وه بږ زه وي، پاشان ده بيه نه وه ناوگږه كهي))، نهم
حه ديسه ش درووسته، نهمه ش ده به لگهي تيډايه:

يه كه م: پږحه پاكه كه له جهسته يه كي پاكدا بووه، وه پږحه پيسه كه ش له
جهسته يه كي پيسدا بووه.

دووه م: نه ي پږحي پاك وهره ده روه شاياني سوپاس كردن و ستايشيت.

سي يه م: موژده ت لي بيت به په حمي خوي گه ورو به په يحانه ي ره ش.

چوارم: به رده وام پتي ده وترت: ووتهي خوش((بږ نه وي نه ترسي)) تاوه كو
ده بيه نه كوتايي ناسمان.

پينجهم: ده رگاي ناسمانه كان ي بږ ده كړته وه.

شه شهم: پاشان فريشته كان پتي ده لين، وهره ژوروه به سوپاس كراوي و به
به خته وهر ي.

حه وتم: تاوه كو ده يگه بيه نه كوتايي بږ نه و ناسمانه ي كه خوي گه وره ي لي يه.

هه شهم: وه به پږحي كافريش ده وترت: نه ي پږحي پيس بگه پړتوه به بيژراوي.

نويه م: له بهر نه وي ده رگاي ناسمانه كانت بږ ناكرېته وه.

ده يه م: جا ده يگه پړنه وه بږ زه وي و پاشان ده بيه نه وه ناو گږه كهي.

(له باره ي پږحه كان كهوا وهك سهر بازي وان)

به لكه ي هه شناو بهك: پيغه مبهر ﷺ ده رمويت: ((الارواح جنود

مجندة فما تعارف منها أئتلف وما تنكر منها أختلف))، واته: ((پږحه كان وهك

سهر بازي وان نه وانه ي يه كتر ي ده ناسن و نيماندارن هڅگري يه كتر ده بن و نه وانه ي

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نينکاری يه کتر ده بن ليک لا ده ده ن))، جا وه سفی ده کات به وهی سه ربازی به زور گيرون، وه سه ربازی خاوه نی لیستی که بۆ خوی وه سفی کردوه به هوگری بسون و نینکاری کردن، مه حالیشه نهو سه ربازیه نیشانه بیت له ناوه وهی جیهان و نه له ده ره وه شیدا نه هه ندیکي نه هه مویشی.

به لگه ی هه شناو دوو: له هه دیسیکی ئین مه سعود که له پیغه مبه ر عليه السلام ده گیریتسه وه: ((پۆحه کان به یه کتر ده گهن و یه کتر بۆن ده کهن وه ک چۆن نه سب یه کتر بۆن ده کات)) نه مه پیشت باس کراوه.

به لگه ی هه شناو سی: نهو نیشانه ی کهوا باسمان کرد له باره ی دروست کردنی ناده م، کاتیک پۆح به لای سه ریدا ((کونه لوتیدا)) چوه ژوره وه ناده م پۆمی جا ووتی: سوپاس بۆ خوا، جا کاتیک پۆحه که گه یشته چاوه کانی به هه شتی روانی، کاتیک گه یشته ناو سکی ناره زوی خۆراکی کرد، جا هه لپه ی کرد بۆ پا کردن پیش نه وهی پۆحه که بگاته قاچه کانی، بینگومان پۆحه که به نابه دلی چوه ناو لاشه که ی و به نابه دلش ده ره ده چیت.

به لگه ی هه شناو جوار: له هه دیسیکی عبداللهی کوری عه مر و که له پیغه مبه ر عليه السلام ده گیریتسه وه: ((له راستیدا پۆحی ئیمانداران به دووری ماوه ی دوو رۆژ به یه کتر ده گهن، بۆ نه وهی یه کینک هاوړیکه ی دیتبیت)).

به لگه ی هه شناو بېنج: نهو نیشانه ی کهوا خوا ی گه وره پۆحی به خته وه رو به ده به خت له یه کتر جیا ده کاته وه، له و کاته دا له پوناکی و تاریکایی لیك جیا ده بنه وه، وه پۆحی پیغه مبه رانیش له ناویاندا وه ک چراو گوله نه ستیره وایه ده ره وه شیتسه وه.

به لگه ی هه شناو شه ش: له هه دیسیکی ته میم نه لداری دا ((بینگومان پۆحی ئیماندار کاتیک به رز ده کرتسه وه بۆ لای خوا ی گه وره له نیوان هه ردوو ده سته کانیدا سوژده ده بات، فریشته کان به پۆحه که ده گهن و موژده ی پی ده ده ن،

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

خوای گهوره به فریشتهی گیان کیشان دهفرمویت، رۆحی بهندهکم ببهو برۆ وه له شویتنیکی وهها و وههای دابنی.

به لگه ی هه شناو هه و: نهو نیشانانهای باسمان کرد له باره ی سه قامگیری رۆحه کان له دوا ی مردندا، وه جیاوازی و ناکۆکی خه لک له باره یدا، و له ناو نه مانه شدا جیاوازی یه کدهنگی پیشینه کان له سه ر نه وه ی کهوا رۆحه کان جیگرو سه قامگیرن له دوا ی مردن، و له راستیدا جیاوازو ناکۆکن له دیاریکردنیدا.

به لگه ی هه شناو هه و: له راستیدا نه وه ی گرنه گو ده بیت بزانیته کهوا پیغه مبه ر عليه السلام باسیکردوه وه هه والیشی گه یاندوه بو تومه ته که ی، کهوا جهسته کانیا ن له ناو گۆره کاندای گه شه ده کات، کاتیک نه فخی صور لیده دریت هه موو رۆحیک ده گه ریته وه بو جهسته که ی و ده چیته ناویه وه جا زه وی به سه ریدا ده بیت و له گۆره که یدا هه لده ستیته وه.

له باره ی هه دیسی ((صور)) دا: کهوا نیسرافیلی سه لامی خوای له سه ر بیت داوا ی رۆحه کان ده کات جا هه مووی بو لای دین رۆحی موسلمانان پرونا کهو نه وانی دیکه ش تاریکه، جا گشتیان کۆده کاته وه، نینجا به صوردا هه لیانده واسیت و پاشان فووی پیاده کات، به فریشته که ده لیت، خوای گه وروه میهره بان سویتن به گه وریه ی خۆی ده خوات هه ر رۆحیک بو لاشه که ی خۆی ده گه ریتینه وه، رۆحه کان له صوردا وه ک میش هه نگوین دیته ده ره وه نیوان زه وی و ناسمان پر ده کات، جا هه ر رۆحیک بو لاشه که ی ده چیت، ده چیته ناویه وه خوای گه وره ش فره مان به زه وی ده کات له سه ریاندا شه ق بسات، نینجا به خیرایی ده چن بو لای په وره دگاریان هه موون به گه ردن که چی به ره و بانگه وازه که مل ده نین گوین له بانگه وازی که ده بیت له شویتنیکی نزیک له و کاته ی که نه وان هه لساونه ته وه و چاره پیتی فره مانن.

نه مه ش ناشکرایه وه پیوستیشه بیزانین کهوا پیغه مبه ر عليه السلام هه والی گه یاندوه، کهوا خوای گه وره هه چ رۆحیکی دیکه دانامه زریتیت و درووستی ناکات جگه له

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پۆچه کانی خۆیان که له دنیا هه یانبوو، به لکو نهو پۆحانهیه که خوا خێرو شه پری دهست کهوتوو لهو کاته دا لاشه کانیان سه ر له نوێ درووست ده بنه وه پاشان بۆی ده نیریته وه .

بەلگەى هه شنا و نۆ: بینگومان پۆح و جهسته له نیتوان دهسته کانی قودره تی خوای گه وره ده چن به گژیه کداو ناکۆکیان تیده که ویت له پۆژی قیامه تدا ، علی کورپی عبدالعزیز ده لیت: نه جمه د کورپی یونس بۆ نیه ی گێپرایه وه نه ویش له نه بوبه کری کورپی عه یاش، نه ویش له سه عد به قال، نه ویش له عه کره مه، نه ویش له نیین و عه باس ووتی: به رده وام کیشه و ناکۆکی له نیو خه لک هه یه له پۆژی قیامه تدا تا پۆح و جهسته له گه ل یه کتر ناکۆک ده بن، جار پۆحه که ده لیت، نه ی په روه ردگارا له راستیدا من پۆحیک بووم له تۆ منت دانا له ناو نهو جهسته یه دا جا من تاوانم نیه، جهسته که ش ده لیت: نه ی په روه ردگارا من جهسته یه کم درووستت کردووم وه نه م پۆحه هاته ناوه من وه ک ناگر جا به هۆی نه وه وه من هه لده ستام و به هۆی نه وه وه من داد نه شتم، و به هۆی نه وه وه من ده رۆشتم، و به هۆی نه وه وه ده هاتم، من هه یج تاوانیکم نیه، ده لیت: خوای گه وره پی یان ده فره مویت: من دادوه ری ده که م له نیتوانتا، هه والیان پیدام له باره ی پیاونیکی کویرۆ پیاونیکی په ککه وته چوونه ناو بیستانتیک جا پیاره په ککه وته که به کویرۆ که ی ووت، من به رو بوومیکی خۆش ده بینم، جا نه گه ر قاچم هه بوایه ده چووم لیتم ده کرده وه جا کویرۆ که ووتی، من له سه ر شانم هه لته دگرم، جا کویرۆ که په ککه وته که ی هه لگرت و به رو بوومه که ی لی کرده وه وه هه ردووکیان خواردیان، نایه تاوانه که له سه ر کیه ؟ ووتیان له سه ر هه ردووکیانه، جا خوای گه وره فره مووی: نه وه به سه ر هه ردووکتانم دا سه پاند (٣١٦) .

١٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگه کی نه وه ده: حه دیسه کان و نیشانه کان به لگن له سر سزاو گزرو نازو نیعمه که ی تا کو پوژی زیندو بوونه وه جا دیاره جهستهش له ناو ده چیت و ده پرزیت، به لکو سزادان نازو نیعمه تیش به رده وامن تا پوژی قیامت له راستیدا نه مه له سر پوچ ده سه پتندریت.

به لگه کی نه وه دو به ک: هه والپیدانی پیغه مبهری باوه پیتکارو و راستگور ﷺ له حه دیسه سه ححه کهیدا له باره ی شه هیده کان نه وان کاتیک پرسیاریان لی ده کریت چیتان ده ویت؟ ده لئین: ده مانه ویت پوچه کاغان بگه ریتسه وه جهسته کاغان تاوه کو جاریکی دیکه نه ی خودایه له پیتاوتدا بکوژریتن، نه مه پرسیارکردن و وه لام دانه وه یه له خاوه نی که سیک زیندو زانا قسه که رازی ده بیت بگه ریتسه وه بو دنیاو به چیتسه وه ناو جهسته ی کهه والیتی ده رچوه وه ، نه م پوچانهش پرسیاریان لی کراوه که چی له به هه شتدا پشوو ده دات ، له گه لا نه مهش جهسته کان له ناو گزردا پارچه پارچه بوون و نه ماون.

به لگه کی نه وه دو دوو: نه وه ی له سه لمانی فارسی و له سه حابه کانداه و ده رگیراوه، کهه پوچی نیمانداران له ژبانی به رزه خدا ده چیتسه نه و شویتنه ی بیه ویت، وه پوچی کافرانیش له ((سجین)) نه مه پیتتر باسکراوه.

به لگه کی نه وه دو سه ی: له شه و په وه کهیدا پیغه مبهر ﷺ پوچه کانی خه لکی بینی له لای دهسته راست و چه پی ناده م بوون، جا بینی له جیگایه کی تاییه ت دانراوه.

به لگه کی نه وه دو چوار: بینینی پوچی پیغه مبهران له ناسمانه کانداه و سه لامیان لی ده کهن و پیشوازیان لی ده کهن ههروه که پیغه مبهر ﷺ خه بهری پیمان داوه، وه به لام جهسته کانیش له زه ویدان.

به لگه کی نه وه دو پینج: پیغه مبهر ﷺ بینی پوچی مندالان له چواره دوری شیراهی می خه لیله ﷺ.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگه کی نه وه دو شه ش: پیغه مبهړ ﷺ بینی پڅو سزادراوان له بهرزه خدا به جوړه ها سزایه له هه دیسیکی سه مره کهوا بوخاری له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردوه، کهچی لاشه کانیاں له زه ویدا نه ماون و پزییوون له گه ل نه وه شدا پڅ و گیانه کانی نه وانی بینی نه و کاره یان پی ده کریت.

به لگه کی نه وه دو ح و ش: هه وال پیدانی خوی پوره ردگار له باره ی نه وانه ی له پیناویدا کوژراون که نه وان زیندوون و له لایه ن پوره ردگار یانه وه پزق و پوزیان پی ده دریت، وه نه وان دلخوش و موژده به خشن به براکانیاں ، له کاتیکدا نه مه ته نها بڅ پڅه کانه ، چوونکه لاشه کان له خوژدان چاره پی ده که ن پڅه کانی بڅ بگه ریته وه له پڅوی زیندوو بوونه وه دا.

به لگه کی نه وه دو هه ش ش: له هه دیسیکی سین و عه باس پیشت باسماں کردوه نیمه دهیگیرینه وه بڅ نه وه ی ناشکرا بیت چهند به لگه ی تیایه له سه ر پوچه لکردنه وه ی ووتی مولحیده کان و نه هلی بیدعه له باره ی پڅ دا، له راستیدا پیشت باسی نیسناده که یشمان کردوه ، ده لیت: کاتیک پیغه مبهړ ﷺ پڅو تیک دانیشتبو نه م نایه ته ی خوینده وه : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته ((خو نه گهر نه و سته مکارانه بیینی چو ن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا گیریاں خواردوه))، پاشان فرموی: ((سویند به و که سه ی گیانی محمد ی به ده سته هیچ پڅ حیک دنیا جیناهیلیت تاوه کو جیگای له به هشت یاخود له ناگر ده بینیت کاتیک له لای به ریز داده نیشن له و کاته پڅ لیک فریشته دین له نیتوان پڅ هه لات و پڅ ناوا ی به پڅ و پڅکی داده نیشن پوخساریان وه پڅ وایه، جا سه یری نه وان ده کات و له و زیاتریش که سیك ناییبی کاتیک نیوه ته ماشا ده که ن نه و سه یرتان ده کات ، له گه ل هه ر فریشته یه ک کفن و ناوریشم هیه جا نه گهر نه و نیماندار بیت نه و موژده ی به هه شتی پیده دهن، ده لیت، ودره دهره وه نه ی پڅو پی له نارامی بڅ په زابوونی خوی گه ورو به هه شته که ی، به راستی خوی

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

گهوره ریژو بهخشندهیی بۆتۆ ناماده کردوه که بۆتۆ له دونیای شهوی تیا بهتی باشتره، جا بهردهوام موژدهی پێدهدهن، جا شهوان له گه لیدا زۆر نهرم و نیانن وه بهخشنده ترن له دایک بۆ کوره کهی، پاشان سه لاوات له رۆحه کهی دهدهن له ژیر ههر نینۆک و جومگه یهک، جا یه که یه که له نهدامه کانی ده مریت، ههروه ها نه نهدام له دوا ی نه نهدامه کانی سارد ده بیته وه، وه زۆر به شینهیی و له سه ره خۆن له گه لیدا له کاتی کدا نیوه ده بینن سه خت و دژواره تا ده گاته قورقوراهگی، جا ههر فریشتیهک ده سپی شخه ری ده کات کامیان رۆحی بکیشت، نینجا فریشته ی گیان کیشان رۆحی ده کیشیت))، پاشان پێغه مبه ر ﷺ ئه م نایه ته ی خوینده وه ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجده: ١١)، واته ((جا پێیان بلێ فریشته ی گیان کیشان که کاری گیان کیشانتانی پی سپی دراره ده تا غرینیت، له وه ودا بۆلای پهروه ردگارتان ده برینه وه))، جا دوو فریشته کفنیکی سپی ده هینن پاشان پیی داده پۆشن، زیاتر له دایک بۆ کوره کهی بۆی به په رۆشن، پاشان بۆنیککی لی ده پۆینن خۆشتر له بۆنی میسک، نینجا موژده ی پی دهدهن وه ده لێن: سلاوت لی بیت له بۆنیککی خۆش و رۆحیککی پاک، نه ی پهروه ردگارا سلاوت بیت له سه ر رۆحیک وه سه لاوات له سه ر جهسته یهک که لیتی ده رچووه، فه رموی: ((جا به رزی ده که نه وه که وا بۆنی خۆشتره له بۆنی میسک، جا سه لاواتی له سه ر لی دهدهن و موژده ی پی دهدهن، وه ده رگای ئاسمانه کانی بۆ ده کریته وه، وه ههر فریشتیهک له ههر ئاسمانیکدا سه لاواتی له سه ر لیده دات تا وه کو ده گاته نیوان هه ردوو ده سته کانی قوده ته ی پهروه ردگاری به هیزو به توانا، جا خودای گهوره ده فه رمویت: سلاو له رۆحیککی پاک، بیبه ن بۆ به هشت و جیگا کهی له به هشتدا پی نشان بدهن، وه پێشانی بدهن نه من بۆ شهوم ناماده کردوه له ریژلینان و نازو نیعمه ت پاشان بیبه نه وه بۆ زهوی، چونکه په یام داوه

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

کهوا لهو درووستم کردووه و بۆ نهویش دهیگه پرتهمهوه، همر لهویش جارێکی دیکه دیهتیمه دهرهوه)).

به لگه ی نهوه و نۆ: نهوهی عبدالرزاق باسی کردووه، کهوا له موعه مه مر گێراییهوه، نهویش له زهیدی کورپی نهسلم نهویش له عبدالرحمن کورپی بیلمانی، نهویش له عبداللهی کورپی عومه مر ووتی: کاتیك ئیماندارێك ده مریت دوو فریشته به ره بمانه ی به ههشتی بۆ رهوانه ده کریت له کات گیان کێشانیدا پۆحه که ی به بۆن خۆشترین بۆن که هیچ کهس بۆنی وای نه کردووه دهرده چیت، جا فریشته کان له پێشدا سوژده ی پێزی بۆ ده بن و له دواوهش سوژده ی بۆ ده بن، پاشان بانگی میکانیل (میکائیل) ده کریت وه پێی دهوتریت: برۆ ته م پۆحه ببهو دایینی له گه ل پۆحی ئیمانداران هه تاکو له پۆزی قیامت له باره ی نهو پرسیارت لی ده که م.

بیگومان نیشانه کان له لایه ن سه حابه وه زۆر باس ده کریت، کهوا پۆحی ئیماندار له کاتی مردنی خوو مردنی گیان دهرچوون له نیوان دهسته کانی خوا له عه رشدا سوژده ده بات، وه به لام له کاتی پیچشوازی و ناماده بوون بۆلای خودای میهره بان به باشترین شیوه سه لام ده کات و ده لیت: اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والإکرام.

(له باره ی به یه ک گه یشتنی پۆحی مردوووه کان و پرسیار له یه کتر کردنیان)

به لگه ی سه د: نهوه ی له گشت دانیشتوانی سه ر زهوی تێیدا هاو به شن له زانست و زانیندا به یه ک گه یشتنی پۆحه کانی مردوووه وه پرسیار له یه کتر کردنیانه، وه هه وال پێدانیان له گه ل یه کتر بهو کاروباران ه ی لێیان دا بره وه، جا به ناشکرا ده یینیت.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگه کى سه دو بهک: پږخى خه وتوو له خه وه کهيدا هه ندى شوين و نيشانهى تووش ده بيت جا هه ندى جار له سهر لاشه ده بينريت، نه مهش له کاريگه رى پږخه له پږخى کى دى که هه روه کهيره وانى له (کتاب البستان) دا باسى کردوه له هه ندى پيشينه کاندا.

ووتى: دراوسيه کم هه بو به بونى خوارنه کهى نه بو به کرو عومهرى نه زيهت ده دا، جا کاتيک بونى خوارنه کهى زياتر نه وانى نه زيهت دا، نه و دهاته لای من و منيش ده چومه لای نه و، نينجا پږخى له ماله کمم ده رکوت و منيش به خه مبارى و دلته نگى مامه وه، نووستم و خوارنى نيواره م نه خوار، جا پيغه مبهرم عليه السلام له خه ودا بينى، ووتم: نهى پيغه مبهرى خوا فلان هاوه له کانت نه زيهت ده دات فهرموى: کى يه هاوه له کانت؟ ووتم: نه بو به کرو عومهر، جا فهرموى: نه و چه قويه بگرو بیکوزه وه منيش چه قويه کم گرت و به زه ويدا خستم و کوشتمه وه، بينم په نجه کانى به خوئينى نه و سوور سووه جا منيش چه قويه کم داناو دهستم دريژ کرد بۆ زه وى بۆ نه وهى بيسرپمه وه، خه بهرم سووه وه وه گويم له ده دنگى هات و هاوارىک بو له ده وروبه رى مالى دراوسيه کم، ووتم نه و هات و هاواره چى يه: ووتيان: فلان له ناکاو مردوه، جا کاتيک چومه ماله کهيان و بينم هيلى شوينى کوشتنه که دياربوو ^(٣١٧).

وه له ((کتاب المنامات)) ابن نه بى دنيا له باره ي پياوځى گه وره ي قورده يش ده گيرپته وه ده لیت، له شامدا پياوځم بينى نيوه ي دم و چاوى رهش ببوو که دای پوځيى بو جا له باره ي نه وه پرسيارم ليى کرد؟ ووتى: په يمانم داوه هه رکه سى پرسيارم له باره ي نه مه وه لى بکات نيلا بوى ده گيرپمه وه، من زور پاشمله قسم به عه لى کورپ نه بى تالب ده ووت، جا شه وىک خه وتم و له خه ومدا يه کيک هاته لام، پيى ووتم: تۆ خاوه نى نه م هه موو قسه و زه م کردنه ي؟ جا زله يه کى له نيوچه وانم داو درزى

(٣١٧) المنامات: رقم (٢١٩).

تيكهوت كه هه لاسام له خه و بينيم دهم چاوم ناوا رهش بووه كه ده بينيت^{٣١٨} مسعده كه له هيشامي كورې حسان ده گيژپته وه، نهویش له واصل مولى نه بی عهينه، نهویش له موسای كورې عوبيده، نهویش له صفیهی كچی شهبه ووتی: من له لای عائشه بووم جا نافرته تيك هاته لای دهستی پيچرا بوو، ووتی: من نه هاتومه لات تهنه له بهر دهسته كم نه بيت، باوكم پياوئكي به خشنده و دلقراوان بوو، وه له خه ودا بينيم پياوان ده فريكي گه وره يان لاسو شه وى بولايان ده هاتن ناويان پيډه دا، جا باوكم بينى ووتم: كوا دايكم؟ ووتی: سهيركه، جا سهيرم كرد، كه دايكم بينى هيچى لانه بوو تهنه پارچه په رويهك نه بيت، جا باوكم ووتى دايكت هه رگيز نه بيه خشيوه تهنه بهو پارچه په رويهو پارچه به زيك كه له مانگايه كه كه كوشتبويانه وه جا پارچه به زه كه توايه وه نه ما، دايكيشى دهيووت، ناخ خنكام له تينوان! ووتی: منيش ده فره كم و هرگرت و ناوم دايى، له لای سهرمه وه يه كى بانگى كرد: نه وه كى يه نه و نافرته تهى ناودا خوا دهستی ووشك بكات، جا دهستم ناواى ليها توه كه ده بينيت.

حارس كورې نه سه دالحاسبى و اصبع و خه له فى كورې قاسم و كومه ليك له سه عيلى كورې موسه له مه ده گيژپته وه و ده لين: له و كاتهى نافرته تيك لای عائشه بوو جا ووتی: به ليتم داوه به پيغه مبهري خوا ﷺ كهوا هيچ هاربه شيك بو خوا پهيدا ناكم، و دزى نه كم و داوین پيسى نه كم، وه كوره كم نه كوژم و هيچ بوختان و درؤو ده له سه يه كه له نيوان دهسته كانم و قاچه كاغدا نه كم، و سه ريپچى نه كم له كارى چا كه كردندا، جا دلسوز دهم بو خدا كم و خوداى منيش له گه لمدا دلسوز ده بيت، جا سويند به خوا خوداى گه وره سزام نادات، له خه ودا فريشته يه كه هاته لای و ووتی، نه خير تو خوت به ديار ده خيت، و جوانيه كه ت ناشكرا ده كهيت، وه خير و چا كه كانت ده پچر تيت، و دراوسيكه ت نه زيه ت ده دهيت، وه له پياوه كه ت

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ياخی دهبيت، پاشان هەر پيټنج په نجه کانی له سەر پرووی دانا، فریشته که ووتی: پيټنج به پيټنجه وه نه گهر تۆ زیادت کردایه ئیتمهش بوټۆمان زیاد ده کرد ، جا شوټنه واری په نجه کانی له دهم و چاوی دیاربوو.

نافیع نه گهر قسه ی بکردایه بوټی میسک له دهمی نه هات، پيټیان ووت: هەر کاتیك داد نهیشت بوټی خوشت لی دیت؟ ووتی من نه نه مپو وه نه دوټی بوټم خوشت نه بووه، به لام من له خه ودا پيټغه مبهرم بیینی ﷺ نهو له دهمی مندا قورسانی ده خوټند، جا له وکاته وه نه بوټنه خوشه له دهمی مندا دیت.

مسعده له کتیبه کهیدا له ((الرؤیا) باس ده کات ، له ره بیعی کورپی روقاش ده گپرتیه وه و ده لیت: دوو پیاو هاتنه لام و له لام دانیشن، له پاشمله غه بیسه تیکی پیاو ټکیان کرد، جا منیش قسه کانیم پی ته واکردن، جا له دواییدا یه کیکیان هاته لام و ووتی، له خه ومدا یه کیکی قوله رهش هاته لام به رازیکی له ته نیشت بوو هەر گیز گوشتی لهو قه له وترم نه بینیبوو، پی ووتم: بیخو، منیش ووت: گوشتی به راز بخوم؟ جا هه ره شه ی لی کردم، نینجا گوشته کهم خوارد، لهو کاته وه دهم گۆرانی به سهردا هات، جا تا دوو مانگ بوټی ناخوشت له ده میدا لانه چوو.

عه لاتی کورپی زیاد کاتیکی دیاریکراوی هه بوو بو هه لسانه وه، نه م شه وه به خیزانه که ی ووت، من ماوه یه ک دهنوم و پشوو ده دم، نه گهر نهو کاته هات هه لمسینن، جا نهو کاره ی نه کرد، جا ووتی له خه ومدا یه کیك هاته لام و ووتی: نه ی عه لاتی کورپی زیاد هه لسه له خه وادی خوا بکهره وه خوای گه ورهش یادت ده کاته وه، ئینجا هه ندیک مووی له پی شه وه ی سهرم وه رگرت و بردی نه م مووانه له پی شه وه ی سهرم قیت بوه وه، جا نهو مووانه لانه چوو تا وه کو مرد، یه حیای کورپی بسطام ده لیت: کاتیك شوشتان نهو رۆژه ی مرد نهو مووانه له پی شه وه ی سهری به وه ستاوی مابونه وه.

ئىن ئەبى دۇنيا لە ئەبى حاتەمى رازى دەگىر تەتەو، ئەوئىش لە محمد كورى عەلى ووتى: ئىمە لە مەككە لە مزگەوتى پىرۆز دانىشتىبووين، پىاوتىك ھەلسا نىسەى دەم و چاوەكەى رەش و نىوہكەى دىكەى سېى بو، ئىنجا ووتى: ئەى خەلكىنە عىرەت لە من وەر بگرن من جىنۆم بە ھەردوو شىخەكە (ئەبى بەكرو عومەر) دەداو پاشملە زەمم دەكردن، جا شەوتىك خەوتم و لە خەومدا يەكىك ھاتە لام، دەستى بەرزكردەو كىشای بە دەم و چاوما، پىى ووتم: ئەى دووژمنى خوا، ئەى گومرا ئايە تۆ جىنۆ بە ئەبوبەكر و عومەر دەدەيت؟ دەمبىنن بەم ھالەتە ماومەتەو.

قەيرەوانى دەلتىت: شىخىكى پىاچاك بۆمانى گىراپەو و ووتى: ئەبو حسن المطلبى پىش نوئىزى مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ بۆ منى گىراپەو، ووتى: لە مەدینە شتىكى سەرسورھىتم بىنى پىاوتىك ھەبوو جوتىنى بە ئەبوبەكر و عومەر دەدا رۆژىك لە رۆژەكانى پاش نوئىزى بەيانى تووشى پىاوتىك بو ھەردوو چاوى دەرپەرىبوو ئاو دەرژا بەسەر رومەتەكانىدا، ئىمەش پرسیارمان لىكرد بەسەرھاتەكەت چى يە؟ ووتى: دوئىنى لە خەوما پىغەمبەر ﷺ و عەلىم بىنى ئەبوبەكر و عومەرىشى لەگەلدابوو، ووتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا، ئا ئەمەيە ئەوہى جىنۆمان پىدەداو ئەزىھەتەم دەدات، جا پىغەمبەر ﷺ پىى فەرمووم: كى فەرمانى ئەوہى بەتۆ داوہ ئەى باوكى قەيس؟ پىم ووت: عەلى، ئىشارەتم بۆى كرد، جا عەلى لىم نزىك بووہو، پەنجەى شاھەتەم و ناوہراستى درىژ كرد و بۆ چاوەكانى ھىنسا، پىى ووتم: ئەگەر درۆ بكەيت خوا چاوەكانت دەرپەننەت، پەنجەكانى خستە چاوەكانەو، جا لەخەو ھەلسام خۆم بەو ھالەتە بىنەوہ ئەو دەگىراو بە خەلكى رادەگەيانند، وە تۆبەو پەشىمانى خۆى رادەگەيانند.

قەيرەوانى دەلتىت: شىخىكى پىا چاك بۆى گىراپەو ووتى: پىاوتىكى تىگەيشتوو بۆ منى گىراپەو ووتى: پىاوتىك لای ئىمە بووژۆر بە پۆژوو دەبوو و ديارىدەكرد، بەلام ئەو پۆژوو شكاندن دوا دەخست، جا لەخەودا بىنى وەك ئەوہى دوو كەس

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وہ کہ نہ وہی ریش بن قزلیان ہلگرت و جل و بہرگی لہ تہ نوریکی گہرمکہ ربو و
بوتہ وہی لہ بہری بکات ، ووتی: بہ دوو کہ سہ کہم ووت : لہ سہر چی یہ نہ مہ؟
ووتیان: لہ سہر پیچہ وانہت بڑ سونہ تی پیغہ مہری خوا عليه السلام، چونکہ نہ و
فرمانی داوہ بہ پہلہ کردنی پڑو و شکاندن وہ توش دوا ی دہ خہیت، جا وتی: پووم
ریش بوو لہ گہل بلتسہی شاگر، جا نہ و دہم و چاوی خوی دادہ پووشی کہ لہ ناو
خہ لکدا دہریش.

سہ ماکی کوری حہرب چاوی لہ دہست دابو جا نیبراہیم خہ لیلی لہ خہودا بینی
دہستی بہ سہر چاوہ کانی ہینا، وہ فرمووی: پڑ بڑ سہر ناوی فورات، سی جار
خوت لہ ناوہ کہ ہلگرتشہ، جا نہ مہی کردو چاوہ کانی چاک بووہ وہ.

نیسماعیل ی کوری بیلالی حہزرمی چاوی کویر ببو ، لہ خہودا ہاتنہ لای جا
پیان ووت، بلئی یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء، نہی بہ خششی ومیہرہ بان
بہ وہی دہیویت چاوہ کاتم بڑ بگہرینہ وہ ، جا لہ یسی کوری سہعد ووتی: من
بینیومہ کویر بووہ پاشان چاک بووہ تہ وہ و بینیوویہ تی.

نین نہبی دنیا دہ لیت: نافرہ تیک لہ نہ ہلی خیرو چاکہ بہ نہ خوشی سک نیشہ
لہ سہر جینگا کہوتبوو ، لہ خہویدا بینی یہ کیک پیی دہ لیت : لا إله إلا الله، ناوی
کولوو شہ ربہ تی گول بخورہ وہ ، نافرہ تہ کہ دہ لیت: جا خواردمہ وہ و خوی گہورہ
نہ وہی نیش و ژان بوو بردیہ وہ.

نین جہزار دہ لیت: من چارہ سہری پیاویتی راہاتوو خو پیتوہ گرم دہ کرد، لہ من
جیا بووہ وہ و دیار نہ ما، پاشان بینیمہ وہ ، پرسیاری حالہ تہ کہیم لی ی کرد، ووتی:
لہ خہ ما مرقیتکم بینی لہ جل و بہرگیکی ناسکدا خوی بہ سہر گوچانیک دا دابو
لہ سہرم و ہستاو ووتی، تڑ پیاویتی خو پیتوہ گری ((المدمن))؟ ووتم: بہ لئی، ووتی:
مورہ بای گول بہ ہنگوین ہدیہ، چہند پڑو تیک بہ کارم ہینا و چاک بووہ وہ، جا
پیوم ووت: نہ وہ جالینوسہ.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

رووداووه کان لهو بابه ته دا زیاتر له وهی که باس کراوه، هندیك له خه لکی ده لئین: کهوا بنچینه ی پزیشکی له خه ونه کاندایه، گومانی تیدانیه کهوا زور له یاساو نه ریته کانی پستی به ستووه به خه و بینین هه روهک هندیکیشیانی له باره ی تاقیکردنه وهیه، وه هندیکیشیانی له باره ی پیوره، و هندیکیشیانی له باره ی نیلهام به خشینه، نه وهی دهیه ویت هه لوهسته له سهر نه مه دا بکات با سهیری (تاریخ الأطباء) و (کتاب البستان للقیروانی) بکات.

(دهر باره ی نه وهی کهوا رۆحی ئیماندار له به هه شتدایه)

به لگه ک سه دو دوو: خوای گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ (الأعراف: ٤٠)، واته: ((بئگومان نه وانیه پروایان به ثایهت و فره مانه کانی ئیمه نه هیتاوه و خویان له ناستیدا به گه وره داناوه نه وانیه ده رازه کانی ناسمانیان بۆ ناکریته وه)). نه مهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا ئیمانداران ده رگای ناسمانیان بۆ ده کریته وه نه م کردنه وه یهش کردنه وه یه بۆ رۆحه کانیان له کاتی مردندا هه روهک له هه دیسه کاندایان کردن، کهوا ناسمان بۆ رۆحی پروادار ده کریته وه تاوه کوکوتایی دیت و ده گاته نیوان دهسته کانی قودرته ی خودای گه وره.

به لام کافر ده رگا کانی ناسمان بۆ رۆحه که ی ناکریته وه، ده رگا کانی به هه شتیش بۆ جهسته که ی ناکریته وه.

به لگه ک سه دو سه: پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ((يا بلال ما دخلت الجنة إلا سمعت خشخشتك بين يدي، فبم ذلك؟))، ووتی: شه وو رۆژنیک پانه بر دووه و نیلا

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دهستونیزم هه لگرتوووه دوو رکعات نوئژم کردوووه ، فهرمووی: ((بهما))، واته: ((به هردوویان)) به مانای: به دهست نوئژو دوو رکعات نوئژه که یهوه دیاره کهوا پیغه مبهرد ﷺ گوئی له دهنگی خشه خشی نه علی بیلال سووه له بههشتدا بیگومان نه مه پوچی بیلاله، نه گهرنا لاشه که ی نه گوازاوه تهوه بو بههشت.

به لگه کی سه دو جوو: حه دیسه کان و نیشانه کان کهوا له باره ی سهردانی گۆرستانه کاندا، وه سه لام کردن له سهر خاوه نه که ی و قسه کردن و گفتوگۆ کردنیان، وه هه وال گه یان دنیان له باره ی زانیاری به سهردانی کردنیان، وه لامدانه وه ی سه لامه کانیان، پیشت هرمان بو نه مه کردوووه .

به لگه کی سه دو بئنج: سکالا کردنی زۆربه ی پوچی مردوووه کان بوخمه کانیان و کهسانی دیکه یان له باره ی کاروباریکی زیان به خش، جا دهیینین ههروهک سکالایان کردوووه .

به لگه کی سه دو شهش: نه گهر هات و پوچ بریتی بیته له نیشانه یهک له نیشانه کانی لاشه یاخورد ته نهها کپوک و گهوه ریک بی ، نه به جهسته یهک و نه حالیکه تییدا، وه ووته یهک هه بووه ده لیت: پوچه که ده رچوو پویشته و هه ستاوه هات، وه دانیشته و جوولا، وه هاته ژوووه وه گه رایه وه و هه موو نه ووتانه ناره وان، چرونکه نه و سیفته و خاسیه تانه به لگه کان قه دهغه ده کات له راستی نیشانه کان وه به تال کراوه کان.

به لگه کی سه دو حهوه: لاشه پیکهاته و شوینه بو راپه پاندنی دهروون، نه گهر هاتنه چوووه وه لاشه و ده رچوونی وه گواسته نه وه ی رپه وه یکی پویشته بو هاتنه ژوووه وه ی پیکهاته که ی، جا نه گهرچی دهروون نه شیا یاخود توانای نه بوو بو هاتنه ژوووه وه و ده رچوون و گواسته نه وه و جووله و هستان، نه گهر نه مه له گه وه یی هاتنه ژوووه وه ی پیکهاته ی ئاده میزاد بیته بو نه م جیهانه و ده رچوونی لیی به بی هاتنه ژوووه وه ی لاشه که ی بیته، نه مهش دیاره پوچ و بی بنه مایه وه پتویشته

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

وابیت، وه ههريه کيتک ده زانیت کهوا دهروون رۆحه کهيه نهوا هاتووه و ده رچووه و گوازراوه ته وه و لاشه که رايده په ريتيت و ده يکاته شویتکه وته بۆی له هاتن و ده رچوندا، جا بنه رتهيه که بۆ رۆحه کهيه و شویتکه وته کهش بۆ لاشه کهيه، به لام لاشه که بۆ ته ماشا کردنه وه رۆحيش بۆ عقل و زانسته.

به لگه ک سهدو هه شت: نه گهر دهروون وابويه ههروهک ده لیتن: نهو نيشانه يه کهوا ناده ميزاد هه کاتيتک سهد هه زار دهروون يا زياتري ده گۆري، ناده ميزاديش له راستيدا ناده ميزاد يکيه به رۆحه کهي و دهروونه کهي نهک به لاشه کهي، وه ناده ميزاديش نهو ناده ميزاده ده بو کهوا پيشتر به ساتيتک وه دوايه کهي به ساتيتک نه ده بو، نه مهش جوړيکه له سه رسامي و ده ردی دهروونی، نه گهر رۆح ته نها په يوه نديه کهي به لاشه به رپوه بردن بيت نهک به نيشته جي بوون و جيگير بوون و چوونه نار بيت نهوا قه دهغه ناکريت له وهی په يوه ندي بچرپيتيت بهو لاشه يه وه په يوه ندي ده کات به يه کيتکی دیکه وه وه نه مهش بۆ کهسي عاقل و ژير رپی تيناچيت و ناکريت.

به لگه ک سهدو نو: بينگومان هه موو که سيک سوره له سه ر نه وهی دهروونی وه صف کراوه به زانست و بيرۆکه و رامان و خوشه ويستی و توور په بوون و په زابوون و رق هه لسان و شتی دیکه له باره کانی دهروونی، بزانه نه وهی کهوا باس کراوه نه وه نيه ته نها نيشانه يه ک بيت، له نيشانه کانی لاشه کهي ويا خود ته نها گه وهه رو کرۆکيتک بيت جيا بيت له لاشه کهي نزیکي نهو نه بيت، وه پتويستی و زهروره تیک بيت به وهی کهوا نهو فام کردن و ههست کردنانه بۆ فه رمانيکيه چووبيته ناو لاشه کهي، ههروهک پيدا گيره به وهی کهوا نه گهر بيیستی و بينی و بۆن بکات و تام بکات و ههست بکات و بچوليت و جيگير بيت جا نهو کارووبارانه بۆ دامه زراوه زياد کردن و پال خستنيکيه بۆ دهروونی خوئی، وه بينگومان کرۆک و گه وههري دهروونيش نه وهيه کهوا هه موو نه وانهی بۆ دامه زراوه.

٩٥٦ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلگەى سەدو دە دەروون ئەگەر تەنها و تەنها بێت و پەيوەندىە کەى بە لاشە تەنها پەيوەندىە کى بە پەيوە بردن بێت ، وەك پەيوەندى کەشتىوان بە کەشتىە وە ووشترەوانىش بە ووشترەکانى بێت ، ئەوا دەکرێت بە پەيوە بردنى ئەو لاشەىە جییهێلێت و کاربکات بە بە پەيوە بردنى لاشەىە کى دیکە هەروەك کەشتىەوان و ووشترەوانىش دەتوانن ئەو کارە بکەن، وە لەمەشدا درووست و پێتێدانىش دەبێت بە گواستەوێ دەروونەکان لە لاشەىەك بۆ لاشەکانى دیکە ، وە دەوترێت : دەروون بە لاشە کەیدا یەکانگىر بپووە جا قەدەغەى دەکات لەسەر گواستەوێ ، یاخوود ئەو عەشقیکی سرووشى بۆ لاشە کەى هەى، تامە زەرۆبون و پەرۆشە کى خودى هەى بۆ پەيوە بردنى ئەو لاشەىە جا لەبەر ئەو هۆیە قەدەغەى گواستەوێ دەکات.

بەلگەى سەدو باز دە دەروونى ئادەمیزاد ئەگەر کەرۆک و گەوهەرێکی تاک و تەنها بواىە نەهاتباىە ناو جیهان وە نە دەچوونە کەى، نە پەيوەندى بە جیهان هەبواىە، وە نە لێى جیا بپوایە، وە نە دەستى لێ هەلەدەگرێت و نە لە تەنیشتیە تیشى ، ئەوا پێویستە بیزانیت کەوا ئەو بەو سێفەتە بوونى هەى، چونکە زانیارى ئادەمیزاد بە دەروون و سێفەتەکانى خۆى لە هەموو زانراویک ناشکرا ترە.

بەلگەى سەدو دوازدە بێگومان ئەو لاشەىە بێنراوە کە ژاودىە بۆ هەموو خاسیەتەکانى دەروون وە هەستکردنى گشتى و بەشى، وە شویتنگەىە بۆ توانا لەسەر جوولە خۆ و یستەکان، جا پێویستە بار هەلگریت بۆ ئەو هەست کردن و خاسیەتە نەویش لاشەىە ئەوێ تێدا نیشته جى یە ، یاخوود دەبێت شویتە کەى تەنها گەوهەر و کەرۆکیک بێت نە چونە ناوەوێ جیهان و نە دەچوونە کەش بێت پێویستەو زەرورەتە بە درۆو ناپەرەوا دابنرێت.

به لگه ک سەدو سێزده دهروون نه گەر بی بهش بیت له جهستی و لایهنگیری ناتوانیت کرداره کان قه دهغه بکات له سەر بهرکهوتنی شوینی کاره که، چونکه پشتگیرو لایهنگر نی یه ناهیلیت بیته بهرکهوتو بۆ پشتگیری و لایهنگره که، وه نه گەر فرمانه که واییت نهوا کرداره که ی له سەر پێچکه ی داهینان دهییت و پتویستی نیه بۆ دهستکهوتنی بهرکهوتن و بهیهک گهیشتن له نیتوان بکهرو له نیتوان شوینی کرداره که، نه گەر یه کێک له نیتوانه توانای هه بیته له سەر جولاندنی لاشه کان به بی نهوه ی بهری کهویت یاخوود بهر شتیک بکهویت نهوا بهری ده کهویت و دهستی لیده دات، جا بینگومان دهروونیش له لای نیتوه ههروهک توانای هه بووه له سەر جولاندنی لاشه به بی نهوه ی له نیتوان خۆی و له نیتوان نهوه ی دیکه دا بهریه کههوتن هه بیته، ههروه ها توانا که ی پێگیری ناکات له سەر جولاندنی جهسته جگه لهو به بی بهریه کههوتن هه بیته بۆ نهو وه نه کاتیک بهر یهک ده کهویت، نهوه ش ناره وایه به ناچاریش، زانراوه کهوا دهروون هێزی تیا نیه له سەر جولاندن تهنها به مه رجیک کهوا شوینی جووله که بهر یهک بکهویت یاخوود شتیک بهری بکهویت ، نه گەر ووترا: ده گونجیت دهرون کاریگهری هه بیته له سەر جولاندنی لاشه تابه تیه که ی به بی مه رجی بهریه کههوتن، کاریگه ریشی ههیه له جولاندنی جگه له خۆی وه ستێراوه له سەر به دهست هینانی بهریه کههوتن له نیتوان لاشه که وه له نیتوان جهسته کهیدا ، جا وه لامه که: بینگومان کاتیک لاشه که رازی بیت بۆ هه لئس و کهوت و ده سه لات ی دهروون نهوا ناوه ستیته سەر به دهستهینانی بهریه کههوتن له نیتوان دهروون و له نیتوان لاشه دا ، کهوا لهو حاله ته دا پتویست ده بیته ههروهک له لاشه کانی دیکه شدا دا ههیه ، چونکه لاشه کان یه کسانن له قبو لکردنی جووله دا.

به لگه ک سەدو چوارده که سایه تیه بیرمه ندو ژیره کان هه موویان یه که دهنگن له سەر نهوه ی کهوا ئاده میزاد نهو زینده وه ره قسه که ره نان خۆره خه وتوو هه ستیاره جولینه ره به ویست و ئیراده یهیه ، وه نهو خاسیه تانه ش دوو جوړن : خاسیه تیک بۆ

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْمُجُوزِيَّةِ

لاشه که یه تی ، وه خاسیه تی کیش بۆ رۆح و دهر وونه قسه که ره که یه ، جا نه گهر رۆح نه و گه وه ره و کړۆکه ته نیا یه بیته نه بیته ناو نه و جیهانه و نه لی شى دهر بچیت وه نه پیتی بگات و نه لی شى جیا بیته وه، نه و ناده میزادیش نه دهر بچیت جیهان و نه لی شى دهر بچیت دهر وه وه نه په یوه ندی پیوه ده کات و نه لی شى جیا دهر بچیت وه، وه یاخوود هه ندی کی له و جیهانه دا بیته و هه ندی کی دیکه ی نه بچیت ناو جیهان و نه لی شى بچیت دهر وه، وه هه مروه بیرمه ندی که ده زانیته وه به ناچاریش که نه مه نار و او قسه ی بۆ مانایه، بیگومان ناده میزاد به گشتی لاشو رۆحه که ی چوته ناو جیهانه که، وه نه مه ش له نار و اویدا هاو شیه ی نه و و ته یه یه که ده لیت: که و دهر وونه که ی کۆنه و درووستکراو نه، جا وایان داناو که و نیوه ناده میزاد درووستکراو و نیوه که ی دیکه شى درووستکراو نه.

به لگه سه دو سازده بیگومان هه بیرمه ندو عاقلیت که نه گهر پیتیانی ووت: ناده میزاد چی یه؟ نه و هیتا ده کات بۆ نه و شیه ی له ش و نه وه ی له سه ری دامه زراوه، فه رمانی کی به بیر دا نایه ت جیا وازو پیچه وانه بیته بۆ ته نها نه له و بوونه وه ره نه له دهر وه ی دایته وه زانیاریش بۆ نه مه پیوستیه که نه گرمان و نه دوود لیش قبول ناکات.

به لگه ک سه دو سازده که و بیرمه ندو ژیره کانی هه ردو جیهان دادوهرن به وه ی ووتاره که روویه رووی دهر بچیت وه بۆ نه و لاشیه و نه وه ی تیدا دامه زراوه تیدا نیشته جی یه، هه روه ها پیا هه لدان و زه م کردن و چاکه و سزاو هاندان بۆ سه زو ناره زووه وه وه مه ترسی ترساندن، نه گهر پیا ویتک ووتی: پیسپیتر دراو نوینه ره که و پیا هه لدانه که و زه مکراره که و قه ده غه کراوه که و بیژره که و ناقل و زیره که ته نها گه وه ره و کړۆکیتکه نه له و بوونه وه ره دایه وه نه له دهر وه ی بوونه وه ره که دایه، وه نه په یوه ندی پیوه یه هیه، و نه لی شى جیا دهر بچیت وه، نه و ناقل و بیرمه نده کان به نه قل و فامی پیده که نن وه ته نگى پی هه لده چنن له سه ر درۆکردنه که ی، نه وه ی

بینیت له سهره تای دهست پیسخه ری و راشکاویه کانی زیرو بیرمهندان به درۆ خستنه وهی و مایه پووچی نهوان نهو ساخبونه وهو ناشکرا کردنهش له سهر به لگه ی بوونی ناشکراکان له سهر ته ندرووستی هه بوونی شتی مه حال و نه گونجاو وه سهر که وتن و هاوکاریش له خوا وهیه.

(له باره ی وه لامدان وه بۆ به لگه هینانی ناکۆک و دژکاره کان)

نه گهر ووتیان، له راستیدا باسی به لگه کانتان کرد که هیماو ناماژه یه له سهر لاشه که ی و پاراستن و پشتگیری که ی، وه لامتان چی یه بۆ به لگه هینانه وه ی ناکۆک و دژکاره کان بۆ ئیوه لهم باره یه وه؟ جا نهوان به چ روویه ک به لگه ده هیننه وه: یه که م: یه ک دهنگی زاناو بیرمهندان له باره ی ووته کانیان: رۆح و جهسته و دهروون و جهسته، نهو به شتی ک دایده نین جگه له جهسته جا نه گهر جهسته بیته ناوا بۆ نهو ووته یه هیچ واتایه ک نابیت.

دووه م: نه مهش به هیتزترینانه کهوا بیانوی پی ده هیننه وه: له راستیدا زانراو و ناشکرایه کهوا له ناو بونه وهراندا شتی ک نیه جگه له وه ی شیاوه بۆ دابهشکردن، وه ک خالی ک و گه وه ریکی بی هاوتا، به لکو نه مه واجی بیکی بوونه وه ره⁽³¹⁹⁾ جا واجب و پیویسته کهوا زانیاری بهو شته ده بیته شیاوی دابهش بوون نه بیته، پیویسته نه وه ی باسکراو ده بیته لهم زانسته دا وه بریتی یه له شوینه که ی خۆی که نه مهش شیاوی دابهشبوون نیه، نه مهش دهروونه، جا نه گهر جهسته بوایه نهوا گونجاو ده بوو بۆ دابهش بوون، وه نهو به لگهش ده سه لمیتند ریت له سهر روویه کی دیکه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

سى يەم: لە راستیدا وێنەو نىگارى ژىرى و بىرکردنەو یەكى تەواو بى گوومان
 پرووت و تەنهایە، تەنهایى و بى لایەنەكەش یاخوود بە ھۆكارى لى وەرگرتن
 دەبێت یاخود بەھۆى وەرگرتنەو كەبە، و بەكەمیش بەتال و پووچە، لەبەر ئەوێ
 ئەو وێنانە لە راستیدا كەسایەتییە باسكراوەكان وەرگىراوە بە كەل و پەلێكى
 جیاوازو باروودۆخێكى دیارىكراو، وە سەلمێندراوە كەوا بى لایەنى و تەنهایەكەى لە
 راستیدا بەھۆى لى وەرگرتنەوتى و ھىزى عەقل و بىرکردنەو كەش ناوئراوە بە
 دەروون.

چوارەم: ھىزى ژىرو كارامەبى كارىگەرى دەبێت لەسەر كردەو كەنى بى سنوور،
 ئەمەش لەسەر ھەستدارەكان و بى كۆتاییەكان بەھىز دەكات، ھىزى جەستەبىش
 كارىگەرى نابێت لەسەر كردەو بى كۆتاییەكان، چونكە ھىزى جەستەبى دابەش
 دەبێت بەدابەش بوونى شوێنگەكەى، جا ئەوێ كارىگەرى لەسەر ھەندىكیان
 دەبێت پێویستە كەمتر بێت لەوێ كارىگەرى لەسەر ھەمووى دەبێت، ئەو ھىشى
 كارىگەرى لەسەر ھەمووى دەبێت زیاد دەبێت لەسەر ئەوێ كارىگەرى لەسەر
 ھەندىكیان ھەبە بە چەند جارەى كۆتاییەكان، وە زیادەش لەسەر كۆتاییەكە
 بەئەوپەرى ئەو پەرى یەكەبە.

پێنجەم: ھىزى ژىرى و كارامەبىش ئەگەر ھالەتێك بێت لە ئەندامێكى جەستەى
 ئەوا پێویست دەبوو كەوا ھىزى ژىرى و ئەقلى ھەمیشە ھەستیار بێت بۆ ئەو
 ئەندامە یاخود ھەستیارێكى نەگونجاو بێت بۆى بەتەواوەتى، و ھەردووکیانیش
 بەتال و ناپەوان، چونكە درك پێكردنى ھىزى ژىرى بۆ ئەو ئەندامە ئەگەر
 بوونەكەى چاودێر بێت جا ئەمە مەھالەو نەشیاو، ئەگەر وێنەكەى یەكسان بێت
 بۆ بوونەكەى ئەمەش دەبێتە ھالەتێك لە ھىزى ژىرىدا گۆرپراوە بۆ ئەو ئەندامە
 پێویستە ھەردوو وێنە ھاوشێوەكە كۆبێتەو وە ئەمەش مەھالە.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

شه شهه: هه موو كه سيك ههست به خۆي دهكات ، وه ههست كردن به شت بریتی یه له ناماده بوونی ماهیهت و مه بهستی دلتیاییه له لای كهسی زاناو بیرمه ند، جا نه گهر خۆمان ناسی، جا نه مهش یان ده بیته له پیتناوی ناماده بوونی ناوداره كانغان بیت، یاخوود له پیتناوی وینه یه کی یه کسان بۆ ناوداراغان له ناو ناوداره كانغاندا، وه بهشی دووهم به تاله وه نه گهر نا ده بیته ههردوو نمونه كه کۆببنه وه، جا سه لمیتندراوه كهوا هیچ مانایهك بۆ زانسته كه مان نیه له خودی خۆمان تهنها ناماده بوونی خودی خۆمان نه بیته.

حهو تهه: نه وهی نه بو بهرکان به غدادی بیانوی بۆ ده هیئتیه وه وه نه وهی وهك نه وه به تالی ده کاته وه جا ده لیت: گومان نه كه یه كهوا هه ریه كیک له ئیمه بتوانیت خه یال بکات به ده ریا یه كه له جیوه و چیا یه كه له مرواری، خه یال کردنی چهنده ها رۆژو مانگ، جا نهو نیگاره خه یالیانه نه بوو و بیتهش نایته له بهر نه وهی هیزی خه یال کردن ناماژه دهكات بۆ نهو نیگه رانه وه نیتوان هه ر نیگارو وینه یه كه له گهل یه کیکی دیکه جیا ده کاته وه، له راستیدا کاریگه ری بوونی نهو خه یال کردنه نهوا ده بیته بینه ریکی هه ستیار، دیارو ناشکراشه كهوا پوخت و بی خهوشی و پاکی و ساده یی نه مه ناسه لیمینیت، ئیمه به پتویستی ده زانین كهوا نهو ویتانه له بهر چاواندا دیارنیه، جا سه لمیتراوه كهوا له بیرو زهینه كاندا بوونی هه یه، جا ده لیتن: شوینی نهو وینه یه یاخود جهسته بیت یاخود بارو جۆریكه له جهسته، یاخود نه جهسته یه وه نه باریکه له جهسته، وه دوو بهشی یه كه م به تالو نارپه وان چوونكه وینه یه ده ریاو چیا وینه یه کی مه زنه و میتشك و دلش جهسته یه کی بچووكه، وه کارتیکردنی گه وره له بچووكدا مه حاله، جا سه لمینراوه كهوا شوینی نهو وینه خه یالیه نه له جهسته دایه وه نه له قه باره شدا یه.

هه شههه: نه گهر هیزی ژیری و کارامه یی قه باره ی لاوازو بیته یز بوو له کاتی پیریدا هه میشه یی یه و بی هۆ نیه.

یازدهیم: نیمه کاتیک دادوهرمان کرد بهوهی کهوا رهشی دژ کاره به سپیتی پیویسته له فکرو زهیندا ماهیهتی رهشی و سپیتی دهستکهویت، کاره ناشکراکەشی دادوهره بهوهی کۆبوونهوهی رهش و سپی و گهرمی و ساردی له جهستهکاندا شتیکی مهحاله، جا کاتیک ئەو کۆبوونهوهیه بهدهست هات له هیزی کارامهیددا پیویست بههیزیکی قهبارهیی و لاشهیی نابیت.

دوازدهیم: نهگەر شوینی ههستکردهکان جهسته بیټ، ههموو جهستهیهکیش دابهشکراوه مهحالیش نیه، قهدهغه نابیت کهوا بهههندیک بهشهکانی جهسته زانست به شت پهیدا بکات وه بهههندیکی دیکه نهزانین، لهو کاتهدا نادهمیزاد لهیهک حالهتدا زانیارو بیرمهنده به شتیک و نهزانیشه به شتیکی دیکه.

سیزدهیم: توخمی جهستهیی و قهبارهیی نهگەر نهخش و نیگاری تاییهتی بهدهست هینا، جا بوونی ئەو نهخش و نیگارانه تییدا قهدهغه دهکات له بهدهست هینانی نهخشی دیکه، بهلام نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیی به دژ کارو پینچهوانهیه له مهدا، لهبر نهوهی دهروونهکان نهگەر بهتال و چۆل بیټ له گشت زانست و ههست کردنهکان، نهوه فیروبونی لهسر قورس دهبیټ، جا نهگەر شتیک فیڕ بوویت نهوا بهدهست هینانی ئەو زانستانه دیارو ناشکرا دهبیټ لهسر ناسانی نهوی دیکه، نهخشهو نیگاری قهبارهی جیا جیاوه دژکاره، وه نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیش هاریکارو پشتگیرو یارمهتیدهره.

چواردهیم: دهروونیش نهگەر جهسته بوايه نهوا دهوو، نیوان ویستی بهندهکه له جولاندنی پییهکهی وه نیوان جولاندنی خودی خۆی ماویهکیشه بهسر توانای جولوهی جهستهو قورساییهکهی جا لهبر نهوهی دهروون جولینههه بۆ جهستهکه وه چاککراویشه بۆ جولاندنهکهی، جا نهگەر جولینههه بۆ پییهکه جهسته بوايه، نهو کاته لهو نهندامانه بهدهستی دههینا یاخود بۆی دههات، نهگەر بۆی بهاتایه نهوا بیگومان پیویستی به ماوه دهوو، نهگەر تییدا بهدهستی هاتبایه نیمه نهگەر نهه

٩٥ ح لایین قیَمُ المجوزیة

نەندامەمان بپری کەوا جوولەیی پێدەکردنەوا لە نەندامە کە شتیکی جولینەر نەدەمایەوێه جا ئەگەر ئەو جولینەرە تێیدا دەستی کەوتبایە ئەوا شتیک دەمایەوێه لەو نەندامەدا.

پازدەیهەم: ئەگەر دەروونیش جەستە بوايە ئەوا دابەش دەبوو، بۆ درووستی کردنەوێه ئەوا هەندیکێ دەزانیت هەرەك هەمووی دەزانیت، جا ئادەمیزاد وای لێدەدات بەهەندیک شتی لەدەووری خۆی زانیارو تێگەیشتو بوايە وە لەهەندیکێ دیکەشدا نەزان و بێ ناگابوايە، نەمەش مەحالە.

شازدەیهەم: ئەگەر دەروون جەستە بوايە ئەوا پێویست دەبوو کە لاشە بارقورسی بکردایە بە چوونە ناویەوێه لەبەر ئەوێ کاروباری جەستەییەکی بەتال ئەگەر بە شتیک پێسو وەك دەفرو جەوێندەییەکی بەتال وایە، کارو فەرمانەکەش بەپێچەوانەیە، وە لاشەش لەهەموو کاتیك سووکترە ئەگەر هاتوو دەروونی تێداییت، وە لەهەموو کاتیکیش قورسترە کاتیك دەروون لێی جیاپۆتەو.

هەڤدەیهەم: ئەگەر دەروون ئەم جەستەییە بوايە ئەوا لەسەر خاسیەتی گشت جەستەکان دەبوو کەوا هیچ شتیکی لێ بەتال ناکاتەوێه لە سووکی و قورسی و گەرمی و ساردی و نەرمی و زبرو رەقی و رەشی و سپی و زۆری دیکە لە سیفەتی جەستەکان و جۆرەکانی، وە زانراوە کەوا چۆنیەتیە دەروونیەکان کەوا بریتیە لە کارە چاکەکان و کارە پێسواپیەکان ئەو چۆنایەتیانەش جەستەیی و قەبارەیی نین جا دەروونیش جەستە نیە.

هەژدەیهەم: دەروون ئەگەر جەستە بوايە ئەوا واجب دەبوو کەوا بکەوێتە ژێرەهەموو هەستیاریەکان یاخود لەژێر هەستیك یان دوو هەست یان زیاتر دەبوو، جا ئێمە جەستەکان و دەبینین هەرەها تێدایە درک دەکات بە گشت هەستاریەکان، وە تێدایە درک دەکات بە زۆریەیان، وە تێدایە درک دەکات بە یەك هەست یا دوو هەیت، وە دەروونیش بێ تاوان و دوورە لەو هەموو شتانە، ئەم بیانووەش کەوا

٩٨ ح لابلن قيم المجزئة

جههميه كان له سهر كؤمه لئيك له موطيده كان بيانوى پيده هيننه وه لهو كاتهى
ئينكارى خوداى پاك و بيگهرديان كردو ووتيان: نه گهر بوونى هه بوايه نهوا
پتويست بوو دركى بكردايه به ههستيك له ههسته كان جا به دهروون
به رهه لستكاريان كرد.

نۆزده يه: نه گهر دهروون جهسته يه بوايه نهوا خاوهنى دريژى و پانى و قولتى و پرو
و شپوى ده بوو، وه نهو كهرهسته و كل و پهل و دووريانه هه لئاستيك ته نها به
ماده يهك و شوتنيك نه بيت جا نه گهر ماددهو شوتنه كهى دهروون بيت نهوا
پتويست ده بوو ههردوو دهروونه كه كؤيتته وه و نه گهر دهروونيش نه بيت نهوا دهروون
پنكهاتوه له لاشه و ينه وه نه مهش له جهسته يهك پيك هاتوه له لاشه و
وينه دايه، جا نهو كاته ئاده ميزاد ده بووه دوو ئاده ميزاد.

بيست: له راستيدا له تاييه تمه ندى جهسته دا كهوا قبوولتى كه رت بوون و پارچه
پارچه كردن بكات وه پارچه ي بچووكيش تيدا وهك گهره كه نيه، نه گهر رازى بيت
به كه رت بوون جا هه ر پارچه يهك لىي نه گهر دهروونيك بيت نهوا پتويست ده بوو بۆ
ئاده ميزاد دهروونى زۆرى هه بوايه نهك ته نها يهك دهروون، نه گهر دهروونيش نه بيت
نهوا نهو هه موه دهروون نيه، ههروهك نه گهر به شيكى ئاوده كه ئاو نه بيت نهوا
گشتيه كهى ئاو ناييت.

بيست و يهك: بيگومان جهسته پتويستى به پشتگيرى و سه ره رشتيارو چاوديرى و
مانه وه كهى هه يه بۆ دهروون له بهر نهوه به رهو نه مان و پوكانه وه ده چيت كاتيك لىي
جيا ده بيتته وه جا نه گهر جهسته بوايه نهوا پتويستى به دهروونىيكي ديكه ده بوو
هه تا دوايى، وه فرمانه كه به زنجيره ده رويشت، نه وهش مه حاله له راستيدا نه گهر
دهروونه كه جهسته بوايه.

بيست و دوو: نه گهر جهسته بوايه نهوا په يوه ندى به جهسته وه ده بوو نه گهر له سهر
ريگاي خوتنيخستن بوايه ناچار ده بوو بچيته نار جهسته كان، نه گهر له سهر ريگاي

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پتوه نووسان و دراوسپه تی بوايه نهوا ناده ميزادتيك ده بوو دوو جهسته ی بهیه که وه نووساو یه کتیکیان ده بیینی و نهوی دیکه یان نهی ده بیینی.
جا نه مه هه مووی نهو پروونکردنه وه یهیه کهوا نهو کۆمه له ناره وایه له گومراکان و ریسواکه ران و بیتران هیناویانه، وه نیمهش له باره ی نه وه وه وه لایمی هه موویان وه رز به وه رز ده ده ینه وه.

(له باره ی وه لامدان هه له سه ر گومانی دووهم)

به لام گومانی دووهم بریتی یه له به هیزترین گومانیان کهوا پتی ده گهن، به سه ریدا به رزده که ونه وه، وه نه وهش دامه زراوه له سه ر چوار پیشه کی:
یه کهم: له هه بووندا قه بولی دابهشکردن نیه به پروویه که له پرووه کان.
دووهم: نهو ده شیت زانیاری پتی هه بیت.
سی یه م: زانیاریه که ی پییه تی دابهش ناکریت.

چواره م: پتویسته هه روه ها بیته شوینی زانیاریه که ، نه گهر جهسته نه بوایه نهوا دابهش ده بوو، لهو باره یه بیرمه ندو زانیان ناکۆکی و جیاوازیان هیه ده لئین:
به لگه کیان نه هیناوه ته وه له سه ر نه وه ی که له بونه وهردا دابهش کردنی ههستی تیدا دابهش ناکریت وه نه خدیالیش به لگو داواکان به دهستی ئیویه، نه مهش راستی تیدانیسه، له راستیدا سه لماندروویانه له و اجبی بونه وهردا نه وه یه به گویره ی ره سه نایه تیان به تاله له لای گشت بیرمه ندو زانیان له شه هلی وه رس و بیزاره کان وه کهسانی دیکه له وانه نینکاری ماهیه تی خودای گه وره و سیفاته کانی ده کهن.

ده لئین: نهو خاله ی کهوا پتی پروونده که نه وه نهوا له ناشکرترین و دیارترین ناره وای به لگه تانه له بهر نه وه ی ده روون دابهش ناکریت، نه مهش حاله تیکه له

جەستەيەکی دابەشکراو دایە، لە راستیدا پرزگاری بۆو لە دابەشکراودا کەوا لە دابەشکراودا نیە، پاشان سەلمێنراوی گەوهەرە پاک و بێ ھاوتایە کە کۆمەڵە قسە کەرەکانن، ناکۆکیان لە گەڵدا دەکەن لەو بنچینەیدا، وە دەلێن: گەوهەرە کە لە جەستەدا تەواوەتەر، بەلکو ئەو لەو پێکھاتووە، وە ناکرێت و موسمکین نیە بەلگە کەتان تەواو بکرێت تەنھا بە دوور خستنەوەی گەوهەر و کۆکە بێھاوتاکە، جا ئەگەر ووتان: خالە کە بریتی یە لە کۆتایی هیلە کە وە لە ناوچوونی و ونبوونی، ئەمەش فەرمانێکی هیچ لەبارنەبوونە، پرونبونە وە کەتان پێ بەتال دەبێت، ئەگەر فەرمانێکی هەبوون بۆیە ئەوا لە دابەش بووندا پرزگاری دەبوو جا بەلگە کە لە هەردوو هەلسەنگاندن و پێشبینیە کە بەتالە.

هەر وەھا دەلێن: بۆچی زانست نابێتە حالەتێک لە شوێنە کەیدا، ئەک لە سەر پروی جۆرە کەو کارلێکردنە کە جا ئەگەر خستە جێی هەر شتێک لە شوێنە کەیدا دایەت بە گوێرە ی خۆی، خستە جێی گیانلەبەر لە مالدا جۆریکەو خستە جێی نیشانە کەش لە جەستەدا جۆریکە، وە خستە جێی هیلێش لە پەرتوکدا جۆریکە وە خستە جێی پۆنیش لە کوغیدا جۆریکە، وە خستە جێی جەستەش لە نیشانەدا جۆریکە، وە خستە جێی پۆحیش لە لاشەدا جۆریکە وە خستە جێی زانیاری و زانستەکان لە دەرووندا جۆریکی دیکە یە.

ووتیان: هەر وەھا یە کە گرتنیش بە ئەنجام گەشتووە، جا ئەگەر گەوهەر و کپۆک بۆیە ئەوا گەوهەرێکی بێ ھاوتا کە دەسەلمێنراو بەلگە کەتان بەتال و بێ سوو دەبوو لەبەر ئەوەی تەواو ناکرێت و تەنھا بە دوور خستنەوەی، ئەگەر نیشانەو ئەندامێک بێت ئەوا پێویستە شوێنی بۆی هەبێت، شوێنە کەیدا ئەگەر دابەشکراو، ئەوا دەگوێجا بە هەستانی دابەشە کراوێک بە دابەشکراوێک ئەمەش گەوهەر و کپۆکە کە بەلگە کەش بێ کەلک بوو، جا ئەگەر ووتان، یە کەرتن کارو فەرمانێکی نەبوونیە لە دەر وە هیچ بونیکی نییە، ئەمەش کەوا بەلگە کەتان پێ هیناوتەو،

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بونیکه دابهش ناکریت وه هموموش کاروفه رمانیکی نه بوونیسه له دهره ودا هیچ بونیکه نیه ، جا له بهر نه وهی واجبی بونه وهره که کهوا سه لماندو وتانه فهرمانیکی نه بوونی و هیچه، به لکو بونه وهره که نهسته مه.

ووتیان: هیزی خه یالی و بیر کردنه وهی جهسته ییه له لای پیشه واکه تان نین سینا جا پیویست ده کات تووشی بهش بهش و پارچه پارچه بیست، وه نه مهش مه حاله چونکه نه گهر دابهشکرا نهوا هر یه کیلک له پارچه کان نه گهر وهک نهو بیست نهوا بهشیکی یه کسان ده بیست بۆ هممووان نه گهر وهک نهویش نه بیست نهوا نایسته نهو بهشانه.

وه دیسان خه یال مانای نیه ته نهها نهوه بیسته هاوړی و نهووش بیسته دوژمن وه نه مهش قه بولی دابهش بوون ناکریت.

ووتیان: له راستیدا بوونه وهر له لای ئیوه فهرمانیکی زیاده یه له سهر ناوهره پوکه کان، جا نه گهر پیویستی دابهش بوونی حاله که یه بۆ دابهش بوونی شوینه که ی پیویست ده کات دابهش کردنی نهو بوونه وهره به دابهش بوونی شوینه که ی بیست، نه م دیمه نش پیویست ناکات و ناگونیست له دانانی بوونی شتیک جگه له ناوهره پوک و مه بهسته که ی.

ووتیان: دیسان سرووشتی ژماردنه کان مه بهستی جیاوازی تیدایه، جا تیگه یشتن له بوونی ده ده ییه کان یهک تیگه یشتن و یهک مه بهستی تیدایه، نهو مه بهسته ش یاخوود تووش بووه بۆ هر یه کیلک لهو یه که یی یانه، نه مهش نهسته مه، یاخود نهو دابهشکراوه به دابهش بوونیکی نهو یه که یی یانه، وه نه مهش نهسته مه، چونکه تیگه یشتن له بوونی ده ده یی یه که قه بولی دابهش کردن نیه، به لای ده یه که قه بولی دابهش کردن ده بیست نهک ده یی یه کان.

ووتیان: ههروه ها چۆنایه تیه کان کهوا په یوه ندیان به چه ندیه کان و بره کان هیه وهک خرپورون و نیگاره کان وه غوونه ی نهوانه له لای فیهله سوفه کان نیشانه و

٩٩٠ لایین قیَمُ المجوزة

رووداوئیکه بوونی ههیه له شیوه و ٲکچوونی خربوونه که نه گهر ٲیشهاٲ بیٲ یاخود ده بیٲ به ته وای وهستاو دامه زراو بیٲ وه یاخود ده بیٲ به هه مووی یه که به شه کان بیٲ، وه نه مهش نه سته مه، وه یاخود نهو ٲیشهاٲه یاخود نهو نیشانهیه دابهش بکریٲ به دابهش بوونی به شه کان، وه هه لسیٲ به هه موو به شیک له به شه کانی هیله که که به شیک له به شه کانی نهو ٲیشهاٲه و نیشانهیه، وه نه مهش نه سته مه، له بهر نهو ی به شه که ی نه گهر خٲ بیٲ ده شیت به شی دانیره که باز نه یی بیٲ، نه گهر خٲیش نه بیٲ جا له کاتی کۆبوونه وه ی به شه کان نه گهر فه رمانیکی زیاده روونه دات ٲیویست ده کات خٲیه که به نه غام نه گات، وه نه گهر فه رمانیکی زیاده روویدا، نهو ده دابهش کراوه که بووه، دابهش کردنه گه راوه ته وه، وه نه گهر دابهش نه کرا نهوا حالته که دابهش نیه، وه شوینه که ی دابهش کراوه ..

وتم: نه مهش بۆ نهوان گرنگی و بایه خی نیه، جا نه مهش بۆ نهوانه کاتی که ده لئین: وا: دابهش ده بیٲ به دابهش بوونی شوینه که ی به گویره ی نهو وه هه موو نیشانه وه ستاوه کان کهوا به ره و رووی ده بیٲته وه له سپیتی و ره شیتی، به لام نهو ی دابهش نابیٲ وه در یژی جا مه رجی به ده ست هینانی کۆبوونه وه ی به شه کانه، وه په یوه ندیش له سه ر مه رجه که نه بوون و نه مانه به نه مان و لا بر دنه که ی.

ٲشت به ستن له بۆ که لک و به تالکردنی نهو گو مانه له سه ر نهو ی کهوا زانست به شیوه یه کی گۆراو نیه له ده رووندا، وه به لکو نهو ره یژه یه که وه زیاده خستنی که له نیوان زانیاری و زانراودا، هه ره که له به ره ی بینیندا ده لئین: به هه ست و سۆزو کار تی کردنی وینه یه کی یه کسان نی یه بۆ بینه رله هیزی بینایی چاودا ، به لکو نه مه ره یژه یه که و زیاده خستنه سه ری که له نیوان هیزی بینایی و بینراودا.

زۆربه ی نهوانه ی گو مانیان لا دروست بووه کهوا هیناویانه له و وه زردها دامه زراوه له سه ر کار تی کردنی وینه یه کی دیار و زانراودا له هیزیکی زانین دا، ٲاشان

دایانمزاندووه لهسەر ئەمەدا کەوا دابەش بوون و کەرت بوون له دابەش بووندا دابەش و کەرت ناکریت مەحال و ئەستەمە.

هەمیسان ئەگەر ئێمە ئەوەمان لە ئێوە وەرگرت ئەوا لە دیارترین بەلگەیه لهسەر بێسوودی ووتە کەتان، چونکە ئەو وێنەیه ئەگەر حالەتیک بێت لە ناوەرۆک و گەوهەری دەرونیکی قسە کەر، ئەمە وێنەیه بەشیکی بچووکه کە هەموو نیشانه گۆراوه کان لەو دەروونه بەشە بچووکه دا بەراوردی دەکات، ئەگەر وای دابنێن ئەو وێنانه لە گەڵ تەواوی ئەو پاشکۆیانە بێت ئەوا وێنەیه کی پاک و بێ هاوتای ناییت، بەلکو بەراورد کراوه بە پاشکۆکان و نیشانه کان وە ئەمەش گشتی قەدەغه دەکات. جا ئەگەر ووتتان: مەبەست لە بارودۆخ و بوونیه کەیه به تێکپراییه ، ئێمە ئەگەر ئەو پاشکۆ پاشبەندانەمان لیتی سڕیەوه وە وامان دانا خۆی سەرباکی شتە کەیه، پێمان ووتن: جا ئەگەر ئەو درووست بوایه ناییت بوتريت: ئەو وێنەیه گۆراوه له توخمیکی جەستەیی تایبەت بە میقدارو بریکی دیاریکراو و بەهەموو دیاریکراویک ، تەنها ئەگەر ئێمە ئەوەمان لیتی سڕیەوه، وە وامان دانا کە خۆی بە پلەو پایەیی ئەو وێنەیه بووه کەوا کارەپێمان پێ کردووه جا دیاریکراوو بریار لهسەر دانیش له بهرامبەر دیاریکراوو بریار لهسەردانە کە وە رەهایەکی وەرگیراو کە خۆیهتی ئەمەیه له بهرامبەر شوێنە رەهاکەیهتی، ئا ئەمەش پەسەندو گونجاوه کەوا بیرو ئەقله راست و داد پەرۆره راستەکان شایەتیان بۆی داوه، جا دەرکەوتوو کەوا ئەو گومانە له خراب ترین و بێ سوود ترین گومانە کانه.

جا ئەگەر وێنەیه زانیاریه کانیان هەژمار کردن، کردیانن به گشتی و ئێمەش له شوێنە کەیه هەژمارمان کرد ، ئێمەش به تێکپرای دامان ناوه، ئەگەر بەشیکی دیاری کراویان وەرگرت جا ئەمە شوێنە کەیهتی، جا تێکپراییش له بهرامبەر تێکپراییه، وە بەشیش له بهرامبەر بەشه.

٩٥ ح لایبن قیَمُ الموزیة

لهسەر ئەممە دەلێن : له زهین و هۆشدا تێکرای و گشتی نیه ، بەلکو له راستیدا له زهین و هۆشدا وێنهیەکی دیاریکراو ناسراو چاپکراو لهسەر تێکرای تاکهکانی ههیه ، جا ئەگەر بهر پهچاو کردن و گرنگی پێدانه به تێکرای ناونا ، ئەوا له ووتەو دەرپرینهکاندا مشت و مری ناوێت، ئەمەش تێکرای و بەش بەش بههەردوو پهچاوکردنەکه .

(له باره‌ی که‌وا وێنه‌کانی بیرو نه‌قل و هۆشی په‌تی و بیلایه‌ن نیه)

ووتەکانیان له دیمەنی سیّ یه‌مدا : که‌وا دیمەنه‌کانی نه‌قلی تێکرای سیّ به‌شه‌، به‌بیّ به‌ش کردنه‌که‌شی له راستیدا به‌هۆی لیّ وەرگرتنه‌وه ئەویش هی‌زی ئەقلیه‌ .
وه‌لامه‌که‌شی ده‌وتری‌ت: چیتان ده‌وی‌ت به‌و وێنه ئەقلیه‌ گشت یه‌؟ نایه ده‌تانه‌وی‌ت پێی که‌وا زانراوه‌که‌ی له هه‌مان جیهانه‌که به‌ده‌ست هیتاوه یاخود زانیاریه‌که‌ی پێی له هه‌مان جیهانه‌ که به‌ده‌ست هاتوه‌؟.

جا یه‌که‌مین دیارو ئاشکرایه و دووه‌مینیش ناردنه‌وه‌و به‌ره‌و پرووکردنه‌وه‌یه‌، هه‌ق وایه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی که هه‌یج سوودی‌کی بۆتان نیه ، چوونکه‌ فه‌رمانی تێکرای هه‌وبه‌ش له نێوان که‌سایه‌تیه‌ مرۆڤایه‌تیه‌کان بریتیه‌ له‌و مرۆڤایه‌تیه‌ی هه‌یج زانستی‌کی پێ نیه‌، مرۆڤایه‌تیه‌که‌ش هه‌یج بوونی‌کی نیه‌ له ده‌ره‌وه‌ی گشتی یه‌که‌ وه‌ بوونی‌ش له ده‌ره‌وه‌دا ته‌نها بۆ دیاریکراوه‌کانه‌، زانیاریش شوێنکه‌وته‌ی زاواوه‌که‌یه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌وا زانراویش دیاریکراوه‌، زانیاریش تێیدا دیاریکراوه‌، به‌لام ئەو وێنه‌یه‌کی هاوشێوه‌ و ێکچووه‌، له‌سەر زۆربه‌ی تاکه‌کان ، له‌زه‌ین و هۆشدا نیه‌ وه نه له‌ده‌ره‌وه‌یدا وێنه‌یه‌ک نی‌ستا دابه‌شنه‌کراوه‌.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

لهو بابەتەدا چەند کۆمەڵێک لەبیرمەندان و زانایان تییدا بەهەڵە داچوون کەوا کەس ژمارەیان نازانیت تەنھا خوای گەورە نەبیّت، وێنەو دیمەنی تێکپراسی کەوا دەبەسەلمێنن و پێداگیری لەسەر دەکەن ئەگەر حالەتیکە لە دەرووندا لە وێنەیهکی باسکراو بە نیشانەکانی کەسایەتی، جا ئەو وێنە ئەقلانیە دەستی بە گۆرانکردن کرد لە گەهەر و کۆژکێک نە لە جەستەیهک وە نە لە قەبارەیهک و شیوەیهک ئەو بێ بەش و پەتی نیە لە نیشانەو تووش هاتووێکان.

(لەبارەى ئەوهى کەوا هیزی کرداری کاریگەری دەبیّت

(لەسەر کردارە بێ سنوورەکان)

ووتە کانتان لەبارەى دیمەنی چوارەمدا، کەوا هیزی فیکرو ئەقل کارتیکەرە لەسەر کردەوێ بێ کۆتاییەکان، وە هیچ شتێک نیە لە هیزی شیوەیی یاخوود قەبارەى وەک ئەمە، وەلامەکەى: ئیمە وا وەریناگرین کەوا ئەو کاریگەری هەیه لەسەر کردارە بێ کۆتاییەکان.

ووتە کانتان: کەوا ئەو کاریگەری هەیه لەسەر هەستیاریەکان کەوا کۆتایی نایەت، درک کردن و هەستارەکانیش کارو کردەوێ، دوو پێشەکی و سەرەتایی درۆو دەلەسەن، ئەو درک پێکردن و هەستیاریەى ئەگەرچی پێگەیشتوو، جا ئەگەر لە هەر هەزارێک هەزار پێگەیشتوو هەبیّت ئەوا زرنگ و هۆشیاریەکانیش هیشتا بێ کۆتاین، ئەمەش هەرگیز لە هۆشیاری و زرنگی کۆتایی نایەت تا ئەو کاتەى ناتوانرێت شتی دیکە بەسەریدا زیاد بکەیت هەروەک خوای گەورە دەفەر مۆیت: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ (یوسف: ٧٦)، واتە: ((وە لەسەر هەموو خاوێن زانست و زانیاریە کەوێ زاناو شارەزاتر هەیه))، تاوێک زانست و زانیاری کۆتایی دێت وە

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُورَةِ

دەگات بەو کەسەى کەوا بە شتێک زاناو شارەزایی ھەبە، ئەمەش نەو خودا گەورەبە کە جگە لەو ھیچ خواپەکی دیکە نیە و تاک و تەنھایە، ئەمەش لە تاییبە ئەندێبەکانیەتی کەوا ھیچ کەسێک بەشداری لەگەڵ دا ناکات و جگە لە خۆی نەبێت.

جا ئەگەر ووتتان: ئەگەر زانست و ھۆشیاریەکی گەشتە سنوورێک نەتوانرێت لەسەری زیاد بکەرێت، پێویستە شتەکە وەرگەرێت لە توانینی خودی، ووتمان: ئەمە راستیەکیە ئەگەر درووست بێت بەلگەیە لەسەر ئەوێ کەوا ھێزی جەستەیی و قەبارەى کاریگەرى ھەبە لەسەر کردارەکانى بى کۆتایی، ئەمەش پێویست بە کەوتن و بى کەلێک کردنى گومانەکان دەکات.

ھەر ھەھا کەوا ھێزی خەیاڵکردن و بیرکردنەوە کاریگەرى ھەبە لەسەر نامادەکارى خەیاڵکردن و ھە یادنامەکان تاوێک بى کۆتایی، لەگەڵ ئەوێ لەلای ئێو ھێزی قەبارەیی و شێوێ ھەبە.

بەلام درۆی پێشەکی دووھم: کەوا پێگەیین و ھەستیاری بەکردار نیە جا پێویست ناکات لەبارەى کۆتایی کردارەکی ژیری و توانەکی کۆتایی بەھێنیت، لە راستیدا راتانگەیان دووھ: بەوێ کەوا گەوھەری نەقلی و ھۆشی گونجاو بۆ وێنەییەکی دیارو ئاشکرا نەک ئەوێ فەرمانکەرە بۆی، یەکەم شتیش لەلای ئێو بکەر و بە تواناو گونجاو نابێت، وە راتان گەیان دووھ بەوێ کەوا جەستەکان و قەبارەکان کردارەکان قەدەغەى دەکات بەوێ کەوا کۆتایی بۆی نیە، و نادیارو نەناسراوێ کانیش قەدەغەى ناکات و کارتیکیەرەکانیش کۆتایی نایەت.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْحَوِزَةِ

نايه نهو بينينه راوده دستيت له سهر وينه کيشاني ديمه نتيکي بيژاودا له چاوتيکي بينه ردا ياخود راناو دستيت؟ نه گهر راوه ستا نهوا پتيوسته دوو نمونه که کوييتته وه چوونکه هيزي بينين له لاي نيوه جهسته يي و قه باره ييه، نه مهش بريتي يه له شويتنيک کهوا قه باره و برې هه بيت ، جا نه گهر قه باره ي بره که و بينينه که ي ده سته هوت نهوا پتيوسته هه ردوو نمونه که کوييتته وه ، وه نه گهر له ويدا گونجاو بوو نهوا له مهسه له که ي نيجه دا شتيک ناييت وه نهو؟ نه گهر هه ست کردني شتيک نهو هه ستته سهر ده سته هوتني وينه يه که ي بينراو له بينه ردا نهوا ووته که تان بيسود بوو، چوونکه هه ست پيکر دني دل و ده ماخ دهو هه ستته سهر ده ست که هوتني وينه يه که ي دل و ده ماخ له هيزنيکي ژيريدا.

(له باره ي درک پيکر دن و ده رووندا)

ووته کاتان له ديمه ني شه شه مدا: له راستيدا هه ر يه کيک درک به خو ي ده کات و خو ي ده ناسيت، درک پيکر دن يش بريتي يه له ده سته هوتني ناوه ر ژکي زانراو له لاي زانادا، وه نه مهش له راستيدا راست ده ر ده چيت نه گهر هاتوو ده روون ده و له مه ند بوو له باره ي شويتنه که تا کوييتته که ي.

جا وه لامه که ي: نه مه يان وه ستاوه له سهر بنچينه ي راپردوو ، وه نه مهش کهوا زانست بريتي يه له ده ست که هوتني وينه يه که ي يه کسان بژ زانين و زانياري له هه مان زانادا، وه نه مهش له چهن د پرويه که وه ناوه واو بي که لکه که باسکراوه له مه سه له ي زانستدا، هه تا کو نه گهر نه وهش وه رگيرا جا وينه باسکراوه که مه رجي که له به ده ست هيناني زانسته که نه که نه مه يان هه مان زانسته.

هه روه ها نهو گومانهش له گهل بي هيزي و لاوازي ووتوو ده برينه کاني و خراپي پيشه کيه کاني هه لو هشاوه په سه نذکراوه، نيجه نه گهر به رديک ياخود پارچه

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

داريکمان وه رگرت ووتمان: ئەمە خۆی گەوهەریکی بەکەلک و نایابە، خۆی نامادەو گەورەیه لەلای خۆی، جا پێویستە لەناو بیگیانانەدا لەناو خۆیاندا زانیەك هەبێت. هەروەها گشت گیانلەبەرانی لەناو خۆیاندا هەست دەکەن، ئەگەرچی بوونی شتەکەش هەست پێکراو بێت بەخۆی پێویست دەکات خۆی ببێتە گەوهەریکی نایاب و بێ ھاوتا، پێویست بوو دەروونی گیانلەبەرانی بە گشتی گەوهەری نایاب و بێ ھاوتا بنایە ، وه ئیوەش لەمەدا ئاوا نالێن.

(لەبارەی خەیاڵکردن و دەرووندا)

ووتەکانتان لە دیمەنی حەتەمدا: بەکێک لە ئیمە خەیاڵی دەریایەك لە جیوەو چیاپەك لە یاقووت وه شتی دیکە دەکات، ئەمەش گومانی (ئەبی برکات بەغدادی)یە، گومانێکی زۆر پووچە چونکە دامەزراوە لەسەر ئەوەی کەوا ئەو خەیاڵاویانە کاروباریکن بوونیان هەیە، ئەمەش کارتێکراوە لە دەروونیکی بێژەر کارتێکردنی دەروونەكە لە شوێنی خۆی، هەردەم زانراوە کەوا ئەو شتە و خەیاڵانە هیچ راستیەکی لەناو خودی خۆی تێدانپە، لە راستیدا زەین و بیرکردنەویە مەزەندەو پیشبینیەكە دەسەپێتێت وه ئەك کارتێکراوە لە دەرووندا ،لەبەر ئەوەی زانست دەرهکی دیمەنەکی کار لە دەروون ناکات، جا چۆن بە خەیاڵێکی نەبوون ئەمە دەکرێت؟ ئەمە پووچە لکردنەویە کەوا قەدەغەمی ناکات لە پروودانی جیاکردنەو لە نێوان شتە نەبوونەو پالڤەرەکان ، چونکە هەر ئەقلە نێوان نەبێست و نەدیتن و هەستی بۆن نەکردن و شتی دیکە جیا دەکاتەو، پێویست ناکات بەو جیاکردنەویە ببێتە شتیکی نەبوون ، بەلکو جیا دەکرێتەو لە نێوان جۆرەها شتی ئەستەم و نەشیاو کەوا ناکرێت ئیستا بوونی هەبێت پاشان دەلێن: ئەگەر ئەقل رێی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

تینچوو شیوه کان و تواناکان شی بکریتهوه لهوانه‌ی تاک و بی هاوتان له‌سەر قه‌باره‌ی و بری و چه‌ندی له‌هموو پرویکه‌وه ، نایه‌ی پیتی تیناچیت زانسته‌که به شیوه‌یه‌کی مه‌زن و بریکی گه‌وره له جه‌سته‌یه‌کی بچوو‌کدا داب‌ریت؟ وه‌ه‌روه‌ها جا نه‌گه‌ر هه‌ل‌سه‌نگاندن نه‌بو له هه‌موو پرویکه‌وه قه‌ده‌غه ناکریت له دانانی دیمه‌ن و شیوه‌یه‌ک له گه‌وه‌رو کرۆکیکی روون و نایاب‌دا، جا هه‌ل‌سه‌نگاندنیکی گه‌وره له‌سەر بچوو‌ک له پێش‌تره که‌وا قه‌ده‌غه نه‌کریت له دانان دیمه‌نیکی گه‌وره ، له شو‌تینیکی بچوو‌کدا.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پێش‌ینه‌کانتان له راب‌ردووان به‌ل‌گه‌یه‌کیان هیناوه‌ته‌وه له‌سەر کار‌تیک‌ردنی وێنه‌یه‌کی دانراو له گه‌وه‌رو کرۆکیکی مه‌حال و نه‌ستم نه‌وا چه‌ند دیمه‌ن و پرویکی لی‌باس بکه‌ن.

(له‌ به‌اره‌ی ته‌ندرووستی و جه‌سته‌ییدا)

ووته‌کانتان له‌به‌اره‌ی دیمه‌نی هه‌شته‌مدا: نه‌گه‌ر ته‌ندرووستی له جه‌سته‌یی دایه نه‌وا

له‌کات و سه‌رده‌می پیریدا لاوازو بی‌هێز ده‌بیت نایا وانیه‌؟

پرووی یه‌که‌م: ناکریت بو‌وتریت: نه‌و توانایه‌ی پێویستی پێیه‌تی له ته‌ندرووستی‌کی لاشه‌دا له‌ته‌واوی هێزی ژیریدا برو چه‌ندیکی دیاریکراوه، به‌لام ته‌واوی حاله‌ت لاشه له ته‌ندرووستدا نا نه‌مه‌ گ‌رنگ و بایه‌خدار نیه له ته‌واوی حاله‌تی تواناو هێزی ژیریدا، نه‌گه‌ر نه‌مه‌ش نه‌گو‌نجا بکریت دوور نابیت بو‌تریت: نه‌و توانایه‌ی پێویستی پێیه‌تی ماوه‌ته‌وه تا کو‌تایی پیری جا نه‌قل و ژیری‌ه‌که‌ش تا‌کو‌تاییه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه.

پرووی دووه‌م: که‌وا به‌سال‌ا‌چوه‌که له‌وانه‌یه به‌توانیت به‌رده‌وام بیت له هه‌ستیاره‌کانی ژیری و نه‌قلیدا له‌سەر ته‌ندرووستیک که‌وا پیتی تین‌چیت هه‌ندیک له نه‌ندامانی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بیتتهوه کهوا خراب بوون و تیکچوون و گۆران تییدا دوا بکهویت، جا نه گهر خراب بوون و گۆران تییدا کوتایی هات نهوا ههست و نهقل و شریریشی خراب ده بیت و تیک ده چیت.

پووی سی یم: قهدهغه ناکریت که ههندیك میزاج و پهوشت و پهفتار هاوړاو ریکهوت بیت بۆ ههندیك هیزو توانا، جا لهوانهیه به میزاج و پهفتاری به سالآچوه که هاوړاو ریکهوت بیت بۆ هیزو توانایه کی ژیری، له بهر نهو هۆکارهش هیزی ژیری کاری تیده کات.

پووی چوارهم: پهفتاره که نه گهر له نامانج و مه به سستیکی هیزو توندابیت نهوا هه موو هیزه کان به هیز ده کات جا هیزی سینکسی و تامه زرۆیی وه توورپهیی زۆر به هیزو به توانا ده بیت وه هیزی نهو کارتی کردنهش نهقل قهدهغه ده کات له تهواو بوون، جا نه گهر پیره که تووشی بوو وه بیتهیزی و لاوازیه کهش تووشی بوو به هۆی لاوازی و بیتهیزی نهوا لهو کارتی کردنه به رهه لستکارو قهدهغه کاره دا بۆ نهقل بی هیز ده بیت له تهواو بوون و پیگه یین دا، ههروه ها له نهقل و ژیریشدا لاوازی به دیهاتوه، به لام کاتیک له نهقلدا لاوازی به دی دیت نهوا له دژه کاره کانیدا لاوازی به که به دی دیت جا کهم کوپی و ناتهواوی له ههردوو لایه نه که دا ساپیژ ده کات وه کهم و کوپی و ناتهواوی له لایه نه که ی دیکه یه کسان تیک ده چیت.

پووی پینجه م: کهسی به سالآچوو زۆر زانست و تاقیکردنه وه ی له بهر کردووه و پاراستویه تی، وه کاروباره کانی راهیناوه و کاری له سهر کردووه، نهو بارانهش دیاری ده کات له سهر بوونی فیکرو هۆش و هیزی بینین جا کهم و کوپیه که به دیدیت به هۆکاری لاوازی لاشه و کارتی کردنه که.

پووی شه شه م: له راستیدا زۆری کرداره کان به هۆکاری ده سیتکه وتی مولک و ده سه لاته قایم و بنج و کوتاوه کان ده بیت جا نهو زیاده ده سته و توه بهو رینگایه

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

دهبیته کاریکی سهپیتنه بۆ ناتمه و اویه کی دهستکه وتوو به هۆی تیکچوون و شیوانی لاشه که .

پرووی حه و ته م: له سه حیحیکدا له پیغه مبه ر ﷺ سه مانندوو یانه که و ا فەرموویه تی ((یهرم ابن آدم وتشب فيه خصلتان: الحرص وطول الأمل))^(٣٢٠)، واته: ((نه و نه و ی ناده م تییدا پیر ده بیت و به سالدا ده یچوینی دوو شتن : به ده نگه وه هاتن و پشوو درێژی له نومیندی و هیواییدا بوون)). وه راستی پروو داوه کان شایه تن له سه ر نه و حه دیسه، له گه ل نه و ی سوور بوون له سه ر په یمان و به لئین و سه ر راستی و درێژی هیو خواستن له به هیزکردنی جهسته یی و له سیفته ده یرینه کانه، پاشان که و لاوازی لاشه نه و دوو سیفته لاوازی پابردووی تیدا واجب نابێ جا بزانه که و نه و ناگوغیت له تیکچوون و شیوانی لاشه و بیهیزی که ی سیفته ی لاشه یشی تیدا بیهیزو لاواز ده بیت.

پرووی هه شتم: نیمه زۆر له پیرو به سالچووان ده بینین گه یشتوون به تیکچوون و خه له فارو گیلی و لاوازی نه قلدا، به لکو نه وه له زۆریه یان دایه، نه و ی به لگه شه له سه ری نه م فەرمووده پیرۆزه یه که و ا خوای گه و ره ده فەرمویت : ﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ﴾ (النحل: ٧٠)، واته: ((هه تانه ته مهنی درێژ ده بیت و ده بریته وه بۆ لاوازترین ته مهن (که نه فتی و که نه فته کاری) تاوه کو ده گاته راده یه ک که دوا ی نه و هه موو زانست و زانیاری و تینگه یشتنه ی که هه یبوو، هه موو شتیکی له ببرد هچیته وه وه هیچ نازانیت)).

جا که سی به سالچوو له لاوترین ته مهنی مندا لا یاخوود حاله تی له و خراپ تر ده بیت وه به لام نه و ی نه گه یشته نه و راده یه نه و نه و نابریته وه بۆ لاوازترین ته مهنی .

(٣٢٠) مسلم : (١٠٤٧) ، وة مسند أحمد : ١١٤/٣ .

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پرووی نۆیه‌م: هیچ پئویستییه‌ک و به‌رده‌وامیه‌ک نیه له نیتوان هیزی لاشه‌یی و هیزی ده‌رووندا، وه نه له‌نیتوان لاوازی لاشه‌و لاوازی ده‌رووندا، ده‌کریت پیاویک به‌لاشه به‌هیز بیت به‌لام ده‌روونی لاوازه و ترسنۆکه‌و پروخواه، ده‌کریت له‌لاشه‌دا لاوازییت به‌لام له ده‌رووندا به‌هیز بیت، جا ده‌بیتته پیاویکی نازاو جه‌ربه‌زه له‌سه‌ر لاوازی لاشه‌که‌شی .

پرووی ده‌یه‌م: نه‌گهر له‌وه‌ی باستان کرد لیتان وه‌رگهرین به‌لگه‌ی نه‌بیت له‌سه‌ر بوونی ده‌روون که‌وا گه‌وه‌رو کرۆکیکی ده‌گمهن و بیهاوتا نه له ناوه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ردا بیت و نه له ده‌ره‌وه‌یدا، وه نه‌و نه له‌ناو لاشه‌دا بیت و نه له ده‌ره‌وه‌یدا، چوونکه نه‌گهر نه‌و لاشه‌یه‌کی پروونی دره‌وشاوه‌ی ناسمانی و پیچه‌وانه بیت له‌گه‌ل جه‌سته‌کانی زه‌ویدا، نه‌وا نه‌ده‌گونجا به‌شل بوونه‌وه‌و تانه‌وه‌و گۆپان هه‌روه‌ک لاشه‌کانی زه‌وی ده‌گونجین بۆ کاردانه‌وه‌.

(له‌باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا هیزی ژیری و ته‌ندرووست ده‌وله‌مه‌ند نیه)

(له‌جه‌سته‌دا)

وته‌کانتان له‌دیمه‌نی نۆیه‌مدا: که‌ته‌ندرووستی باش ده‌وله‌مه‌نده له‌کرداره‌کانیدا له‌جه‌سته‌دا، که‌چی ده‌وله‌مه‌ند نیه له‌جه‌سته‌دا له‌کرداره‌کانیدا کاتییک لیتی ده‌وله‌مه‌ند بووه له‌خۆیدا تا کۆتاییه‌که‌ی.

وه‌لامه‌که‌ی ده‌وتریت: پئویست ناکات له‌سه‌لماندن یاسایه‌ک له‌هیزی جه‌سته‌یدا سه‌لماندن غومونه‌ی نه‌و یاسایه له‌گشت هیزه جه‌سته‌یه‌کاندا وه له‌گه‌لتانین جگه له داوایه‌کی پرووت و پئوه‌ریکی بیسوود.

٩٦ ح لِّلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ههروهه وینهو نیشانه کانیش پیوستی ههیه بو شوینه کهی ، پیوستیه کهشی بو
نهو شوینه نیه تنهها تنانته بو خوی نه بیت.

(دهرباره کیهوا هیژی جهستهیی و قهبارهیی به زۆربوونی کردارهکان

لاواز نابیت)

وته کانتان لهبارهی دیمهنا، کهوا هیژی جهستهیه به زۆربوونی کردارهکان
لاوازو بی هیژ ده بیت، وه کاریگهری نابیت لهسه رهیه که پاش لاواز بوونی تا
کۆتایی، وه لامه کهی: کهوا هیژی خه یالی جهستهیه ، پاشان نهو لهسه
خه یالکردنی شته مهزنهکان له گهلا خه یالکردنی شته بی بایه خهکان به هیژ ده بیت
جا ده کریت کهوا خه یالی گرو بلنسهیه کی بچووک له جیاتی نهوهی خه یالی مانگ
و رۆژ بکهیت.

ههروهه بینیکی بالا هیژ به رهه لستی دهکات له بینینی شته لاوازهکان، جا له بهر
نهوه ده لاین: بیرمه ندو زانا مهزنهکان به رهه لستی دهکات له بیرکردنهوهی شته
گوڤاوه لاوازهکان جا خه ریک بوون له زانین و ناسینی گهوهیی پهروه ردگاری زهوی
و ناسمانهکان و ناوه په رۆزهکانی و سیفهت و خه سلتهکانی قه دهغه و به رهه لستی
دهکات لهسه ری لهو حالته دا بیرکردنهوه له سه مللندنی گهوهه ریکی تاک و بی هاوتسا
و نایاب و راستیه کهی.

(له باره ی ووته کانیان: رهشی دژکاره بۆ سپیتی)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی یازدههم: نیمه نه گهر بریارماندا بهوهی که ره شه پیچه وانهو دژه کاره بۆ سپیتی واجب ده بیئت کهوا له زهین و فکر دا ماهیه تی رهشی و سپیتی پینکه وه دهستکه ویت. زانینه کهشی دادوهره بهوهی کهوا پینکه وه کۆبوونه وه یان له جهسته دا نهسته مه.

وه لامه که ی: له راستیدا نه وه دامه زراوه له سه ر نه وه ی هه رکه سی ههستی به شتیك کرد نهوا له خودی ههست پینکراوه که دا وینه یه کی یه کسان بۆ به ههست پینکراوه که به ته نجام گه یشتوو، وه ته مهش نا په واو بی که لکه، پوو نکر دنه وه که تان له سه ر دروستیه که ی به کار تی کردن و ههست جولان دنی وینه که له نا وینه دا بی سوود و به تاله، له بهر نه وه ی نا وینه هه رگیز شتیك کاری تیناکات ههروه ک کۆمه لی زانایان و بیر مه ندان و فیهله سو فیه کان و کهسانی دیکه وا ده لێن، ووشهش به کار تی کردن و ههست جولان دن له زۆر پروه وه بی سوود و نا په وایه.

پاشان ده لێن: نه گهر بلێن: کار تی کراو له ده رووندا له کاتی ههست کردنی رهشی و سپیتی وینه کیشانیان وه نمونه هینانه وه یان راستیان تیدا نیه، جا بۆ ناشی ت نه نجام گه یان دنی وینه کیشانی نهو شتانه له توخمیکی جهسته ییدا.

(له باره ی نه وه ی کهوا جهسته شوینیك نیه بۆ ههستیاره کان)

ووته کانتان له دیمه نی دوازه مدا: نه گهر شوینی ههستیاره کان جهسته بیئت، وه هه موو جهسته یه ک دابهشکراوه قه دهغه و به ره له ئستی ناکات کهوا به هه ندیک به شه کانی جهسته هه لسی ت که زانیاری به به شیك پهیدا بکات، وه به شیکی دیکه یشی نه زانین پهیدا بکات، جا ناده میزاد له یه ک کاتدا زانا ده بیئت به شیك و نه زانیش ده بیئت به شیکی دیکه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وهلامهكهى: لهراستيدا نهو گومانه هه لده گه پتتهوه له سهرا ياساو رهفتاره كانتان ،
له بهر نهوهى تامه زروو توو ره بوون و خه يالكردن له باره كانى جهسته يى و قه باره يدايه
له لاي ئيوه وه شوينه كه شى دابه شكر اوه .

(له باره ي نه خشه دانان و داتاشيني جهسته يى و داتاشيني ژيريدا)

ووته كانتان له باره ي ديمه نى سيزده هه مدا: توخنى جهسته يى نه گهر نه خشاندن و
داتاشيني تاييه تى تيدا نه نجام درا نهوا له دهستكهوتى نمونه ي وهك خوى تيدا
ريگر دهبيت، وه دهروونى مروقايه تيش له دژى نه مهيه .

وهلامهكهى: مه بهسته كهى نه مه دهبيت پيوه ريكي زورباش و تاييه ت بيت به بي
كوكره وه، وه نه ممش سوودى گومانه كه باشتر نابيت له دلنياهه كه، له بهر نهوهى
نه خشاندى نه قل و ژيرى بريته له زانيارى و ههستياريه كان، وه نه خشاندى
جهسته ييش بريتي يه له شوينه كان و وينه كان، گوماني تيدانيه كهوا زانيارى
پيچه وانديه به راستيه كان بو وينه و شيوه كان، پيوست ناكات له سهلماندى
ياسايه كه له جوړيك له جوړه كانى ناوه و كه كان سهلمانده كهى پيچه وانهى نهو جوړه
بيت .

(له باره ي ووته كانيان : نه گهر هاتوو دهروونيش جهسته بوايه)

ووته كانتان له ديمه نى چوارده هه مدا: نه گهر هاتوو دهروون جهسته بوايه نهوا له
نيوان جوولاندى جولينه رى پييه كهى وه له نيوان ويست و نيراده ي بو جوولانه كه
كاتيكه .

٩٩ ح لابلن قيم الجوزية

وه لآمه كهي: كهوا دهروون له گهل جهسته دا به تال نابيت له سي حاله تدا، يان ده بيت له هه موو لايه كي له ده ره ودها وهك جل و بهرگ و چواره وري بگريت، يان ده بيت له جيگايهك بيت وهك دل و ده ماخ، يان ده بيت كوله كه بيت له هه موو به شه كاني جهسته دا، له سهر ههر بۆچوون و مه زه نده يهك لهو مه زه ندانه جوولانديهي تي وهك نه وه ي ده ته ويت بيجوليتني ده بيت له گهل ويستي نهو دا بيت بۆيه نه مهش به بي كات و ماويه كه، وهك ههست كردني بينين كاتيك پتي ده گات، و ههست كردني بيستن وبۆن كردن و تام كردنيش وه نه گهر نه ندامه كه پچرا نهوا نه وه ي كاريگهرو تپهر بوو بوو بهو نه ندامه ناچرپت، نه گهر ده وردرا بيت لي له ناوه يا خود له ده ره ودها، به لكو تنه ا نهو نه ندامه ههستي ناميتت كهوا لهو كاته دا جيا بۆته وه، وه به بي كات و ماوه لي كه م ده بيتته وه و ده پوكيته وه، و جيا بوونه وي نهو نه ندامهش وهك جيا بوونه وي ههوا ده بيت له ناو زه مه زه مديك نه گهر پر ناو بيت، به لام نه گهر دهروون جيگير بيت له يهك شويندا له ناو لاشه دا پتويست ناكات كهوا له گهل نه ندامه پچرا وه كه ده ريخه يت، وه نه گهر هاتوو چواره و ره درابوو بۆ لاشه له ده ره ودها پتويست ناكات كهوا له نيوان ويست و تيراده كهي بۆ جوولانديني وه هه مان جوولاندين كات و ماويهك هه بيت، به لكو كرداره كهي لهو كاته دا له جبرلانديني نه ندامه كاندا ده بيت وهك كرداري موغناتيس بيت له ناسن دا نه گهر پي ئي نه نو سي ت.

(له باره ي نه وه ي كهوا نه گهر دهروون جهسته بوايه نهوا دابهش ده بوو)

وته كاتنان له ديمه ني پازده هه مدا: نه گهر دهروون جهسته بوايه نهوا دابهش ده بوو وه بۆ پاست كردنه و هيشي كهوا هه نديكي ده زانيت و هه نديكي زانياري

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

لهباریهوه نیه نهوکاته شادهمیزاد به هندیك له خودی خوی زانا دهبیئت و بههندیکی خودی خویشی نهزان دهبیئت.

وهلامهکهی: کهواته نهو گوومانه پیک هاتووه له دوو پیشهکی: پیکهوه بوون وه کهلاخستن یان دوور خستنهوه، وهقهدهغه کردن و بهرههستی لههردوویان یاخود له یهکتیکیان پرودهدات، جا نیمه نهمی وهرناگرین کهوا نهگر جهسته برایه درووست بوو هندیکی بیزانیایه وه هندیکی نهیزانیایه، لهبر نهوهی دهروون سادهو ساکاره پیک هاتوو نیه لهو ههموو توخمانه ، نه لهچهند بهشیکی جیاواز، جا کهی هست به خودی خوی دهکات و هست به نهزانی خوی دهکات، جا نهمه قهدهغهی پیشهکی پیکهوهبوونه .

بهلام کهلاخستن و دوورخستنهوه نهمش وهرناگرین کهوا درووست نیه هندیکی لهکاتی بی ناگایی بیزانیت لهبارهی هندیکی دیکهدا، وه باسی نهوهیان نهکردووه، گومانیک باشتره له بهلگهیهک، وه زانراویشه کهوا نادهمیزاد هست بهخوی دهکات لههندیك پرووه بهبی ههموو نندامهکانی، خهلکیش لهمهدا جیاوازن، خوای گهورهش دهفرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ (الحشر: ١٩)، واته: ((نهکن وهک نهو کهسانه بن که خویان فراموش کرد شوینی بهرنامهکهی نهکوتن ، خواش نهوانی لهبیرخویان بردهوه))، جا نهوانه نهک لهههموو رویکهوه ، خویان لهبیر بردهوه. نهوانه نهک لهههموو رویکهوه خویان لهبیر بردۆتموه ، بدلکو لهو پروودی که بهرژهوهندی و تهواوکاری و بهختهوهی نهوی تیایه.

(له باره‌ی دهر وون و جهسته‌دا)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی شازده همدا : نه‌گهر دهر وون جهسته بوايه نه‌وا
پتویست ده‌بوو به چوونه ناوی دهر ووندا جهسته قورس بواي ، چوونکه له ره‌وشتی
جهسته‌دا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی دیکه‌ت له‌سه‌ری دا زیاد کرد نه‌وا قورس ده‌بیټ.
جا نه‌و گومانه له مبه‌ستی قورس بون، وه پتویستی پی بونیش قورستره،
نک هم‌وو جهسته‌یه‌کی له‌سه‌ریدا زیاد بکریټ قورس ده‌بیټ، نه‌و
داره‌ی ده‌بینی قورسایي هیه جا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی ناگرت به‌سه‌ریدا زیاد
کردنه‌وا جهسته‌که سووک ده‌بیټه‌وه، وه نه‌و زه‌رفه قورسایي هیه، جا نه‌گهر
جهسته‌یه‌کی هه‌وا چووه ناویه‌وه سووک ده‌بیټ، نه‌مه‌ش یاخود نه‌وه‌تا له جهسته
قورسه‌کان ده‌بیټ که‌وا به سرووشتی و ره‌فتاری خژی ناوه‌ندو ناوه‌راستی ده‌ویټ،
نه‌مه‌ش بیگومان بژی ده‌سورپټ وه به‌لام نه‌و جهستانه‌ی که‌وا به سرووشتی خژی
ده‌سورپټ بژ سه‌ره‌وه، نه‌وا هیچی پی نیشان ندریټ، به‌لکو کاره‌که تیدا
پیچده‌وانه‌ی نه‌و جهسته قورسانه‌یه ، به‌لکو خسته‌نه‌ه سر جهسته‌یه‌کی قورس نه‌و
سووک ده‌بیټ ، وه هه‌ندیک له‌باره‌ی نه‌و مانایه‌وه ده‌لټن:

ثقلت زجاجات أتتنا فرغاً * حتى إذا ملئت بصرف الراح
خفت فكادت أن تطير بما حوت * وكذا الجسم تخف بالأرواح

(له باره‌ی گومان بردن که‌وا دهر وونیش جهسته‌یه)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی حه‌ده‌همدا: نه‌گهر دهر وون جهسته‌بوايه نه‌وا له‌سه‌ر
سیفه‌تی نه‌و جهستانه‌ دا ده‌بوو که‌وا لی خالی نه‌ده‌بوو له سووکی و قورسی و
گهرمی و ساردی و شیداری و ووشکی و نه‌رمی و زبری تا کۆتایی، گومانیکه‌ی
خراب و بیانویه‌کی پووچه ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پتویست ناکات جهسته‌کان له هه‌موو

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

چۆنیه تی و سیفه ته کان هاوبهش بکرت، له راستیدا خوای گه وره جیای کردۆته وه له نیتوان چۆنیه تی و تایبه تمه ندی و سرووشیه که ی، جا تئیدایه به چاو نابینیت به ده ست لئده دات، تئیدایه نه ده بینیت و نه ده ستیشی لئده دات، تئیدایه هیچ رهنگیککی نییه، و تئیدایه هیچ رهنگیک و هک نهو نیه، وه تئیدایه بهرگهی گهرماو سه رما ناکات، بۆ دهروونیش تایبه تمه ندی و چۆنیه تی تایبه ت بهوی تئیدایه کهوا جهسته تئیدا به شداری ناکات، وه سووکی و قورسی و گهرمایه و ساردی و وشکی و نه رمی به گویره ی دهروونه که ی تئیدایه تۆ دهبینی ئاده میزادیک له و په پری مه به ست و ئامانج گرانیه، که چی لاشه که شی لاوازو سیس و نه خۆشه .

یاخود دهبینی خۆی زۆر سووکه که چی لاشه که شی قورسه، وه دهروونیک دهبینی نه رم و نیان روو خۆشه وه دهروونیککی دیکه وشک و دلره قه، وه نه وه ی ههستیکی باشی هه بیئت هه ندیک دهروون بۆن ده کات بۆنیککی ناخۆش و پیسی لئدیت، بۆنی هه ندیکیش خۆشته ره بۆنی میسک .

پهغه مبه ر ﷺ کاتیک به رتگایه ک دا دهرویششت شوینه واری شهو بۆنه ی که له رتگاکه دا ماوه ته وه دهیزانی که شهو بۆنه هی دهروونیککی پاکه یاخود هی دهروونیککی پیسه ^(٣٢١)، وه پهغه مبه ر ﷺ کهوا راستگۆترین مرؤف بووه خه بهری داوه کهوا: ((إن الروح عند المفارقة يوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنّ ریح جفیه وجدت على وجه الأرض))، واته: ((بیگومان روّح له کاتی جیابوونه و هدا خۆشته رین بۆنی لئدیت که له سه ر رووی زه ویدا هیه، یاخود وهک ناخۆشته رین بۆنی بۆگه ن که له سه ر رووی زه ویدا هیه))، دهبینی هه لاهه تی زۆر کهس بۆنه که ی ئاماده بووان وه پس ده کات، زۆر له خه لکیش هه ست بهو بۆنه ده کات، وه پهغه مبه ر ﷺ هه والی داوه کهوا: ((بأن أرواح المؤمنین مشرقه

(٣٢١) سهیری : مسلم (٢٣٣١) بکه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

وَأَرْوَاهُ الْكُفَّارَ سَوْدًا))، واته: ((رۆحی نیماندار گهش و درهوشاوهیه وهرۆحی کافرو بئی باوه پانیش پەش و تارماییه)).

(له باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا نه‌گهر ده‌روون جه‌سته بوایه

نه‌وا له ژێر هه‌ستکاره‌کان ده‌وه‌ستا)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی هه‌ژده‌هه‌مدا: نه‌گهر ده‌روون جه‌سته بوایه نه‌وا پێویست ده‌بوو بکه‌وتایه ژێر گشت هه‌ستکاره‌کان یاخود ژێر یه‌ک هه‌ستکار. جا وه‌لامه‌که‌ی: پێداویستیه‌که به‌ره‌هه‌ست و پته‌و ده‌کات جا ئێوه شتیکتان باس نه‌کرد له گوومان باشتی بیت له به‌لگه‌دا، قه‌ده‌غه‌کردنی نه‌مانی پێداویستی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی رۆح هه‌ست به هه‌ستکاره‌کان ده‌کات جا ده‌ستی لێده‌دات و ده‌ییینی و بۆنی بۆنیکی خۆش و بۆنی ناخۆش ده‌کات هه‌روه‌ک له‌باره‌ی ده‌رووندا به‌ درێژی باسکرا، به‌لام ئیمه نه‌وه نابینن، نه‌و به‌لگه‌یه‌ش ناکی‌ت یه‌کی‌ک باوه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ران بکات که‌وا پێویستی پێی بیت، جا فریشته‌جه‌سته‌یه‌که ناکه‌ویته ژێر هه‌ستی‌ک له هه‌ستیاره‌کانمان، وه جنۆکه‌و شه‌یتانه‌کانیش جه‌سته‌ی نه‌رم و نیانن ناکه‌ویته ژێر هه‌ستی‌ک له هه‌ستیاره‌کانمان، وه تێدایه هه‌ست به زۆربه‌یان ده‌کات، تیشیدایه درک به یه‌ک هه‌ستیش نا‌کات.

هه‌روه‌ها هه‌ر رۆحیشه درک پێکراوه بۆ درک پێکردنی نه‌و هه‌ستیارانه به هۆکاری نامرازه‌کانی، جا ده‌روونیش بریتی یه له‌هه‌ستی‌کی درک پێکراو جا نه‌گهر هه‌ست پێکراو نه‌بیت، جا جه‌سته‌و نیشانه‌کانیش هه‌ستدارن و ده‌روونیش هه‌ستی پێده‌کات، نه‌مه‌ش گونجابه بۆ نیشانه یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی له چاکه‌و خراپه‌کاندا وه‌ک قه‌وبولکردنی تاوانه‌کان بۆ نیشانه یه‌ک له‌دوا یه‌که‌کانی به‌سه‌ری‌دا.

(لهبارهی نهوهی کهوا نهگهر دهروون جهسته بوایه نهوا دووریهکانی دهبوو)
ووته کانتان له دیمه نی نۆزده ههمدا: نهگهر دهروون جهسته بوایه نهوا دریشی و
پانی و قوولی و شیوه پانی دهبوو، و نهو کهل و پهل و پیداو یستیانهش
هه لئاستیت ته نهها به توخمیک نه بیئت.

وه لامه کهی: ئیمه ده لئین: ووته کانتان لهبارهی نهوهی کهوا پیداو یستیانهکان
هه لئاستیت ته نهها به توخمیک نه بیئت، ووتمان: چی ده بیئت، دهروونیش توخمیکی
تیدایه که لینی درووست بووه گۆراوه بۆ سه ر شیوهیه کی دیاریکراو و وینهیه کی
دیاریکراو.

ووته کانتان: توخمه کهی نهگهر دهروونیک بیئت نهوا پتویست دهبوو ههردوو
دروونه که کۆبونایه تهوه، و نهگهر دهروونیش نه بیئت نهوا پتکهاتوو دهبوو له لاشه و
وینه.

ووتمان: توخمه کهی دهروونیک نیه ههروه که کهوا توخمی شاده میزاد شاده میزاد
نیه، وه توخمی جنۆکهش جنۆکه نیه، وه توخمی گیانله به ریش گیانله بهر نیه.

ووته کانتان: ده شیئت بوونی دهروون پیک هاتوو بیئت له لاشه و وینه، پتیشه کیه کی
درۆزنانهیه و له راستیدا ده کریت بسوونی دهروون درووستکراو بیئت له توخمیک وه
وینهیه کی دیاری کراوی ههیه، وه هه موو پیکه وه ناوا ده لئین، وه له سه ر نهو
ناره وایی و بیسووده ی نهو گومانهش باسی چاکه یه کتان نه کردوو به شتر بیئت لهو
بیانووه بووختان کردنه یاخود لیک داپران و جیابوونه ویه.

(له بارهه نه وهه تاييه تمه نديه كاني جهسته كهوا)

(دابهش بوون په سهند دهكات)

ووته كانتان له بارهه ديمه نهه بيسه مدها: كهوا تاييه تمه نديه جهسته نه وهه په كه دابهش بوون و كه رت بوون قبول دهكات، به شي بچووكيش لتي وه كه گه وره كه نيه، جا نه گهر قايل بيت به دابهش بوون، وه هر به شيكيش لتي نه گهر دهر وونيك بيت نهوا ده شيا بو ناده ميزاديك چهند دهر وونيك هه بيت، نه گهر دهر وونيش نه بيت، نهو هه مووه نايته دهر وون.

وه لامه كهه: نه گهر ويستان هر جهسته په كه له دهر وهه دا په سنده دابهش بوون بكات جا دهر خسته كهش دروي كروهه كهوا رزو مانگ و نه ستيره كان قبولي نهو شته ناكه، ناشگونجيت كهوا هر جهسته په كه دابهش بوون و له ت له ت بووني راست دهر بچيت له دهر وهه دا، به لام له سهر وته نكولي كروني گه وهرو كروكيكي بيهاوتا جا دهر كه وتوه، به لام له سهر وته په كي سمليتراوه كانيدا، كهوا له لاي نهوان ناوه روك و گه وهريكي لايه نگر هه په سهند كروني دابهش كروني كان به راست نازانيت، وهر مانگرت كهوا دابهش كروني قبول دهكات جا شتيك له وهه دا پويست ده بيت؟

وته كانتان: نه گهر هاتو هر به شيك لهو به شانه دهر وونيك بيت پويست دهكات دهر وونيك زور له ناده ميزاددا كزييتوه.

ووتان: له راستيدا نهوه پويست دهكات نه گهر به كردار دهر وون دابهش بيت بو دهر وونيك زور، وهه مهش نهسته مه.

ووتان: نه گهر هر به شيك دهر وونيك نه بيت نهوا گشته كه دهر وونيك ناييت، سه ره تايه كي درو ده له سهو هه لوه شاهويه، جا چهند ناوه روكيك ياساي بو سمليتراوه له كاتي كروونه وهه به شه كاني، جا نهو ياسايه وه كه ناوه روك و مه به ستي مال و ناده ميزاد و خانه وادهو تيكه لايه يه.

(له باره ی پیوستی لاشه بو دهر وون)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیست و یهک : بیگومان جهسته پیوستی ههیه له دامه زراوی و مانه وه ی ه پاراستنی تاکو دهر وونیک دیکه وه پیوستی به ریزو یهک له دوا ی یهک ههیه .

وه لآمه که ی: نهو کهوا ناچار نابیت له پیوستی لاشه بۆ دهر وونیک بیپاریزیت، پیوستی دهر وون بۆ دهر وونیک کهوا بیپاریزیت ، نایا نه مهش ته نها به داوایه کی درۆ ده له سه پال پشت به پیوه ریک کهوا بیسودیه که ی ناشکرا بیت ، له بهر نه وه ی هه موو جهسته یهک نابیتته دهر وونیک بیپاریزیت وهک بهسته کانی کانزاکان و جهسته ی هه و او ناوو ناگرو خۆل و جهسته ی گشت بی گیانه کان.

جا نه گهر ووتتان: نهوانه بیژه ریکی زیندوونین به پیچه وانه ی دهر وون کهوا زینده وهریکی بیژه ره .

ووتمان: له وکاته دا به لگه که ناوا ده می نیتته وه واته: هه موو جهسته یه کی زیندوو و قسه کهر پیوستی به دهر وونیک ههیه هه ستیت به پاراستن و دامه زرانندی نه مهش داوایه کی پرووت و ته نه یایه وه نه مهش درۆ ده له سه یه له بهر نه وه ی جنۆکه و فریشته کانیش زیندوون و قسه کهرن و پیوستیان به دهر وونی دیکه نییه هه ستیت به دامه زرانندیان.

جا نه گهر ووتتان، قسه کانان له گه ل ئیوه یه له باره ی جنۆکه و فریشته کان له بهر نه وه ی نهوان لایه نگرین به جهسته کانیان.

ووتمان: قسه کردن له گه ل نهو که سه یه کهوا باوه ری به خواو فریشته کانی و قورنانه که ی و پیغه مبه ره کانی هه بیت، به لآم نه وه ی کوفر به مه ده کات قسه کردن له گه لیدا له باره ی دهر وون وون و له کیس چوو، له راستیشدا نهو کوفری کردوو به به دی هیته ری دهر وونه کان و داهینه ری و فریشته کانی وه نه وه ی له پیغه مبه ره کان

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

هاتوو، وازی هیناوه لهوهی بهلگهی لهسر له کاره ناشکراکان لهگهڵ بهلگهی نیماندا، جا لهبهر نهوهی شوینهواره بهناوبانگهکان له جیهاندا له کاریگهریهکانی فریشتهکان و جنۆکهکان لهسر رووخسەت و مۆلهتی پهروهردگاریان ناکریت نکۆڵی لیبکریت، ئیستا بهخۆی بوونی ههیه، نهوا هیژی مرۆفایهتی توانای بهسهریدا نیه.

(لهبارهی گهیااندنی دهروون به جهستهدا)

ووته کانتان له بارهی دیمهنی بیسته مدا : نهگهر دهروون جهسته بوایه نهوا پهیهوهندی دهکرد به لاشهوه نهگهر لهسر رینگای خۆ تێخستن بیت نهوا پیتویست بوو خۆی بجهستایهته جهستهکان، وه نهگهر لهسر رینگای پیوه لکاندن و نزیکیی بیت نهوا بۆ یهك نادهمیزاد دوو جهستهی پیکهوه لکاو دهبوو یهکیکیان دهیبینی وه نهوهی تریان نهیدهیبینی.

وهلامهکهی لهچهند روویهکهوهیه:

یهکیکیان: خۆی بجاته جهستهکان: نهسته مه کهوا خۆی بجاته ناو دوو جهستهی چپرو توند یهکیکیان لهوی تریان چرتر بیت به جوژیک شوینه کهیان یهك شوین بیت.

دووهم: نهوه نارهوایه به زۆر شیوه، لهوانه تێچوونی ناو له چیلکه دارو ههوردا، وه چوونه ناوهوهی ناگر له ئاسندا، وه چوونی خۆراک به ههموو بهشهکانی لاشهدا، وهچوونی جنۆکه لهو کهسانهی پهركهم یاخوود نهخۆشی فیزی ههیه، جا رۆح بهو نهرم و نیانییهی خۆی ئالۆزکاوێ لاشه لیبی قهدهغه ناکات و دهچیته ههموو بهشهکانی .

له گهل نه وهش نايا دهر وون و پړوح يه ك شته يا خود دوو شتی جياوازن؟

خهلکی له مه دا جياوازو ناکوکن .

جا هه يه ده لیت: ناو تراوه کانیان يه که، وه نه وانهش زانایانی ناینین.

هه يه ده لیت: نه وان دوو شتی جياوازن، وه نیمهش به يارمه تی خوی گه وړه نه ینی

نه و مه سه له يه ناشکرا ده کهین، جا ده لیتین، دهر وون پړو ده کاته کارو باره کان.

يه کيکیان: پړوحه، جوهری ده لیت: دهر وون پړوحه، ده وتری: دهر وونی دهر چسو، نه بو

خراش ده لیت:

نجا سالماً والنفس منه بشدقة * ولم ينج إلا جفن سيفٍ ومنزُرُ

دهروونیش خوینه، ده وتری: پرسپاری له خوی کرد وه له هه دیسیکدا هاتوه:

((ما لا نفس له سائله لا ينجس الماء إذا مات فيه))،

واته: ((هر گیانله بهر ټک نه گهر له ناو ناو بریت و خوینی له بهر نه پرات نه و

ناهوکه پیس ناکات)).

دهروون: جهسته يه، شاعیر ده لیت:

نُبْتُ أَنْ أَبِي تَمِيمٌ أَدْخَلُوا * أَبْنَانَهُمْ تَامِرَ نَفْسِ الْمُنْذِرِ

دهروون چاره، ده وتری: فلان دهر وونی تروش بووه، واته: چاو.

ووتم: وانيه وهك ووتراوه، بهلکو دهر وون لیره دا پړوحه، به نیسبهت خستنه بری

بړ چاو فراوان ده بیت، له بهر نه وهی به هوئی چاو ټکی تروش بووه ده بیت، وه نه و دی

پیڅاوه تروش بووه له راستیدا دهر وونیکی په ست و خه مباره وهک پیشت

باسکراوه.

ووتم: دهر وونیش له قورئاندا له خردی خو یه وه به ټیکرایی دهر ده چیت وهک

خوی گه وړه دهر رمویت: ﴿ فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ ﴾ (النور: ٦١)، واته: ((سه لام

له خوتان و سه لام له يه کتر بکه))، هه وړه ها خوی گه وړه دهر رمویت: ﴿ يَوْمَ

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا ﴿النحل: ١١١﴾، واته: ((رُوِّيتُكَ دَيْتَ كِه هه موو كهس خه می خوځه تی بهرگری له خوځی ده کات)).

هه روو هه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ (المذثر: ٣٨)، واته: ((چوونكه له قیامه تدا هه موو كهس بارمته ی ده سټیټشكه ری خوځه تی (کرده وه کانی دینه وه ری)). تنه ها به سهر رڅدا تیپهر ده بیټ وهك خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((نه ی خاوه ن دل و ده روونی پر له نارامی))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((ناده ی گیانتان بدن به ده سته وه))، هه روو هه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَهَيِّ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ (النازعات: ٤٠)، واته: ((نه وه ی جله وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه واو هه وه س و ثاره زوویه کی نادر ووست...))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: ((به پاستی نه فس (نه گهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیټ) زوړ فهرمانده ره به گونا هو هه له و تاوان)).

به لام رڅ نه به تنه هاو نه له گهل نه فسیش به شهر لاشه دا تیپهر نابیټ ، به لکو رڅ به سهر نه و قورثانه دا تیپهر ده بیټ كهوا خوای گه وړه به سروش بو پیغه مبه ری نار دووه ﷺ، له م باریه وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحاً مِنْ أَمْرِنَا﴾ (الشوری: ٥٢)، واته: ((نه ی محمد نا بهو شیویه ی که ووتمان نیتمه قورثانان بو ره وانه کردیت له لایه ن خۆمانه وه)).

تهر کی سروو شیش نه وه یه كهوا خوای گه وړه خو ی نار دوویه تی بو نیردراوه کانی وه پیغه مبه ره کانی ، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((نه و زاته وه حی نیگا به فهرمانی خو ی ده نیړیټ بو هه ركام له بهنده کانی که بیه ویټ (قورثان رڅحه، چوونكه ژیان به خشه به عه قل و دل و ده روون)، بو نه وه ی خه لکی بترسیټیټ له

٩٥٨ لِلْإِنِّ قِيمَ الْجَوْزِيَّةِ

پۆژی بهیه ککه یشتنه وه))، ههروهها خوای گهوره دههه رمویت: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل: ٢٠)، واته: ((پهروهه دگاره خزی فریشته کان به رهحهه و ژیانه وه (کهه وههی ناسمانه) دهه نیریت بۆ ههه کههس کهه بیهه ویت له بهندهه کانی (کهه پیغهه مبهه رانه)، فهه رمانیان پی دهه دات کهه: خهه لکی بیتهه بهه نه وه له وهی کهه بهه راستی جگه لهه من خوایه کی دیکه نهه ، لهه بهه نه وه لهه خهشم و قینهه خۆتان بهه رپهه رنه) چونکه لهه کهه سانهه خۆش ناهم کهه غههیری من دهه پهه رستهه).

نهه مههش ناونهه رهه روح کاتیک ژیا نیکی بهه سوود دهه بهه خشیت، چونکه ژیا نه بهه بی نه وه ههه رگیز سوودی بۆ خاوه نهه کهه ناییت ، بهه لکو ژیا نی گیا نه لهه بهه ری چاوهی لهه باشتهه و ناکا مهه کهه خۆ بهه دهه ستهه دانه.

ناویش نهه رهه روح: پۆحیک: لهه بهه نه وهی ژیا نی جهه ستهه ی تهه دایهه، ههروهها ناونهه رهه (الريح) واته: شهه بهه کاتیک ژیا نی تهه د دهه ستهه دهه کهه ویت، وه بۆ نهه مههش لهه سهه رهه ههه کان کۆ دهه بیتهه وه، شاعیر دهه لیت:

إِذَا ذَهَبَتِ الْأَرْوَاحُ مِنْ غَوِي أَرْضِكُمْ * وَجَدْتُ لِمَسْرَاهَا عَلَى كَبْدي بَرْدًا

پۆح و پهه یحان و ههه وانهه ی تهه دایهه، جا ناونهه رهه دهه روون، پۆحیک بۆ دهه ستهه وهه تی ژیا نی ک تهه دایهه، ناونهه رهه (النفس) دهه روون یاخوود لهه بهه شتیکی گهه رانهه هایهه (النفیس) لهه بهه گهه رانهه هاکی و گهه وهه ییهه کهه نه وه ناوهی لینهه رهه، یاخوود لهه بهه دهه رخشتهی شتهه کهه یهه کاتیک دهه دهه چیت جا لهه بهه زۆر چوونه دهه وهه ی و هاته نه ژوورهه ی لهه لاشهه دا ناونهه رهه (النفس) دهه روون، وه لهه ویدا دهه روون لهه جولا نهه نه، لهه بهه نه وهی بهه نهه یهه کهه کهه خهه وت پۆحهه کهه لی دهه دهه چیت ، جا نهه گهه بهه ناگهه اتهه وه پۆحهه کهه بۆ دهه گهه رپتهه وه، وه نهه گهه مهه ریش نهه و بهه یهه کهه جاری پۆحهه کهه دهه دهه چیت ، جا نهه گهه بهه خاکیش سهه پهه ردا پۆحهه کهه بۆ دهه گهه رپتهه وه، کاتیک پهه سیاری لیکهه را دهه دهه چیت، و نهه گهه زینهه ووش بۆه نهه و پۆحهه کهه بۆ دهه گهه رپتهه وه.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جیاوازی نیوان دەررون و رۆح جیاوازی له سیفه تەکانه تک له خودی نهوان، له راستیدا خوینیش ناو نراوه: دەررون، له بهر تهوهی دەرچوونی خوین کهوا مردنی له گه لدا ده بێت ده شیت دەرروونه کهش دەر بچیت، ژیا نیش تهواو نابیت ته نیا به نهو نه بیت، ههروهک ژیا ن بهردهوام نابیت ته نهها به دەررون نه بیت، جا له م باره یه وه شاعیر ده لیت:

تَسِيلُ عَلَى حَدِّ الظُّبَاتِ نَفْسَنَا * وَ لَيْسَتْ عَلَى خَيْرِ الظُّبَاتِ تَسِيلُ
وه دهوتریت: گیانی سپارد، گیانی دەرچوو، گیانی جیا بووه وه، ههروهک دهوتریت: رۆحی دەرچوو، وه رۆحی جیا بووه وه، به لām مردنی هه له شهیی یه که جاره و له وانیه درێژه بکیشیت، و نه م هه له شهو هه له چوونهش به زۆری و به خیراییه، جا خوای پهروه دگار هه ر خۆی درێژهی پێده دات و پالی پێوه ده نیت له کاتی مردندا.

(له باره ی و ته کانیان: رۆح دەررون نیه)

کۆمه لێکی دیکه له خاوه نی هه دیس، وه بیرمه ندو زانیانی ئاین و نه هلی ته سه وف ده لێن، رۆح دەررون نیه به لکو شتیکی دیکه یه، مقاتل کوپی سلیمان، ده لیت: ناده میزاد و ژیا ن و رۆح و دەررونی هه یه، جا کاتیک نووست دەررونی دهر ده چیت کهوا نه قلی به شته کانددا ده شکیت به لām له جهسته جیا نابیت ته وه، به لām په تیکی راکیشاو دهر ده چیت که شهوق و پروناکی هه بیت، جا خه ونه که به و دەرروونه ده بینیت کهوا لیتی دەرچووه و ژیا ن و رۆحه کهش له جهسته دا ده مینیت ته وه، جا هه ر به و گنگل ده دات و نه م دیو و نهو دیو ده کات و هه ناسه ده دات، کاتیک جوولا رۆحه که ی بۆ ده گه رپته وه وه خیراتر له چار تروکانیک، نه گه ر خوای گه و ره

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ويستی له سهر بیت نهوا له خهوه کهیدا ده پیرینیت و نهو دهر وونه ده گریټ که لیټی
دهر چوه.

ههروه ها ده لیت : کاتیک ده خهویت دهر وونه کهی دهر ده چیت و بۆ سهروه بهرز
ده بتهوه ، جا نه گهر خهونی بینى بۆی ده گه پرتسهوه ، ههوال ده داته رۆحه کهو،
رۆحه کهش ههوالی پیده دات ، جا نهو ده زانیت کهوا نهو چی و چی بینیه.
نهبو عبداللهی کورپی مه ند ده لیت: له باره ی زانیاری رۆح و دهر ووندا جیاوازی و
ناکۆکی پهیدا بووه، جا هه ندیک لهوان ده لیت: دهر وون قورپکی ناگرینه، و رۆحیش
نورپکی روحانیه.

هه ندیکى دیکه یان ده لیت: رۆح خودایی و ناینزانی یه، وه دهر وونیش: رهوش و
خوی ناده میزاده، و درووستکراویش به نهو تاقیده کریتسهوه.

کۆمه لپکی دیکه ده لیت: نهوانه نه هلی فهرموده وه هه دیسن: کهوا رۆح دهر وون
نیه، وه دهر وونیش رۆح نیه، دامه زراوی و وه ستانی دهر وون به رۆحه و دهر وونیش
دیمه نی به نده یه، ناره زوو و خۆشه ویستی و دل تپچوون و کاره سات و وه شوممه ی
تیدا کۆده بیتسهوه، وه رۆحیش داوا ده کات بۆ دوا رۆژ و کاریگه ری تیده کات، هه واو
هه وه سیش به دوا ی دهر ووندا ده که ویت، وشه یتانیش به دوا ی دهر وون و هه واو
هه وه سدا ده که ویت، و سامان و دارایش به دوا ی عقل و رۆحدا ده که ویت، خوا ی
گه وره ش به سرووش و نیگای خۆی و یارمه تی دان و پشتگیری خۆی درپژان
ده کاته وه.

هه ندیکى دیکه ده لیت: رۆحه کان له لایهن کارو فهرمانی په روه ردگار وه یه،
پاستی وزانینی له بوونه وهرو بۆ درووستکراوه کهی ده شاریتسه وه .

هه ندیکى دیکه یان ده لیت: رۆحه کان نورپکه له نوره کانی خوا ی گه وره، وه
ژیانیش له ژبانی خودای گه وره دایه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْحُوزِيَّةِ

پاشان له رۆحه کاندا جیاوازی و ناکۆک بوون، نایه به مردنی لاشه کان و دهروونه کان رۆحه کانیش دهمریت یاخود نامریت؟

جا کۆمه لێک ده لێن: رۆحه کان نامرن و تاقیش ناکرێنه وه.

کۆمه لێکی دیکه ده لێن: رۆحه کان له سه ر شیوه ی بوونه وه ره که یه، ده ست و قاچ و چاو و بیست و بین و زمانی هه یه .

کۆمه لێکی دیکه ده لێن: بۆ بر وادار سی رۆح هه یه، وه بۆ دوو روو و کافره کانیش یه ک رۆح هه یه .

هه ندیک ی دیکه یان ده لێن: بۆ پیغه مبه ران و راستگۆیانیش پێنج رۆح هه یه .

هه ندیک ی دیکه یان ده لێن: رۆحه کان رۆحانین له پیاوچاکان و خواناسان دروست بووه جا کاتێک ده رچوو ده گه رپێته وه بۆ لای خواناسه کان.

وتم: به لām نهم رۆحه ی که و ده مریت و ده ره هچیت نه وایه ک رۆحه نه ویش ده روونه .

به لām نه وه ی خوای گه وه ره پشتگیری نه کات له به نده باوه رداره کانی له رۆحێک نه وایه رۆحێکی دیکه یه بێجگه نه و رۆحه، هه ره وک خوای گه وه ره ده فه رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ

كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ (المجادلة: ٢٢)، واته: ((نه وانه خوا نیمان

و باوه ری له دلایندا چه سپاندوه و جێگیری کردوه له به ره ره میه ره بانی تایبه تی

خۆی، به هیزو گیانیکی تایبه تی له لایه ن خۆیه وه (مه به ست قورئان و ئیمان ه)

پشتگیری کردوو و یارمه تی داو))، هه ره ها نه و رۆحه ی که وایه پێی پشتگیری

کراوه رۆحی مه سیحی کوپی مه ری هه مه، هه ره وک خوای گه وه ره ده فه رمویت: ﴿إِذْ

قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْثَمِ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أُيِّدْتُكَ بِرُوحِ

الْقُدْسِ﴾ (المائدة: ١١٠)، واته: ((خوا فه رمو ی: نه ی عیسای کوپی مه ری هه یادی

نه و نازو نیعه مه ته ی من بکه ره وه که رژاندم به سه ر خو ت و دایکتدا، کاتێک من

به هزی جو به نه یلی پیرۆزه وه پشتیوانیم لێ کردیت))، هه ره ها نه و رۆحه ی که وایه

ده هاوێت به سه ر نه و به ندانه ی که نه و ده یه ویت نه و نه و رۆحه نه یه که له لاشه دایه .

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

به لَام نەو ھیزو توانایەى کە لە لاشەدايە نەویش دیسان پێى دەلێن: پۆحەکان، جا دەوتریت: گیانی بینەر، گیانی بیسەر، و گیانی بۆنکەر، جا نەو پۆحانەش ھێزێکی دانراون لەلەشدا دەمریت بە مردنی لاشەکان، نەو ھەش نەو پۆحە نیە کە بە مردن لاشەکە نەو نامریت و تاقیشناکریتەو ھەرۆک پۆحەکان تاقیدەکرینەو.

بۆ زانست و زانین پۆحێک ھەبە، وە بۆ چاکە کردن و دڵسۆزی پۆحێک ھەبە و بۆ خۆشەویستی و پێ سپاردن پۆحێک ھەبە، و بۆ پشت بەستن و پراست گۆیی پۆحێک ھەبە و خەلکیش جیاوازان لەو پۆحانەدا بە جیاوازیەکی زۆر جا ھەرکەسى نەو پۆحانەى بەسەردا زال بوو نەوا دەبیته بەندەبەکی پۆحانی، لەوانەشیان نەو ھى وونى کردبیت و فەرماویشی کردبیت یاخود زۆربەیان دەبیته خاکیکی تاریک و نووتەک، وە خواى گەورەش پشتیوان و یارمەتیدەرە.

لەم بارەبەرە: نایە دەروون یەکیکە یاخود سى شتە ؟

لەپراستیدا زۆر لە خەلکی لە قسەدا کەوتوونەتە ناو نەو ھى کەوا بۆ نەو ھى نادەم سى دەروون ھەبە: دەروونێک پێ لە نارامى یە، دەروونێک سەرزەشت کارو لۆمەى خۆى دەکات، دەروونێکی نیشانەى گوناھو ئاژاوەگیرە. وە ھەبە نەمەى بەسەردا زال دەبیت، و ھەشیانە یەکیکی دیکەى بەسەریدا زال دەبیت، وە بپرو بیانوو دەھیننەو لەسەر نەمە بەم فەرموودەبە پیرۆزە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واتە: ((نەى خواھەنى دڵ و دەروونی پێ لە نارامى))، وە بەو فەرموودەبەى خواى گەورە: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿ (القيامة: ١-٢)، واتە: ((سویند دەخۆم بە پۆزى قیامەت، وە سویند دەخۆم بە وێژدانى زیندوو وە نەفسى رەخنە لەخۆگر کە لۆمەى خۆى دەکات))، بەو

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فهرموده‌ی‌ی خ‌وای گ‌هوره که ده‌فهرم‌ویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: ((به‌پاستی نه‌فس زور فهرمانده‌ره به گ‌ونا‌هو ه‌له‌و
تاوان))، راستیه‌که‌ی‌ی‌ئو ه‌یه که‌وا ی‌ک ده‌روونه به‌لام سیفه‌تیا‌ن ه‌یه، وا داد‌ه‌ن‌ریت
هر سیفه‌تیک‌ ناو‌یک‌ی ه‌ه‌بیت ناو‌ن‌راوه پ‌ر له نارام‌ی به‌و پ‌ی‌یه‌ی پ‌رله‌نارام‌ی و
ناسووده‌یه‌که‌ی‌ی بۆ خ‌وای خ‌و‌یه‌تی به‌ به‌ندایه‌تی و خ‌وشه‌ویستی و ملکه‌چی بۆ‌ئو
وه پشت به‌ستن و ترسان و پارانه‌وه‌شی هر بۆ‌ئو ه‌، جا ناوان‌ی خ‌وشه‌ویستی و
ترسان و پارانه‌وه‌ ل‌ئی‌ئو بین‌ینی خ‌وشه‌ویستی بۆ‌یه‌ک‌یک‌ی دیکه جگه له‌ئو
ده‌پ‌چ‌ریت وه ترسان و پارانه‌وه‌ ل‌ئی‌ی ده‌ست ه‌ل‌ده‌گ‌ریت به‌ خ‌وشه‌ویستی که‌سی‌یک‌ی
دیکه ب‌ی‌جگه له خ‌وای په‌روه‌ردگار، به‌ یاد‌کردنه‌وه‌شی یاد‌ی که‌سی‌یک‌ی دیکه
ناکاته‌وه ب‌ی‌جگه له‌و، ه‌ه‌تا‌کو شه‌وق و گ‌ه‌یشتن و دان‌یشتن و بین‌ین و جو‌له‌و
گو‌نگ‌رتن و تین‌و‌یه‌ت‌یش‌ی هر به‌ یارمه‌تی و پشت‌یوان‌ی‌ئو ده‌بیت، وه دل‌ه‌ را‌کرد‌وو
و ه‌ه‌لا‌ت‌وو‌ه‌که‌ی‌ی ده‌گ‌ه‌ر‌یت‌مه‌وه بۆ‌ل‌ای خود‌ای می‌هره‌بان، جا‌ئو نارام‌ی و
ناسووده‌یه‌ی‌ی له‌ده‌روون و دل‌ و جو‌ومگه‌کان‌ی و توانا‌کان‌ی له‌ ناش‌ک‌راو په‌نه‌ن‌انی
ده‌بین‌یت، جا‌ر‌و‌ح‌ی‌ی راده‌کی‌ش‌ریت بۆ‌ل‌ای خود‌ای گ‌هوره وه پ‌ی‌ستی و دل‌ی و
جو‌مگه‌کان‌ی نه‌رم ده‌بیت بۆ‌ خ‌زمه‌ت‌کردن و نزیک بو‌ونه‌وه له په‌روه‌ردگار، نا‌ک‌ریت
دل‌ نارام‌ی و ناسووده‌یی به‌ده‌ست بیت ته‌نها به‌ خود‌او یاد‌کردنه‌وه‌ی‌ئو نه‌بیت،‌ئو
فهرموده‌ی‌ی‌ی که‌ خ‌وای گ‌هوره دای‌به‌زان‌د‌وو‌ه بۆ‌سه‌ر پ‌ی‌غه‌م‌به‌ره‌کان‌ی وه‌ک
ده‌فهرم‌ویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ٢٨)، واته: ((ته‌وان‌ه‌ی‌ی با‌وه‌ر‌پ‌ان ه‌ینا‌وه‌و دل‌ و ده‌روون‌یا‌ن نارام
ده‌بیت به‌ قور‌ئان و په‌یامه‌که‌ی‌ی خود‌ای په‌روه‌ردگار، نا‌گادار‌ین دل‌ه‌کان هر به
قور‌ئان و یاد‌ی خ‌واو (پابه‌ند بو‌ون به‌ ناینه‌که‌یه‌وه) خ‌وش‌نو‌ود ده‌بن و
ده‌حه‌و‌ینه‌وه))، جا دل‌و ده‌روون‌ی‌ی نارام و ج‌ی‌گ‌یر بو‌ونی به‌لا‌برد‌نی شی‌وا‌وی و
په‌ش‌وک‌ا‌وی و ش‌پ‌زه‌یی ل‌ئی‌ی، وه ته‌مه‌ش نایه‌ته‌دی ته‌نها به‌ خود‌او یاد‌کردنه‌وه‌ی‌ئو

نه بیټ، وه راستی دل و نارامیه کesh کهوا دهروون پیی نارام ده بیټ نهوا له ده رگای ناسینی ناوه جوانه کانی و سیفته کانی خوی گه وه نارام ده بیټ ، وه پیا ه لدان و باسکردنی تهواوی و بی کهم و کوری و تا کو خه بهردانی کهوا له لایه ن دهروونیه وه خه بهری پیده دات، هه والی پیبدات له باره ی پیغه مبه ره کانی جا به قه بو لکردن و رازی کدرن پیی ده گات ، وه ته سلیم بوون و ملکه چی، وه دل فراوانیش بو نهو بیټ، وه شادومانی دلش هه ر به یادی په روه رد گاره، له بهر نهوه ی ناسنیک له ناسینه کانی خودای پاک و بیچگه رد بو بهندی خوی له سه ر زووبانی پیغه مبه ره که یه تی جا هیشتاو به رده وام دل له گه وره ترین په شو کاوی و شپرزهی دایه لهو ده رگایه دا تاوه کو نیمان به ناوه جوانه کانی خوی گه وه و سیفته ته کانی و یه ک تا په رستی و به رزبوونه وه ی بو سه ر عه رشی خوی تیکه ل ده بیټ، جا نه مه یه که مین پله کانی دل و دهروون نارامیه، پاشان به رده وام کاریگه ری ده بیټ هه ر کاتیک گوئی له تابه تیک بیټ کهوا باس له سیفته تیک له سیفته ته کانی خوی گه وه بکات، نهوه کارو فره مانه ش کو تایی نیه، نهو نارامی و ناسوودیه ش بنچینه یه که له بنچینه کانی نیمان ، کهوا بناخه که ی له سه ر دامه زراوه، پاشان ناسووده ده بیټ بو خه بهر پیدانی له کاتی دوا ی مردندا له کاروباره کانی به رزه خدا، نهوه ی له دوا ی نهودا له باره کانی قیامه تدا ، هه تا کو وه که نهوه ی به ناشکرا هه مووی بیینیت و نه مه ش راستیه کی دلنیا یه کهوا خوی گه وه وه سفی به نه هلی نیمان نه کردوه کهوا ده فره مرویت: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ (البقرة: ٤)، واته: ((دلنیا بن که پژوی دوا یی هه ر پیش دیت و قیامه ت هه ر به رپا ده بیټ))، نیمان به پژوی دوا یی به ده ست نایه ت تاوه کو دل نارام و ناسووده ده بیټ به وه ی خوی گه وه هه والی پیداوه بو نهو کاروبارانه ی کهوا دیت و هیچ گومانی تیدانیه ، ، جا نهوه نیماندار یکی راسته قینه یه کهوا نیمانی به پژوی دوا یی هیه هه روه که له هه دیسیکی حاریسه دا هاتووه: (بوومه نیماندار، جا پیغه مبه ر ﷺ ده فره مرویت: ((ان لكل حق حقيقة فما حقيقة ايمانك؟))، واته:))

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بۆ هه‌موو مافێك راستیه‌ك هه‌یه‌ جا راستی نێمانه‌كه‌ی تو چی یه‌؟))، حارسه‌ ووتی: ده‌رووغم له‌ دنیاو نه‌وه‌ی تیایه‌تی وه‌رس بووه‌ وه‌ له‌ به‌رچاوم كه‌وتوو، وه‌ك نه‌وه‌ وام كه‌ من سه‌یری عه‌رشه‌ی خوای خۆم ده‌كه‌م له‌ جیگایه‌كه‌ی زۆر به‌رز وه‌ بۆ خه‌لكی به‌هه‌شت كه‌وا سه‌ردانی یه‌كه‌تر ده‌كه‌ن وه‌ خه‌لكی دۆزه‌خیش تێیدا نازار ده‌چیژن، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی ((عبدُ نور الله قلبه‌))، واته‌: ((به‌نده‌یه‌كه‌ خوای گه‌وره‌ دلی پووناك كردۆته‌وه‌)).

(له‌باره‌ی ئاسووده‌یی ده‌روون و نێماندا)

دلتیایی و ئاسووده‌یی بۆ ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌ و سیفه‌ته‌کانی دوو جوژه‌: دلتیایی بۆ باوه‌ڕ بوون پێی و، سه‌لماندن و بیروباوه‌ڕبوون پێی، و ئارامی و دلتیاییش ده‌بیست له‌ شوێنه‌واری به‌ندایه‌تی په‌نگ بداته‌وه‌، وه‌ك غمونه‌ی دلتیاییه‌كه‌ی بۆ قه‌درو نیسپات بوونیشی، و باوه‌ڕ بوونیش پێی دلتیاییه‌ كه‌ پێویست ده‌كات بۆ شوێنه‌ به‌ تواناكان كه‌وا فه‌رمان به‌ به‌نده‌ ناکات به‌ ناچارکردنی، و تواناشی نیه‌ له‌ سه‌ر پێکدرنی کاره‌كه‌، جا سه‌لاواتی بۆ ده‌نیتریت، پێی رازی ده‌بیست، وه‌ نه‌لێی تووره‌ ده‌بیست و نه‌ گله‌یی لی ده‌کریت و نه‌ نێمانه‌كه‌ی شه‌رزه‌ و تووشی شله‌ژان ده‌بیست، و دلگران نابیت له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی چوه‌، دلخۆشیش نابیت به‌وه‌ی بۆی هاتوو، چونکه‌ کاره‌سات و وه‌یشومعه‌كه‌ی تێیدا چاوه‌ڕوانکراوه‌ پێش نه‌وه‌ی كه‌وا بگاته‌ لای و پێش نه‌وه‌ی درووست بکریت هه‌روه‌ك خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ٢٢-٢٣)

۹۷ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ههروهه خواي گهوره دههفرمويټ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ (التغابن: ۱۱)، واته: ((به فرمانی خوا نهبيت هيچ خوشی و ناخوشيهك پيشنههاتوهه ، جائهوي باوهري تهواو بهيتيت، خوا دلي ريتوني دهكات بولاي خوي))، يهكيك له پيشينهكان دهليت: نهو بهندهيهيه كهوا تووشي كارساتيك دهبيت و دهزانيت كهوا نهوه لهلايهن خواهيهه جا رازي دهبيت و سهلاوات لي دهدهات، جا نهوه دلنيابهكه تا ياساكاني سيفهتهكان و پويستيهكاني وه شوپنهوارهكاني له جيهاندا، بهلام نارامي و دلنيابي چاكهكردن نهو نارامييه تا فهрман و كارهكاني گويپرايهلي و دلسوزي و ناموزگاري، جا لهسهركارو فهرمانهكهيدا ويست و نارهزوو و لاسايي كردهوهيهك پيشكهش ناكات، گومانتيك جيگير ناكات بهرههلتستكاري ههوالهي بيت و نه نارهزوويهك بهرههلتستكاري فهرمانهكهي بيت.

نيشانهكاني نهو دلنيابهش كهوا دلنياو ناسوده دهبيت له پهشوكاوي تاوان و بيزاريش بيت تاكاتي تهوبه كردن و شيريني خوشيهكهي و نههشي لهسهركارو دهبيت بهوهي كهوا دهزانيت كه لهزهت و شيريني و خوشيهكهي لهسهركهوتن لهتوبهكردهكهدايه، وكهشيش نههه نازانيت تهنها نهوهي تامي نهو دوو فهرمانهي كردبيت، بو ههموو نارهزوويهك سهرخوشيهك ههيه زياد دهبيت لهسهركهوتن بادوه عهدهق ههروههه تووره بوونيش سهرخوشيهكي تيدايه گهورهتره لهسهركهوتن شهراپ و مهدي خواردنهوه ، بو نهههش دهبيت كهسي عاشق و تووره نههه كاره دهكهن، كهوا كهسي مهديخور كارهكه دهكات.

(له باره مانای دل و دهر وونی پر له نارامی و ناسودهیی)

تالیره دا نمونه یه کی نهرم و نیان و به خشنده هیه پیوسته ناگاداری بیت له سه ری وه بزی ناگادار بیته وه وه سه رکه وتنیش به ده ست نهو که سه یه کهوا تنگه ژهی سه رکه وتن و یارمه تی به ده ستیه تی، ههر خودای پاک و بیگه ردیشه بو هه موو نه ندامه کانی ناده میزاد ته وای داناهه جا ههر کاتیک یه کیک لهو نه ندامانه ی نه بوو نهوا هه ست به په شوکاوی و شپزهیی ده کات به هژی نات وای نه ندامه کانی کهوا بو داناهه، وه نمونه ی ته وای چاو له بینیندا ته وای گوئی له گریگرتندا، وه ته وای زمان له قسه کردندا، جا نه گهر نهو نه ندامانه نه مان کهوا هیتیکه بو ته وای ناده میزاد نهوا هه ست به نیش و نازارو کهم و کوری ده کات به هژی له ده ست چوونی نهو نه ندامانه.

وه ته وای دل و نیعمهت و دلخوشتی و له زهت و کهیف خوشتی له ناسینی خوای گه وره دایه وه وویستی خو شه ویستی و مل که چی بو نهوو رهزا بوون له سه ری و شه و و خو شه ویستی وه ژگری بو نهوه، جا نه گهر نهوی له ده ستدا نهوا تووندترین سزاو شپزه ییه له چاو یکدا کهوا پرووناکی بینینی له ده ستداوه، وه له زمانیکدا کهوا هیتزه قسه کردن و تامکردنی له ده ستداوه، نیین و عه باس ده لیت: نارامی و ناسوده یه کی باوه پیکراو، قه تاده ده لیت: نهو نیمانداریه دل و دهر وونی نارامی گرتوه، تا نهو کاته ی وه عدو به لیتنی خوا ده گاته جی، و هه سه ن ده لیت: باوه پیکردن به وه ی خوای گه وره فهرموویه تی، وه مواجد ده لیت: نهو دهر وونه یه کهوا دلنیا یه که خوای گه وره په روه ردگاریه تی، وه هه روه ها ده لیت: نهو ددل و دهر وونه یه کهوا دلنیا یه به گه یشتنی به خودای خوژی، جا قسه ی پیشینه کان له دل و دهر وون و نارامی و ناسوده ییدا له سه ر نهو دوو بنچینه یه دا ده سوورپیتته وه، دلارامی و ناسوده یی زانست و نیمان، و ناسوده یی و دلنیا یی ویست و شیراده و کارکردن.

(نهبارهی درووست بوون و پیکهاتنی دنیایی و ناسوودهیی)

نه گهر نارام و ناسووده بوویت له گومان بۆ دنیایی و یه قینی، و له نه زانین بۆ زانین و زانیاری، وه له بی ناگایی بۆ یادکردنمهوی خوا، له خیانه ته وه بۆ تهوبه کردن، و له پاییی و سووخوریه وه بۆ دلسۆزی، وله درۆکردن بۆ راست گویی، وه له بی توانایی و بی نه کراندا بۆ رهوشته به رزی و زیره کی، له هیترو دهسلات و له خۆبایی بووندا بۆ زه لیلی ملکه چی، له لووت به رزی و گومراییدا بۆ بیفیزی و پۆح سووکی، له که مته رخه می و گوئی پینه داندا بۆ کارو کرده وه نهوکاته پۆح دهست دهکات به نارامی و ناسوودهیی، بناخه ی هه موو نهوانه و سه رچاوه کان له بیدار بوونه وه له خه وه لسانه، جا نه مهش یه که مین کلیلی خیترو به ره که ته، له بهر نه وه ی که سی بیناگا له بری خۆ ناماده کردن بۆ گه یشتن به خوای خۆی و نازوقه یه ک دابنی بۆ پۆژی گه رانه وه ی به پله و بایه ی نووستوو وایه، به لکو حالی له و خراپتریشه، له بهر نه وه ی که سی عاقل و بیرمه ند په یمان و به لئینی خوای گه وره ده زانیته وه نه وه ی پیوستیه تی له فرمانه کانی خوای گه وره وه مه به ست و یاسا کانی له مافه کاندا، به لام ریگری دهکات له راستی هه سته کردنه که، جا به که مته رخه می لئی داده نیشیت به وه ی دلی دهیه ویت نه مهش بیناگاییه که ییتی که وا لیچی پالکه و تووه جا خه وتن و پالکه و تنه که ی دریژه ده کیشیت جا نه رم و هیواش و به رده وام بۆناره زووه کانی شه یتان ده مینیتته وه جا مانه وه که ی به سه ریدا تووند ده بیت، نینجا خه ریک ده بیت به شه وه ت و تامه زرۆو حه زه زۆر به لیشا وه کانی وه داب و نه ریه کان به سه ریدا زال ده بیت تیکه ل ده بیت به و خه لکانه ی به دوای شتی پرو پوچ ده که ون.

جا که ی ری بازو به رنامه ی نه و بیناگاییه له دلیدا ناشکرابوو به توو په بونیک له توو په بونه کانی هه ق له دلیدا نهوکاته وه لامی ده دریته وه له نامۆزگاریه کانی خوای

گه وره له دلی بهنده نیمانداره که ی، یاخود بریارو تیکۆشانیک له سهری شوینه واره که ییرو فیکره ی پستی پی به ستری له شوینی بهرامبر، جا له بریاری دیاریکردنه و ی بدات و هاواری گه وره یی خوا بکات به جۆریک کۆشکه کانی به ههشتی بۆ رووناک بکرتنه وه، جا شاعیر ده لیت:

ألا يا نفس ويحك ساعديني * بسعي منك في ظلم الليالي
لعلك في القيامة أن تفوزي * بطيب العيش في تلك العاللي

جا نهو فیکرو بیرو هۆشه نوریک ده جولییت له رووناکیه کهیدا نهوه ی بۆی درووستکراوه نهوه ی ده یگاتی له پهحمهتی خوی گه وره له کاتی مردندا تاوه کو ده چیتته ناو گۆر ده بینیت، وه خیرایی له ناوچوونی دونیاو نه بوونی وه فاو دلسۆزی بۆنه وانه ی له سهری درووستکراوه ده بینیت بۆیه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسُ يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۶)، واته: ((نهوه کو یه کینک بلیت ناخ و داخ و په شیمانی بۆنه وه هه موو لادان و نادرووستیانه ی که کردم ، له فهرمان و بهرنامه ی خوادا، بیگومان لهو که سانهش بووم که به دین و بهرنامه ی خوام ده کرد))، نهو ته مه نه که مه ی که ماوه وه هیهج نرخ و بایه خیککی نیه ههست بهوه ده کات نهوه ی له دهست چووه و پیشوازی لیده کات، دواړۆژیک که نهوه ی پیشکهشی کردووه له ساتمه و خه فته و ناخۆشی.

پاشان وورد ده بیته وه له نووری نهو به ناگاهاته وه یه وه دهست به جی و خیرا نیعمه تی خوی خۆی به سهریدا له کاتی جیگیربوونی له پهحمی دایکیدا تاوه کو نهو کاته ی، نه مهش تییدا نهو دیوو نهو دیو ده کات به ناشکراو به نهینی به شهوو به رۆژ، له خه به ربوونه وه له خه وتندا به نهینی و به ناشکرا، نه گهر کۆشش بکهیت به نامارکردن جۆره کانی ناتوانیت.

پاشان له ژیر رۆشنایی نهو نووردها ده بینیت نهو کهوا نا نومید بووه له دلته نگي و خه فته و ناماره کانی، نه یوانیوه مافی خۆی به تهواوی جی به جی بکات.

پاشان له ژیر تیشکی نهو هه لسانه وهو به ناگاهاته وهی ده نه گهر نهو کرده وهی ناده میزادو جنۆکه ی بگردایه له کاری چاکه دا نهوا گالتسه ی پیده هات، به نیسبته نهوه ی له ته نیشت خوای مه زن دابیت نهوه ی مافی نهوه له شکۆمه ندی و مه زنی و بالادهستی خودای میهره بان نه مهش نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو بیت، جا چۆن ده بیت وه نه مهش ته نها بریتیه له چاکه و مینه ت و به خشنده یی خوای گه و ره بۆ نهو به جزێك کاره کانی بۆ ناسان بکات و دروستی بکات؟ و نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو نه بیت وله بهر نهوه ی بۆی بکات و دروستی بکات؟ خاوه نه که ی له دهروونی خۆیدا بیینی، تاوه که چارێك ده بیینی، یارمه تیدانی و پشتیوانی خوای گه و ره ی تیجدا یه له گه و ره یی و مننه ت و به خشنده یی به سه ریدا.

پاشان لهو نووردها نهو بی ناگاییه ی بۆ ده ره وه شیتته وه دره وه شان وه یك کهوا له رووناکیه که ی عه یب و له نگه ی دهروونی و له کیس چوونی به هه ده رچوو کرده وه که ی بیینی ت، نهوه ی پیچستر کردویه تی له تاوان و خراپه کاری و پیشیل کردنی پرۆزیه کان و وازه ی تان و ده ست هه لگرتن له زۆربه ی مافه کان و واجبه کاند، جا نه گهر چوه پال نهوه ی بۆ دیتنی نیعمه ته کانی خوای گه و ره به سهیدا و پشتگیری کردنی ده بیینی مافی نهو که سه ی نیعمه تی پیکراوه له نیعمه ت و فره مانه کانی دا چاکه یه کی بهرام بهر نه کردوه کهوا سه ری پی بهرز بکاته وه، جا دلێ شارام ده بیت وه دل و دهروونی تیک ده شکیت و نه ندامه کانی له شی ملکه چ ده بیت وه سه ری شوپ ده بیت بهرام بهر خوای گه و ره له بیینی نیعمه ت و پیداپوونه وه ی گونا هه کانی و نه نگ و شوو ره یی دهروونی و به هه ده ر چوونی کرده وه کانی (أبوء لك بنعمتك علي وأبوء لك ذنبي ، فأغفر لي ، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)^(۳۲۲)، واته: ((خۆم په نا ده گرم به تۆو به نیعمه ته کانت له سه رمدا، وه خۆم په ناده گرم به تۆ له تاوانه کاتم جا لیم خۆش بیه، له بهر نهوه ی کهس له تاوانه کاتم خۆش نابیت ته نها زاتی تۆ

٩١ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه بیټ)). جا بۆ دهروونی خۆی چاکهیهك نابینی بۆیه بۆ ئەمه دوو کارو فهرمانی مهزن پیتویست دهکات:

یه کهم: زۆر یادی نهو بکهروه کهوا خوای گهوره منهتی بهسهرداکردهوه.
دووهم: یه کهم تهماشاکردنی نهو خواپهرستییهی دهکهیت لهوهی خوای گهوره منهتی لهسهرت کردوه بهمانای وا سهیری خۆت مه که تاعهت و عیبادهتیکی زۆرت کردوه بهرامبهه نهوهی خوای گهوره منهتی لهسهرکردووی.

(لهبارهی تۆیه کردن و پهشیمانی و لیپرسینهوهدا)

پاشان وورد دهبیتهوه له پروناکی نهو تیشکه درهوشاویه نهوهی پیتویستی لهخه و رابونه کهی دهکات له بهرنامهی بی ناگییه کهی له تزیه و پهشیمانی و لیپرسینهوه و چاودیری کردن، وه پهروشی و خۆنهویستی بۆ خوای خۆی کهوا پهروشیه کهی کاریگهری لهسهری هه بیټ، لهسهر بهختو چاره نووسی له پهزابوون و نزیک بوونهوهی و بهخشندهیی و دل فراوانی لپی له فروشتنی به نرخیکی کهم له جیهان و مهزلگییه که به خیرایی لهناو دهچیت.

جا ئەمه هه مووی له کاریگهریه کانی لهخه و رابوون و پیدایسته کانیه تی ، ئەمهش یه کهمین شوین و ههواری دل و دهروونی پر له ئارام و دلناییه کهوا کۆچ و کۆچباری بۆلای پهروهردگارو جیهانی دواپۆزی لی دامه زراوه.

(له باره‌ی دل و دهر وونی لومه‌کار)

به‌لام سه‌رزه‌نشتکراو نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره سویتندی پی‌خواردوه وه که ده‌فهرمویت: ﴿ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴾ (القیامة: ۲) واته: ((وه سویتند ده‌خوم به ویزدانی زیندوو و نه‌فسی ره‌خنه له‌خو گر که لومه‌ی خو‌ی ده‌کات))، له‌باره‌یه وه ناکوک و جیاوازن، کومه‌لئیک ده‌لئیت: نه‌و دهر وونه که‌وا له‌سه‌ر یه‌ک بار جی‌گیر نابیت، نه‌و ووتی ده‌رپرینه‌یان له‌لومه‌ له‌یه‌کتر کردن وه‌رگرتوه ، نه‌وش پارایی و دو‌باره‌بوونه‌وه‌یه، نه‌مش له‌گه‌وره‌ترین نیشانه‌کانی خوای گه‌وره‌یه، له‌به‌ر نه‌وی نه‌و درووستکراو‌یکه له‌درووستکراوه‌کانی ده‌گوریت و په‌نگ ده‌گوریت له‌یه‌ک کاترمیردا له‌گه‌ل نه‌وی له‌پوژ و مانگ و سالتیک و تمه‌نیکدا په‌نگه‌کانی ده‌گوریت، جا یادی خوا ده‌کاته‌وه‌و بی‌ناگاش ده‌بیت و په‌زای ده‌بیت و به‌ره‌ه‌لست کاریش ده‌بیت، وه هیمن و له‌سه‌ر خو‌ ده‌بیت وه پروی هه‌لده‌مالیت، په‌شیمان ده‌بیت‌وه‌و توبه‌ ده‌کات سه‌رپیچش ده‌کات و دلی په‌ق ده‌بیت، خو‌شه‌ویستی ده‌کات و تووره‌ش ده‌بیت ، دلی خو‌ش ده‌بیت و شادومان ده‌بیت و خه‌مناک و دلته‌نگیش ده‌بیت وه‌ پازی ده‌بیت و به‌رق و کینه‌و تووره‌ش ده‌بیت، ملکه‌ج ده‌بیت و سه‌رپیچ و یاخیش ده‌بیت له‌خواترس ده‌بیت و گومراو تاوانباریش ده‌بیت، بو‌ زور زور له‌و حاله‌تانه‌و په‌نگانه ، جا نه‌مش هه‌موو کاتیک په‌نگی خو‌ی ده‌گوریت.

کومه‌لئیک ده‌لئیت: ووت‌وه‌و دهرپرینه‌که له‌لومه‌ وه‌رگیراوه، پاشان له‌مه‌دا جیاوازیبون و تیپیکی دیکه‌ ووتی: نه‌وه‌ دهر وونی نیمانداره، نه‌مه‌ ته‌نها له‌ سیفه‌ته‌کانیه‌تی، حه‌سن به‌صری ده‌لئیت: پی‌اری نیماندار هیچ نابینیت ته‌نها لومه‌ی خو‌ی ده‌کات و ده‌لئیت: جیم له‌وه‌ ده‌ویت؟ بزچی نه‌مه‌م کرد؟ شتیکی دیکه‌م بکردایه له‌مه‌ باشتر بو‌و.

هه‌ندیکی دیکه‌ ده‌لئیت: نه‌وه‌ دهر وونی نیمانداره که‌وتوت‌ته‌ ناو گونا‌هو تاوان ، پاشان لومه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، جا نه‌و لومه‌و سه‌رزه‌نشتکردنه له‌ باوه‌په‌ویه

٩٩ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

به پیچەوانەیی کەسی تاوانبار، کەوا ئەو لەسەر کردنی تاوان لۆمەیی خۆی ناکات ، بەلکو لۆمەیی ئەو دەکات کەوا لە دەستی چوو .

کۆمەڵێکی دیکە دەلێت ، بەلێ ئەو لۆمەکردنە بۆ دووجۆر کەسن: بێگومان هەموو کەسێک لۆمەیی خۆی دەکات ئەگەر هاتوو چاکە بێت یا خراپە کردن بێت، جا کەسی دڵخۆش لۆمەیی خۆی دەکات لەسەر ئەنجامدانی سەرپێچیکردنی خوای گەورە و وازەینان لە یەکتاپەرستی، و کەسی ماندوو و گوناھکاریش لۆمەیی خۆی ناکات تەنھا لەسەر لە دەست چوونی بەخت و شانس و ئارەزووەکانی.

کۆمەڵێکی دیکە دەلێت: ئەو لۆمەیی پۆژی قیامەتە ، لەبەر ئەوەی هەموو کەس لۆمەیی نەفسی خۆی دەکات ئەگەر هاتوو خراپ بوو لەسەر خراپەکردنە کەیی، ئەگەر چاکەکردنیش بوو لەسەر کەم تەرخەمیە کەیی.

ئەو ووتانە هەموویان راستن، و هیچ بەرپەرچ دانەوێەک لە نیتوانیاندا نیە ، لەبەر ئەوەی دەروون بەو هەمووانە وەسقراوە، لەبەر ئەوەشە بە لۆمە کردن ناوئراوە بەلام لۆمەکردنیش دوو جۆری هەیە:

لۆمەکردنێک لۆمە کراوە: ئەمەش دەروونی نەزانێکی سستەمکارە کەوا خواو فریشتەکانی لۆمەیان دەکات.

لۆمە کردنێک کەوا لۆمە کراو نیە: بریتییە لەو دەروونە کەوا بەردەوام لۆمەیی خاوەنە کەیی دەکات لەسەر کەمتەرخەمیە کەیی لەبارەیی ملکەچی و گوێراپەلێ خوای گەورە لە گەڵ ماندووبوون و تێکشانیشی، جا ئەو دەروونە لۆمە کراو نیە.

(له باره‌ی دلو د مروونی نیشانه‌ی گوناھو تاوان)

به لّام د مرونی فرماندهر به گوناھو تاوان د مرونیکی زه مکراره، له بهر شه‌وی که‌وا فرمان ده‌کات به‌همه‌مو خرابه‌یه‌ک^(٣٢٣)، وه نه‌مه‌ش له سرووشتی د مرونه‌که‌یه تنه‌ها شه‌وی خ‌وای گه‌وره یارمه‌تیده‌یه‌تی و جیگری ده‌کات و چاودیری ده‌کات جا کئی هه‌یه له شه‌ری د مرونی دهریازی بیت تنه‌ها به پشتیوانی خوا نه‌بیت، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره له باره‌ی خ‌یزانی عه‌زیزی میسر ده‌دویت و ده‌فرمویت: ﴿ وَمَا أَتَّبِرُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: (("ده‌شیت یوسف یان ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر ووتبیه‌تی" منیش نه‌فسی خ‌ۆم به‌ری ناکه‌م چوونکه به‌راستی نه‌فس (نه‌گه‌ر به‌نورری خواناسی ئاوه‌دان نه‌بیت) زۆر فرمانده‌ر به گوناھو تاوان، مه‌گه‌ر نه‌فسیک که په‌روه‌ردگارم میه‌ره‌بانی پیکردبیت ، به‌راستی په‌روه‌ردگارم لیخ‌و‌ش‌ج‌بو و میه‌ره‌بانه))، هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْلا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَكُمُ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا ﴾ (النور: ٢١)، واته: ((نه‌گه‌ر فه‌زل و میه‌ره‌بانی خ‌وای گه‌وره نه‌بوايه له‌سه‌رتان نه‌وا هه‌رگیز که‌ستان پاک و پوخته‌و پرزگار نه‌ده‌بوون له‌ده‌ست بووختان چیه‌کان یاخوود به‌ته‌وبه پاک نه‌ده‌بوونه‌وه))، وه هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره له‌باره‌ی ریزدارترین درووستکراوی خ‌ۆی وه خ‌ۆشه‌ویستری‌نیان ب‌ۆی ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْلا أَنْ تُبْثِّنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا ﴾ (الإسراء: ٧٤)، واته: ((خ‌ۆ نه‌گه‌ر نیتمه تۆمان پایه‌دارو دامه‌زراو نه‌کرده‌یه، نه‌وا به‌راستی نزیک بویت "به‌مه‌زنه‌دی خ‌ۆت ب‌ۆ به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌ت" که‌میک به‌لایاندا مه‌یل بکه‌یت و به‌دلی نه‌وان بکه‌یت!!)).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پیغه مبر ﷺ له ووتاردنی پټیستدا نه مهی فیرکردن: ((الحمد لله محمدہ ونستعینه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات أعمالنا ، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له))^(٣٢٤).

شہرو ناڅاوه مت وشاراوهیہ له دہرووندا، جا هر که سیك خوی گه وره پشتیوانی بیت و بیپاریزیټ رزگاری ده بیټ له م شہرہ دا، جا له خوی گه وره دہ پارټنه وه که وا په نامان بدات له شہر و ناڅاوه کانی دہروونان وه له خرابه کانی کارو کرده وه مان.

جا خوی گه وره میهره بان ناده میزاد بهو دوو دہروونه تاقیده کاته وه ، دہروونی فرماندهر به گوناھو تاوان وه دہروونی لؤمه کراو ههروهک پټزی لیټاوه به نارامی و ناسوودهیی جا نه مه یهک دہروونه ده بیټه نیشانهی گوناھو تاوان ، پاشان لؤمه کراو، پاشان پر له نارامی، بریتی یه له مه بهستی ته وای و چاکسازی، وه دہروونی نارام به خش پشتگیری نه کات به سهریازی زور که فریشتن جا فریشتهی داده نیټ به هاوړټو هوگری کارو کرده وه کانی له پیش جوان و خو شه ویست ده کات ، له باره ی خرابه کاریش کارو کرده وه کانی لی قه ده غه ده کات و وه لی که مته رخه م ده کات و به ناشرینترین دیمه پيشانی ده دات، و درټو هی پیده دات به وهی فیری کردوه له قورئان و یاد کردنه وه کان و کاره چاکه کان و له هه موو دهوروبه ریک کارو خیری بهرده وای پستیوان و سهرکه وتنی پی ده گات، و هه رکاتیک به په زابوون و سوپاسگوزاری و سوپاس و ستایشی خوی گه وره ی پیڼگه یشت نهوا زیاتر ته قواو ترسانی بو دیت له سهر شہر کردن له گهل نهو دہروونه گوناھکاره، جا له و سهر بازانه ش بریتی له فرمانرہ وای سهریازه کان و فریشته کانی: ثیمان و دلنیا ییہ، سوپای نیسلام هه مووی له ژیر نالا که ی ده بیټ و سهری ده کات، پاشان فرماندهی نهو سوپایه و سهرتپای سهریازه کانی شوعبه کانی ثیمانہ کهوا هه لو اسراوه به

(٣٢٤) سنن ابن ماجه : (١٨٩٢).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەندامەکان لەسەر جیاوازی جۆرەکانی وەك نوێژو زەكات و پۆژوو حەج و جیهاد و
فەرمانکردن بە چاکە، وە نامۆژگاری بوونەوەر و چاکە کردن لەگەڵیاندا بەهەموو
جۆرەکانی چاکەکردن و شرعەکانی شاراوەش کەوا هەلواسراوە بەدڵ وەك دڵسۆزی
و پشت بەستن بە خوا و ملکەچی و تۆبەکردن و چاودێری و سەبر و ئارام و میهرەبانی
و رۆح سووکی و جیگجیری و دڵنیایی، وە پرکردنی دڵ لە خۆشەویستی خوا و
پێغەمبەرە کەمی وە گەورە بەرز راگرتنی فەرمانەکانی خوای گەورە و میهرەبان و
مافەکانی و پەرۆشی و خۆنەویستی بۆ خواوە لە پێناوی خوا و نازایەتی و لێبوردن
و راستگۆیی شەقەت و بەزەیی وە خواوەنی هەموو ئەمانە دڵسۆزی و راستگۆییە
چاکەسی راستگۆ و دڵسۆز ماندوو نایێت ، لە راستیدا لەسەر بەرنامە و پێبازی
راست و درووست و ستاو وە لەسەری دەروا و لێی پاکشاو وە ماندوو نایێت
هەرکەسیك راستگۆیی و دڵسۆزی لێ قەدەغە بکری، لە راستیدا رینگا لەسەر
پێچراوە، وە شەیتانەکان لە خستەیان بردووە لە زەویدا سەرسام ماوەتەو، جا هەر
چی بیهوێت دەیکات، هەر کەسیکیشس بیهوێت وازی لێدەهیێت... بەگشتی
ئەوێ بۆ خوا بیست و لە پێناوی خوا بیست ئەوا ئەو لە سەربازەکانی دەروونی پر لە
ئارامیە.

بەلام دەروونی فەرماندەر بە گوناھو هەلەر تاوان ئەوا شەیتان دەبیستە هاوێ و
هۆگری کەوا لەبۆی دێت، کەوا ئەو نامادە و دەکات و هیواو ئاواتیەتی، کەسی
خراپەکار دەخاتە ناویەو وە فەرمانی پێدەکات بە خراپە و بۆی دەپازێتێتەو، لە
هیواو ئاواتیدا بۆ درێژ دەکاتەو وە پیشانی خراپەکارە کە دەدات بەشیوەیەکی جوان
بۆی رێک دەخات، وە بۆی درێژە پێدەدات ، لە هیواو ئاواتی درۆو ئارەزوو و حەزی
لەناوێر، بە هیواو ئارەزووەکانی خۆی پشتگیری دەکات و بە ویست و ئیرادە و
خۆی دەبجاتە ناو هەموو تاوان و گوناھێک ، جا هەر کەسیك داوای یارمەتی و
پشتگیری لەسەر دەروونەکان بیست بە شتێک ئەوا پای گەیانندووە، لە داوای

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

یارمه تیکردن له هیواو ناره زووه کان و ویستی شهیتان بۆی، بینگومان براهه کانی له شهیتانی ئاده میزاد نهوهی ده زانن و داوای یارمه تی له سهر نهو وینه قه دهغه کراوانه لهوان ناکهن به شتیك له هیواو ئاوات و ویستی نهوان راگه یاندرابیت، جا نه گهر وینه یه که ماندوو و شه که تی کردن داوای کۆشش و ماندوو بوونی خۆیان ده کهن له وهی پتیا ن خۆشه یی ناره زوویانه، پاشان داوا ده کهن به کۆشش و ماندوو بوونی نهوان کهوا دهستی کهوتوه جا به و وینه یه راوی ده کهن، نینجا نه گهر دهروون ده رگای ههواو هه وه سی بۆ کردنه وه لیی ده چنه ژووره وه، به ناوی دا ده که پتین و خرابی ده کهن، نینجا پیسی ده کهن و خرابی ده کهن و هیرشی ده که نه سه ری و جینیوی پتیه ده نه، نهو کاره ده کهن کهوا دووژمن له وولاتی دووژمنه که ی ده یکات نه گهر فه رمانه یایی بکات، جا نیشانه کانی نیمان و قورئان و یادی خوداو نویژی تیدا ویران ده کهن، و مزگه وته کان ده پوختن و په رستگای دیانه کان و که نیسه کان و مه یخانه کان و ماله سۆزانیه کان درووست ده کهن و ئاوه دانی ده که نه وه، وه ده یگوازنه وه، له عیباده تکردنی خوای گه وه به بۆ عیباده تی خراپه کاری و تاوان و که سی سته مکارو به ته کان، و له سه ره رزی ملکه چ کردن بۆ زه لیلی تاوان و گونا هکردن، وه له گوئی گرتنی یادی خوا بۆ گوئیگرتنی یادی شهیتان و له خۆ ئاماده کردن بۆ گه یشتن به په ره رده گاری هه ردوو جیهان بۆ خۆ ئاماده کردن بۆ گه یشتن به برای شهیتانه کان.

مه به ستیش کهوا فریشته هاوهل و هاوپتی دهروونی پر له ئارامی یه، وه شهیتانیش هاوهل و هاوپتی دهروونی فه رمانده به گونا هه له و تاوانه، وه أبو أصوص ریوایه تی کردوه له عطاء کوری صائب، نهویش له موپره، نهویش له عبدالله ووتی: **يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ** ده فه رمویت: ((ان للشيطان لمة بأبن آدم وللملك لمة ، فأما لمة الشيطان فأيعاد بالشر وتكذيب بالحق ، وأما لمة الملك فأيعاد بالخير وتصديق بالحق، فمن وجد ذلك فليعلم أنه من الله وليحمد الله، ومن وجد الآخر

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فليتعوذ بالله من الشيطان الرجيم))، واته: ((له راستيدا بۆ شهيتان به لآو كارساتيك هميه بۆ نهوى ئادهم و بۆ فريشته كانيش كارساتيك هميه، به لآو كارساتى شهيتان هه ره شهيه له شهرو فيتنهو درۆ كردن به ههق و راست، به لآم كارساتى فريشته هه ره شه بۆ خير كردن و باوهر كردن به ههق و راستى جا هه ر كه سيك نهوى بۆ دهركهوت با بزانييت نهوا له لايهن خوداوهيه با سوباسگوزارى خوداى ميهره بان بكات، نهوئشى نهوى ديكهى بۆ دهركهوت با په نابگريت به خواى گهوره له شهيتانى نه فرهت ليكرهوا)).

پاشان پيغه مبهر ﷺ ئهم فهرمودهى خوئندهوه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (سورة البقرة: من الآية ٢٦٨)^(٣٢٥)، واته: ((شهيتان به لآيئى هه ژارى و نه داريتان پيئده دات (ده تاترسينييت به هه ژارى) و فهرماتنان پى ده كات به گوناھو تاوان و خراپه و نه به خشين)). عه مر رپوايه تى كردوه، له عه تا كورى صانب، وه عه مرئش نهوى تيئا زياد كردوه و ده لآيت: گويمان له و حه ديسه بوو كهوا ده يفهرموو: نه گهر يه كيئك له ئيوه هه ستى به لۆمه و كارساتيك كرد له لايهن فريشته كانه وه با سوباسگوزارى خواى گه و رهى له سه ر بكات و داواى چاكه و به خشيئى لى بكات ، نه گهر هه ستى كرد له به لآو كارساتى شهيتانه با دواى تۆبه و په شيمان بوونه وه له خوا بكات و په نابگريت له خواى گه و ره له شهيتان.

(له بارهى دهروونى پر له ئارامى)

دهروون و فريشته و سه ربه رزه كانى له باوه ره وه ن پيويستيان پيئى ههيه له دهروونى پر له ئارامى و ئاسووده يى و يه كتا په رستى و چاكه كردن و گوپرايه لى و به خشنده يى و له خوا ترسان و ئارامگرتن و پشت به ستن به خواى گه و ره وه تۆبه و

(٣٢٥) نض الفقيه: ٤٩٩/٢.

٩٦ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

په شیمانی و ملکه چی و په زابوون له سهر فرمانی خوا و ده ست هه لگرتن له هیواو
 ناره زوو و خو نامة ده کردن بۆ مردن و نه وهی دوا یی دیت، و شهیتان و
 سه ربازه کانیشی له کوفرو بیباوه رین و پیوستان به ده روون هه یه دژی نهوانی
 دیکه له تاوان و گوناوه هه له ، و خوای گه و ره میه ربانیش شهیتان زال ده کات
 به سهر هه شتیک که بۆ نه و نه، نه و ده روونه گوناوه کاره که ده کاته نوینه ری خزی
 ده سه لاتی پیده دا له سهر نه و کاره سته مه ی که ده یکات ، پیوستان ده کات که و
 کرداره کان له ده روونی پر له نارامی و هه بگریت و هه یکاته هیتیک بۆ، نینجا نه و
 پیداکری شتیکه له سهر ده ربازوونی کارو کرده و هه کان به ته و اوته و ده بیت به خت و
 چاره نووسی ، جا قورسترین شت له سهر ده روونی نارام و ناسووده پزگار بوونی
 کرده و هه کانه له شهیتان و وه تاوان و کوناوه هه قه گه پانه و بۆ لای خوا ، و عبدالله
 ی کوری عمر ده لیت : نه گه ر بزائم که و خوای گه و ره ته نه یه که سووژده له من
 و هه ده گری و قبولی ده کات ، نه و خۆشه ویست ترین شت له لای من مردن ده بوو
 ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ۲۷) واته : ((خوای گه و ره ته نه یه له
 پارێزکاران قوربانی و چاکه و هه ده گریت)) .

(له باره ی وه ستانی گوناوه تاوان له به رامبه ر ناسووده یی)

به راستی گوناوه هه له و تاوان له رووبه روو بو نه وه ی نارامی و ناسووده یی دایه ،
 جا هه کاتیک نه و خیر و خو شی و چاکه ی بۆ هات ته ویش هاو شیوه ی نه و گوناوه
 شه و تاوانی بۆ دیت به وه ی رووبه رووی بیته و هه تاوه کو له سه ری خراب ده کات، جا
 نه گه ر نه و نیمان و یه کتا په رستی بۆ هات ته ویش بۆ زانندن و سوو کردنی نیمان
 گو مان و دوو رووی بۆ دیت، نه وه ی له یه کتا په رستی دا هه یه سوو کی ده کات وه
 ناوی ده زپنیت به هاو به شی په یدا کردن و به خۆشه ویستی جگه له خوای گه و ره وه

٩٥ ح لایبن قیم الجوزیة

ترسان و پارانهوه شی بۆی پیشکەش بکات لەسەر خۆشه‌ویستی و ترس و پارانهوه له خوای گه‌وره ، ئەمەش حاڵی زۆرتەرین ئەو بوونه‌وه‌ریه وه تێپروانی‌نه‌کان و بیروپراکاتی پیاوانی زاناو ووتەکانیان لەسەر سەروش و وه‌حی، له‌گومانی گومرای بۆدیت به‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات له ته‌واوی به‌دواداچوون و دادوه‌ری سوننه‌ت و بێئاگایی و که‌مه‌ترخه‌می بۆ تێپروانین و بۆچوونه‌کانی پیاوانی زاناو بیرمه‌ند، جا جه‌نگ له نێوان ئەو دوو ده‌روونه به‌ریا ده‌بێت، وه سه‌رکه‌وتووش ئەوه‌یه که خوای گه‌وره سه‌ری بجات ، نه‌گه‌ر ئەمه به‌ دڵسۆزی و پاست گوژی و پشت به‌ستن و ملکه‌چی و چاودێری هات ئەوه‌ی دیکه هات له‌دژی ئەوانی دیکه ئەوا له‌زۆر له‌ دڵه‌کاندا ده‌ری ده‌هێنیت و سوێند به‌ خوا ده‌خوات که‌وا هیچ مه‌به‌ستیکی دیکه‌ی نیه‌ ته‌نها چاکه‌ کردن و پشتیوانی نه‌بێت و خوای گه‌وره‌ش ده‌زانیت که ئەو درۆ ده‌کات، هیچ مه‌به‌ستیکی نیه‌ ته‌نها جه‌خت و چاره‌نووسی و شوێن که‌وتنی هه‌واو ناره‌زووه‌کانی ، ئینجا به‌ند ده‌بێت له‌و جیهانه‌دا، له‌ جیهانی به‌رزه‌خیشدا که‌ تییدا له‌و جیهانه‌دا ته‌نگه‌ره‌، رۆژی دوا‌ییش له‌ هه‌ردووکیان ته‌نگه‌ره‌ .

له‌سه‌یری کارو فەرمانی که‌وا نه‌قل و دڵ فریوده‌دات ده‌جێته‌ ناو پیرۆزترین شته‌کان وه‌ باشترینیان و گه‌وره‌ ده‌کات ئینجا له‌ وێنه‌و دیمه‌نیکی زه‌مکراو ده‌یه‌نیته‌ ده‌ره‌وه ، وه‌ زۆربه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کان که‌وا نه‌قلیان منداڵانه‌یه‌و خه‌ونیشیان منداڵانه‌یه‌ نه‌گه‌یشته‌نه‌ته‌ را‌ده‌ی له‌شیر برینه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌باره‌ سوودو قازانجه‌کان و شته‌ باوه‌کان، باشتر له‌وه‌ له‌باره‌ی پێگه‌یی‌نی منال واته‌ گه‌یشته‌ به‌ ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری که‌وا نه‌قلی باڵی بوو جیای ده‌کاته‌وه‌ له‌نێوان خه‌یجرو چاکه‌ی چاکه‌که‌ران که‌وا کساری تێده‌کات، وه‌ شه‌ری فیتنه‌کاران که‌وا لێی دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌، جا وێنه‌یه‌کی پیشان ده‌دریت و سه‌یری ده‌کات ته‌نها یه‌ک تا په‌رسته‌یه‌ که‌وا له‌ وێنه‌ی رۆژو مانگ گه‌شاهه‌تره‌ له‌باره‌ی وێنه‌یه‌کی خراپی زه‌مکراوی داشکینه‌راو وه‌ هه‌رسکردنی که‌سه‌ به‌رزو گه‌وره‌کان ده‌بخه‌نه‌ ماله‌ کانیانتا پله‌و پایه‌ی به‌ندایه‌تیه‌کی پاک و بێگه‌رد

٩٦ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

وکه ساسو زهلیل و نه دار کهوا هیچ تواناو نیرادهو شفاعه تیکی لانیه تهنه پاش مۆلت دان له لایهن خودای گه وره وه، جا پیشانی دهروونه له خشته بهرو جادوو بازه که دهدهن نهو چاره نووسه به مهبهستی که مردنه و هیان و دابه زاندنی توانا کانیان وه جیا کردنه و هیان له دهست گورت و هه ژاره کان جا دهروونیان دوور دهخاته وه له بی بهش کردنی یه کتاپه رستی به به توندترین دوور خسته وه، لهم باره یه وه خوای گه وره دهفرمویت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾ (ص: ۵)، واته: (("ههروه ها دهیانوت : نایا پیتان سهیر نیه " هه موو خواکانی کردوو به یهک خوا ، به راستی ته مه شتیکی زۆر سهیرو سه مه ره یه!!)). وه دل و دهروونی نهو دووووانه ی سویتند به خوا دهخۆن: ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (النساء: ۶۲-۶۳)، واته: ((لهو کاره ماندا مه به ستمان تهنه چاکه کاری و پیکهستن و ناشتی بوو نا نهوانه که سانیکن خوا ده زانیت چی له دل و دهروونیاندا هه شار دراوه)).

(له باره ی وینا کردنی دیمه نیکی دلسۆزی)

وینه یه کی دلسۆزی پیشان دهدهن له ناو وینه یهک لی دوورده که ویتسه وه نه وه ده چوونهش له باره ی یاسای شیوه و چۆنیهتی بژیوی و پروو خۆشی و لاواندنه وه زمان لووسی و دوو پروو یه کهوا تیهه لکیش و خۆتیه خستنی باری خاوه نه که ی تیدایه وه رهوت و گوزه رانیه تی له ناو خه لکدا، که ی کارو کرده وه کانی دلسۆزی ده بیست له کاتی کهدا هیچ شتیکی بۆ کهس نه کرده وه کهوا نهوان و خۆی دوور بخاته وه وه رقی لییان ده بیته وه وه نهویش رقی لی ده بنه وه دژایه تی ده کهن و دژایه تیان ده کات ، وه له سه ر ته مه ده مینیتته وه ، نهوانیش له سه ر ته م حالته ده میننه وه جا لیی دوور

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزَّةِ

ده که ویتنه وه به توندترین دور که ویتنه وه، مدهسته که شی که پژگاری بیت لهو چاره نویسه ی کهوا ده بیتنه کرده وه کانی کهوا هیچ په یوه ندی بیتانه وه نیه وه گشت کرده وه کانی بۆ غمیری خوابه .

(له باره ی وینا کردنی ویتنه یه ک راستگویی له گه ل خوی گه وه)

ویتنه یه کی پیشان ده دریت راستگویی له گه ل خوی گه وه و تیکۆشانیکه بۆ شه که سه ی له دینه که ی ده ده چیت و فرمانی پیده کات له قالبی وه ستان و پرو به پرو بوونه وه بۆ دژایه تی بوونه وه نه زیست دانیان و شه پرکردن له گه لیاندا، وه شه دهروونی خۆی ده ده خات و تووشی به لاوکاره ساتی ده کات له کاتیکدا بۆ شه ناگوختیت، و ده بیتنه مدهشت و ناماخیك بۆ تیری پیلان گیران و نابرو به ران، وه نمونه ی شه له گومانیک کهوا دهروونی خه له تینهر و جادوو بازو خه یالاوی کهوا خه یال پلاوی ده کات دایده مزرتیت، راستی خه بات و تیکۆشانیشی له ویتنه یه ک پیشان ده دریت کهوا تیتیدا دهروون ده کوژیت و نافرته ماره ده کات و دهست ده نیت به سه ر مندالانی یه تیم و بی سه ره رشتیار و مال و سامان دابهش ده کات، راستی زه کات و سه ده قه و خیر و چاکه ی بی نشان ده دریت، له ویتنه یه کدا جیاوازی مال و سامان و کهم و کوپی و دهست هه لگرتن لی و پیدایسته یه کانی بۆ خه لکی وه یه کسان بوونی بۆ هه ژارو نه داره کان، راستی سه لماندن سیفه ته کانی تهواری و بی کهم و کوپی له باره ی خوی گه وه له ویتنه یه کدا پیشانی ده دریت له ویتنه یه کی هاوشیره و لیکچوودا جا له باوه رش پینکردن را ده کات و لهوانی دیکهش راده کات، راست په کهه وتن و له کار کهوتن و بی چ باوه رشی و له پی لادان تیتیدا له ویتنه یه کدا داوین پاکی و پزلیتنان و گه وه یی پیشان ده دریت. سه یرتریش له وه کهوا شه

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

نهوى خواو پيغه مبهري خوش دهويت له سيفهت و پرهوشت و کرداره كاندا بهوى
 رق و كينه شى ليى ههيه، وه لهسر بهندهدا يه كيتك لهو دوو فرمانه كه له بهر
 دهكات بهوى ديكه دا ، له وه پرزگارى نابيت تنهها خاوهنى چاو كراوه كان و
 هوشياره كان ، له بهر نهو هوش کرداره كان له ويست و نيراده كان دهرده چيت وه له سر
 بهشه سهره كيه كان ناشكرا دهبيت له سر دهررونى فرماندهر به گوناوهر تاوان وه
 دهررونى پر له نارامى و ناسوده بى جا ههر دوو کرداره كه له بى كهلكى و بى
 سوويدا به ديارده كهويت وه ناشكرا دهبيت وه له ديوى دهره دهر خسته كه شدا
 گوماناوى دهبيت.

له گهله نهو هوشدا نمونه زور ههيه له وانه نهوازشت و پروو خوشى و زمان لووسى
 و مهرايى كرده، جا يه كه ميان له دنيايى و ناراميه وه دوو هميشيان له تاوان و
 گوناوه، وه ملكه چى نيمان و سهرشوپرى دوو پرووى و شكودارى دهررون و لووت
 بهرزى و خو بهزل زانين و ناكوكى و رشقه بهرايه تى، بى فيزى و پروو سووكى و به
 بى نابرووى و سهرشوپرى ، هيزيش له كارو فرمانيانى خودايه، بهرزيش له زويدا
 ، بهرزى و گهوره هيش بز خواي گهوره و ميه ره بانه وه رق و كينه ش ههر بز نهو خو
 بهزل زانين بسو دهررون و رق و كينه ش بسو نهو، به خشنده بى و به فپرودان،
 شكومه ندى و گهوره بى وه پاراستن و خو به گهوره دانان، نازايه تى و نه ترسان،
 بوپرى و ترسنوكى، نابوورى و پره زيلى، ووريابى و خوپاراستن و گومان خراپى،
 دووربينى گومان، ناموزگارى و غديه ت كردن ، ديارى و بهرتيل، وه سه برو نارام
 گرتن وه دلپهقى، پساوه تى سهرشوپرى و زهليلى، دهررون پاكي و ههرزه كارى، و
 بيتاگايى، برپاو دنيايى و نه فامى و ساويلكه بى، هيوار ناوات و ويست و
 داخوازى، قسه كردن و باس كردن به نيعمه ته كانى خواو شانازى پيكر دنى، دلخوشى
 و دهررون خوشى ، دهررون ناسكى وه په ژاره بى و په شوكاوى، توو به بوون و رق و
 كينه و دلپيسى، بهر بهر كهانى وه به خيلى، خوش ويستنى فرمانه روايى و خوش

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ويستنی پيش نوٲٲى و بانگه‌واز كردن بؤلاى خوا، خؤشه‌ويستى بؤ خواى گه‌وره خؤشه‌ويستى له‌گه‌ل خواى گه‌وره، متمانہ پٲٲكردن وه له‌توانا دانہ‌بوون، خؤ پاراستن دوودلئى و پاراٲى، و نيٲلها مى فريشتہ نيٲلها مى شه‌يتان، و هه‌وسه‌لہ و په‌له‌نه‌كردن و دواخستن، نابوورى و كه‌مته‌رخه‌مى، كؤشش كردن و راڤه‌كردن و زياده‌ پؤيى، نامؤژگارى و پاوٲؤ كردن و سه‌ره‌نشت و سه‌ركؤنه‌كردن، ده‌سٲٲيشخه‌رى په‌له‌ كرد ، ده‌سٲبه‌جئ ده‌ست و برد كردن له‌خه‌به‌ر پٲدان له‌كاتى پٲويستى و سكالآكردندا .

شتٲكى ديكه هه‌يه كه‌وا ديمه‌ن و وٲنه‌كه‌ى ده‌بٲته يه‌ك، نه‌مه‌ش دابه‌شكراوه بؤ ستايش كراو و زه‌مكراو، وه‌ك شادومانى و خه‌مبارى، په‌شيمانى وه تووره‌به‌وون، په‌رؤشى و جوامٲرى و له‌خؤبايى بوون و خؤپه‌سه‌ندى چاوچنؤكى و ته‌ماعكارى وه خؤجوانكردن و دان به‌خؤداگرتن، ملكه‌چى و رٲزگرتن وه نه‌گريس و هه‌سوودى، به‌ختيارى و خؤشگوزه‌رانى وه توانايى و له‌ده‌ست هاتن، دلگٲر به‌وون و ناخ هه‌لكيشان وه چٲٲسى و ده‌سه‌ت نوقاندن، ناكؤكى و به‌ربه‌ره‌كانئ وه ده‌رخستنئ ني‌عه‌ته‌كان، هاپه‌يمانى و كه‌ساسى و نه‌دارى، قسه‌ نه‌كردن و بٲده‌نگى وه گوى به‌دونيا نه‌دان و خواپه‌رستى، ته‌قواو ترسان له‌ خوا، وه وازلٲه‌يتان و ده‌ست لٲه‌لگرتن، دووره په‌رٲزى و گؤشه‌گى وه سه‌ربه‌رزى و داوٲن پاكى، ده‌مارگى و په‌رؤشى و غه‌يبه‌ت كردن وه له‌ هه‌ديسٲكدا هاتوه: ((إِنْ مِنْ الْغِيْرَةِ مَا يَحِبُّهَا اللَّهُ وَمِنْهَا مَا يَكْرَهُه))، واته: ((بٲگومان له‌ ناو په‌رؤشى و تروندو تيؤيدا دا هه‌يه خوا خؤشى ناوٲت وه له‌ناو‌يشدايه خوا رقى لٲئ نيه)) .

ئه‌و په‌رؤشه‌ى كه‌وا خواى گه‌وره خؤشى ده‌وٲت په‌رؤشه‌كه له‌ گوماندايه وه‌ئه‌وه‌ى كه‌وا رقى لٲٲه‌تى په‌رؤشه‌كه له‌ گوماندا نيه: ((وَإِنْ مِنْ الْخِيَلَاءِ مَا يَحِبُّهُ اللَّهُ وَمِنْهَا مَا يَكْرَهُه فَالْتِي يَحِبُّ الْخِيَلَاءِ فِي الْحَرْبِ))^(٣٢٦)، واته: ((وه له‌ناو خؤپه‌سه‌نديدا تيؤيدايه خوا خؤشى ده‌وٲت وه تيؤيدايه خوا رقى لٲٲه‌تى وه ئه‌وه‌ى خؤ په‌سه‌ندى

(٣٢٦) مسند أحمد : ٤ / ٤٤٤ ، وه سنن أبى داود (٢٦٤٩) .

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خَوْش دِهَوِيَّتْ لِه شِهْرُو جِهَنگدایِيَّتْ) وه ههروهه ها له له سه حيه كه دا هاتووه: ((لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مَالاً وسلطة على هلكته في الحق، ورجل آتاه الله الحكمة فهو يقضي بها ويعلمها))^(٣٢٧)، واته: ((حه سوودی و به خيلي درووست نيه تنها له دووشت نه بیّت، پیاوړیک خوا مال و سامانی داوه تی وه دهسه لاتی پینداوه له سهر له ناوبردنی له کاری هه قدا، وه پیاوړیکیش خوای گه وره ژیری و دانایی داوه تی جا ئه زانسته ی فیّری خه لکی ده کات))، وه له سه حیه کی دیکه دا هاتووه: ((إن الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(٣٢٨)، واته: ((خوای گه وره نهرم و نیان و میهره بانه وه میهره بانیسی خوش دِهَوِيَّتْ، نه وه ی له سهر میهره بان و نهرم و نیانیدا ده به خشیت له سهر توندو تیویدا ناییه خشیت))، وه ههروهه ده فره مویت: ((من أعطى حظه من الرفق فقد اعطى حظه من الخير))^(٣٢٩)، واته: ((هه رکه سیّک به خت و چاره نووسی له میهره بانیداییت نهوا به خت و چاره نووسی له خیردا ده بیّت)).

جا میهره بانی و نهرم و نیانی شتیکه و که مته رخمی و ته مه لی شتیکی دیکه به ، له بهر نه وه ی ته مه لی بار گرانیه که بز بهر ژه وه ندیه که ی له کاتی کردنیدا ، جا وازی لیده هیّیت ، به لّام نهرم و نیانی و میهره بانی روو خوش ده بیّت له کاتی نه بامدانی به گویره ی درّزه پیدانی کاره که.

ههروهه نه وازشت و روو خوشی سیفه تی پیا هه لّدان و مه دحکردنه و زمان لووسی و دوو رووی سیفه تی زه م کردنه ، جیا وازی نیوانیشیان: کهوا که سی روو خوش و میهره بان هه موو کات به خشنده و دلسوزی ده گه یه نیّت به خاوه نه که ی تاوه کو هه ق لیّی ده رده چیّت یاخوود به رووی نا ره واکه و دوو رووه که ده درّته وه، که سی زمان

(٣٢٧) مسلم : (٨١٦) .

(٣٢٨) سنن أبي داود (٤٨٠٧) .

(٣٢٩) الترمذي (٢٠١٣) ، ومسنند احمد : ١٥٩/٦ .

لووسيش خۆی له پيش چاوی به خشنده ده کات تاوه کو له سهر نارواکهی جينگير ده بيت و برپاری له سهر ده دريت و له سهر ههواو ههوهسی نهودا به جی ده هیلدریت ، جا به خشنده بی و میهره بانی بۆ خاوهن نیمانه، و زمان لووسی و دوو پروویش بۆ خاوهن دوو پروه کانه.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ٩٨)، واته: ((نینجا کاتیك قورنانت خویندو ده ورت کرده و نهوا په نابگره به خوا له شهیتانی نه فرین لیکراو))، وه ده فهرمویت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الأعراف: ٢٠٠)، واته: ((نه گهر وه سه سه یه که له لای شهیتانه وه بۆت پیتشهات و ویستی له خشتهت به ریت و تووشی هه لتهت بکات جانها تو په نابگره به خواو پشت بهو ببهسته چونکه نهو زاته بیسه رو زانابه))، وه ده فهرمویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون: ٩٧-٩٨)، واته: ((بلای پهروه ردگارا من په ناده گرم به تو له هه مرو خه ته ره و خه یال و وه سه سه ی شهیتانه کان ، په نا ده گرم به تو نه ی پهروه ردگارا که شهیتانه کان به ده وه رمدا کۆبینه وه و سه رم لی بشیوتین))، وه ههروه ها ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ (الفلق: ١-٥)، واته: ((په ناده گرم بهو پهروه ردگاره ی که به ره به یان پيش ده هینیت، له شهرو خراپه ی هه رچی که درووستی کردوه له په ری و ناده میزادو مارو میروو، له شهرو خراپه ی شهو کاتیك که دادیت و دنیا تاریك ده بیت وه ده بیت به شهوه زهنگ، له شهرو خراپه ی شهو که سانه ی کهوا جادوو که رن پهت و ده زوو گری ده ده ن و فووی پیاده که ن "که به فیل و جادوو نیتوان خه لکی تیک ده ده ن ، له شهرو خراپه ی سه سودو به خیل کاتیك سه سودی و به خیلی ده بات))، جا نه مه په نا گرته له شهرو ده روون ، وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ﴿مَلِكِ﴾

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

النَّاسِ ﴿٩٥﴾ إِلَهَ النَّاسِ ﴿٩٦﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٩٧﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٩٨﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٩٩﴾ (الناس: ١-٦)، واته: ((بلی پهناده گرم به پهره ردگاری خه لکی، به پادشای خه لکی، به خوای خه لکی، له شه پرو خراپه ی نه وهی که وه سه وه سهو خه تهره و خه یال ده خاته ده خاته دله وه که (خه ناسه)، بریتی یه له وهی که وه سه وه سهو فپی ده داته سینو دلی و دهرونی خه لکی وه، له پهری و خه لکی، له جنو که وه ناده میزاد (تهوانه یان که شه یان سیفه تن))، وه نه مهش په ناگرغه له هاوپی و خاونه که ی و خراپترین هاوپی و برادر جا خوای گه وره فرمان به پیغه مبه ره که ی و شوین که وتوه کانی ده کات له په ناگرتنه به پهره ردگاریه تیه که ی به تهواوی له و دوو بوونه وه ره کارو کرده وه گه ورانه له شه پرو فساددا، دلش له نیوان شه دوو دووژمنه کهوا هیشتاو به رده وام له ده رگای ده گات و تووشی ده بیت، وه یه که مین شت کهوا ده چیتته ناو دوزه له دهرونی فرماندهر به گوناو تاوان له هواو هم وه سه وه یه و نه ویش شوینی ده که ویت له خو شه ویستی و چلیسی و ته ماعکاری و داواکردن و توو په بوند و شوینی ده که ویت له که سی خو به زل زان و سهوودی و به خیلی و سته مکردن و ده ست به سه راگرتن.

(له باره ی جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی)

جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی و دوو زمانی کهوا ملکه چی نیمان بری تیه له ملکه چی دل بۆ خودا به گه وره یی و شکومه ندی و پیزو شکو داری و شهرم و نابرو، جا دله ی ده شکینیت بۆ خوا شکاندیتک پریت له توورس و شهرم و خو شه ویستی و حه یار نابرو بردن و شایه تی دان له سه ر

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

نیعمه ته کانی خوای گه وره، نهو دله ملکه چ ده بیټ و هیچ چاره ش نی یه ، نینجا نه ندامه کان شوینی ده که ون، به لام ملکه چی دوو پرووی له سهر نه ندامه کانی له ش ده بیټه ده ستکارو پیسپاردن وه دلش ملکه چ نابی .

هه ندیک له سه حابه کان ده لټن: په روه ردگار په نا ده گرم به تو له ملکه چی دوو پروه کان، پییان ووت: ملکه چی دوو پروه کان چیه ؟ ووتی: کهوا ده بینیت جه ست ملکه چه ، که چی دله که یان ملکه چ نیه .

جا که سی ملکه چ بو خودا به نده یه که ئاگری هه واو هه وه سی کورژاندو ته وه، دوو که له که شی له سینهدا جیگیر بووه، نینجا سینگی والا ده بیټ و نووری گه وره یی تیدا ده تریسکیته و نینجا هه واو ناره زووه کانی دهروونی ده مریت و بو ترس و پیزو شکوداری کهوا حاشای لیکردووه و پیی ته نگه نه فهس بووه، نه ندامه کانی له شیشی داده مرکیته وه، وه دلش پیزدار ده بیټ، دل و دهروونی پر له نارامی و ئاسووده یی ده بیټ بو خواو، یادکردنه وه ی به دلتیایه که کهوا له لایه ن خوای خو یه وه له سهریدا دابه زیووه، وه ده بیټه شوینی خو حه شاردان بو ی، شاردنه وه ی دلتیایی، له بهر نه وه ی شاردنه وه له زه ویدا دلتیا نابیت چوونکه ئاو تییدا کۆده بیټه وه جا هه روه ها دلی شاردراو ه ش ملکه چ و دلتیایه وه ک پارچه دلتیایه که له زه ویدا کهوا ئاوا پییدا ده روات لیی سه قامگیر ده بیټ، نیشانه کانیشی کهوا له نیوان په حمت و به زه یی خوا که ی به پیز و شکوداری بو نه و وه به زه لیلی و ملکه چی و تیکشکاندن فیزو لووت به رزی له نیوان په حمتی خوا سوژده ده بات و سهری خو ی به رز ناکاته وه ها وه کو ده یگاتی، به لام دلی خو به زل زان و گه وره به گه وره یی و فیز لیدانی خو ی ده له ریته وه و پیی زیاد ده کات ، جا نه مه وه ک پارچه گردیک وایه له زه ویدا ئاو ی تیدا جیگیر نابیت، ئا نه وه یه ملکه چی ئیمان.

٩٥ ح لالاین قیَمَّ المجوزیَّة

به لّام سه‌رشوږی و ملکه‌چی دوو ږوو بریتی یه له حاله‌تیک له‌باره‌ی ږواله‌تی
جینشین‌کردنی نه‌ندامه‌کان به‌ده‌ست کردو زمان لووسی و مامه‌حه‌مه‌یی،
ده‌روونیشی له ناوه‌ده‌دا گه‌نجیکی ناسکه‌خواه‌نی هه‌واو هه‌وه‌ش و ویست و نیراده‌یه
، جا نه‌وه له ده‌ره‌وه‌یه‌دا ده‌کات ، ماری چه‌م و زوڼ‌گاوه‌کان و شیر دارستانه
هه‌لنیش‌تروه ، له‌نیوان لایه‌کانی چاوه‌ږتی نیچیریک ده‌کات.

(له‌باره‌ی پاراستن و چاک‌کردنی ده‌روون له پیسی و ږیسواییه‌کان)

به لّام شه‌ږف و پایه‌به‌رزی ده‌روون ، بریتی یه له چاک‌کردن و پاراستنی له پیسی و
ږه‌زیلی و ته‌ماعکاری که‌وا گه‌ردنی پیاوان ده‌ږیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی درووست بووه
پیک هاتووه له‌نیوان دوو کارو فرماندا ، خو به‌دل بوون وه‌گالته‌کردن به‌که‌سانی
دیکه ، جا له‌دایک ده‌بیټ و گه‌شه‌ده‌کات له‌نیوان نه‌و دوو لووت به‌رزی و خو به
زلزاینه ، وه‌یه‌که‌میان له‌دایک ده‌بیټ و گه‌شه‌ده‌کات له‌نیوان دوو بوونه‌وه‌ری
به‌خشنده‌و میهره‌بان ، پایه‌به‌رزکردنی ده‌روون و ږیزلینان و گه‌وره‌کردنی خاوه‌ن و
سه‌ږه‌رشتیاره‌که‌ی که‌وا ده‌بیټه‌به‌نده‌یه‌کی سووک و خراب وه‌به‌هده‌ږ چووی
ږیسواو بی‌بایه‌خ ، له‌دایک ده‌بیټ و گه‌شه‌ده‌کات له‌نیوان نه‌و دوو بوونه‌وه‌ره‌دا
شکو‌مه‌ندی ده‌روون و چاک‌کردن و پاراستنی ، بن‌چینه‌ی نه‌وه‌هه‌مووی
ناماده‌کردنی ده‌روونه‌وه‌ږه‌خساندنیه‌تی وه‌پشتگیری‌کردنی بو‌ی ، جا نه‌گه‌ر
ناماده‌یی و پشتگیری‌کردنه‌که‌ی وون کرد نه‌وا هه‌موو سودو خیره‌که‌ی وون‌کردووه‌.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان لووت به‌رزی وه ره‌قه به‌رایه‌تی)

ئه‌مه‌ش جیاوازی نیوان لووت به‌رزی و ده‌مارگیری وه ناکۆکی و ره‌قه‌به‌رایه‌تیه، جا لووت به‌رزی له شیر‌برینه‌وه‌ی ده‌روونه بۆ شیر خواردنی لۆمه‌و سه‌رزه‌نشترکردن له مه‌مکێک که خۆراو‌گه‌ی بیسیه‌کان و ره‌زیل و چاوچنۆکه‌کان و ریسواکانه، نه‌گه‌ر شیوه‌که‌ی به‌ لیشاوو زۆر بیت و خه‌لکیش به‌ په‌رۆشه‌وه هه‌له‌په‌ی بۆ ده‌کات، جا به‌راستی بۆ ئه‌وان له شیر برینه‌وه‌یه‌که له‌گه‌لیدا جگه‌ره‌کانیان پارچه‌ پارچه ده‌بیت خه‌م و خه‌فته و ناخ هه‌لکێشانه ئه‌و له‌شیر برینه‌وه‌یه هه‌ر ده‌بیت، جا نه‌گه‌ر ویستت په‌له‌ بکه‌و تۆش ستایش کراو شایانی سوپاسکردنی، نه‌گه‌ر ویستت دوا‌ی بجه وه تۆش به‌کریگه‌راو نیت، به‌ پێچه‌وانه‌ی ره‌قه‌به‌رایه‌تی و بۆ که‌لکی که‌وا ئه‌و تووندو تیژو زبره له‌ناو ده‌رووندا، وه دل ره‌قیشه له‌ناو دلدا، وتووندو ووشکیشه له ره‌فتاردا ، بوونه‌وه‌ریکی لی په‌یدا ده‌بیت پیتی ده‌وتریت : رق به‌رو ناکۆک و دل‌ره‌ق.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان بینابرووی و رۆح سووکی)

جیاوازی له‌نیوان رۆح سووکی و بیتفیزی و ریسوایی بینابرووی که‌وا رۆح سووکی له‌دایک ده‌بیت وگه‌شه‌ده‌کان له‌نیوان زانیی ده‌رباره‌ی خوا‌ی پاک و بیتگه‌ردو ناسینی ناوه‌ جوانه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی باسکردن و پیا‌هه‌لدانی شکۆمه‌ندی و مه‌زنی و خۆشه‌ویستی به‌رزی و شکۆداری، له‌باره‌ی ناسینی ده‌روونی خۆ‌ی و عه‌یب و شو‌ره‌یی کرداره‌کانی و کاره‌ساته‌کانی، له‌نیوان هه‌موونه‌وانه بوونه‌وه‌ریکه که‌وا رۆح سووک بۆ فیه‌ز، ئه‌مه‌ش به‌تیک شکاندنی ئاره‌زووه‌کانی دلی بۆ خوا‌ی گه‌وره، دابه‌زاندنی بالی زه‌لیلی و ملکه‌چی و ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی بۆ په‌رستنی ئه‌وه ئه‌و نابینیت که‌وا له‌که‌س باشتربیت و له‌که‌سیش هه‌قه‌رتبیت به‌لکو واده‌بینیت که‌چاکه‌ی خه‌لکی

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

لهسهریهتی، مافهکانی نهوان پیش خۆی، نه مهش بوونهوهرو دروستکراوێکه له راستیدا خوای گهوره لهو کهسانه‌ی داده‌نیت کهوا خۆشی ده‌وێت و ریزی لێ ده‌نیت و له‌خۆی نزیک ده‌خاته‌وه.

به‌لام بێ نابرویی و پيسوایی، بریتیه له پيسی و سووکی و نامهردی وه ده‌روونی خۆی به‌خت ده‌کات وه سووک و پيسوای ده‌کات بۆ مه‌به‌ست و مه‌رامی ده‌ستکه‌وتنی هه‌زو هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌کانی وه‌ك خۆ به‌هیچ دانه‌نان و خۆ نزم کردنه‌وه بۆ ده‌ست که‌وتنی به‌خت و هه‌واو هه‌وه‌سه‌کانی، جا نه‌مه هه‌مووی نزمی و که‌ساسی و سووکیه نه‌ك بێفیزی و رۆح سووکی، خوای میهره‌بانیش مرۆشی رۆح سووک و بێفیزی خۆش ده‌وێت، وه رقیشی ده‌بێته‌وه له‌ خۆسووککردن و شه‌رمه‌زاری وه له‌ سه‌حیحیکدا هاتوه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت: ((وأوحى أليّ أن تواضعوا حتى لا يفخر أحد على أحد ولا يبغي أحد على أحد)) (٣٣٠)، واته‌: ((سرووش و نیگام بۆ هاتوه‌ که‌وا بێ فیزو بێ ده‌عه‌یه بن له‌ناو یه‌کترا تاوه‌کو که‌س شانازی له‌سه‌ر که‌س نه‌کات وه که‌سیش ستم له‌سه‌ر که‌س نه‌کات)).

رۆح سووکی و بێ فیزی ستایش کراویش له‌سه‌ر دوو جوژه‌: جوړی یه‌که‌م: بێفیزی به‌نده له‌ کاتی به‌جیگه‌یانندی فه‌رمانی خوا به‌ نمونه، له‌کاتی دوور خستنه‌وه له‌ تاوان و نه‌کردنی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌روون بۆ داخواری و داواکاری پێشوو سستی و خاوه‌ خاوه‌ ده‌کات له‌ به‌جیگه‌یانندی فه‌رمانه‌کانیدا جا لیڤه‌دا جوړیک له‌ نه‌ویست و نه‌فس به‌رزی و به‌له‌سه‌بوون ده‌ست پێده‌کات و راده‌کات له‌ به‌ندایه‌تی کردن، له‌کاتی نه‌کردن و دوورخستنه‌وه‌ی ده‌یسه‌لمی‌نیت بۆ داواکردنی به‌سه‌ردا زāl بوون به‌وه‌ی لێ قه‌ده‌غه‌کراوه‌.

جوړی دووه‌م: بێفیزی و خۆ به‌ بچووک دانانی بۆ مه‌زنی خوای گه‌وره‌و شکۆدارو ملکه‌چی کردن بۆ شکۆمه‌ندی و گه‌وره‌یی و به‌زل زانینی، جا هه‌رکاتیک ده‌روونی

(٣٣٠) مسلم : (٢٨٦٥)، وه سنن أبي داود (٤٨٩٥).

قِيمُ الْجُوزِيَّةِ ٩٥ ح

بهرز بووه وه بۆ يادی خواي گهوره وه تاك و ته نهاي بكات بۆ نه مه وه زۆر تووره و
تووند بێت له سهر نه وهی مملانی بكات، جا دهروونی بۆ نه و تهوازوع و بۆ فیزی و
بۆ ده عیهیه ده بێت، وه دلی تیک ده شکیت بۆ مه زنی و گه ورهیی خواي میهره بان ،
دهروونی نارام بێت بۆ شان و شه و که تی، وه دلی دایم رکیته وه بۆ ده سه لات و
فرمانپه وایی خواي گهوره، جا نه مهیه مه بهستی پۆح سووکی و بیفیزی .

(له بهاری تواناو هیژ له کارو فرمانی خوا)

ههروه ها هیژو توانین له کارو فرمانی خوا بریتیه له پێزو گه ورهیی بۆ نه و،
گه و ره بهرز پاگرتنی فرمانه کانی و مافه کانی تاوه کو خواي گه و ره
دایده مه زینیت، وه بهرزی و گه وره ییش له زه ویدا بریتی یه له گه و ره و بهرز کردنی
دهروونی خۆی، داخوازی تاك و ته نهایی خۆی بۆ ده سه لاتداری، تپه پر کردنی
ووشه کان ، نه گهر پێژگرتن بێت له فرمانی خوا یاخود ئیها نه کردن بێت، به لکو
له گه ل به ره له ستی کردن له فرمانی خوا و مافه کانی و په زابوونی له داوا و کردن و
داخوازییه کی له خۆیایی بوونه وه نه و ناگاداری نه مه نه بووه ، به هه ده ری ده بات و
له سهر ده سه کو ته گه و ره ییه که ی ده پیرینیت.

ههروه ها په رۆشی بۆ خوداو په رۆشی بۆ دهروون، جا یه که میان کاریگه ری ده بێت
له بهرز پاگرتنی فرمان و فرمانپه وایه که، دووه میشیان کاریگه ری ده بێت له سهر
گه و ره کردنی دهروون و تووره بوون له و شانه سی له دهستی چووه ، جا په رۆشی بۆ
خوا که واکه ی ده پارێزیت له گه و ره کردنی مافه کانی، نه گهر تووره بوو له
په ستیدا له پێناوی نووریک تووره ده بێت نه و سولتان و ده سه لاته ش که واکه
خستیه تیه دلیه وه ، پێغه مبه ر ﷺ نه گهر تووره ببوایه کو له مه کانی سوور

٩٦ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزِيَّةِ

هه‌لده‌گه‌را، وه له‌نیئو چه‌وانیدا ئاره‌قه ده‌هاته خواره‌وه توورپه‌بوونی پتیه‌دیار بوو وه له توورپه‌بونه‌که‌ی هیچی نه‌ده‌کرد تاوه‌کو تۆله‌ی بۆ خوا ده‌کرده‌وه زه‌یدی کورپی نه‌سلمه‌ی روایه‌تی کردووه له باوکیه‌وه: که‌وا موسای کورپی عمران نه‌گه‌ر توورپه‌ی بپوایه‌ ناگری له کلاوه‌که‌ی سه‌ری به‌رده‌دا، نه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی په‌رۆشیه‌ بۆ ده‌روون چونکه‌ نه‌وه گه‌رمیه‌که‌ له ده‌روونیدا ده‌یوروزنیست بۆ له‌ده‌ست چوونی هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی یاخود داواکاریه‌که‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فیتنه‌و ئاژاوه‌ له ده‌رووندایه‌، فیتنه‌ش ناگرو بلیسه‌که‌یه و ده‌روونیش تیوه‌ ده‌گلێت به‌ ناگری شه‌هوت و ئاره‌زوو و توورپه‌یی، له‌ راستیدا هه‌ردووکیان دوو گه‌رمین ده‌رده‌چن له‌سه‌ر به‌شه‌کاندا : گه‌رمیه‌که‌ له‌لایه‌ن ده‌روونی پر له‌ ئارامی نیشانه‌که‌شی به‌رز ڤاگرتنی مافی خویه‌، وه گه‌رمیه‌کیش له‌لایه‌ن ده‌روونی فه‌رمانده‌ر به‌ گونا‌هو تاوان نیشانه‌که‌ش هه‌ست کردنه‌ به‌ هه‌ده‌ر چوونی هه‌واو نه‌فس و ئاره‌زوو .

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و به‌فیرۆدان)

جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و ده‌ست به‌لاوی که‌وا مرۆقی به‌خشنده‌ی دانایه‌ به‌خشینه‌که‌ی له‌شوینی خۆی داده‌نیست، که‌سی ده‌ست به‌لاویش به‌ فیرۆده‌رو ده‌ست بایه‌، هه‌ندی جار به‌ ڤیکه‌وت به‌خشینه‌که‌ی له‌ شوینی خۆی داده‌نیست، زۆربه‌ی جارانی‌ش ڤیکه‌وت نابیت، لی‌کدانه‌وه‌ی نه‌مه‌ش که‌وا خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ دانایی خۆی له‌ مال و ساماندا حه‌قی ده‌دات، نه‌مه‌ش دوو جو‌ره‌: مافه‌کانی به‌جیه‌نه‌ری نه‌رك و مافه‌کانی دووه‌م.

مافه‌کانی به‌جیه‌نه‌ری نه‌رك : وه‌ك زه‌كات و خه‌رجیه‌کانی پتویست له‌سه‌ر نه‌وه‌ که‌سه‌ی خه‌رجیه‌که‌ی بۆ پتویست ده‌بیت.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

مافه کانی دووهم: وه مافی میوان وه پاداشت کردنی کەسی پئی راستی گرتوووه
ئەوێ ئابرووی خۆی پئی پاراستوو، وه نمونەێ ئەمانه:

ئینسانی به خشنده مه بهستی وایه به مال و سامانی خۆی ئەو مافانه جی به جی
بکات له سههر شتیهکی تهواوو چاک خۆی پئی باش بێت، رهزامهندن و ئاواته خواز
بیت له دونیاو دواڕۆژدا خێرو پاداشت و چاکهێ دهست کهوێت، ئەمەش به
لیبوردەیی دل دەردهچیت، سهخاوتهێ دهروون، فراوانی سینه، به پێچهوانهێ
ئینسانی دهستبلاو، له بهر ئەوێ دهستی والا کردوو به مال و سامانهکی بۆ
ههواو ههوهس و ئارهزووهکانی کوێرانهو به بۆ حیساب نه له سههر گرنگی پێدان و نه
چاودێری کردنی بهرژهوهندیهکەێ .

یه که میان وه ئەو وایه به تۆو کردنی له زهویدا وه مه بهستی زیاتر سهوز بیت و
پێبگات جا ئەمه دانانریت به دهستبلاوه فێرۆدهر.

دووهمیشیان وه ئەو وایه تۆو بکات له زهویهکی سوێرو زهویهکی پهق، و
له کاتی تۆو کردن و چاندنیدا زۆر تۆوی بکات و دهنکهکان له سههر یهک بکهون، ئەو
شوێنهێ تۆوهکی کردوو به ههدهرو به فێرۆ چوه، ئەو شوێنهش دهنکهکان له سههر
یهک کهوتوون پێویسته بکێلدریت بۆ ئەوێ ئەوێ ماوه تهوه سوودی لیوه رېگریت،
خوای گهروهو میهره بانیش زۆر به خشندهو میهره بانه.

(له بارهێ جیاوازی نیوان ترسان له خواو خو به گهوره زانین)

جیاوازی نیوان له خوا ترسان و خو به گهوره زانین: کهوا ترسان له خوا نیشانهیه که له
نیشانهکانی پر بوونی دل له گهورهیی و شکۆمهندی خوای گهورهو خوشهویستی و
شکۆداری، جا ئەگەر دل بهو شته پر بیت ئەوا نووری تیدا دەرده کهوێت، ئازامی و

٩٩ ح لایین قییم الجوزیة

به خته وهری تیدا داده بهزیت، وه بهرگی هه بیته و شکوی له بهر ده کات، جار
رووخساری شیرینی و شکومه ندی ده پوشیت، نینجا دلّه کان خوشه ویستی و
پیزگرتنی تیا کۆده بیته وه، جا سۆزو به زهیی رووده کاته دل و جگه ره کان، وه
چاوه کانی پی پۆشن ده بیته وه، دلّه کانی پی هۆگر ده بیته، جا ووتاره که ی نوره وه
چونه ناوه وهی نوره و ده چوونی نوره کارو کرده وهی نوره.

به لام گه وهی و خۆ بهزل زانین نیشانه یه که له نیشانه کانی له خۆبایی بوون و لسوت
به رزی له دلنکا که پراپه له نه زانین و سته مکاری، به ندایه تی لئی کۆچی
کردوه، بیزارن و رق و قینی لی دابه زیوه، جا به تیلهی چاو سهیری خه لکی
ده کات، وه له ناویاندا به کهش و فش خۆی باده دات، مامه له کردنی له گه لیاندا
مامه له کردنیکی خۆ به سه ندی و تن پهروه ری یه نه ک خۆنه ویستی و که سان ویستی
وه نه به ویزدان و داد پهروه ری، که دیت و ده چیت به خۆی ده نازیت، که ده گات
به خه لکی به سه لام کردن ده ست پی ناکات، که وه لامی خه لکیش ده داته وه و
ده زانیت چاکه له گه لیاندا ده کات، وه ماف بۆ هیچ که سیك نابینیت، وه ته ماشا
ده کات حقی به سه ر خه لکه وه یه، و سهیر ناکات خه لکیش چاکه یان به سه ر یه وه
هه یه ، وه له لایه ن خوی گه وه وه هیچ بی زیاد ناکریت ته نها دوور که و تنه وه
نه بیته، وه له لایه ن خه لکیشه وه ته نها به به چوک دانان و رق و کینه وه سهیر
ده کریت.

(له باره ی جیاوازی نیوان پاراستن و چاککردنه وه

وه خو به زلزانی و لووت بهرزی)

جیاوازی نیوان چاککردن و خو پاراستن وه خو به زلزانی و لووت بهرزی: کهوا
خو پاریزه ر بۆ دهروونی خو ی وه نه وه وایه پیاویک جل و بهرگیکی نوئی له بهر
کردییت پاک و سپی و خاوهنی نرخ و بهها بیّت، پیی دهچیته ناو پیای
دهسه لاتدارو نهوانه ی له خوار شهوانیش دان، جا نه وه له پیسی و تهپ و توژو
رهفتاری ناشرین و جوژه ها نیشانه کان دهپاریزیّت جا ههر له سه ر سپیتی و
پاکیه که ی ده مینیته وه، وه نایه لیّت چلک و پیسی بهر جل و بهرگه که ی بکه ویت،
وه نه گهر شتیك له وانه تووشی هات به زووترین کات هه لیده که نیّت و لای ده بات و
شوینه واره که شی ده سرپیته وه، وه نه مهش خو پاریزه ر بۆ دله که ی و دینه که ی
ده بینیت دوور ده که ویته وه له ههر گوناھو تاوانیك، جا نه گهر له دلیدا رهفتاریکی
ناشرین هه بیّت نهوا گه وهره تره له وه ی له که یه کی پیس له جل و بهرگه سپیه
خاوینه که ی داهه بیّت، به لام له سه ر چاوه کاند تارماییه که هیه هه ست به و رهفتارانه
ناکات، جا سه یر ده که یت کهوا لهو شوینانه ی گومانی پیس بوونی لیّ ده کریّت
را ده کات وه خو ی ده پاریزیّت له بوونه وهر، له تیکه ل بوونیان له گه لیاندا دوور
ده که ویته وه له ترسی نه وه ی تووشی دلّ ده بیّت تووشی جل و بهرگه که شی ده بیّت لهو
کاته ی نه وه ی تیکه لی پیسته خو شکه ران و قه سابه کان و چیشتلینه ره کان ده بیّت.

(له باره ی جیاوازی نیوان نازایه تی و جوامیری وه جوورنه ت و نه ترسان)

جیاوازی له نیوان نازایه تی و نه ترسان: نازایه تی و جوامیری له دله وه یه، نه مهش
جیگیروونی وه سه قامگیری له کاتی مه ترسیه و بوونه وهریکه له دایک بووه له سه برو
نارامی و گومان باشی، له بهر نه وه ی له کاتیکا گومانی سه رکه وتن دیته دی و

٩٥ ح - - لالین قیم الجوزیة

یارمەتی سەبرگرتنیش دەدات، ھەروەك كەوا ترسنۆكیش لەدايك دەبیئت لەگومان خراپی و سەبر نەگرتن، جا گومانی سەركەوتن ناكات، وە یارمەتی سەبرگرتنیش نادات، بنچینە ی ترسنۆکی لەبەد گومانی و وەسوەسە ی دەروون بە خراپی یە، ئەویش لە سیەكانەو دەدەمەزیت، جا ئەگەر گومانەكە خراپ بوویئت و دەروونیش بە خراپە وەسوەسە ی كرد ئەو كاتەسیەكان فووی پیادەكریت و پڕ دەبیئت نینجا لە جیگای خۆی دلتەنگ دەبیئت، جا تووشی زەلزەلەو شپزەبی دەبیئت و بۆ بیزار كردنی سیەكەو لەسەریدا تەنگ دەبیئت، بۆ ئەمەش لە حەدیسیكدا ھاتوو ، كەوا عەمرو كۆری عاص گێڕایتیەو ئەحمەد ڕیواییەتی كردوو لە پیغەمبەر ﷺ كەوا دەفەرمویت: ((شر ما في المرء جبن خالغ وشح هالغ))^(٣٣١)، واتە: ((شەڕێك كەوا تووشی مڕۆف دەبیئت ترسنۆكێكی دەرکراو وە ڕەزلیكێ شلە ژاوو تۆقیو))، ترسنۆکی بە دەرکراو ناوی لیتراو، لەبەر ئەوەی دل لە شوینی خۆی لادەبات بۆ ھەلاوسانی سیەكان.

بەلام جورئەت و نەترسان بریتی یە لەجەربەزە ی ھۆکارە کەشی کەمی گوئییدان و گرنگیدان وە سەیرنەکردن لەناکامەکە ی، بەلکو دەروون پیشداکەویتی بەبی بایەخدا ن بە بابەتی جەربەزەییە کە.

(لەبارە ی جیاوازی نیوان بریاردان وە ترسنۆکی)

بەلام جیاوازی نیوان ورو بریاردان و ترسنۆکی ، جا کەسی بریاردەر ھیمەت و ئیرادە و عەقڵی تیدا کۆدەبیئتەو ، پیوەری کاروبارەکانیشی ھەندێك بۆ ھەندێکی ، وە بۆھەریەك لەمانە گۆشەییەکی ئامادەکردوو، و تەو دەرپرینی بریاردانیش بەلگە

(٣٣١) سند احمد : ٣٢٠/١ ، سنن ابی داود (٢٥١١).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِةِ

نییه له سهر هیزو تواناو یه کدهنگی، له وانه بریاردانی رای خوت کهوا کاروباری رای نهوی تیا کۆده بیتهوه، وه خیری چاکه کاران و شهپی بهدکارانی تیدا ده زانیست، له شوینی کشانهوه نه کردنی کاره که ده کشیتهوه و پاو عه قلی خوئی به کاردینیت نهک ترسنوکی و نه لاوازیش:

العاجز الرأي مضیاع لفرسته * حتی إذا فات أمر عاتب القدرأ

(له باره ی جیاوازی نیوان پاشکهوت و رهزیلی)

به لام جیاوازی نیوان مالداری و پاشه کهوت وه رهزیلی: پاشه کهوت کردن بوونه وهریکی ستایشکراوو سوپاسکراوه له نی، ان دوو بوونه وهر له دایک ده بیست، دادو دانایی و ژیری، جا له دادپه وهریدا یه کسانێ ده کات له باره ی نه کردن و تیگۆشاندا، له داناییشدا ههریه کهو له شوینی خوئی داده نیشیت به گویره ی نهوی بزی ده گونجیت، ئینجا له نیوان ههردووکیاندا مالداری و پاشه کهوت و ئابووری له دایک ده بیست و گه شه ده کات، وه نه مهش ناوه راستیکه له نیوان ههردوو به شی زه مکراره که، هه وهک خوای گه وهر ده فره رمویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه کهیت نه وهنده دهست نوقاو بیت وهک نهوی دهستی به کۆت و زنجیر به گهردنیدا هه لئو اسراییت، هه وهرها نه وهندهش دهست بلآو مه به "هیچت به دهسته وه نه مینیت" به هه ناسه ساردی و ناو میدی بزی دانیشیت))، هه وهرها ده فره رمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((وه نه وانه ی مال و سامانیان ده به خشن و خهرجی ده کهن، نه زیاده روئی تیدا ده کهن و به زایه ی ده دن، نه دهست نوقاوو رهزیلیشن، به لکو له نیواندان "مام

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ناوهندن و لهشتی به سودا به کاری دههینن))، وه ههروهه دههه رمویت: ﴿وَكُلُوا
وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ٣١)، واته: ((بَخْوَنٌ وَبَخْوَنَهُ وَهُ "لهنازو
نیعمه تهکان" به لام زیاده روی مهکن)).

به لام رهزیلی بوونه وهریکی زه مکراره له بهد گومانی و دهروون لاوازی له دایک
دهبیت و پهیدا دهبیت، دریژی دهکاته وه شهیتانیش به لیتی پیداه که تاوه کو
دهبیته که سیکي راهاتوو له سه شیاواوی و شپزهیی، که سی شپزه و نارام له
به برپاویش زور پیداکیره له سه شت و له سه کاری ناله بار، ههروهه خوی گه وه
دهه رمویت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿وَإِذَا مَسَّهُ
الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ (المعارج ٢٠: ٢١)، واته: ((به راستی نینسان به شپزهیی و
تهنگه تاوی دروستکراون، کاتیک ناخوشی تووش دهبیت بیزارو دهم به هاواره،
کاتیک خیرو به ده که تی تووش بوو دهستی دهوقینیت و قه دهغه دهکات)).

(له بهاری جیاوازی نیوان پاراستن و ناگادارکردنه وه بهد گومانی)

جیاوازی نیوان خیاراستن و ناگاداربوون وه بهد گومانی: که سی خیاریتز وه که شهو
پیاوه وایه به مال و سامان و سواریه که ی به سه فه ده ده چیت، جا شهویش
به هه موو هیژو توانایه وه خوی ده پاریتزیت له هه ریتگریهک، وه له هه شوینیت که
بزانیته شهرو خراپه ی تیدایه، ههروهه نه مهش دهبیته ناگاداربوونه وه خو
ناماده کردن، بردنی هه موو هۆکاریک کهوا له به دکاران خوی رزگار بکات، جا
که سی خیاریتز وه که چه دکاریکی زریبۆش وایه کهوا خوی ناماده و تیار دهکات بوو
رووبه پروو بوونه وه له گهل دووژمنه که ی، وه هه موو ناماده کاریه کانی ناماده کردوه،

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نهمهش بۆ رېڅو شکر د نیکه بۆ ده ربا زبون و شهر کردنی دووژمنه کهي کهوا
گومانی خرابی لتي ههيه.

به لām بهد گومانی بریتیه له پر بوونی دلتي به گومانی بهدو پیس بهرمبهه خه لکي
هه تاکو له سهه زمان و نه دنامه کانی له شیشی پراو پرده بیئت له بهد گومانی ،
تیگه یشتن له گه لیدا مه حاله ته نهها بهدوای کهم و کوری و عهیب و عارو تانه لیسان
و رق و کینه ده گه رپت، رقی له خه لکيه و خه لکیش رقی لیانه، نه فرهت له خه لکي
ده کات و خه لکیش نه فرهتی لیده کهن ، خۆ له خه لاکي ده پاریزیت و خه لکیش خوی
لی ده پاریزن ، جا به که میان : له گه لیاندا تیکه ل ده بیئت و خوشیان لی ده پاریزیت،
دووه میشیان ، خویان لی بهدوور ده گریت و نه زیهت و نازاریان پی ده گه یه نیت،
یه که میان: ده چیتته ناویان به ناموژگاری و چاکه کردن له گه ل نه وهش خوی
ده پاریزیت ، و دووه میان به غهش و فروفیل و رق و کینه له ده ره ده یاندا به.

(له باره ی جیاوازی نیوان سوارچاکی و دووربینی وه بۆچوون و گوماندا)

جیاوازی له نیوان دووربینی و گوماندا: کهسی گوماناری هه له ده کات و
ناما نه کهش ده پیکیت ، نه مهش له گه ل تاریکایی و پروناکی و پاکی و خاوتنی و
پیسی دلدا ده بیئت، بۆ نه مهش خوی گه وره فرهمانی داوه دوور کهوتنه وه یه کی زۆر
لهو کاره ناره وایه وه هه والی داوه کهوا هه ندیک گومان تاوان و گونا هه .

به لām جوامیری و ووردبینی هه موو سه ناو سوپاس و مه دح کردنه بۆ خاوه نه کهي
له باره ی فره مووده ی خوی گه وره: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾ (الحجر: ٧٥)،
واته: ((بېگومان نا لهو به سه رهاته دا به لگه و نیشانه ی زۆره یه بۆ کهسانیک که
په ندو ناموژگاری و ده ره گرن))، نیین و عه باس و نه وانی دیکه ده لیتن: واته: بۆ

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کهسانی تیروانین و سوارچاک و دووربین ، ههروهها خوای گهوره دهفهرمویت :
 ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۷۳)، واته :
 ((ئهوانهی نایانناسیت، ئهو ههژارانئ ههونده کهسایهتی خۆیان رادهگرن و نهفس
 بهرزن ، وا دهزانن دهوله مهندن تۆ ئهی پیغه مبهه عليه السلام (یا ئهی ئیماندار) به دههنگ
 و روخسارو سیمایاندا دهیانناسیت)) ، ههروهها خوای گهوره دهفهرمویت : ﴿وَلَوْ
 نَشَاءَ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ (حمد: ۳۰)، واته :
 ((خۆ نهگهر بمانویستایه ئهوانه مان پییشان ده دایت ، ئهو کاته به روالتهت
 ده تناسینهوه ، سویتند به خوا له شیوازو ناوه پۆکی قسه و گوftarیاندا
 دهیانناسینهوه)).

جا نهفس بهرزی و سوارچاکی دلسۆز بۆ دلیکه پاک و خاوین و پوخت بکریتهوه له
 پیسیه کان وه نزیك بێتهوه له خوای گهوره، ئهو به نووری خوا سهیر دهکات کهوا له
 دلیدا دایناوه وه له ترمزیهوه که له نهبی سعید دهگیریتیهوه دهلیت: کهوا
 پیغه مبهه عليه السلام فهرمویه: ((أتقوا فراسة المؤمن فإنه ينظر بنور الله)) (۳۳۲)، واته :
 ((له نهفس بهرزو سوارچاکیکی ئیماندار بترسن کهوا ئهو به نووری خوا سهیر
 دهکات))، بێگومان پیغه مبهه عليه السلام له نوێژدا سهحابهکانی له دواوهی خۆی دهبینی
 ههروهک له پیشهوه دهیانبینی، به ناشکرا بهیت المقدسی دهبینی لهکاتی که ئهو له
 مهککه بوو (۳۳۳)، وه کۆشکهکانی شام و دهرگاکان و دهروازهکانی سهنعاو هیزو
 تواناو گۆرهبانهکانی کیسرای دهبینی لهکاتی که ئهو له مهدینه خندههقی
 لیدهدا (۳۳۴) ، نهجاشی له حبهشه بینی کاتی که مرد ئهوله مهدینه بوو ، جا چوه
 مزگهوت و نوێژی لهسهه کرد (۳۳۵).

(۳۳۲) الترمذی : (۳۱۲۷).

(۳۳۳) سهیری مسلم: (۱۷۰) بکه.

(۳۳۴) مسند أحمد : ۳۰۴/۴.

(۳۳۵) مسلم: (۹۵۱).

٩٥ ح لِّلْإِن قِيَمَ الْجُوزِيَّة

نيمامي عومهریش ساریهی له نههاوهغدی خاکی فارس بینی خۆی و سه‌ربازه‌کانی
موسلمانان که‌وانه‌وان شه‌ریان له‌گه‌ل دوزمنه‌کانیان ده‌کرد ، جا بانگی کرد(یا
ساریه‌ الجبل)،واته: (ئه‌ی ساریه‌ برۆ سه‌ر چیاکه‌).

خوای گه‌وره‌ هه‌والی داوه‌ که‌وا به‌نده‌که‌ی لئی نزیک بیته‌وه‌ نه‌وا خۆشه‌ویستی بۆی
زیاد ده‌کات جا نه‌گه‌ر خۆشه‌ویست له‌ نزیک بیستنی و بینینی وه‌ ده‌سته‌کانی وه‌
پتیه‌کانی ، جا به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا ده‌بیستیت و ده‌بینیت و دیت و ده‌چیت،
دلی وه‌ک ناوینه‌ی پرونی لی دیت وینه‌ راستیه‌کانی له‌سه‌ر ده‌رده‌که‌ویت، نه‌گه‌ر
به‌نده‌یه‌ک به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا سه‌یری کردنه‌وا نه‌و کارو فه‌رمانه‌ ده‌بینیت
که‌زاتی په‌روه‌ردگاری نه‌و له‌سه‌ریه‌تی ، نه‌گه‌ر به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا
گویتییست بو نه‌وا گویتی بیست نه‌و ده‌بیت که‌وا زاتی نه‌و له‌سه‌ریه‌تی، نه‌مه‌ش
له‌ زانینی شته‌ غه‌یب و په‌نه‌انه‌کان نیه‌، به‌لکو غه‌یب و شتی شاراوو په‌نه‌ان زان
نه‌وکه‌سه‌یه‌ که‌وا هه‌قی په‌راندۆته‌ ناو دلیکی نزیک و موژده‌ پیدراو به‌ نووری خۆی
خه‌ریک نه‌کراوه‌ به‌ داتاشینی شته‌ پرۆپوچ و نا په‌واو خه‌یاڵاوی و وه‌سه‌سه‌کان
که‌وا قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات، له‌ ده‌سته‌که‌وتنی وینه‌ راسته‌قینه‌کان به‌چاوی بینینی به‌
گویره‌ی نه‌و نووره‌.

ده‌لیت: شافعی و محمد کوری حه‌سه‌ن له‌ مزگه‌وتی که‌عبه‌ی پیروژ دانیشتبوون
پیاویک هاته‌ ژووره‌وه‌ جا محمد ووتی: وا تیده‌گه‌م که‌ نه‌و دارتاش بیت: جا شافعی
ووتی: من واتیده‌گه‌م نه‌و ناسنگه‌ر بیت، جا پرسیاریان له‌ پیاوه‌که‌ کرد ووتی : من
پیشتر ناسنگه‌ر بووم وه‌ من نه‌مپۆ دارتاشی ده‌که‌م.

ئهبو حه‌سه‌نی بۆشنچی و حه‌سه‌ن هه‌داد چوونه‌ لای قاسم مناوی گه‌راندیانه‌وه‌، جا
له‌ ریتگایاندا سیتۆکیان کړی بۆ هه‌ریه‌ک له‌وان به‌ نیو دره‌م له‌کاتیکدا پاره‌که‌یان
نه‌دا له‌بیر خۆیان برده‌وه‌، کاتیک چوونه‌وه‌ لای ئه‌بی قاسم ووتی: نه‌وسته‌مه‌چی یه‌؟
ئینجا هه‌ردوکیان چوونه‌ دره‌وه‌، ووتیان: نه‌مانزانی! له‌وانه‌یه‌ نه‌وه‌ له‌به‌ر نرخ‌ی

٩٩ ح لِّلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

سپوه که بیت جا پاره سپوه که یان داو دوايي گهړانه وه بۆ لای شه بو قاسم چاری له سهر دانان و ووتی: ده کریت ناده میزاد بهو خیراییه له ستم بیته دهره وه؟ له باره ی کاروباره کانتان هه وائم بده نۆ جا بهو باسه هه وائیان دایی، ووتی: به لۆ ههریه که له ئیوه پشتی به هاوړیکه ی ده به ست له پیدانی پاره که ، پیاوینکی شهرمن له نیو نیوه دا له دادوه ریدابوو.

له نیوان نه بی زه که ریاو نیوان ئافره تیک کیشه یه که هه بوو پیش تۆبه کردنی نه بی زه که ریا ی النخشبی، رۆژیک له سهر سهری نه بی عوسمانی حیری راوه ستابوو، شهو بیری له کاروباری ئافره ته که ده کرده وه، جا نه بی عوسمان سهری بۆ لای نه بی زه که ریا بهر زکرده وه ووتی: نایه تۆ شهرم ناکه یت.

شای کرمانی لیکده ره وه یه کی باش بو له لیکدانه وه دا هه لای نه ده کرد وده یووت: ههر که سیک چاری بنوقیتی له حهرام، دهروونی خۆی بگریت له هه واه هه وهس و ناره زوه کان، شته شاراهه کانی هه میسه به چاودیری ئاوه دان بکاته وه وه شت دیارو ئاشکرکانیشی به شوین که وتن سووته ئاوه دان بکاته وه خۆی رابیتیت له سهر خواردنی حه لال نه و لیکدانه وه دوورینه که ی هه ل ناکات.

گه نجه ک هاوړیه تی جونهیدی ده کرد قسه ی ده کرد له سهر بیرو نه ندیشه کان جا ووتی: نای نه وه بوو دهریاری تۆ لای من باسی کرد؟ جا پیتی ووت: باوهړ ده کهم شتیک بیت ، نینجا جونهید پیتی ووت: باوهړت وایه.

گه نجه که ووتی: باوهړ ده که ی نه وه نه وه بیت ، جونهید ووتی: نه خیر، گه نجه که ووتی: دووهم جاریش باوهړم وایه.

ووتی: باوهړ ده که یت.

گه نجه که ووتی: باوهړ ده کهم نه وه نه وه بیت، جا جونهید ووتی: نه خیر، ووتی: جا بۆ سۆ یه م باوهړم وایه ووتی: باوهړ بکه م گه نجه که ووتی: نهو شته نه وه نه وه یه، ووتی نه خیر.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ئىنجا گەنجەكە ووتى: ئەمە جىي سەرسۇرمانە وە تۆ پىياۋىكى راستگۆي، وە مەن دلى خۆم دەناسم، جا جۈنەيد ووتى: لە يەكەم و دووھەم و سى يەم دا راست ووت، بەلام وىستم تاقىت بىكەمەوہ ئايە دلت دەگۆرپت.

ئەبو سەئىدى خەراز ووتى: چوومە مزگەوتى كەعبەي پىرۆز، كەسىكى فەقىر دوو پارچە پەپۆي لەسەرى دابوو داۋاي شتىكى دەكرد ئىنجا مەنىش لەخۆم پەرسى، نوونەي ئەو جۆرە كەسە مەندوويى شەكەتى و بارگراين لەسەر خەلكى، جا سەيرىكى مەنى كەرد ووتى: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾ (البقرة: ۲۳۵)، واتە: ((چاكىش بزانن بەراستى خوا دەزانىت بەوہى كە لە دل و دەرووتاندا ھەيە ، كەواتە خۆتان پىاريزن "لە قەدەغەكراوہكانى خوا"))، ووتى: تۆبەو نىسغفارم كەرد لە پازو نەيئىنەكەم ، بانگەوازكەرىك بانگى كەردم و ووتى، ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (الشورى: ۲۵)، واتە: ((خوا ئەو زاتەيە كە پەشىمانى و تەوبە لە بەندەكانى وەرەگرت)).

ئىبراھىم خواص ووتى: لە مزگەوت بووم گەنجىكى بۆن خۆش و پووخسار شىرىن پۆشاك لەبەرىكى باش ھات ، بەھارپىكانم ووت: وا تىدەگەم ئەو كۆرە جۈولەكە بىت جا ھەموويان ئەوہيان پى ناخۆش بوو، جا مەن چوومە دەرەوہو گەنجەكەش چوود دەرەوہ، پاشان گەراپەوہ لای ھارپىكان جا ووتى: ناخ لەوہى شىخ دەربارەى مەن ووتى؟ جا تەرىقيان كەردەوہ، ئەویش سوور بوو لەسەر ئەوہى ھارپىكان قەسەيان بۆ بىكات، ئەوانىش ووتيان: شىخ ووتى: تۆ جۈولەكەي، ئىنجا گەنجەكە دەستى مەنى گرتو مۇسلمان بوو ، ووتم : ھۆكارەكەي چى بوو؟ گەنجەكە ووتى: لە كىتەبى ئىمە خویندوومەتەوہ كەوا پىياۋى راستگۆ لە لىكدانەوہو رافەكردندا ھەلە ناكات.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان نامۆڭگاری وه غه‌ییته‌ت کردن)

جی‌اوازی له نیوان نا مۆڭگاری وه غه‌ییته‌ت کردن : نامۆڭگاری مه‌به‌ست لی‌ی ناگادارکردنه‌وه‌ی موسلمانان له شتی بی‌دعه‌و داهینراو یاخود فیتنه‌ یا غه‌ش و فیلکردن یان خراپه‌ کار، جا بی‌نه‌وه‌ یادی خۆت نه‌وه‌ تیا‌یه‌تی نه‌گه‌ر راویژی پیکردیت و پینمایی کردی له‌ هاو‌پیشه‌تی له‌ گه‌لیدا وه‌ مامه‌له‌کردن له‌ گه‌لیدا وه‌ په‌یوه‌ندی کردن پی‌یه‌وه‌، هه‌روه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: فاتیمه‌ی کچی قه‌یس راویژی پیکرد له‌باره‌ی ماره‌کردنی معاویه‌ وه‌ شه‌بی جه‌هم جا فه‌رمو‌ی: ((أما معاوية فصعلوك ، وأما أبو جهم فلا يضع عصاه عن عاتقه))^(۳۳۶)، واته‌: ((له‌باره‌ی معاویه‌ نه‌وا که‌سیکی فه‌قیرو هه‌ژارو نه‌داره‌، وه‌ به‌لام شه‌بو جه‌هم نه‌وا داری سه‌رشانی دانانیت)).

هه‌ندیک له‌ هاو‌پیکانی ده‌لێن بۆ شه‌و که‌سه‌ی سه‌فه‌ری له‌ گه‌لدا ده‌کات: نه‌گه‌ر دابه‌زی له‌ وولاتی هۆزه‌که‌ی نه‌وا ناگاداری بکه‌وه‌.

جا نه‌گه‌ر غه‌ییته‌ت و پاشمله‌ روویدا له‌سه‌ر رووی نامۆڭگاری کردن بۆ خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌ بۆ به‌نده‌ موسلمانانه‌کانی نا شه‌وه‌ نزیک بو‌ونه‌وه‌یه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگار له‌ ته‌واوی کاره‌ چاکه‌کان ، نه‌گه‌ر شه‌مه‌ روویدا له‌سه‌ر رووی زه‌مه‌کردنی براکته‌، له‌باربردنی شه‌ره‌ف و نامووسی ، وه‌ خواردنی گوشتی شه‌و بی‌ت ، شه‌مه‌ ده‌ردیکی کوشنده‌یه‌ و ناگری چاکه‌کانه‌ که‌وا ده‌یخوات هه‌روه‌ک ناگر دارو چیلکه‌ ده‌خوات.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان دیاری و به‌رتیل)

جی‌اوازی له نیوان دیاری و به‌رتیل له وینه‌دا له‌یه‌ک ده‌چیت: مه‌به‌ستیش: که‌سی به‌رتیل‌ده‌ر مه‌به‌ستی وایه به‌رتیل بکات به‌ناره‌وا کردنی حه‌ قو‌ راستی یاخوود به‌ده‌ست هینانی شتی بی‌ که‌لک و بی‌ سوود و ناره‌وا ، جا نه‌و به‌رتیل ده‌ره‌ نه‌فرت لی‌کراوه‌ له‌سه‌ر زوبانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ (٣٣٧)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رتیل ده‌دات بو‌ پالنانی ستم له‌ ده‌روونی خۆی و به‌رتیل خۆریش به‌ته‌نها خۆی تایبه‌ت کراوه‌ به‌ نه‌فرت لی‌کراو .

به‌لام دیاری و خه‌لات پیشکه‌شکراو جا مه‌به‌سته‌که‌ی بانگه‌یشت کردنی ره‌حم و به‌زه‌یی و زانست و چاکه‌کاریه‌ ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی دیاری پیشکه‌ش کردن بریتی یه‌ له‌ بریتی دانان ، بی‌گومان قازانجیش بریتی یه‌ له‌ زۆربوون.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان نارامگرتن وه‌ دل‌ره‌قی)

له‌باره‌ی جی‌اوازی نیوان سه‌برو نارام وه‌ دل‌ره‌قی و توندو تیژی: که‌ سه‌بر داهینراویکی ده‌ستکه‌وتیه‌ که‌ به‌نده‌ تییدا درووست ده‌بی‌ت، بریتی به‌نه‌د کردنی ده‌روون له‌ ترس و دل‌ه‌ پاوکی و شه‌زه‌یی و دادو بی‌ دادی جا ده‌روون به‌نه‌د ده‌کریت له‌ رق‌ هه‌ل‌ساندن و زه‌مانیک ده‌باره‌ی سکا‌ل‌کردن و نه‌ندامه‌کان له‌کاتی‌کدا ناکریت کاری باش بکه‌ن، و بریتی یه‌ له‌ جینگیر بوون و سه‌قامگیر بوونی دل‌ له‌سه‌ر یاساکان قه‌زاو قه‌ده‌ر و شه‌ریه‌کان.

به‌لام دل‌ره‌قی و بی‌ به‌زه‌یی له‌دل‌دا ووشک و ووردو خاش ده‌کات قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات له‌کارو کاردانه‌وه‌ وه‌ رق‌ نه‌ستووری و توندو تیژی‌که‌ به‌ره‌ه‌ل‌ست و قه‌ده‌غه‌ی

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات له ههست پیکردن له ههست و ئیش و ژانهکان، وه ههستیش ناکات به دلپهقی و بی بهزهیهکهی نهبو سهر گرتنهکهی وه نهبو نهگهری پروداوهکان.

ناسینهوه و ساخکردنهوهی نهمه کهوا دل سى جوړه:

دلئیکى رهق و بیبهزهیی^(٣٣٨): نهمه دلئیکى رهق و تووندو تیژه وه کو دهستیکی روشک و برنگ و رهق وایه،

دلئیکى شل و تواوه: نهمه ش دلئیکى زور ناسکه.

جا به کهمیان: کارو کاردانهوه ناکات به شیوهو پلهو پایهی بهر ، وه دووه میشیان: به شیوهو پلهو پایهی ئاو، ههردوو کیشیان ناتهواوه ، دروست ترین دل دلئیکى ناسکه پووخت و بیگهردو تووند ، نهوه حق لهناو ناحهقدا دهینیت به پروون و پاکیهکانی وه پیشوازی لیدهکات و ههستی پیدهکات به ناسکی خوئی، وه دهشی پاریزیت ، و شهر له گهل دووژمنهکهی دهکات به رق و پتهویهکهی، وه له ((أثر)) دا هاتوه: ((القلوب آتية الله في أرضه ، فأحبها إليه أرقها وأصلبها وأصفها))^(٣٣٩)، واته: ((دللهکان دهفری خودایه له زهویهکهیدا، جا خوشهویسترینیان لای نهو ناسکترینیانهو تووندترینیانه وه ساف و بیگهردو ترینیانه)). نهمه ش دلئیکى شووشهیه، له بهر نهوهی شووشه ههر سى سیفتهکانی تیدا کو ده بیتهوه وه بیژراوترین دلش له لای پهروهردگار دلی ره قو بی به بهزهیه ، خوای گهوره دهفرموویت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الزمر: ٢٢)، واته: ((جا هاوارو وهیل بو نهوانهی دلیان رهقه له ناستی قورئان و یادى خوا))، ههروهها دهفرموویت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ (البقرة: ٧٤)، واته: ((پاشان لهوهو دوا دللهکانتان رهق بووه ههروهک بهرد به لکو رهقتریش))، دیسان خوای گهوره دهفرموویت:

(٣٣٨) الترمذی: (٢٤١١).

(٣٣٩) سمیری: كشف الخفاء ٢/ ٢٧٤ بکه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ (الحج: ٥٣)، واته: ((خوا گهوره بۆیه نهو دهسه لاتی داوه به شەیتان تا نهو خه ته ره و خه یالّه و وه سه وه سه یه ی شەیتان فریی ده داته نیو تا واتی بیغه مبه رانه وه بیته هژی سزاو تاقیکردنه وه بۆ نه وانهی ل دل و دهروونیاندا نه خوشی دوو پرووی و ناپاکی هیه و بۆ نه وانیش که به رامبه ر نایینی خوا دل ره قن))، جا یادی نهو دوو دلّه لاداره بکه وه له یه کسانیدا ، نهو هیان به هژی نه خوشیه که ی ، وه نهو هشیان به هژی دل ره قیه که ی، شەیتانیش فیتنه و ناژاوه ی فری داوه ت خاوه نی نهو دوو دلّه ، وه ره حه تیش بۆ خاوه ن دلی سی یه م وه ته مه ش نهو دلّه ساف و پۆشنه یه کهوا فری دانی شەیتان وه فری دانی رینمایی کارو چاکه لایان خوا ی گه وره و میهره بان جیا ده کاته وه به هژی سافی و پروونی دلّه که ، پیشوازی له هه ق ده کات به هژی ملکه چی و ناسکیه که ی، شه ری کاره ناره واکانیش ده کات به هژی پتهوی و تووندی و هیزه که ی ، له باره ی ته مه وه خوا ی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الحج: ٤)، واته: ((بۆ نه وه ش نهوانه ی زانست و زانیاریان پی به خشراوه دلنیا بن و بزانه که بینگومان نهو قورئانه حه قیقه ت و پاسته و له لایه ن په ره وردگاری تۆره نه ی محمد ﷺ په وانه کراوه ، ئینجا بپروا پتهوی پی ده هیتن و دلّه کانیشیان ده بیته بۆ خوا ، بینگومان خوا هیدایه تده ری نهوانه یه کهوا باوه ریان هیناوه بۆ ریگه و ریبازی پاست و درووست.

(له باره ی جیاوازی لیبوردن و زه لیلی و سه رشوری)

جیاوازی نیوان لیبوردن و زه لیلی: که لیبوردن وازهینان له مافی خۆته به خۆشی و به خشندهیی و پیاوهتی، له گهڵ توانابیت له سه ر وهرگرتهوه و تۆله سندنه وه ی ، به پیچه وانه ی زه لیلی هه ست و کاریگهریه که واز لیده هینیت ناره زو ده کات له چاکه کاری و بهرز راگرتنی نه خلاق و په وشت ، جا نه گهر خاوه نه که ی تۆله سندنه وه واز لیپینیت له بهر بی توانایی وه له بهر ترسان و له بهر شکاغدن ی دل و ده روون ، جا نه و که سیکی زه مکراره سوپاسکراونیه ، وه له وانه یه نه وه ی تۆله ی به حه ق ده کاته وه حاله تی له و باشتر ده بیت ، خوا ی گه وره ده فره مویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ (الشوری: ۳۹)، واته: ((هه وره ها نه وانه ی ده ستریزیان کرایه سه ر ده سته وه ستان ناوه ستن بهرگری له خۆیان ده که ن)).

خوا ی گه وره مه دح و ستایشی نه وانه ده کات به هیزو تواناکانیان له سه ر سه رکه وتنیان بۆ دل و ده روونیان و لیوه درگرته وه یان و هه تا نه گهر نه و توانادار بوون له سه ر ده ست درژی کردن سهریان ، وه له توانایاندایه نه وه ی لایانه وه ری گرته وه که چی ده نیرن بۆلای که سیکی شهریف و گه وره بۆ لیخۆش بوون و لیبورردنی ، جا خوا ی گه وره ده فره مویت: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشوری: ۴۰)، واته: ((جا تۆله ی هه ر تاوانیک به نه ندازه ی نه و تاوانایه بی زیاده و که م ، نه و که سه لیخۆشبوونی هه بیت وه چاوپۆشی و چاکسازی بکات ، نه و پاداشتی لای خودایه ، به پاستی خوا سته مکاران خۆش ناویت)).

جا باسی نه و سی پله و پایه و ریزو شکۆیه ده کریت : دادوه ری و ناشکراکردن و رینگه پیدان ، چاکه و پیاوه تی و چاوپۆشی لیکردن ، سته مکاری و بیبه ریکردن . جا نه ی گهر ووتیان: چۆن مه دح و ستایش ده کات له سه ر سه رکه وتن و لیبوردن وه نه وانه هه ردوکیان پیچه وانه ی یه کترن؟

٩٥ ح لایین قیَمُ الْجُوزَةِ

ووتیان: مه دح و ستایشیان نه کردوو، له سهر وهرگرتنه وهو تۆله سه نندنه وه، به لکو مه دح و ستایشی نه وان ده کهن له سهر سهرکه و تنیان به وهی که نهو تواناو هیزی ههیه له سهر وهرگرتنه وهی مافه کانیان، جا نه وه نهو سهرکه و تنیه جا کاتیک توانیان چاوپۆشی لیبکهن وو لییان خۆش بن، هه ندیک له سه له فیه کان ده لیین لهو نایه ته دا نایانه ویت و پییان ناخۆشه سه رشۆرپن و نابروویان بچیت ، جا نه گهر توانیان لیبوره بن مه دح و ستایشیان ده کهن له سهر لیبوره دهیی پاشان هیزو توانا ، نهک له سهر لیبوره دیک زه لیلی و پینه کران و نابرووچوون وی به دوادابیت، نه مهش نهو ته واکاریهیه که خوی گه وه زاتی خۆی لهو نایه ته په رۆزه دا وا مه تح و ستایشی خۆی پیکردوه: ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴾ (النساء: ۱۴۹)، واته: ((بیگومان خوا هه می شهو بهرده وام لیخۆشبوو و به ده سه لاتی شه)) ، ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴾ (سورة البقرة: من الآية ۲۱۸)، واته: ((به راستی خوا زۆر لیخۆشبوو و دلۆفانه))، لهحه دیسیکی به ناوبانگدا: هه لگرانی عهرشی خوا چوار فریشته ن دوو فریشته ده لێن: سبحانک اللهم رنا وبمحدک لک الحمد علی عفوک بعد قدرتک، وه بۆیه لهم بارهیه وهش مه سیح سه لات و سه لامی خوی له سهر بیت ده فهرمویت: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (المائدة: ۱۱۸)، واته: ((جا نه گهر نه شکه نهجیان به دیت (له سهر لادان و تاوان) نه وه به راستی به ندهی خۆتن و نه گهر لیشیان خۆش بیت ، نه وه به راستی خۆت خوایه کی بالآ ده ست و دانایت و ده زانیت کی شایسته ی لیخۆشبوونه))، به مانای: نه گهر لییان خۆش ببیت نهوا له نه وه پری عیزه ت و تواناییدا لیخۆشبوویت ، وه دانایش بریتیه له ته وای زانیاری ، جا لییان خۆش بوویت پاش نه وهی زانیاریت هه بوو کهوا چییان کردوه و توانایی تۆ تییان گه یشتوه وه تۆله سه نندنه وهش دیارو ده رخته که ی عیزه ت و توانایه وه ناوه رۆک و ناواخنه که شی زه لیلی یه ، خوی گه وهش له

ليخوشبوندا هيچي زياد نه كرده و ته نه عيزهت و شكومه ندى نه بيت، هيچ كه سيك نى يه كهوا تولهى له پيناوى خويدا كرديتته و ته نه شرمه زار بووه، له بهر نه مه پيغه مبهري ﷺ هرگيز تولهى له پيناوى خويدا نه كرده و ته وه^(٣٤٠).

خوای گه و ره له فهرموده يه كدا نه وان هه لده سه نگينييت: ﴿هُم يَنْتَصِرُونَ﴾ (الشورى: ٣٩)، واته: ((دهسته و هستان ناو هستن وه بهرگري له خويان ده كه ن))، چۆن لييان تيده گيت له كاتيكا نه وان له هيژوتوانانان، وه مبهستيش كهوا ليپوردن له ره و شته كانى دهروونى پر له نارامى يه، زهليليش له ره و شته كانى دهروونه كانى گونا هبارو تاوانبار، خالي مهسه له كهش كهوا توله سندنه وه شتيكه و سهركه و تن و بهرگري له و خركردنيش شتيكى ديكه يه، جا بهرگري كردنيش نه وه يه كه بهرگري حق و مافى خوا بكهيت وه له پيناوى نه ويشدا بيت.

جا نه گهر دهستدریژی كرايه سر نهوا له پيناوى خوای گه و ره بهرگري له خوای دهكات له دهستدریژكاره كهدا كهوا خوای گه و ره عيزهت و خونه ويستی پى بهخشيوه، له سر نهو گه و ره يى و شكومه ندييه كى مافى دهخوات و دلگيري دهكات، غيرهت و پهروشى بۆ بهنده يه كى په يوه ندركار بۆ خوداي بالا دهست و دلۆقان كهوا زهليل دهكریت، نهوا به دهست دريژ كاره كه دهلييت، من بهنده و كۆيله كى كه سيك كهوا بهنده يى خوای زهليل ناكات، وه هزيش ناكات كهس زهليلى بكات.

نمونه يى نه مهش نه وه يه كهوا پياويك هاته لای نه بوبه كرى صديق پيى ووت: هه لمگره سويند به خوا من له تۆو له كوره كهت سوار چاك ترم، له كاتيكا موغيره كورى شو عبه له لای بوو، جا موغيره توند به قۆلى گرت و مستيكي له لووتى پياوه كه دا، جا خوین له لووتى رڙا، ئينجا كهس و كارى پياوه كه هاتنه لای نه بوبه كر ووتيان: تۆله مان بسيننه وه له موغيره، جا نه بوبه كر فهرمووى: من تۆله

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ده سينم لهو كهسهى قهدهغه بهر بهست ده بن له شكاندنى پيروزه كاني خواى گهوره؟
نك تۆله سەندن له پيتناوى نهودا.

نه بوبه كر بينى نهو بهر گريه له لايهن موسغيره وه بۆ عيزهت و شكۆمه ندى خواى
گهوره كهوا خهليفهى پيغه مبهر عليه السلام بهرزي راگرتووه بۆ نه وهى نهو عيزهت و
شكۆمه ندى يه له چاكي خهلافه تيه كهى و دامه زراندى ثابنه كهى بيتته دى، جا نهو
وازي لهى تۆله سەندن وهى خۆى هيتا بۆ نه وهى جور شهت و توانا كهى له پيتناوى
عيزه تى خواو ده سه لات كهى به كار بهيتيت كهوا پيغه مبهر كه و ثابينه كهى وه
جيتن شينه كهى پيتى به غيرهت و سه ربه رز بوونه، جا نه مه بابه تيكه و نمونهى لووت
بهرزي بۆ ده روونى تاوانبارو گوناح بابه تيكى ديكه يه.

(له بارهى جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژه يى)

جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژه يى و بيتاگايى كهوا هيتنايى دل و دلپاكي له
نهويستنى ئيرادهى ده بيت له دواى زانينى، دلى له ئيرادهو نيست و مهبهسته كهى
سهلامهت ده بيت نك له زانينى وه زانبارى پيتى، نه مهش به پيچهوانهى گه مژه يى
و بى ناگاييه له بهر نه وهى نه مه نه زانينيكه و كه مى زانبارى يه له سه رى، نه مهش
حهمدو ستايش ناكريت، له بهر نه وهى نه مه كه م و كورپى ههيه، بهلكو حهمدو
سوپاسى نه م خهلكه ده كريت كهوا خهلكى ليتى سهلامهتن، و تهواو يش نهويه
كهوا دل زانبار بيت له باسى شهرو خراپه سهلامهت و گونجاو تهواو بيت له
ئيراده كهى، عومهرى كورپى خهتاب عليه السلام ده ليت: من ده ستپرو فيلباز نيم و
ده ستپرو فيلبازيش ناخه له تيتيت، عومهر زۆر له وه ناقله مند تر بووه له وهى كهوا
ههلبخه له تيت، وه خواى گهوره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ١ إِلَّا

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْمُجْزِيَّةِ

مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقُلُوبٍ سَلِيمٍ (الشعراء: ٨٩: ٨٨)، واته: ((نهو رږڅه ی نه مالّ سړود د به خشیت و (فریای ناده میزاد ده که ویت)، نه مندال و نه وه، مه گهر که سیک به دل و د هروونی پاک و بیکه رډو پر له نیمان، به خزمهت په روه رډگار گه یشتیت))، جا نه مده په پاک و بیکه رډه له هه موو کاره ساته کان کهوا دلّه نه خوځه کان تووش بوو به نه خوځه گومانو په کان کهوا ده کات شوین کهوته ی گومان بکه ویت، نه خوځی نار هزوو و شهوه تیش کهوا دلّ تامه زړو ده کات به دوا ی هه واو هه وه سی د هروون بکه ویت، جا دلّی پاک و بیکه رډیش کهوا سه لامهت و پا که له م شته و لهو شتانه.

(له باره ی جیاوازی نیوان د نیای و بی ناگای)

جیاوازی نیوان د نیای و بی ناگای، د نیای و ه ستانیکه پشت د به ستیت به به لگمو نیشانه کان و فرمانه کان دلّ تیدا جیگیر ده بیت، جا هر کاتیک نهو نیشانه به هیژ بیت نهوا نهو به لگمه به هیژ ده بیت و ه قایم ده بیت و په گی داده کوتیت و ه به تاییه تی له سر زوری تاقیکر د نه وه و راستگویی له لیکدانه وه و د هر پیندا و ه که نه وه به لگمو باوهر پیکر د نه کان بیت، دلّیش په یوه سته بهو که سه ی متمان ه ی پیبکات و پستی پیّ به ستیت، و ه نیهت و مه به سستی پاش بیت پییه وه. به لام که سی بیتاگا و ه که یه کیکی له خو یایی وایه کهوا د هروونی و شهیتانه که ی و نار هزوو و هیواو ناو اته که ی فریوی داو ه هه روه ها هه وه سه سر نه که و توو و دروژنه که ی به خودای خو ی تاو ده کو د هروونی شوین هه واو هه وه سه که ی ده که ویت، که سی له خو یاییش د نیاییت پیّ ده دات بهوز که سه ی کهوا خو ی باوهر ی پیی نیه، و ه خوی گه وره د هه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (النور: ٣٩)، واته: ((نهوانه ی که ری یازی کره سان گرتو ته بهر

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

کرده وه کانیان وهک تراویلکمو سهرا بیټک وایه له بیابانیټکدا بریسکه بداته وه که سیټکی
 تینوو وابزیانیټ ناوه (بهتالووکه بوی بجیت)، هر کاتیټک گه یشته لای ده بینیت
 هیچ نیه ، نهوسا (کاتیټک بۆخوی ده زانیټ ژیانی کۆتایی یه و قیامت بهر یابووه)
 خواش ناماده یه له لایدا به گویره ی کرده وهی مو حاسه بهی ده کات وه لیتی
 ده پرستیته وه، وه خواش به خیرایی لیټر سینه وه نه نجام ده دات))، وه خوای گه وره
 له باره ی نهوانه ی له خزیابین و خه لکی فربو ده دن ده فربو میت: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ
 بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف: ١٠٤-١٠٣)، واته: ((نهی محمد ﷺ پیټیان بلتی: نایه
 هه والی نهو که سته تان بده می که له کارو کرده وه یاندا زور زهره مه ندو خه ساره ت
 مه ندن؟!، (نهوانه) نهو که سانه ن که هه ول و کۆششیان له ژیانی دونیادا، به زایه و
 به هه دهر چوو به ممرجیټک وایان ده زانی که به راستی کاری چاک ده که ن و کرده وهی
 رهوا نه نجام ده دن))، وه نهوانه نه گهر بهرگ و سهر پۆشه که یان له سهر لاجیټ و
 به دیار که ویټ نهوا راستی کاروباره کانیان ده سه لیټندری و ده زانیټ کهوا نهوانه
 له سهر هیچ شتیټک نه بوون: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ٤٧)
 واته: ((نهوهی هه یانه هه مووی ده به خشن له پیټناو پرگاری خو یاندا کاتیټک ده بینن
 که سزاو نازاری دۆزه خ زور سه خته وه له لایه ن خواوه سزاو نازارو نه شه که نهی وایان
 بۆ دهرده که ویټ که هه رگیز به ته مای نه بوون)).

له حه دیسیټکی ناسراودا: ((إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَزِيدُكَ مِنْ بَعْمِهِ وَأَنْتَ مُقِيمٌ عَلَى
 مَعْصِيَتِهِ فَأَحْذَرَهُ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتَدْرَاجٌ بِمُسْتَدْرَجٍ بِهِ))^(٣٤١)، واته: ((نه گهر بینیت
 خوای پاک و بیگهرده له نیعمه تی خو ی به سهرت داده پرژیټ و بوټ زیاد ده کات ،
 وه تو ش بهرده و امیت له سهر تاوان و گوناح و سهر پیچی نهوا ناگاداره و لیتی بترسه
 ، له راستیدا نهوا نزیک خسته نه وهی، که له سزاو نازاری دۆزه خ نزیکت

٩٩ لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

ده کاته وه))، نه مهش له قورئاندا شایه تی له سهر دراوه وهك خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (الأنعام: ٤٤)، واته: ((نینجا کاتیك نهو ریبازو بهرنامه ی که یادیان خرابزوه فهراموشیان کرد نیمهش ده روازه کانی هه موو شتی کمان بژ والا کردنه وهو (نازو نیعمه تمان به سهردا پرژاندن) هه تا کاتیك دلخۆش و شادومان بوون به وهی که پییان درا، نیت له ناكاو گرتمان و هه مویانمان سهرگه دان و پيسوا کرد نینجا نهوان بی نومیئد بوون و به غم و په ژاریه یه کی زۆره وه تیاچوون))، وه نه مهش گه وهرترین بی ناگییه که وا ده بیئتیعمه تیخوا به سهرتا ده باریت و تۆش بهرده وامیت له سهر کاری خراپه و تاوان ، جا شهیتانیش بریکاره به هه لئه تانندن، وه سرووشتی دهروونیش نیشانه یه به له خۆبایی بوون و فریودان، جا نه گهر بیرو پاو سته مکارو شهیتانی له خۆبایی و دهروونی دوو روو کۆبیتموه نهوا هیچ جیاوازیهك نابیت، جا شهیتانه کان کهسانی له خۆبایی فریو ده دهن و ته ماعیان ده داتی له بهره وامیان له سهر نه وهی خوای گهوره رغو کینه یان بهرامهر زاید ده بیئت و لییان تووره ده بیئت، لهم باره یه وه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَعَزَّزْتُكُمُ الْإِيمَانِ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّزْكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (الحديد: ١٤)، واته: ((هیواو ناواتی بی جی سهری لیئتیک دابوون، هه تا ویستی خوا یه خهی پیگرتن و کۆتایی به ژیانان هات، شهیتانیش غهراو گومرای کردبوون به میهره بانی خواو له ریبازه که ی ویتلی کردبوون))، وه ههروه ها خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (فاطر: ٥)، واته: ((نهی خه لکینه دلنایان به لیئتی خوا پراست و درووسته (قیامت به رپا ده کات و له هه موو کهس ده پرسیته وه) که وابوو ژیانی نه م دونیایه سهرتان لی نه شیوینیت و شهیتان نه تاغله تیئیت به ناوی په حم و بهزه یی خواوه (گوایه هه رچی بکه ن خوا به بهزه ییه ولیتان خۆش ده بیئت))، وه

٩٦ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

گه وره رترین خه لکانیک که فریو درابن بهودی که خوی گه وره به رهجه تی خوی نیعمه تی پیداره ده لیت: نه وه هی منه: واته: من خاوه نی نهو شته م و هه ر خوم شایه نی نهو شته م له هه موو که س موسته حه ق ترم بهو شته، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ (الکھف: ۳۶)، واته: ((وانشازانم قیامت به ریاده بیت))، جا نه وانه له گهل نه ووش خوی گه وره نیعمه تیان به سه ردا پرژاندووه کوفر به خوی گه وره ده که ن و له خو بایی بونیان زیاتر ده بیت جا خوی گه وره له زمسانی نه وانه وه ده فهرمویت: ﴿وَلَسِنُ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ((نه گهر بگیتړنه وه بولای په ورو درگارم نه و دلچنپام که خو شی و نازو نیعمه تم لای نه و بۆ ناماده یه))، به مانای: به هشت و ریزلینان جا به م حاله له خو بایی ده بیت به خودای گه وره میهره بان، جا به شیتان هله ده خه له تیت بهو په یان و هیواو ناواتانه ی پیدابوو، تاوه کو له دوا جارد ا به هیلاک ده چیت.

(له باره ی جیوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات)

جیوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات تکاو پارانه وه له گهل تی کو شانی رهنج و سه ر فکردنی هیزو ووزه له به ده ست هی تانی به هوکاری سه رکه وتن و بردنه وه دا، وه هیواو ناواتیش رازو گله یی دهروونه بۆ ده سته که وتنی نهو شته، له گهل به که خستنی نهو هوکارانه ی بوی گه یه نره: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۲۱۸)، به راستی نه وانه ی که باو درپان هی تاده و کوچ و جیهاد تی کو شانیان کردوه له پیتاو ری یازی خوا دا، نا نه وانه به هیواو به ته مای ره حمت

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

و میهره بانی خوای پهروه ردگارن))، جا خوای پاک و بیگمرد بهرمالئی تکاو پارانه وه ده نوشتی نیته وه ته نهها بۆ نهوانه نه بیټ، وه فریسود راوانیش ده لئین : نهو که سانه ی فه رمانه کانی خوایان پشت گوئی خستوه و نهو شتانه ی قه ده غه ی کردوون نه نجامی ده دن و شوین نهوانه ده که ون کهوا خوا لییان توو په یه ، وه دوور ده که ونه وه لهو شتانه ی خوای گه وره لییان پازیه ، نا نهوانه به هیواو ته مای په حمهت و میهره بانی خوای پهروه ردگارن، نه مهش شتیکی تازه بابهت و زیاد نیه له فریودان و له خوایی بوونی ده روون و شهیتانیش لهوانه و بۆ نهوانه ، جا هیواو ناوات و پارانه وه بۆ بهنده یه که کهوا دلئی پرپوویټ له باوه ربوون به خواو پوژی دواپی، له نیوان چاوه کانیدا ده رکه وتوه کهوا خوای گه وره له که رامدهت و به هه شتی خوئی به لئینی پئداوه دلئیش فراوان و چه ماوه ته وه بۆ په روشی و تامه زوویی بۆلای نهو.

نیشانه ی تکاو پارانه وه ی درووستیش نه وه یه کهوا که سی تکاکار ده ترسیټ له وه ی به هه شتی له ده ست بچیټ و شانس و به ختی تیټدا به فیوټدات به وازه یتانیک ده ترسیټ له وه ی نهو له نیوان چون نه ژووره ویدا بگۆرپټ، جا غوونه ی نه مهش وه ک غوونه ی پیاوټکه نافره تیکی به ریز له پله و پایه کی شه ریفدا له خانه واده یه کدا ماره بکات ، جا کاتیک کاتی ماره کردن و کۆبوونه وه ی که سایه تیه به ریزه کان و گه وره پیوان له خه لکه که هات و ناماده بوونی پیوان لهو ئیواره یه دا، بۆ نه وه ی نافره ته که و پیاره گه وره کان ببینیټ، جا دهستی کرد به خو ناماد کردن و پازاندنه وه و جوانکردنی خوئی، وه دهستی کرد به ریکه خستنی قوئی، خوئی خاوین کردو خوئی بۆغخوش کرد، و جوانترین جل و بهرگی له بهر کرد، و پویشټ بۆ مالئی نافره ته که وه له پئگادا خوئی ده پاراست له هه موو پیسی و له که یه ک وه یاخوود شتیکی پیس تووشی بیټ تاوه ک خوئی ده پاراست له توو خوئی و دوو که لئیش، جا کاتیک گه یشته به رده رگای ماله که خاوه نی مال به خیر هاتنی لیکرد، وه له به رده رگا فره شی راخست تاوه کو ژووری پیشوازی، چاوی تیټری، له هه موو روټکه وه

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نافره ته که مدهستی ریزگرتنی بوو جا نه گهر له دواي شم هممو رازانده وه و جوانکردنه، له سهر زبلدان و گوفه ك دانيشتابايه، و له گهلیدا تلاوتلی بکړايه و دهستی پياهيڼابايه، وه جل و بهرگو لاشه ی پیس و چلکن بوايه، نهو پیس و چلکنیه ی له قزو پوخسارو جل و بهرگیشی بوايه، جا بهم حالته بهچووبا بهر دهرگای نهو ماله به مدهستی نهو به لینه ی پيانی دابوو بۆ ماره کردن، نهو کاته نهو ی بهر دهرگا که دهستی ده کرد به لیدانی و دهرکردنی وه له سهری دهیقیراند و له دهرگا که ی دووری دهخسته وه، جا نهوکاته پیاوه که به سهرسامی و ریسوایی و دهرکراوی ده گهرايه وه.

جا یه که میان حالی تکاکاره، و نه مەشیان حالی هیواو ناواته، نه گهر دته ویت و هکو حالی نهو دوو پیاوه بیست له هممو خه لکینک جیاوازن وه راسپارده و مامه له کردنیان له هممو که س گه وره ترو باشته، مافی هیچ که سینک له لای نهودا و ون نابیت، له پشتی پرده مامه له ی خه لک ده کات و هیچ که سینک نابینیت، و که رهسته کانی و مال و سامانه کانی و بازرگانیه کانی و تیکه لاویه که ی به ناشکرایي دياره له ماله که پیدا بۆ مه له کاران، جا دوو پیاو دینه لای، یه کیکیان به راستگزیی و نه مانه ته وه ناموژگاری مامه له ی له گهلدا ده کات وه هیچ غهش و فیل و خیانه تی به سهردا تاقی ناکاته وه، جا نه گهر چووه لای باشترین که رهسته و شت و مهك و خوښه ویستی بۆ هله ده بژیریت له باشترین جوړی دروست کردن و چاکی و مدحکه می که رهسته که کهوا ناوه پوکی له دهره ویدا باشر بیټ.

به لآم پیاوه که ی دیکه نه گهر چوویه لای، به خیراترین که رهسته و شت و مهك تاقی ده کاته وه که دهربازی نابیت له غهش و فرت و فیل، و باوه پری بهو کاره ی خزی نیه و بهو ی وهرگیره که پتی ورتوه له نیتوان خوی و ناوړیکه ره که وه له نیتوان دروستکارو بازرگانه کان، به لکو به ههواو هه وه سی خوی کارده کات و مامه له ی له گهلدا ده کات نه گهر له بهرچاوی و ون بیټ، هیچ کاتیک ریز له خاوهن که رهسته و شت و مه که که

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْيَةِ

ناگریت تنها نه گهر له بهر چاوی بیت، و نه ناگای له شته خرابه کانی بیت، به پیی توانا تاوان و خیانت له خاوهن کاره که ده کات، جا کاتیک به سهر شهو کاره تیده په پیت.

پاشان ده لیت: کهوا خاوهن مال و سامانه که له مړېدا بړ کریکارو مامه له کارانی ده ری ده خات تاوه کو لیپرسینه و هیان له گه لدا بکات و مافه کانیان بداتی، جا هردوو پیاهو که له بهر ده ستیدا راده و ه ستن وه هر کریکارو به وهی مافی خوږه تی لپی و ه رده گریت، جا شهو دوو نموونه ی سهره وه له راستیدا هاوشیوهن له گه ل یه کتر. جا هم موو تکا کارو تاو اته خوازیک ده ترسیت له وهی تکی کردوهو بوی تاو اته خواز بووه له ده ستی بچیت، هم موو ترساویکیش تکاو تاوات خوازی نه من و ناسایشی خوږه تی کهوا لپی ترساوه جا له بهر نه مهش هردوو ناوه که به نوره ده ستاو ده ست له سهری ده که ویت، خوا ی گه و ره ده فرمویت: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، و اته: ((نموه چیتانه ئیوه قه دری خوا نازانن، بۆریری بۆ دانانین و لپی ناترسن))، له ته فسیرو لیکنده و ه کهیدا ده لپن: له گه و ره یی و ده سه لاتی خوا ناترسن، وه پیشتتر باسکرا کهوا خوا ی گه و ره تکا کردن ده پیچیته وه و ه ری ناگریت تنها لهو که سانه ی باوه رپان هی ناوه و له پیناوی خواوه کوچیان کردوهو و خه بات و تیکو شانیان کردوه، پیغه مبه ریش عليه السلام نیمانی لیکنده و ته وه به وهی کهوا چه ند هویو شو عبه یه که وه کارو کرده وهی ناشکراو نهی تی وه په نهانی تیدایه وه کوچیشی به وه لیکنده و ته وه که ده ست هه لگریت له وهی خوا ی گه و ره قه ده غه ی کردوه، خه بات و تیکو شانیش به وهی تیکو شان و جیهادی ده روون بکه یت له پیناوی خوا دا، پیغه مبه ر عليه السلام ده فرمویت: ((المهاجر من هاجر ما نهی الله عنه))^(۳۴۲) ((المجاهد من جاهد نفسه في ذات الله))^(۳۴۳)، مه به ستیش لپی کهوا خوا ی پاک و پیگه رد

(۳۴۲) سنن ابی داود (۲۴۸۱).

(۳۴۳) الترمذی: (۱۶۲۱).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خاوهنی تکاکارو ناواته خوازی داناوه لهو کهسانه ی باوهردارن و کۆچ ده کهن و خهباتیش ده کهن وه نهوانهیشی جگه لهوانه ده رهیتناوه لهو نومهته دا . به لام ناره زوو مه ندیش بریتی به له سهرو پۆیه ی مال و داراییه کی موفلیس و نابوت کهوا ده ریا نهیتناوه له قالبی تکاکردو و هیواو ناوات وه نه مهش ناره زووی نهوانه ، وه نه مهش ده رهاتوره له دلیک که بریتی به لهم کاره و تهنگی پی هه لچنیوه ، وه دهروونیش دوو دل و پا را ده کات و له دوو کهل و تارماییه کهیدا سته می پی ده کات ، جا نه مهش دله که ی له شه هوهت و ناره زووه کان به کار ده هینیت .

خوای گه وره ده فهرموت : ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (النساء : ۱۲۳) ، واته : (("پاداشت و ریزو نرخ" نه به ناره زووی نیوهیه نه به ناره زووی خاوهنی کتیه ، نه وهی خراپه و گونا هیک بکات ، نه وه به هۆیه وه سزا ده دریت وه هیچ کهس و هیچ هیزکی دیکه دهست ناکه ویت جگه له خوا پشتگیری بکات و یارمه تی بدات)) . جا نه گهر بهنده یه ک وازی هینا له پاسپارده ی ماف و یارمه تیدانی پشتگیریه که ی نهوا خوای گه ورهش واز ده هینیت له پاسپارده و یارمه تیدانی و پشتگیریه که ی ، جگه له خوای گه ورهش هیچ پشت و په ناو یارمه تیده ریک نادۆزیته وه .

(له باره ی جیاوازی نیوان قسه کردن له نازو نیعمه ته کانی خوا وه شانازی

پیکردنی)

جیاوازی له نیوان قسه کردن و باسکردنی نازو نیعمه ته کانی خوای گه وره وه شانازی پیکردنی : له راستیدا قسه کردن له سهر نازو نیعمه ته کان راستی و هه وال

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

گه یاندنیکه له باره ی سیفه ته کانی سه ربه رشتیاره که ی وه پوختی و پاکی و چاکی و به خشنده یی وه چاکه کردن و به خشینه که یه تی؛ بریتیه له سوپاس و ستایش کردن له سهری به ناشکرا کردنی وه قسه لیکردنی بۆ نه و سوپاسگوزاری بکات، و بلاوی بکاته وه بۆ هه موو نه و شتانه ی کهوا یارمه تی داوه، مه به سته که شی له مه دا ده رختنی سیفه ته کانی خوای گه وره یه وه مه دح و ستایش و سوپاسگوزاریه له سهریدا.

به لام شانازی کردن به نیعمه ته کان بریتیه له ده ستریزی پیکردن بۆ سهر خه لکی و وانیشانیان بدات کهوا نه و له وان گه وره ترو خۆشه ویستره، جا سواری سهر ملیان بیت و دلّه کانیان دوور بخته وه بۆ نه وه ی به لای خۆی خواریان بکاته وه و خۆ گه وره کردن و خزمه ت پیکردنیان، نوعمانی کوری به شیر ده لیت: بۆ شه یتان چه نده ها نویژکه ری هاویه ش بۆ خوا په یدا که رو ته له و داو هدی، کهوا له ژیر نویژ کردن و ته له دانانه وه که یاندا زۆرداری و ستم به نیعمه ته کانی خوا ده که ن، خۆیان به گه وره تر داده نین له سهر به نده کانی خوا^(۳۴۴).

(له باره ی جیاوازی نیوان شادمانی دلّ وه شادمانی ده روون)

جیاوازی له نیوان خۆشی و شادمانی دلّ وه خۆشی و شادمانی ده روون دیارو ناشکرایه، له بهر نه وه ی دلّخۆشی و شادمانی به خواو ناسینی و، خۆشه ویستی بۆی و خۆشه ویستی بۆ قورئانه که ی له دلّه وه یه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُتِرَ إِلَيْكَ﴾ (الرعد: ۳۶)، واته: ((ده سته یه که له وانیه که کتیبی ناسمانیمان پی به خشیون (شوین که وته ی حه ق و راستین) دلّخۆش و

(۳۴۴) فیض القدير : (۲/ ۴۹۹).

٩٩ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

شادومان دهبن بهو قورئانهی که بۆتۆ دابه زیندراوه))، جا نه گهر نهوانه ی خاوهنی کتیین دلخۆش بن به سرووش و وه حیه که، نهوا شادومانی نهو سرووش و وه حیه، وه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَآمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (التوبة: ۱۲۴)، واته: ((کاتیکیش سورەتیک له قورئان دابه زینرا، هه ندیک له (دوو پرووه کان به گالته پیکردنهوه) ده لئین: کیتان نهو سورته باوه ری زیاد کردوه؟! جا نهوانه ی که باوه ریان هینابوو نهوانده ی دیکه نیمان و باوه ری پتهوتر کردن، نهوانیش موژده بهیه کتری ددهن (دهرباره ی سه رکه وتن و خۆشی ههردوو جیهان))، ههروه ها خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ((نهی محمد ﷺ به نیمانداران بلی: با دلشادو شادومان بن به فەزل و بهخشش و پهحمتهی خوایی (که قورئان و بهرنامه ی خوایه)، کهوا بوو با هه ره بهوه دلخۆش بن، هه ره نه مهش چاکتره بۆیان له هه موو نهو شتانه ی که خه لک خه ریکن کۆی ده که نه وه که له که ی ده که ن)) .

نهو سه عیدی خودری ده لئیت : فەزل و بهخششی خوای گهوره قورئانه ، پهحمته کهشی نهویه کهوا بتانگیڕیت به خاوهنی نهو فەزله^(۳۴۴) وه هیلالی کوپی بهساف ده لئیت : فەزل و چاکه ی خواوه پهحمته و بهزهیه که ی نیسلامه کهوا خوای گهوره کردویه تیه بهخشش و خه لات بۆ نهو، نهو قورئانه ی فیری هه موو شتیکی کردوون نه مه بۆ نیوه خیری زیاتره لهو زیرو زیوه ی کهوا کۆی ده که نه وه .

وه نیبنو عهباس و حه سه ن و قه تادهو تهواری لیکنده روان ده لئین : فەزلو بهخششی خوای گهوره نیسلامه وه پهحمته و بهزهیه کهشی قورئانه .

جا نه مه شادومانی دلوه نه مهش له نیمانه وهیه و بهندهش له سه ری هۆشی دیته وه بهرو ده گه پیته وه ، له بهر نهوه ی دلخۆشیه که ی پیی به لگه یه له سه ره زابوونی ،

(۳۴۵) سهیری : تفسیر القرطبی ، ۳۵۳/۸ بکه .

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلکۆو بریتیه له سرودى ڤه زابوونیش ، وه دَلخۆشى و شادومانیه کەش بەمه به پیتی توانای خۆشهویستیه کهیه تی ، له بهر شه وهی شادومانی له راستیدا ده بیته سه رکه وتن بۆ خۆشهویستت وه له سه ر توانای خۆشه ویسته کهی دَلخۆش ده بیته به ده سته که وتی ، جا دَلخۆشى و شادومانی به خواو ناوه جوانه کانی و سیفه ته کانی پیغه مبه ره کهی و سوننه ت و ڤی بازه کهی وه قورئانه کهی کهوا پوخت و پاک و تیمانه وه هاو ڤیتی گیانی به گیانی شه وه .

جا دَلخۆشى و شادومانی دل و کهیف خۆشى به خواى گه وه ره ، ناوه جوانه کانی و سیفه ته کانی و قورئانه کهی و پیغه مبه ره کهی ، گه یشتن پیتی باشته له وهی شه وهی پییدراوه ، به لکۆ شه وه گه وه یی پیدانه کهیه تی ، وه دَلخۆشى و شادومانی له دوا ڤۆژدا به خواى گه وه ره و گه یشتن پیتی به گو ڤره ی دَلخۆشیه کهی خۆشه ویستیه کهی له دونیادا ، وه شادومانی گه یشتن به خۆشه ویسته کهی شه وه ده وسیتته سه ر هیزو توانای خۆشه یستی و لاوازی و بیته یزه کهی ، جا نه مهش کاروباری شادمانی دَلخۆشى ده .

خۆشیه کی دیکه ی ههیه شه ویش بریتی یه له وهی خواى گه وه ره مینه تی له سه ر کردوه به وهی پیتی به خشیه له مامه له کردنی و دَلسۆزی بۆی وه پشت به ستن به سه ریدا و باوه ڤ پیکردنی وه ترسانی لینی و تکاو پارانه وه بۆی ، هه رکاتیك شه وه به دی هات شه وه خۆشى و شادومانیه که به هیتر ده بیته ، نینجا خۆشیه کی دیکه ڤووی تیده کات شه ویش شه وه یه کهوا ته وه به لیخۆش بوونی زانی شه وه دَلخۆشیه کهی زۆتر ده بیته له سه ر له زه تی تاوان ویاخیبونه کهی .

نهینی شه وه شادومانیهش له راستیدا له زانینی نهینی خۆشه ویستی و شادمانی خواى گه وه ره ده زانیته به ته یزه کردنی بهنده کهی زۆترین و توندترین دَلخۆشیه ، پیغه مبه ره له م باره یه وه غمونه یه که ده هیته شه وه له دونیادا له م جو ره دَلخۆشتر و گه وه ترینه ، شه ویش دَلخۆشى و شادمانی پیاویکه که به سواریه کهی دیته

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

دهرهوه، سەفەر دهکات کهوا خواردن و خواردنهوه کهشی له سەر سواریه که داناوه ، جا له خاکیکی ووشک و برنگ و پر له کارهسات لیی وون دهبیست ، زۆر ههول و کۆشش دهکات بۆ دۆزینهوهی بهلام نایدۆزیتتهوه خه مبارو ناویمید دهبیست لیی ، جا دادهنیشیت و چاوه پێی مردن دهکات تاوه کو به یانی دادیت و له پروناکیدا سواره کهی دهبیست ، کهوا جلوهی نه سپه کهی به داریک به وستراره تهره له بهر تووندی خۆشی و شادومانیه کهی دهلیت : نهی خوداوهنده تۆ بهندهی منیت و منیش خوای تۆم ، له بهر توونده تاوی شادومانیه کهی ههله دهکات ، جا خوای گهره دلخۆش دهبیست به تهویه کردنی بهنده که له بهر سەفەرکردن و دۆزینهوهی سواری و کهل و پهله کهی (٣٤٦) .

(له بهاری دلخۆشی و شادومانیه گهره که)

نالێره دا گهره ترین خۆشی و شادومانی له ههر هه موویان وایه ، نه مهش بریتی یه له خۆشی و شادومانیه کهی له کاتی دابرانی له دنیاو گهشتن بۆلای پهروهردگار لهو کاتهی فریشتهی بۆ ده نیریت وه موژدهی پی ددهن به گهشتنی به خوای گهره و میهره بان ، جا فریشتهی گیان کیشان پیی دهلیت : نهی رۆحی پاک و بیگهرد وهره دهره وه کهوا له جهستهیه کی پاک دابرویت ، موژده بیست له تۆ به رۆحیک و په یحانهی به ههشت وه خوایه کهوا لیت تورشه نیه ، وهره دهره وه کهوا خوای گهره له تۆ رازیه : ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣﴾ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ ﴿٤﴾ (سورة الفجر ٢٧ : ٣٠) ، جا

(٣٤٦) مسلم : (٢٧٤٤) .

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نه گهر له نیتوان دهستی تۆبه کار هیچ شتیک نه بیټ تنهها نهو دلخوښی و شادومانیه نه بیټ نهوا عهقل و بیرو فهرمانی ده کرد به ووروزاندنی جا نه مه چونهو له دوا ییدا جوړه ها شادی و دلخوښی پرووی تیده کات له وانه فریشته کانی نیتوان زهوی و ناسمان له سره رڅی نهودا ، له وانه کردنه وهی ده رگای ناسمانه کان بۆ نهو ، وه فریشته کانی ناسمان سه لاواتی له سره لیده ده ن جا فریشته کان لهو ناسمان بۆ نهو ناسمان له یه کتر وهی ده گرن و سه لاوه تی له سره لیده ده ن به م جوړه تا ناسمانی حوتم ، جا نه مه چوڼ خوښه که ی پتوانه ده کریت له کاتی کدا موله تی پیدراوه بولای په ورو ده رگاری و پشتگیری و یارمه تیده وهی و خوښه ویسته که ی ، جا له نیتوان ذاتی موباره کی دهسته کانی په ورو ده رگار ده وه ستیت و موله تی پیده دریت به کرڼوښ بردن جا کرڼوښ بۆ خوی گه وړه ده بات، پاشان له لایه ن په ورو ده رگاره وه فهرمان ده ده چیت: کتیب و کرده وه کانی له (علین) بنووسن، پاشان ده بیسه به هه شتی پینیشان ده ده ن، و شوینی خوی له به هه شتدا ده بینیت به وهی کهوا خوی گه وړه په یانی پیدابوو، به هاورپو خزم و کس و کاری ده گات و جا موژده ی پیده ده ن و دلخوښ ده بن به هاتنی جا نه ویش دلخوښ ده بیټ پتیا ن کهوا پیش کس و کاره که ی که وتوه ، جا له باشرین حال و شیوه ده بینن، نه مه هه مووی پیش ده ربازبونه گه وړه که یه روژی کوږونه وهی جهسته کانه، به دانیشتنی له ژیر سیبهری عه رشا، له حه وزی که وسره ده خواته وهو کتیب و کرده وه کانی به دهستی راسه وهرده گریته وه، تای ته رازووی قورس ده بیټ و پروخساری سپی ده بیټ، وه نووو پروناکیه کی ته وای ده دریت ی کاتیکه خه لکی له تاریکاییدا وان وه به بی کوښپ و ته گره پردی دوزه خ ده بریت، کوتایی دیت به ده رگای به هه شت ، جا له وکاته دا لئی نریک ده بیته وه، به ده رگه وانی به هه شت ده گات و به خیر هاتنی ده کات و سه لامی لیده کات و موژده ی پیده دات وه پیشی ده که ویت و ده بیات بۆ شوینه که ی و کوښکه کانی و خیزانه کانی و تهخت و شوینی پالده وهی.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزَةِ

لهپاش نهمه خوښه کی دیکه ناکړیت پټوانه بکړیت، لیتی تیناپه ریت به فهوتان و نه مان نهو خوښانه هه مووی له لایه تی، له راستیدا نهمه بو خاوه ن سولته و رټبازه باوه پټکراوان و راستگزیان ده بیت به بینینی روخساری پیروزی په ورو درگاریان که له سه رووی هه موویانه وهیه سه لامی خویان له سه ر بیت :

ولست هذه الفرحات إلا * لذي الترحات في دار الرزايا
فشمّر ما استطعت الساق واجهد * لعلك ان تفوز بذی العطايا
وصم عن لذّة حشيت بلاء * للذات خلصن من البلایا
ودع امنیة ان لم تنلها * تعذب أو تنل كانت منایا
ولا تستبط وعداً من رسول * أتى بالحق من رب البرایا
فهذا الوعد أدنى من نعيم * مضى بالأمس لو وفقت رأیا

(له باره ی جیاوازی نیوان دلنه رمی و په شوکاوی و شپړزه یی)

جیاوازی له نیوان دلنه رمی وه په شوکاوی و شپړزه یی: په شوکاوی و شپړزه یی لاوازیه که له دهرووندا و ترسیکه له دلدا، کهوا توندی ته معای و چلیسی و چارچنوکي راپیده کیشت، له لاوازی نیمان به قه دهرو چاره نووس ده ستیډه کات، نه گهر نا کهی زانراوه کهوا چاره نووس بوونه وه ریکه وه پټویست بوو شپړزه ییه که ماناو مبه ستيکی پوختی هه بیت و جاريکی دیکه تووش بیت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ لکینلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم (الحديد: ۲۲- ۲۳)، واته: ((هیچ به لاو رووداویک له زه ویدا بوټان پټشنه هاتوه که له لوح المحفوظ دا تۆمار نه کرابیت، وه پيش نه وهی رووداوه که پيش بیت نهو کارهش بو

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

خو زۆر ئاسانه، ئەمەش بۆ ئەوەی کەخەفەت نەخۆن بۆ ئەوەی لە کیستان چوووە بەوەش دڵخۆش و غەپرا مەبن کە پێمان بەخشیون ((.

ئەمەش پێچەوانە نابێت لەگەڵ دلتەرمی، لەبەر ئەوەی چالاکوانە لە سیفەتی بەزەیدا ئەوەش کەوا تەواو دەبێ کەم و کۆری یە ، وە خوای گەورەو میهرەبانیش بێگومان بەزەیی بەو بەندانەیی دادیتەوه کەوا بەزەیین لەگەڵ خەلکید، وە پێغەمبەر ﷺ لەهەموو کەس دلتی نەرمتر بوو وە دوورترینیشیان بوو لە شیواوی و شپزەیدا، جا دلتەرمی میهرەبانی و بەزەییە، وە دلتە پراوکیش نەخۆشی و لاوازیە .

ئەنەس دەلیت : پێغەمبەر ﷺ بەزەییترین کەس بوو بۆ کەس و کاری ^(٣٤٧).

خوای گەورەش ئەگەر بیهوێت پەحم بە بەندەیهکی بکات ئەوا میهرەبانی و پەحمەت و بەزەیی لەدلتیدا جێگیر دەکات، ئەگەر بیهوێت سزای بدات پەحمەت و میهرەبانی لە دلتیدا لادەبات وە دەیانگۆڕێت بە دلتەرقی و توندو تیژی - لەحەدیسیکدا هاتوو: ((لا تنزع الرحمة إلا من شقي)) ^(٣٤٨)، واتە : ((پەحمەت و بەزەیی لە دلتی کەسیکدا لاناچیت تەنها لە دلتی کەسانی خاکەسارو تاوانبار نەبێت)) لە حەدیسیکی دیکەدا هاتوو: ((من لا يرحم لا يُرحم)) ^(٣٤٩)، واتە: ((ئەوەی بەزەیی و پەحمەتی نەبێت ئەوا پەحمەت و بەزەیی پێدا نابیتەوه))، لە حەدیسیکی دیکەدا هاتوو ((ارحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء)) ^(٣٥٠)، واتە: ((پەحم و بەزەییان بێتەوه بەوەی لەسەر زەویدا بە ئەوا پەحم و بەزەییان پێدەکات ئەوەی لەئاسماندا بە))، لە حەدیسیکی دیکەدا هاتوو: ((أهل الجنة ثلاث : ذو سلطان مقسط ومتصدق، ورجل رحيم رقيق القلب بكل ذي قربى ومسلم ،

(٣٤٧) مسلم (٢٣١٦).

(٣٤٨) مسند أحمد : ٣٠١/٢، وە سنن أبی داود (٤٩٤٢).

(٣٤٩) مسلم : (٢٣١٨).

(٣٥٠) مسند أحمد : ١٦٠/٢، وە الترمذی (١٩٢٤).

۹۹ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

وعفیف متعفف ذو عیال))^(۳۴۱)، واته: ((نه هلی به هشت سی جوړه که سن :
 خاوهن دهسه لاتداریکی دادپه ورو پیاو چاک و به خشنده بیت ، وپیاویکی به زهیی و
 دل نه رم بیت به هم و حزم و کس و کارو موسلمانیک ، وه پیاویکی دهسپاک و
 داوین پاک کهوا داوین پاک و دهست پاک و خاوهن مال و مندان بیت))، نه بی
 به کری صديق ده لیت : بیگومان فزل و به خشی نومت به وهی به په جه تیکی
 گشتیدا له دلیدابووه زیاده یه له سر راستگزیه تی و دلسوزیه تی، بو نه مهش
 شوینه وارو نیشانه ی له هه موو پیشه کیه کانی دیارو ناشکرایه هه تا کو له دیل و
 گیزراوه کانی رژی به دردا دهرده که ویت^(۳۴۲)، و نه م کارو فرمانه سه قامگیرو
 چه سپاوه له سر نه وهی هیمای پیکراوه، پیغه مبه ریش ﷺ له م باره یه وه نمونه
 دینیته وه به عیساو ئیراهیم^(۳۴۳).

خوای په ورو ردگاریش خزی به زهیی و به خشنده و میهره بانه، و هنزکترین بوونه وه ریش
 لای نه و گوره ترینیانه که به خشنده یی و میهره بانی، هه وروک دووترینیان لیتی نه و
 که سیه که به پیچه وانه ی نه و سیفه تانه و هسف کراوه.

(له باره ی جیاوازی نیوان شهیدایی وه رق و قینه)

جیاوازی له نیوان سوزو شهیدایی وه په شم و رق و قینه: سوزو شهیدایی ههست
 کردنه به نیش و ژان وه پترانیی وه بزواتن و جولاندنی نه ریتی و نکولی کردن له
 بهر زکردنه و هیدا جا نه مهش ته و اوکاریه، وه به لام رق و کینه و رقابه ری وشاردنه وهی

(۳۴۱) مسلم (۲۸۶۵)، و مسند احمد : ۴۲/۲.

(۳۴۲) مسلم : (۱۷۶۳).

(۳۴۳) مسند احمد : ۲۴۳/۳.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

شېرو خراپه يه و له هه موو کاتيکدا پيشبيني ده کړيت رووبدات جا هه رکه سيک نه مهی لي رووبدات نهوا له دلیدا هيچ نيشانه و شوينه واريک لاناچيت. جياوازيه کی دیکه کهوا سوزو شهيدايی و خوشه ويستی تو به خشش و ميه ره بانی لهو به ده ست دهينيت، رق و کينهش نهوا خه لات و به خشش به ده ست دهينيت، جا کهسی ميه ره بان هيچ نه زیت و نازاريکت پيناگه يه نيت، کهسی رق و کينهش چاوه روانی و پيشيني هه موو شتيکی لي ده کړيت.

(له باره ی جياوازی نيوان پيشپرکی و به خيلي و هه سادته)

جياوازی له نيوان بهر کانی و پيشپرکی وه هه سادته و به خيلي: کهوا پيشپرکی ده ستپيشخه ريه که بژ ته واکاری و جوانکاری کهوا نهوی له بهرام بهر تو ده بينيت جا پيشپرکی له گه لدا ده کهيت تاوه که دهیگه يتي ياخود پيشی ده کهويت جا نه مهش له شکومه ندی دهر وون و بهرزی هيمهت و توانايه و گوره ی توانينه، خوی گوره ده فهر مويت: ﴿ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴾ (المطففين: ٢٦)، واته: ((جا له پيتاوی نه ودا با پيشپرکی کهران پيشپرکی بکه ن))، وه له بنچينه شدا له سه ر شتی به نرخ و گران به ها ده کړيت که په يوه سته به دهر وونه کان به داواکردن و ناره زوو کردن، جا له وکاته دا دوو دهر وون پيشپرکی يه کتر ده کهن وه له وانه يه دلخوش بيت نه گهر تييدا به شداريت کرد هه روه که هاوه لانی پيغه مبه ر ﷺ له چاکه و کاری خيردا پيشپرکیان ده کرد، هه نديکیان دلخوش ده بوون به به شداری کردنی هه نديکیان له هاوه له کانيان، به لکو له گه ل پيشپرکی کردنيان له گه ليه کتردا دل و دهر وونيان له گه ل يه کتر پوخت و خاوين ده بوو، نه مهش جوړيکه له پيشپرکی ، له م باره يه وه خوی گوره ده فهر مويت: ﴿ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ﴾ (البقرة: ١٤٨)، واته: ((دهی نيوهی موسلمان پيشپرکی بکه ن له چاکه کاند))، وه هه روه ها ده فهر مويت: ﴿ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ

﴿الحديد: ۲۱﴾، واتە: ((پېشېركې بکەن بۆ بە دەست ھېنانی لِيخَوْشَبوون لە لایەن

پەرورەردگار تانەو بە دەست ھېنانی ئەو بە ھەشتە ی کە پانتایە کە ی وە ک پانتایی ئاسمان و زەویە)).

عومەری کوری خەتاب پېشېركېی لە گەڵ ئەبوبەکر دە کرد هیچ کات سەرکەوتوو نە دەبوو لە پېشېركېی کردندا ، جا کاتێک زانی پېشەواپەتی وەرگرت عومەر پێی ووت : سۆتێد بە خوا ھەرگیز لە هیچ شتێکدا پېشت ناکەوم^(۳۴۴)، دەلیت : سۆتێد بە خوا ھەرکاتێک پېشېركېم لە خێرو چاکەدا لە گەڵدا کردیبت ، تەنھا بینومە تۆ لەم کارە پېشم کەوتویت^(۳۴۵).

ھەردوو پېشېركێکەرەکان وە ک دوو بەندەن لە نێوان دەستی پیرۆزی گەورە کەیان کەوا یارمەتی یە کتر دەدەن و پېشېركېی یە کتریش دەکەن لە قایل بوون و پەزا بوونی خوا ی گەورە وە پېشېركېی دەکەن بۆ سەلماندنی خۆشەویستیان بۆ پەرورەردگاریان ، جا گەورە کەیان کە پەرورەردگارە سەری سۆردەمیئێ لەو کارە ی دەیکەن و ھانایان دەدات لە سەریدا ، وە ھەریەکە ئەوی دیکە ی خۆش دەوێت و ھانی دەدات لە سەر پەزا بوونی گەورە کە ی کە پەرورەردگارە.

بە خێلێش بوونەو ڕێک و دەروونیکی زەمکراوە وە کە سێکی سووکی کەوتوو ، وە هیچ پێداگیری و ھاندانیکی نیە بۆ خێرو چاکە ، ھەموو کات ھەسادەت و بە خێلێە کە ی لەو دەایە کەوا یە کێک خێرو چاکە یە ک بە دەست دەھێنێت وە ستایش و سوپاسگوزاری دەکریت بەبێ ئەو سەرکەوتن بە دەست دەھێنێت، ناواتە خوازە ئەو دەسکەوتە ی لە کیس بچیت بۆ ئەو ی تارە کو لە گەڵیدا یە کسان نەبیت، ھەر وە ک خوا ی گەورە دەفەر مویت: ﴿وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً﴾ (النساء: ۸۹)، واتە: (("ئەو دوو ڕووانە" ناواتە خوازن کە ئێوەش بێ باوەر

(۳۴۴) سنن ابی داود: (۱۶۷۸).

(۳۴۵) مسند أحمد : ۲۶/۱.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

بن وهك خوځيان كه بى باوهږ بوون نهو كاته (ههردوولاتان) يه كسان دهبن له بى باوهږيدا))، ههروهه خواى گهوره دهفهرمويت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (البقرة: ١٠٩)، واته: ((زۆرىك له خاوهن كتيبهكان ناواتهخوازن له بهر ههسوودى و ناپاكى خوځيان نه گهر بۆيان بكرىت بتانگيرنهوه ږيږى بى باوهږان نه مهش دواى نهوى كه حق و راستيتان به ته واوى بۆ ږوون بۆتهوه))، جا نينسانى به خيليش دوژمنى نازو نيعمه ته ناواته خوازه له ناو بجيت ههروهك نهو له دهستى دهږچوو.

(له بهارهى جياوازى نيوان خوځه ويستى دهسه لات)

وه خوځه ويستى پيشه وايه تى)

جياوازى له نيوان خوځه ويستى دهسه لاتندارى و خوځه ويستى پيشه وايه تى بۆ بانگهوازى كردن بۆلاى پهروه دگار برى تيه له جياوازى نيوان گهوره بهرز ږاگرتنى دهروون و كوڅش كردن له چاره نوويدا، له بهر نهوى دلسوژ بوون بۆ خواى بهرزو به توانا و خوځه ويستى بۆ پيوسته گوږپرايه لى بكرىت و ملكه چى نه كهيت، ووتو ههروايشتى خواى گهوره، له سهرووى هه موو شتيكه وه بيت، وه ناينيش هه مووى بۆ خواى گهوره بيت وه پيوسته به نده كان فرمان به چاكو دوورخستنه وه له خراپه و تاوان نه نجام بدهن، وه بۆ نه مهش خواى گهوره به نده كانى خوځى تهوانه ي تايبه تى كردوون بۆ دهروونى خوځى وه له دابه زاندنى قورانه نه كهيدا سوپاسى كردوون و پياى هه لداون، باشتري پاداشتيان ده داته وه نهوى پيايان ده گات و وه به باشتري كارو كرده وى چاك وه سفيان ده كات ، پاشان ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان: ٧٤)،

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: ((نهوانهش که ده‌لتن: په‌روه‌ردگارا له ه‌اوسه‌ران ونه‌وه‌کامان که‌سانیکمان پیّ به‌خشه که بینه مایه‌ی پرونامی دیده‌مان و شادمانی دل‌مان و بمانکه به پیشه‌وا بژ پاریزکاران و خواناسان)).

جا پرسپاریان لیّ بکه‌ن که‌وا به‌رچاویان پروون ده‌بیته‌وه به‌ گوپ‌رایه‌لی ه‌اوسه‌ره‌کانیان شادمان وناسک بیت به‌ شوین که‌وتنی له‌خوا ترساوان له‌سه‌رگوپ‌رایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردنی ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیشه‌واو نه‌وانه‌ی له‌ دواوه‌یدان هاوکاری یه‌کتر بژ گوپ‌رایه‌لی و خواپه‌رستی بیگومان پرسپاری لیّ بکه‌ن، له‌وه‌ی چاوه‌پیتی چی له‌خوا ترساوان ده‌که‌ن ته‌نها له‌سه‌ر په‌زابوونی خواو ملکه‌چی نه‌ودایه ، وه‌ نه‌مه‌ش بانگه‌واز کردنیانه بژلای په‌روه‌ردگار، به‌ پیشه‌وایه‌تی له‌نایندا که‌وا بنچینه‌که‌ی سه‌برو نارام گرتن و دل‌ناییه، ه‌ه‌روه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: ((پاشان که نه‌وه‌ی نیسرائیل خوگری و نارامیان کرده پیشه‌یان کردمانن به‌پیشه‌واو ده‌سه‌لات پیّ به‌خشین ، نه‌وکاته دل‌نایایی و پروایه‌کی ته‌واو ه‌ه‌بوو به‌ نایه‌ته‌کانی نیتم)).

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان خۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا و

خۆشه‌ویستی له‌گه‌لّ خودا)

جیاوازی له‌ نیوان خۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا وه‌ خۆشه‌ویستی له‌گه‌لّ خوا، نه‌مه‌ش له‌ گرن‌گرتن جیاوازیه‌کانه ه‌ه‌موو که‌سیک پی‌ویستی پی‌یه‌تی ، به‌ل‌کو پی‌ویست و ناچاره بژ جیاوازی کردنی نیوان نه‌م و نه‌و دا ، جا خۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا بریتی یه‌ له‌ تواوی نیمان و خۆشه‌ویستیش له‌گه‌لّ خوداو بریتی له‌ده‌ست نشان کردنی هاوبه‌شی دانانه بژ خوی گه‌وره وه‌ جیاوازی له‌ نیوانیان :

ق ۹ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کهوا خۆشه‌ویستن له خۆشه‌ویستیدا شوین کهوتنه بۆ خۆشه‌ویستی خوا ، جا نه‌گهر شتیکی خۆش ویست کهوا خوای گه‌وره‌و پیاو چاکه‌کانی خۆشیان ده‌وێت نه‌وا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌بۆ نه‌وه له‌وانه وه‌ک پیغه‌مبه‌ره‌کان و نێردراوه‌کانی و فریشته‌کانی وه پیاو چاکه‌کانی خۆش ده‌وێت و له‌بهر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره خۆشیان ده‌وێت، رقیشی له‌و شتانه ده‌بیته‌وه کهوا خوای گه‌وره رقی لییانه.

نهمه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ خواجه جا نهمه‌ش دوو جوړه: جوړیک له‌بنچینه‌ی یه‌کتا په‌رستیدا تانه‌و ته‌شهر ده‌کات، نهمه‌ش شیرک و هاوبه‌شی په‌یدا کردنه جوړیکی دیکه باس له‌ ته‌واوی و دلسۆزی و خۆشه‌ویستی خوا ده‌کات، وه نهمه‌ش له‌نایینی نیسلام ده‌رناچیت.

جوړی یه‌که‌م : وه‌ک خۆشه‌ویستی کافره‌کان بۆ به‌کانیان و گه‌وره‌کانیان ، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۶۵)، واته: ((له‌گه‌ڵ نه‌وه‌مه‌موو به‌لگه‌ ناشرایه‌نه‌دا " هه‌ندیک که‌س هه‌یه له‌ جیاتنی نه‌وه‌ی خوای په‌رست بی‌ت شتانی تر ده‌تاشیت بۆ خو‌ی و خۆشه‌ویستی و سۆزی ده‌دات به‌و بت و به‌رنامۆلکه‌و تووله‌ رینگایانه و خۆشی ده‌وین وه‌کو چۆن نیمانداران خوایان خۆش ده‌وێت)) . وه‌ نه‌و کافرا‌نه بت و خواجه‌کانیان و سه‌نه‌مه‌کانیان خۆش ده‌وێت له‌گه‌ڵ خوا هه‌روه‌ک خوایان خۆش ده‌وێت ، جا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌ریتی یه‌ له‌ هاوبه‌شی دانان بۆ خودا که‌وا خوای گه‌وره لییان خۆش نابیت.

نیمانیش ته‌واو نابیت ته‌نها به‌ دوژمنایه‌تی کردنی نه‌وبتانه‌و رقی لی‌بوونه‌وه‌یان به‌ خو‌یان و خاوه‌نه‌کانیان و دوژمنایه‌تی کردنیان و شه‌رکردن له‌گه‌ڵیاندا، وه‌بۆنه‌مه‌ش خوای گه‌وره گشت په‌یامبه‌ره‌کانی ناردووه، وه‌هه‌موو کتێبه‌کانی دابه‌زاندووه، ناگری دۆزه‌خیشی بۆ خاوه‌ن نه‌و هاوبه‌ش په‌یدا کردنا‌نه درووست کردووه،

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزَةِ

بههشتيشی دروست کردووه بۆ نهوانه‌ی شهر ده‌که‌ن له‌گه‌ل خاوه‌نی نه‌و بتانه و له پیناوی نه‌ودا دژایه‌تیا‌ن ده‌کات و بۆ په‌زابوونی په‌روه‌ردگاری خۆی.

جۆری دووه‌م: خۆشه‌ویستی بۆ نه‌و شته‌ی که‌وا خوا‌ی گه‌وره‌ پازاندوویه‌تیه‌وه بۆ ده‌روونه‌کان له‌ نافرته و مندال و زیرو زیو و نه‌سپ سواری و نازو نیعمه‌ت و کشتوکال، جا خۆشی ده‌وێت به‌ خۆشه‌ویتنیکی ئاره‌زوو مه‌ندانه و ده‌ک خۆشه‌ویستی که‌سی برسی بۆ خواره‌مه‌نی، و که‌سی تینوو بۆ ئاو، جا نه‌م خۆشه‌ویستیه‌ش سی جۆره : جا خۆشه‌ویستری‌نیا‌ن بۆ خوا نه‌و که‌سه‌یه به‌و کاره پیتی بگات ، وه‌پشت و په‌نای بیت له‌سه‌ر په‌زابوون و گوێپرایه‌لی و ملکه‌چی بۆ زاتی خوا وه‌ستانیش و سوپاسگوزاری له‌سه‌ری بکات جا نه‌مه‌ش له‌ به‌شه‌کانی خۆشه‌ویستیه‌به‌ گه‌یشتن پیتی و له‌زه‌ت و خۆشه‌ویستی پێیه‌وه ده‌بینیت، نه‌مه‌ش حالی ته‌واوترین بوونه‌وه‌ره که‌وا نافرته‌ی له‌لای خۆشه‌ویست کردووه ^(٣٤٦). کارو کرده‌وه‌ی باشیشی له‌لا خۆشه‌ویست کردووه‌و خۆشه‌ویستیشی بۆ نه‌و دووانه یارمه‌تیده‌ری‌که بۆی له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خوا، گه‌یا‌ندنی په‌یامه‌که‌ی هه‌ل‌سان به‌ جی به‌جی کردنی کارو فه‌رمانه‌کانی، وه له‌ راستیدا خۆشه‌ویستی بۆ هیواو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانی کارنه‌کاته سه‌ر خۆشه‌ویستی خواو په‌زایوونی.

یه‌که‌میا‌ن: خۆشه‌ویستی پێشینه‌کانه.

دووه‌میا‌ن: خۆشه‌ویستی مه‌به‌ست و ئاماژه‌کانه.

سی‌یه‌میا‌ن: خۆشه‌ویستی سته‌مکارانه.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان پشت به‌ستن وه نه‌کردن دا)

جی‌اوازی له نیوان پشت به‌خواوه نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان: که‌وا پشت به‌ستن به‌خوا کرده‌وه‌ی دلّه وه به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خ‌وا‌ی گه‌وره متمان‌ه‌و با‌وه‌پیشی له‌سه‌ر په‌روه‌رد‌گاره وه‌بر‌وا‌ی پی‌یه‌تی و په‌نا بۆ نه‌و ده‌بات، و ده‌سه‌لاتی ته‌واو بۆ نه‌و ده‌گه‌پ‌ته‌وه، رازیه به‌وه‌ی پی‌ویسته‌تی وه‌زانینی که‌وا خ‌وا‌ی گه‌وره پشت و په‌نا‌یه‌تی هه‌لب‌ژیریت به‌به‌نده‌ی خ‌ۆ‌ی نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی پ‌یدا، له‌گه‌ل هه‌لسانی به‌ جیبه‌جی‌ کردنی ه‌ۆ‌کاره‌کان که‌وا پ‌یی سپ‌رد‌راوه، ک‌وشش ده‌کات بۆ به‌ده‌سته‌ت‌ه‌ینانی پی‌غه‌م‌به‌ریش ﷺ گه‌وره‌ترین که‌س بو‌وه که‌وا پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه، بۆ ئومه‌ته‌که‌ی خ‌ۆ‌ی زری و‌قه‌ل‌غانی له‌به‌ر کرد‌وه ^(٣٥٧) به‌ل‌ک‌وله‌پ‌ژۆ‌ی ن‌وح‌ود دا له نیوان دوو قه‌ل‌غاندا ده‌ر‌که‌وت‌وه ^(٣٥٨)، وه سی‌ ج‌ار له نه‌ش‌که‌وت‌دا خ‌ۆ‌ی شارد‌ۆ‌ته‌وه ^(٣٥٩) نه‌و بۆ ه‌ۆ‌کارێک پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه نه‌ک له‌سه‌ر ه‌ۆ‌کارێک.

به‌لام نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان بریتی یه له په‌ک خستنی هه‌ردوو فه‌رمانه‌که ی‌اخ‌وود یه‌کیکیان، یان ه‌ۆ‌کاره‌که په‌ک ده‌خات له‌به‌ر نه‌نجام نه‌دان و نه‌کردنی، وا داده‌نی‌ت که‌وا نه‌و پشت به‌ستنه، سو‌ین‌ده‌خوا نه‌مه سستی و که‌م ته‌رخه‌میه، یان که‌وا هه‌ل‌ده‌ست‌یت به ه‌ۆ‌کارێک بۆی ب‌روانی‌ت متمان‌ه‌ی له‌سه‌ر بی‌ت له‌باره‌ی ه‌ۆ‌کاره غافل و بی‌خه‌به‌ر بی‌ت، د‌لی به‌ته‌وا‌وی په‌ی‌وه‌ست نه‌بی‌ت پی‌یه‌وه به‌ج‌ۆ‌رێک د‌لی له‌گه‌ل خ‌وادا بی‌ت و لاشه‌که‌شی له‌گه‌ل ه‌ۆ‌کاره‌که‌ش دا‌بی‌ت ج‌ا نه‌مه پشت به‌ستنه‌که‌ی سستی و که‌م ته‌رخه‌میه و که‌م ته‌رخه‌می و نه‌کردنه‌که‌شی پشت به‌ستنه.

نه‌مه‌ش با‌به‌تی‌که خه‌ل‌کی تی‌یدا دا‌به‌ش بو‌وه به‌دوو به‌ش وه‌به‌شی‌کی نا‌وه‌پ‌است‌یش:

(٣٥٧) السيرة النبوية : ٦٧/٣ ، مسند أحمد : ٣٥١/٣.

(٣٥٨) مسند أحمد : ٤٤٩/٣ ، وابن ماجه (٢٨٠٦).

(٣٥٩) فتح الباري : ٢٧٣/١٠.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بهشی یه کهم: هۆکاره کانی له کار خستوه پاراستنیکه له سهه ته وه کول و پشت بهستن.

بهشی دووهم: متمانه و پشت بهستنه کهی له کار خستوه پاراستنیکه له سهه هۆکاره که.

بهشی ناوه پاست: زانراوه کهوا راستی پشت بهستنه که تهواو ناییت تهنها به ههلسان به هۆکاره که، جا پشت بهستن له سهه خواي گهوره له ههه مان هۆکاره.

بهلام له باره ی له کار خستنی هۆکاره که وا دابنیت کهوا پشتی بهستوه جا نه وه له خۆبایی یه ههله خه له تاوه ناواته خوازه، وه که نه و کسه ی ماره کردن و خۆشهویستی و پیاوه تی له کار بخت، و پشت بهستیت له به دهست هینانی مندا، وه زهوی کیلان و تۆ کردن پشت گوی بخت و پشت بهستیت له به دهست هینانی کشتوکال و چاندن وه خواردن و خواردنه وه له کار بخت و پشت گوی بخت وه پشت بهستیت و متمانه ی هه بیت له دهستکهوتنی تیری و ناودیری .

نه گهر هه موو نه مانه ت لی وون بیت وشاراوه بیت جا تۆ له کویت زانیوه کهوا نه مانه وه کو به خشش قه دهری تۆ بیت به بی کۆشش و به بی ماندوو بوون؟

جا له چهند شتیکا تۆ کۆششت کردوو وه هه ولت بۆ داوه که چی نه م شته بۆ یه کیکی دیکه جگه له تۆ، وه نایه چهند شتیکیش که که سیکی دیکه هه ولی بۆ داوه وه کۆششی کردوو که چی رزق و نازووقه که بۆتۆ بووه.

جا نه گهر نه مهت به ناشکرا بینی جا چۆن زانیوته کهوا رزق و رۆزی تۆ هه موو به هه ول و کۆششی دیکه بووه؟ وه هه روه ها نه مه یه که دهروون بۆتۆی هیناوه پیویسته دهری بکهیت له هه موو هۆکاره کاندایه گه له هۆکاره کانییدا تاوه کو له هۆیه کانی چوونه به ههشت و رزگار بوون له ناگردا، نایه متمانه و پشت بهستن له سهه ته وه کول به کی خستوه یان له گه له ته وه کول هه لسه کهوتی پیده کات؟

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

به لکو زهوی چۆل ناییت له پشت به ستویهک کهوا دهروونی نارام بیټ بۆ خوای گهوره وه دلشی پر بیټ له متمانه پیی و تکاو پارانه وه لییی و نیهت پاکی بۆ نهوه له گهل نهوهش دلی تهنگ بووه له باره ی دهست پیکردنی هه ندیک هۆکار، دلی نارام و جیگیر ده بیټ بۆ پهروه دگار وه لیی دلیا ده بیټ، باوه ری پییه تی، نه مه ش له به هیترین هۆکاره کانی دهستکهوتنی رزق ورۆزی نهو بسوه، جا هۆیه که پهک ناخات، له راستیدا ره غبهت و ناره زووی له هۆیهک بۆ هۆیه کی به هیتر لهو ده چیټ، جا پشت به ستن و متمانه له لای نهو له باوه رترین هۆکاره کانه، جا خه ریک بوونی دلی به خوای گهوره وه سه قامگیری بۆ لای نهو وه ملکه چی بۆ نهو خۆشه و یستره له خه ریک بوونی به هۆکاریک قه ده غه ی بکات لهو کاره دا یاخوود له تهواو کردنی، جا دلی فراوان ناییت بۆ فه رمان و کرده وه، جا یه کتکیان به ره ه لستی نهوی دیکه یان ده کات.

(له باره ی جیاوازی نیوان پاریزی وه وه سه وه)

جیاوازی له نیوان پاریزی وه سه وه: پاریزی و خۆپاراستن لیکدانه وه وه هه لسه نگاندن و زیاده رۆیه له شوینیکی ووتنی سوونهت دا کهوا پیغه مبه ر ﷺ و هاوه له کانی له سه ر نهو رێبازه بوون به بی زیاده رۆیی و له راو ده رچوون و که مه ته رخمی و گو ی پی نه دان، جا نه مه نهو خۆپاریزییه کهوا خواو پیغه مبه ر که ی لیی پازین . به لام وه سه وه دوو دلی و گو مان نه مه دۆزینه وه دا هی نا نی که کهوا سو نه تی پی نه ها تو وه و پیغه مبه ری خواش ﷺ و هیچ له هاوه له کانی نه م کاره یان نه کرد وه وا داده نییت کهوا بهو کاره ده گات به دهستکهوتنی پرۆژه که، وا ده زانی ت خوا پاریزی ده کات و له کاتی ده ستیو ی هه لگرتندا نه دنامه کانی زیاتر له سی جار

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دهشوات ، ئاو زيادله رادهى خوى سەرف دەكات و بەفەرۆى دەدات لەكاتى دەست
نوێژو خۆشوستندا، لەكاتى دامەزراندنى نوێژەكەى بەدەنگى بەرز زیاتر لە جارێك
ووتەكان دووبارە دەكاتەو وە جل و بەرگى دەشوات و هیشتا دُنیا نیه لەوێ لە
پیسەكە پاك بۆتەو ، جا لە رێنمایەكانى پێغەمبەرىش ﷺ دوریایى و پارێزى
هەبوو، بەلام ئەك پێچەوانەى سوننەت یێت و لە سنوورى پارێزى و ووریایى
دەریچێت.

(لەبارەى جیاوازی نیوان سرووشى خوایى وە هەڵدانى شەیتان)

جیاوازی نیوان سرووشى خوایى وە هەڵدانى شەیتان لەچەند ڕوویەكەوێه:

لەوانە نەگەر رێكەوت بـوو خـوای گەورە بۆ رەزا نەبوونی ئەو، ئەوێ
پێغەمبەرەكەى لەگەڵ خۆى هیناویەتى ، جا ئەو لە خواوێه، وە ئەوێ دیکە كە
رێكەوت نەبیئت بۆ رەزا بوونی خـوای گەورە ئەو لە هەڵدانى شەیتانەوێه لەوانەش
ئەوێ بیئتەبەر لە سەوداسەرى و بەختیارى لەسەر خـوای گەورە و ڕووكردنە لای ئەو
و تۆبەكردن لە زاتى ئەو ئا ئەمە لە سرووشى و هەڵدانى خوداوەیە، وە ئەوێشى
بیئتە بەر لە دژى و پێچەوانەى ئەمە ئەو لە هەڵدانى شەیتانەوێه.

لەوانەش ئەوێ بیئتە هۆگرى و ڕووخۆشى و نوورێك لە دڵدا وەبیئتە هۆى فراوان
بوون لەناو سینەدا ئەمە لە سرووشى خوداییە، وە ئەوێشى بییئتە هۆى دژى
ئەمانە ئەو لە شەیتانەوێه.

لەوانەش كەوا بیئتە هۆى سەقامگیرى و دُنیاى و لە ناو دَل و سینەدا ئەو لە
خوداوەیە ، و ئەوێشى بییئتە هۆى شێواوى و بێزارى و شپێزەبى ئا ئەمە لە
شەیتانەوێه .

۹۱ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

جا سرووشتی خوابی له دلّه پاک و سازگارو پوخته کاندایه زیاد دهکات کهوا به نووری خوا پرووناک بوتموه، جا بو خوایش گه یاندن همهیه، وه له نیوان خوی و خوی گه وره رووداوو هویه که همهیه وه گونجاوه نه بهر نه وهی دلیکی پاک و خاوتنه جا دلیکی پاک و گونجایی وه که نه بهیت دراوسیی ناییت، به لام دلیکی تاریک کهوا تاریک و رهش بروه به دوو که لی ههواو هه وهس و ناره زوو و گومانه کان، جا هه لدانی شهیتان و به لاو کاره ساته که ی پیی گه وره تره له به لاو کاره ساته که ی خوی گه وره .

(له باره ی جیاوازی نیوان پاشه کهوت و نابووری و کهمته رخه می)

جیاوازی نیوان پاشه کهوت و کهمته رخه می: کهوا پاشه کهوت کردن بریتیه له ناوه ندو ناوه راستی نیوان هه ردوو به شی زیاده رژی و کهم ته رخه می و ده ست گرتنه وه، نه دوو به شاننه ش دژی نه وانن نه مانه ش: کهم ته رخه می و زیاده رژی، جا مه به سه ته که ش وه رگرتنی ناوه راسته که یه به دادوهری له نیوان هه ردوو به سه ته که .
خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((هه روه ها به نده کانی خوا نه وانن که : کاتیک مال و سامانیان ده به خشن و خه رچی ده کهن نه زیاده رژی تیدا ده کهن و به زایه ی ده ددن نه ده ست نوقاوو ره زیلن ، به لکو لهو نیوانه دان (مام ناوه ندین و له شتی به سوود دا به کاری دینن))) .

هه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه که یه نه وه ندده ده ست نوقاویت وه که نه وهی که ده ستی به کو و زنجیر به گه ردنیدا هه لو اسرابیت، هه روه ها نه وه ندده ش ده ست بلاو مه به "هیچت به ده سه ته وه نه مینیت"))، وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَكُلُوا

۹۹ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴿الأعراف: ۳۱﴾، واته: ((بَخْن و بَخْنَموه له نازو نیعمه ته کان به لām زیاده پړویی مه کن)).

ثانیښ هه مووی له نیو هندی نهو دوو شته دایه ، به لکو نیسلامیش مه به ست و نامانجیکه له نیوان بیژاری و ورسیدا، وه سوننه تیش نیازو مه به ستیکه له نیوان بیدعو داهینراودا ، ثایینی خواش له نیوان زیاده پړویی و ده ست توقاوو ووشکیدایه.

(له جیوازی نیوان ناموژگاری وه سهرزه نشت کردن)

جیوازی نیوان ناموژگاری و سهرزه نشت کردن: ناموژگاری چاکه کردنیکه بو نهو که سی به شیوهی به زهیی ناموژگاری ده کات و شه فقهت و پهرؤشی بویه تی جا نه مه ش چاکه کردنیکی پوخت و پاراوه له په حمهت و نهرم و نیانی دهرده چیت ، مه به سستی ناموژگاری کاره که ش تیتیدا په زابوونی خویوه چاکه کردنه بو بوونه وهریه که ی ، جا نهرم و نیانی له تیکوژشان و خه بات کردنه که یدا نه پوه پری میهره بانیه .

به لām که سی سهرزه نشت که بریتیه له پیاوړیک مه به ست و نامانجه که ی هیماو پروونکردنه ووهو پسوا کردن و زهم کردن بیت له سهر زه نشت کردن و جنیو پیدانی له شیوهی ناموژگاری کردنیدا .

له جیوازی نیوان که سی ناموژگارو سهرزه نشتکار ، نهوا که سی ناموژگار دوژمنایه تیت ناکات نه گهر ناموژگاریه که ت لی وهرنه گرت وه ده لیت من کری وپاداشته که م له سهر خویوه نه گهر وهری بگریت یاخود وهری نه گریت و به ناشکرا

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

شته کانت پیّ ده لیت و باس و عهیه کانت ناکات و ناشکرای ناکات : و ده که سی
سه رزه نشتکاریش پیچیه وانه و دژی نه مهیه .

(له باره ی جیاوازی نیوان ده ستیښخه ری وه په له کردن)

جیاوازی له نیوان ده ست پیښخه ری و په له کردن: کهوا ده ست پیښخه ری به دوا ی
که پرانی فرسه ټیکه له کاتی خوی ، وه وازی لی ناهینیت هه تا نه گهر
داواکاریه که شی به سه رچوویت ، جا نه و داوا ی کاروباره کان ناکات له کاتی
به سه رچوونی وه نه پیش هاتنی کاته که ی ، به لکو له و کاته ی که کاته که ی ناماده
ده بیت نه و ده ست پیښخه ری ده کات ، وه په لاماری دده اتی وک هیرش کردنی
شیر بوسه ر نیچیره که ی ، جا نه مهش هاوشپوه ی نه و که سه یه که ده ست پیښخه ری
بکات بژ ده ست که وتنی به رو بو مه که ی له کاتی پیښگه یشتنی و هه سترکردنی .

په له کردنیش داواکردنی شتیکه پیش هاتنی کاته که ی ، نه مهش له بهر توندی و
زوری تامه زر بونی شته که یه بژ ده سته وتنی وک نه وه ی که سیک به رو بو میت
به نه بیت پیش پیښگه یشتنی ، جا ده ست پیښخه ری به مامناو ندیه که له نیوان دوو
بوونه وهری زه مکر او یه کیکیان که مته ر خه می و له ده ست چوونه وه دووه میان
په له کردنه پیش هاتنی کاته که ، وه له بهر نه مه په له کردن له شیتانه ویه ، له بهر
نه وه ی لاساری و هه له شیی یه له بهنده یه کدادایه قه ده غه ی ده کات له سه ر
سه قامگیری و دلنایی و شکومه ندی، وای لیده کات شته کان له شرینی نه گونجاو
دابیت ، وه رای ده کیشیت بژ جوړه ها شهرو تاوانکاری ، وه قه ده غه ی ده کات له
جوړه ها خیر و چاکه کردن .

(لهبارهی جیوازی نیوان ههوالدان به بارو گوزهرانی وه سکالاکردن)

بۆ جیاوازی له نیوان ههوال گه یاندن و سکالاکردن: له راستیدا ههردوو وینه و بابهته که لهیه که دهچن کهوا ههوال گه یاندن و زانیاری لهسهر حال و گوزهران مه بهستی ههوال داره که پیتی ههوالیکی یاخود مه بهستیکی دروسته لهبارهی زانینی هۆکاری ناره زایی دهربرین یاخود داوای بهخشین و لیبردن بۆ براهه کهی لهو شتهی داوای لیکردوه ، یاخود ناگاداری دهکاتهوه له پروودای لهو جۆره کهوا نهو تییکهوتوه ، یاخود دهبیته نامزگارکاریک به ههوال گه یاندنی یاخود سهبرو نارامی دهداتی لهو ناخۆشیهیی تووشی هاتوه ، ههروه که لهبارهی تهحنهف باسده کریت کهوا پیاوینک هاته لای و سکالای خۆی له لای کرد جا ووتی : نهی کوری برام له راستیدا من ماوهی سالتیکه پرووناکی له چاومدا نه ماوه تاوده کو نیستا به هیچ کهسیکم نهووتوه جا له ناو نهو ههوالده لهبارهی هه لگرتنی خهم و خهفتهی سکالا که ره کهیه لهسهر سهبرو نارامی یه لهوهی به بیرى ههوال پێدهرده که بییتیهوه ، لهوانهیه لهبارهی نهو فهرمووده ی پێغه مبه ره ﷺ فهرمووی: ((بل وأنا وراساد)) (٣٦٠)، واته: ((به لکو من نای سهرم)) به مانای : نهو ژانه سهرد بههیزدی له مندایه من به بی تو خهم و خهفته دهخۆم جا سکالا مه که.

تهوهی بۆم دهرکهوتوه مانایه کی دیکه ی تێدایه ، نهویش تهوهیه کهوا عایشه خۆشه و یستی پێغه مبه ره ﷺ بووه، به لکو خۆشه و یستین خیرایشی بووه ، جا کاتیک سکالای بۆلای نهو هیئاوه لهباردی ژانی سهری پێغه مبه ریش ﷺ خه بهری دایى کهوا هه مان نیش و ژانیش له سهری موباره کی تهودایه ، وه ته مهش مه بهست و زانیاری ریکه وتنه له خۆشه و یستیکه وه بۆ خۆشه و یستیه کهی تووشی نیش و ژان ده بیته به نیش و ژانی نهو دلخۆشیش ده بیته به دلخۆشی نهو ، هه تا

نه گهر خۆشه ویسته که ی نه ندامیک له نه ندامه کانی ژان بکات نهوا خۆشه ویسته که ی دیکه ی هه مان نه ندامی ژان ده کات، وه نه مهش له راستگویی خۆشه ویستی و ده روون پاک ی و به زه بیه .

به لام سکالا کردن هه وال گه یان دنیکی پروت و نه بیستراوه له باره ی مه به ستیکی دروست ، به لکو چاو که که ی ده بیته دل ردقی و توندو تیژی ، و سکالا کردنیکی تاقیکردنه وه شه بۆ نه وه ی ده بکه ، له بهر نه وه ی سکالا بوونی خوا ی گه وه نه وه سکالا بردنه نی یه به لکو سۆزو خوو پیوه گرتن و هۆگر بوون و ره حک کردنه پینی ، وه ک له فه رمووده ی نه یوب: ﴿أَنْسِي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۳)، واته: ((به راستی من نازارو ناخۆشیم تووش بووه ، وه تۆش له هه موو کهس دلۆقان تریت)) وه فه رمووده ی یه عقوب: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ (یوسف: ۸۶)، واته: ((به راستی من سکالاو غه م و په ژاره م هه ر بۆلای خودا ده به م))، وه فه رمووده ی موسا: په روه ردگارا هه موو سوپاسگوزاری هه ر بۆتویه ، وه سکالاو هانا بردنیش هه ر بۆلای تویه ، وه هه ر تۆش یارمه تیده رو پشتیوانی ، وه هه ر تۆش فریاد ره سی و پانگیری ده کریت، ده سته که وتنیش هه ر به ده ست تویه ، وه هیچ هیژو توانایه ک نیه ته نها بۆتۆ نه بیته .

جا هاناو سکالا بردن بۆلای په روه ردگار له پرویه کدا پیچه وانیه ی سه برو ئالرام گرتن نیه ، له بهر نه وه ی خوا ی گه وه رو میهره بان له باره ی نه یوب دا ده فه رمویت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (ص: ۴۴) واته: ((ئیمه بینیمان به راستی خۆگرو ئارامگر بوو به نه دیه کی چاک و ریک پیک سوو بینگومان نه وه ته وبه کاره وه همیشه دلی له لای په روه ردگاره))، له گه ل نه وه دیش سکالا ی بۆ کرد به هه وال پیگه یان دنی وه ک فه رموویه تی: ﴿مَسْنِيَ الضُّرِّ﴾ واته: ((من نازارو ناخۆشیم تووش بووه)) وه خوا ی گه وه له باره ی پیغه مبه ره که ی یه عقوب خه به ری داوه: کهوا نه وه په یانی له ده روونی خۆی وه رگرتوه به ئارامگرتنیکی جوان، کاتیکیش پیغه مبه ره

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

یه عقوب فرمویه تی: ﴿ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴾ واته: ((به راستی من سکالو غم و په ژاره م هر بولای خودا ده بم))، نا نه مه نه یکردوه به کم و کورپه ک بولارامگرتنه که ی، جگه له وهش شتیکی وای نه کرد بیته سهر ئیشه بول قه ومه که ی، کاتیکیش تووشی نازارو ناخوشی بسو حه زره تی نه یوب نه یفه رموو: خودایه په جم پیبکه، به لکو فرموی: په روه ردگار توش له هه موو که سیك به رهمترو دلوفانتریت، جا له مه زیاتر باسی حالئ خوی نه کرد وه خوای گه وره به م جوړه وه سفی کردوه .

هه ندیک دیکه ش ده لئین: له راستیدا کاتیک سکالای نازارو ناخوشی خوی کرد له وکاته بوو که زوبانی لاواز بوو له زیکرو یادکردنه وهی خوای گه وره، جا سکالای لای په روه ردگار کرد له بهر لاوازی یادکردنه وه که نه ک له بهر ئیش و نازارو دهر دو نه خوشی.

هه ندیک دیکه ش ده لئین: که نه م ووته ی دهر برپوه بول نه وهی بیته پیشه نگیك بول لاوازه کان له و نومه ته دا، وه ک نه وه بیته نه و دهر برپنه که سکالای بول لای په روه ردگار بردوه پیچه وانه ی سه برو نارامگرتنه ، نه مه ش هه له یه و ناشرینترین هه له شه ، له بهر نه وهی سکالا کردن و شکایه ت کردن پیچه وانه یه بول سه بر کردن نه ک سکالو هانا بردن بول په روه ردگار، جا خردای گه وره ش به نده ی خوی تاقیده کاته وه بول نه وهی گوئی له مل که چی و داواو سکالا بردن بولای نه و بیته .

(له باره ی جیاوازی نیوان به نده کانی خوا وه دوورژمنه کانی)

نه مه ش بابه تی که له جیاوازیه دریژد کیشر او ه کانه، که سی زرنګ و ژیریش به سه بول نه م بابه ته، ناینیشش هه موو جیاوازیه، کتیبی خواش که قورنانه فهرق و

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدِيعَتُهُمْ عَلَى اللَّهِ﴾ (الأنفال: ٢٩)، واته: ((نهی نهو کهسانهی باوه پرتان هیتناوه، نه گهر ته قوای خوا بکهن و پاریزگاری بکهن نهوا خوا بهرچاو پوئشنیه کی تهواتان بو فرهههم دههینیت، که بتوانن ههق و ناههقی بهناسانی لهیهک پی جیابکه نهوه)).

جیاوازی له نیتوان خه لکی باش و خراب دهکات، هه رکه سی له خوا بترسیت نهوا له ناحه قیه کان جیاده کریت نهوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الأنفال: ٢٩)، واته: ((نهی نهو کهسانهی باوه پرتان هیتناوه، نه گهر ته قوای خوا بکهن و پاریزگاری بکهن نهوا خوا بهرچاو پوئشنیه کی تهواتان بو فرهههم دههینیت، که بتوانن ههق و ناههقی بهناسانی لهیهک پی جیابکه نهوه)).

پوئشی بهدیریش ناوئرا به: پوئشی جیا کرد نهوه، له بهر نهوهی نیتوان بهنده کانی خواو دووژمنه کانی خوای جیا کرد نهوه، جا پیتنویتی هه مووی جیا کرد نهوهیه، وه گومرایش بنچینه کهی کۆبوونه وهیه ههروهک کافره کانوه له نیتوان خواپه رستی و بت په رستی و خۆشه ویستی پهروه ردگارو خۆشه ویستی بته کان، جیای کرده وه و دیاری کرد نهوهی خۆش دهویت و په زابوونی نهوهی دهویت وه له نیتوان قهزاو قهدهرو چاره نووسدا، ئینجا کردیانه یهک کارو فرهمان، بوئیان ده رکهوت به قهزاو قهدهره کهی له سه ر خۆشه ویستی خواو په زامه ندبوونی پهروه ردگار وه له نیتوان رپباو فروشتندا کۆیان کرده وه جا ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ (البقرة: ٢٧٥)، واته: ((نهوان ده لئین: کپین و فروشتن وهک سوو رپبا وایه))، وه سه رپرین و مرداره وه بوئیان کۆ کرده وه خستیا نه سه ر یهک وه ووتیان: چۆن ده بیت شتیک بخۆن کهوا ئیمه کوشتمان وه شتیکیش ناخۆن کهوا خوای گهوره کوشتییه تی، وه دامالراوه کان نیتوان هه لال و هه رامیشیان تیکه ل کرده وه، جا ووتیان: نهو نافرهت خوا درووستی کرده وه وه ئو نافره تهش خوا درووستی کرده وه، وه نهو گیانله بهر خوا درووستی کرده وه وه نهو گیانله بهر ههش خوا درووستی کرده وه، جا چۆن نهوه هه لال ده کریت و نهوهش هه رام ده کریت؟

گومان و شته لیک چوه کان ده کهویت نه ناو ووتنه و ده برینه کان و کارو کرده وه کان و بارو گوزهرانه کان، وه له راستیدا زیاتر زاناکان له شته دا ده کهونه ناو گومانه کان، جیا که رهوهی ههق و ناههقیش دهست ناکه ویت ته نهها به: ئەک کهوا خوای

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِةِ

گهوره ده یخاته ناو دَلْتِک که نهو دهیه ویت نه بنده کانی نهو کاته له پروناکیه که ی کارو باره راسته قینه کان ده بینیت ، نینجا هق و ناهه قی لیتک جیاده کاته وه: ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ (النور: ٤٠)، واته: ((یتگومان نهوه ی خوا نووری پیته به خشیت، هرگیز نووری دهست ناکه ویت)).

جیاوازی له نیتوان بنده چاکه کانی خوا ی گهوره وه له نیتوان بنده چاکه کانی شهیتان ، جیاوازی له نیتوان حالی نیمانداریکی خوابی وه حالی که سیک ی شهیتانی کافر و حالی دهروون نه خوشیتک .

(له باره ی جیاوازی نیتوان باوه کردن به یه کبونی په یامبه ران

(وه یه کبونی له کارکه وتووآن)

نیمه کۆتایی به کتیبه که دهین به هیماکردنیکی جوان بۆ جیاوازیه کانی نهو کاروباره کاتیک هر جیاوازیه که له وانه پیوستی به کتیبکی گهوره هیه ، جا جیاوازی له نیتوان باوه پبون به به کیزی و یه کبونی پیغه مبه ران وه باوه پبون به بی کاران و بی باوه ران ، کهوا باوه پبون به پیغه مبه ران نیسات کردو سه لماندن ی تهواوی سیفته ته کانه بۆ پهروه ردگار له هه موو رویکه وه، عیبادت و په رستنی به وه ی تاک و ته نه یاه و هیچ هاوبه شیکی نیه و له مه ست و له خوشه ویستی و تکاو پارانه وه و ده رپرین و سویتند خواردن و نه زرکردندا هیچ هاوبه شیکی بۆ دانانریت.

به لام باوه پ سوون به بی باوه ران و له کار که وتووآن راتسی ناوه جوانه کانی پهروه ردگارو سیفته ته کانی دوورده خاته وه له کاری ده خات و په کیده خات ، نهوه ی له هه موویان توانای زیاتره له زوبانیدا له کاری ده خات و په کی ده خات جا یادی خوا ی پیناکات و ته نها یه که ثایه تیش باس ناکات هه تا هه دیسیکیش له باره ی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّة

شتيک باس ناکات ، وه نه گهر نه يتواني باسکردنه کهي پهک بخت نهوا په لاماري ده دات و يادکردنه وه کهي ده وه ستينيت به هه لگيرانه وه و لاداني وه دوور خستنه وه و لابردني راستايه کهي ، وه ناويکي به تال و بوش داده نيت کهوا نه ماناي بزي هه ييت يا خوود مانا کهي له ره گهزي مه تل و شتي پروو پوچ و شتوومه ک بيت .
مه به ستيش ليی نه وانه له راستيدا ناري نهو په کخستنه يان ناوه باوه ر هينان به خوا ، له راستيدا نه مه گومرایی و باوه رنه مانه به ناوه پيروزه کاني په روه ردگارو سيفه ته کاني و له کارخست بڑ راستيه کاني .

(له باره ي جياوازي نيوان راستگويي پيغه مبه ران و راستگويي بي باوه ران)

جياوازي نيوان راستگويي و داوين پاكي پيغه مبه ران وه راستگويي بي باوه ران :
کهوا خواي گه وره پيغه مبه راني پاكو بيگهر د راگرتوه له هه موو کم و کورپهک و نه نگيهک کهوا دهرووني ليی پاک و خاوين کرده وه ، وه نه ودي دژکاره بڑ ته و اوکاري و ته و اوي خودايه تي وه گه وره مه زنيه کهي وهک خه وو بيتاگايي و مردن و شه کهت و هيلاک بوون ، وه ستم و نيراده و مه به سته کهي ، و هاوبهش و هاوپرته تي و مندا ل و تکاکارو نه وه بوي هه يه هه ليگرته وه به بي مؤله تي نهو ، و ازبه ييت له به ندايه تي خواي گه وره به خورايي و پشت گوي خست ، و ا ده ييت به خورايي درووست کراون ، و ايزانيت درووست کردن ناسمانه کان و زه وي و نه ودي له نيوانيان دايه هه روا به نارې و او به بي کاري و به بي پاداشت و سزاو کردني چاکه و نه کردني خراپه درووست کراوه ، وه نيوان پياوه چاکه کاني خواو پياوه خراپه کان و دووژمنه کاني يه کسان دابنيت ، وه نيوان بي تاوانان و گوناهاکاران وه نيوان کافران و نيماندارانيش ، و ايزانيت که په روه ردگار پيوستي به که سيکي دیکه يه له پوويه ک له پووه کان و له کارو فرمانه کاندا جگه له خوي که سيکي دیکه ش هه يه ،

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروه ها پیچهوانه‌ی وه‌عدو به‌لینه‌کانی بیٚت یاخود قسه‌و ووته‌کانی بگۆریت یاخود ناویکی شه‌ر یان وه‌سفیک یان کرداریکی بۆ بخته‌ سه‌ر، به‌لکو ناوه‌ پیروژه‌کانی هه‌مووی نه‌رم و نیان و میه‌ره‌بانن، وسیفه‌ته‌کانی هه‌مووی ته‌واون و دوورن له‌ که‌م و کوری ، و کرداره‌کانی هه‌مووی خیره‌و حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ جا نه‌مه‌ راستگویی و پاکی پیغه‌مبه‌رانه‌ بۆ په‌روه‌دگاریان.

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان سه‌لمانندی راستیه‌کانی

ناوه‌کان و سیفه‌ته‌کان و لیکچووه‌کان)

جیاوازی نیوان سه‌لمانندی راستیه‌کانی ناوه‌ پیروژه‌کان و سیفه‌ته‌کان وه‌ له‌نیوان لیکچوون و باسکردن و لاسایی کردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی نیمام نه‌حمه‌د ووتویه‌تی و نه‌وه‌ی په‌سه‌ندی کردوه‌ له‌ پیشه‌وایانی رینمونی کراوه‌ که‌وا لیکچوون و لاسایی کردنه‌وه‌ که‌ بلیت : ده‌ستیک وه‌ک ده‌ست من یاخود بیستینیک وه‌ک بیستنی من یاخود بینینیک وه‌ک بینینی من وه‌ نمونه‌ی نه‌مانه‌، به‌لام نه‌گه‌ر وت: بیستن و بینین و ده‌ستیک و روخساریک وه‌ نیستویه‌ک بۆ سه‌ر عه‌رش هیچ پیتی ناچیت و له‌و ناچیت له‌ سیفه‌تی درووستکراوه‌کان ، به‌لکو له‌نیوان سیفه‌تیک و سسفه‌تیکدا جیاوازی هیه‌ هه‌روه‌ک له‌ نیوان باسکراوو باسکردنیک دیکه‌ جیاوازی هیه‌ ، جا نایه‌ لیکچوون و لاسایی کردنه‌وه‌یه‌ک لی‌ره‌دا هیه‌؟

نایه‌ چ لیکچونیک هیه‌ ته‌نها نه‌گه‌ر تیه‌ه‌لکیشانی بی‌ باوه‌ران نه‌بیٚت؟

جا مه‌دارو خولگه‌ی راستی که‌وا پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ری ریککه‌وتن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا وه‌سفی خوای پیده‌کات به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ خۆی وه‌سفی پیده‌کات ، وه‌ به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌ه‌سفی پیکردوه‌ به‌بی‌ لادان و په‌ک خستینیک ، و به‌بی‌ لیکچوون

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّة

و لاسایی کردنه و یهك، سه لماندنی سیفه ته کان وه دوور خسته نه وهی لیکچوو درووستکراوه کان .

جا هه رکه سیك خوای گه وره به درووستکراویك بچوینیت نهوا کافر بووه ، هه رکه سیك نهو راستیانهی که خوای گه وره وه سفی خزی پیده کات به درۆ بخته وه نهوا کافر بووه ، و هه رکه سیك راستیه کانی ناوه پیروزه کان و سیفه ته کانی بۆ سه لماندن و جیگیری کرده وه درووستکراوه کانی دوور خسته وه له لیکچوونی خوای گه وره نهوا خوای پهروه ردگار پیتمایی کرده وه بۆ راسته پیی درووستی نیسلام .

(جیاوازی نیوان دامالینی یه کتا په رستی

وه نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاو جوړه کان)

جیاوازی له نیوان دامالین و بی بهش کردنی یه کتا په رستی وه له نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاو جوړه کاند: کهوا دامالین و بی بهشکردنی یه کتا په رستی نه وه کهوا درووست کراو هیچ حقیك نادات له هقی درووستکراو تابه عه ندیه کانی، نهی په رستیت و نویژی بۆ نه کات و کړنۆشی بۆ نه بات ، وه سویند به ناوی پیروزی نهو نه خوات، نه ز بۆ نهو نه کات، و پشت به نهو نه به رستیت، وه شته کان بۆ لای نهو نه گه پیتیته وه وه سویند به زاتی الله نه خوات، وا عیبادت نه کات بۆ نه وهی نزیک بیتته وه له خوای پهروه ردگار، وه یه کسانی نه کات به خودای هه ردوو جیهان به ووتیهی که ده لیت: نهی محمد ﷺ نه وهی خوای گه وره دهیه ویت و مه به ستیه تی و نه وهی تۆ ده ته ویت و خواست له سه ره نه مه له تۆ وهیه وه له خوا وهیه ، وه من هانا بۆ خواد بهم وه بۆ تۆش ده بهم و من پشت به خوا ده به ستم پشت به تۆش ده به ستم ، وه خوای گه وره له ناسمانه وه پشت و په نای منه، تۆش له زه ویدا پشت و په نای منی ، و نه مهش له به خشنده کانی تۆیه وه له به خشنده کانی پهروه ردگار ، من توبه ده کهم بۆ لای پهروه ردگار وه بۆ لای

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزَيَّةِ

تۆش ، وهمن له په ناگه‌ی خوای گه‌وردم وه له په ناگه‌ی تۆم جا سوژده بۆ درووستکراو ده‌بات هه‌روه‌ک کافره‌کان سوژده بۆ گه‌وره‌کانیان و بته‌کانیان ده‌به‌ن ، سه‌ری خۆی ده‌تاشیت له‌پیناو که‌سیکی دیکه‌ جگه‌ له‌خوا وه سویتند به‌ناوی نه‌و ده‌خوات ، قوربانی بۆ نه‌و ده‌کات ، سوژده بۆ گۆره‌که‌ی ده‌بات پاش مردنی ، داوای یارمه‌تی له‌ پێداویسته‌یه‌کانی و گرنگیه‌کانی ده‌کات ، له‌ که‌سه‌که‌ نزیک ده‌بیته‌وه زیاتر له‌وه‌ی که‌ له‌خوا نزیک ده‌بیته‌وه ، وه‌ خۆشی ده‌وێت و لێی ده‌ترسیت و لێی ده‌پاریته‌وه زیاتر له‌وه‌ی خوای خۆش بویت و لێی بترسیت و لێی بپاریته‌وه یاخود یه‌کسانی بکات.

جا نه‌گه‌ر درووستکراو تاییه‌مه‌نده‌یه‌کانی خودایه‌تی هه‌رس کرد وه‌ دایه‌زاند به‌ پله‌و پایه‌ی به‌نده‌یه‌کی ڕووت و بۆ ده‌سه‌لات ، که‌وا هیچ چاکه‌یه‌کی بۆخی نیه‌ بۆ که‌سیکی دیکه‌ش زه‌ره‌رو سوودی نیه‌ وه‌ نه‌مردن و نه‌ ژیان و نه‌ زیندوو بوونه‌وه ، هه‌روه‌ک کافره‌کان پێداگیری له‌سه‌ر ده‌کات.

هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت : ((لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم فانما انا عبد فقولوا عبد الله ورسوله))^(٣٦١) ، واته‌ : ((به‌سه‌ر شان و باڵی مندا هه‌لمه‌ده‌ن هه‌روه‌ک دیانه‌کان به‌سه‌ر شان و باڵی کورێ مه‌ریه‌میان دا هه‌لده‌دا له‌ راستیدا من به‌نده‌یه‌کم جا بلێن به‌نده‌ی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا)) ، وه‌ ده‌فه‌رمویت : ((أيتها الناس ما احب ان ترفعوني فوق منزلتي))^(٣٦٢) ، واته‌ : ((نه‌ی خه‌لکینه‌ حمز ناکه‌م له‌ پله‌و پایه‌کی خۆم زیاتر به‌رزم بکه‌نه‌وه)) ، ده‌فه‌رمویت ((لاتخذوا قبري عيدا))^(٣٦٣) ، واته‌ : ((گۆره‌که‌م مه‌که‌نه‌ شوینی نا‌هه‌نگ گێڕان و کۆبوونه‌وه)) ، ده‌فه‌رمویت ((اللهم لا تجعل قبري وثناً يعبد))^(٣٦٤) ، واته‌ : ((نه‌ی په‌روه‌ردگارا

(٣٦١) مسند احمد : ٢٢/١ .

(٣٦٢) سه‌رچاوه‌ی پێشور ٢٤١/٣ .

(٣٦٣) مسند أبي داود (٢٠٤٢) ، وه‌ مسند أحمد : ٣٦٧/٢ .

(٣٦٤) الموطأ : ١٧٢/١ ، مسند أحمد : ٢٤٦/٢ .

٩٢ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

گۆره کهم مه گيره به بتيك پهرستريت))، ده فرمويت : ((لا تقولوا ماشاء الله وشاء محمد))^(٣٦٥)، واته : ((مه لين نه وهى خوا خواستى له سه ره و دهيه ويټ نه وهى محمد خواستى له سه ره و دهيه ويټ))، پياويك به پيغه مبه ر^(عليه السلام) ووت : نه وهى خوا دهيه ويټ و خواستى له سه ره نه وهى تو ده ته ويټ و خواست له سه ره، پيغه مبه ر^(عليه السلام) فرموى : ((أجعلني لله ندا))^(٣٦٦)، واته : ((نايه تو من ده كه يته هاويه شى خواى گه وړه)) پياويك به پيغه مبه ر^(عليه السلام) ووت : له راستيدا ووتى : نهى په روه ردگارا من داواى ته و به و ليخو شبوون له محمد ناكم ، جا پيغه مبه ر فرموى : ((عرف الحق لأهله))، خواى گه وړه له م باره يسه وه ده فرموى : ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (آل عمران: ١٢٨)، واته : ((بينگومان تو هيچ شتيكت له كاروبارى به ننده كان به ده ست نيه)) ، وه ده فرمويټ : ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ (آل عمران: ١٥٤)، واته : ((نهى محمد^(عليه السلام) پييان بلى بينگومان هه موو شتيك به ده ست خوايه))، هه روه ها ده فرمويټ : ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ (يونس: ٤٩)، واته : ((پييان بلى^٢ من ته نها پيغه مبه رم تواناى نه وه شم له ده ست نيه ك زه ره ريك يان قازانجيك به خو م بگه يه نم مه گه ر نه وهى كه ويستى خواى له سه ر بيت))، وه هه روه ها ده فرمويټ : ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الجن: ٢١) - ٢٢، واته : ((هه روه ها پييان بلى من هيچ جوړه زه ره رو زياننيك به ده ست نيه ، هه روه ها هيدا يه تيش به ده ست من نيه ، بلى : به راستى من هه رگيز هيچ كه سيك له خوا په نام نادات نه گه ر خوا بيه ويټ تووشى زياننيك بكات و هه رگيز په ناگه يه كم ده ست ناكمه ويټ جگه لاي خوا نه يټ))، واته جگه له و هيچ كه سيك نيه من په ناى بو ببه م و پشتى پي ببه ستم ، وه پيغه مبه ر^(عليه السلام) بو كچه كه ي فاتيمه و مامى

(٣٦٥) مسند احمد : ٧٢/٥ .

(٣٦٦) سرچاوى پيشو : ٢٨٣/١ .

٩٦ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

عهباس و پوره کهی صفیه دهفرمویت: ((لا أملك من الله شيئاً)) واته: ((من لهلای خواوه هیچ شتیکم بهدهست نیه)).

له ووتهیه کی دیکه له سهیحدا هاتووه ((لا أغنى عنكم من الله شيئاً))^(٣٦٧)، واته: ((من بؤ نیتو لهلایهن خواوه هیچ شتیکم بهدهست نیه))، جا نهمه لهلای کافرو بئ باوړه کانهوه گهواره کراوه لهلایهن گهواره کانیانهوه وه خوایه کانیان وه پشت و پهنایان هم مووی بولای نهوانه، وه تکاو پارانهوه بؤ گهواره په ستر او کافمان ده کهن ، به پیچه وانمی هم موو نه مانه ، خوا ی گهواره له باره یانهوه دهفرمویت: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (الزمر: ٤٥)، واته: ((کاتیکش ناوی خوا برا، نهوانی که باوړیان به قیامت و رژی دواپی نیه دلایان دهگریت و بیتزاری دایان دهگریت (بهلام) کاتیکش باسی شتی دیکه بکریت جگه له خوا دهسبته چی دلخوش و کیف خوش دهن وه هزی پیده کهن)).

(له باره ی جیاوازی نیوان دامالینی به دواواچوونی بالاو بیگهردی

پیغه مبهړ ﷺ وه پیچه وانمی زانایان)

جیاوازی له نیوان دامالین و بی بهش کردنی به دواواچوونی پاک و بیگهردی و بیتاوانی پیغه مبهړ ﷺ به فیروبردنی ووته کانی زانایان و هلو شاندنهدی ، کهوا بیبهشکردن و نهمانی به دواواچوون کهوا باس کراوه له سهر نهودی به گوته ی یه کینک یاخوود راوېوچوونی که سیکه وه هاتبیت ، به لکو یه کهم جار سهیری دروستی هدیسه که دهگریت ، جا نه گهر بؤت راست بسووه وه نهوا جاری دووهم

۹۸ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

چاوی پیا بخشینهوه ، جا نهگەر بۆت دهرکهوت و ناشکرا بوو نهوا لیسی مهگۆره نهگهرچی له نیوانی رۆژههلات و رۆژئاوادا بهرهلستکاریان کردی.

پهنا بهخوا لهوهی کهوا نومهت لهسهر نهوه ریکبکهویت کهوا پیچهوانهبیته لهوهی پیغهمبهرهکهی هیناویهتی ، بهلکو پیویسته نومهت نهوه بکات کهوا پیی ووتوه ، وههرچهند نهگهر نهشیزانیته ، جا نهزانینی خۆت دامهنی لهسهر ووتهیهک کهوا نارهزایی ههیه لهسهر خواو پیغهمبهرهکهی ، بهلکو بجۆره بۆ لای دهقهکهو لاوازی و بیتهیزی مهنوینه ، بزانه نهوهی راسته نهوهی ووتوه بهلام نهگهیشتهولهی تو ، نهمهش لهگهلا پاراستنی پلهو پایهی زانیان و پشتگیریهکانیان، پێزان له بیرو باوهرهکانیان وه نهمانهت وراسپاردوه حهق و تیگهیشتن و کۆششیان لهبارهی لهبهرکردن و پاراستنی نایین و کۆنترۆڵکردنی .

لیردها جیاوازی دهردهکهویت له نیوان لاسایی کردنهوهی جیهان له ههموو نهوانهی ووتراره ، وه لهنیوان داوا یارمهتی کردن به تیگهیشتنی وه پرووناکی کردنهوهی به نووری زانستهکهی ، جا یهکهمیان ووتهکهی وهردهگریته له هیچ تیرامانیك و لههیچ هینانی بهلگهیهک له کتیب و سوننهتا ، بهلکو نهوه دهبیته پهتیک دهئالیت له گهردنی نهو کهسهی لاسایی پندهکاتهوه ، بۆیهش ناوئزوه لاسایی کردنهوه، به پیچهوانهوه له یارمهتی وهرگرتن به تیگهیشتن و پرووناک کردنهوه به نووری زانستهکهی له گهیاوندنی بۆ پیغهمبهر ﷺ.

(لهبارهی جیاوازی خۆشهویستانی خوا وه خۆشهویستانی شهیتان)

جیاوازی له نیوان چاکان و خۆشهویستانی خوای میهرهبان وه خۆشهویستانی شهیتان : کهوا چاکان و خۆشهویستانی خوای گهوره: لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

يَحْزُنُونَ ﴿يونس: ٦٢﴾، واته: ((نه ترس و بیم پرویات تیده کات نه غم و په ژاردو دلته نگی دایان ده گریټ))، وه نه وانه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يونس: ٦٣)، واته: ((نه و به خته وهرانه نه و که سانهن باوهری به تین و دامه زراو و پر سوزیان هینا و به په ورو د گاریان و خوشیان ده پاریزن له خشم و قینی خوا))، وه نه و له سه ره تای سوره تی ((البقره)) باسکراون تا خوا ی گه ورو ده فهرمویت: ﴿هُمْ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: ١٥٧)، واته: ((نه وانه سه رفرازو پژگارن)) وه له نا وده راسته که یدا خوا ی گه ورو ده فهرمویت: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (البقره: ١٧٧)، واته: ((به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتی به له و ی که ناده می زاد باوهری هینا بیت به خوا و به پژزی دوا یی))، تا وده کو ده فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (البقره: ١٧٧)، واته: ((تا نه وانه که سانیکن راستیان کردوو و هره نه وانه ش پاریزگار و خواناس و دیندارن)).

له سه ره تای سوره تی ((الانفال)) دا تا کو ده فهرمویت: ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الأنفال: ٤)، واته: ((چه ندها پله و پایه ی به رزیان هیه لای په ورو د گاریان و لیخو شیبون و رزق و پژزی هه می شه یی له گه ل پژدا)).

له سه ره تای سوره تی (المؤمنون) تا ده فهرمویت: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقره: ٣٩)، واته: ((نه وانه نیشته جیی دوز دخن و بو هتا هتا یه تییدا ده می ننه وه)).

له کو تایی سوره تی ((الفرقان)) دا وده له فهرمووده که ی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ (الأحزاب: ٣٥)، تا وده کو کو تایی نایه ته که .

له فهرمووده یه کدا: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) (يونس: ٦٣: ٦٢)، واته: ((ناگکادارین که به راستی چاکان و خوشه ویستانی خوا ی گه ورو میهر دبان نه ترس و بیم پرویان تیده کات نه غم و په ژاردو دلته نگی دایان ده گریټ، نه و به خته وهرانه نه و که سانهن باوهرشی به تین و

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دامه زراوو پرسۆزیاں هیئاوه به پەروەردگاریان، وه خۆشیان دده پارێژن له خەشم و قینی خوا)).

له فەرمووده یه کدا: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)، واتە: ((جا ئەو هی فەرمانداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات و له خوا بترسیت و له سه ر پیچی و نا فەرمانی خۆی بیاریزیت جا ئەوانه سه رفرازو به ناوات گه یشتوون)).

له فەرمووده یه کدا: ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ (الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَأْمُونَ) (المعارج: ۲۲: ۲۳)، واتە: ((تهنه ا ئەو نوێژ که رانه نه بیته، ئەوانه ی که له سه ر نوێژه کانیان به رده وامن، نا ئەوانه له باخه کانی به هه شته ریز لیتراون)).

له فەرمووده یه کی دیکه دا ده فەرمویت: ﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ﴾ (التوبة: ۱۱۲) تاوه کو کۆتایی نایه ته که، واتە: ((تهو به کاران و له هه له کانیان په شیمانن، خواپه رستن له هه موو هه لئس و کهوتیاندا، سوپاسگوزارن له سه ر هه موو نازو نيعمه تیک)).

جا به نده چاک و خۆشه و یسته کانی خوای پەروەردگار ئەوانه ن که وا دئسوژن بۆ خواکانیان که یاسای بۆ پیغه مبه ره کانی داناوه له حه رام و حه لالدا، ئەوانه به ره له ستکاری که سیکی دیکه ده که ن وه بیدعه و شتی تازه داده هیئنن، وه بانگه وازیش ناکه ن بۆ بیدعه خۆیان بۆلای هیچ کۆمه لیک دا ناده ن جگه له خواو پیغه مبه ره که ی وه هاوه له کانی نه بیته، وه نایینی خۆیان به شتی سووک و بی مانا وهرناگرن، وه گوێگرته شیته ان له سه ر گوێگرته قورته ان به خۆشه و یستر دانانین، بارانی فیتنه و خراپه کاری کاریان تیناکات له سه ر په زابوونی خوای گه وهره.

برئنا الى الله من معشر * بهم مرض مورد للضنا (۳۶۸)

وکم قلت یا قوم انتم علی * شیفا جرف من سماع الغنا

فلما استهانوا بتنبیہنا * تركنا غويا وما قد جنی
 وهل يستجيب لداعي الهدى * غوي اصار الغنا دیدنا؟
 فعشنا على ملة المصطفى * وماتوا على تاتنا تنتنا

هەرگیز چاکه و خۆشه‌ویستانی خوای گه‌وره به‌خۆشه‌ویستانی شه‌یتان ناچیت ته‌نها
 له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی پروناکی و په‌شیمانی لی وون بویت ، له‌م باره‌یه‌وه خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أُولِيَاءُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۳۴)، واته: ((نه‌وانه‌هر شایسته‌ی نه‌وه نین که سه‌ره‌رشتیاری
 هیچ تاقمیک سه‌ره‌رشتیاری که‌عبه نیه بیجگه له‌خواناس و پارێزکاران، به‌لام
 زۆربه‌شیان له‌م راستیانه بیئاگان)).

جا خۆشه‌ویستانی خوا ده‌ست ده‌گرن به‌ پێشه‌وا و خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت،
 وه بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌ن، وه‌شه‌ر ده‌که‌ن له‌به‌رامبه‌ر نه‌و که‌سه‌ی لیی ده‌رچوه‌ وه
 خۆشه‌ویستانی شه‌یتانیش ده‌ست ده‌گرن به‌وه‌ی خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت به
 روته‌و به‌ کردار، وه بانگه‌وازی‌شی بۆ ده‌که‌ن ، وه‌شه‌ریش ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ نه‌و
 که‌سانه‌ی خه‌لکی لی دوورده‌خه‌نه‌وه، جا نه‌گه‌ر پیاویکت بینی گوێگرتن له‌ شیه‌تان
 و بانگده‌ری شه‌یتان و برایانی شه‌یتانی خۆش ویست وه داوای کرد بۆ نه‌و شته‌ی
 که شه‌یتان خۆشی ده‌ویت ، له‌ به‌هاوبه‌ش دانان و بیدعه‌و خراپه‌کاری بزانه نه‌وه له
 خۆشه‌ویستانی‌شه‌یتانه ، جا نه‌گه‌ی گومانت له‌سه‌ری برد نه‌وا له‌سی شتدا تاقی
 بکه‌ره‌وه، له‌ نوێژه‌که‌ی خۆشه‌ویستنی بۆ سوونته و خاوه‌نی، وه پاکردنی له‌ پیاو
 خراپه‌کانیان، وه‌بانگه‌وازکردنی بۆ خودای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ره‌کی و یه‌کتا
 په‌رستی و به‌دواداچوون و دادوه‌ری و کاریگکردنی سوونته.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شهیتانی)

بهمه‌دا جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شهیتانی ده‌زانریت، که‌وا حائی نیماندار به‌رهم و نه‌نجامی به‌دوا دا‌چونه بۆ پیغه‌مبەر ﷺ وه دلسۆزی له‌ کارو کرده‌وه‌دا ، وه یه‌کتاپه‌رستی و نه‌نجامه‌که‌شی سوودو قازانجی موسلمانه‌کانی تیدایه له‌ دین و دونیادا، نه‌مه‌ش له‌ راستیدا درووستی ده‌کات له‌ به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر سوونه‌ت و وه‌ستان له‌گه‌لَ فرمان به‌ چاکه‌و دوورخستنه‌وه له‌ خراپه‌.

حائی شهیتانیش تیکراییه‌که‌ی یان هاوبه‌شی دانانه یاخود تاوان و خراپه‌کاریه ، نه‌مه‌ش داده‌مه‌زیت له‌ نزیک که‌وته‌وه‌ی شهیتانه‌کان و په‌یوه‌ندی پیکردنیان وه خۆشبه‌اندن به‌وان، نه‌م حالته‌ش بۆ بت په‌رسته‌کان و خاچ په‌رست و ناگر په‌رست وشه‌یتان په‌رسته‌کان ده‌بیست، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتیک هاوپیته‌که‌ی شهیتانی په‌رست نه‌وا حالته‌ی نیمانداری لی داده‌مالدری نه‌وا عه‌قله‌ بی هیزه‌کان و نیمانداره‌ بی هیزه‌کان راو ده‌کات و لا إله الا الله چهند که‌سی له‌و بوونه‌وه‌رانه به‌ هیلاک بردووه‌: ﴿لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ (الأنعام: ١٣٧)، واته‌: ((بۆنه‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن وناینی یه‌کتاپه‌رستیان لی بشیوتین ، خۆ نه‌گه‌ر بیویستایه‌ نه‌وه‌ نه‌یده‌توانی کاری وا بکه‌ن))، جا هه‌ر حاله‌تیک خاوه‌نه‌که‌ی له‌ یاسای قورشان و نه‌وه‌ی پیغه‌مبەر هیناویه‌تی که‌ سوونه‌ته‌که‌یه‌تی ده‌رچو نا نه‌وه‌ شهیتانه هه‌ر بوونه‌وه‌ریت بیت، وه بیگومان گویت لی بووه له‌ باره‌ی جادووگه‌ران و ناگر په‌رست و خاچ په‌رستان وه‌زۆریت له‌وانه‌ ته‌نها له‌ دیوی ده‌ره‌وه‌ دا خراونه‌ته‌ پال نیسلام، وه له‌دیوی ناوه‌یدا نیسلام لیی دووره‌، نه‌وا پشکی له‌و حالته‌دا هه‌یه به‌گویره‌ی پشتگیری کردنی بۆ شهیتان وه دزایه‌تی کردنی بۆ په‌روردگار وه ده‌کریت پیاویکی راستگو بیت به‌لام به‌ نه‌زانینی خۆی له‌سه‌ری به‌کاره‌یتراوه ، جا حائی ده‌بیته شهیتانی له‌گه‌لَ نه‌وه‌ش نه‌گه‌ر به‌خوا په‌رستی و دلسۆزی بیکات.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

کهسانی دیکهش لهوان و لهوان قسمی کردوو لهوانه‌ی لهوان نین، به‌لکو نه‌وه لیکچوووه و پټک وه‌کو بیرکهره‌وه‌کان و خه‌یال‌آویه‌کان و دروژنه‌کانن، وه‌خه‌لکیش لهو به‌لاو کاره‌ساته‌دا تیکه‌وتوو به‌هوی جیانه‌کردنه‌وه له‌نیوان نه‌وان و نه‌واندا، جا وا ده‌زائن هه‌موو ره‌شیک خورمایه وه هه‌موو سپیه‌کیش به‌زه .

قورنانش خۆشه‌ویستینه له‌وه‌ی لهو جیهانه‌دا هه‌یه، وه‌ نه‌مه‌ش نووری‌که خودا ده‌یخاته ناو دل‌ کهوا هه‌ق و ناهه‌قی پی جیاده‌کاته‌وه، وه‌ راستیه‌کانی کاروباری خیرو شه‌ری وه‌ به‌رژه‌وندی و خرابیه‌که‌ی پی ده‌پتوری‌ت، جا هه‌رکه‌سی قورنانی وونکرد نه‌وا تیکه‌ووت و ده‌بیته‌هاوبه‌شی شه‌یتان ، جا خوای گه‌وره‌پشتیوان و یارمه‌تیده‌ره .

(له‌بارهی جیاوازی نیوان یاسای دابه‌زینراو وه‌یاسای لیکده‌ره‌وه‌ المنول)

جیاوازی نیوان یاسای دابه‌زینراوی واجبی شوین که‌وتن و یاسای ته‌نویل و لیکده‌ره‌وه‌کان، که‌وا مه‌به‌ستی درووستی شوین که‌وتن بیت، که‌وا حوکم و یاسای دابه‌زیندراو نه‌وه‌یه که‌وا خوای گه‌وره‌داییه‌زاندوو له‌سه‌ر پیغه‌مه‌به‌ره‌که‌ی وه له‌نیوان به‌نده‌کانی خۆیدا حوکمی پیکردوو ، وه‌ نه‌مه‌ش حوکم و یاسای نه‌وه که‌وا هیچ حوکم و یاسای دیکه‌نیه جگه لهو نه‌بیت.

به‌لام حوکمن و یاسای لیکده‌ره و رافه‌کاران بریتیه له‌ووته‌ی زانایان و تیگه‌یشتوو نه‌ینیه‌کان به‌جیاوازی بیرو بۆچوونه‌کانیانکه‌وا پتیریت نیه شوینیان بکه‌ویت وه نه‌ کوفرو گومرایشی بکه‌یت نه‌وه‌ی جیاوازی بوو یاخورد سه‌ری‌چی کرد له‌به‌ر نه‌وه‌ی‌خواه‌نه‌که‌ی نه‌یویستوو: ئای: نه‌مه حوکمی خواو پیغه‌مه‌به‌ره‌که‌یتی، به‌لکو ووتریانه: به‌راو بۆچوونی خۆمان خه‌بات و تیکۆشاغمان کردوو جا نه‌وه‌ی‌حه‌ز

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات با وهری گریټ، وه نهوهی ههز ناکات با وهری نهگریټ، واجب نهکراوهبو گهل و نومهت، بهلکو نهبو ههئیه دهئیت: نهووه پای منه ههکهسیټک به خیره چاکه بزمانی هینابیت لیمان وهگرتووه.

وه نهههش شافعیههاوهلهکانی قهدهغه دهکات لهبارهی لاسایی کردنهوهی ووهسیهتیاپ پی دهکات پایان دهسپیټټ کهوا له ووتهکهی بهینن نهگهر فهرمودهیهک هات به پیچهوانهی ووشهکهی نهو.

شافعییه نیمام نهحمد نارازیه لهسهه نهوهی ههکهسیټ فتهواکانی بنووسیتتهوه بهبی نهو دهئیت لاسایی من مهکهنهوه، وه لاسایی فلان و فلانیش مهکهنهوه، وه پهیرهوی نهو شته بکهن که وهگراوه.

بهلام حوکم و یاسای گوراو بریتیه لهویاسایهی جگه لهوهی خوای گهوره داییهزاندووه جا ههلال نیه جی بهجی بکهیت و کاری پی بکهیت، ناشیت باسی بکهیت و شوینی بکهویت، وه خانهکهشی له نیوان کوفرو گومرایی و ستهم دایه.

مههستیش ناگادارکردنهوهیتی لهسهه ههئیتک حالی دهروونهکان له دهروونی پر له نارامی و ناسودهیی وهلومهو زههکراو وه فهرماندهه به تاوان و گوناح و خراپهکاری، وهنهوسیټ دهروونه تییدا کوناپیتهوه وهکارو کردهوهی هههیهکیت لهوانه وه جیاوازیهکانی وه مههستهکانی وه نیهتهکانی تییدا جیاوهکریتهوه وه لهوهشدا ناگادار کردنهوهیه لهسهه نهوهی لهپیشتردا بریارمان لهسهه داوه.

نهههش دهروونیکه جاریک دهپیته فهرماندهه تاوان و گوناح و جاریکی دیکه لومهکارو زههکراو، جاریکی دیکه پر له نارامی و ناسودهیی و زوربهی خهټکی تاوان و گوناح بهسههیدا زاله بهلام دهروونی پر له نارامی نهههیان کههترینی دهروونی ژمارهی مروٴفایهیه وه لهلایهن پهروهههگاریشهوه گهورهترین پیزی ههیه، نهههیه که له بارهیهوه دهههرومیت: ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ﴾ (الفجر ٢٨: ٣٠)، واته: ((بگهپیته بولای

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پهروهردگارت که تۆ لهو پازیت و نهویش له تۆ پازیه، ده بچۆ پیزی بهنده چاکه و بهرپه کاغهوه، بچۆ بههسته خوش و پازاوه که مهوه ((.

خوای پاک و بینگهردو میهره بانیش بهرپرسیارو تکا لیکراو و وهلامدهره وهیه کهوا دل و دهرووغان پر له نارام و ناسوودیهی بکات بۆلای خۆی گۆشه گیری بکات به نیازو مه بهسته کهی وه ههولدان و کۆشه کهی پیویسته لیی بترسیت نارهزوو مه ند بیت له وهی له دهسته تی و په نامان بدات له شهرو شۆری دهرووغان و کارو کرده وه خراپه کاغان وه دامان نه نیت لهو که سانهی دلی بیناگایه له زیکرو یاد کردنه وهی وه شوین که و تهی ههواو نارهزووی خۆی نه که ویت و نه مانگیت پیت لهو که سانهی که : ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف ۱۰۳ : ۱۰۴)، واته : ((نهی محمد ﷺ پیمان بلی : نایه ههوالی نهو که ستهان بدهمی که له کارو کرده وه یاندا زۆر زهره مه ند بوون وه خهسارهت مه ندن ، تهوانه نهو که سانهن که ههول و کۆششیان له ژیا نی دنیادا به زایه و بههدهر چوود به مه رجیک وایانده زانی که به پراستی کاری چاک ده کهن وه کرده وهی رهوا نه نجام ددهن))، به پراستی خوای میهره بان گوینگرو بیسه ری نزاو پارانه وهیه ، وه خاوه نی هیواو نومیدده و نهویش خواو پهروهردگاری نیمه یه و باشتین بریار ده ریشه .

سەرە باس	سەرە باس	سەرە باس
۱	• بېشەكى	۵
۲	يەكەم: ژياننامەى ابن القيم	۶
۳	دووم: كتيبي (رؤح)	۸
۴	سى يەم: نيش و كارەكانمان لەو كتيبهدا	۹
۵	بېشەكى كتيبه كم	۱۱
۶	نايا مردوووەكان دەزانن كە زیندوووەكان سەردانیان دەكەن و وە سەلامیان لى دەكەن یاخود نا؟	۱۳
۷	{ لە پەسەندكردن و باشزانینى تەلقین كردنى مردوو لەناو گۆردا }	۳۱
۸	نايا رۆحى مردوووەكان بە يەكتر دەكەن وە سەردانى يەكتر دەكەن و يەكتر دەدوینن یاخود نا؟	۴۰
۹	نايا رۆحى زیندوووەكان و رۆحى مردوووەكان بە يەكتر دەكەن یاخود نا؟	۴۷
۱۰	نايا رۆح دەمریت یاخود مردن تەنها بۆ لاشەكەيە؟	۷۸
۱۱	كاتيك رۆحەكان پاش جياپوونەوى لاشەكانیان، نەگەر خۇيان خەريك كرد بە هەر شتيك هەندىك پەسەندتر دەكات تاوەكو خۇيان بە يەكتر بناسینن و بە يەكتر بگەن، وە نايا كيشە دروست دەكات نەگەر خۇى تەرخانكرد بە هاوشیۆوى لاشەكەى كەوا تینیدا بوو و نايا داواى وینەكەى دەكات؟ یاخود نايا حالى چۆن دەبیت؟	۸۷
۱۲	نايا رۆح لەكاتى پرسیارکردن دەگەریتەو بۆلای مردوووەكە لەگۆرەكەیدا یاخود نا؟	۹۴
۱۳	(مردوو لەخوشى و ناسوودەییادیه یاخود لەنازارو نەشكە نجهییدا)؟	۱۲۱
۱۴	(لە هەدیسهكاندا باسى سزای ناوگۆر هەيه)	۱۲۱
۱۵	(سزای گۆر هەق و رهوايه لەلای نەهلى سوننه)	۱۳۲
۱۶	(سزای گۆر نەو كەسەى شایانیەتى دەستی دەكەویت)	۱۳۴
۱۷	نەمەش و تەى پرسیاركارانە: وە لامان چیه بۆ بى باوەران و گومراوان و نەوانەى تەكۆلى دەكەن بۆ سزای گۆر و فراوانى و تەنگ و ناخوشى ژيان تینیدا، وە بوونى دۆلىك لە دۆلەكانى ناگر یاخود باخىك لە باخەكانى بەهەشت، وە نايا مردو لەناوى دادەنیشیت یاخود دانانیشیت؟	۱۴۱
۱۸	(هەوال گەياندننى پینغه مبهەران ژيرو تینگەيشتوان شايهەى بۆدەدەن)	۱۴۲
۱۹	(لە پینویستى تینگەيشتنى مەبەستى پینغه مبهەران (سەبەت)).	۱۴۴
۲۰	(ژيان و مەنزىگاکان سى بەشن)	۱۴۵
۲۱	(حیکمەت كردنى رۆژى دوايى فەرمانىكى شاراوەيه)	۱۴۷
۲۲	(ناگرى دونیا لە ناگرى رۆژى دوايى جياوازه)	۱۵۰
۲۳	(توانايى خودا لەسەر داھینانى رووداوى سەرسورھين)	۱۵۸

٢٤	(توانینی گه‌راندنەوه‌ی رۆح)	١٦٠
٢٥	(له‌راستیدا سزای گۆر ناوێشانیکه‌ بۆ سزای به‌رزەخ)	١٦٤
٢٦	(گه‌راندەوه‌ی مردوو و زیندووبوونەوه‌ی یه‌که‌م)	١٦٥
٢٧	نەمەش و ته‌ی پرسیارکاریکه‌ : حیکمه‌تی سزای گۆر له‌ قورئاندا باس نه‌کراوه‌ له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی پنیوێستی زۆر هه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌ی بیزارانیت و باوه‌ری پنی به‌ئینیت بۆ نه‌وه‌ی ئی ناگادار بکرنیته‌وه‌ و ئینی بترسیت؟	١٦٧
٢٨	نەمەش و ته‌ی پرسیارکاریکه‌ : نه‌و هۆکارانه‌ چین که‌وا خاوه‌نی گۆره‌کان پینی سزا دمه‌رئین؟	١٧٣
٢٩	نه‌و هۆکارانه‌ چین ده‌بیته‌ هۆی رزگار بوون له‌ سزای گۆر؟	١٧٨
٣٠	پرسیار کردن له‌ گۆردا نایا شتیکی گشتیه‌ له‌ هه‌مبهر موسلمانان و دووبووه‌کان و کافره‌کاندا یاخود تایبه‌ته‌ به‌ که‌سی موسلمانێ دووروو؟	١٨٧
٣١	پرسیارکردنی مۆکیر و نه‌گیر نایا نه‌و ته‌نها تایبه‌ته‌ به‌و ئومه‌ته‌؟ یاخود بۆ نه‌م و ئومه‌ته‌ی دیکه‌شه‌؟	١٩٤
٣٢	نایا منداڵان له‌ گۆره‌کانیاندا تاقی ده‌کرنه‌وه‌؟	١٩٧
٣٣	نەمەش ناخاوێنیکه‌ : نایا سزای گۆر هه‌میشه‌یه‌ و به‌رده‌وامه‌ یاخود پچر پچره‌؟	١٩٩
٣٤	رۆحه‌کان له‌ نیوان مردن تاكو رۆژی قیامه‌ت له‌کۆی جیگیر ده‌بن؟	٢٠٣
٣٥	کینه‌ و تووێه‌تی: رۆح له‌ به‌هه‌شتدايه‌	٢٠٩
٣٦	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: به‌وه‌ی رۆح له‌ به‌هه‌شتدا نییه‌)	٢٢١
٣٧	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحه‌کان له‌سه‌ر لیوارو حه‌وشه‌ی گۆره‌کانیه‌تی)	٢٢٤
٣٨	(کاروباری رۆح جیاوازه‌ به‌گۆیره‌ی رۆحه‌کان)	٢٢٩
٣٩	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌لای په‌روه‌ردگاره‌)	٢٣١
٤٠	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ (جابه‌یه‌) دان)	٢٣٥
٤١	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحه‌کان له‌سه‌ر زه‌وی کۆده‌بیته‌وه‌)	٢٣٧
٤٢	(نه‌وه‌ی ده‌ئیت: رۆحی نیمانداران له‌ ئاسمانی حه‌وته‌م دایه‌)	٢٣٨
٤٣	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ بیرى زه‌مه‌م کۆده‌بیته‌وه‌)	٢٤٠
٤٤	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ ژبانی به‌رزەخی زه‌ویدايه‌)	٢٤٠
٤٥	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌لای ده‌سته‌ راستی ئاده‌م و هی کافره‌کانیش له‌لای چه‌پیه‌تی)	٢٤١
٤٦	ده‌رباره‌ی راو پێشنیاری نیین حزم له‌ باره‌ی جیگیربوونی رۆح	٢٤٢
٤٧	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئیت: که‌وا جیگیربوونی رۆح به‌ ویست و ئارمژووی خۆی نیه‌)	٢٤٥
٤٨	نه‌وانه‌ی ده‌ئین: که‌وا سه‌قامگیربوونی رۆح له‌ دواى مردندا له‌ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌یه‌؟	٢٤٨

۴۹	ئايان رۇحى مردووكان سوود بە شتىك ئە ھەول و كۇشى زىندوكان دەبىنىت ياخود نا؟	۲۵۷
۵۰	بەلگە لەسەر سوود وەرگرتنى مردوو بە نزا و پارانەو	۲۵۹
۵۱	(لە گەيشتنى پادداشتى خىر و چاكە كىردن بۇ مردوو)	۲۶۲
۵۲	لە گەيشتنى پادداشتى رۇزۇو كىرتن بۇ مردوو	۲۶۴
۵۳	(لە يىگەيشتن و دەستكەوتنى خىرو پادداشتى ھەجىردن)	۲۶۷
۵۴	(لەبارى سزانەدانى بەندە بە كىردەوى يەككى دىكە)	۲۸۴
۵۵	(لەبارى دەرخست و ساخبۇونەوى كەسانى كەوتوو)	۲۸۵
۵۶	(لەبارى گواستەوى دوستىكراو لەسەر دوستىكراو)	۲۸۶
۵۷	لەبارى ووتەكانيان : خەلك خوايى بە ھۇكارى پاداشت رىق و قىن و يىزراو	۲۶۸
۵۸	لەبارى ووتەكانيان : ئەگەر بەخشىن بۇ مردوو بىكارىيە ئەوا بۇ زىندوو دەرگا	۲۸۸
۵۹	(ئەگەر چاكە بەخشىن بىكارىيە ئەوا نىيوى ۋە چارەگىنى پاداشتەكەى دەبە خىرا)	۲۸۸
۶۰	(لەبارى ووتەكانيان : ئەگەر پاداشت بۇ مردوو بىچىوايە ئەوا ھىشتا كىردەوى بۇ خۇى دەرگا)	۲۸۹
۶۱	(لەبارى بەخشىنى پادداشتى واجبەكان كەوا واجبە لەسەر زىندوو)	۲۹۱
۶۲	(لەبارى ووتەكانيان : پاسپاردنەكان تاقىكىردنەو ئە جىياتى بوون وەرناگىرىت)	۲۹۲
۶۳	(لەبارى ووتەكانيان : ئەگەر چاكەى كەسىكى دىكە سوودى بۇيان ھەبوايە ئەوا تەوبەو لىخۇشبوونەكەى بۇ ئەوان سوودى دەبوو)	۲۹۴
۶۴	(لەبارى ووتەكانيان : عىبادەت و خواپەرستى دوو جۇرە)	۲۹۵
۶۵	(لەبارى بەرپەرچدانەوى ھەدىسىكى پىغەمبەر ﷺ)	۲۹۷
۶۶	(لەبارى ووتەكانيان : كەوا نىيىنۇ عەباس ئەو رىوايەتى ھەدىسى رۇزۇو دەرگا ئە جىياتى مردوو)	۲۹۹
۶۷	(لەبارى ووتەكانيان : كەوا ھەدىسىكى جىاوازە ئە نىسنادەكەى دا)	۳۰۰
۶۸	(لەبارى قەسى شافعى : لە بەھەلەدا بىردنى گىراۋەوى ھەدىسى نىيىنۇ عەباس دا)	۳۰۲
۶۹	(ووتەو بۇچوونەكانى زانايان لەبارى رۇزۇو كىرتن ئە جىياتى مردوو) .	۳۰۵
۷۰	(ئايان پاداشت بە مردوو دەرگا كەوا بە زوبان و قەسە بىخىرىت ياخود تەنھا نىيەت بەسەتتى؟)	۳۰۷
۷۱	دەربارى : ئايان رۇح دوستىكراۋىكى كۇنە ياخود ئوئىيە؟	۳۱۱
۷۲	(لەبارى سەلماندى دوستىكردنى رۇح)	۳۱۷
۷۳	(لەبارى ماناۋ مەبەستەكانى رۇح لە قورئاندا)	۳۲۵
۷۴	رۇحىش لە قورئاندا لەسەر ژمارىيەك رۇدواۋ ھاتوو.	۳۳۱
۷۵	(لە بارى ساخبۇونەو و دەرگەوتن لەسەر زىادىكردن (خستە سەرى رۇح بۇ خۇداى گەورە)	۳۳۴
۷۶	ئايان دوستىبوونى رۇجەكان كەوتۇتە پىشەو لەسەر جەستەكان ياخود دوستىبوونى كەوتۇتە	۳۳۷

	دواووی جهستهكان؟	
۳۴۶	(لهباری بیانوو و نارمژایی بهووی ئیبن مهنده ریوایهتی کردوو)	۷۷
۳۵۳	(لهباری کیشه و گرفت و ناکۆکی له مانای نایهتی هورنانی)	۷۸
۳۶۷	(لهباری ههندی قسهی پیشینه و پاشینه له مانای نایهتهکه)	۷۹
۳۷۰	(لهباری کهوا درووستبوونی رۆح دواکهوتوو له درووست بوونی لاشه)	۸۰
۳۷۷	راستی دهروون چی یه ؟	۸۱
۳۹۰	له بهلگهکانی هه دیسی نه بو موسا	۸۲
۳۹۱	(له بهلگهی هه دیسی نه بو هوریره)	۸۳
۳۹۲	(له بهلگهی هه دیسیکی دیکهی نه بو هوریره)	۸۴
۳۹۳	(لهباری رۆحهکان کهوا وهك سهربازی وان)	۸۵
۴۰۰	(لهباری بهیهك گهیشتنی رۆحی مردوو ههکان و پرسبار لهیه کهتر کردنیان)	۸۶
۴۰۶	(دهر باری نهووی کهوا رۆحی ئیماندار له بهههشتدایه)	۸۷
۴۱۲	(له باری وهلامدان هه بو بهلگه هیئانی ناکۆک و دژ کارهکان)	۸۸
۴۱۹	(لهباری وهلامدان هه له سهه گومانی دووهم)	۸۹
۴۲۴	(له باری کهوا وینهکانی بیرو نه قل و هۆشی پهتی و بیلایهی نه)	۹۰
۴۲۵	(لهباری نهووی کهوا هیزی کرداری کاریگهری دهییت له سهه کرداره بی سنوور هکان)	۹۱
۴۲۷	(لهباری نهووی کهوا هیزی ژیری جیانیانیه هه له نه ندامیکی جهستهیی)	۹۲
۴۲۹	(لهباری خهیا لکردن و دهرووندا)	۹۳
۴۳۰	(له باری ته ندرووستی و جهسته ییدا)	۹۴
۴۳۳	(لهباری نهووی کهوا هیزی ژیری و ته ندرووست دهو نه مه ند نهیه (له جهسته دا)	۹۵
۴۳۴	(دهر باری کهوا هیزی جهستهیی و قه بارهیی به زۆربوونی کرداره کان (لاواز نابیت)	۹۶
۴۳۵	(لهباری ووتهکانیان : رهشی دژکاره بو سپیتی)	۹۷
۴۳۵	(لهباری نهووی کهوا جهسته شوینیك نهیه بو ههستیاره کان)	۹۸
۴۳۶	(لهباری نه خشه دانان و داتاشینی جهستهیی و داتاشینی ژیری دا)	۹۹
۴۳۶	(لهباری ووتهکانیان : نه گهر هاتوو دهروونیش جهسته بوایه)	۱۰۰
۴۳۷	(لهباری نهووی کهوا نه گهر دهروون جهسته بوایه نهوا دابهش ده بوو)	۱۰۱
۴۳۹	(له باری دهروون و جهسته دا)	۱۰۲
۴۳۹	(له باری گومان بردن کهوا دهروونیش جهسته ییه)	۱۰۳

٤٤١	(له باری نهوهی کهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا له ژیر ههستکارهکان دموهستا)	١٠٤
٤٤٢	(له باری نهوهی کهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا دووریهکانی دهبوو)	١٠٥
٤٤٣	(له باری نهوهی لهتاییه تمهندیهکانی جهسته کهوا دابهش بوون پهسهند دهکات)	١٠٦
٤٤٤	(له باری پینوستی لاشه بو د مروون)	١٠٧
٤٤٥	(له باری گهیاندنی د مروون به جهسته دا)	١٠٨
٤٤٦	لهگهڵ نهوهش نایا د مروون و رۆح یهك شته یاخود دوو شتی جیاوازی؟	١٠٩
٤٤٩	(له باری ووتهکانیان : رۆح د مروون نیه)	١١٠
٤٥٢	لهم بارهیهوه : نایه د مروون یهكێكه یاخود سی شته ؟	١١١
٤٥٥	(له باری ناسوودهیی د مروون ونیماندا)	١١٢
٤٥٧	(له باری مانای دل و د مروونی پر له نارامی و ناسوودهیی)	١١٣
٤٥٨	(له باری درووست بوون و پیکهاتنی دنیایی و ناسوودهیی)	١١٤
٤٦١	(له باری تۆیهکردن و پهشیمانی و ئیپرسینهوهدا)	١١٥
٤٦٢	(له باری دل و د مروونی لۆمهکار)	١١٦
٤٦٤	(له باری دئو د مروونی نیشانهی گوناھو تاوان)	١١٧
٤٦٨	(له باری د مروونی پر له نارامی)	١١٨
٤٦٩	(له باری وهستانی گوناھو تاوان له بهرامبەر ناسوودهیی)	١١٩
٤٧١	(له باری ویناکردنی دیمه نیکي دئسوژی)	١٢٠
٤٧٢	(له باری ویناکردنی وینه یهك راستگۆییته لهگهڵ خوی گهوره)	١٢١
٤٧٧	(له باری جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پروویی)	١٢٢
٤٧٩	(له باری پاراستن و چاککردنی د مروون له پیسی و ریسواییهکان)	١٢٤
٤٨٠	(له باری جیاوازی نیوان لووت بهرزی وه پهقه بهرایهتی)	١٢٥
٤٨٠	(له باری توانا و هیز له کار و بهرامانی خوا)	١٢٦
٤٨٢	(نهوانی ده ئین : رۆحه کان له سه ر لیوارو حهوشی گۆره کانیه تی)	١٢٧
٤٨٣	(له باری جیاوازی نیوان به خشندهیی و به فیرۆدان)	١٢٨
٤٨٤	(له باری جیاوازی نیوان ترسان له خوا و خۆ به گهوره ژانین)	١٢٩
٤٨٦	(له باری جیاوازی نیوان پاراستن و چاککردنهوه وه خۆ به ژانین و لووت بهرزی)	١٣٠
٤٨٦	(له باری جیاوازی نیوان نازییه تی و جوامیری وه جوورنه ت و نه ترسان)	١٣١
٤٨٧	(له باری جیاوازی نیوان بریاردان وه ترسنوکی)	١٣٢
٤٨٨	(له باری جیاوازی نیوان پاشکوه ت و بهزیلی)	١٣٣
٤٨٩	(له باری جیاوازی نیوان پاراستن و ناگادارکردنهوه وه بهد گومانی)	١٣٤

١٣٥	(له باره ی جیاوازی نیوان سوارچاکی و دووربینی وه بۆچوون و گوماندا)	٤٩٠
١٣٦	(له باره ی جیاوازی نیوان نامۆزگاری وه غه ییه ت کردن)	٤٩٥
١٣٧	(له باره ی جیاوازی نیوان دیاری و به رتیل)	٤٩٦
١٣٨	(له باره ی جیاوازی نیوان نارامگرتن وه دلره قی)	٤٩٦
١٣٩	(له باره ی جیاوازی لیبوردن و زه لیلی و سه رشوړی)	٤٩٩
١٤٠	(له باره ی جیاوازی نیوان دلپاکی و گه مژه یی)	٥٠٢
١٤١	(له باره ی جیاوازی نیوان دلنیایی و بی ناگیایی)	٥٠٣
١٤٢	(له باره ی جیاوازی نیوان تکلوا پارانه وه وه هیواو ناوات)	٥٠٦
١٤٣	(له باره ی جیاوازی نیوان قسه کردن له نازو نیعمه ته کانی خوا وه شانازی پیکردنی)	٥١٠
١٤٤	(له باره ی جیاوازی نیوان شادمانی دل وه شادمانی دهروون)	٥١١
١٤٥	(له باره ی دلخوشی و شادومانیه گه وره که)	٥١٤
١٤٦	(له باره ی جیاوازی نیوان دلنه رمی و په شوکاوی و شپزه یی)	٥١٦
١٤٧	(له باره ی جیاوازی نیوان شه یادیی وه بق و قینه)	٥١٨
١٤٨	(له باره ی جیاوازی نیوان پینشیرکی و به خیلی و سه سادته)	٥١٩
١٤٩	(له باره ی جیاوازی نیوان خو شه ویستی ده سه لات وه خو شه ویستی پینشه وایه تی)	٥٢١
١٥٠	(له باره ی جیاوازی نیوان خو شه ویستی له پینناوی خوا و خو شه ویستی له گه ل خوا)	٥٢٢
١٥١	(له باره ی جیاوازی نیوان پشت به ستن وه نه کردن دا)	٥٢٥
١٥٢	(له باره ی جیاوازی نیوان پاریزی وه وه سه وسه)	٥٢٧
١٥٣	(له باره ی جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وه هه لدانن شه یتان)	٥٢٨
١٥٤	(له باره ی جیاوازی نیوان پاشه که وت و نابووړی و که مه رخمی)	٥٢٩
١٥٥	(له جیاوازی نیوان نامۆزگاری وه سه رزه نشته کردن)	٥٣٠
١٥٦	(له باره ی جیاوازی نیوان ده ستپیشخه ری وه په له کردن)	٥٣١
١٥٧	(له باره ی جیاوازی نیوان هه واندان به بارو گوزه رانی وه سه کالاکردن)	٥٣٢
١٥٨	(له باره ی جیاوازی نیوان به نده کانی خوا وه دووژمه کانی)	٥٣٤
١٥٩	(له باره ی جیاوازی نیوان راستگویی پینغه مبه ران و راستگویی بی باومرآن)	٥٣٦
١٦٠	(نایا پاداشت به مردوو ده گات که وا به زوبان و قسه ببه خشریت یا خود ته نها نیه ت به سه یه تی؟)	٥٣٧
١٦١	(له باره ی جیاوازی نیوان سه لماندنی راستیه کانی ناوه کان و سه فته ته کان و لیکچوه کان)	٥٣٨
١٦٢	(جیاوازی نیوان دامالینی په کتا په رستی وه نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاوجوړه کان)	٥٣٩
١٦٣	(له باره ی جیاوازی نیوان دامالینی به دوا داچوونی بالاو بیگه ردی پینغه مبه ران وه پینچه وانه ی زانایان)	٥٤٢
١٦٤	(له باره ی جیاوازی خو شه ویستانی خوا وه خو شه ویستانی شه یتان)	٥٤٣
١٦٥	(له باره ی جیاوازی نیوان حائی نیماندرو حائی شه یتانی)	٥٤٧
١٦٦	(له باره ی جیاوازی نیوان یاسای دابه زینراو وه یاسای لیکده رمه و المنرل)	٥٤٨
١٦٧	به ره مه بلاوکه راوه کانی کتیبخانه ی حاجی قادری گوئی	٥٥١
١٦٨	ناوهرۆك	٥٥٢

کتیبي (رۆح)
 کیشی رۆح چاره‌سەر ده‌کات،
 ووتەکانی پێشینەکان و پاشینەکان هاتوو،
 و جوهرەکانی رۆح له قورئاندا ناسکرا
 ده‌کات،
 وه باسی ووتەکانی زانیان و فهیلەسوفەکان و
 ئەوانە قسە دەکەن دەربارەى رۆح،
 وه باسی نیشانە و شوینەواری رۆح ده‌کات،
 و زۆر شتی دیکەش.

له بلا و کراوه‌کانی کتیبخانه‌ی: حاجی قادری کو‌یی

